UYKUSUZ

20 ŞUBAT ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/08 No: 599
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Tayyip Erdoğan, tanzim satış noktalarında oluşan kuyruklar hakkında konuştu: "İki tür kuyruk vardır, bir yokluk kuyruğu, iki varlık kuyruğu; bizimki varlık kuyruğu."

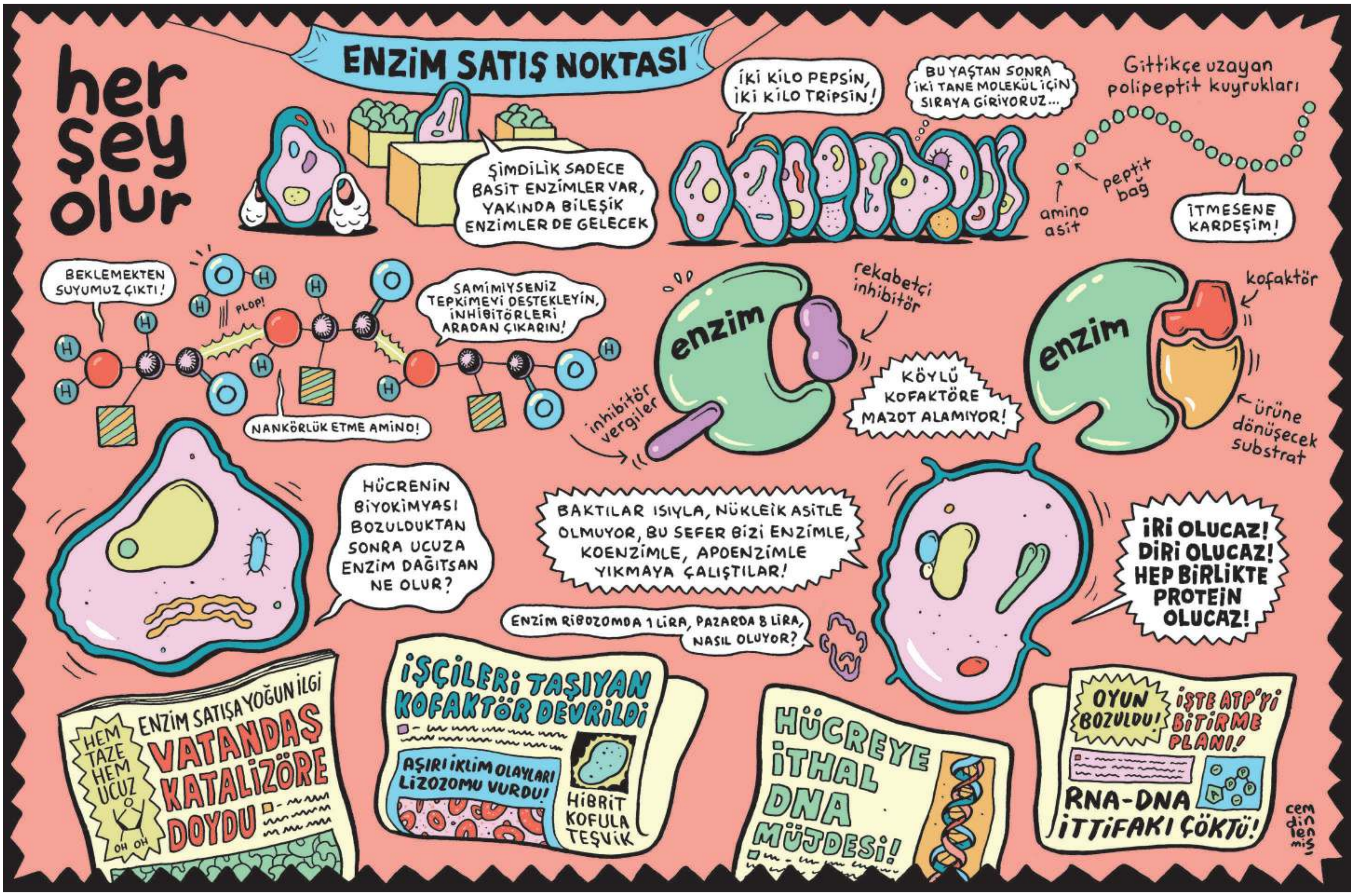

Nikolay'ların Çiftliği

EMRAH ABLAK sene 1924

Amerika'nın Santaklara kasabasında huzurlu yaşam süren Tomas Nikolay'ın hayatı bir maceraya doğru sürükleniyordu...

@kaansezyum

Mahalle, sokak, ev ve birey

Bir yeri, o yeri, bir semt, bir bölge haline getiren şeyler neler olabilir? Sevdiğimiz yerlerin neyini seviyoruz? Anılar nasıl oluşuyor, gibi şeyler düşünüyorum.

Benim aidiyetle ilgili anladığım şey şu. Aslında basit kuralları var. Bir yeri özel yapan şey ya da şeyler esasında çok basit. Bunu yapabilmek zor kısmı. Çünkü hayatta aklınıza gelemeyecek şeyler de olabilir.

Mesela bir yer, bir bölge, uzun süredir değişmiyorsa. Yani bölgenin terzisi, çiçekcisi, bilinen birkaç elektrikçisi (bazısı dandik, bazısı daha teknik), kayıntılık bir yeri, belki bir esnaf lokantası, bir sahnesi, bir alanı olması gerekiyor en azından. Bunların bir de orada uzun süredir olmaları gerekiyor. Aslında şimdi yapılan her şey gelecekteki semti etkiliyor.

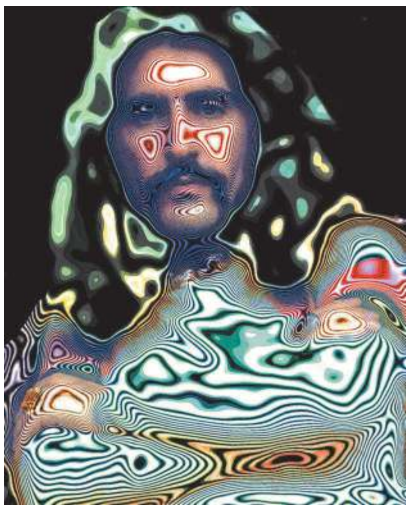
Yıllardır aynı yerde açık olan barlar, tuhaf tuhaf mekanlar görüyorum yurt dışında. Dünyanın adı sanı bilinen grupları Avrupa turnelerinde bu salaş, dökülen mekanlarda çalıyor. Mekan sahipleri gelip "Burada tuvalet önünde çaldığınız için kendinizi kötü hissetmeyin. Biz 26 yıllık bir mekanız, burasının hakkını verin" diye şekil bile yapabiliyor. Ama işte o 26 yıllık ısrar uzun vadede o noktanın Avrupa'nın en hürmet gören konser ortamlarından biri haline geliyor. İki nesildir terzilik yapan bir ailenin dükkanı, o semti o semt haline getiriyor bence. Mahalle duygusu aslında insanların birbirini tanıması ya da tipine aşina olmasından öte bir şey. O insanların birbirine selam vermesi, birbirlerinin yardımına koşması, bir arada birbirleriyle anlaşmasalar bile birbirlerine destek olabilmesi en önce. Sonrasında oradaki parklar, bahçeler, muhitin geleni gideni oraları başka başka hallere sokuyor.

Kadıköy bu açıdan bakıldığında bu özelliklerin çoğunu taşıyor ama artık güç bela taşıyor maalesef. Bunu bu sene ben söylüyorum, seneye de başkaları bu yılları özleyecek. Zamandan kaçış yok. Herkes daha eskisini özlüyor. Ama bir de nedeni var tabii ki bu davranışın.

Kadıköy'deki müzik kültürünü ele alalım… Kadıköy'den çıkan birçok grup, semtin kentine özgür üretimleri yıllardır var. Peki neden? Galiba birinci sebep Kadıköy'de yaşayan öğrenciler. Bulunan liseler. Sonrasında ise Kadıköy'deki müzik ve prova stüdyolarının sayısı ve tabii ki bir de sahilde yanından geçerken içerisinden gelen seslere hayran kaldığınız konservatuar… Bence müzikle hiçbir ilgisi olmayan bir insan bile binanın yanından geçerken duyduğu sesleri bir durup dinlemeye çalışır. Böyle bir şeyi denemediyseniz hemen konservatuarın önüne gidin.

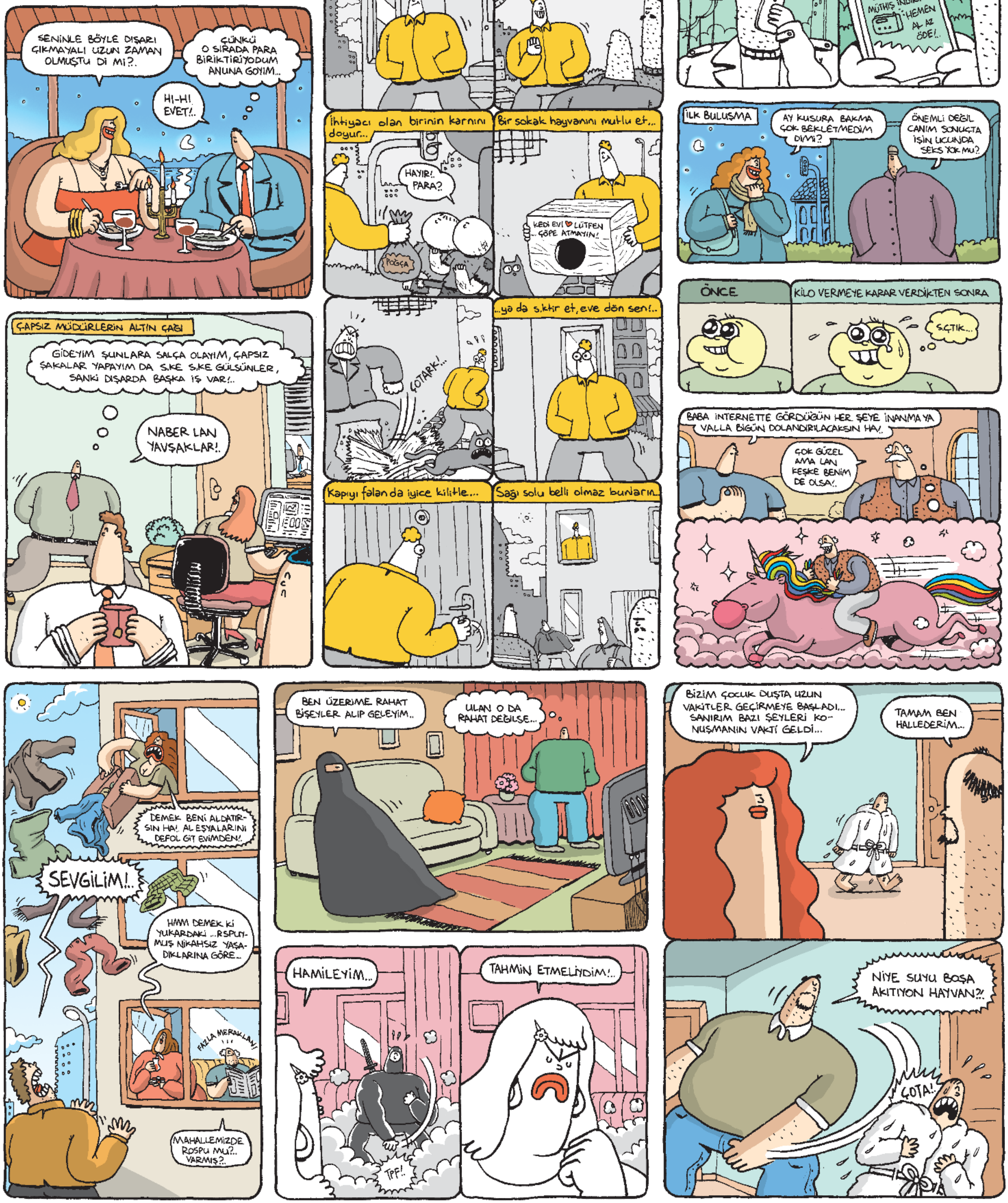
Geçen gün insanlar camın önüne yaklaşmış, içeride çello çalışan bir genç kızı izliyordu mesela.

Müzik demek gençlik ve asilik demek ister istemez. Kimse çocuğunun müzisyen olmasını istemez. Öncelikle evde gıygıygıy kafa şişirir. Hele benim gibi davul filan çalıyorsa hiç sormayın. Her gün kapıda polis, komşu, mahalleli isyanda… Olmaz yani. İşte o müzisyen olmak isteyen gençler 80'lerden itibaren Kadıköy'de çok şey değiştirdi. Sokaklarda birbirlerinin gitarlarına, zillerine bakıp tanışan gençler. aynı stüdyoyu paylaşan iki ayrı ekip. Hepsi bir zaman içinde kendi mahallesini, kendi arkadaşlıklarını getirdi. Bütün müzisyenler birbirini tanır, birbirini sever oldu. Metalcisi, pankçısı, hardcorecusu, rakçısı hepsi büyük ve aklı başında olmayan bir aile gibiydi. Müzik üretimi mi müzik tüketimini getirdi, yoksa müzik tüketimi mi yeni müzikleri doğurdu, o konuyu da Zihni'ye filan sormak lazım. Akmar'da kendisi. Gidip, selamımı verip sorabilirsiniz.

Tabii bu sadece yelpazenin bir dalı. Bir yandan da o çocuklardan önce de Barış Manço'nun dolaştığı sokaklar buralar ne de olsa. Barış Manço'dan önce de başkaları dolaşmış. Havasından mı suyundan mı bilinmez ama buralara müziği ilk getirenler çok hayırlı bir iş yapmışlar. Barış Manço da bu konuda benimle aynı fikirdedir umarım.

nisan hakan

SENİNLE BÖYLE DIŞARI ÇIKMAYALI UZUN ZAMAN OLMUŞTU Dİ Mİ?.
ÇÜNKÜ O SIRADA PARA BİRİKTİRİYODUM ANUNA GOYİM..
Hİ-Hİ EVET!.
ÇAPSIZ MÜDÜRLERİN ALTIN ÇAĞI
GİDEYİM ŞUNLARA SALÇA OLAYIM, ÇAPSIZ ŞAKALAR YAPAYIM DA S.KE S.KE GÜLSÜNLER, SANKİ DIŞARDA BAŞKA İŞ VAR!..
NABER LAN YAVŞAKLAR!.
Şimdi kendine bir iyilik yap ve dışarı çık...
Bir yabancıya gülümse...
SİE!.
İBİNE!.
İhtiyacı olan birinin karnını doyur...
HAYIR!. PARA?
POĞÇA
Bir sokak hayvanını mutlu et...
KEDİ EVİ ♥ LÜTFEN ÇÖPE ATMAYIN!
ÇOTARK!..
...ya da s.ktir et, eve dön sen!..
Kapıyı falan da iyice kilitle...
Sağı solu belli olmaz bunların..
BU TELEFON DİNLENİYOR OLABİLİR KAPIYORUM...
AKABİNDE...
TELEFON DİNLEME CİHAZLARINDA MÜTHİŞ İNDİRİM! HEMEN AL AZ ÖDE!..
İLK BULUŞMA
AY KUSURA BAKMA ÇOK BEKLETMEDİM DİMİ?
ÖNEMLİ DEĞİL CANIM SONUÇTA İŞİN UCUNDA SEKS YOK MU?
ÖNCE
KİLO VERMEYE KARAR VERDİKTEN SONRA
S.ÇTIK...
BABA İNTERNETTE GÖRDÜĞÜN HER ŞEYE İNANMA YA VALLA BİGÜN DOLANDIRILACAKSIN HA!.
ÇOK GÜZEL AMA LAN KEŞKE BENİM DE OLSA!.
DEMEK BENİ ALDATIRSIN HA!. AL EŞYALARINI DEFOL GİT EVİMDEN!.
SEVGİLİM!..
HMM DEMEK Kİ YUKARDAKİ ...RSPUYMUŞ NİKAHSIZ YAŞADIKLARINA GÖRE...
FAZLA MERAKLAN!
MAHALLEMİZDE ROSPU MU?.. VARMIŞ?.
BEN ÜZERİME RAHAT BİŞEYLER ALIP GELEYİM..
ULAN O DA RAHAT DEĞİLSE...
HAMİLEYİM...
TPF!.
TAHMİN ETMELİYDİM!..
BİZİM ÇOCUK DUŞTA UZUN VAKİTLER GEÇİRMEYE BAŞLADI... SANIRIM BAZI ŞEYLERİ KONUŞMANIN VAKTİ GELDİ...
TAMAM BEN HALLEDERİM...
NİYE SUYU BOŞA AKITIYON HAYVAN?!
ÇOTA!

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Büyük bir heyecanla Tankut Ağabey'i aradım o gün. Çünkü Tankut Ağabey gibiler asla ama asla küçük bir heyecanla aranmazlar. Onlar hep çok büyük dev kocaman heyecanlarla aranırlar. Tankut Ağabey olmak böyle bir şeydir. Tankut Ağabey gibileri yaşatan da budur zaten. Heyecan saçmak. Heyecan saçmazlarsa mutlu olmaz, olamaz Tankut Ağabey gibiler. Yeni çıkan yepisyeni kitabım "İstanbul'un Kuşları"nın lansmanına davet ettim Tankut Ağabey'i. Hayatımda da ilk kez lansmanım olacaktı çünkü. Altıncı kitabım, ilk lansmanım. Hadi bakalım. Zaten İstanbul'un Kuşları, birçok açıdan ilklerin kitabı. Sıfırdan hazırladığım ilk kitabım mesela. İstanbul'un Kedileri ve İstanbul'un Köpekleri de geliyor bu arada. Bu üçlemenin de ilk kitabı. Tekir Kitap'ın ilk yetişkin kitabı. Başka başka ilklerin de kitabı. Ve bana sorarsanız da yeryüzünün en güzel kuş kitabı. Heyecanlıydım Tankut Ağabey'i ararken. Çünkü Tankut Ağabey gibiler de öyle her yere davet edilmez, edilemezler. Fabrika, otogar, tersane açılışı gibi açılışlar, temel atma törenleri gibi törenler, sanayici iş insanları odasının yeni binasının kutlaması gibi devasa organizasyonlara davet edebilirsin ancak Tankut Ağabey gibileri. Tankut Ağabey gibiler. Yine de aradım, davet ettim. Beni de sever çünkü Tankut Ağabey diye düşündüm. Kırmaz beni dedim. Kırarsa da kırsın dedim. Tankut Ağabey'im o benim dedim. Canım Tankut Ağabey'im dedim. "Kurdele kesilecekse gelirim, yoksa şimdi hiç gelmeyeyim" dedi. Anlatmaya başladı. Çok yoğunmuş. Stuttgart'tan beraber iş yaptığı fabrikatör briç arkadaşları gelmiş. Tarabya'da teknedelermiş. Boğazı gezdiriyormuş arkadaşlarına. Misafir ediyormuş onları. Akşam da taverna kapatmış. "Kitabı benim yazıhaneye bırakttır biriyle, sen de gelme, hafta sonu açılırım yine tekneyle, boğazın tam ortasında okurum, bir yandan da yelkovanları yunusları izlerim, iyice kafasına girerim, içtenlikle tebrik ediyorum yavrum seni" dedi. Sonra da "Bambu tüccarı Ruşen Beylerin yalısına yanaşıyoruz şu anda, aman çarpmayalım, ha bu arada çelenk yollayayım kitabın tanıtımının olacağı yere, adres gönder" dedi, kapattı telefonu öyle. Mutluydum o anlarda. Hem de çok mutluydum.
æ Bazen de böyle insanın gelecekteki en muhteşem anısı çalınıyor ya, işte ben buna çok üzülüyorum. Geçende de noldu bak. Pizza söylemiştim eve. Ama nasıl da özenmiştim. Dünyanın en güzel pizzasıydı. Yarısını hemen gömdüm. Diğer yarısını da Özlem'ime bıraktım. İşten gelince yesin dedim. Ama bir yandan da inşallah yemez de geri kalanını da ben yerim diye içimden geçirdim hep. İnşallah ama inşallah yemez dedim. Özlem geldi sonra eve. Geç geldi ama. Pizza yer misin dedim. Yemem dedi. Sevindim. İçimden içimden ayı gibi sevindim. Oh dedim. İşte bu be dedim. Süper bir olay lan bu dedim. Çok sevindim. Özlem'im yattı uyudu sonra. Ben de dedim ki, şimdi geç oldu, sabah gömerim pizzanın geri kalan kısmını da, resmen o olur dedim. O olur da o olur dedim, o olur da o olur dedim. O olur dedim. Sonra ben de film izliyordum, uyumuşum. Uyandığımda Özlem yoktu. İşe gitmişti. Aklımda tek bir şey vardı, pizza. Yarım pizza. Dünyanın en güzel yarım pizzası. İyice demlenmiş, fermante olmuş, mayalanmış. Her şey olmuş bir yarım pizza'dan bahsediyorum. Kalktım yatağımdan ayağa. Dikeldim. Pizza'ya doğru yürümeye başladım. Bu arada çok küçük bir ihtimal, Özlem sabah yemiş de olabilirdi pizzayı. Kendimi bu acı gerçekliğe de hazırladım. Olur mu olurdu çünkü. İnsan çünkü bu, bilemezsin. İnsanın akşamı sabahına uymaz. Açtım mutfağın kapısını. Oradaydı işte. **Oradaydı gönlümün efendisi derler böyle insanlar için**. Hey yavrum heyime benim. Dün tam bıraktığım yerdeydi. Soslar da tam bıraktığım yerde kutusunun üzerinde. İyice yükseldim. Let's eat pitsa dedim. Pizza da demedim, pitsa dedim. İyice havaya girdim. Kendimi o dünyanın en muhteşem anını yaşarken hayal ettim. Ağzımın içinde pizza dönmeye başladı bile. Kokusu burnuma geldi. Her şey çok canlıydı. Kutuyu açtım ki bir de ne göreyim. Pizza yok. Uçmuş. Kenarları var. Nazire yapar gibi. O an anladım ki, bu bana Özlem'imin yaptığı bir oyunmuş meğersem. Hayallerimi çalmak istemiş. Soslara mesela hiç dokunmamış. Çünkü bitmiş ya da azalmış soslar, pitsa'yı ele verebilirdi. Kutuyu da aynı aldığı yere aynı açısıyla bırakmış. Otuz derece kuzeye bakıyordu çünkü pizza. Nasıl yıkıldığımı anlatamam. Ve o anlarda Özlem'in iş yerinde kahkahalarla güldüğünü biliyordum. Duyar gibi oldum. Kilometrelerce ötelerden çınladı kulağımda sanki. Off, her şey çok berbattı. Bir şeye bu kadar hazırlanmışken, ne bileyim, insan duvara çarpmış gibi oluyor. Ağladım. Bu acı başka türlü nasıl savuşturulabilirdi ki. Salona koltuğa koştum. Kapakladım kendimi koltuğa. Hıçkıra hıçkıra ağlamaya devam ettim. O gün hep ağladım. Aradan üç gün geçti, hala ara ara ağlarım. Çok zor bir şey çünkü. Bu çok büyük bir acı.
æ Hoşça kal.

"HEY"
23 Şubat Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

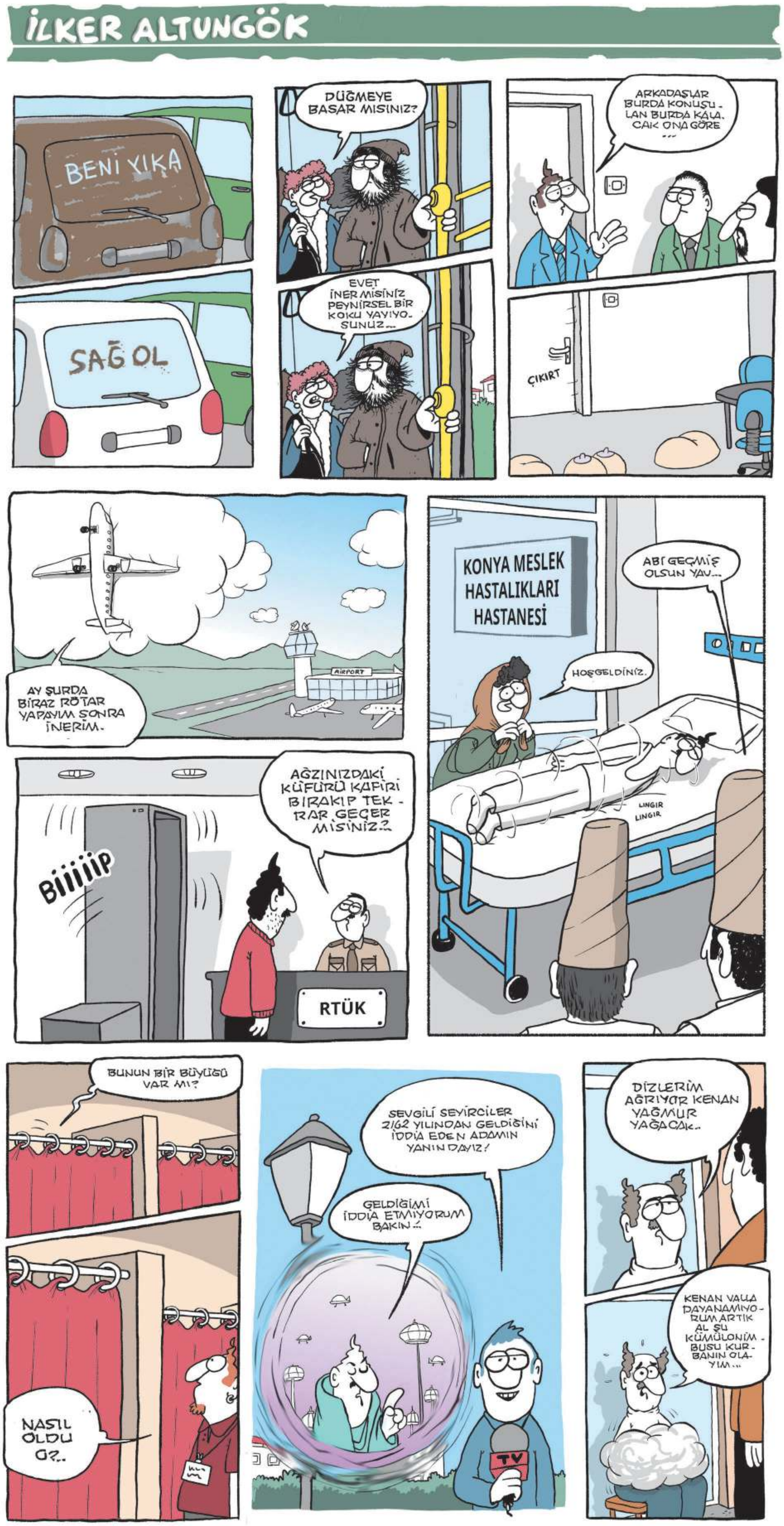

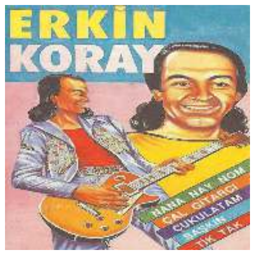

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Sevmekten Utanmayın

(Utandığınızda daha utanç verici oluyor)

Çoğumuzun itiraf etmekte ya da gizlemese bile açıklamakta güçlük çektiği garip zevkleri vardır. Kimimiz Japon reality showlarını izlemeye bayılır, bazımız wasabi sosuna banılmış herhangi bir şey gördüğü zaman illa ki alır. Klasik batı müziğinde barok dönem bestecilerinin birbirlerinden farkları üzerine, kimse dinlemese bile saatlerce konuşabilen adam üçüncü lig maçında tribünde marş söylerken kendinden geçer (Ali Murat Hamarat), üniversitede "Proust ve Tarkovski eserlerinde sıkıntı" başlıklı bir lisansüstü semineri veren akademisyen gizli gizli Hızlı ve Öfkeli izler veya en sertinden metalci, cep telefonu melodisi bile ace of spades olan biri nerede bir kına gecesinde "yüksek yüksek tepelere" türküsü söylense gözyaşlarını tutamaz. Tamam, bu sonuncusu benim. Gerçekten her "yüksek yüksek tepelere" çaldığında gözlerim yaşarır, "annesinin bir tanesini" hor göreceklermiş gibi gelir. Babasının bir atı olsa, binse de gelse, anasının yelkeni olsa açsa da gelse isterim. Hele kız "Hem annemi, hem babamı, ben köyümü özlerim," dediğinde koşa koşa köyüme gitmek isterim ki Bakırköylü bir insanım, mevcut hâlinde neyini özleyeceğim allasen? Kızım falan olsa yine neyse de, o türkü her çaldığında kendimi o kızcağızın annesi, babası gibi görürüm. Valla şu hayatta gözlerimden yaş getiren iki şeyden biri Yüksek Yüksek Tepelere türküsü, diğeri de Erkin Koray'ın "Hümmeyrağ, Hümmeyrağ, nedir burcun Hümeyrağ," diye şarkı söylemesidir. Bunlara galiba "guilty pleasure" deniyor.

"Albümün kapağını çizen aynı Ersin Karabulut gibi çizmiş maşallah."

Şimdi bu tür şeylerden zevk almanın iki türü var. İlki acı gerçeği kabullenerek "Yav yapacak bir şey yok, gönül bu, aka da konar boka da," diyerek böyle şeylere gönül verdiğini, aslında içinde gizli bir zevksiz barındırdığını kabullenmek. Ki bana kalırsa bu son derece normal ve üstelik kolay. Ben bu sayede oturup arka arkaya Hakkı Bulut'un Güzel Alsın Canımı filmini, Gelin Evi programını, Sarı Bıyık'lı bir Gerçek Kesit'i ve hepsi yetmiyormuş gibi üzerine bir de cilal izleyebiliyorum. Bütün bunları yaparken hiçbir sorumluluk taşımıyorum, hiç gocunmuyorum. Yapacak bir şey yok, tıpkı en sevdiğim türkücümüz Hakkı Bulut'un da söylediği gibi "ben buyum, ne köşküm sarayım ne servetim var, ne malım ne mülküm ne şöhretim var. Size bir saltanat vaadedemem ki, yalnız böyle şeyleri seven temiz bir kalbim var." *(Bu arada süper tekonolojik stüdyoda yeniden kaydedilmiş versiyonu değil, Hakkı babanın ilk kaydettiği, ham hâli. Zaten Hakkı Bulut'ta garip bir durum var, süper şarkı yapıyor, sonra bir ara gidip onu tertemiz stüdyoda berbat bir şekilde bir daha kaydediyor. Biz o ilk hâlinin hastasıyız Hakkı Baba, biz derken ben ve Ayhan Hacıfazlıoğlu yani yoksa sen yine bildiğin gibi yap.)*

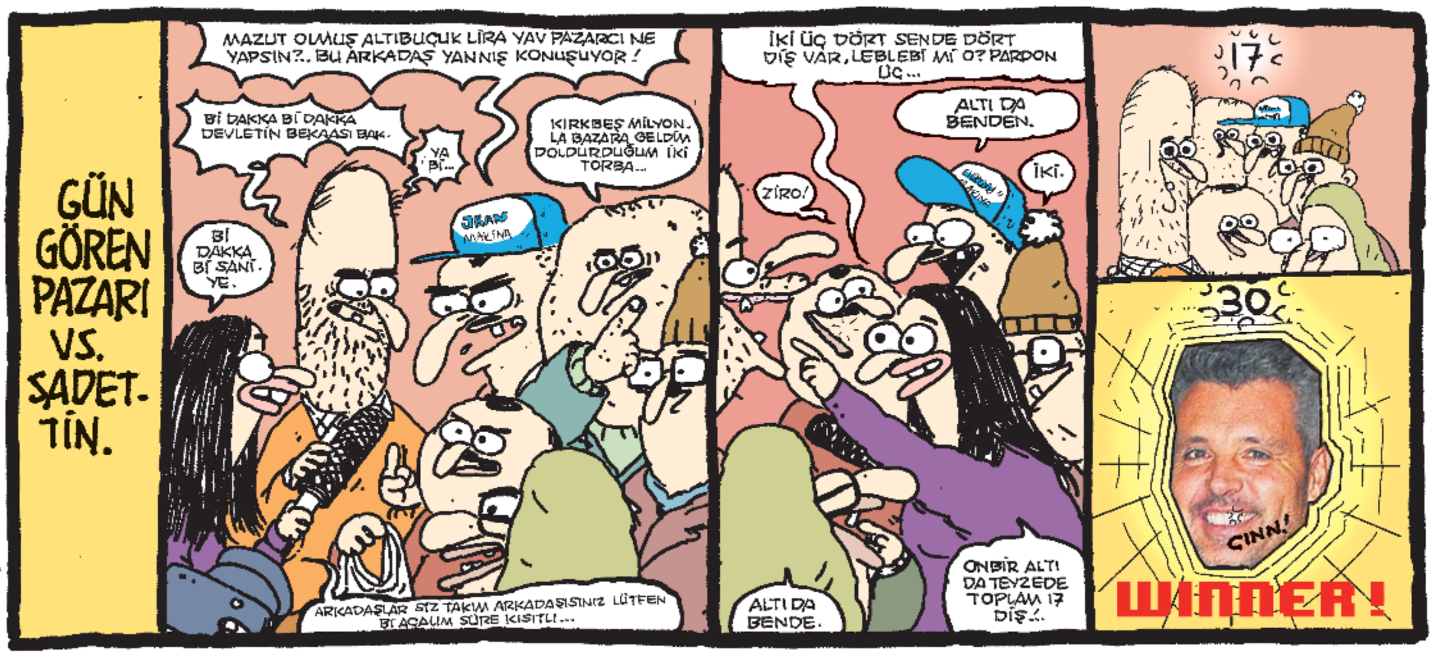

"90'lık kaset üretiminde yapılan bir hata ve karşınızda 100 dakika aralıksız müzik ziyafeti."

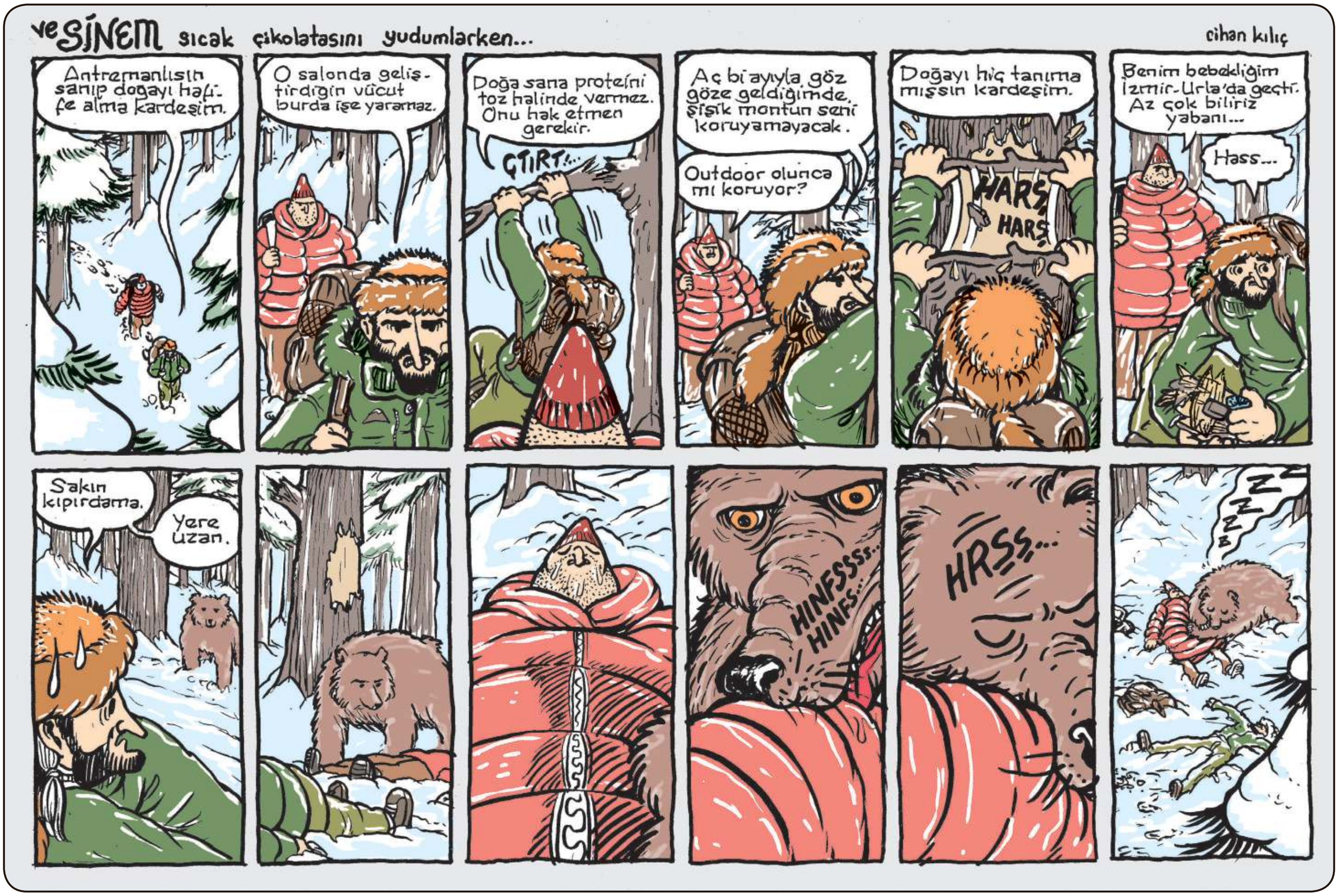
Ama bazı arkadaşlarımızdan, geçen gün yazdığım bu konudaki başka bir yazıdan sonra "Siz öyle diyorsunuz ama antropolojik olarak inceleme yapmak… Sosyolojik olarak okumlama için… İletişim bilimleri açısından değerlendirme maksadıyla..." diye başlayan yirmi tane mail aldım. Maşallah, memleketin sosyal bilimcilerinin yarısı enmekli Safiye Teyze'yle Mükerrem Bey gibi bütün gün oturup televizyon izliyor ve saha çalışmalarını, akademik araştırmalarını bu şekilde yürütüyor. Peki niye? Çünkü bir türlü kendilerine yediremiyorlar, bütün bu kötü zevke hitap eden şeyleri sıradan bir merakla izliyor olmayı kabullenemiyorlar. Bunların kimisi gazetedeki köşesinde sıradan bir televizyon eleştirmeni gibi ıvır kıvır "Gelinim olur musun evinde şu yaşandı, Survivor adasında bu oldu," yazmayı kendilerine yakıştıramadıkları için dünyanın en banal televizyon şovları üzerine Adorno'culuk oynuyorlar, bu şovlar üzerinden hayatın anlamını çözmeye çalışır gibi yatıyorlar. Yok ulan yok işte. Buralardan çıkacak bir anlam da, bu anlam üzerine yapılacak anlamlı bir analiz de yok. Akademiye "Beyonce'nin şarkılarında güçlü kadın imajının Taylor Swift'le kıyaslanması" şeklinde bir tezla katkıda bulunuyorsanız biz oradan sizin sadece doğru dürüst konuları çalışmaktansa bütün gün teen pop dinleyen bir insan olduğunuzu öğreniyoruz. Akademiye tek katkınız kendi zevkleriniz hakkında oluyor yani.

O yüzden kasmayın abi, salın. Bakın beğenmeyene, izlemeyene müptezel eroinmanlar gibi "abi valla çok güzel, mutlaka izle/dinle/oku," falan demiyorum, onlar ne güzel kendilerini kurtarmış, en güzeli hiç başlamamak diye hiç girmemiş. Yalnız bu batağa saplananlar da kendilerini kurtaramıyorlarsa gözlemci gibi yapmayı bıraksınlar artık ama ya. Yoksa bu gidişle ülkenin yarısı kendisini antropolog ve sosyolog ilan edecek, sonra televizyona çıkıp "bu sosyolojiyi anlamak lazım" diye abuk subuk, Sosyoloji 101'den borçlu geçecek cümleler kuracak.

uğur gürsoy
YA BU DAYILARDAKİ BERE ŞEKLİ NEDİR YA TEPEYE KONDURUYORLAR ÇIKARMAK MI İSTİYOR GİYMEK Mİ KARAR VERSELER IŞIH TISSA...
AYY YAZIK DEME ÖYLE İŞTE OTURUYOR KENDİ HALİNDE KIYAMAM.
GENÇLER Bİ BAKAR MISINIZ ?..
BUYRUN HAYIRDIR..
İKİ SANİYE Bİ...
BU TARZ BERE DİKKATİNİZİ ÇEKİYOR SANIRIM? BUYRUN ÇIKARIN LÜTFEN ...
...
MEYVELİ YOĞURT! DÜN KUTU BİRA VARDI KAÇIRDINIZ. AFİYET OLSUN!..
ORMAN MEYVELİ...

GÜN GÖREN PAZARI VS. SADETTİN.
MAZUT OLMUŞ ALTIBUÇUK LİRA YAV PAZARCI NE YAPSIN?.. BU ARKADAŞ YANNIŞ KONUŞUYOR!
Bİ DAKKA Bİ DAKKA DEVLETİN BEKAASI BAK.
YA Bİ...
KIRKBEŞ MİLYON.. LA BAZARA GELDİM DOLDURDUĞUM İKİ TORBA...
Bİ DAKKA Bİ SANİYE.
ARKADAŞLAR SİZ TAKIM ARKADAŞISINIZ LÜTFEN BI AÇALIM SÜRE KISITLI...
İKİ ÜÇ DÖRT SENDE DÖRT DİŞ VAR, LEBLEBİ Mİ O? PARDON ÜÇ...
ALTI DA BENDEN.
ZİRO!
İKİ.
ALTI DA BENDE.
ONBİR ALTI DA TEYZEDE TOPLAM 17 DİŞ!..
17
30
CINN!
WINNER!

YAZIK Kİ DEMİRDEN AT BUFALOLARI KOVACAK BU TOPRAKLARDAN...
AYNEN...
AZCIK ÖTEDE DUR.

ve SİNEM sıcak çikolatasını yudumlarken...
cihan kılıç
Antremanlısın sanıp doğayı hafife alma kardeşim.
O salonda geliştirdiğin vücut burda işe yaramaz.
Doğa sana proteini toz halinde vermez. Onu hak etmen gerekir.
ÇTIRT!..
Aç bi ayıyla göz göze geldiğimde, şişik montun seni koruyamayacak.
Outdoor olunca mı koruyor?
Doğayı hiç tanımamışsın kardeşim.
HARŞ HARŞ
Benim bebekliğim İzmir-Urla'da geçti. Az çok biliriz yabanı...
Hass...
Sakın kıpırdama.
Yere uzan.
HINFSSSS.. HINFS...
HRSS...
ZZZ

"En küçük olan elde etti
En büyük dayanak,
En hafif olan yükseldi
En yüksek yere doğru."
KAO ŞÖ - K'İ / 'Elektron' şiirinden

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

● **Meşhur anekdot, Pablo Picasso hızla yaptığı bir çizim için sağlam para isteyince, "Beş dakikalık çizim için bu para çok değil mi" tepkisiyle karşılaşır ve "Beş dakika değil, kırkbeş yıl artı beş dakika" cevabını verir. Bir inşaat firması, almış bu sloganı, reklamında kullanmış. "Sincap" benzeri bir ismi var markanın. Be arkadaş, taş-tuğla satan, nesneden geçinen sektördesin, sana ne sanatçının orjinal deyişinden? Hayır, sanat tarihine geçen binalar yaparsın, anlarız; o da yok. Piyasa ne acaip, nasıl her şeyi silip süpüren bir canavar, pes vallaha. Koca ressam, sanki büyük dedeleri bunların da sloganını alıp pişkin pişkin kullanıyorlar. "Yenilmez olanı yemek" piyasanın mesaisi...**

● Osmanlı zamanının alemci kadınları, günlük hayatta rahatça demlenemedikleri için tuhaf çözümler bulurlarmış. Bunlardan biri de şu: Sandalla açılıp, Boğaz'ın ortasında rakı içmek. Güneşin altında, denizin ortasında, tokuştur ha tokuştur! Duyunca vay ki vay dedim...

● **"Çingen" lakaplı arkadaşım, bir dönem bir kadınla takılmış, sonra da ilgilenmez olmuş. Kadın, bir zaman Çingen'in peşine düşmüş, arayıp sormuş fakat bizimki kurnazca kaybettirmiş izini. Akabide kadın, Çingen'in bir arkadaşına raslayıp, bizimkini sormuş, ortadan kaybolduğunu anlatmış. Arkadaşı "Çingen'in başına geleni sorma, çok tuhaf bir hastalık geçiriyor. Kadıncağız üşüce meraklanıp ne olduğunu sormuş. "Küçülme hastalığı bu" demiş, "günden güne küçülüyor Çingen" demiş. Kadın "Nasıl yani, eriyor mu yani" diye sormuş. "Erime merime yok, sadece küçülüyor, aynı oranda ufalıyor, n'aapsalar durduramıyorlar" demiş. Kadın çok üzülmüş. "Son gördüğümde cüceye yakında, sana o halde görünmemek için ortadan kayboldu" demiş hain arkadaş. Kadın mahvolmuş, ağlamış. Nice sonra, tesadüfen Çingen'e raslayınca , küçülme müçülme görmeyen kadın, çok sinirlenmiş. Ne acaip arkadaş çevrem var lan benim...**

● Memleketimizin eski zamanlarında erkekler genellikle iki ismliydi. (Misal: Ömer Faruk) Soyadı kanununu takiben ilerleyen modern zamanımızda, artık kadınlar genellikle üç isimli. (Misal: Selin Sevişir Karabatak) Her çağ, kendi gerçeğini dayatıyor, hepimize de yaşatıyor. "Bişey bişey bişey" melodili kadın isimlerine alıştık mı, alıştık valla hafız...

● **Mephisto Kitabevi'nde direniş var! Solcu ve duyarlı bir patron imajını yıllardır nakde dönüştüren Mephisto Kitabevi patronu, bu imajının arkasına saklanarak her şubesinde sömürü koşullarını alabildiğine derinleştiriyor. Son dönemde Kadıköy ve Beyoğlu şubelerinin ardından Beşiktaş şubesinde de işten çıkartmalar yapan Mephisto patronu, burada da toplam beş işçiyi işten çıkarttı. İşçiler buna yanıt olarak Beşiktaş'taki mağazanın önünde eyleme geçerken, yurttaşlardan da destek görüyor. Her gün saat 16.00 - 20.00 arasında mağazanın önünde bulunan işçiler burada bildirilerini dağıtıyor ve direnişleri hakkında bilgi veriyor. Bu bilgileri "Patronların Ensesindeyiz" platformundan aktardım. Kapitalizmin 'şeytanı' Mephisto'ya karşı elbette işçilerin nurlu alın terlerini savunuyorum, kendi adıma...**

Son dakika! Ankara'dan ümidini kesen Melih Gökçek, Tokyo Büyükşehir Belediyesi'ne aday oldu!

● Muharrem İnce: Cumhuriyet tarihinin en büyük yaz aşkı...

● **Bir gemici arkadaşım anlattı, seferlerden birinde arkadaşım ikinci kaptanmış, kaptanın da yanında çok sevdiği maymunu varmış. Çok kurnazmış maymun, kaptanın yanında gayet sakin, uslu uslu dururken, kaptan olmadığı zamanlar ortalığı fena dağıtıyomuş. Ne varsa kırıp döküyomuş, fıçıları deviriyomuş, yiyecekleri kapıp kaçıyomuş. İllallah demişler maymundan. Kaptana şikayet etmişler, inanmış, abartılı bulmuş çünkü maymun onun yanında alabildiğine munis, efendi duruyomuş. Kaptan kamarasına çekilince yine kaos! Nihayetinde canlarına tak etmiş, maymunun her gün sallanıp zıplayıp idman yaptığı yelken iplerini iyicene yağlamışlar, tuzaktan bihaber maymun iplere donunur dokunmaz kaymış, cuppadanak denize düşmüş. Akabinde kurtarmışlar maymunu, büyük korku yaşadığı için yolculuğun devamında ortalarda görünmemiş hayvancağız, resmen inzivaya çekilmiş. "Ayıptır" dedim dinleyince. Maymunun kaptanın yanında uslu durma kurnazlığı da ilgimi çekmedi mi, çekti tabii ki. Benzer davranışları çok insanda gördüm, insanlıktan çıkmışcasına krikocu ve de yalakaydılar, "dehşetengiz dehliz yarasaları" desem daha doğru...**

● Başrollerinde Deniz Çakır ile Erkan Petekkaya'nın olduğu diziyi seyredeceğime, herhangi bir ansiklopedi cildi bulup okurum, pek daha iyi...

● **Bir zamanlar Almanya'da almanca konuşmak aşağılanma sebebiymiş, yüksek sınıfa ait insanlar latince konuşma ve yazma özentisine tutulmuşlar. Hatta ve hatta, İmparator V.Karl, sadece atlarıyla almanca konuşacağına yemin etmiş. Bu enterasan bilgiye, Ömür Uzel'in "Tarihe Geçmiş Savunmalar" adlı kitabında rastladım. Mürekkep yalamış, kalem oynatmış herkesin kütüphanesinde illa ki bulunması gereken, şahane bir derleme kitap. Henüz bitirmedim, tamamını okuduktan sonra yine bahsedeceğim. (Dayanamadım, bir detay daha: Savunmasında "Zeus hakkı için", "Hera hakkı için" diyen Sokrates'in bir ara da "Köpek hakkı için" demesi komiğime gitti. Sokrates'in Savunması'nı daha önce okuduğumda da aynı yer dikkatimi çekmişti Tam cümle şu: "Köpek hakkı için, bütün o araştırmalarımda baktım, asıl bilgisizler, bilgilidir diye tanınmış olanlar!")**

● Karşılaştırmalı Edebiyat: "Çok uzaklardayım yazarken, döndüğümde çoktan gitmişim." - Pablo Neruda... "Uzak diyarlarda evli barklı." - Sezen Aksu

---

Duyuru: "Vedat Bey'in Görkemli Hayatı" adlı kitabım, Karakarga Yayınları'ndan çıktı.

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BU BUDUR

Cem Gıda

"Başka marka yok mu?" diye sordum. "Yok!" dedi. Biraz sinirliydi. "Bunlar çok büyük, o yüzden sordum," dedim. "Keseriz, istediğin kadar alırsın," dedi. Suratında, bir seri katilin son kurbanına ölümü hissettiren donuk yüz ifadesi vardı. Dolapta duran kangallara bakarak, "Tamam, keselim," dedim. Verdiği sözü hemen unutup, "Bak burda kesilmişi var," diyerek, peynirlerin arkasından halk arasında "köpek kakası" diye tabir edilen buruşuk bir sucuk parçası çıkardı. Üzerinde marka etiketi yoktu. Havaya kaldırıp gösterdiği bu sucuk, benden önce sucuk kestiren en az 3 kişiden arta kalan son parça olmalıydı. Sucuğa dördüncü olmak canımı sıktı, keşke bu kadar geç kalmasaydım, diye düşündüm. Bana vaat edilen son parçaya olan güvensizliğim onay vermemi geciktiriyordu. O an, aristokrat bir ses tonuyla, "Hayır! Onu istemiyorum, lütfen yenisinden keser misiniz?" demeyi çok isterdim, ama yaşadığımız gerginliğin büyümesini göze alamadım. Yine de can havliyle, "O da mı Apikoğlu?" diye sordum. Cevabı derhal yapıştırdı: "Apikoğlu'ndan başka sucuk satmam!" Neden bu kadar sinirliydi? Bu neyin isyanıydı? Milyon dolarlık yatırımlarla entegre tesisler kuran Pınarları, Aytaçları, Polonezleri ve onların tesis içinde boneyle dolaşan çalışanlarını düşündüm. Onları neden istemiyordu, onlar da çok emek veriyorlardı sonuçta. "Tamam, onu alayım," dedim. Biraz rahatladı. Buruşuk parçayı kağıda sararken sanki geçmişten bir şeyler hatırlamış gibi yine sinirlendi: "Apikoğlu'undan başka sucuk yenmez!" Sesi çok net ve gürdü. O an, Apikoğlu dışındaki markalarda çalışan boneliler ürpermiş ve nedenini bilmedikleri bir duyguyla kısa bir an gökyüzüne bakmış olmalılar. Aynı anda, makamlarında oturan Pınar, Aytaç ve Polonez genel müdürlerinin, başlarını ellerinin arasına alarak "Lanet olsun, bu o!" diye mırıldandıklarını tahmin ediyorum.

Nedeni belli olmayan büyük iddialar karşısında çaresiz kalır insan. Onlara "ama niye niye?" diye sorduğunuzda, sebep yerine daha sert bir sonuçla karşı karşıya kalırsınız. Anlamı olmayan, ama gücünden de asla fire vermeyen bir tür formüldür bu: "Yenmez diyorsam yenmez!" Sorgulamadan boyun eğeceksiniz. Kudret sahibi, "Bu budur!" diye haykırdığında, ayaklarının dibinde titreyerek "Evet odur," diyeceksiniz. Konu sucuk da olsa, bu budur.

Ev

"Kesinlikle o sucuğu yemem," dedi. "Ama niye niye?" diye sordum. "Yemem, diyorsam yemem!" diye kestirip attı. "Ya bu Apikoğlu, nasıl yemezsin?" diye ısrar ettim. "Ne belli, etiketi yok," dedi. Etiketin benden önce sucuğu kestiren üç kişiden birinde olduğunu açıklamam zor olacağından, cevap vermek yerine marka övgüsüne devam ettim: "Sen naptın ya, Apikoğlu bu, Türkiye'nin en iyi sucuğu!" Yüzünü buruşturarak, "O nerden çıktı?" dedi. Cem Gıda'yı eve çağırsam mı, diye düşündüm. O, sevgilimi Apikoğlu'na ikna etmeye çalışırken ben dükkana bakabilirdim. Sonunda, "Yemezsen yeme!" diyerek, biraz küskün, biraz gururlu halka halka doğradığım sucukları tavaya attım. Apikoğulları tavada kızarırken bir yaşlı gibi, "Yenmez mi bu bee," diye mırıldanıyordum.

Cem Gıda (Ertesi Hafta)

Sıfır kangalı dolaptan çıkardı. Bu sefer ilk kestiren bendim. Benden sonra gelip, "Burda kesilmişi var" haberini alacak 3 kişinin yüzünü hayal etmeye çalıştım. Keyfim yerine geldi. Paketleme esnasında, Cem Gıda'nın bana layık gördüğü parçanın etiketsiz olduğunu fark ettim. Keyfim kaçtı. Böyle durumlarda genelde kaderime razı olurum, ama can havliyle "Etiketli parçayı alacaktım ben aslında..." demeyi başardım. İsteğim pek normal gözükmüyordu.

"Evde etiketsiz sucuk yenmiyor, o yüzden" gibi bir söylemle durumu açıklamayı, hatta dilimi modern hayattan kurtararak, "Usta benimki manyak, nabıcaksın" gibi erkeksi bir çıkışla kendimi kurtarmayı çok istiyordum. Cem Gıda, "Bunu mu istiyorsun?" diyerek etiketli parçayı havaya kaldırdı. "Evet," deyip bu saçmalığa bir son vermem gerekirken, "O da çok büyükmüş aslında," diyerek işleri iyice karıştırdım. Cem Gıda iç çekti, sonra 'çattık' anlamında bir kafa hareketiyle paketi açtı ve benim ömür boyu kangalların arasında yaşasam çözemeyeceğim bu problemi (Fırat'ın önünde büyük olanı etiketli, küçük olanı etiketsiz iki parça sucuk var. Fırat, sucuğunun hem etiketli hem de küçük olmasını istediğine göre nasıl bir yöntem izlemeli?") inanılmaz bir hareketle çözdü.

Asansörde, Cem Gıda'nın büyük parçadan sıyırıp torbaya attığı Apikoğlu etiketini küçük parçaya giydirmeye çalıştım. Vakit yetmedi. Daire kapısının önünde devam ettim. Sonuç yüz güldürücüydü. Artık elimde küçük parça olmasına rağmen marka etiketli bir sucuk vardı. Başarımı pakete sararak kapıyı çaldım.

Ev (Kapı Açıldıktan 2 Dakika Sonra)

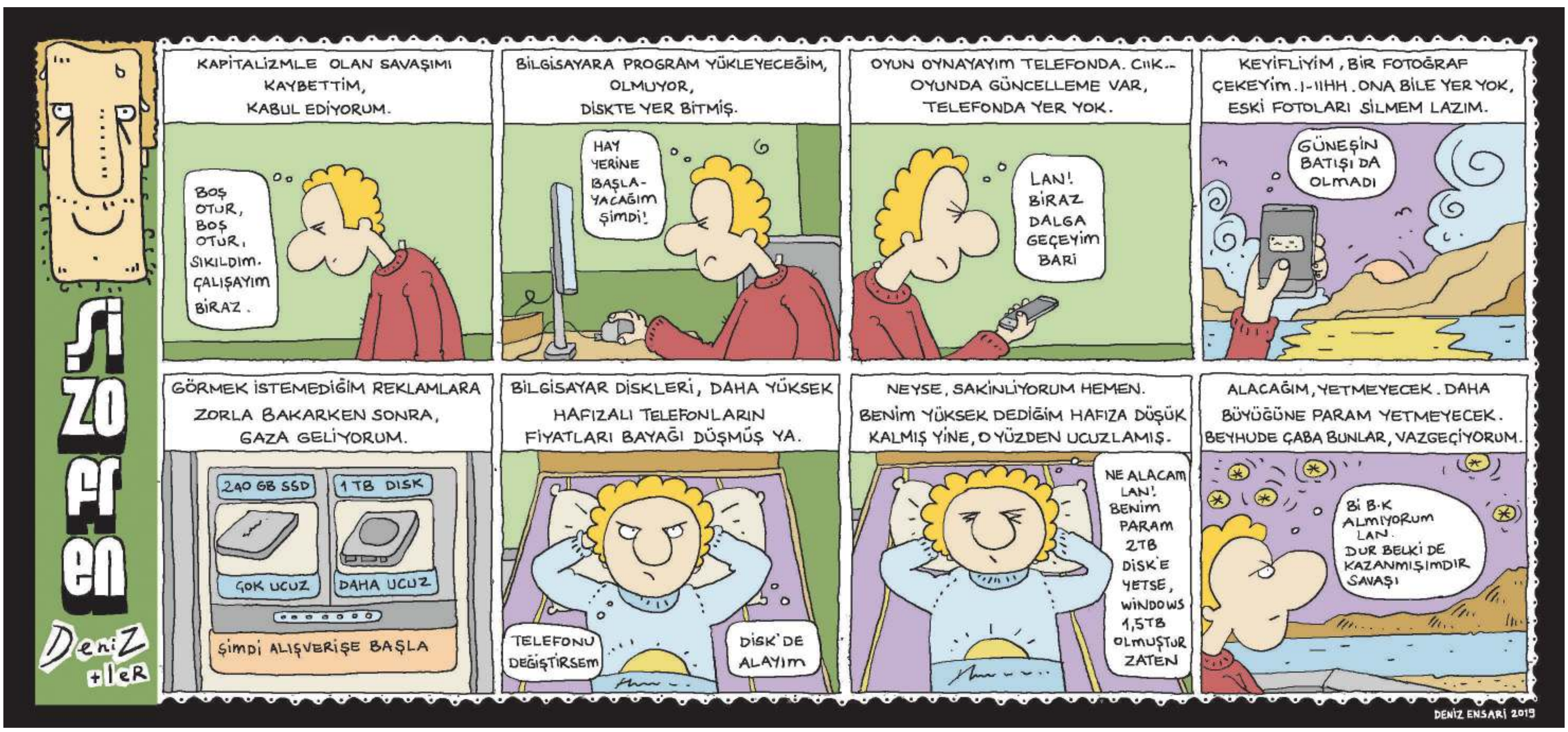
"Niye sucuğu kestirip duruyorsun, adam gibi pakette Pınar sucuk falan alsana," dedi. Sesi çok netti. O an, Apikoğlu Entegre Tesisleri işçilerinden bir uğultu yükselmiş ve içlerinden biri bonesini öfkeyle yere fırlatmış olmalı. "Apikoğlu'ndan başka satmıyor adam," dedim. "E başka yerden al o zaman, mecbur musun Cem Gıda'ya?" dedi. Kritik bir soruydu, içimde cevaplar büyüdü:

Bak sevgilim, insan baskı rejimlerinde itaat ettiği zamanla sevmeye ve ona bağlanmaya başlar. Bağlandım ben ona. Baskı arttıkça liderine daha da çok bağlanan insanlar gibi bağlandım: Halkların Hitler'e, Stalin'e, Kim Jong Un'a bağlandığı gibi bağlandım. Evet, o belki bizleri tek markaya mahkum ediyor, ama bizim için en iyisini istediğinden yapıyor bunu. Hem de diğerleri gibi paketle göz boyayarak değil, üleştire üleştire yapıyor. O sadece bizi düşünüyor anladın mı, sadece bizi...

"Bir şey sordum, niye cevap vermiyorsun," dedi. "Tamam, ben karışmıyorum bundan sonra sucuğa mucuğa!" diye tersleyerek tartışmayı bitirmek istedim. "Bu adam niye başka marka satmıyor anlayamadım ben," dedi. Kızgınlığımdan fire verecek değildim. "Kendin sor!" diyerek bir kere daha tersledim. "Sorarım," dedi. Bir cumartesi akşamüstü, eve dönerken sigara almak için Cem Gıda'ya uğradığımızda gerçekten soracaktı.

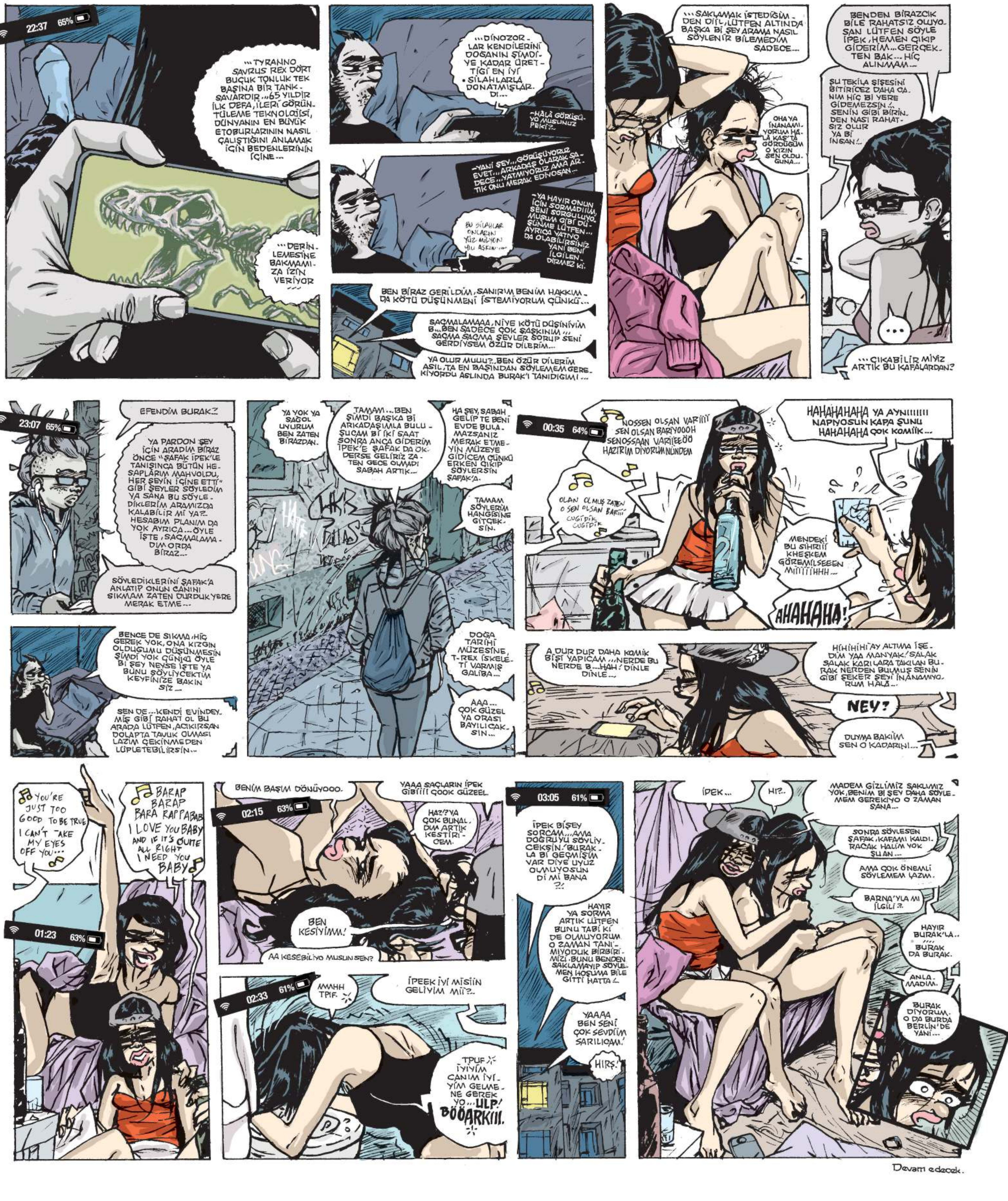
Büyük Buluşma (Cumartesi Akşamüstü)

Özgüveni yüksek bireyler, ne kadar zorlu bir çarpışmanın arifesinde olduklarını fark etmezler. Sevgilim, sanki sıradan bir markete giriyormuş gibi rahat girdi Cem Gıda'nın kapısından. Birazdan yaşanacak iktidar savaşında taraf değil gözlemci olacağım için keyifliydim. Bir yanda, "Bu budur!" diye haykırdığında pusan müşterilerinden oluşmuş Apikoğulları kavmini yaratan kudretli Cem Gıda; bir yanda, alışverişlerde hakkını aramak konusunda boynu damarlı emekli öğretmenlerden aşağı kalmayan bir kadın. "İyi günler, bir Kent switch alabilir miyim?" dedi. Sonra sanki öylesine soruyormuş gibi, "Sucuk ne var sizde?" diye sordu. Gururla, "Apikoğlu," diye cevap verdi Cem Gıda. Hafifçe kafamı salladım. Sevgilim olan şahıs devam etti: "Neden Pınar sucuk falan getirmiyorsunuz?" İşler karışıyordu, işte şimdi gününü görecekti zavallı sevgilim. "İstiyorsanız getiririz," dedi Cem Gıda. "A-aa!" dedim içimden. "Valla sevinirim," dedi dışından sevgilim. "Tabi, ne demek, hay hay," diye karşılık verdi Cem Gıda. "Hay hay mı?" dedim içimden, olanlara inanamıyordum. Önce devrik lider Cem Gıda'ya, sonra dönüp Apikoğulları'nı tek hamlede yok eden kadına baktım. Egemen güçler arasında sucuğunu bekleyen halktım.

Çarpışma İpek & burak

Yazan çizen OKY

Devam edecek.

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir çocuk olursunuz,/
Yeniden öğrenmek için her şeyi / Aşkın okulunda"
Ebu Said Ebu'l Hayr (967 / 1049 Horasan)

DÖNÜŞ

İstanbul'un da en güzel yanı: "İstanbul'a dönmesi" (Bence yani) *(Ankara'nın en sevdiği yanını soranlara verdiği o meşhur cevap Yahya Kemal'in)* Kendisine geri dönmek. Yeniden. Kaybedip kaybedip bulmak. Vapurun buğulu camlarından ağır ağır, sallana sallana yaklaşan Eminönü İskelesi. Bir batıp bir çıkıyor. (Elimi ısıtan çay) İskelenin damında, yağmur altında (hepsi de aynı yöne bakan) tıklım tıkış, neredeyse omuz omuza martı grubu. Öylece kıpırtısız duruyorlar.(nereye bakıyorsunuz, dönüp ben de bakıyorum) Kurşuni bir gökyüzü. Bütün o kül renginin ortasında nasıl bir beyazlık o, hele o gagaların, ayakların portakala çalan sarısı. O nasıl bir sarı.(o aynı ton sarıya boyalı irili ufaklı,-- kimileri bir nefesli müzik aleti gibi kıvrık ağızlı- -bir sürü bacaları vardı bunlardan önceki vapurların, ne hoştu, bitti gitti o da) İniyoruz. Çalkantılı, yeşilimsi deniz. Soğuk, sert rüzgâr. Işıl ışıl Mısır Çarşısı. Sanki İlk defa görüyorum.

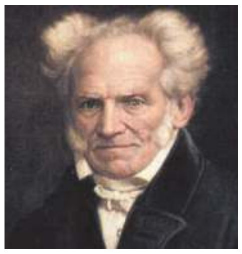

"SEVGİLİNİN DÜĞÜNÜ"/EV

Hâlâ yağmur. Tıpır tıpır, tıp tıp camlarda. Denize çok çok, aşırı yakın, suya paralel uçuşan bir sürü martı. (ne yapıyorlarsa, vardır bir bildikleri) Hiç yükselmeden, mesafeyi koruya koruya dönüp duruyorlar. (yine martı)Bir gezi motorundan eğlenceli müzikler. Yavaşça uzaklaşıyor ses. Önümdeki laptopta ise çok acıklı şarkılar. Öyle böyle değil.("very very sad songs" yazmış derlemeyi yapan--bir Hintli-- "Very very" mi? Hm Güzel--) Eğlenceli şarkılardan her zaman daha incelikli, daha karmaşık, daha derinlikli oluyor. İnce iş. "Anna Karenina"nın o ünlü açılış cümlesi. "Mutlu aileler birbirine benzer, her mutsuz aileninse kendine özgü bir mutsuzluğu vardır" Onda olduğu gibi işte. Daha alelade, daha sıradan, daha basit ;"mutluluk" Hakeza. Şarkılarda da aynı.

Ait oldukları filmlerden alınma sahnelerle birlikte dönüyor şarkılar. Ekranda. Şarkıların en, en acıklıları açık ara "sevgilinin düğünü" yle ilgili olanlar. ("başkasıyla düğünü" tabii) O meş'um düğün. Sevilen, bir başkasıyla evleniyor. O düğün işte. Yürek parçalayıcı. Başıma gelmişliği etmişliği yok, ama herhalde bir insanın yaşayabileceği "en büyük acı" diye bilinen o diğer ünlü acıyla; "Evlat Acısı"yla kapışır. Rahat rahat. Yere serer belki. En öldürücü/bayıltıcı/kahredici/ paralayıcı şarkılar ona çünkü. "Sevgilinin Düğünü" Lime lime. Kan revan. Şarkı rendeliyor insanı. Kıtır kıtır. Halbuki

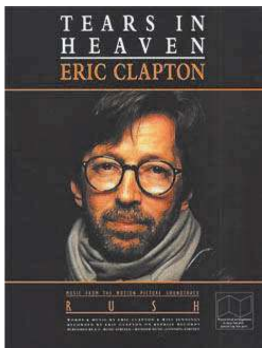
Arthur Schopenhauer 1788-1860

"Evladı ölen insan" şarkısı pek pek nadir. Rastladım mı? (Eric Clapton'unkini hatırladım)Diğeri ama; istemediğin kadar; mebzul miktarda. (Hint filmlerinde sürüsüne bereket)

"Düğün" ve "Cenaze" O ünlü ikili. En mutlu ve en acılı iki gerçeği. İnsan evladının. Vuslat ve ölüm. Burdan buyrun, işte oynuyor: şarkının fonunda düğün sahnesi. Delikanlı gizlendiği yerden ağlaya ağlaya izliyor düğünü. Saç sakal birbirine karışmış. Üst baş paramparça. Bir yandan şarkıyı da söylüyor feryat figan. Herkes mutlu, gülüşüp oynayanlar edenler. Yeni damat: o da yakışıklı gibi ama, biraz tatsız tuzsuz. Ne bileyim işte. Bön. Ruhsuz sanki. Mal mal bakınıyor. Bir tek kız mutsuz. Gelin. Allı pullu ipekler içinde o. (Hint gelini) Süslemişler püslemişler. Başı önünde. Uzaktan gelen şarkıyı mı duyuyor bir an. "Düğün evinde oynanır, ölü evinde ağlanır" denmiş. Kim dinler. Delikanlı ağlıyor işte; düğün evinde. (Bizde de vardı o çeşit şarkılar. İlk aklıma gelen Ferdi Tayfur'unki: Müthiştir. "Ne o teller duvaklar gelin mi oluyorsun/ (…) Kime giyindin öyle hazırladın kendini" --bir diğeri: "Nikah Masası/ Ümit Besen" O da yine aynı temayı işler. Yalnız, aşık bu sefer misli görülmemiş bir mülayimlik derecesine ulaşmış olarak karşımızda: "Nikahına beni çağır sevgilim/ İstersen şahidin olurum senin" --)

Herneyse,

Belki de gelmiş geçmiş en en akıllı/ bitirim/yüksek kavrayışlı insan evladı olan Schopenhauer bizim "aşk" diye bildiğimiz şeyin, (olgunun) bir çeşit illüzyon, bir tür yalan'dan başka bir şey olmadığını yazmıştı. Bir sürü parmak ısırtan kanıtla beraber hem. "Aşk" bize tabiatın bir hilesidir diyordu üstad. Tabiat bizi, türün (daha sağlıklı/güçlü/ dayanıklı) devamı için, kendimizde bulunmayan farklı genlerin peşinde koşturup durur. Gen toplamları daha uygun bebekler için yani. (kısanın uzunu, sarışının esmeri, ufak defeğin iri yarıyı beğenmesi gibi) Biz bu tuzağın farkına varamayıp bu karşılaşmaya "aşk" diyoruz. Buna benzer şeyler yazmıştı. *(Ben iyice, kısaltıp kuş'a çevirdim. Meraklısı "Aşkın Metafiziği"ni bulup okumalı)*

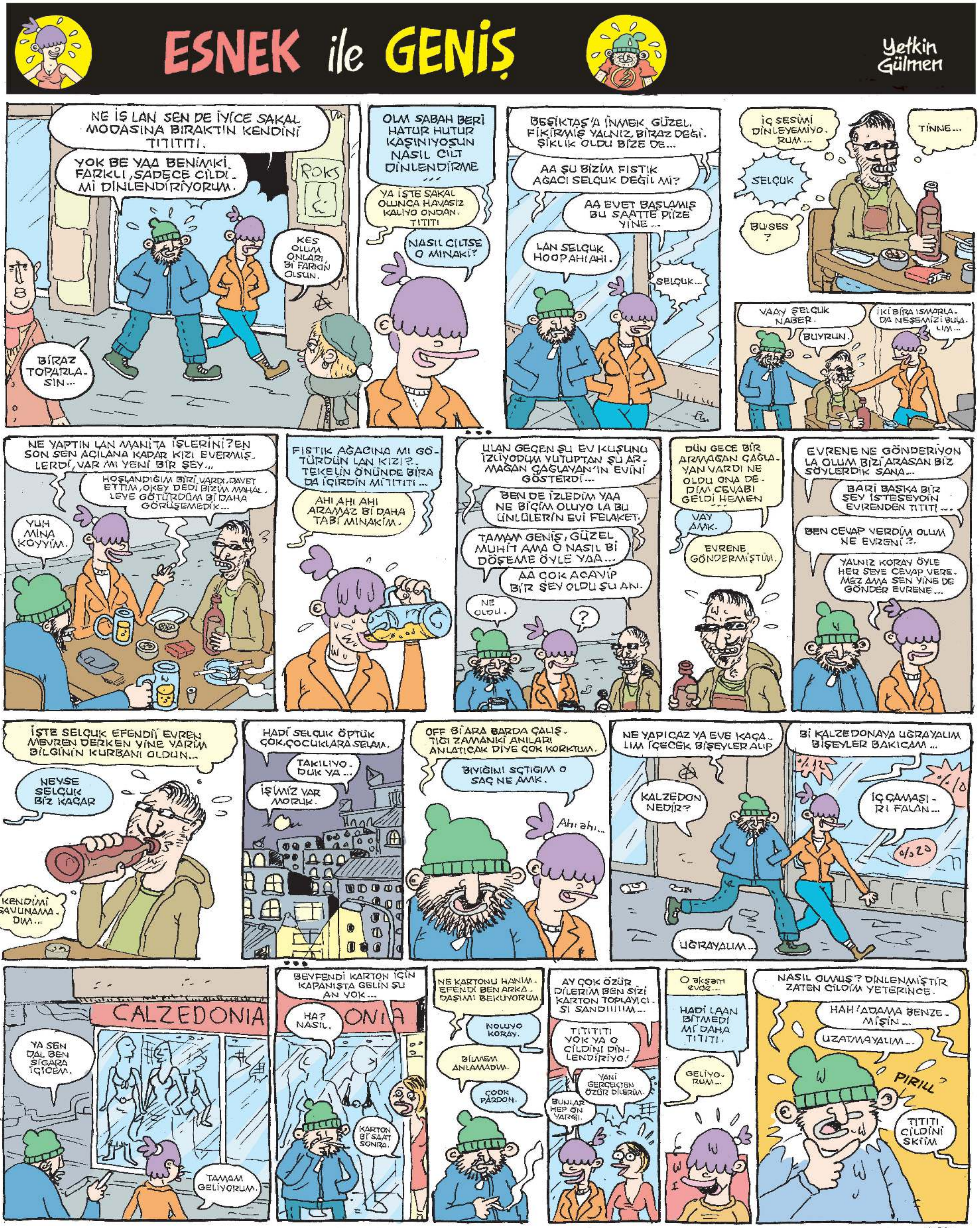

Yani o sevgilisinin düğününü seyredip ağlayan genci görseydi şuna benzer bir şeyler söylerdi üstad, sanki: "O yeni damat da hiç fena değil, boy pos… olur o çocuklar sanki. Boşuna ağlama… Bizler için"

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
Müdavim akşamcılardan
ÇİFTUSKUR HULUSİ REİS
Macera adı:
YAKICI SIR
SIR SAKLAYABİLİR MİSİN?! ÇEVREYE SAYGIMIZDAN ETRAFTAN GÖRÜNMESİN DİYE GAZETEYE SARIYORUZ SANIYOSUN DİMİ? ALAKASI YOK! BİZ BUNU SADECE BİRA ISINMASIN DİYE YAPIYORUZ. YANİ SIKINIZDE DEĞİLSİNİZ...
HI?
ULAN HEPİ TOPU Bİ TANE SIRRIMIZ VARDI ONU DA GİTMİŞ YUMURLAMIŞ HEMEN, TÜH BOK AĞIZLI SENİ!!
AĞIRLIĞINI TAŞIYAMADIM NAPİİM KALDIRAMADIM, ZOR GELDİ...
CHE!!!
YAV Bİ GİT!
0 gönderi
63 takipçi
26 takip
Mesaj Gönder
Sukut, Sabır, Şükür
İNSTAGRAMIM VAR AMA RESİM KOYMAM YALNIZCA VE YALNIZCA STOR...
SKİYİM SENİN BAZI KIRMIZI ÇİZGİLERİNİ!...
PEKİ SENİN BURCUN NE?..
IVY, BURCUYUM.
IYYYY HİÇ SEVMEM IVY BURCUNU.
TAM BİR IVY ERKEĞİYİM!
IYYY HİÇ ANLAŞAMAM IVY ERKEĞİ İLE...
YENİ TİP
Sivil Polise benzeyen işsiz...
HAYIRLI GÖREVLER ABİ!
SAOL CANIM.
Cepte 25 kuruş var, Allah Allah??
AŞKIM BEN ÇOK KÖTÜ BİŞEY YAPTIM, SANA SORMADAN BİZİMKİLERİ YEMEĞE ÇAĞIRDIM.
NE?..
Ne pişirsem?..
MİSAFİR ZORU, VAKTİNİZ DE AZ MI? ÜZÜLMEYİN! BURASI KUTUP, GELEN ZATEN BALIĞIYLA GELİYOR. HERKESTE BALIK VAR SIKINTI YOK!.. TAVASI OLUR, IZGARASI OLUR. BAS GİTSİN!..
ZAMAN MAKİNASINI İCAD ETTİM AMA HEMEN İCAD EDER ETMEZ YOK ETTİM! SEN VİDAYI SIKTIM SONRA HEMEN KIRDIM PARÇA MİNİCİK ETTİM. KÖTÜ İNSANLARIN ELİNE GEÇEBİLİRDİ...
LAN Bİ İKİ TUR ATSAYDIK DA ÖYLE YOK ETSEYDİN, NE TEZ CANLI ADAMSIN.
NE BİLİM ANİ Bİ KORKU GELDİ AMA YAPILIŞINI HATIRLIYORUM HAYAL MEYAL... ŞİMDİ BAŞLASAM İKİ SENEYE TESLİM...
SAMİ
Macera Adı: SAZAN SARMASI
İlk filmdeki Ronaldinho ikinci filmde Bensu Soral olmuş.
HOŞGELDİNİZ ANNECİM BUYRUN BUYRUUUN, BABACIM!!
OOO GELİN EHEHEHE.
Eskimo'du ev hanımlığı ne rahat! Şuraya bak oh dolce vita!!!

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
NE İŞ LAN SEN DE İYİCE SAKAL MODASINA BIRAKTIN KENDİNİ TITITITI.
YOK BE YAA BENİMKİ FARKLI, SADECE CİLDİMİ DİNLENDİRİYORUM.
ROKS
KES OLUM ONLARI, Bİ FARKIN OLSUN.
BİRAZ TOPARLASIN...
OLM SABAH BERİ HATUR HUTUR KAŞINIYOSUN NASIL CİLT DİNLENDİRME...
YA İŞTE SAKAL OLUNCA HAVASIZ KALIYO ONDAN. TITITI
NASIL CİLTSE O MINAKİ?
BEŞİKTAŞ'A İNMEK GÜZEL FİKİRMİŞ YALNIZ, BİRAZ DEĞİŞİKLİK OLDU BİZE DE...
AA ŞU BİZİM FISTIK AĞACI SELÇUK DEĞİL Mİ?
AA EVET BAŞLAMIŞ BU SAATTE PİİZE YİNE...
LAN SELÇUK HOOPAHIAHI.
SELÇUK...
İÇ SESİMİ DİNLEYEMİYORUM...
TİNNE...
SELÇUK
BU SES ?
VAAY SELÇUK NABER.
BUYRUN.
İKİ BİRA ISMARLA. DA NEŞEMİZİ BULALIM...
NE YAPTIN LAN MANİTA İŞLERİNİ? EN SON SEN AÇILANA KADAR KIZI EVERMİŞLERDİ, VAR MI YENİ BİR ŞEY...
HOŞLANDIĞIM BİRİ VARDI, DAVET ETTİM, OKEY DEDİ BİZİM MAHALLEYE GÖTÜRDÜM Bİ DAHA GÖRÜŞEMEDİK...
YUH MINA KOYYİM.
FISTIK AĞACINA MI GÖTÜRDÜN LAN KIZI?. TEKEL'İN ÖNÜNDE BİRA DA İÇİRDİN MİTITITI...
AHI AHI AHI ARAMAZ Bİ DAHA TABİ MINAKIM.
ULAN GEÇEN ŞU EV KUŞUNU İZLİYODUM YUTUPTAN ŞU ARMAĞAN ÇAĞLAYAN'IN EVİNİ GÖSTERDİ...
BEN DE İZLEDİM YAA NE BİÇİM OLUYO LA BU ÜNLÜLERİN EVİ FELAKET.
TAMAM GENİŞ, GÜZEL MUHİT AMA O NASIL Bİ DÖŞEME ÖYLE YAA...
AA ÇOK ACAYİP BİR ŞEY OLDU ŞU AN.
NE OLDU.
?
DÜN GECE BİR ARMAĞAN ÇAĞLAYAN VARDI NE OLDU ONA DEDİM CEVABI GELDİ HEMEN
VAY AMK.
EVRENE GÖNDERMİŞTİM.
EVRENE NE GÖNDERİYON LA OLUM BİZİ ARASAN BİZ SÖYLERDİK SANA...
BARİ BAŞKA BİR ŞEY İSTESEYDİN EVRENDEN TITITI...
BEN CEVAP VERDİM OLUM NE EVRENİ?.
YALNIZ KORAY ÖYLE HER ŞEYE CEVAP VEREMEZ AMA SEN YİNE DE GÖNDER EVRENE...
İŞTE SELÇUK EFENDİ EVREN MEVREN DERKEN YİNE YARIM BİLGİNİN KURBANI OLDUN...
NEYSE SELÇUK BİZ KAÇAR
KENDİMİ SAVUNAMADIM...
HADİ SELÇUK ÖPTÜK ÇOK ÇOCUKLARA SELAM.
TAKILIYODUK YA...
İŞİMİZ VAR MORUK.
OFF Bİ ARA BARDA ÇALIŞTIĞI ZAMANKİ ANILARI ANLATICAK DİYE ÇOK KORKTUM.
BIYIĞINI SÇTIĞIM O SAÇ NE AMK.
Ahi ahi...
NE YAPICAZ YA EVE KAÇALIM İÇECEK BİŞEYLER ALIP
Bİ KALZEDONAYA UĞRAYALIM BİŞEYLER BAKICAM...
KALZEDON NEDİR?
İÇ ÇAMAŞIRI FALAN...
UĞRAYALIM...
CALZEDONIA
YA SEN DAL BEN SİGARA İÇİCEM.
TAMAM GELİYORUM.
BEYFENDİ KARTON İÇİN KAPANIŞTA GELİN ŞU AN YOK...
HA? NASIL.
KARTON Bİ SAAT SONRA.
NE KARTONU HANIMEFENDİ BEN ARKADAŞIMI BEKLİYORUM.
NOLUYO KORAY.
BİLMEM ANLAMADIM.
ÇOOK PARDON.
AY ÇOK ÖZÜR DİLERİM BEN SİZİ KARTON TOPLAYICISI SANDIIIIIM...
TITITITI YOK YA O CİLDİNİ DİNLENDİRİYO.
YANİ GERÇEKTEN ÖZÜR DİLERİM.
BUNLAR HEP ÖN YARGI.
O akşam evde...
HADİ LAAN BİTMEDİ Mİ DAHA TITITI.
GELİYORUM...
NASIL OLMUŞ? DİNLENMİŞTİR ZATEN CİLDİM YETERİNCE.
HAH! ADAMA BENZEMİŞİN...
UZATMAYALIM...
PIRILL
TITITI CİLDİNİ SKİİM

- SON.

İnsanlar bensiz nerelerde nasıl eğleniyorlar? Bensiz daha mı güzel eğleniyorlar, hatta kendi aralarında bensizliği mi kutluyorlar? Ben birlikte eğlendiğim insanlara birliktelerken daha fazla eğlenmeleri için vesile mi oluyorum? İşte bu ve bunun gibi sorular modern insanın açmazlarından ve çıkmazlarından sadece biridir. Oysa açmaz dediğimiz şeyler belki de açılmamak üzere tasarlanmıştır ve çıkmaz dediğimiz sokaklar bizi aynı yolu tekrar fakat farklı bir bakış açısıyla yürümeye davet eden yollardır. Öncelikle açılmamak üzerine tasarlanmış şeyler üzerine düşünelim. Bir şey açılmamak üzere tasarlandıysa aynı zamanda tamir edilmemek üzere tasarlanmış demektir. Oysa satın aldığınız ve yaşadığınız her şeyi tamir etmek sizin en doğal hakkınızdır. En azından deneyebiliriz. Nesneler, duygular, ilişkiler ve deneyimler sizin yaptığınız kerizce bir hareket sonrası bozulmuş olabilir. Ya da bunların içindeki oynar parçalar doğal yaşam sürelerini doldurmuş olabilirler. Peki ne yapacağız? Bizimle birlikte yaşayan eşyalarımızı, duygularımızı, ilişkilerimizi çöpe mi atacağız? Oysa bir kere bozulan bir şeyin içini açıp neyin bozulduğunu gördüğünüzde, onu elinizden geldiği kadar tamir ettiğinizde ve tekrar çalıştığına tanıklık ettiğinizde bu unutulmaz ve paha biçilemez bir deneyimdir.

Dostluk, arkadaşlık.

Aile yadigarı bir kasetçalarınız var, sabahtan akşama Mustafa Sandal'ın Gölgede Aynı albümünü dinliyorsunuz. Günün birinde kaset bocalamaya, yalpalamaya başlıyor. O zamana kadar Mustafa Sandal'ın sesi yeni heyecanlara, deneyimlere davet gibi geliyordu; fakat şimdi size anlatamadığı bir sıkıntısı var, duraksıyor, duygularını ifade ederken tereddüt ediyor. Aile yadigarı kasetçaları ve o zamana kadar size her fırtınalı denizde bir deniz feneri olmuş, sizi güvenli limanlara yönlendirmiş Mustafa Sandal kasedini poşede koyup aparmanın önüne mi bırakacağız? Bunlar bunu hakediyor mu? Kimse bunu haketmez. O yüzden onlarla konuşacağız, onlara ''neyin var, mutsuz musun ve ben ne yapabilirim?'' diyeceğiz. Yani içlerini açacağız.

Mustafa Sandal

Kasetçaların içini açmak zor değildir. Zor olan tek şey ''ben şu an çok saçma bir şey yapıyorum ve cihazın mekanizmasını tamamen bozacağım'' düşüncesinin üstesinden gelmektir. Oysa sizin elinizde yıldız tornavida var, kasetçaların üzerinde yıldız vida var. İşler ne kadar ters gidebilir? Tornavidanın uyduğu her vidayı sökünüz. Bu tavsiyeyi insan ilişkileri için de uygulayabilirsiniz. Kasetçaların içini açtığınızda kasetçalar artık devlet dairesi gibi erişilmez, içine girilmez bir kurum değildir. Sizinle konuşan, size derdini anlatan yüzlerce küçük parçadan oluşur. Hepsine merhaba deyin, kendinizi tanıtın, neden orada olduğunuzu açıklayın. Hareket etmesi gereken parçalar sabit mi duruyor? Sabit durması gereken parçalar hareket mi ediyor? Böyle şeyleri insanlar duygularıyla, sezgileriyle anlar. Gevşeyeni sıkıştırın, sıkışanı gevşetin. Bu tavisyeleri insan ilişkileri için de uygulayabilirsiniz. Sonra her şeyi elinizden geldiği kadar toparlayın, arkanızda iz bırakmayın. Tekrar çal tuşuna basın, eğer Mustafa Sandal kasedi normal çalıyorsa tebrikler. Bir kasetçalar değil, ömürlük bir dost kazandınız.

Peki arkadaşlarınız siz yokken daha fazla mı eğleniyor? Bu ben evde değilken kasetçalar daha güzel müzikler mi çalıyor diye sormakla aynı şeydir. Lütfen garip düşünceleri bir kenara bırakın ve Mustafa Sandal'ın keyfini çıkartın.

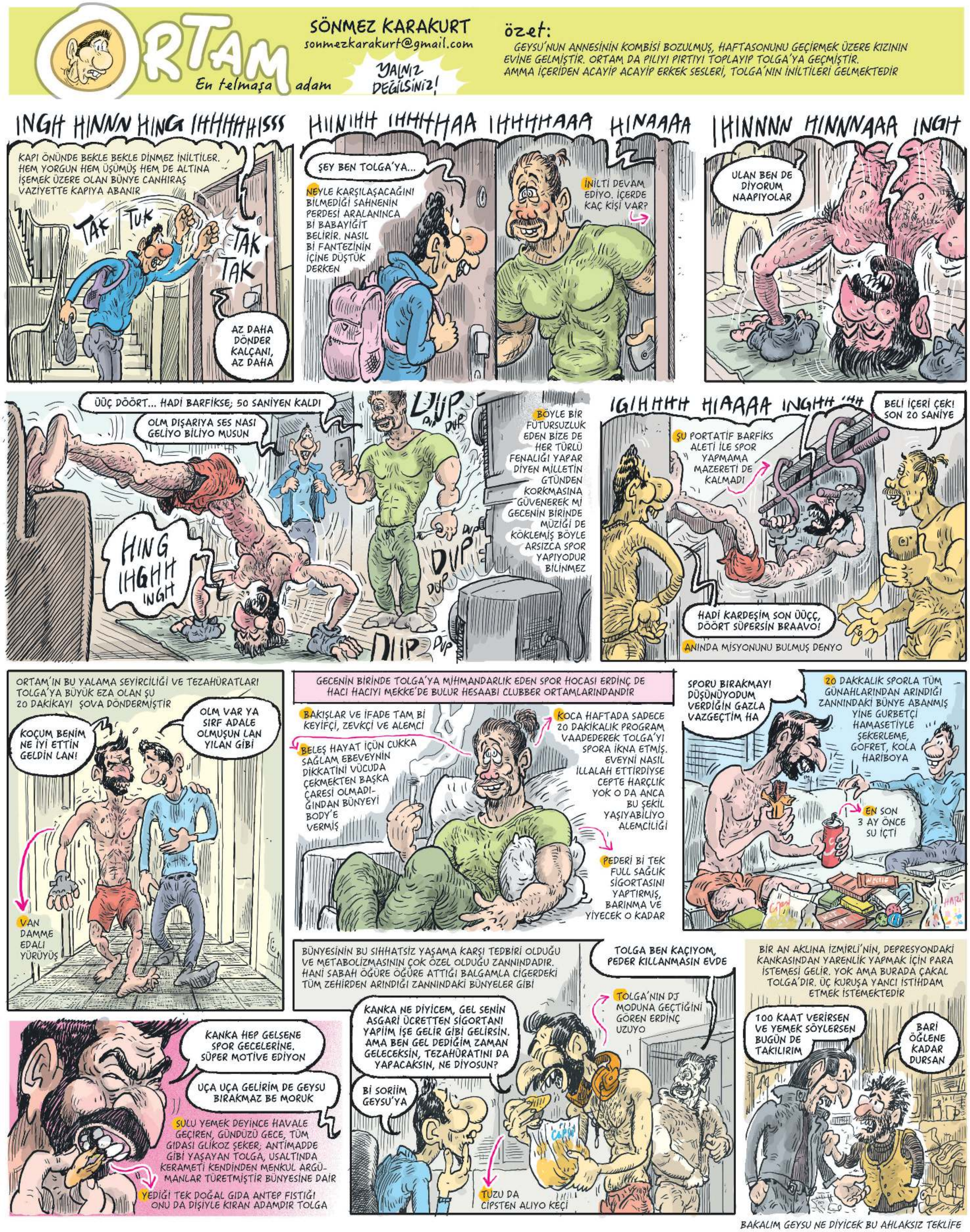
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 20 ŞUBAT 2019 | Sayı: 599

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

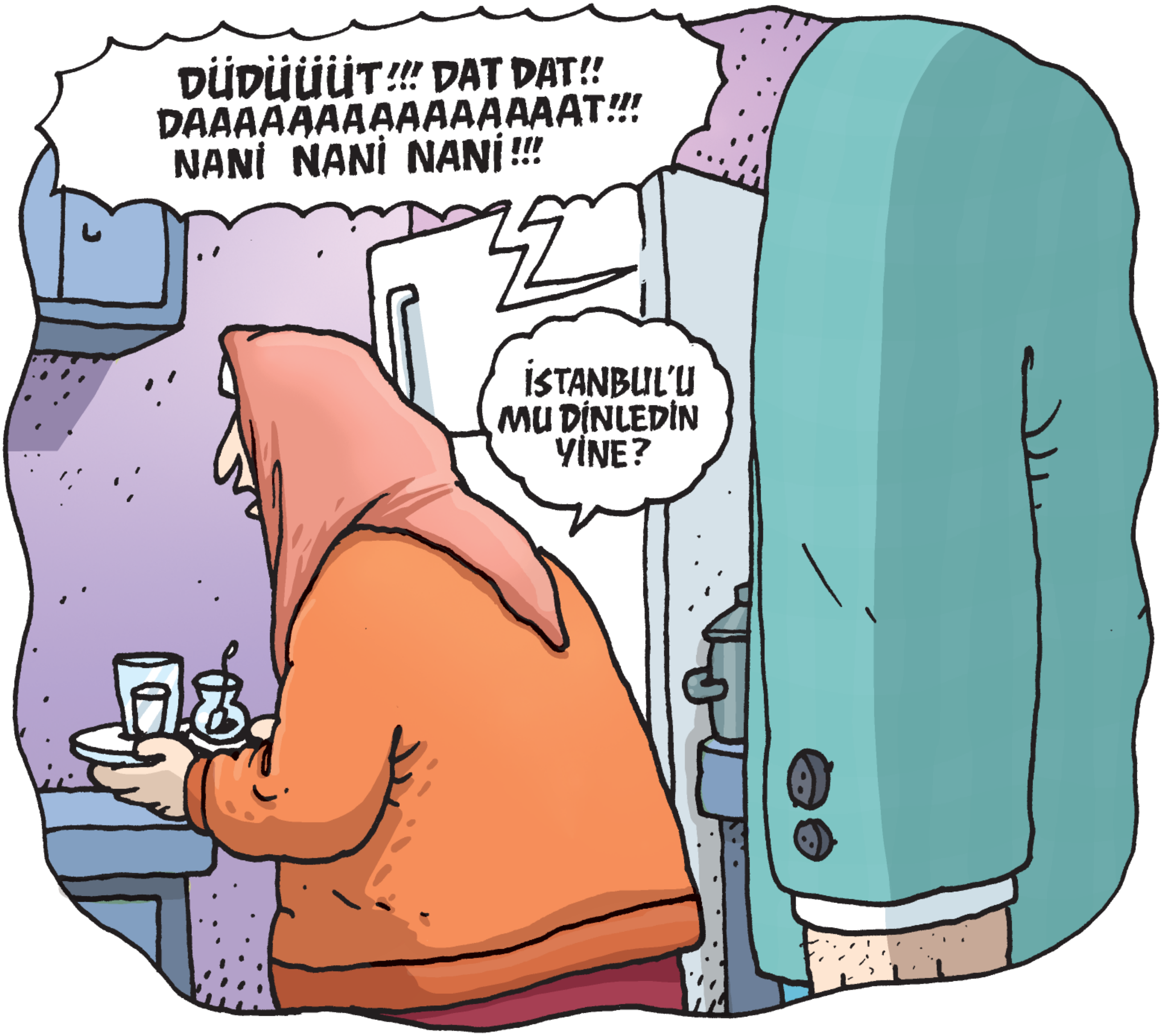

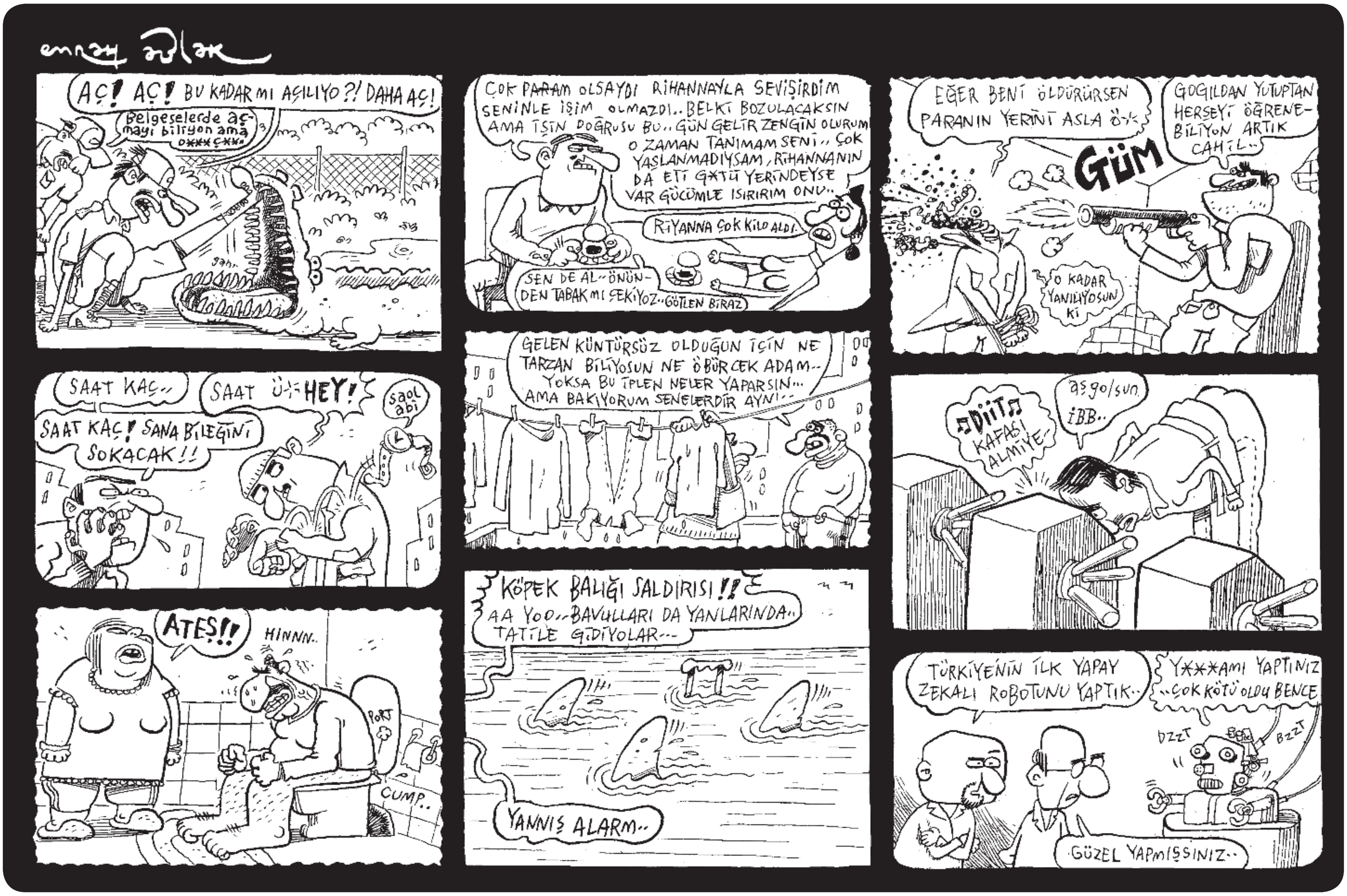
ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU'NUN ANNESİNİN KOMBİSİ BOZULMUŞ, HAFTASONUNU GEÇİRMEK ÜZERE KIZININ EVİNE GELMİŞTİR. ORTAM DA PILIYI PIRTIYI TOPLAYIP TOLGA'YA GEÇMİŞTİR. AMMA İÇERİDEN ACAYİP ACAYİP ERKEK SESLERİ, TOLGA'NIN İNİLTİLERİ GELMEKTEDİR
INGH HINNN HING IHHHHHISSS
KAPI ÖNÜNDE BEKLE BEKLE DİNMEZ İNİLTİLER. HEM YORGUN HEM ÜŞÜMÜŞ HEM DE ALTINA İŞEMEK ÜZERE OLAN BÜNYE CANHIRAŞ VAZİYETTE KAPIYA ABANIR
TAK TUK
TAK TAK
AZ DAHA DÖNDER KALÇANI, AZ DAHA
HINHH IHHHHAA IHHHHAAA HINAAAA
ŞEY BEN TOLGA'YA...
NEYLE KARŞILAŞACAĞINI BİLMEDİĞİ SAHNENİN PERDESİ ARALANINCA Bİ BABAYİĞİT BELİRİR. NASIL Bİ FANTEZİNİN İÇİNE DÜŞTÜK DERKEN
İNİLTİ DEVAM EDİYO. İÇERDE KAÇ KİŞİ VAR?
IHINNNN HINNNAAA INGH
ULAN BEN DE DİYORUM NAAPIYOLAR
ÜÜÇ DÖÖRT... HADİ BARFİKSE; 50 SANİYEN KALDI
OLM DIŞARIYA SES NASI GELİYO BİLİYO MUSUN
HING IHGHH INGH
DUP DUP DUP DUP DUP DUP
BÖYLE BİR FÜTURSUZLUK EDEN BİZE DE HER TÜRLÜ FENALIĞI YAPAR DİYEN MİLLETİN GTÜNDEN KORKMASINA GÜVENEREK Mİ GECENİN BİRİNDE MÜZİĞİ DE KÖKLEMİŞ BÖYLE ARSIZCA SPOR YAPIYODUR BİLİNMEZ
IGIHHHH HIAAAA INGHH
ŞU PORTATİF BARFİKS ALETİ İLE SPOR YAPMAMA MAZERETİ DE KALMADI
BELİ İÇERİ ÇEK! SON 20 SANİYE
HADİ KARDEŞİM SON ÜÜÇÇ, DÖÖRT SÜPERSİN BRAAVO!
ANINDA MİSYONUNU BULMUŞ DENYO
ORTAM'IN BU YALAMA SEYİRCİLİĞİ VE TEZAHÜRATLARI TOLGA'YA BÜYÜK EZA OLAN ŞU 20 DAKİKAYI ŞOVA DÖNDERMİŞTİR
KOÇUM BENİM NE İYİ ETTİN GELDİN LAN!
OLM VAR YA SIRF ADALE OLMUŞUN LAN YILAN GİBİ
VAN DAMME EDALI YÜRÜYÜŞ
GECENİN BİRİNDE TOLGA'YA MİHMANDARLIK EDEN SPOR HOCASI ERDİNÇ DE HACI HACIYI MEKKE'DE BULUR HESABI CLUBBER ORTAMLARINDANDIR
BAKIŞLAR VE İFADE TAM Bİ KEYİFÇİ, ZEVKÇİ VE ALEMCİ
BELEŞ HAYAT İÇİN CUKKA SAĞLAM EBEVEYNİN DİKKATİNİ VÜCUDA ÇEKMEKTEN BAŞKA ÇARESİ OLMADIĞINDAN BÜNYEYİ BODY'E VERMİŞ
KOCA HAFTADA SADECE 20 DAKİKALIK PROGRAM VAADEDEREK TOLGA'YI SPORA İKNA ETMİŞ. EVEYNİ NASIL İLLALLAH ETTİRDİYSE CEPTE HARÇLIK YOK O DA ANCA BU ŞEKİL YAŞIYABİLİYO ALEMCİLİĞİ
PEDERİ Bİ TEK FULL SAĞLIK SİGORTASINI YAPTIRMIŞ, BARINMA VE YİYECEK O KADAR
SPORU BIRAKMAYI DÜŞÜNÜYODUM VERDİĞİN GAZLA VAZGEÇTİM HA
20 DAKKALIK SPORLA TÜM GÜNAHLARINDAN ARINDIĞI ZANNINDAKİ BÜNYE ABANMIŞ YİNE GURBETÇİ HAMASETİYLE ŞEKERLEME, GOFRET, KOLA HARİBOYA
EN SON 3 AY ÖNCE SU İÇTİ
BÜNYESİNİN BU SIHHATSİZ YAŞAMA KARŞI TEDBİRİ OLDUĞU VE METABOLİZMASININ ÇOK ÖZEL OLDUĞU ZANNINDADIR. HANİ SABAH ÖĞÜRE ÖĞÜRE ATTIĞI BALGAMLA CİĞERDEKİ TÜM ZEHİRDEN ARINDIĞI ZANNINDAKİ BÜNYELER GİBİ
TOLGA BEN KAÇIYOM, PEDER KILLANMASIN EVDE
TOLGA'NIN DJ MODUNA GEÇTİĞİNİ GÖREN ERDİNÇ UZUYO
KANKA NE DİYİCEM, GEL SENİN ASGARİ ÜCRETTEN SİGORTANI YAPIM İŞE GELİR GİBİ GELİRSİN. AMA BEN GEL DEDİĞİM ZAMAN GELECEKSİN, TEZAHÜRATINI DA YAPACAKSIN, NE DİYOSUN?
Bİ SORİİM GEYSU'YA
TUZU DA CİPSTEN ALIYO KEÇİ
BİR AN AKLINA İZMİRLİ'NİN, DEPRESYONDAKİ KANKASINDAN YARENLİK YAPMAK İÇİN PARA İSTEMESİ GELİR. YOK AMA BURADA ÇAKAL TOLGA'DIR. ÜÇ KURUŞA YANCI İSTİHDAM ETMEK İSTEMEKTEDİR
100 KAAT VERİRSEN VE YEMEK SÖYLERSEN BUGÜN DE TAKILIRIM
BARİ ÖĞLENE KADAR DURSAN
KANKA HEP GELSENE SPOR GECELERİNE. SÜPER MOTİVE EDİYON
UÇA UÇA GELİRİM DE GEYSU BIRAKMAZ BE MORUK
SULU YEMEK DEYİNCE HAVALE GEÇİREN, GÜNDÜZÜ GECE, TÜM GIDASI GLİKOZ ŞEKER; ANTİMADDE GİBİ YAŞAYAN TOLGA, USALTINDA KERAMETİ KENDİNDEN MENKUL ARGÜMANLAR TÜRETMİŞTİR BÜNYESİNE DAİR
YEDİĞİ TEK DOĞAL GIDA ANTEP FISTIĞI ONU DA DİŞİYLE KIRAN ADAMDIR TOLGA
BAKALIM GEYSU NE DİYİCEK BU AHLAKSIZ TEKLİFE

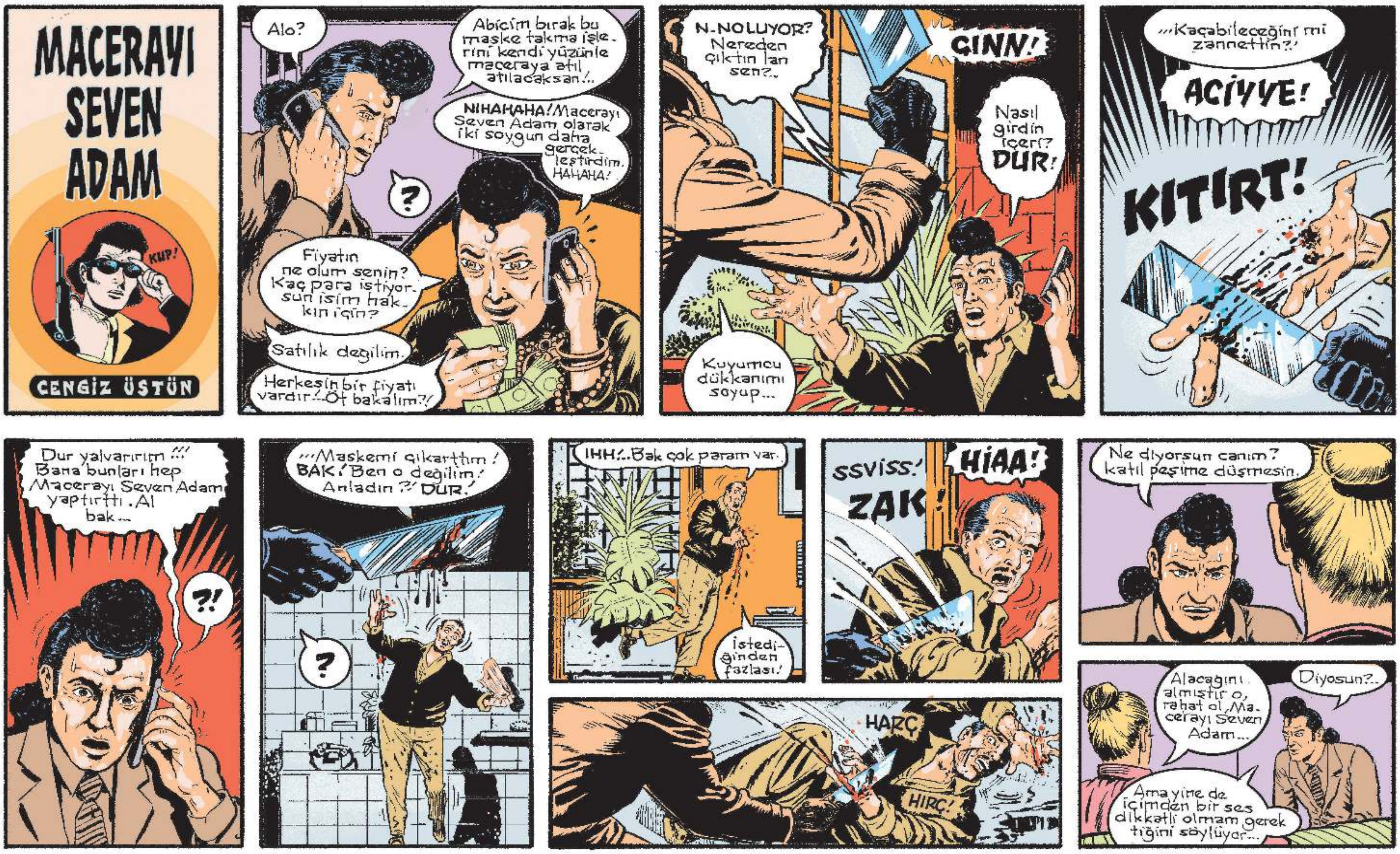
UYKUSUZ

27 ŞUBAT ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/**09** No: **600**
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan Adayı Binali Yıldırım:
"İstanbul'u dinleyeceğim gözlerim açık."

AÇ! AÇ! BU KADAR MI AÇILIYO?! DAHA AÇ!
Belgeselerde açmayı biliyon ama o***çk**
SAAT KAÇ..
SAAT Ü-!-HEY!
saol abi
SAAT KAÇ! SANA BİLEĞİNİ SOKACAK!!
ATEŞ!!
HINNN..
PORT
CUMP..
ÇOK PARAM OLSAYDI RİHANNAYLA SEVİŞİRDİM SENİNLE İŞİM OLMAZDI.. BELKİ BOZULACAKSIN AMA İŞİN DOĞRUSU BU.. GÜN GELİR ZENGİN OLURUM O ZAMAN TANIMAM SENİ.. ÇOK YAŞLANMADIYSAM, RİHANNANIN DA ETİ G*T'Ü YERİNDEYSE VAR GÜCÜMLE ISIRIRIM ONU..
RİYANNA ÇOK KİLO ALDI
SEN DE AL.. ÖNÜNDEN TABAK MI ÇEKİYOZ.. GÖTLEN BİRAZ
GELEN KÜNTÜRSÜZ OLDUĞUN İÇİN NE TARZAN BİLİYOSUN NE ÖBÜR CEK ADAM.. YOKSA BU İPLEN NELER YAPARSIN... AMA BAKIYORUM SENELERDİR AYNI..
KÖPEK BALIĞI SALDIRISI!!
AA YOO.. BAVULLARI DA YANLARINDA.. TATİLE GİDİYOLAR..
YANNIŞ ALARM..
EĞER BENİ ÖLDÜRÜRSEN PARANIN YERİNİ ASLA Ö-!-
GOOGILDAN YUTUPTAN HERŞEYİ ÖĞRENEBİLİYON ARTIK CAHİL..
GÜM
O KADAR YANILIYOSUN Kİ
DİIT KAFASI ALMIYE
aşgolsun İBB..
TÜRKİYENİN İLK YAPAY ZEKALI ROBOTUNU YAPTIK..
Y***AMI YAPTINIZ ..ÇOK KÖTÜ OLDU BENCE
DZZT
BZZT
GÜZEL YAPMIŞSINIZ..

MACERAYI SEVEN ADAM
KUP!
CENGİZ ÜSTÜN
Alo?
Abicim bırak bu maske takma işlerini kendi yüzünle maceraya atıl atılacaksan!..
NIHAHAHA! Macerayı Seven Adam olarak iki soygun daha gerçekleştirdim. HAHAHA!
?
Fiyatın ne olum senin? Kaç para istiyorsun isim hakkın için?
Satılık değilim.
Herkesin bir fiyatı vardır!..Öt bakalım?!
N..NOLUYOR? Nereden çıktın lan sen?..
ÇINN!
Nasıl girdin içeri? DUR!
Kuyumcu dükkanımı soyup...
...Kaçabileceğini mi zannettin?!
ACIYYE!
KITIRT!
Dur yalvarırım!!! Bana bunları hep Macerayı Seven Adam yaptırttı. Al bak...
?!
...Maskemi çıkarttım! BAK! Ben o değilim! Anladın?! DUR!
?
IHH!..Bak çok param var.
İstediğinden fazlası!
SSVISS!
HIAA!
ZAK!
HARÇ
HIRÇ
Ne diyorsun canım? katil peşime düşmesin.
Alacağını almıştır o, rahat ol, Macerayı Seven Adam...
Diyosun?..
Ama yine de içimden bir ses dikkatli olmam gerektiğini söylüyor...

@kaansezyum

Serpme ülke getir kardeşim

Bugün harika bir gün, camı açamadım, "Serpinti hala devam edebilir" dediler. Ama neyse ki gündüzleri radyasyon duası okunuyor, o sizi radyasyondan korur dedi doktorlar. Çocuklar da gayet iyiler, ışıl ışıl parlıyor yumurcaklar. İşe gitmek için Yörüngeray istasyonuna gittim, zaten sis var, bir de elektrikler kesilmiş. O yüzden Çanakkale köprüsü üzerinden 89. köprü yoluna bağlanan megaduble yoldan gittim. 2 milyar uzay lirası tuttu ama, Benzinin kurunu 1.5 uzay lirasına sabitlediğimiz için bunlar hep faiz lobisinin olumsuz lafları… Sonuçta şu yılda hem devlet memurluğu yapıyor, onun dışında da yerlivemillinet'ten ikinci el uçan araba satıyorum. Çünkü kredibilitem yüksek. Devlete memur olmak hayattaki en güzel şey. Devlet memurunu seviyor. Zaten sevmediğini de çalıştırmaz. İyi devlet çalışanını sever. Çok şükür…

Böylesi köklü bir tarihe sahip bir toplum olmak gurur verici. Dünyaya biz yön veriyoruz artık. Ha dünya bizi dinliyor mu? Pek değil, ama eninde sonunda dediklerimizi yapıyorlar. Kim mi yapıyor? Biz onların kim olduğunu çok iyi biliyoruz.

Çok uğraştık ama içimizdeki çatlak sesleri kıstık. Artık kimsenin sesi çıkmıyor. Çıksa da çatlak çıkmıyor. Herkesi şan eğitiminden geçirdik. Şam eğitiminden geçirdik. Eğitimsiz ses olmaz. Bir toplum ancak tek ses çıkartırsa güçlü olur. Ha herkes tek ses çıkartınca müzik tek sesli oluyor ama o da bizim farkımız. Dünya ses görsün. Ses budur, tek bir sestir, tek notadır. O notayı da biz belirleriz. Kimse bize nota veremez. Bize verilen notalar yok hükmündedir. Bize nota öğretmeye yeltenenler önce metronomlarını bir kontrol etsinler. Durmuş saat bile günde iki kere doğruyu gösterir, bunların saatleri bizimkiyle ters yöne gidiyor. Hiç tutmuyor, hiç.

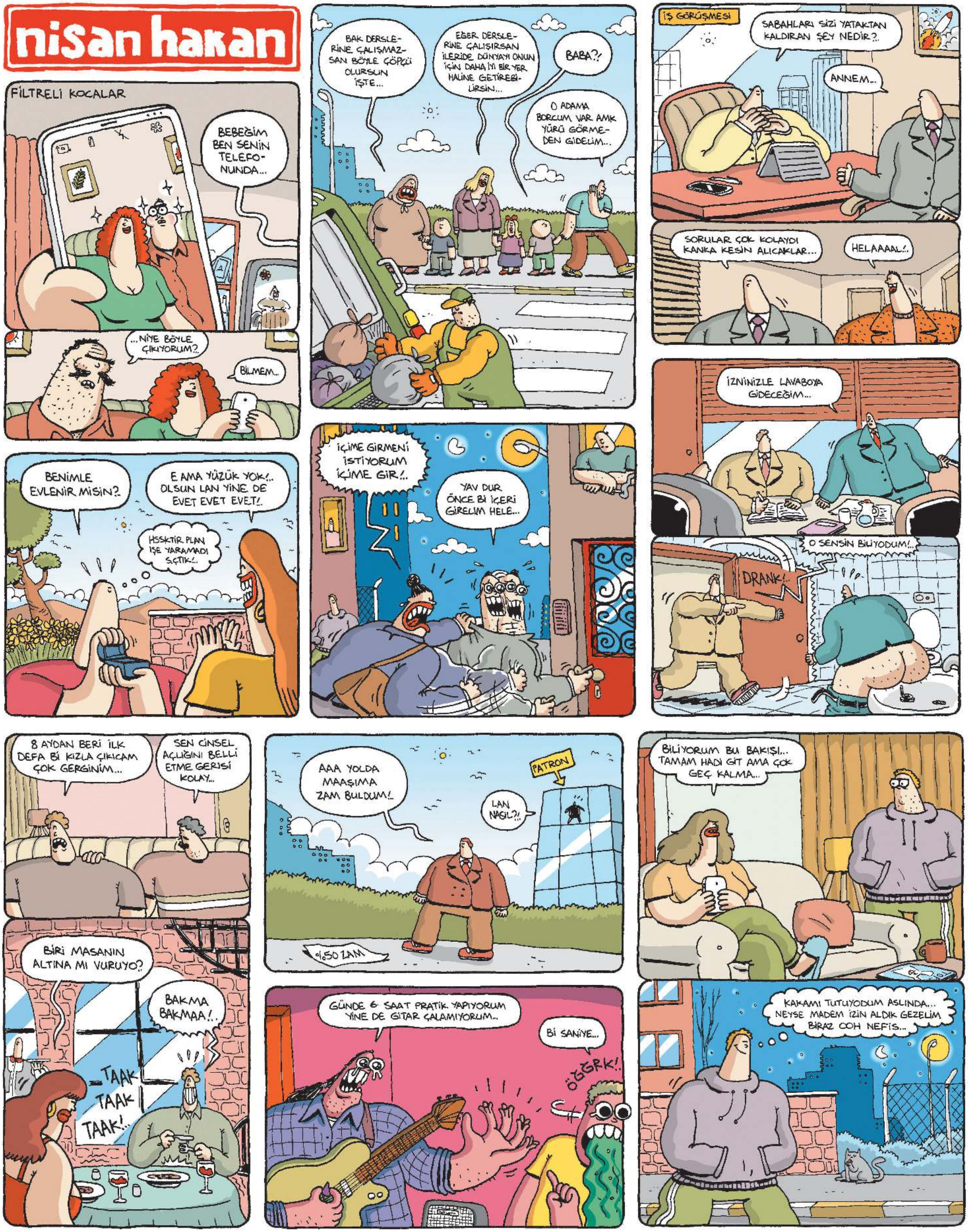

Bakın onlardan geri olduğumuzu söyleyenler olabilir. Dünyanın gerisinde, bilimin, eğitimin, hayatın, insanın gerisinde kaldığımızı düşünenler olabilir. Ama şöyle bakın, esas bu döngüde biz size tur bindirdik tur.

İnandığınız o evrim, geldi başınıza işte şimdi. Şimdi buna da inanmayın da görelim? Ya zaten göremem, tek yüreğiz biz. Biz size eğitim vermek için buradayız. Her şeyi bir şeyden ötürü severiz.

Hakkımızda atıp tutanlar oluyor. Biliyorsunuz herkes gözümüzün içine bakıyor. Şunların bir ayağı tökezlese de çöreklensek diye bakıyor. Bütün ülkeler sırayla bize tahıl satmaya başladı. Neden? Bizden faydalanmak istiyorlar da ondan, ondan! Biz zamanında dünyanın tahıl ambarıydık, şimdi ne oldu? İşte bunu onlar yaptı, yabancı sermaye, lobiler, intergalaktik tohum-sen, zezöcüler (ilk mutant tek hücrelitarafından dolandırılıp açıkta kalan sözde öfkeli milyonlar), cücücüler (2020'li yıllarda Cüneyt Özdemir'e ve YouTube kanalına inananlar), gakkocular (Çağın en tehlikeli cinsel sapıklığı, her türe eşit bakmayı hak olarak savunuyor) falan filan bize itibar suikasti yapmaya çalışıyor. Biz bunları yemeyiz. Karşımıza birisi çıkıp da garip garip konuşursa biz de frekansı yükseltiriz. Daha tizden konuşuruz, daha da tizden konuşuruz ama bir nokta da da o kadar tiz çıkar ki sesimiz, karşıdaki bardakları kırarız. "Kırırız" olarak mı yazılıyordu yoksa? Neyse bir önemi yok zaten, artık herkes aynı seviyede. Herkesin cahil olduğu yerde cahil kalmaz.

Unutmayın, istemek yeter.
İsteyince yeter.
İmkansızlar imkansızdır,
mucizeler çok kolay.

nisan hakan
FİLTRELİ KOCALAR
BEBEĞİM BEN SENİN TELEFONUNDA...
...NİYE BÖYLE ÇIKIYORUM?.
BİLMEM..
BAK DERSLERİNE ÇALIŞMAZSAN BÖYLE ÇÖPÇÜ OLURSUN İŞTE...
EĞER DERSLERİNE ÇALIŞIRSAN İLERİDE DÜNYAYI ONUN İÇİN DAHA İYİ BİR YER HALİNE GETİREBİLİRSİN...
BABA?!
O ADAMA BORCUM VAR AMK YÜRÜ GÖRMEDEN GİDELİM...
İŞ GÖRÜŞMESİ
SABAHLARI SİZİ YATAKTAN KALDIRAN ŞEY NEDİR?..
ANNEM..
SORULAR ÇOK KOLAYDI KANKA KESİN ALICAKLAR...
HELAAAAL!.
BENİMLE EVLENİR MİSİN?.
E AMA YÜZÜK YOK!.. OLSUN LAN YİNE DE EVET EVET EVET!.
HSSKTİR PLAN İŞE YARAMADI SIÇTIK!..
İÇİME GİRMENİ İSTİYORUM İÇİME GİR!..
YAV DUR ÖNCE Bİ İÇERİ GİRELİM HELE...
İZNİNİZLE LAVABOYA GİDECEĞİM...
O SENSİN BİLİYODUM!..
DRANK!..
8 AYDAN BERİ İLK DEFA Bİ KIZLA ÇIKICAM ÇOK GERGİNİM...
SEN CİNSEL AÇLIĞINI BELLİ ETME GERİSİ KOLAY..
BİRİ MASANIN ALTINA MI VURUYO?
BAKMA BAKMAA!..
TAAK TAAK TAAK!..
AAA YOLDA MAAŞIMA ZAM BULDUM!..
LAN NASIL?!..
PATRON
%50 ZAM
GÜNDE 6 SAAT PRATİK YAPIYORUM YİNE DE GİTAR ÇALAMIYORUM..
Bİ SANİYE...
ÖĞĞRK!
BİLİYORUM BU BAKIŞI... TAMAM HADİ GİT AMA ÇOK GEÇ KALMA...
KAKAMI TUTUYODUM ASLINDA... NEYSE MADEM İZİN ALDIK GEZELİM BİRAZ OOH NEFİS...

BEN — ALPAY ERDEM

Merhaba. Dün de çok acayip bir şey oldu. Bahçelievler'lerde Sosyal Meddahlar oyunumuz vardı. İşte ben, Barbaros Uzunöner, Cem İşçiler, Volkan Kantoğlu ve süpersonik sunucumuz Aslı Erkan'dan mütevellitiz. Böyle bir ekibiz. Aslı'yla da aynı muhitte oturuyoruz. Muhit. Aslı'yı da aldım, erken erken yola çıktık. Erken çıkmazsan yetişemiyorsun çünkü. Bir trafik oluyor, evlere şenlik. Erken erken gittik öyle Bahçelievler'e. Bu arada Sıla, navigasyon'un sesi. Çok komik oluyor. Bir yandan telefondan konuşuyor, "yüz metre sonra sağa dönünüz" diyor, yüz metre sonra Sıla'nın kendisi konuşuyor, "Alpay buradan sağa dönüyoruz şimdi" diyor, gerçekten çok komik. Çok tatlı bir insan. Vara vara vardık Bahçelievler'e. Sahneye çıkacağımız salonu da bulduk. Dedik "napsak napsak". İlk de biz varmışız. Bizden başka gelen de yok ekipten. Hiç kimse yok yani. Bir biz varız. Dedik "yemek yiyelim o zaman". Acıktık da çünkü. Bilhassa insan oyun günleri acayip acıkıyor. İnsan oyun günleri, yediğinden beş misli on misli daha fazla keyif alıyor. İnsan oyun günleri yemek olayı için deliriyor. Dedik "Starcity'ye gidelim madem, avm'ye, hamburger gömek, kahve içek". Navigasyon bizi bir yerlere götürmeye başladı mahalle arasında. Starcity'yi arıyoruz. Derken bir tarlaya girdik biz. Yani arsa gibi bir yere. Navigasyon bizi oraya soktu çünkü. Sıla da şaşırdı. "Ben insanları nerelere sokuyorum böyle" dedi. Girdik arsaya, çıkacak yer yok. Bir boşluk var, orası da kaldırıma denk geliyor. Dedim "herhalde burası çıkış". Sıla, "Alpay emin misin" dedi, "inebilir misin bu kaldırımdan aşağı" dedi. "İnerim ya, ne inemeyeceğim" dedim. Hop kaldırıma oturtuverdim arabayı. Ama öyle şık oturdu ki, ses bile çıkmadı. Laps diye oturdu. Sen laps'ı bildin mi. Laps dediğin de sessiz çığlıktır. İndim şöyle arabadan aşağı. Baktım şöyle bir duruma. Ön tekerlekler askıda. Önden çekişli. Gaza bassan da nafile. İlk tepkim şu oldu. "Jeep'im olsaydı böyle olmazdı işte". Jeep'im olsun istiyorum çünkü. Çok güzel bir jeep var. Aşığım ona. Onu almayı çok istiyorum. Yeryüzünün en güzel arabası olduğunu düşünüyorum. Ben araba sevmem. Ben sadece onu seviyorum. Yeni geldi Türkiye'ye. Ağlamak istiyorum. O arabayı o kadar çok istiyorum ki. Ne bileyim, böyle bir olay da yaşanınca artık çok daha fazla istiyorum. O jeep'i istiyorum. Bu arada hava da kar kış kıyamet. Oradan bir adam geçiyordu. Dedim ki "ağabey biz yardım et". "Ne demek" dedi. Baktı şöyle bir arabaya. "Ben şimdi geliyorum" dedi. Bir beş dakika kadar sonra aşağı mahalleden sekiz kişiyle birlikte geldi. Amaçları arabayı önden kaldırıp ya altına bir taş bir şey koymak lastiğin, ya da komple kaldırıp arkaya doğru ittirmekti. Olmadı. Gram kımıldamıyor araba yerinden. Bütüün ne kadar motor falan da varsa hepsi ön tarafta olduğu için, yerinden oynamıyor araba. Derken "Hasan Ağabey" diye biri geldi. "Hah" dediler "Hasan ağabey geldi, Hasan ağabey çözer şimdi sorunu" dediler. Hasan ağabey MacGyver gibi adam. Tipi güven veriyor bir kere. İnsan insan. Yemin ediyorum insan. Bahçelievler halkı ne kadar muhteşemmiş bu arada. Resmen seferber oldu koca mahalle. Biri geliyor, biri gidiyor. Yardım etmek için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlar. Duygulanmamak da elde değil. Bu arada dışarıda iki saat de geçti. Navigasyon üşüyor, elimden de hiçbir şey gelmiyor. "Git istersen sen yemeğini ye, sıcak sıcak kahveni iç" diyorum, gitmiyor. Hasan ağabey gelince ortamda bir rahatlama oldu. Baktı şöyle bir önüne arkasına arabanın, "bekleyin geliyorum" dedi. Beş dakika sonra kendi minibüsüyle geldi. Yüklü minibüs. Çeker yani. Tarlaya girdi. Tarla çamur içinde bu arada. Araba kaya kaya geliyor. Hızını alıp gelemezse gelemiyor. Önce ip bağladı, o olmadı, koptu. Sonra bir yerden halat buldu, o da koptu. Tam artık "yol yardım'ı çağırayım" diye düşünürken bir yerden zincir buldu. Onu bağladı. Bana da "sen arabaya geç" dedi. Oturdum direksiyon başına, komut bekliyorum. Zincir boşluğunu alır almaz, "gaza bas" diye bağırdı. Gaza bir bastım, hop çıkıverdi araba yukarıya doğru. Sonunda kurtulmuştuk. Güzel sevinç yaşandı. Bu arada bize yardım edenlerden, Hasan ağabey de dahil, sadece üç kişi kalmıştı. Arabada üç adet İstanbul'un Kuşları kitabım vardı, teker teker hediye ettim ağabeylere. Bir teşekkür, bir minnet mahiyetinde. Oyuna da davet ettik ama gelemezdiler zaten. Üstleri başları hep çamur içinde kalmıştı. Zordu yani. Süperler ya. Vallahi bak. Bahçelievler halkı süper. Oyun başladı, ilk ben çıktım sahneye. Sahnem biter bitmez, dedim "ben gidiyorum". Beşiktaş'ta İngilizce sahnem vardı çünkü bir de o akşam, ona yetişecektim. Yola çıkar çıkmaz yetişemeyeceğimi anladım. Aradım, "ben gelemiyorum" dedim. Artık derdim, eve dönebilmekti. Yanımda navigasyon da olmayınca büyük saçmaladım. Bir ara Yavuz Sultan Selim Köprüsü'ne doğru giderken buldum kendimi. Son çıkıştan çıktım ve bir süre sonra artık Fatih Sultan Mehmet Köprüsü'ne girmek üzereydim. Oradan da bir son çıkış yakalayıp nihayet 15 Temmuz Şehitler Köprüsü'ne girebildim, ve eve tam da gitmem gereken yoldan gidebildim. Öbür türlü Karadeniz Ormanları'nda mahsur kalıp ölecektim. Böyle de saçma bir gün yaşadım işte. Hoşça kal.

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

akıl fikir ofisi
baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Zaman Yolculuğu

Zaman yolculuğu fikri milattan önce iki bin yılına kadar gidiyor. Belki öncesine de gidiyordur ama daha öncesinin edebiyat tarihi falan yok. Gerçi düşününce milattan önce iki bin yılında zaman yolculuğunu düşleyen adamlar hangi zaman gitmek istiyorlar onu da merak ediyorum doğrusu. İçgüdüsel olarak milattan önce iki bin yılındaki adamın günümüze gelmek isteyeceğini varsayıyoruz çünkü allah aşkına ne bok yiyeceksin dört bin yıl öncesine gidip? Ama milattan önce iki bin yılındaki adam o zamana kadar yaşanan en iyi çağda olduğunu biliyor muhtemelen. Bu zaten bazı ruh hastası dönemler hariç hep doğru. Mesela hidroloji mühendisliğinin şahikasına çıkan, cumhuriyet kurup seçimler yapan Romalılardan bin yıl sonra Avrupa'nın tuvaleti unutup derebeylerinin peşinde lordum lordum diye dolanması gibi geçmişe göre bokun içinde debelenilen dönemler de oldu.

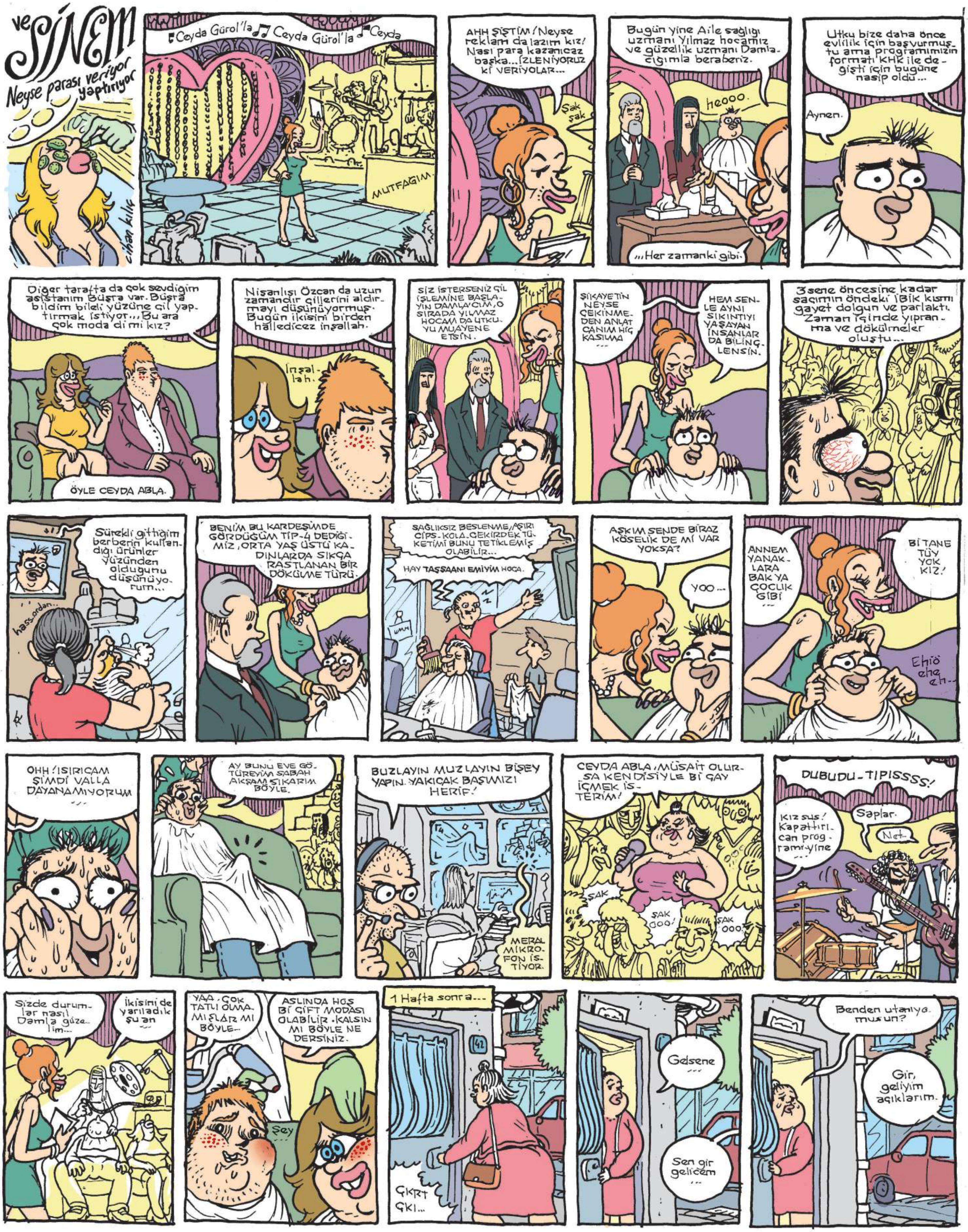
Zaman yolculuğu bahsi açıldığında geçmişe mi geleceğe mi gitsek acaba diye düşünüyoruz tabii. Ben genelde geçmişçiyim. Zira ne bileyim, geleceğe de giderim tabii ama sonunu görmek, bir tür filmi ileri sarmak, dizinin final bölümünü izlemek gibi. Çünkü benim için ölüm fikrinin en kötü yanı, film bitmeden salondan zorla çıkarılmamız. Ölüm resmen film bitmeden salondan zorla çıkarılmak, ölüyorsunuz ama her şey devam ediyor, o yüzden dünyanın sonundan birkaç yıl öncesine gitmeyi isterim. Ama öyle alelâde bir, atıyorum 2341 yılına gitmek istemem. 2341 yılında resmen mal değneği gibi ortada kalırım. Ben daha tablet kullanmamış, internet sitelerinin hepsinin illa ya tablet ya da telefonda çalışmak üzere tasarlanmasına feci uyuz olan bir adamım, 2341'de resmen mal gibi dolanırım. İnsanları etkileyebileceğim tek şey "Abi size okulda internet 1990'da başladı diye öğretiyorlar ama aslında 1995-96'ya kadar pek öyle kimse internete girmiyordu," "Sizin tarih kitaplarında bir cümleyle geçiyor ama 2002-2024 arası çok curcunalıydı," gibi abuk subuk cümleler kurmak olur ki, kimse de böyle şeylerden etkilenmez. Şimdi biri size "Abi 1702'de İsveç Kralı Varşova'yı kuşattı, Saksonların elinden çekti aldı, dur bak anlatayım," dese ne kadar etkilenecekseniz o kadar etkilenirler. Hani kibarlarsa arkamdan dalga geçerler ama biliyorsunuz nezaket, insanlık olarak gün geçtikçe azalan bir özelliğimiz, bana basbayağı yüzüme gülerler gibi geliyor.

E geriye geçmişe gitmek kalıyor. Bilgimizle, geçmişteki insanları nasıl da etkileriz öyle değil mi? Valla ben de ilk başta öyle düşündüm ama sonra farkına vardım ki geçmişe gidersem de çok fazla bir şey değişmeyecek, yine mal değnekliği yapacağım: En basitinden otomobil. Kalkmışım, atıyorum 1374 yılına gitmişim, adamlara verebilecek neyim var allasen?

"Abi otomobil olsa, atla üç günde gittiğimiz yolu beş saatte alırız."
"Ne o otomobil dediğin?"
"Abi dört tekerli, böyle kutu gibi bir şey düşün."
"Evet."
"Motoru var, motor çalışınca tekerlekleri döndürüyor."
"Motor dediğin ne? Nasıl çalışıyor?"
"Valla içten yanmalı falan oluyor, o çalışınca tekerler dönüyor."
"İçten yanmalı ne, bir şeyi içten nasıl yakacağız?"
"Valla o kadarını ben de bilmiyorum, benzin koyuyorsun, bir de dizel var…"
"Benzin dediğin?"
"Onu da petrolden yapıyorsun."
"Nasıl yapıyorsun?"
"Valla bilmiyorum ki. İnternet olsa bakardık"
"İnternet ne ki?"
"Şimdi bilgisayar var… Ama o nasıl yapılıyor bilmiyorum…"
"Ya bu ayı da ben 2019'dan geldim diyor ama bir bok bildiği yok. Tut şu yelkenin ucunu da bir işe yara bari."

Doğrusu mühendis falan olmadığınız takdirde 1374 yılında mala davara bir faydanız olmayacak. Hatta mühendislerimiz de muhtemelen "Şimdi bir silikon levha lâzım, lehim aleti var mıydı? Ama bunun için yarı iletken lâzım," falan diye açmaza düşerler ya neyse. Belki çok daha önceye, milattan önce dört bin yılına falan gitseniz tekerleği, bir milyon yıl önceye gitseniz ateşi öğretirsiniz ama 1374'te yapabileceğiniz en büyük katkı Amerika, Avustralya diye başka kıtalar olduğunu söylemek olur. O da inanırlarsa artık. Ha bak 1374 yılında Amerika kıtasında da olabilirsiniz. O zaman da çok çok "Abi birileri gelecek sizi bire kadar kıracak," diye uyarabilirsin ama o birileri gelene kadar onu unuturlar. Kaldı ki önlem alsalar ne önlem alacak garibanlar?

Ama tabii çıkar odaklı bir zihin yapımız olduğu için hep işin çakallığındayız. "Zaman makinesine bin, 1750 yılına git, Levent'te kendine bir arsa çevir, sonra dön, sat parasını ye." veya "Hacı 1986'ya gidip 1000 dolarlık Microsoft hissesi al, koy kenara dursun, bugüne geldiğinde iki milyon doların olacak!" gibi fikirlerimiz ortalığı kasıp kavuruyor. 1750'de kadastro var mı, 1986'da Bilecik'teki evinden New York'taki borsada nasıl hisse senedi alacaksın? (Hatta al desem şimdi nasıl alacaksın?) gibi soruların cevabı yok tabii. Evet, zaman yolculuğu eğlenceli bir fikir ama basbayağı gitmeden önce hayvan gibi çalışmak lâzım yoksa maskara oluruz 1374'te.

ve Sinem
Neyse parası veriyor yaptırıyor
cihan kılıç
Ceyda Gürol'la Ceyda Gürol'la Ceyda
MUTFAĞIM
AHH ŞİŞTİM! Neyse reklam da lazım kız! Nasıl para kazanıcaz başka... İZLENİYORUZ Kİ VERİYOLAR...
şak şak
Bugün yine Aile sağlığı uzmanı Yılmaz hocamız ve güzellik uzmanı Damlacığımla beraberiz.
heooo.
...Her zamanki gibi.
Utku bize daha önce evlilik için başvurmuştu ama programımızın formatı KHK ile değiştiği için bugüne nasip oldu...
Aynen.
Diğer tarafta da çok sevdiğim asistanım Büşra var. Büşra bildim bileli yüzüne çil yaptırmak istiyor... Bu ara çok moda di mi kız?
ÖYLE CEYDA ABLA.
Nişanlısı Özcan da uzun zamandır çillerini aldırmayı düşünüyormuş. Bugün ikisini birden hallediccez inşallah.
İnşallah.
SİZ İSTERSENİZ ÇİL İŞLEMİNE BAŞLAYIN DAMLA'CIM, O SIRADA YILMAZ HOCAM DA UTKU'YU MUAYENE ETSİN.
ŞİKAYETİN NEYSE ÇEKİNMEDEN ANLAT CANIM HİÇ KASILMA...
HEM SENLE AYNI SIKINTIYI YAŞAYAN İNSANLAR DA BİLİNÇLENSİN.
3 sene öncesine kadar saçımın öndeki İBİK kısmı gayet dolgun ve parlaktı. Zaman içinde yıpranma ve dökülmeler oluştu...
Sürekli gittiğim berberin kullandığı ürünler yüzünden olduğunu düşünüyorum...
hass..ordan..
BENİM BU KARDEŞİMDE GÖRDÜĞÜM TİP-4 DEDİĞİMİZ, ORTA YAŞ ÜSTÜ KADINLARDA SIKÇA RASTLANAN BİR DÖKÜME TÜRÜ.
SAĞLIKSIZ BESLENME, AŞIRI CİPS-KOLA-ÇEKİRDEK TÜKETİMİ BUNU TETİKLEMİŞ OLABİLİR...
HAY TAŞŞAANI EMİYİM HOCA.
AŞKIM SENDE BİRAZ KÖSELİK DE Mİ VAR YOKSA?
YOO...
ANNEM YANAKLARA BAK YA ÇOCUK GİBİ...
Bİ TANE TÜY YOK KIZ!
Ehiö ehe eh...
OHH! ISIRICAM ŞİMDİ VALLA DAYANAMIYORUM...
AY BUNU EVE GÖTÜREYİM SABAH AKŞAM SIKARIM BÖYLE.
BUZLAYIN MUZLAYIN BİŞEY YAPIN. YAKICAK BAŞIMIZI HERİF!
MERAL MİKROFON İSTİYOR.
CEYDA ABLA, MÜSAİT OLURSA KENDİSİYLE Bİ ÇAY İÇMEK İSTERİM!
ŞAK
ŞAK OOO!
ŞAK OOO!
DUBUDU-TIPISSSS!
Kız sus! Kapattırıcan programı yine
Saplar.
Net.
Sizde durumlar nasıl Damla güzelim...
İkisini de yarıladık şu an...
YAA. ÇOK TATLI OLMAMIŞLAR MI BÖYLE...
ASLINDA HOŞ Bİ ÇİFT MODASI OLABİLİR. KALSIN MI BÖYLE NE DERSİNİZ.
Şey
1 Hafta sonra...
ÇKRT ÇKI...
Gelsene...
Sen gir gelicem...
Benden utanıyo musun?
Gir, geliyim açıklarım.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

> "Hem tedavi, hastanın hikayesini dinlemekle başlamaz mı? Hikaye, hastalıklı olsa bile."
>
> ***Tansu Gülaydın, Şehri Boydan Boya Geçen Köpek'ten*** *(Alak Adam Yayınları)*

• **Babamın maaşı ve kokusu Brüt'tü / Annem dualarıyla işi yürüttü / Allah da hepimize zihin açıklığı verdi...**

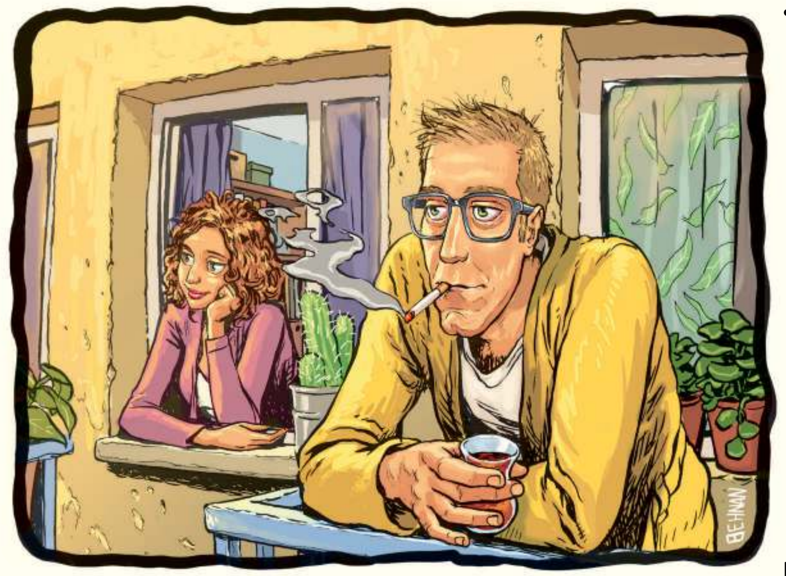
• Çalışkan olmayıp çok çalışan... Yanmışsın ki ne yanmışsın!..

• **Galata'da Muharrem Usta'yla sohbet ediyoduk. «Hatırlıyo musun Beşiktaş'ın kalecisi Datcu'yu, ne kaleciydi be» dedi. «Abi iyi kaleciydi ama Fenerbahçe'nin kalecisiydi» dedim. «Haa, pardon ya, ben o zamanlar Fenerliydim» dedi ve beni tuhaf bir boşluk kafasına soktu...**

• Sınıfta ağlayan olunca ağlayan çocuk, bari belli etmesen be atoğluat!..

• **Ve Adem, Havva'yla karşılaştı... Ve, ona «Merhaba» dedi... Ve Havva, Adem'e «Birlikte film seyredelim mi?» dedi!..**

• Malatya'da çok şahane kapı komşularımız vardı, Nevzat Amcalar... Nevzat Amca, ilk üç çocuğunu da çok severdi ama henüz bebek olan Volkan'ın yeri ayrıydı... Son bebeği büyük coşkuyla severdi... Bazı geceler eve geç saatte ve çakırkeyif gelen Nevzat Amca, eşinin sitemlerini hiç duymazdan gelerek, direkt Volkan'ın odasına gider, uyuyor olsa da olmasa da Volkan'ı havaya kaldırır, adeta ışığa tutar gibi dikkatle bakar ve sonra «Bu çocuğa bakmamışsınız, bu çocuk aç kalmış» der, Volkan'ı indirip öper, bağrına basar, gene öper yatırırdı... İçli bir adam olan Nevzat Amca gerçekten çocuğu zayıf mı bulurdu, yoksa dikkatleri geç kalışından uzaklaştırmak için mi böyle yapardı anlaşılmazdı... Belki de o gece göremediği çocuğuna kısa sürede yoğunlaştırılmış ilgi göstererek, bebeğin kokusunu içine çekmekti tek derdi... Allah rahmet eylesin Nevzat Amca'ma...

• **«Ha Ali Efendi, ha Efendi Ali» azaldı ama bitmedi... Hayır, bildiğin farklı farklı çocuklar...**

• Geçen gün, biraderim Erol Tamer'den çorba istedim, yazarken rahat içeyim diye de fincanla istedim. Getirdi, sağolsun. «Lan oğlum, nasıl türksün, çorbanın yanında ekmek olur» dedim. «Asıl sen nasıl türksün abi, fincanla çorba mı içilir?» dedi. Sustum, not aldım...

• **Konuyu oluruna getirip getirip «kantitatif» demek istiyorum...**

• İki sevgili tartışırken hep kızın tarafını tutan ilişki dostu, hışır bi beyin taşıyosun kafatasında...

• **«21-A, 23-C» diye tüm otobüs numaralarını bilen kadın, her rakamda korkutan, her harfte ürkütensin...**

• Kalan Müzik, adını Baki'nin «Baki kalan bu kubbede bir hoş sada imiş» mısrasından alıyorsa, helal olsun...

• **Japon şiirinde en son, en yeni, maddiyatçı akım: Japon Yeni...**

• Çok saçma, Cengiz adlı arkadaşım, Cihangir'deki Kaktüs Kafe'nin hemen arkasında oturuyo. Her sabah, sokaktan gelen «Cengiz... Cengiz, Cengiz...» laflarıyla uyanıp, n'olduğunu merak etmiş, sonra Kaktüs'ün kendiyle adaş, Cengiz adlı bir kedisi olduğunu öğrenmiş... İlk rastlaştıklarında «Siz kedilere hep insan ismi mi koyuyosunuz?» diye sormuş, «Evet,» demiş adam, «diğer kedilerimizin isimleri Sebahat ve Nebahat.» Cengiz kalakalmış. Çünkü annesinin adı Sebahat, kızkardeşinin adı da Nebahat!..

• **Her türk biraz Ankaralı'dır...**

• Heykeltraş dostum Kaan Küley'le bi lokantadaydık, yayla çorbası var diye sevindik. Ben «Aslında tarhana da olsa çok kral olurdu» dedim. «Çok severim tarhanayı» dedi. «Ben de bayılırım, annem pek güzel yapar» dedim, böylece bir süre birbirimize tarhanayı övdük. Konuşmalarımızı duyan garson «Tarhana çorbaların en güzelidir abi» dedi, o da söz alıp tarhanayı övdü. Kaan «Sen ne övüyosun hocam, yapsanıza o zaman bu lokantada tarhanayı» dedi. Adam «Onu evde yapıyoruz» dedi...

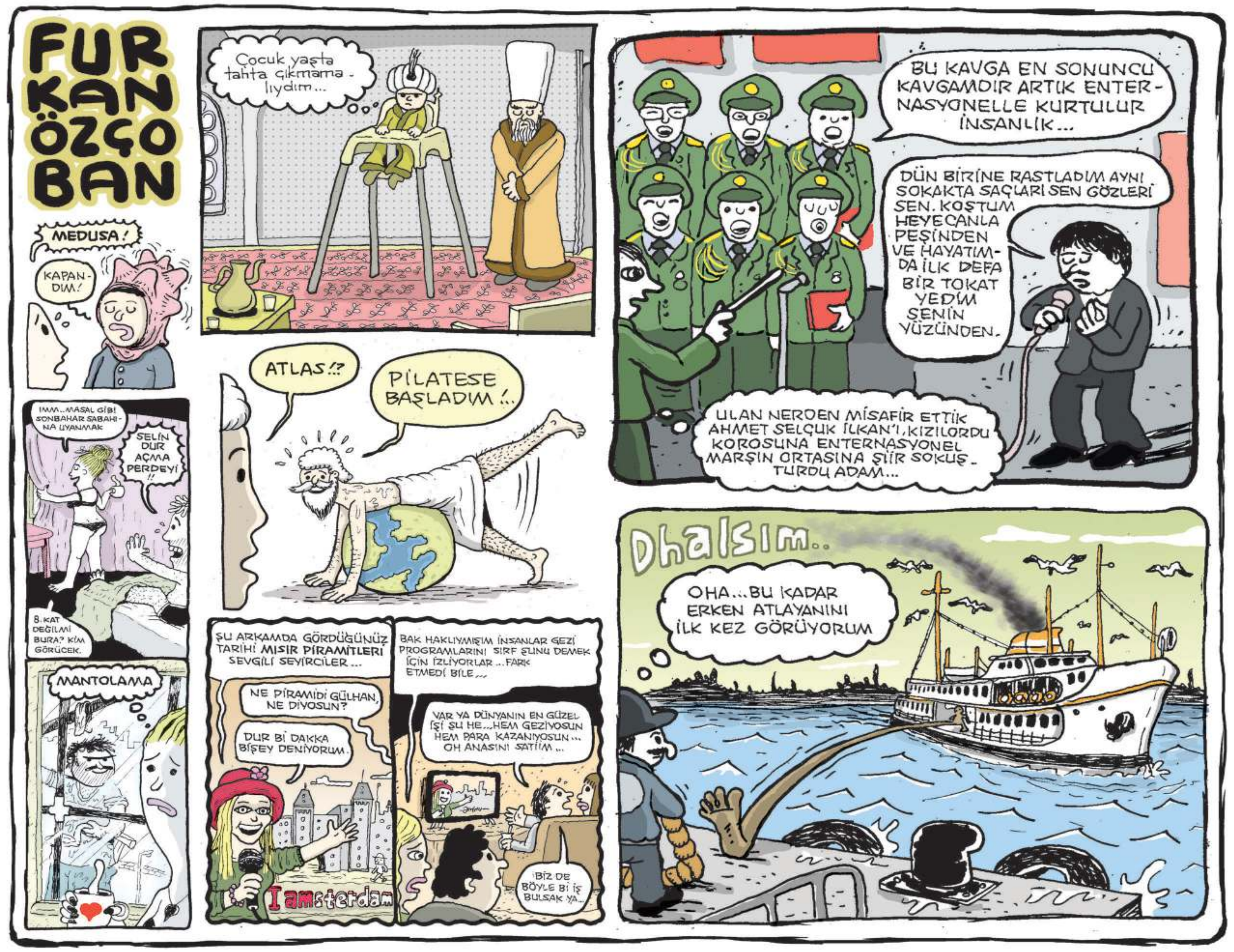
• **İlk memleketimi sorana "Hititliyim" demekte kararlıyım...**

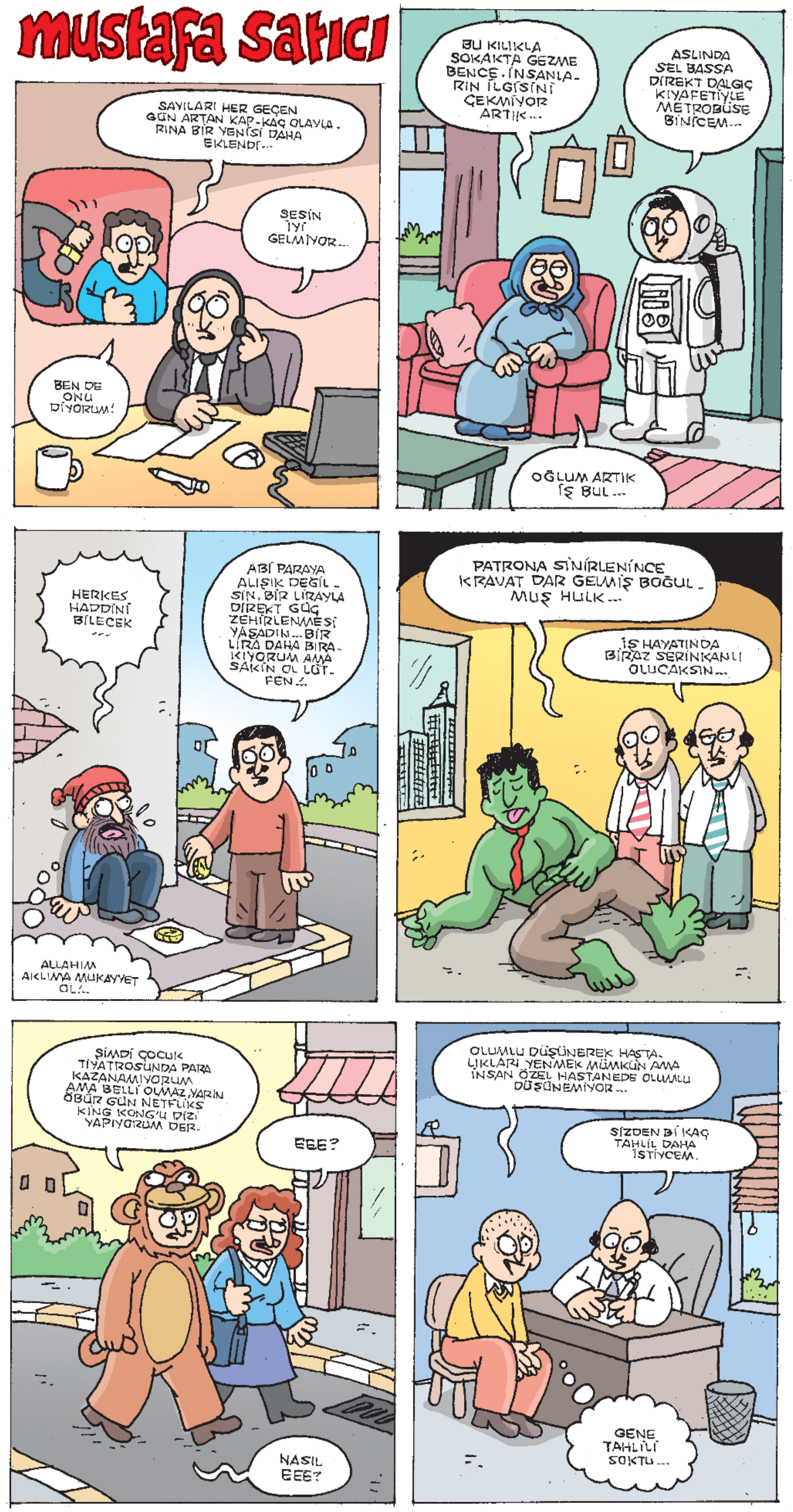
• Erkek milleti, birbirinizin sırtına bebe gibi pat pat vurmadan sarılmayı bi becerin artık lan!

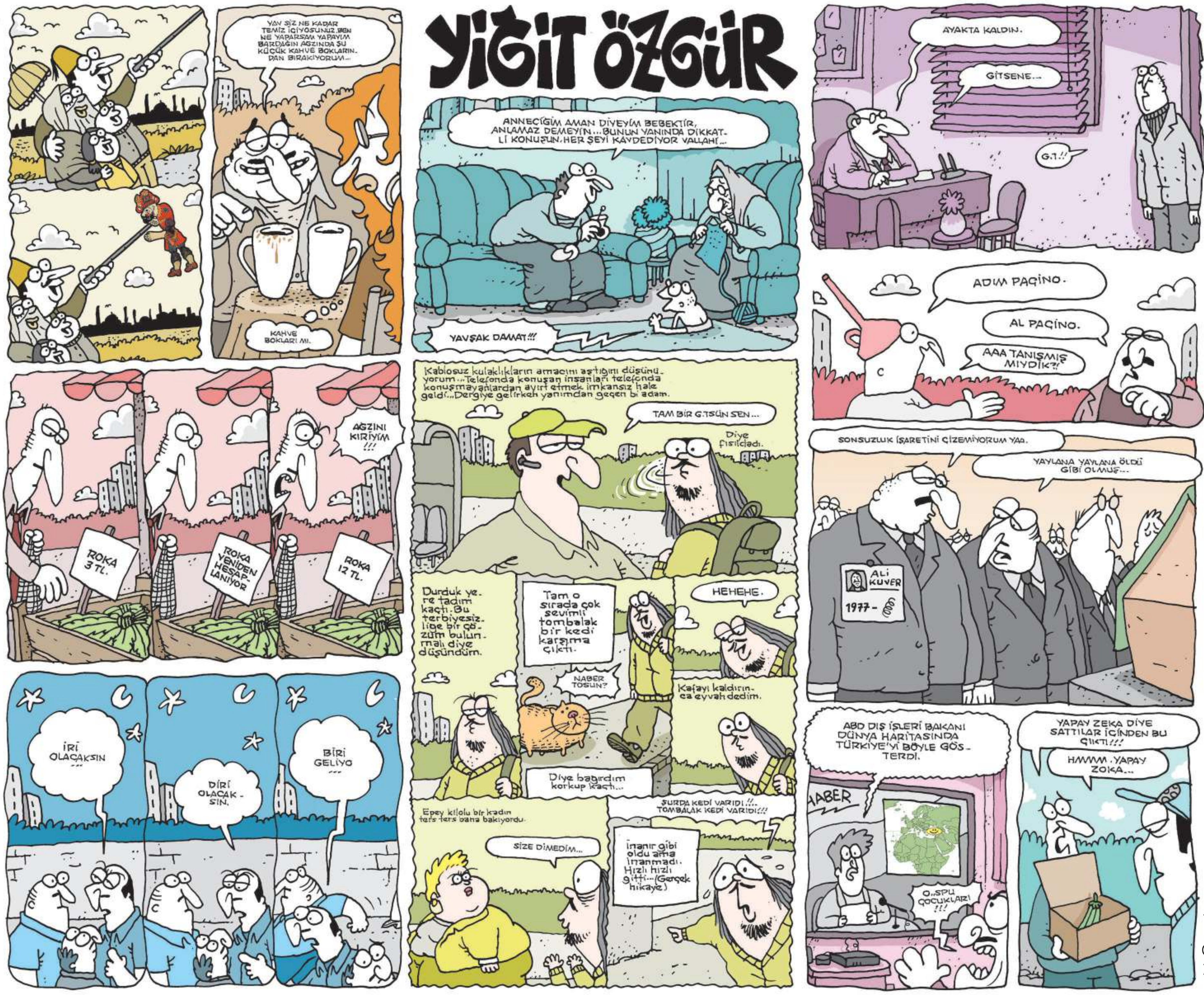
• **«İfade koçu»nu da duydum, şimdi serinkanlı bir şekilde, «Göt koçu» ne zaman çıkacak, onu bekliyorum...**

• Hükümet Konağıına gittim, adres nakli, seçim hesabı. Konuştuğum memurun masasında «İspanyolca Dil Dersi» kitabı vardı. İşlemin finalinde «Hoşçakalın, size iyi ispanyolcalar» dedim, «Grasyas!» dedi...

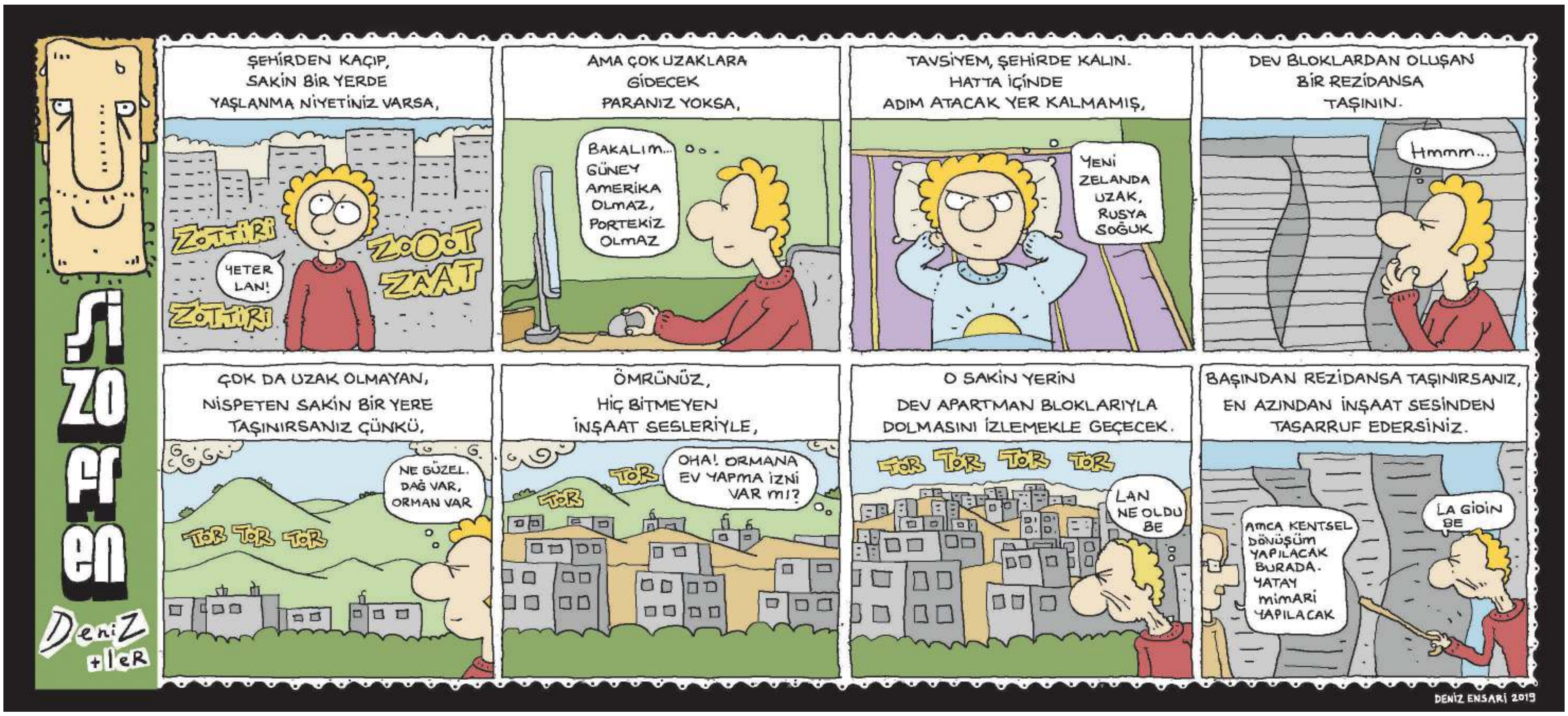
vedatozdemiro@gmail.com

yigit@comic.com

Çarpışma

ipek & burak

Yazan çizen OKY

Devam edecek.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Vardır ya hani bir deniz kazasından/ Yeni kurtulmuş bir kız çocuğunun gözleri"

Edip Cansever

Bu gün hava çok güzel. Kar yağıyor.
Şiddetli bir rüzgâr refakatinde hem. Islıklar uğultular. *(yüksek bir tepenin üzerinde bu ev)* Karın biteviye; döne döne, camlara çarpa çarpa o sarhoş edici (hipnotik) savruluşu bir yana; en güzel müzikten daha güzel; O uğultu; O da var. Baş rol onda. (eski "Sahibinin Sesi" plaklarının ambleminde başını eğip, gramofona kulak kesilmiş o köpek gibi pürdikkat dinliyorum) ("tam; kesin bir 'sessizlik' içinde yağan kar"; onun da hakkını yemiş olmayayım yalnız burada--o da az "muazzam" değil--)

Sahibinin Sesi Plaklar

Uçuyoruz. Ev uçuyor. Kapılardan pencerelerden, apartman boşluğundan çıtırtılar çuturtular. Bir kedi çığlığı. Bir şişe devrilme sesi.*(kademe kademe uzaklar, tepeler, gemiler, çıplak ağaçlar… herşey bir ışıltılı beyaz hareyle, buğuyla kaplı. Kül rengi gök,* küf yeşili deniz, *hepsi beyaz benekli)*
Hava kararıyor.
Birden tizleşip bir ıslığa çalan, sonra kalınlaşıp bildiğimiz: "Vuu" diye yazılan o uğultuya dönen o ses. Bir celallenip bir yavaşlasa da hiçbir ara/ "es"/fasıla/mola vermiyor. Vermesin. ("Müzikten daha güzel" dedim de; kuş cıvıltılı bir "Sessizlik" le dahi iddialaşabilir)
Bu muhteşem/mest edici "ıslıklı uğultu" 'Radyo Tiyatroları'nın fonlarında çok sık kullanılan "efekt" lerden biriydi.*(Efekt: Korkmaz Çakar, unutulmaz)* En başta geleni. En keskin/eksiksiz bir atmosfer oluşturanı. O'ydu. (Ben öyle hatırlıyorum)
Hemen 'hava'ya girerdiniz. O uğultunun içinde. "Vuuuu" Atların nal sesleri, o bizim "ıslıklı uğultu" bir de kırbaç "şrak"lamaları: "Daha hızlı, daha hızlı arabacı…" " Efendim atlar bundan fazlasına dayanamaz…-- epey kalın bir ses bu--" At kişnemeleri. Dıgıdık dıgıdık. Gecenin bir vakti ıssız bir tepedeki o esrarengiz köşk'e doğru tırmanıyorlar. Radyo' nun yeşil ışıklı gözü titreşir, biz o ahşap kutuya doğru iyice sokulurduk.

"Letyat zhuravli-(Leylekler uçarken)" - Mikhail Kalatozov

Jestleri, mimikleri, hareketleri hiç görmeden, sadece seslerle örülmüş bir müphem/muğlak dünya. Bir karanlığın içinde, gözlerinizi kapatarak film izliyormuşsunuz gibi.
Baş döndürücü korkunç bir hızla, zıp zıp zıp sürekli değişip duran şıkır şıkır "görüntüler"den, ekranlardan, renklerden şekillerden olma günümüz dünyası için çok ilginç/ şaşırtıcı bir deneyim olabilir. Sıfır görüntülü bir hikâye. Simsiyah bir fon sadece. Deneyin.
O eski "Radyo Tiyatro"ları internette var. Dinleyin bence. (eğer dinlemediyseniz hiç yani--gece'yi tercih edin ama, gece yayımlanırdı o "piyes"ler--*"Piyes"de denirdi--*)

Hoca Ali Rıza (1857 – 1930) – Üsküdar'da Kar

Bir karanlığın içinde, bütün oturuşları kalkışları, surat ifadelerini, mekânları, dekorları, kostümleri, renkleri falanı filanı sizin hayal gücünüze teslim etmişler; eşsiz benzersiz bir "tecrübe" Siz tamamlıyorsunuz. Ses tonuna göre bir insan tipi: Siz seçiyorsunuz. Hikâyenin oluşturucularından, yaratıcı ekipten biri de sizsiniz yani. Sizin hayal gücünüz. Bütün görüntüler, sizden. *(Çehov, Dostoyevski, Gogol hikâyeleri falan da var içlerinde, önemli Türk yazarları da, var hepsi ulaşılabilinir arşivlerde)*

Edip Cansever 1928-1986

Herşeyi bitmiş gitmiş, armut piş ağzıma düş tarzı, sana yapacak hiçbir şey bırakmamış, hazır lop diziler izlemekten daha yaratıcı. *(onun da çok iyileri var haklarını yemeyeyim–"dizi"leri diyorum–)*
Bu anlattığıma benzer bir etkiyi; ama tam tersi bir biçimde yapan diğer bir deneyim de: "hiç bilmediğiniz bir dilde film seyretmek" O da; hoş, tuhaf ve zihin kamaştırıcı. Yazıyorum burada; Kahire'de, İskenderiye'de, Halep'de, Şam'da sürekli sinemalara da giderdim. Hem o sinemalarda hem de çok çok eski yılların ünlü "Sinematek" inde hiç bilmediğim dillerde bir sürü film izledim. Bir dünya. Sovyetler Birliği: S.S.C.B. *(onca yıl sonra bu kısaltmayı yeniden yazmak–bir daha yazayım: S.S.C.B.–)* filmleri. "Demir Perde" ülkeleri. (öyle denirdi) Macarca alt yazılı bir Çekoslovak filmi, Rusça altyazılı bir Polonya filmi… Hiç altyazısız bir Bulgar filmi… (Bazen perdenin yanı başında elinde bir mikrofon konuşulanları anında tercüme eden biri olduğu da olurdu) Hemen hepsi de siyah beyaz, durgun akan ağır sanat filmleri. Sıraselviler'in hemen başlangıcında; bir kuyu dibi gibi döne döne indiğimiz o salon. Aç karnına ardarda dört film izler, migrenim başlamış bir vaziyette o merdivenleri sarhoş gibi çıkardım. (ışıklar gözlerimi kamaştırırdı) Gene olsa gene gitsem. İşte o sözünü ettiğim "Radyo Tiyatrosu dinleme tecrübesi" nin tam tersi; Burada görüntüler hazır. Oyuncular jestler, mimikler dekorlar mekorlar, mekanlar falan filan hepsi tamam. Gördüğünüz durumlara göre siz, o hiç anlamadığınız konuşmalara kendi kafanızdan uydurduğunuz diyalogları yakıştıra yakıştıra hikayeyi üç aşşa beş yukarı kendi kendinize tamamlıyorsunuz. (Biraz rüyalarda olanlara benzer bir ruh hali içinde de olduğumu hatırlıyorum o tenha salonun karanlığı içinde--o size hiçbir şey ifade etmeyen konuşmalar--) (yakıştırıp uydurduğunuz o diyaloglara göre, kameranın ağır ağır yaklaştığı o kapıdan sevinçle girmesi gereken kız birden ağlamaya başlar, allak bullak olup hikâyeyi yeni baştan kurgulamaya çabalardınız, öyle şeyler de olurdu…)
Bilmediğiniz dilde altyazısız bir film; onu da izleyin bence. (Salonda ama)
Herneyse,
yazı bitti…
Islıklar, uğultular… Onlar berdevam…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
Hmmhh HOYRAT OLMAAAA ...
KOLONLARIN ALTINI DA ALIYO. RUM VİLEDAYLA ...
Bu da iyice otomata bağlamış, ne desek parmak...
KURAN KURSUNDAN ARKADAŞIMA ÇOK BENZİYOSUN FEGULİ! TUT BAKİYİM ŞU CÜZ'Ü AZ...
VALLAHİ BİREBİR.
CÜZ
VAY BE, ŞAPKASINDAN KEMERİNE, MONTUNA KADAR VARAN POLİS ÜNİFORMASI KÜÇÜLE KÜÇÜLE EN SON CÜCÜK KADAR BİR YELEK KALMIŞ... HALI SAHA YELEĞİNE BENZİYOR.
AMAN ABİ YAVAŞ OL ÜNİFORMA KÜÇÜLDÜKÇE POLİSİMİZİN SİNİRİ BÜYÜDÜ GİBİ GELİYO BANA...
ŞŞ!! GELİN BAKİİM LAN BURAYA!!!
M
POLİS
POLİS
HAH SEYREYLE ŞİMDİ GÜMBÜRTÜYÜ...
ÜLKE DEVAM FİLMİ CENNETİ OLDU! İKTİDARA GELELİM İLK İŞ DEVAM FİLMİ ÇEKMEYİ YASAKLAMAK OLUCAK! YETTİ ZART 2 ZURT 2 DİYE...
Buna veririm ben oyu!..
Radyo Ahmet Kaya Diceyi
Daaağlarda falaaan olur mu Dosta hiiiç yaalaaaan...
LAN NAPTIN ?..
ABİ KURBAN OLAYIM SALIN BENİ CİGER KEVGİR OLDU!!!
Teknomarket papağanı
Her gün peynir ekmek gibi Led Tv sattırıyorum ve karşılığında çok afedersiniz KAFASINI alıyorum...
BEN KABE'YE ŞARKI YAZMIŞ İNSANIM YA NE İŞİM VAR BURDA, NASI OLUR ???
TARKAN DAHA GÜZEL SÖYLÜYO ONU!..

O SIRADA — ERMAN ÇAĞLAR

Liderlerin liderlere liderlik öğretmesi kadar elektrikli bir olay olabilir mi? İş dünyasının önde gelen liderlerini bir araya getiren yeni nesil liderlik zirvesinin düzenlendiği otelin kapısından girdiğim gibi havadaki keskin ozon kokusu yüzüme çarpıyor. Bir kere yakınlarıma bir yerlere yıldırım düşmüştü. İnsan inanamıyor. Elimi kaldırıp "hayret bir şey" dediğimi hatırlıyorum. Zekayı durduran korkunun yanında çok ince bir ozon kokusu eşlik ediyordu yıldırıma. İşte otel de kongre salonunda çakan şimşekler, katılımcıların zihinlerine düşen yıldırımlar dolayısıyla böyle kokuyor. O zamanki patronum içinde sunumların ve notların olduğu bilgisayarı iş yerinde unuttuğu için bu seçkin organizasyona davet edildim. Hafif terliyim ve bir şeylere liderlik etmek aklımın ucundan geçmiyor. Hayatımda liderlik edebileceğim hiçbir şey yok. Kız arkadaşım yok, akrabalarım uzak, arkadaşım az, olan arkadaşlarım üniversite son sınıfta sekizinci senelerini dolduruyorlar. Arkadaşlarımın hepsi benim evime sadece çamaşırlarını yıkamak için geliyorlar. Her gelen elinde bavulla geliyor. Kocasından kaçıp aşığının evine sığınmış kadınlar gibi geliyorlar. Şikayetim yok, insan görüyorum, insanlarla konuşuyorum. Kimisi sadece bir bavul çorap getiriyor, çamaşır makinesini birlikte çorap ayarına ayarlıyoruz, çorapları birlikte boşaltıp birlikte çamaşır teline asıyoruz. Arkadaşlık bu değilse nedir? Gerçekten bilmiyorum.

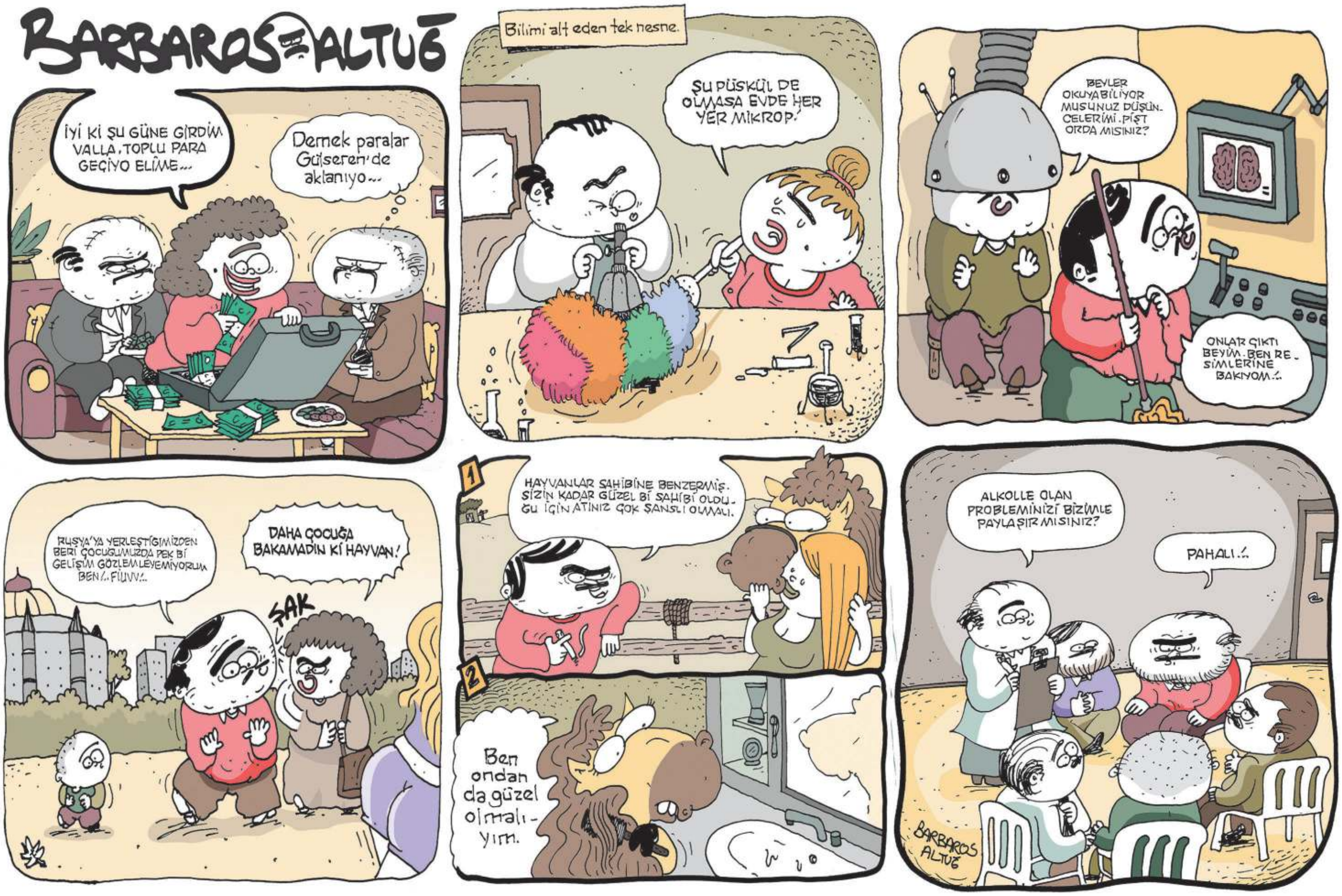

Resepsiyondaki çocuğa heyecan ve aceleyle liderlik zirvesine geldiğimi, liderlerden birinin dev laptopunu taşıdığımı, beni hemen liderlik zirvesinin oraya götürmeleri gerektiğini açıklıyorum. Bu laptoptaki sunumlar bilgisayarı açmasak da, sunumlara bakmasak da ikimizi de bayıltacak güçte. Laptop çantasından usul usul dışarı sızıyor liderlik, ikimizin de muntazam birer top sakala sahip olmamıza dakikalar var. Biz bu gelir seviyesiyle o top sakalı taşıyamayız. Mutsuzluğa mahkum oluruz. O haydi bas o önündeki klavyenin tuşlarına.

Liderlik zirvesinin girişinde katılımcıların biletlerini kontrol eden, kimin hangi sunumlara katılabildiğini belirten kız biletimin büyüklüğüne inanamıyor. Sakin ol bıldırcın yüreklim, asistanım ben, bilet bana da bedava geldi. "Çok şanslısınız, insanlar bu biletleri aylar öncesinden alıyor" diyor. Aylar önce ne yaptığımı hatırlamaya çalışıyorum: Mahalledeki dvd'ciden lost dizisinin bütün sezonlarını almıştım, bir yandan portakal yiyor, bir yandan da "olaylara bak ya, neler oluyor, inanılmaz" diye mırıldana mırıldana lost izliyordum. O güzel günlerin hatırasıyla dalıp gitmişken kız kolumu yakalıyor, bileğime barkod teknolojili bileklik bağlıyor, boynuma ziyaretçi yazılı kart asıyor. Nasıl ki kuş gözlemcileri doğada yakaladıkları kuşların ayaklarına ufak kimlik takarlar, sonra tekrar havaya salarlar, öyle. Bir daha buralara geldiğimde kimliğimden tanıyacak beni. Hayatımın o döneminde ideal insan ilişkisi düşünceme çok yakın bir sistem. Ben seni bir daha rahatsız etmeyeyim, sen de bir daha benim yüzümden rahatsız olma. Barkodumu okut bak ne yazıyor: Lost izliyor, dürüm yiyor, lider değil.

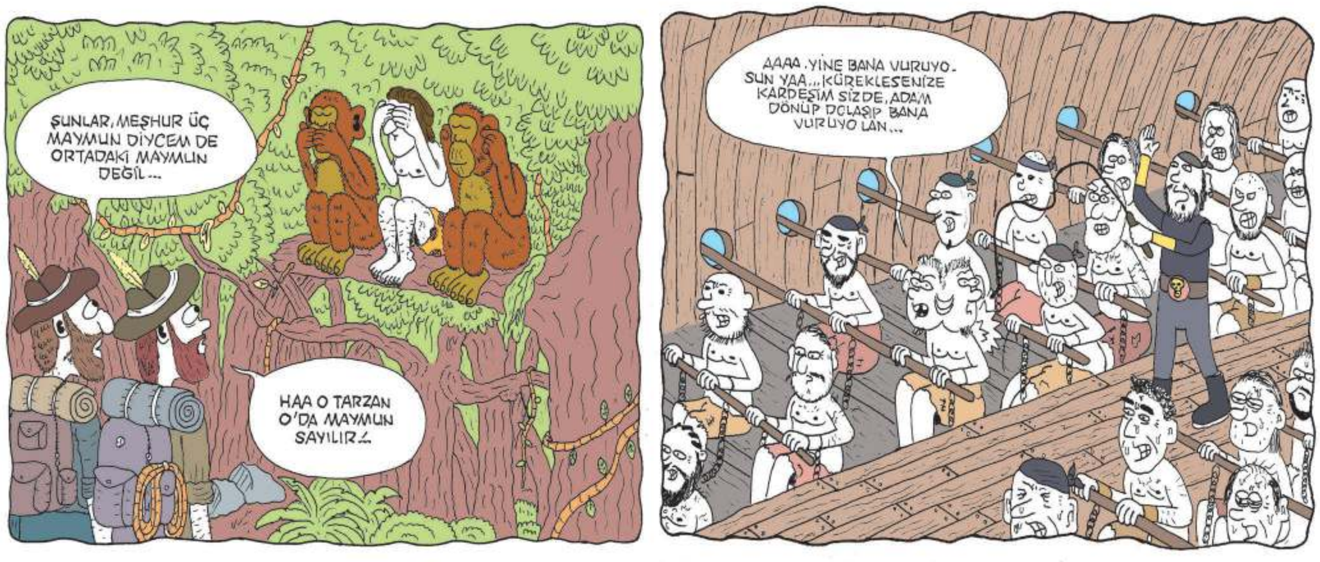
Bir süre sunumların yapıldığı salonlara amaçsızca girip çıkıyorum, belki patronumu görürüm diye. Her salonda çok fazla patron var, böyle bulmak imkansız. Cep telefonunu deniyorum, cep telefonu kapalı. Neyse ki konuşmasının kaçta ve hangi salonda olacağı yazılı. En kötü ihtimal o salonun önünde yatarım diye düşünürken arkamdan "geldin mi Erman? diye bir ses yükseliyor. Patron da olsa, lider de olsa gelen bir insana "geldin mi?" diye sormaktan kendini alamıyor. Geldim hocam, bilgisayarınızı getirdim. Bilgisayarınızın kolları ve bacakları oldum. İnsan ve makine, birlikte başardık. O olmasaydı ben buraya giremezdim, ben olmasaydım o buraya tek başına gelemezdi. "İyi tamam sağol, sen istersen sunumlara gir, istiyorsan orada açık büfe var orada bir şeyler ye, kafana göre takıl, sunum zamanı gel, bilgisayarda sıkıntı çıkarsa yanımda ol" diyor. Beni sunum vakti açık büfenin oradan alın o zaman.

Açık büfe o zamana kadar rastlamadığım türden bir şeydi. Büyük ihtimalle kişiliğimi salonlardaki sunumlardan daha fazla geliştirdi, insan olarak önümdeki ihtimalleri daha iyi değerlendirmeme yardımcı oldu. O günden sonra daha fazla risk almaya, daha cesur kararlar almaya başladım. Çünkü biliyordum ki, tekrar böyle bir açık büfede yemek istiyorsam tekrar birilerinin yancısı olarak bu zirvelere girmeyi bekleyemem. Başarı benim için bir seçenek değil, zorunluluk.

Osman

Yusuf MURAT

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 27 ŞUBAT 2019 | Sayı: 600

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

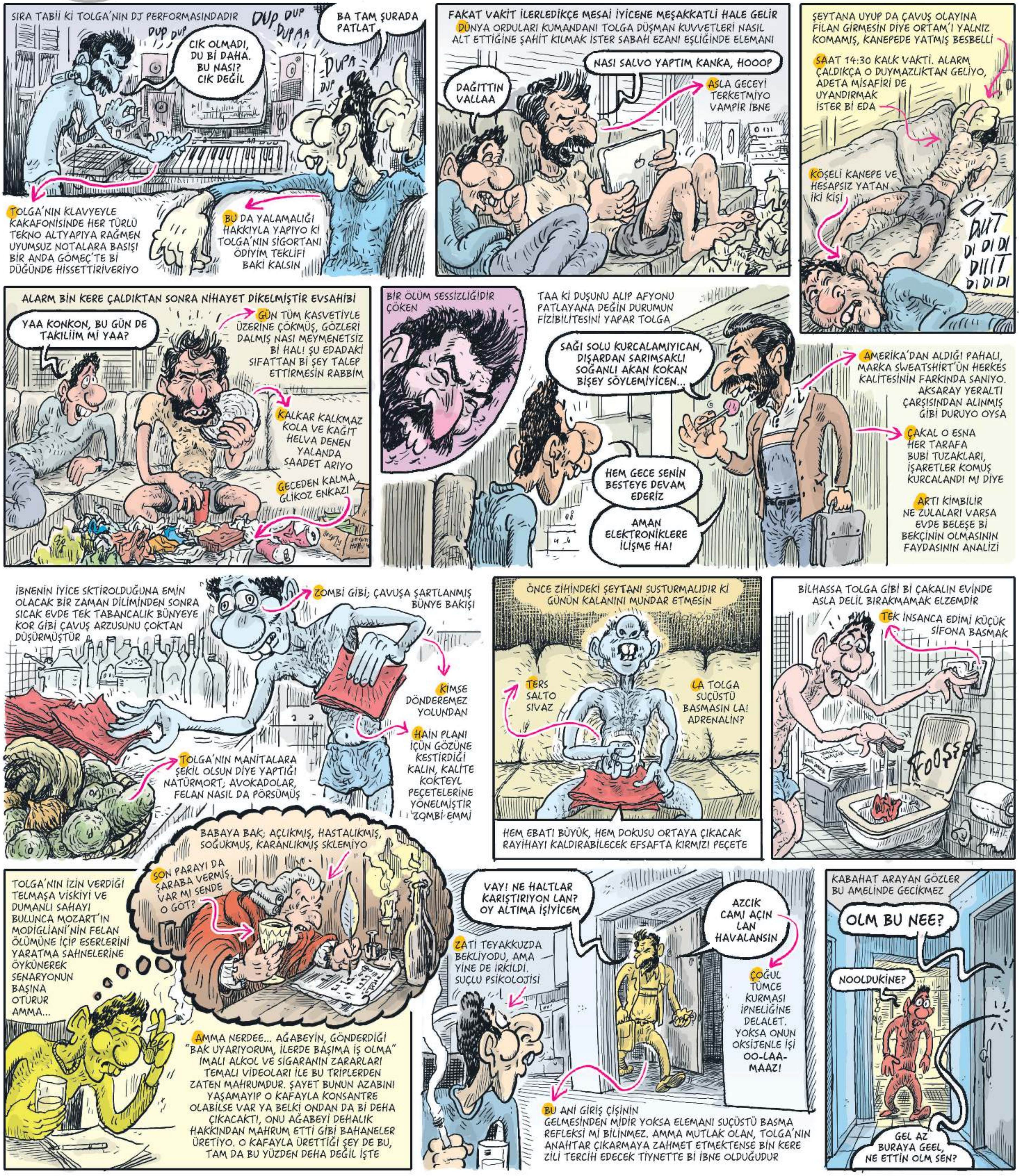
En telmaşa adam

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

özet:

TOLGA ORTAM'A SPOR YAPARKEN TEZAHÜRAT YAPMASI, VE DİĞER EGOSAL HASLETLERİNİ GİDERMEK ÜZERE YANCIYA İHTİYACI OLDUĞUNDA ANINDA HUZURA GELMESİ KOŞULUYLA ASGARİ ÜCRETTEN SİGORTASINI ÖDEMEK AHLAKSIZ TEKLİFİNDE BULUNMUŞTUR

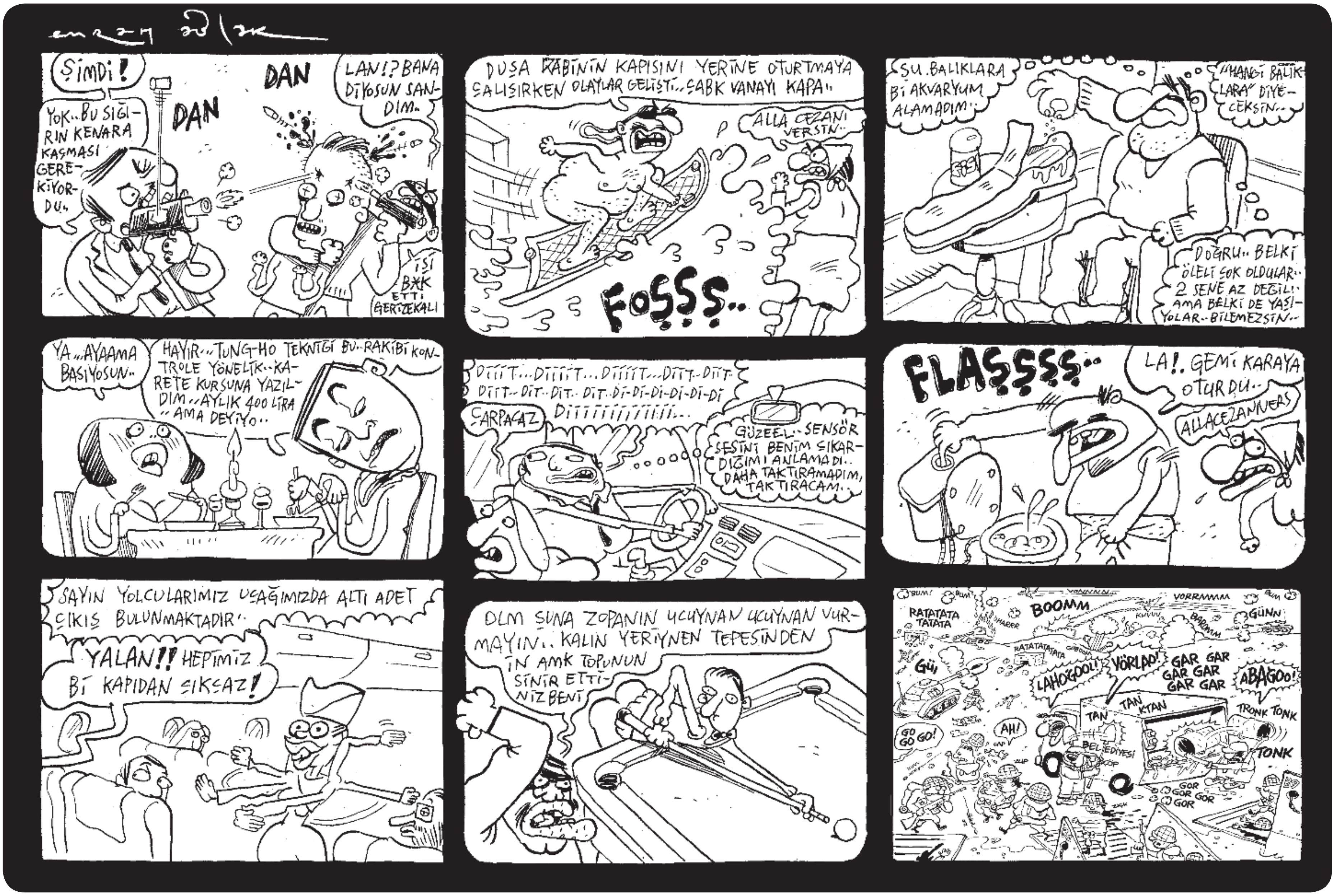

UYKUSUZ

6 MART ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/10 No: 601
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Maliye Bakanı Berat Albayrak:
“Demir bir yumrukla doları 5 liraya indirdik.”

ŞİMDİ!
DAN
DAN
LAN!? BANA DİYOSUN SANDIM..
YOK.. BU SIĞIRIN KENARA KAŞMASI GEREKİYORDU..
İSİ B*K ETTİ GERİZEKALI
DUŞA KABİNİN KAPISINI YERİNE OTURTMAYA ÇALIŞIRKEN OLAYLAR GELİŞTİ.. ÇABK VANAYI KAPA..
ALLA CEZANI VERSİN..
FOŞŞŞ..
ŞU BALIKLARA Bİ AKVARYUM ALAMADIM..
"HANGİ BALIKLARA" DİYECEKSİN...
DOĞRU.. BELKİ ÖLELİ ÇOK OLDULAR.. 2 SENE AZ DEĞİL! AMA BELKİ DE YAŞIYOLAR.. BİLEMEZSİN..
YA.. AYAAMA BASIYOSUN..
HAYIR.. TUNG-HO TEKNİĞİ BU.. RAKİBİ KONTROLE YÖNELİK.. KARETE KURSUNA YAZILDIM.. AYLIK 400 LİRA .. AMA DEYİYO..
DİİİT... DİİİİT... DİİİİT... DİİT.. DİİT.. DİİT.. DİT.. DİT.. DİT.. Dİ-Dİ-Dİ-Dİ-Dİ-Dİ
ÇARPACAZ
DİİİİİİİİİİİİİT...
GÜZEEL.. SENSÖR SESİNİ BENİM SIKARDIĞIMI ANLAMADI.. DAHA TAKTIRAMADIM, TAKTIRACAM..
FLAŞŞŞŞ..
LA!. GEMİ KARAYA OTURDU..
ALLACEZANNEAS
SAYIN YOLCULARIMIZ UÇAĞIMIZDA ALTI ADET ÇIKIŞ BULUNMAKTADIR..
YALAN!! HEPİMİZ Bİ KAPIDAN ÇIKCAZ!
OLM ŞUNA ZOPANIN UCUYNAN UCUYNAN VURMAYIN.. KALIN YERİYNEN TEPESİNDEN İN AMK TOPUNUN SİNİR ETTİNİZ BENİ
RATATATA
BOOMM
GÜNN
YÖRLAP!
LAHOGOO!
GAR GAR GAR GAR GAR GAR
ABAGOO!
TAN TAN KTAN
TRONK TONK
TONK
GO GO GO!
AH!
BELEDİYESİ
GOR GOR GOR GOR

MACERAYI SEVEN ADAM
KUP!
CENGİZ ÜSTÜN
7/3/2019. 14:30 Gaziosmanpaşa Tanzim satış yeri.
Hoşgeldin Macerayı Seven Adam!
Sen de kimsin..
Dayının şirketinde çalışıyorum ben.
AA! Hatırladım seni! Muhasebeci Serdar bey...
Prim günün doldu Macerayı Seven Adam. 55 yaşında emekli olacaksın!..
Aa.! İyiymiş. Ama 20 yıl bekleyecek miyim emeklilik için.
Aynen! Hiç ama hiç üzülme, asıl macerayı bizim gibi emeklilikte yaşa takılanlar ta dar!
Nasıl yani?
Bak Feridun Abi'ye emekliliğine 5 yıl kala trenin altında Almanya'ya gidip geldi...
Aynen...
... Şimdi tanzimden ucuz patlıcan alacağım.
Yani hem macerayı dibine kadar yaşayıp, hem de sakin hayatımızı sürdürebiliyoruz...
O zaman önce iki kilo soğanımı alayım sonra gelsin macera...
Şimdi anlıyorum ki ben evde maceradan uzak pineklerken asıl macerayı emeklilikte yaşa takılanlar yaşıyormuş!..
HA! Unutmadan, her emeklilikte yaşa takılan gibi macera sonrasında tanzim satış merkezinde buluşup kritik yapıyoruz...
... Yarın Maltepe tanzim satış ta buluşuyoruz.
Siktir git!.. mına kodumun delisi seni ya!..

Mizah ölmüş

@kaansezyum

* Mizah neydi? Mizah sevgiydi... Mizah emekti. Mizah saçmalıktı. Mizah olan bir şeyi abartarak farklı bir şekilde göstermekti. Mizah saçmalıklarla, mantıksızlıklarla dalga geçmekti. Mizah en kötü durumda bile 'Slogan bulamadım' yazmaktı. Mizah mantık ve akılla olanlara bir daha bakıp, durum ne kadar korkunç bile olsa 'Ya ne saçma sapan şeymiş bu' demekti... Mizah sadece o da değildi, mizah delilikti, saçmalıktı... Mizah bazı şeylere öyle değil de böyle bakmaktı. Mizah kötülükle eğlenmek, umutsuzlukta bile gülebilmeyi istemekti. Mizah ironiydi, mizah kinayeydi, mizah bir şeyi başka bir şeye benzetmeydi... Mizah abartılı duruma bakıp 'Yuh artık bari bunu da yapın' diyebilmekti. Mizah iktidarla, haklı olanla, haksız olanla eğlenebilmekti. Mizah mantığın mantıksızlıkla çarpışmasıydı.... Oysa artık bizde böyle şeylerin içinden bile şaka, komiklik, mizah bulmak imkansızlaştı. Gerçekliğin boğucu havasıyla dolmuş odalara, kafalara yeni bir pencere açmaktı, olmadı.... Olamadı.

* Mesela 'İnsanlar ölmesin' diyen birisine 'Şov yapmasana lan' demek komikti. Ölümü savunuyorsun çünkü, yaşatmayı değil, yok etmeyi, barışı değil, savaşı savunuyorsun... İster istemez 'Kimse ölmesin' diyebilmek her insanın hakkıydı. Ama bizde işte gün gelir işler değişir. Bugün alkışlatılanlar, ertesi gün tu kaka olur aniden. Sen de kendi kendine şaşırdığınla kalırsın.

* Bakın mesela adalette bile artık mantığın bittiği noktadayız. Mesela pornografik içerik izlemenin cezası, onları yaşı tutmayan bireylere izletmekten daha ağır... Şimdi burada neyin mizahı yapılsın? Yaşasın kötülük mü diyelim? Mantığın olmadığı yerde saçmalık başlar.

* Artık mizah öldü demek ki. 'Yaşasın kötülük' diyelim, olsun bitsin. Yaşasın devletler, yaşamasın insanlar. Önemli olan, itaat edene kadar herkesi yok etmek midir? Neden bunca yıldır çözülemeyen sorunları çözemiyoruz, neden insanca bir yaşama geçemiyoruz? Bence hepsi 'İnsanlar ölmesin' diyebilmekle başlayacak. İnsanlık mutlaka kazanmalı, aksi takdirde orta çağdan bile daha saçma bir ahlak anlayışına sahip olmamız muhtemel. Ya da vur dibine gitsin ya nedir?

* Dünyanın en çok gazeteci paketleyen, hapse atan, haber yapan gazetecilere 'Bunun peşini bırakmam' diyen bir insanın "Haberciler ne derece özgür olursa, ülkenin demokrasisi de o denli güçlü olur" demesinden daha komik ne olabilir? Mizah ölmüş de cesedini yerden alan yok. Uzun süredir yerde yatıyor kendisi.

* Sokakta durduk yerde 'Hırsız var' diye bağırsanız bile hırsız değil siz paketleniyorsunuz. Mizah çoktan katılaşmış. Buz gibi olmuş. Allah rahmet eylesin.

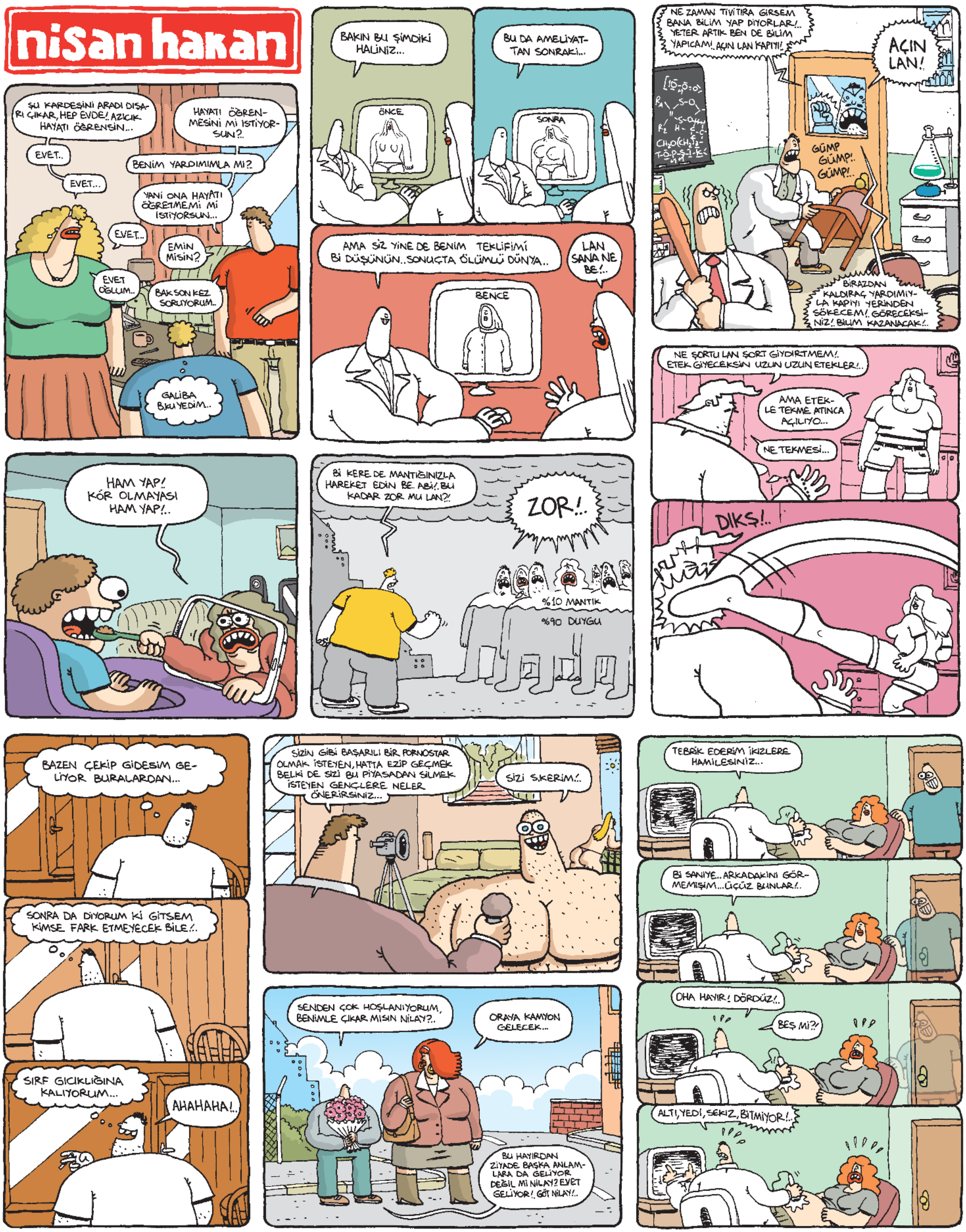
* Bazen paketlenmek için sadece sokakta durmanız bile yetiyor. Duran adam da paketlenmişti. Mizah uzun süredir yoğun bakımdaydı zaten.

* Güzel ahlakın, iyi hayatın, din ve ahlak kültürünün koruyucusu kurumun "Babanın öz kızına şehvet duyması haram değil" diyebilmesi bile mizahın öldüğünü gösteriyor. Sonrasında zaten Mersedesli kurum 'Valla biz yapmadık, kuzenimiz yazmış' dedi. Mizah bi kere daha başından vuruldu. Bari çık 'Bu yanlışı düzelteceğiz' de, herkesten özür dile... Oysa ki böyle değil. Artık haksızın, suçlunun çıkıp 'Biz çok mağğğğduruz ya' demesi normal haline geldi. Böyle bir mantıksızlık anaforunda mizah tabii ki boğularak can verir abilerim ablalarım.

* Dünyanın en pahalı gecekondusunu bir ormanın ortasına, ormanı keserek yapmak, bundan sonra da 'Biraz yeşillik olsun' diye megakondunun içine binlerce Yuroluk bitkiler satın almak, bununla da yetinmeyip 'Biz mütevazi insanlarız' demek... Mizah bu sefer hafriyat altında kalıp öldü. Çalışan işçilerle beraber.

* Mizahı öldürdük, başımız sağ olsun. Şimdi diyorum ki mizah ölmesin. İnsanlar insanca yaşasın, mantıksızlık değil akıl ve insanlık kazansın. Bakalım neler olacak? Ben her şeye rağmen mizahın da yaşayabileceğine inanıyorum.

Biz yaşadıkça daha neler can verecek acaba?

nisan hakan
ŞU KARDEŞİNİ ARADI DIŞARI ÇIKAR, HEP EVDE!.. AZICIK HAYATI ÖĞRENSİN...
EVET..
EVET...
HAYATI ÖĞRENMESİNİ Mİ İSTİYORSUN?..
BENİM YARDIMIMLA MI?..
YANİ ONA HAYATI ÖĞRETMEMİ Mİ İSTİYORSUN...
EVET...
EMİN MİSİN?..
EVET OĞLUM..
BAK SON KEZ SORUYORUM..
GALİBA B.KU YEDİM..
BAKIN BU ŞİMDİKİ HALİNİZ...
ÖNCE
BU DA AMELİYATTAN SONRAKİ...
SONRA
AMA SİZ YİNE DE BENİM TEKLİFİMİ Bİ DÜŞÜNÜN..SONUÇTA ÖLÜMLÜ DÜNYA..
LAN SANA NE BE!..
BENCE
NE ZAMAN TİVİTIRA GİRSEM BANA BİLİM YAP DİYORLAR!.. YETER ARTIK BEN DE BİLİM YAPICAM!.. AÇIN LAN KAPIYI!
AÇIN LAN!
GÜMP GÜMP!.. GÜMP!..
BİRAZDAN KALDIRAÇ YARDIMIYLA KAPIYI YERİNDEN SÖKECEM!.. GÖRECEKSİNİZ!.. BİLİM KAZANACAK!..
HAM YAP! KÖR OLMAYASI HAM YAP!..
Bİ KERE DE MANTIĞINIZLA HAREKET EDİN BE ABİ!.. BU KADAR ZOR MU LAN?!
ZOR!..
%10 MANTIK
%90 DUYGU
NE ŞORTU LAN ŞORT GİYDİRTMEM!. ETEK GİYECEKSİN UZUN UZUN ETEKLER!..
AMA ETEKLE TEKME ATINCA AÇILIYO...
NE TEKMESİ...
DIKŞ!..
BAZEN ÇEKİP GİDESİM GELİYOR BURALARDAN...
SONRA DA DİYORUM Kİ GİTSEM KİMSE FARK ETMEYECEK BİLE!..
SIRF GICIKLIĞINA KALIYORUM...
AHAHAHA!..
SİZİN GİBİ BAŞARILI BİR PORNOSTAR OLMAK İSTEYEN, HATTA EZİP GEÇMEK BELKİ DE SİZİ BU PİYASADAN SİLMEK İSTEYEN GENÇLERE NELER ÖNERİRSİNİZ...
SİZİ S.KERİM!..
SENDEN ÇOK HOŞLANIYORUM, BENİMLE ÇIKAR MISIN NİLAY?..
ORAYA KAMYON GELECEK...
BU HAYIRDAN ZİYADE BAŞKA ANLAMLARA DA GELİYOR DEĞİL Mİ NİLAY? EVET GELİYOR!.. GÖT NİLAY!..
TEBRİK EDERİM İKİZLERE HAMİLESİNİZ...
Bİ SANİYE.. ARKADAKİNİ GÖRMEMİŞİM...ÜÇÜZ BUNLAR!..
OHA HAYIR! DÖRDÜZ!..
BEŞ Mİ?!
ALTI, YEDİ, SEKİZ, BİTMİYOR!..

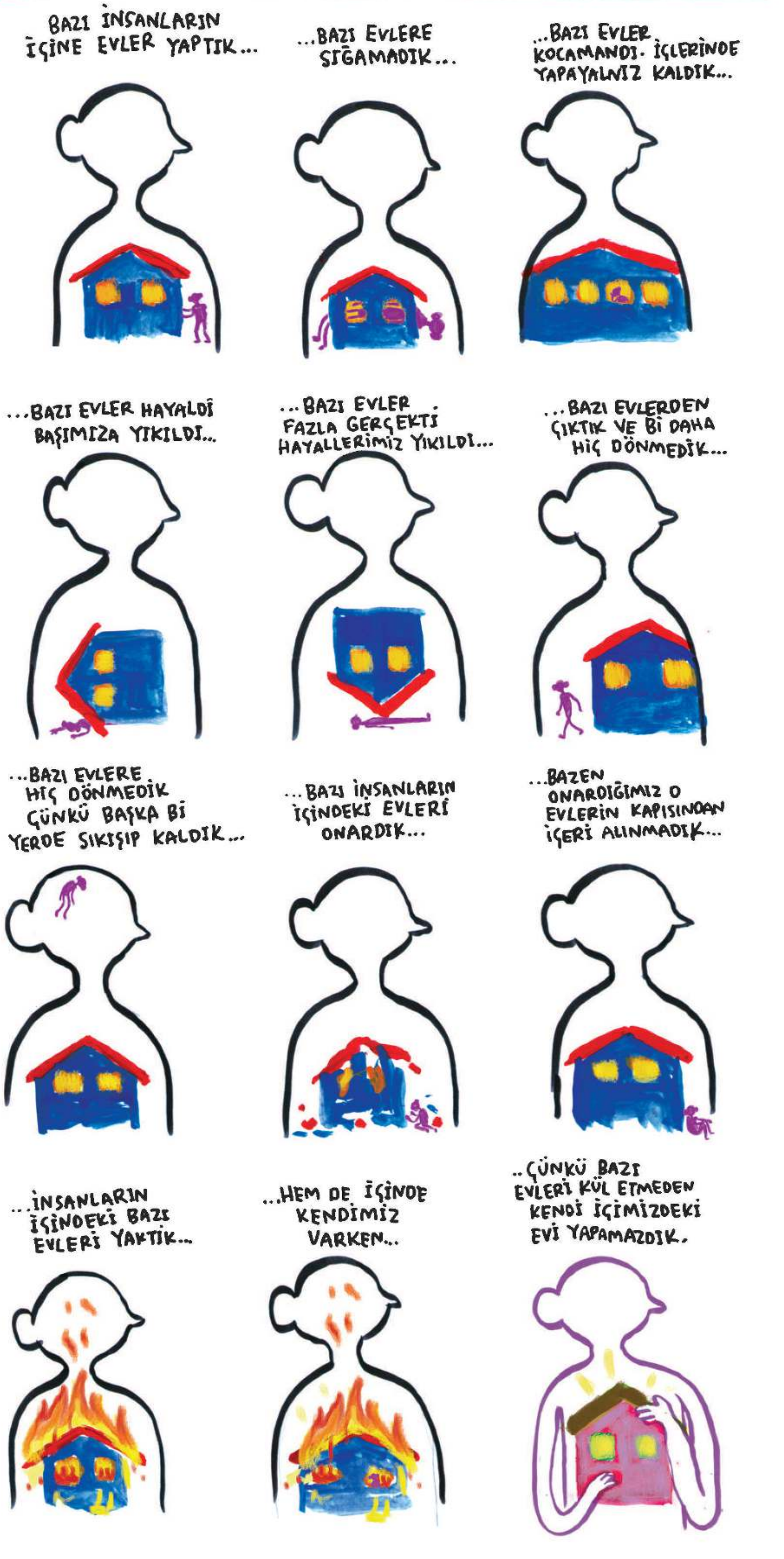
BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Geçenlerde bir arkadaşımla atıştım. Haksız gibiydim de bir yandan. Bütüün ne kadar argümanım varsa hepsini çürüttü. Teker teker çürüttü. Çok sinirlendim, küfür ettim. "Hiç beklemediğin bir anda seni Serdar Ortaç'a dövdüreceğim" dedi, gitti o da sonra. Arkasından şöyle bir baktım, "manyak lan bu galiba" dedim. "Serdar Ortaç'a insan dövdürmek ne demek" dedim. "Hayır yani Serdar Ortaç'ın da işi gücü yok, beni mi dövecek" dedim. "Hatır uğruna, hayır yani bizim elimiz de burada armut toplamıyor, bir tane de ben indiririm Serdar Ortaç'ın suratının tam ortasına" dedim. "Gerçi şimdi Serdar Ortaç'ı da zamanında parmak arası terliğe benzettik, bilenmiş olabilir bana, bırak hatrı, kendiliğinden bile gelip beni dövebilir" dedim. "Ha gerçi Serdar Ortaç'la da yollarımız nerede kesişecek, o da var, ben çaycılarda takılıyorum, o derneklerde, yollarımız kesişmez yani, gerçi o da bisiklet kullanıyor ama o daha çok Bebek sahilinde, ben Beykoz'un çocuğuyum, yollarımızın kendiliğinden kesişmesi çok zor, ancak döverse hatır gönül için döver" beni diye düşündüm ve inceden bir tırsma geldi. Serdar Ortaç'tan hiç beklemezken dayak yeme ihtimali beni bunalıma soktu. Sonra arkadaşımı düşündüm. Keşke "eniştenin g.tüne dübel çakarım senin" demeyeydim diye düşündüm. Ama artık bir kez ağzımdan çıkmıştı ve geri dönüş de yoktu. Her küfür bir şekilde geri döner, eniştelerin g.tlerine çakılan dübeller geri dönmez. Dönmez dönemez. Kimse eniştesini sevmez, fakat kimse de eniştesine küfür ettirmez. Enişte bizim kırmızı çizgimizdir. Sonra biraz daha düşündüm, "Serdar Ortaç'ı tanıyor olabilir mi" diye düşündüm. "Olabilir" dedim sonra. "Neden olmasın" dedim. "Tam bir Serdar Ortaç'la kanka olabilecek tipi var, eyvahlar olsun" dedim. "Hem zaten yalan atıyor olsaydı, ne bileyim, beni Kıraç'a dövdürtürdü, en olmadı Soner Sarıkabadayı'ya ağzımı kırdırtırdı, hass.ktir, doğru söylüyor lan galiba" dedim. "Resmen beni Serdar Ortaç'a hiç beklemediğim bir anda dövdürtecek" diyerek kendimce bir çıkarımda bulundum ve o andan itibaren arkama bakmadan yürüyemiyorum bile. Yandım ben bence. Tüm Türkiye "Serdar Ortaç'ın hiç beklemezken dövdüğü mizahçı" olarak tanıyacak beni. Allah'ım bu nasıl bir kahırbelaymış. Şu anda resmen ürkek bir güvercin gibiyim. Serdar Ortaç'tan bir sopa yiyeceğim, öyle böyle olmayacak bu sopa. Her saniye için için ağlıyorum. "Sopamı yesem de ödesem diyetimi" noktasına geldim gelmek üzereyim dostlarım. Benim şu an yaşadığım gerçekten çok büyük bir çile. Ağlıyorum.
æ Dev ıslak mendil paketinin dibinde kalan ıslak mendiller, daha da ıslak mendiller oluyorlar ya, sevinmiyor musun. Bence seviniyorsun. Çünkü insan ıslak mendil, ne kadar daha çok ıslak mendil olursa, o kadar daha çok mutlu oluyor, resmen o oluyor.
æ Bir de Hazar'ın evde zıplaması var. Ona böyle bir an geliyor, hop başlıyor evde zıplamaya. Apartmanı zelzeleye sebebiyet verircesine. Bir iki kez alt kattan komşu aşağıdan doğru "tok! tok!" diye sanırım vileda sopasıyla vurdurdu, o oldu. Normalde ayıp tabii yani. Gel kapıya söyle. Medeniyet bekliyorum biraz tabii ki haliyle. Sen "haliyle"yi bildin mi. Hey yavrum hey. Hayır şöyle bir durum da var. Ben zaten bu çocuğun size rahatsızlık verdiğini biliyorum. Müdahale edene kadar bir zaman geçiyor. Belki ben o ara tuvaletteyim, sıçıyorum. Ne yapayım yani, g.tüm de b.kla mı yetişeyim salona. Hey güzel Allah'ım ya. İnsanı da sinirlendiriyorlar. Çocuk lan bu, sen hiç çocuk olmadın mı zalım. Sen hiç zıplamadın mı. Ha zıplamadıysan kusura bakma ama sen zaten buzlukmuşsun. Zıplamayan çocuk mu olu. Çocuk bu, elbet zıplayacak. Zıplarken de, sana da bana da sormayacak. Hayret bir olay.
æ Bisikletle bazen böyle yüzlerce kilometre yol gidebiliyorum ya, bana hep sorulan soru şu, "ağabey gözünde büyümüyor mu o yollar?". Genelde bu tarz sorular geliyor. Olay aslında şu. Bisiklet kullanırken önündeki yüzlerce kilometreyi hiç düşünmüyorsun. En fazla yüz metreyi, iki yüz metreyi görüyor gözün. Tam bir anı yaşama aracı bisiklet. Yani en azından benim için. Bende yarattığı hissiyat bu. Yaşadığımı hissediyorum bisiklet kullanırken. Pek fazla bir şeyi düşünmüyorum. Sadece o an oluyor bende. Şimdi de kısmetse üçüncü bisikletimi alacağım bu hafta. O da katlanır olacak. Brompton elbet. Ben normalde katlanır bisiklete karşıydım. Fakat adamlar yaptı. Ne bileyim, heyecanlıyım öyle. Bisikletle ilgili her şey beni çok heyecanlandırıyor. Çok da güzel oluyor, ne de güzel oluyor.
æ Pek de güzel oluyor.
æ Bir de insanın çocuğu, galiba onun çocukluğu. Ne bileyim, çocuğun çarpışan arabaya binmek isterse onunla birlikte biniyorsun ya. İşte o anda çocukluğun oluyorsun. Kimse de kendini kandırmasın, ne kadar da çocuk ruhlu olsan, ne bileyim, aklına bile gelmeyebilir. Binmezsin, aramazsın yani çarpışan arabayı. Bu budur yani. İnsanın çocuğu, aslında onun çocukluğu.
æ Hoşça kal.

"HEY"
8 Mart Cuma / **Ankara Route** / Saat: 20.30 / bilgi: 0532 250 59 50
15 Mart Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49
16 Mart Cumartesi / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
20 Mart Çarşamba / **Bursa Podyum Sanat Mahal** / Saat: 20.30 / bilgi: 0224 453 61 00

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

İLKER ALTUNGÖK

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Halk TV'de Ayşenur Aslan'ın programının arasında beş kere dönen bir kitap reklamı var. **"Tarih baştan sona yaşanır, sondan başa yazılır,"** diye başlıyor. Şimdi cümlenin başı bildiğin totoloji. Tarih lan bu, Adilviye Hanım'ın kurtarma yazılısı değil ki "İstediğimiz yıldan başlayabilir miyiz?" diye sorup istediğin bir noktadan yaşamaya başlayasın. İkinci kısmı ise daha feci. Zira tarihi sondan başa yazmaya kalktığın zaman teleoloji yapacaksın ve olayları neden-sonuç ilişkisi yerine sonuç-neden ilişkisine göre kurgulayacaksın demektir. Valla bu cümle o kadar kafamı kurcalıyor ki sonrasında ne kitabı satmaya çalıştıklarına çok da dikkat edemiyorum.

Tabii tarihi istediğimiz yerinden yaşamaya başlamak tıpkı geçen hafta yazdığım gibi zaman yolculuğuyla mümkün olabilir. Geçen hafta zaman yolculuğu yapıp hevesle geçmişe gitsek aslında elimizden hiçbir iş gelmediği için aval aval ortalıkta gezeceğimizi, bütün bu teknolojinin nimetlerini insanlıkla paylaşmak şöyle dursun, boş boş konuşmaktan öte hiçbir şey yapmayıp aziz ve muhterem ortaçağ halkı tarafından mal olmakla suçlanacağımızı yazmıştım. Ortaçağa gittikten sonra takribi bir iki gün içinde cavlağı çekeceğimize de eminim ya orası ayrı. Adama ters bir şey söylersin alıverir kafanı, o derece de tepkiseldir aziz ve muhterem ortaçağ halkı.

İşte o yazı üzerine okurlarımdan beklenmedik tepkiler aldım. Bunlardan Metin Bozkurt, çat kapı dergiye geldi ve 2784 yılından hevesle günümüze geldiğini söyleyerek o zamanın teknolojilerini bize bir türlü anlatamadığından dert yandı. Teknoloji olarak ne var diye sordum "lielisksceš var," dedi. Dedim "Yahu nedir bu lielisksceš?" Anlatamadı. Çok çabuk bir yerden bir yere gidiliyormuş, kelime de Letonca'dan geliyormuş. "Letonyalılar mı bulmuş?" diye sordum, "Yok," dedi, hesapta 2784'ün lideri Letonya'ymış, hatta her yer Letonya'ymış. Dünya lideri Letonya'nın yönettiği dünya federasyonunda da hepimiz Letonca konuşuyormuşuz falan.

Ben tabii böyle her iddiayı ciddiye almıyorum ama inceden kıllanmadım değil. Letonya'nın Arap atı gibi sonradan açılıp fark açma ihtimalini sevdim doğrusu. "Amerika peki," dedim, haberi yok. Federasyon olunca ülkeler karışmış yaklaşık 2500'lerde, Letonya aradan sıyrılmış. Federasyonun üyeleri de devlet değil bildiğimiz şehirlermiş. "Oğlum Metin doğru mu söylüyorsun, kaç yıllık arkadaşımsın, ne zaman geldin?" dedim "Sen hiç benim yaşlandığımı gördün mü?" diye bilmiş bilmiş sırıttı. Ha ama ne oldu? Gerçekten işe yarar hiçbir bilgi veremedi. Git çay koy bari, dedim.

Tabii bir iki tane, ortaçağdaki işe yaramazlığımı benim şahsi mallığıma bağlayan okur da olmadı değil ama yapacak bir şey yok; bir şey yazıyorsanız, fikrinize katılmayan birileri olacak ve bunlardan bazıları da, size yazıp, bazen de telefonla arayıp fikrinize katılmadığını söyleyecek. Yahu dergiyi "Karikatürde İsa'nın Son Yemeği'ni çizmişsiniz, öyle bir yemek aslında olmadı Leonardo'nun uydurması," diye arayan okur vardı. Telefonu da ben açtım, çok sinirli bir abi yarım saat Leonardo Da Vinci, İsa'nın Son Akşam Yemeği, İncil ve niyeyse Led Zeppelin hakkında konuştu durdu. Led Zeppelin konuya nasıl dahil oldu hiç bilmiyorum zira otomatiğe bağlamış bir şekilde "Tabii efendim," derken adamın Stairway To Heaven'dan bahsetmeye başladığını fark ettim. Şimdi yine arayabilir ama çok sinirliydi, dergiyi bırakmamış olsa bile o sinirle çoktan ölmüş olabilir.

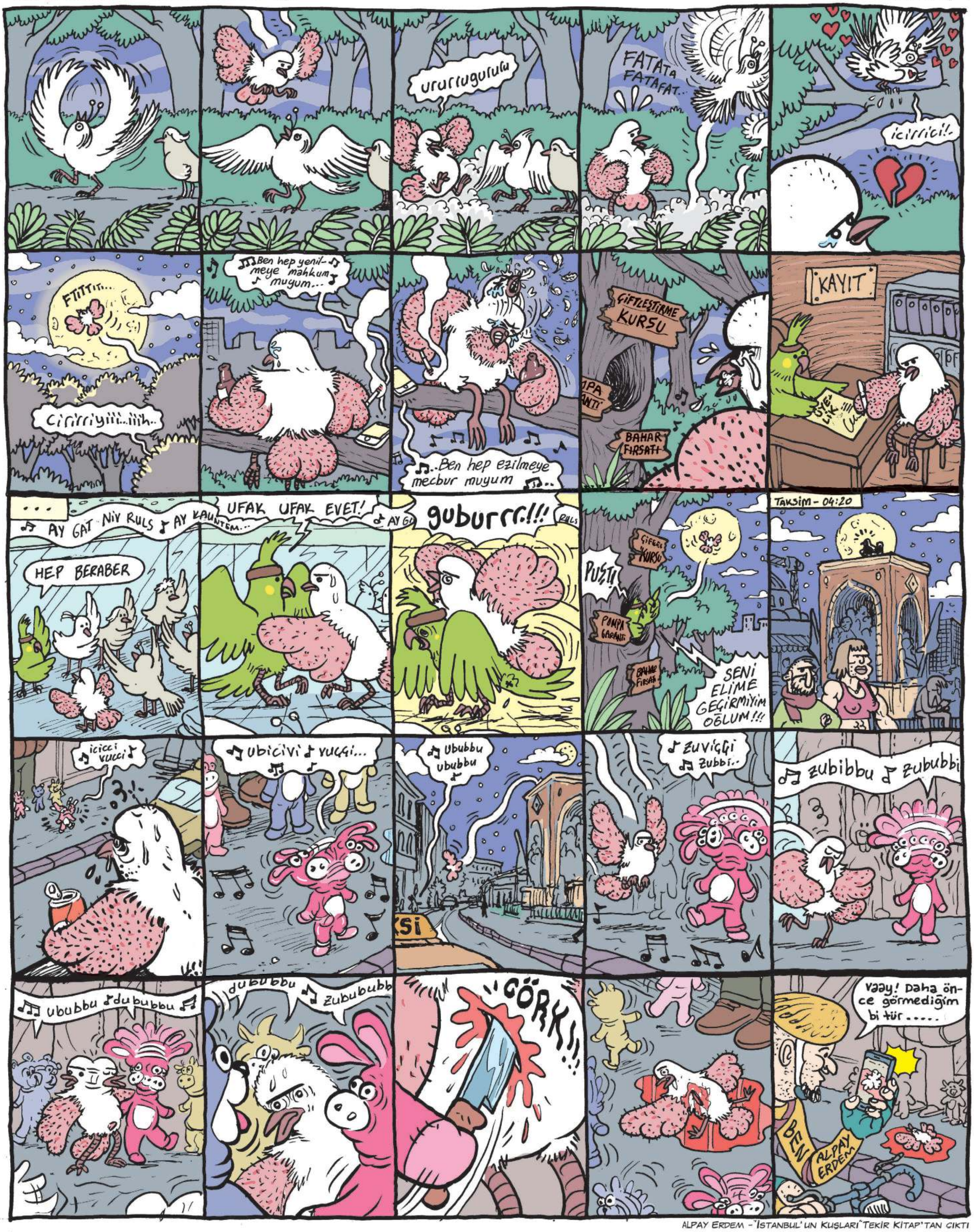
Ama en ilginci, Serkan Özdamar'ın mektubu oldu. Meğer, Martin Mystere çizgiromanında da aynı konu geçmiş ve sanırım bir yan karakter, geçmişe gidip Romalılara karşı Galyalıların yanında savaşmak isteyen Martin Mystere'ye üç aşağı beş yukarı benim geçen hafta yazdığım şeyleri söylemiş. (Biz "martin mistere" diye okurduk, zaten Tay yayınları da "Oğlum millet nasıl okusun bunu?" diye düşünerek çizgi romanı Atlantis adıyla yayınlamıştı.)

Yıllardır diğer çizgi romanların arasında görür ama o yıllarda Türkiye'de "Atlantis" adıyla yayınlandığı için pek oralı olmazdım. Keriz gibi bütün öyküler suyun altındaki Atlantis kıtasında geçiyor zannediyordum çünkü ve gerçekten suyun altında geçen bir öykü fikri bana hâlâ cazip gelmiyor. Evet, Aquaman'e de gitmedim. Oturduğum yerden "Ulan bu gudik suyun altında ne kahramanlık yapıyor?" diye spekülasyon yapmayı tercih ediyorum. (Bunun istisnası siz de takdir edersiniz ki Süngerbob Kareşort ve onun kalender arkadaşlarıdır.)

Tabii aklın yolu bir diye kendi kendime gönenebilirim de ama bizim de aklımızın bir olduğu şey Stephen Hawking, Eric Hobsbawm değil de Atlantis çizgi romanı işte. Neyse yine de Atlantis diğer çizgi romanlara göre biraz daha elitti diye hatırlıyorum. Öyle benim hastası olduğum Mister No'lar gibi herkes tarafından okunmazdı.

BAHARIN MÜJDECİSİ

cihan kılıç

ALPAY ERDEM - "İSTANBUL'UN KUŞLARI" TEKİR KİTAP'TAN ÇIKTI

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

" bir bir sıçrıyorum
içinden zamanın,
gölgesi düşüyor her
bir an'ın "
Hatice Kübra Erişir

● **Bütün hayatın asıl amacını en nihayetinde buldum: Yavru kedilerin süt içmesi...**

● Diğer Erdoğanlar hususunda laf demem. Lakin Özdemir Erdoğan, kıymetli müzisyendir. Her kimin sofrasında oturduysa, ona kıvanç verir. Çünkü sanatçılık, en değerli iş...

● **Yaşantı, iki yer sofrasına oturma arasında olan bitenlerin adıdır. Insan, yer sofrasına oturunca seviniyor. Yerçekimiyle laubalilik, sıfır!**

● Kot pantolonun adı, blue jean kumaşını Türkiye'de üreten Muhteşem Kot'un soyadından geliyor. An itibariyle siyah kotumun adı Muhteşem'dir bundan gayrı!!

● **Ne kadar zekiysen, alkol yüzünden yaşayacağın kepazelik ihtimali, o kadar yüksek...**

● Ezgi Mola: Teoman'ın müziğe ara vermesi.

● **Bu, ellinci baharım. Az mı? Değil. Çok mu? Değil. Güzel mi, güzel. Bu kadar mı, bu kadar...**

● 'Stefano' dersi, tam da ben basın yayın öğrencisiyken, müfredattan kaldırılmıştı. Bilmeyenler için, kısa işaretlerden oluşan bir hızlı yazma tekniği steno, bilhassa gazetecilerin kullandığı. Merak ediyorum, yeryüzünde hala daha steno bir gazeteci var mıdır? Bence kesin vardır eski tüfekler...

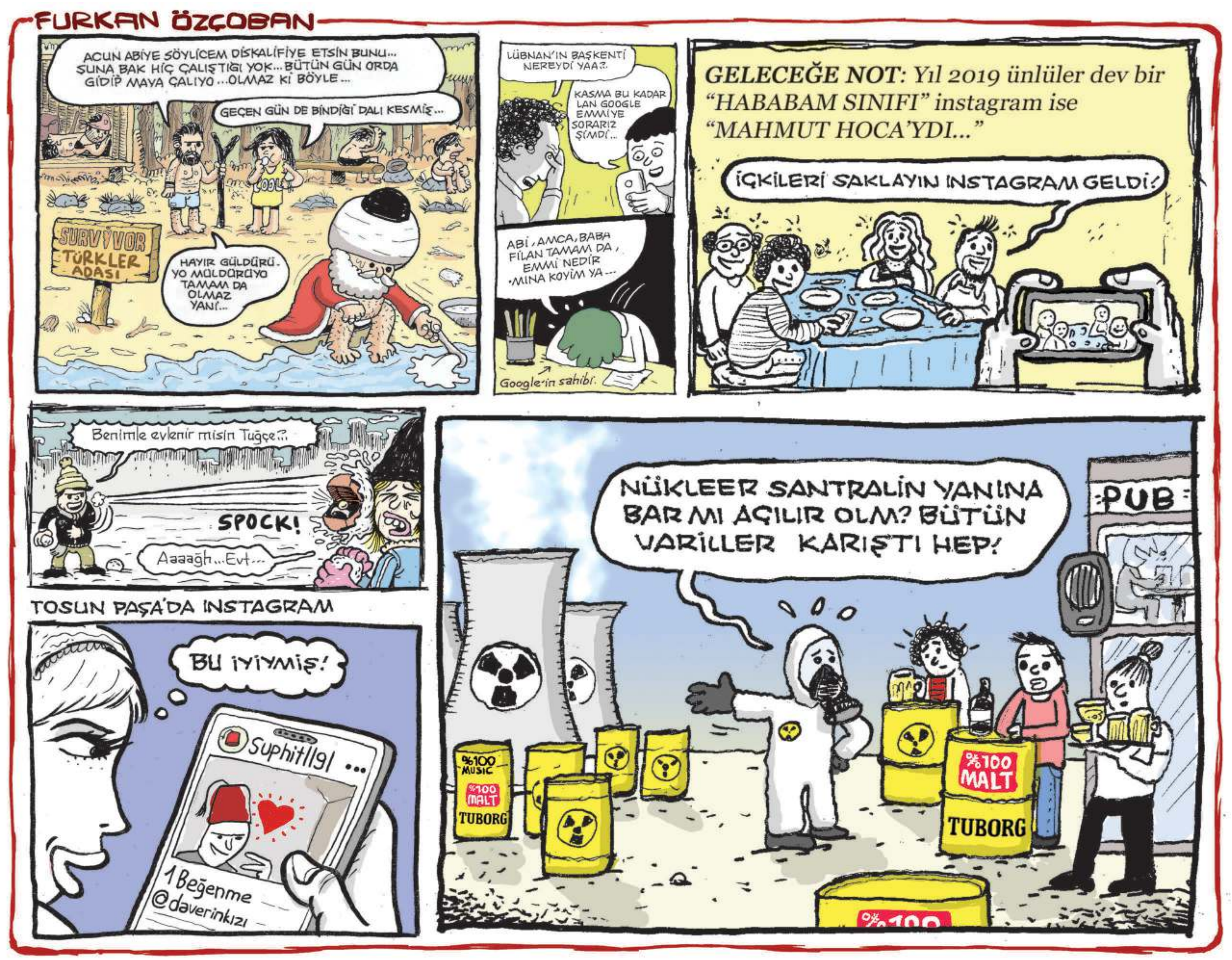
● **Gökova'da bir orman evi. Yazın da gördüm, kışın daha güzel. Geçen yıllarda bir turist ağırlamış ev, alman kadın polis tatilini geçirmiş. Kadın bir gün, meyve dolu tabağı minik verandada bulunan masaya koymuş, içeri girmiş, döndüğünde meyveler yokmuş! Şaşırmış kadın, mesleki devinim gereği parmak izlerini alıp, Almanya'daki balistik uzmanı arkadaşına göndermiş.ertesi gün gelmiş netice: Meyveleri aşıranlar, sincaplar! Atilla Atalay'ın deyişiyle 'sincap denen bu pijler' kısa sürede masayı pırıl pırıl yapar hale gelmişler, orman onların ormanı, bence gayet haklı minyonlar. Neyse, obsesif polis kadın, bu kez de cürüm anını merak etmiş, fotokapan kurup kolpadan masaya cevizler bırakıp ortadan kaybolmuş. Anında belirmiş sincaplar, ellerinde birer ceviz, tüm dişleriyle kameraya bakıp poz vermişler. Akabinde hızla ormana karışmışlar...**

● Tüm zamanların en muhteşem kahramanı Vedat Bey'in Görkemli Hayatı adlı kitabı, yeni öykülerle genişletilmiş olarak Karakarga Yayınları'ndan çıktı. Vedat Bey'le adaş olmamız, isim benzerliğinden ibaret, nerde bende ihtişam? Ezogelin çorbalarından, Eyüp Sabri Tuncer kolonyalarına Hacı Şakir, 404 yapıştırıcılarına nerdeyse kültmeşmiş tüm yerel markaların hikayesinde yeri var Vedat Bey'in. Lir çalıyor. Bir de katiyen ölmüyor, böyle bir Vedat Bey...

● **Hop, kaynamasın! Son dönemde kültür dünyamıza minicik bir katkım oldu. Daha doğrusu bu minnacık fikrin babası oluyorum. Ne midir bu fikir? Aylık kültür dergilerinin verdiği kuşe kağıt posterlerin önlü arkalı olmasıdır. Daha önce tek poster vardı ve arkası boştu. Bembeyazdı. Gözümü alıyordu! O dönem yazdığım Kafa dergisi idarecilerine söyledim, niye iki poster vermiyorsunuz diye, önce espiri saydılar, tekrar ve tekrar söyledim sonunda yaptılar. Akabinde tüm posterler ikili oldu, beyazlık bitti. Bence çok da iyi oldu; işlev kazandı, israf kaybetti!**

vedatozdemiro@gmail.com

mustafa satıcı

Odamda oturmuş kendime zorla dinlettiğim bbc radyosunda dönen muhabbeti anlamaya çalışıyordum. Programın sunucusu ile konuğu çağdaş besteci arasında 1917 rus devrimi üzerine hararetli fakat seviyeli bir tartışma yaşanıyor. Çağdaş bestecinin bal gibi yapış yapış, ılık bir sesi var. Tek bir cümle içerisinde kendisini hem rus çarına hem de devrimi yapan halka benzetmeyi başarıyor. Tam bir pezevenk olduğu her halinden belli. Sunucu eline ender olarak geçen modern besteci tokatlama şansını kaçırmak istemediği için bestecinin üzerine üzerine gidiyor. Çağdaş besteci muhtemelen tek çocuk olduğu için o güne kadar "ya sus allasen, saçma sapan konuşuyorsun" diyeni olmamış. Ne yapsa, ne dese "benim akıllı oğluşum, dahi oğluşum" diye kudurtulmuş. Bizim babaeski anadolu lisesinde de vardı bunlardan. Anneleri babaları okul basıyordu, coğrafyacının, ingilizcecinin üzerine yürüyorlardı "düşük not veriyorsunuz çünkü benim oğlumun fen lisesini kazanmasını istemiyorsunuz" diye. Oğlumuz fen lisesini kazanacak, modern besteci olacak, atonal besteler yapacak, insanlara kan kusturacak. Siz bunu istemiyorsunuz. Coğrafyacı da "ben sadece öğretmenler odasına gitmek ve bir daha da oradan çıkmamak istiyorum" diyemediği için bu kaplan insanlarla çıplak elleriyle boğuşmak zorunda kalırlardı.

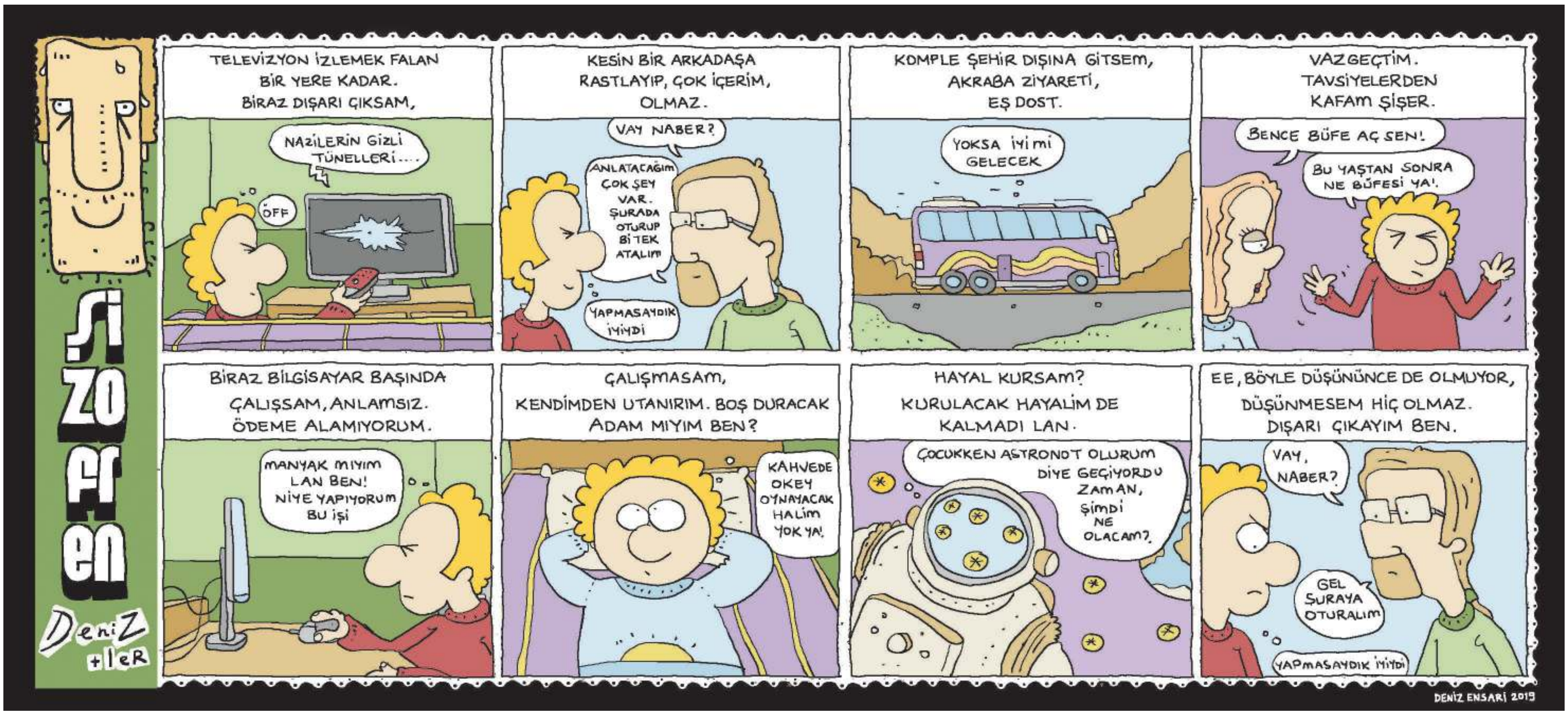

İngilizcem bbc sunucusuyla modern bestecinin seviyeli tartışmasına yetişmiyor. Analı bacılı kavga olsa net anlarım, yıllarca alt yazılı sopranos izledim. Nelerini duydu bu kulaklar. Üstüne 1917 rus devrimiyle ilgili de hiçbir şey bilmiyorum. Tartışmayı takip etmeye çalışırken beynimin ingilizce anlayan kısmı tarih anlayan kısmı birbirlerinden kopup ayrı yönlere doğru sürüklenmeye başlıyorlar. Zayıf olan bbc nin vahşi kültürel ortamında çakalların yırtıcıların öğle yemeği olacak. Sunucu "peki, sanırım anlaşamadığımız konusunda anlaşmamız gerekecek" diye altın bir gülücük salıyor ortama. Şimdi modern bestecinin "bozuk piyano için ufak bir vals" isimli parçasını dinleyeceğiz. Parça adından ne anlaşılıyorsa o. Belki şöyle tarif edebilirim: Bir keresinde kullandığım arabanın kontrolünü kaybetmiştim. Takla atmadım ama araba kendi etrafında baya bir döndü. Kontrolü sağlayıp arabayı durdurduğumda yolun doğru tarafında, doğru yöne doğru baktığımı fark ettim. Tam 360 derece dönmüştüm. Ölmediğime değil, arabayı döndürmekle falan uğraşmayacağıma sevinip arabayı tekrardan çalıştırdım, gideceğim yere doğru sürmeye devam ettim. Beş dakika sonra beş dakika önce yaşanan olayları idrak edip dev panik atak geçirdim ve arabanın kontrolünü yeniden yitirdim. Bu sefer kontrolsüzce dönen arabanın içinde otururken bilincimin tamamen açık olduğunu şaşkınlıkla fark ettim. Ne düşünüyorum, ne hissediyorum diye kendimi yokladım. Ailemi mi düşünüyorum? Kendim için mi endişeleniyorum? Arabaya zarar gelirse babam beni sürgüne yollar diye mi korkuyorum?

Hayır. Zihnimde tekrar tekrar dönüp duran sadece tek bir cümle var: Ne gerek vardı? Şimdi bozuk piyano için küçük bir vals parçasını dinlerken de aynı cümle başka hiçbir cümleye yer bırakmayacak şekilde beynimin içinde genişliyor: Ne gerek vardı?

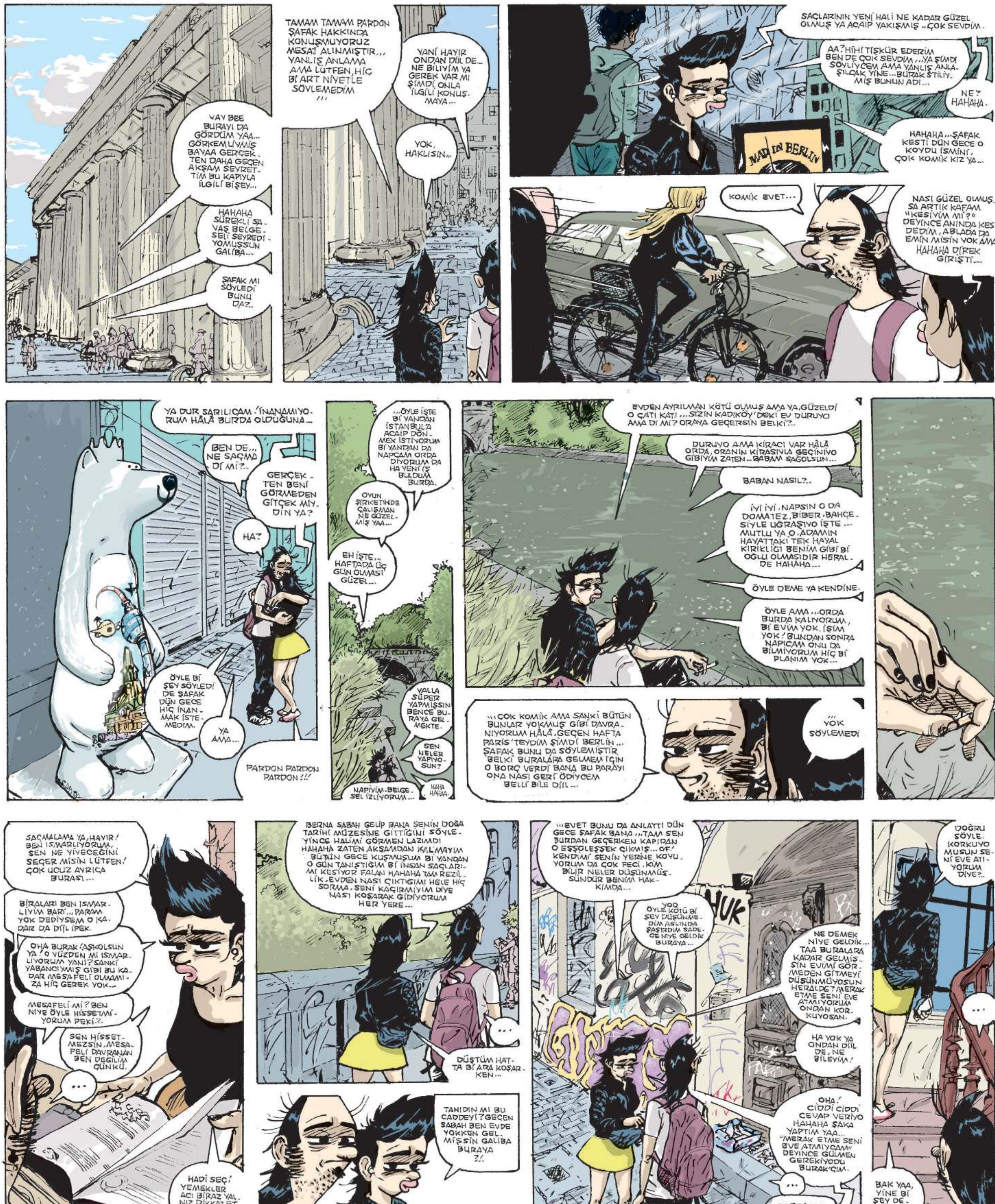
Tamam artık yeter, ellerim karıncalandı, youtube açıyorum zenci rapçiler metal şarkılarına reaksiyon gösteriyor videosu izleyeceğim derken kapı çaldı. Kendimi kastığım için yerimden biraz zor kalktım, duvarlara tutuna tutuna kapıya varabildim. Yıllar önceki kazayı hatırlamak, vücudumu tekrar o travma sonrası pelte haline sokmuştu. Kapıyı açtım; karşımda elinde beyaz gül tutan bir bayan, arkasında da bir çuval beyaz gül taşıyan bir beyefendi vardı. Şimdi bu kadının kollarına bayılsam, ne güzel rönesans tablosu gibi bir şey oluruz. "Geçkin Sevgilisinin Kollarında Bayılan Genç Aşık ve Çuvalla Gül Taşıyan Eros, tuval üzerine yağlıboya, circa 1350". Bayılmama fırsat vermeden bayan beyaz gülü elime tutuşturuyor, "ben muhtar adayınızım, oyunuza talibim" diyor. "Benim ikametgahım sizin kalbinizde gözüküyor, onu nasıl tekrar şişli'ye alabiliriz?" diye flörtlü şaka yapmak bir an için aklımdan geçti ama onun yerine "benim ikametgahım göztepe'de, ben orada oy kullanacağım, size başarılar, isterseniz gülü geri alabilirsiniz" diyorum. "Gül kalsın, seçimden sonra da gelin sizin ikametgahınızı buraya aldıralım." diyor. Muhtar adayımızla flört mü ediyorum? Ne gerek vardı?

Çarpışma

İpek & burak

Yazan çizen OKY

Devam edecek

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Erzurum'da kar yağıyor/ Ben olsam da kimseler yok istasyonda/"

Edip Cansever

Mart geldi. *(iki sessizin sertçe çarpışması–cart curt' vari, biraz nobran/nadan bir hava mı sanki isminde–aşırı mı alınganım–)* Zaten adı, ölümlerle, felaketlerle, yıkımlarla beraber anılan Mars'dan. (Roma savaş tanrısı Mars "Martius") Hem savaş hem bereket/tarım marım işleri birlikte yalnız. İkisinin de tanrısı. Yine o bizim malum ikili: Zuhur ettiler; Ölüm/doğum. (hoş geldiniz) Ölüm kısmı dağlara taşlara da; diğeri; o diğerinden naapsan etsen kurtulamazsın bu ay. (hele hele bizim, bu oturduğum tepede) Gözünü de kapasan beyhude; hep yanı başında. Beyninin içinde. O burgu.

teiresias

Kedi sayhaları. Şehvet duygusunun ete kemiğe; 'çok daha beter'i bir "ses"e de (epey epey şiddetli bi sese hem) bürünüp feryat figan, çığlık çığlığa sokakları dolanıp durduğu ay. Bir ses haline gelmiş "Şehvet" Avaz avaz bağırıp çağırıyor, kıyameti kopartıyor şehvet. (hepsi "doğum"a, onun için) O gerilim kolay iş değil. ("Kapatıyorum balkonu/ Duymak istemiyorum ağıtı" diye yazmıştı Lorca) Bu, ağıt'ın mağıtın tam tersi gerçi; ama işte şiddeti/ celâleti aynı. İç paralayıcı. (medet, amman medet) Balkonu kapasan hava. Kapattım işte. Nafile. *(bundan beteri herbiri yediyüz kiloluk deniz aslanlarının birbirlerinin ağzını burnunu koparta koparta kan revan içinde yaptıkları o çiftleşebilme mücadelesine* şahid *olmak olur herhalde–erkekler dişi için kapışıyor–neyse ki çok çok uzaklarda olup bitiyor o işler)*

Zeus ve Hera

Yalnız erkekler hep daha fazla hevesli sanki. Kedilerde de öyle aynı. Kızlar hep istemiyor havalarda araba altlarına kaçıp kaçıp duruyor. "Bayan istemiyor işte" tarzında tecavüzden kurtarır havalarında müdahale etmişliğim var. *(Erkek kedi meğer ölümü mölümü göze almış. Ben nereden bileyim. Bana o bakışı o diklenişi. Hâlâ gözümün önünde)*

"Erkek mi daha çok zevk alır cinsel ilişkide, yoksa kadın mı?"

Durun bir dakika. Telaşlanmayın. *(Haydar* Dümen'*e sorulan sorulara az benzemiyor değil, farkındayım, tamam)* Açıklayabilirim. Bir kere çok "hafif/ süfli" bulduysanız yukarıdaki sorudaki "sorunsal/ problematik"i eğer, *(ilk taşı bu çeşit basit meselelerle ilgilenmeyen o ulvi kişi–ayaklarıma doğru…–)* benim değil zaten soru. Maalesef değil. Ben kimim ki. Bir zavallı, bir ölümlü. Bana mı kalmış bu işler. Tanrılar soruyor o soruyu; Evet. Birbirlerine. (sormuşlar yani) Herhangi bir tanrı da değil hem ha; Tanrılar tanrısı, koskoca "Zeus" ile karısı Baş tanrıça "Hera" O ikisi oturmuş tartışıyorlar karı koca. O yukardaki mevzuyu. Olimpos'un taa tepesinde. Devamı şöyle: Önce soruya dönelim. "Erkekler mi daha çok yoksa kadınlar mı" Bunu konuşuyorlar. Yalnız yanlış

Edip Cansever 1928-1986

anlaşılma olmasın, "Bir erkekler alırız zevkin fazlasını, siz kim oluyorsunuz hahay" tarzında bir şey değil tartışma ama; tam tersi: Yani şöyle; "Bırakın bu ayakları, numara yapmayın, esas zevki siz alıyorsunuz, işin hammalığı bize kalıyor, yemezler…" falan filan gibisinden. Yani "en çok zevk veren benim" meselesi. O şekil. Bunlar car car didişiyorlar Tartışma bir türlü bir sonuca ulaşamıyor. Nasıl ulaşsın. Şöyle bir çare geliyor akıllarına; "Aa, gidip Teiresias'a sorsak ya" Niye o? Çünkü baş tanrıça Hera, bizzat (bir başka mevzu vesilesiyle kızıp)kendisini (Teiresias'ı yani) erkekken bir kadın haline getirmişti. ("ağır bir ceza olarak" kadın etmek?) Hal bu şekil olunca Teiresias, hem erkek olmayı hem de kadın olmayı; ikisini birden tecrübe etmiş yegâne/ ünik/unique/biricik kişi olduğundan; ondan başka kim bilecek ki? *(bir "kastrasyon" olayı sanmayın ha, kadın olarak hamile kalıp çocuk bile doğurmuşluğu vardı kendisinin)* Evet. Zeus'la zevcesi Hera, soruyorlar o yukardaki soruyu: "Söyle Teiresias," diyorlar: "…Kadın mı, erkek mi, hangisi daha çok zevk alır cinsel ilişkide?"

Teiresias'ın cevabı efsane; *(pardon, tamamı efsane zaten)* Diyor ki: "Hahhah ha, kıyas bile kabul etmez, kadınlar alır en büyük zevki" "…Hem de zevki ona bölersek sadece tek bir parçası düşer erkeklere, dokuz misli daha fazla zevk alır kadınlar, tam dokuz misli" (Herneyse bunları uluorta söylemeyin, "yok siz bilmemne falan filan") Baş tanrıça Hera hiddetten kuduruyor. *("ne dedin sen, ne dedin sen")* Zavallı Teiresias'ın gözlerini kör ediyor bu sefer. (riskli işler, dedim ben) Ama Neyse ki şöyle bir şey daha oluyor; Cevabı duyunca bıyık altından sırıtan Zeus, yanına gidip kulağına eğiliyor: "Üzülme Teiresias, ben sana "kehanet" gücü veriyorum, hem de yedi can verip ömrünü uzatıyorum" Çok çok ünlü bir kahin oluyor Teiresias. Çok çok ünlü.

Yalnız, "onda bir zevk alıyormuşuz, rezilliğe bak, adaletin bu mu" gibisinden karalar bağlayıp gizli gizli ağlayacağına neden o kadar seviniyor. (tartışmayı kazansan ne yazar) Hayret! İşte erkek saflığı. Ne de olsa. " Var ya, aşırı zevk verdin, öle böle değil, aslansın" de, yeter ona.

Herneyse,

Mart'la daha işim vardı. Ama yerim bitti…

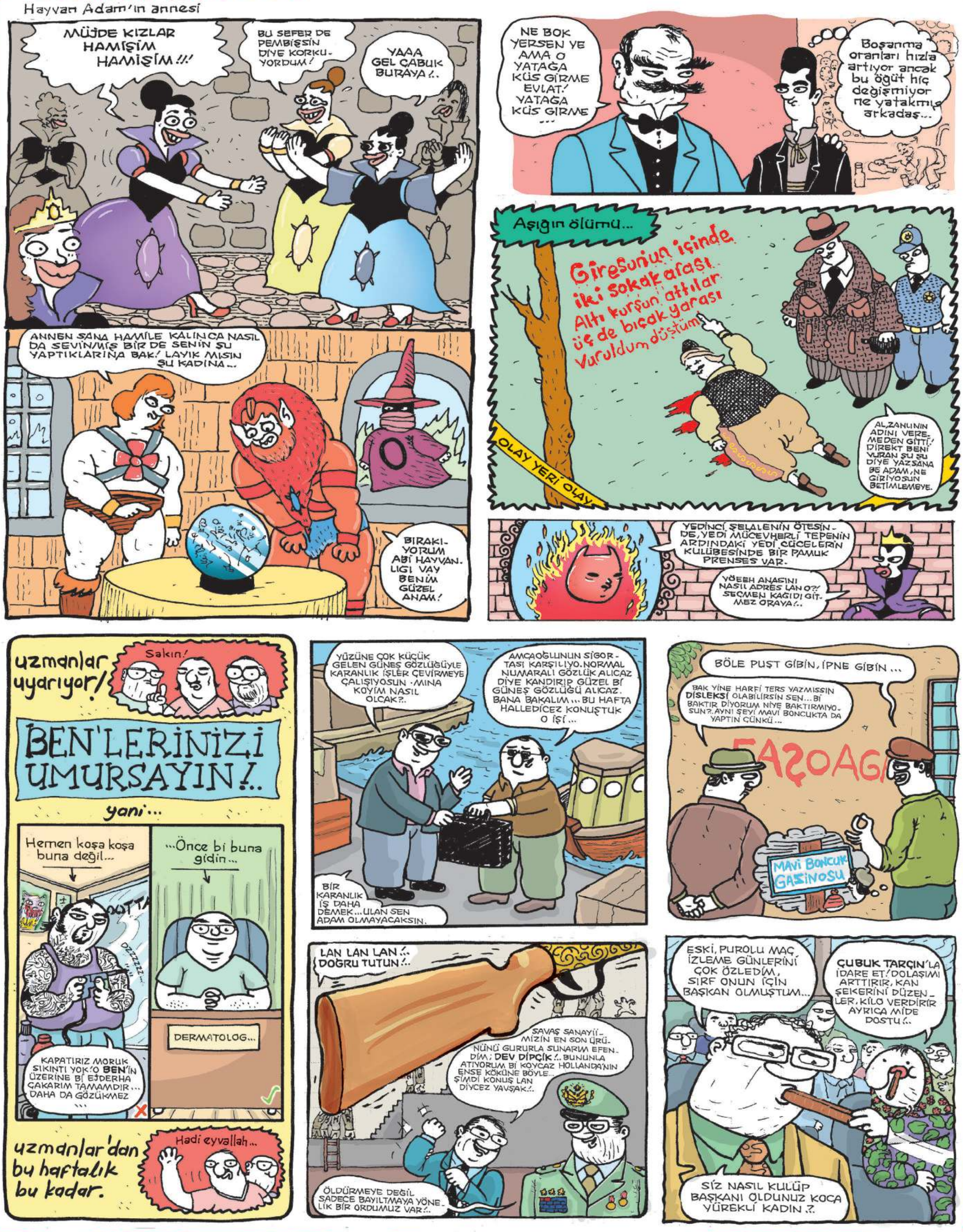
Yazıyı, bizim transseksüel kahin; Teiresias'ın anısına; dünyada ilk kez cinsiyet değiştirme ameliyatı olmuş Lili Wegener'in yaşamış olduğu trajediden, çektiği acılardan yola çıkılarak gerçekleştirilmiş o muhteşem film "Danish Girl"/"Danimarkalı Kız"(2016) ı izlemenizi tavsiye ederek bitireyim. (eğer izlemediyseniz, mutlaka izleyin bence)

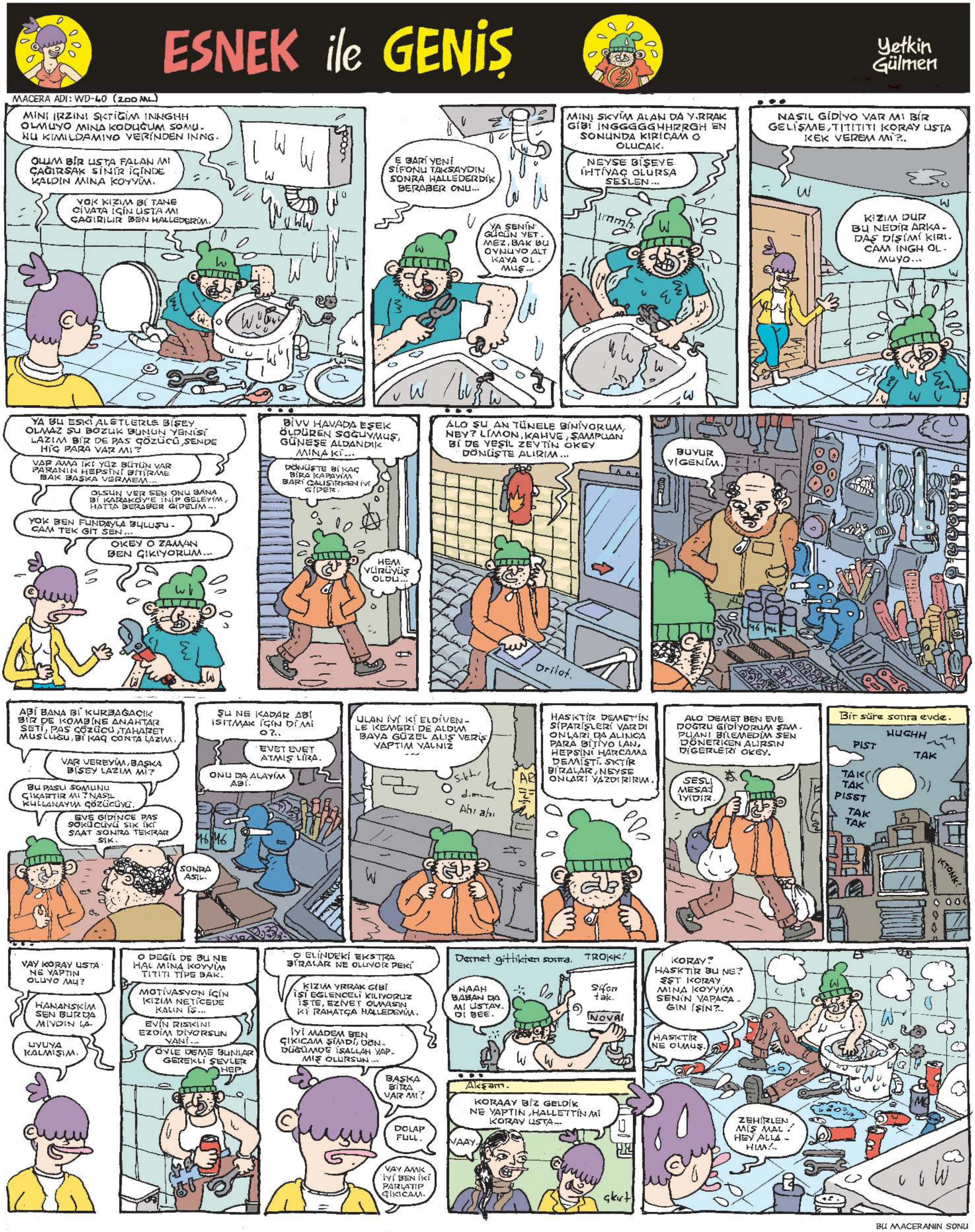
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim...

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

Hayvan Adam'ın annesi

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
MACERA ADI: WD-40 (200 ML)
MİNİ IRZINI SKTİĞİM INNGHH OLMUYO MINA KODUĞUM SOMU. NU KIMILDAMIYO VERİNDEN INNG.
OLUM BİR USTA FALAN MI ÇAĞIRSAK SİNİR İÇİNDE KALDIN MINA KOYYİM.
YOK KIZIM Bİ TANE CİVATA İÇİN USTA MI ÇAĞIRILIR BEN HALLEDERİM.
E BARİ YENİ SİFONU TAKSAYDIN SONRA HALLEDERDİK BERABER ONU...
YA SENİN GÜCÜN YETMEZ, BAK BU OYNUYO ALT KAYA OLMUŞ...
MINI SKYİM ALAN DA Y.RRAK GİBİ INGGGGGHHRRGH EN SONUNDA KIRICAM O OLUCAK.
NEYSE BİŞEYE İHTİYAÇ OLURSA SESLEN...
Immh.
NASIL GİDİYO VAR MI BİR GELİŞME, TITITITI KORAY USTA KEK VEREM Mİ?..
KIZIM DUR BU NEDİR ARKADAŞ DIŞIMI KIRICAM INGH OLMUYO...
YA BU ESKİ ALETLERLE BİŞEY OLMAZ ŞU BOZUK BUNUN YENİSİ LAZIM BİR DE PAS ÇÖZÜCÜ, SENDE HİÇ PARA VAR MI?
VAR AMA İKİ YÜZ BÜTÜN VAR PARANIN HEPSİNİ BİTİRME BAK BAŞKA VERMEM...
OLSUN VER SEN ONU BANA Bİ KARAKÖY'E İNİP GELEYİM, HATTA BERABER GİDELİM...
YOK BEN FUNDAYLA BULUŞUCAM TEK GİT SEN...
OKEY O ZAMAN BEN ÇIKIYORUM...
BİVV HAVADA EŞEK ÖLDÜREN SOĞUYMUŞ, GÜNEŞE ALDANDIK MINA Kİ...
DÖNÜŞTE Bİ KAÇ BİRA KAPAYIM BARİ ÇALIŞIRKEN İYİ GİDER.
HEM YÜRÜYÜŞ OLDU...
ALO ŞU AN TÜNELE BİNİYORUM, NEY? LİMON, KAHVE, ŞAMPUAN Bİ DE YEŞİL ZEYTİN OKEY DÖNÜŞTE ALIRIM...
Drilot.
BUYUR YİĞENİM.
ABİ BANA Bİ KURBAĞACIK BİR DE KOMBİNE ANAHTAR SETİ, PAS ÇÖZÜCÜ, TAHARET MUSLUĞU, Bİ KAÇ CONTA LAZIM.
VAR VEREYİM, BAŞKA BİŞEY LAZIM MI?
BU PASLI SOMUNU ÇIKARTIR MI? NASIL KULLANAYIM ÇÖZÜCÜYÜ.
EVE GİDİNCE PAS SÖKÜCÜYÜ SIK İKİ SAAT SONRA TEKRAR SIK.
SONRA ASIL.
ŞU NE KADAR ABİ ISITMAK İÇİN Dİ Mİ O?..
EVET EVET ATMIŞ LİRA.
ONU DA ALAYIM ABİ.
ULAN İYİ Kİ ELDİVENLE KEMERİ DE ALDIM BAYA GÜZEL ALIŞ VERİŞ YAPTIM YALNIZ
Siktir
Ahı ahı
HASKTİR DEMET'İN SİPARİŞLERİ VARDI ONLARI DA ALINCA PARA BİTİYO LAN, HEPSİNİ HARCAMA DEMİŞTİ. SKTİR BİRALAR, NEYSE ONLARI YAZDIRIRIM.
ALO DEMET BEN EVE DOĞRU GİDİYORUM ŞAMPUANI BİLEMEDİM SEN DÖNERKEN ALIRSIN DİĞERLERİ OKEY.
SESLİ MESAJ İYİDİR.
Bir süre sonra evde.
PIST
HUGHH
TAK
TAK TAK
PISST
TAK TAK
KTONK!
VAY KORAY USTA NE YAPTIN OLUYO MU?
HANANSKİM SEN BURDA MIYDIN LA.
UYUYA KALMIŞIM.
O DEĞİL DE BU NE HAL MINA KOYYİM TITITI TİPE BAK.
MOTİVASYON İÇİN KIZIM NETİCEDE KALIN İŞ...
EVİN RISKINI EZDİN DİYORSUN YANİ...
ÖYLE DEME BUNLAR GEREKLİ ŞEYLER HEP.
O ELİNDEKİ EKSTRA BİRALAR NE OLUYOR PEKİ
KIZIM YRRAK GİBİ İŞİ EĞLENCELİ KILIYORUZ İŞTE, EZİYET OLMASIN Kİ RAHATÇA HALLEDEYİM.
İYİ MADEM BEN ÇIKICAM ŞİMDİ, DÖNDÜĞÜMDE İSALLAH YAPMIŞ OLURSUN...
BAŞKA BİRA VAR MI?
DOLAP FULL.
VAY AMK İYİ BEN İKİ PARLATIP ÇIKICAM.
Demet gittikten sonra.
TROKK!
HAAH BABAN DA MI USTAYDI BEE.
Sifon tak.
NOVA
Akşam.
KORAAY BİZ GELDİK NE YAPTIN, HALLETTİN Mİ KORAY USTA...
VAAY.
KORAY? HASKTİR BU NE? ŞŞT KORAY MINA KOYYİM SENİN YAPACAĞIN İŞİN?..
HASKTİR NE OLMUŞ.
ZEHİRLENMİŞ MAL! HEY ALLAHIM!..
BU MACERANIN SONU

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 6 MART 2019 | Sayı: 601

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: **Yurtiçi:** PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı:** **Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

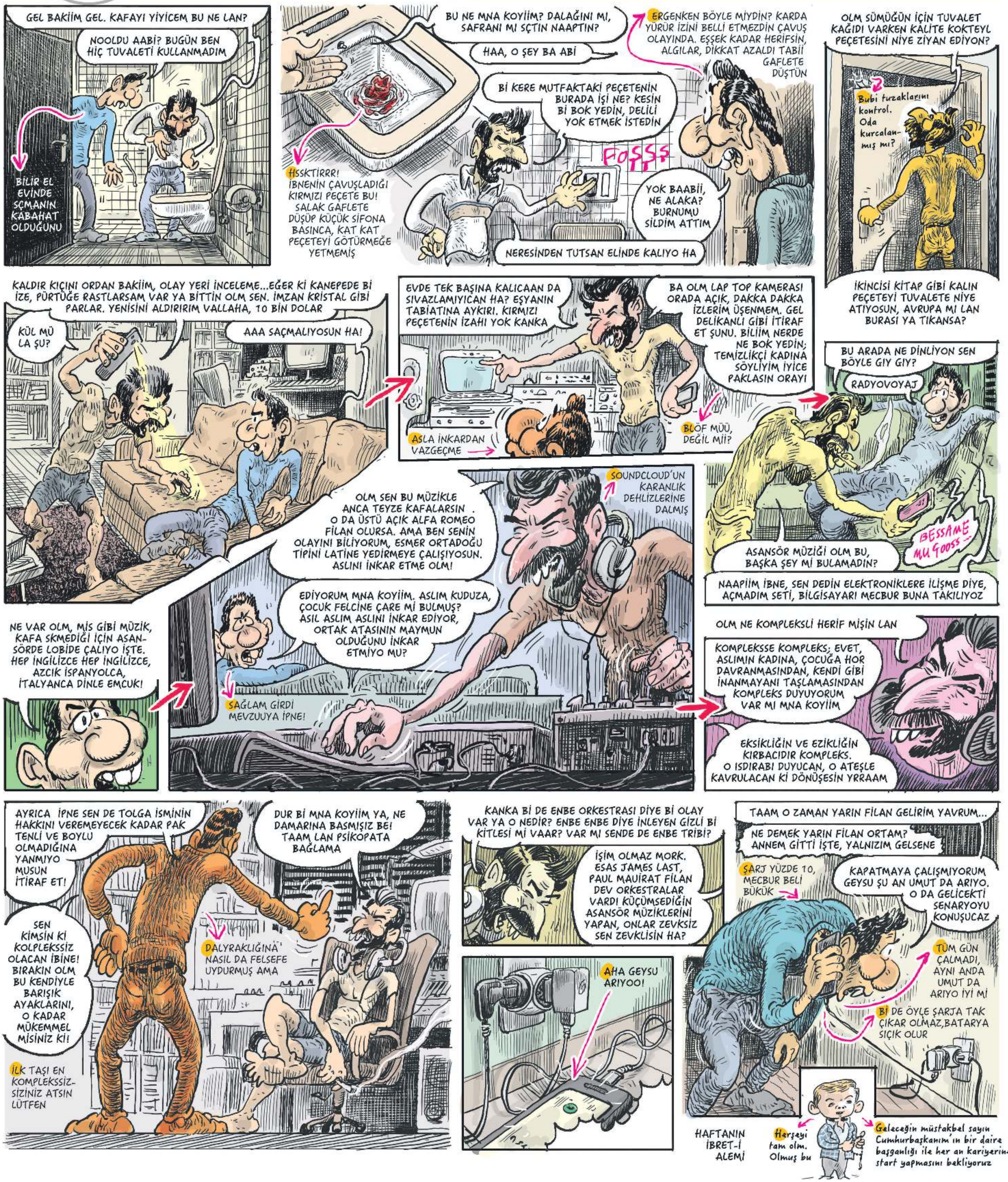
Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet: ELEMAN Bİ GÜN DAHA EVİNDE TAKILMAYA, TOLGA'DAN İZİN KAPMIŞTIR. GECELEYİN SUÇÜSTÜ YAPMAK İÇİN ÇİŞİM VAR BAHANESİYLE ANİDEN EVE GİREN TOLGA'NIN GÖZLERİ ORTAM'IN Bİ KABAHATİNİ ARAR VE ARADIĞINI BULMAKTA DA GECİKMEZ

UYKUSUZ

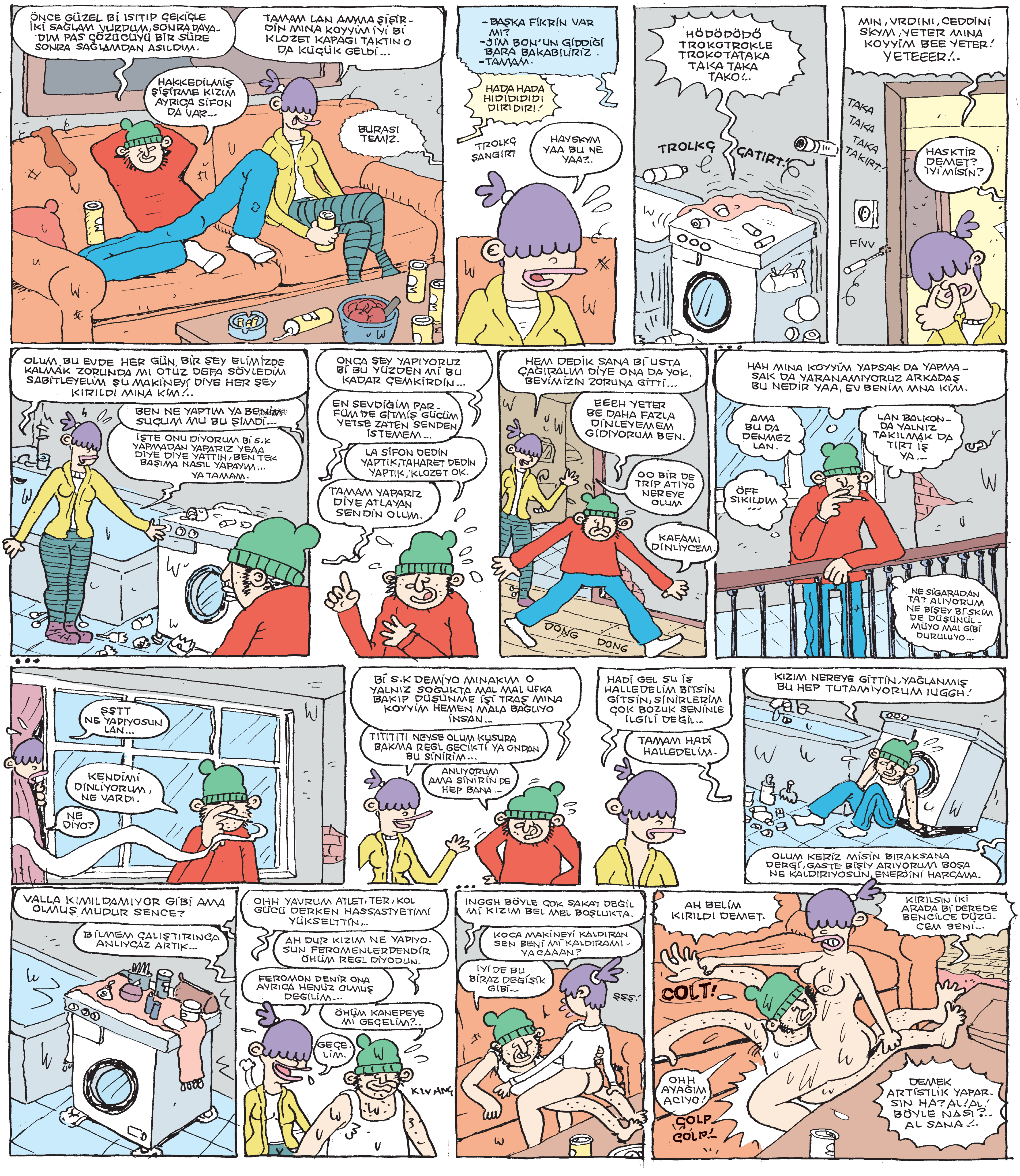
13 MART ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/11 No: 602
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

2018'in 4. çeyreğinde ekonomide %3 küçülme yaşandı

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Her güne bir gün

@kaansezyum

Her gün diğerinden daha iyiye gitmesi gerekiyor gibi geliyor insana ama nedense bazen pek de olmuyor bazen. Tam kıçını toplar gibiyken aniden işler karışıyor. Nedendir bilinmez her sabah daha kötü gibi geliyor bazen. Bazı sabahlar daha kötü, bazı sabahlar daha az kötü. Kafandaki hayata yakınlaşıyor musun, yoksa ondan uzaklaşıyor musun belli olmuyor...

Artık hayat zaten bir nevi 'deneyimler' bütünü haline geldi çoğu insan için. Gerçek lüks cepte para olmasından çok ne kadar çok şey yaşadın o mudur? Yaşamak istemesen bile bir yandan da istemeden yaşadığın şeyler de kafanı karıştırıyor. Bazen yer düşüyorsun, kafayı vurmalı, oraya buraya çarpmalı. İşte o zaman biraz daha uyanıyorsun. Bir rüya gibi yaşıyorsun bazen. Çok uyuyorsan rüyalar da birbirine giriyor. Uyurken bile sakatlanma ihtimalin var. Risk her yerde...

Bahar geliyor, insanlar tekrar yaşadıklarını hissetmeye başlıyor inceden. Gençlik ve hayat yine çiçek açıyor. Artık daha da sert geçiyor baharlar. İnsanlar daha aç, daha açgözlü, eskisi gibi kontrollü değil. Millet ne kafalar yaşıyor belli değil. Mekanlarda tuvalet uyrukları bitmiyor. Günler gecelere bağlıyor, gençler kendilerini yakıyor... Yapmayın, yakmayın da diyemiyorsun, herkesin kendi hayatı. Ne kadar yanabilirsin bitene kadar belli değil, belki bugün söneceksin, belki birkaç gün sonra. Herkes benliğini kaybetmiş gibi.

İşin ilginci artık ortamlar da değişmiş. Mekanlar, sokaklar ağzına kadar dolu. Dolabilen yerler tabii. Birçok yere artık kimse gitmek istemiyor. İnsanlar evlere saklanıyor eğlenmek için. Aynı Ortadoğu'daki bazı ülkeler gibi. Hep anlatırlardı da inanmazdım... Kaçan kaçıyor, kaçamayan bir yerlere saklanıyor, kimse görünmek istemiyor. Bir yandan da her an görünmek istiyor. Artık ne kadar görünürsen o kadar 'var'sın. Storiler boyunca kendini anlatanlar, gösterenler de bunun eseri. Herkes kabul edilmek, herkes tanınmak, herkes imrenilmek, beğenilmek istiyor. Zamanın tuz ruhundan kaçış yok...

İşler giderek acayip hallere, oluşlara evriliyor... Kendini pazarlayanlar, satanlar, kısa zamanda zengin olmak, ünlü olmak isteyenlerle sarılıyor çevremiz. Çevre de içeriğini bozuyor zamanla ve hızla. Bozulmak da değildir belki, bir evrimdir belki. Kim bilebilir?

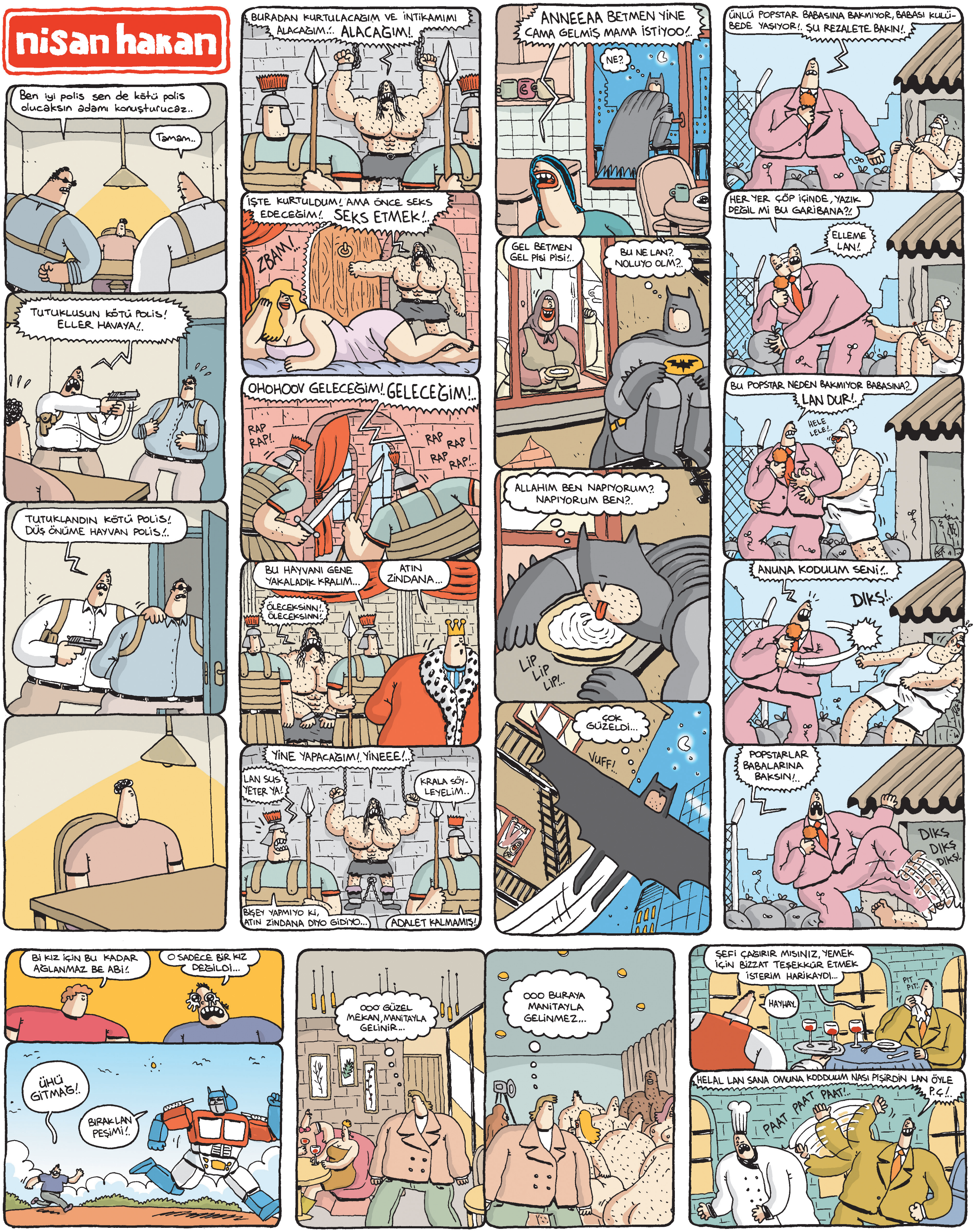

Bütün bunların içinde iç huzurunu nerede bulacaksın? Kendi işini, kendi ilgi alanını nasıl genişleteceksin? Her şey mümkün. İster otur çalış, merak ettiğin her şeyi öğren, istersen sabaha kadar insanları tüket. Artık elinin altında çoktandır. Zaman hiç durmayan bir nehir gibi, rüzgar gibi esip duruyor. Saçlarımızdan, cildimizden, ellerimizden kayıp gidiyor. Zamanı tutmaya çalışırken eller boşluğu sarıyor gibi. Oysa zamanı deneyimlerinle ve kendini geliştirerek elinde tutabiliyorsun sadece. Tüketmenin, bitmenin sonu yok. Var tabii sen bitince her şey bitiyor. O yüzden kendine ve çevrene iyi bak, onlar da sana iyi baksın ki birbirinizi hayatta tutun. Hayata tutunun.

Yeniden güneş yükseliyor, yeni günler göreceğiz umarım hep birlikte görürüz. Yoksa bir yere gitmeden çoktan buralardan gitmiş olacağız.

Baharın sonrası yaz, bunu da unutmamak lazım. En güzel aylara girdik. Hep birlikte uzun yıllar, uzun mevsimler görüşmek, konuşmak, paylaşmak dileklerimle.
Sevgiler.

nisan hakan

Ben iyi polis sen de kötü polis olucaksın adamı konuşturucaz..
Tamam..
TUTUKLUSUN KÖTÜ POLİS! ELLER HAVAYA!..
TUTUKLANDIN KÖTÜ POLİS! DÜŞ ÖNÜME HAYVAN POLİS!..
BURADAN KURTULACAĞIM VE İNTİKAMIMI ALACAĞIM!.. ALACAĞIM!..
İŞTE KURTULDUM! AMA ÖNCE SEKS EDECEĞİM!. SEKS ETMEK!..
ZBAM!..
OHOHOOV GELECEĞİM! GELECEĞİM!..
RAP RAP!.
RAP RAP RAP RAP!..
BU HAYVANI GENE YAKALADIK KRALIM...
ATIN ZİNDANA...
ÖLECEKSİNN! ÖLECEKSİNN!
YİNE YAPACAĞIM! YİNEEE!..
LAN SUS YETER YA!
KRALA SÖYLEYELİM..
BİŞEY YAPMIYO Kİ, ATIN ZİNDANA DİYO GİDİYO...
ADALET KALMAMIŞ!
ANNEEAA BETMEN YİNE CAMA GELMİŞ MAMA İSTİYOO!..
NE?
GEL BETMEN GEL PİSİ PİSİ!..
BU NE LAN? NOLUYO OLM?..
ALLAHIM BEN NAPIYORUM? NAPIYORUM BEN?..
LIP LIP LIP!..
ÇOK GÜZELDİ...
VUFF!..
ÜNLÜ POPSTAR BABASINA BAKMIYOR, BABASI KULÜBEDE YAŞIYOR!. ŞU REZALETE BAKIN!..
HER YER ÇÖP İÇİNDE, YAZIK DEĞİL Mİ BU GARİBANA?!
ELLEME LAN!
BU POPSTAR NEDEN BAKMIYOR BABASINA?
LAN DUR!..
HELE LELE!..
ANUNA KODUUM SENİ!..
DIKŞ!..
POPSTARLAR BABALARINA BAKSIN!..
DIKŞ DIKŞ DIKŞ!
Bİ KIZ İÇİN BU KADAR AĞLANMAZ BE ABİ!.
O SADECE BİR KIZ DEĞİLDİ...
ÜHÜ GİTMAĞ!
BIRAKLAN PEŞİMİ!.
OOO GÜZEL MEKAN, MANİTAYLA GELİNİR...
OOO BURAYA MANİTAYLA GELİNMEZ...
ŞEFİ ÇAĞIRIR MISINIZ, YEMEK İÇİN BİZZAT TEŞEKKÜR ETMEK İSTERİM HARİKAYDI...
HAYHAY
PIT PIT!
HELAL LAN SANA OMUNA KODDUUM NASI PİŞİRDİN LAN ÖYLE P.Ç!..
PAAT PAAT PAAT!..

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ “Ne olursan ol yine gel”, Mevlana’ya değil, Ebu Said Ebu’l Hayr’a ait. Fakat öyle bir şey ki, sanki bu sözü Mevlana söylemiş gibi düşündüğümüzde daha güzel oluyor. Bu arada Mevlana demişken, Konya’dan da bahsetmeden geçemeyeceğim. Konya gerçekten inanılmaz büyük bir şehir. Geçenlerde Konya’daydım. Turne hesabı. Aracımla gitmiştim. Ertesi gün de Antalya’ya geçecektim. Konya’dan çıktım yola, aradan üç saat geçti, hala Konya’dayım. Bence Mevlana bu yüzden bile Konya’da kalmış olabilir. Bakmış gidemiyor Konya’dan, “kalayım madem Konya’da” demiş, ve öyle Konya’da kalmış olabilir. Mevlana çünkü zaten gezgin biri. Tamam davet alıyor da gidiyor Konya’ya ama, orada kalması çok ilginç. Gezen biri çünkü. Bağdat, Mekke, Medine, Kudüs, Şam, Halep, Malatya, Malatya’da az kalmış, Erzincan, Niğde,.. çok gezmiş. Konya’dan çıkamayınca Konya’da kalmış sanki. Sevmiş de demek ki Konya’yı. Böyle işte. Resmen böyle bence işte.

æ “Yaş otuz beş, yolun yarısı eder”, bir şiir değil bir temenni. Cahit Sıtkı Tarancı ez az yetmiş yıl yaşamak istiyordu, kırk altı yaşında yaşama veda etti. Cahit Sıtkı Tarancı’nın isteği makul gibiydi aslında. Ertuğrul Akbay bu konuda kendisinin bile inanmadığı bir ütopyayla çıktı karşımıza. “Yaş Yetmiş Beş, Yolun Yarısı” adında bir kitap çıkardı. Yüz elli yıl yaşamak istiyordu. Seksen’inde ayrıldı kendisi de dünyamızdan. İnsan böyle bir şey. Enerjisi olabileceğini düşündüğü yıllara kadar yaşamak istiyor. Çünkü insan böyle bir şey. Kim yaşamak istemez. Kim yeryüzü nimetlerinden, güzelliklerinden, yeri gelince kederlerinden hüzünlerinden duygu sahibi olmak istemez. Kim istemez.

æ Kendi omzunu öpmeyen hemen hemen hiç kimse yok. Herkes kendi omzunu öpüyor. Kah boş bulunup öpüyor, kah canı çekiyor öpüyor. Mutlaka bir şekilde o omuz öpülüyor. Hiç öpmeyen de var. Arada çıkar böyleleri de. Ama genelde bu omuz öpülüyor. Omuz öpmek başka bir şey. Omuz öpmek, insanın kendisini boydan boya öpüp takdir etmesi aslında. Başkasının omzunu öpünce de öyle. Omuz öpmek öyle. Omuz öpmek başka hiçbir yer öpmeye benzemez. Omuz öpmek insanın en yüce duygularından biri. Kesinlikle öyle. Bizler omuz öptükçe mutlu insanlar olacağız. Bizler omuz öptükçe gelecek kuşaklara harika bir miras bırakacağız. Bizler omuz öptükçe her şey çok daha güzel olacak. Birbirimizi daha iyi anlayacağız. Yeri gelecek piçlik yapacağız belki ama özümüzde iyi insanlar olacağız. Çevremize daha duyarlı,.. ne bileyim, güzel olacak işte. Öpelim arkadaşlar. Biz bu omuzları öpelim. Öpelim ki nefaset kazansın. Öpelim ki çocuklarımız daha yaşanır bir dünyanın neferleri olsun. Hey yavrum hey.

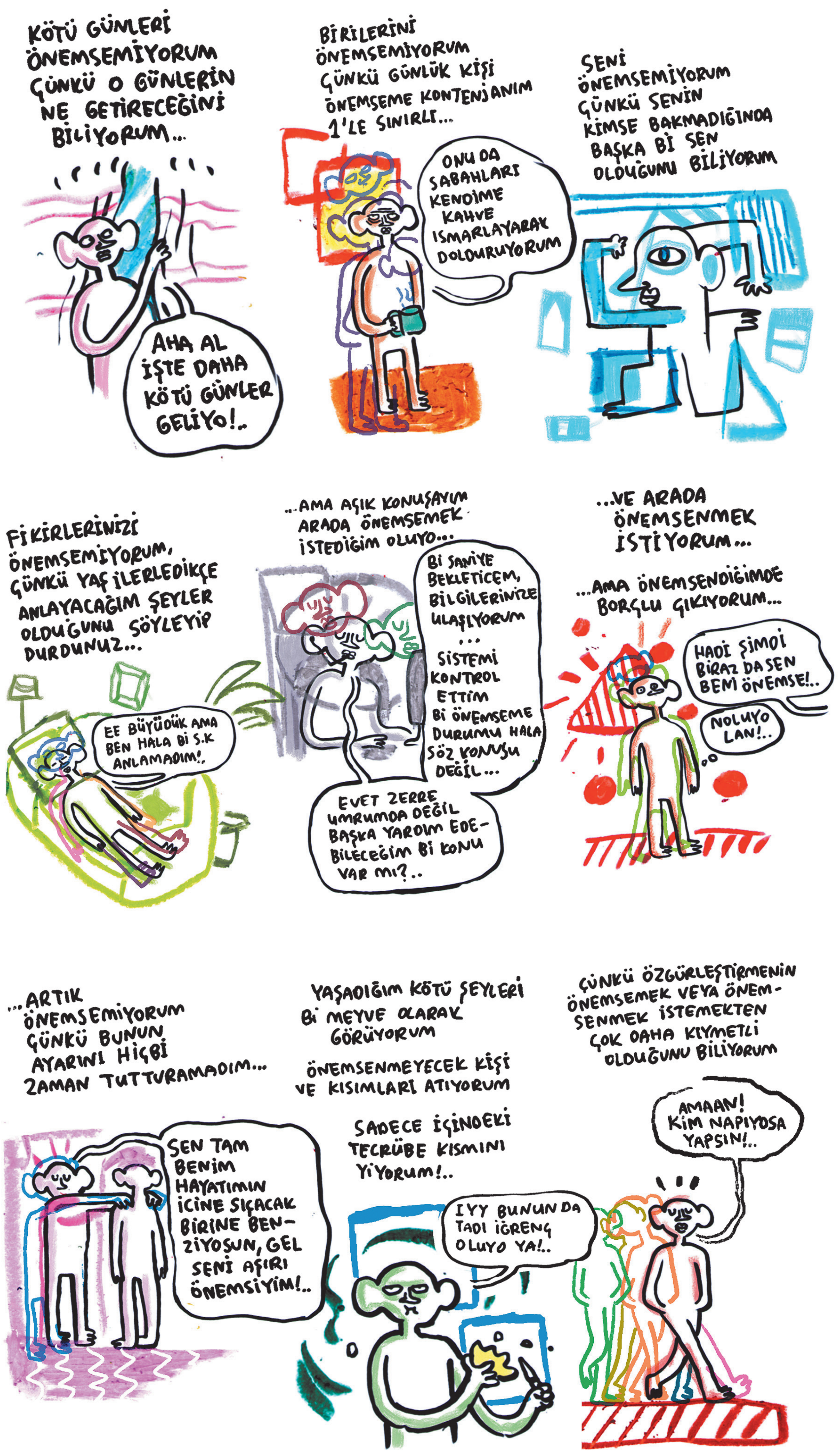
æ Yemeği hızlı yerim. Bir an önce bitsin isterim. İşim var gücüm var. Halla halla ya. Ama işte bazen de yanlış anlaşılıyor bu. Ankara’ya gidiyordum uçakla geçen Cuma. Sandviç ikram ettiler. Hızlı hızlı yedim tabii. Tam ağzımı siliyordum ki, yanımda oturan kadın, “bunu da yer misiniz” diyerek kendi sandviçini uzattı bana. Dedim “yemem, nasıl bir aç gibi yediysem demek ki” dedim. Güldü kadın. Sonra anlattım işte. “Böyleyken böyle” dedim, “aslında” dedim “durumlar böyle” dedim. Sonra da tanıştık. Kendisine kitap hediye ettim. İstanbul’un Kuşları. Akşam da oyuna davet ettim. Sanırım gelemedi. Ne bileyim, böyle işte. Böyleyken böyle işte. Tamam mı işte. Te.

æ Kırmızı ışığım sönmüş. Biliyorsunuz benim evin penceresinden uzaklara doğru baktığımda, uzaklardaki gökdelenin yanıp sönen ışığını görür, mutlu olurdum. Açısı da öyle güzel ki. Tam karşımda yanıp sönüyor. Bir kırmızı ışık daha var aynı gökdelenin çatısında, karşımızdaki caminin minaresine denk geliyor, ona ayrı bir açıdan bakmazsan o görünmüyor. Geçenlerde de sis oldu. Göremedim. Çok baktım ama bir türlü göremedim. O gece mutlu uyuyamadım. Mutlu uyumak ister çünkü insan. Olmadı, olamadı. Nasıl mutlu uyuyaydım. Işığımı göremeden geçen günümün gecesinin uykusunda ben nasıl mutlu uyuyaydım acaba. Ertesi günün akşamını zor ettim. Akşam olup da ışığıma baktığımda ışığımın yanmadığını gördüm. “Dünki sisten dolayı mı arıza yaptı acaba” dedim. Balkona çıkıp diğer ışığa baktım, diğer ışık yanıyordu. Diğer ışık da güzeldi ama benim asıl ışığım öbür ışıktı. Öbür ışık olmadan ben bir yanım hep eksik olur ama. Hep ama. Benim asıl ışığım öbür ışık çünkü. Öbür ışıksız yaşayamam. Yaşayamıyorum da zaten. Aradan günler geçti ve öbür ışığım artık yok. Bence ekonomik kriz sebebiyle oldu böyle. Elektrik faturası fazla geldi bence. “Tek ışık yeter” diye düşünmüş olmalılar. Birkaç gün daha dayanıp kendileriyle konuşmaya gideceğim. “O zaman öbür ışığı yakın madem, diğerini söndürün” diyeceğim. Umarım beni anlarlar. Anlamazlarsa bu yazıyı okuturum. Yine de anlamazlarsa analarını s.keyim ben artık onların, ben burada resmen ruh hastası oldum. Köşemi de küfürle bitirmek istemezdim ama ben ne yapayım artık.

æ Hoşça kal.

“HEY”
15 Mart Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49
16 Mart Cumartesi / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
20 Mart Çarşamba / **Bursa Podyum Sanat Mahal** / Saat: 20.30 / bilgi: 0224 453 61 00
23 Mart Cumartesi / **İzmir Alsancak Sardunya** / Saat: 21.00 / bilgi: 0541 368 82 80

CEM GÜVENTÜRK — ‘ÖNEMSEMİYORUM’

İLKER ALTUNGÖK

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

baris.uygur@gmail.com

Seksenlerde okula gitmiş her oğlan çocuğu bilir ki, her sene sınıfta birileri en azından bir gün, okula babasının evrak çantasıyla gelmiştir. Şifreli, sert, köşeli bu çantalar elbette dışarıdan bakıldığında 8-15 yaşları arasındaki bu oğlan çocuklarını gerçek birer denyo olarak göstermiştir ama aralarında ilkokul üçe giderken bir iki haftalığına benim de bulunduğum bu denyolar ordusu, okula boylarından büyük o evrak çantalarıyla giderken bir kasılırlar ki sormayın gitsin. Hayır, ne oluyor okula babanın evrak çantasıyla gelince? Bilmiyorum, bilmiyoruz. Ama oğlan çocuklarının böyle denyolukları vardır, bakın kızlar yapmazdı mesela böyle şeyler.

İşte o çantalar, bir süredir kafamı kurcalıyordu. Zira biliyorsunuz, o çantalara "bond çanta" denirdi. Babalarımızın şifresini 000 olarak, yani hiçbirimizin babası sanayi casusluğundan falan çekinmediği için şifresiz olarak kullandığı çantaların şifresini biraz kurcalayıp hemen 007 yapar ve içine koyduğumuz Hayat Bilgisi kitabını koruma altına alarak ajanlığın gizemli dünyasına yelken açardık. İddia ediyorum; nasıl ki Türkiye'deki banka kartlarının %80'inin şifresi bir zamanlar 1453, 1903, 1905, ve 1907'den oluşuyorduysa ilk ve ortaöğretim kurumlarındaki bond çantaların şifrelerinin de %80'i 007'ydi. Niye? Çünkü James Bond olmak bunu gerektirirdi.

Babalarımızdan ödünç aldığımız çantaların 007 yaptığımız şifreleriyle, içinde James Bond'un baş düşmanı Spektra'yı yok edecek silahın planları ya da Rusya'dan çaldığımız Ruslara ait balistik füzelerin yerlerini gösteren çok gizli haritayı taşıyormuşçasına Taşanlar Marketin önünde süt kasalarının üzerine oturmuş çekirdek çitleyen Şükrü Abi'ye filmlerden gördüğümüz gibi sadece başımızla selam vererek ağır başlı adımlarla okula, ilçemizi tanıyalım ünitesi kapsamında kaymakamın görevlerini öğrenmeye giderdik. Bakkal Şükrü Abi muhtemelen arkamızdan dalgasını geçerdi ama biz etrafımıza gerçek bir James Bond ışığı yaydığımıza çok emindik.

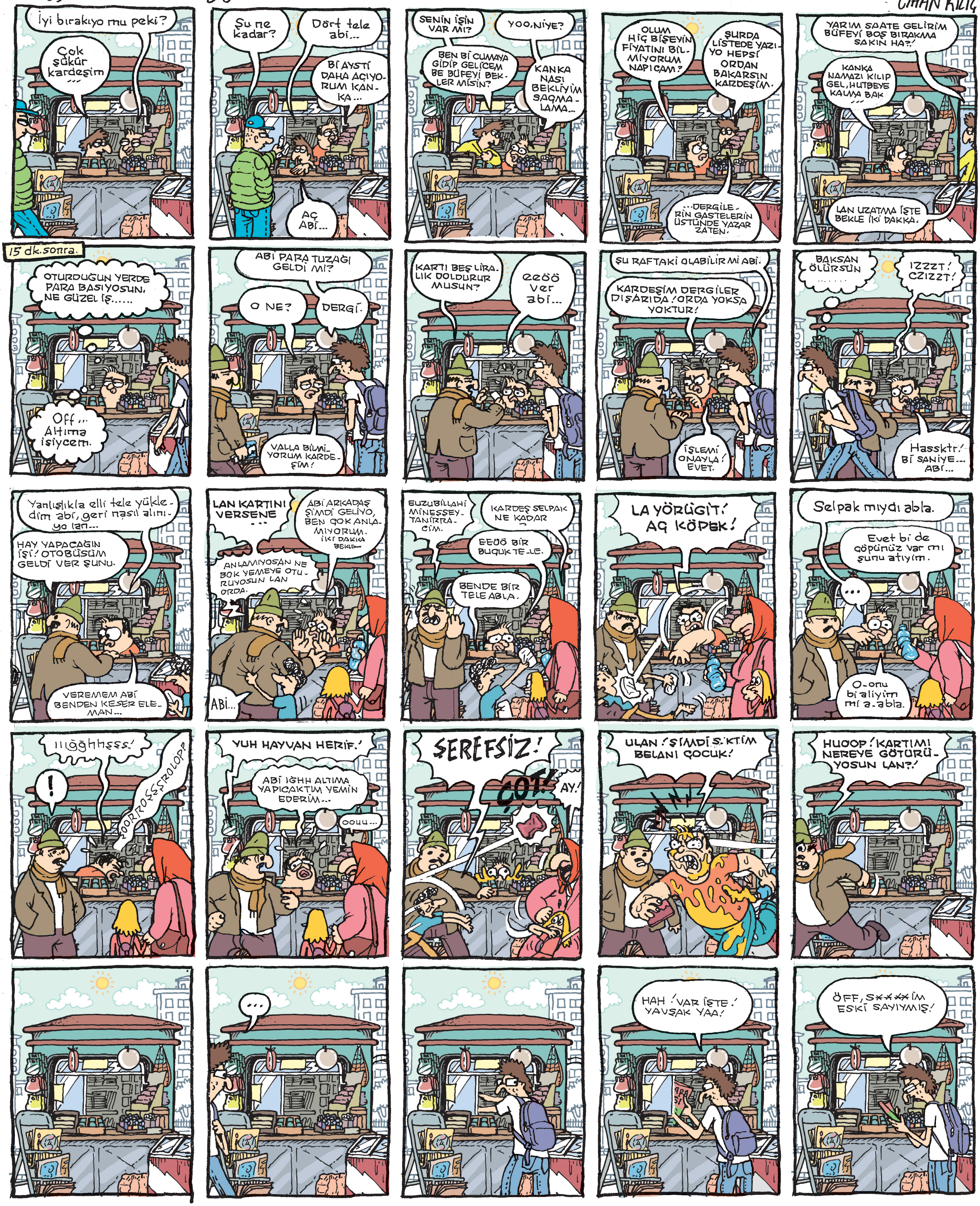
İyi ama neydi bunun hikmeti? Zira James Bond hiç de öyle 9'un 1'i memur gibi evrak çantasıyla gezen bir adam değildi. Hatta bu yazıyı yazmaya karar vermeden önce oturdum bütün James Bond filmlerini izledim ki bu total toplamda 26 film ediyor ve günde iki filmden iki hafta sürdü. Filmi de öyle kafana göre seyredemiyorsun, her sahnede "Bond çanta var mı?" diye dikkat kesiliyorsun. Sonuçta A Haber'e metin yazmıyoruz, yanlış yazsak, keskin dikkatli Uykusuz okuru anında mailleriyle uyarıyor. Ben kalkıp "Hiçbir James Bond filminde James Bond'u evrak çantasıyla görmüyoruz," yazsam, en az on tane okur "Abi yanlışın var, şu filmin 44. dakikasında kendisini bond çantayla görebilirsin," diye mail yazacak. Uykusuz okuru gerçekten de hataları affetmiyor arkadaş, mizah dergisine mi yazıyoruz International Journal of Trivial Affairs dergisine makale mi beğendirmeye çalışıyoruz belli değil.

Yaklaşık iki haftalık film maratonunun sonunda gördüm ki James Bond ve bond çantasının birlikte göründüğü tek bir sahne, Rusya'dan Sevgilerle filminde geçmiş. Hani şu İstanbul'da çekilen, Bond'un Yerebatan Sarnıcı'na falan girdiği filmde. Valla adam şimdiye kadar filmlerinde benim sayabildiğim 198 kadeh içkiye ek olarak yarım şişe rakı içmiş ve rakı bile bond çantadan daha fazla yer tutuyor Bond dünyasında. (Rakı'yı da elbette Rusya'dan Sevgilerle filminde içiyor) E o zaman neydi bir arada tutan şey, evrak çantası ve James Bond'u? Neden maliye müfettişi kılığına girmiş bir ilkokul öğrencisinden başka bir şey olmadığımız hâlde kendimizi uluslararası casusluk dünyasının bir ferdi olarak görüyorduk? Niye James Bond'a Kocasinan Vergi Dairesi'nde çalışan bir devlet memuru rolü biçiyorduk? Gerçi James de majestelerinin hizmetinde bir devlet memuruydu ya, ayrı mesele.

Sanırım bu soruların cevaplarını hiçbir zaman bulamayacağız. En azından ben bulamayacağım zira ne zaman bu soruyu sorsam oturup Bond filmlerini izlemeye başlıyorum. Bir başka sefere de sizinle "Acaba James Bond'un Casino Royale filminde içtiği kadar içkiyi içsek ne olur?" sorusuna cevap arayışımızı ve filmden yarıda çıkışımızı daha doğrusu filmin bizden çıkışını veya içimizin dışına çıkışını anlatırım.

ve SİNEM o dergiyi bedava verseler okumaz

CİHAN KILIÇ

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Çılgın bir sevdası yoksa
anlatacak
insanın nesi kalır ardında?"
Hakkı Özkan - Gül Sesleri'nden

• Saate tenezzül edecektiniz, zamanımızı niye çaldınız?

• 'Orda bir köy var uzakta' şarkısında "Gitmesek de görmesek de"yi daha ilk duyduğumda, 'Gitmicek' diye düşünmüştüm. 'Hiç gitmicek!..' Nerden belli, hüzün kisvesi altında "Lay-lay-lay-lay-laa" diye, gitmekten yırtmanın hazzıyla coşmasından belli!..

• Etrafında dolanıp da tam yakalayamadığın espri... Varsın biliyorum... Ruh gibi bişeysin... Hayır, ruh... Spirit di mi ruh... Espri, ruh, bunlar aynı... Espritüel, doğal spiritüel...

• Tabak kırıldı, toplarken parmağımın ucu kanadı, "Hay aksi" diye saydırırken, bi yandan da kanımın ilk topak olduğu halin yoğun kırmızısını pek beğendim. O ne güzel nar gibi kırmızı. Nokta kanama geçince, 'İçimde şıkır şıkır renk var' diye düşünüp sevindim...

• Düzenli olarak, İstanbul'da buluşup "Aslında kır kasabasına yerleşmek lazım" diyen adama, "Bi yanlış mı yaptık birader, niye gidiyon" diyesim geliyo. Susuyorum gidiyo...

• Hayal'siz olmaz. Hayal, Rüya'nın senaryo ekibi. Hayal kurmak zorundayız çünkü bizden önce kurulmuş bir hayalin gerçeğiyiz, varlığımızı hayal mefhumu belirledi...

• Paparazziden şikayet eden ünlü, sen niye ilk fırsatta dedikodu peşindesin?!

• Aynı anda Uruguay, Afganistan ve Jamaika'nın fahri konsolosluklarını üstlensem, fazla laf olur. Üç cephede dostluk bile zor, birbirine karışır!..

• Bi dönem çalıştığım reklam ajansında, mizah dergisi tipinin adını, lakap yapmıştı personel, 'orjinal şaka' niyetine... Katar'daki futbolcu gibi hissettiydim kendimi...

• İki elini arkada kavuşturup 'dede yürüyüşü' yapan oğlan çocuğu... Gördüm müydü, takipteyim!..

• Gaziantep şehir sınırlarının dışındaki mahallenin adı 'Şehre Küstü' adını taşıyomuş.

Kitapta okudum...

• Hadi, sevmesem de bankayı anlarım inceden; müessese, paraları tutuyo, koruyo çok insan adına. Peki ama BANKER ne? Neyin peşindesin banker? Banka eri misin, tam nesin? Niye adam halinde kurumlaşmaya meyillendin? Hayır çok mu sevdin parayı, faizi, alışverişi? 'Nerdeyse bankayım' mı diyosun? En son anlayacağım profesyonel ruhsun banker, hiç görüşmeyelim!

• Azalarak Bitsin: Cennet ile cehennemi sözde harmanlayan 'Cehennet' kavramı...

• Gökçeada'da asteğmendi abim Ahmet, ailece ziyarete gitmiştik, sene de 1990. Hasret giderdikten sonra, bize askeri konuk odalarında yer bulundu, yerleştik. Gece uyku tutmadı, kitabı-kağıdı-kalemi alıp dışarı çıktım. Vakit ilerledi, dalıp gitmişim işaretlere, birden sivil giyimli bir adam belirdi. "Işıkları kapatıcam" dedi. "Peki" dedim. "Geç oldu, siz yatmıyo musunuz" diye sordu. "Bi sakıncası yoksa oturmak istiyorum" dedim. Biraz yüzüme bakıp "Peki" dedi. Ertesi sabah anlaşıldı ki, o adam alay komutanı Engin Alan'mış. Ben ne bileyim ben!..

• Pansiyondaki küçük televizyonu, hiç karıştırmadan ilk seferinde düzgünce açabilen adamı yapalım cumhurbaşkanı... O, kalan sorunları da çözer!..

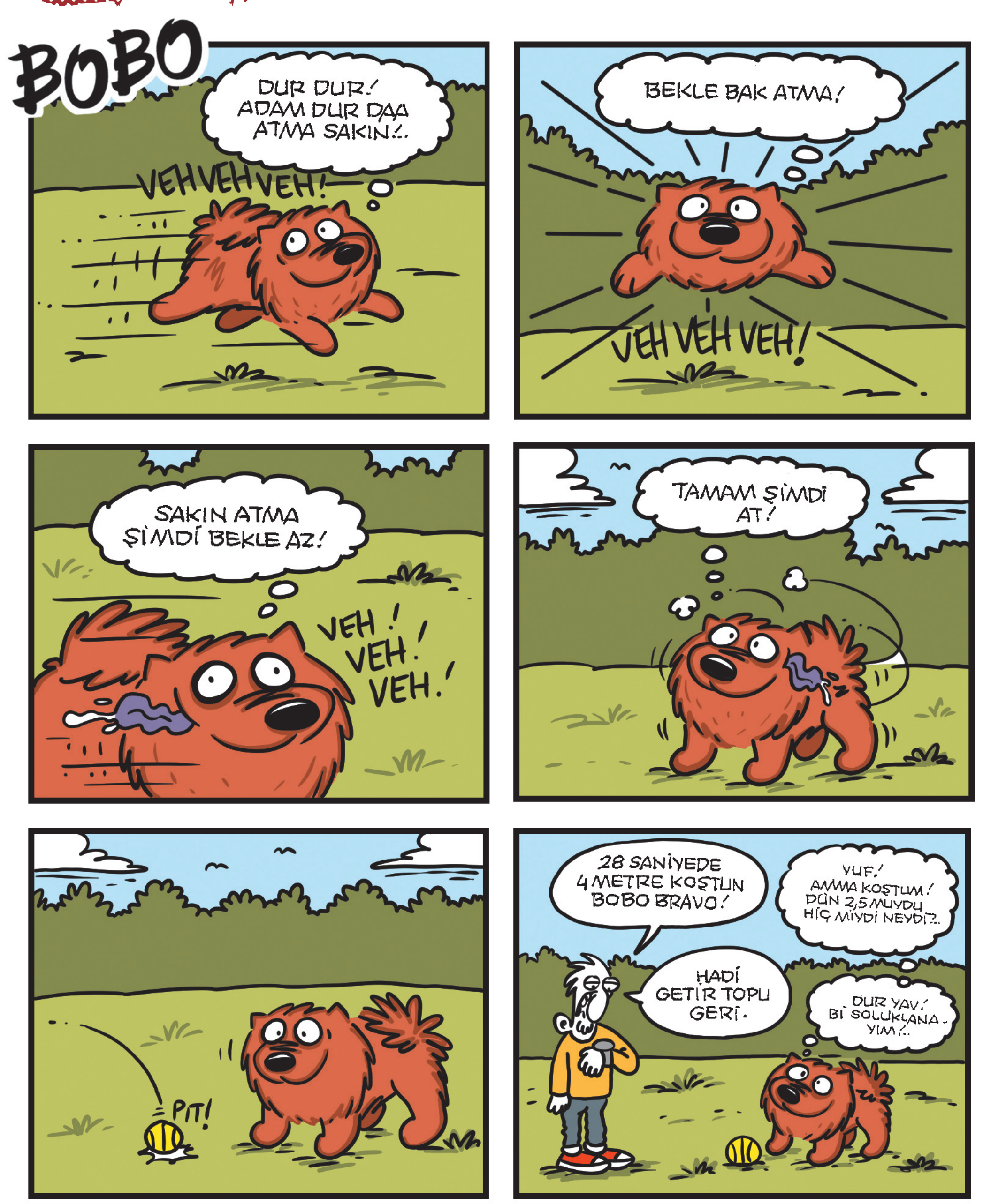
• Muhtara gitmeyi ne kadar sevdiysem, notere de o kadar ısınamadım...

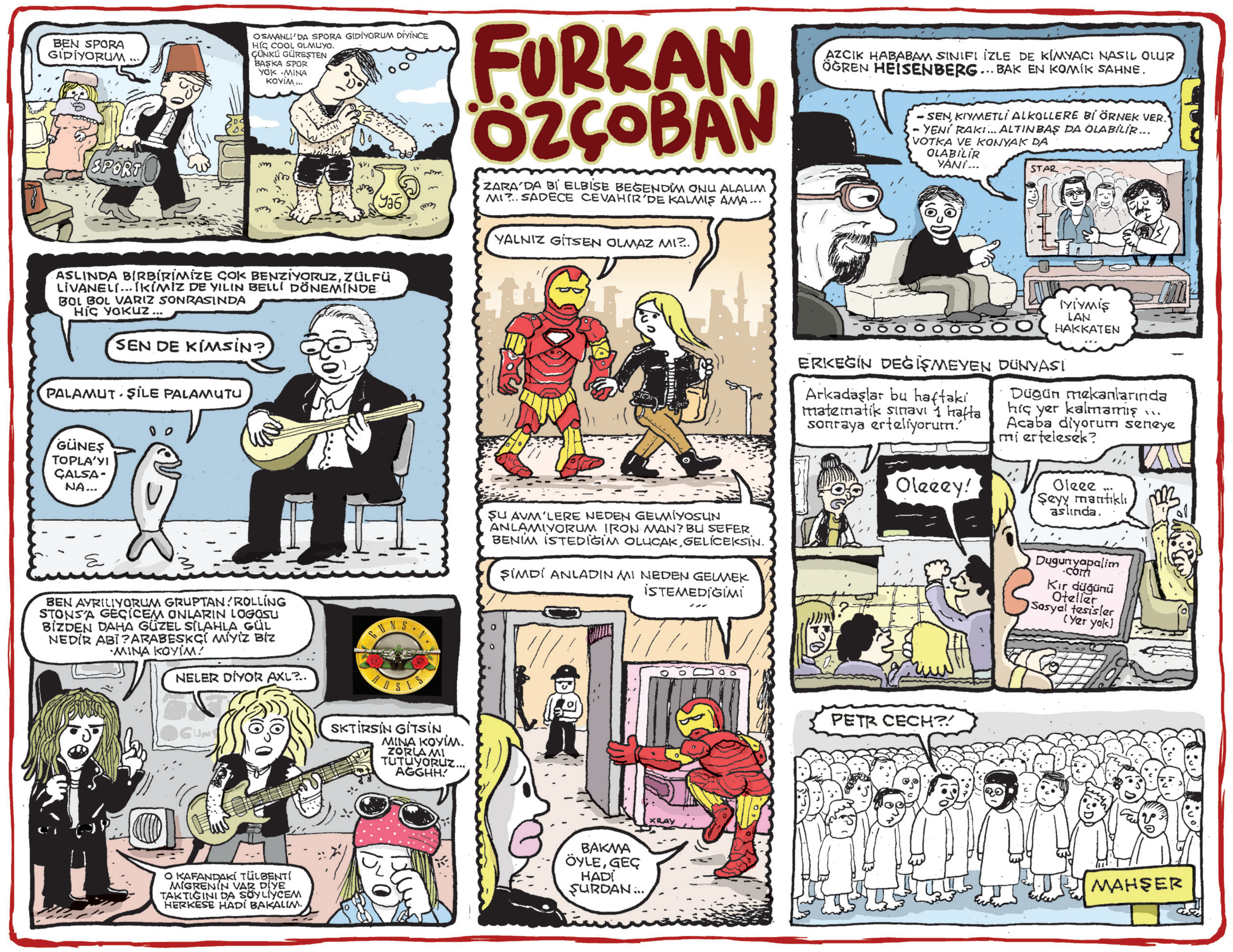
• Sait Faik Abasıyanık ve Cihat Burak, bir gece sağlam içerler. Kahvehane benzeri bir dükkanın önünden geçerken, içerde biralar olduğunu görürler ve bir kısmını almak isterler. Fakat dükkan kapalıdır. Cama vururlar. İçerdeki personel 'kapattık' işareti yaparlar. Cihat Burak, Sait Faik'i kolundan tutup götürür. Lakin biraz sonra Sait Faik, arkadaşının kolundan çıkar, şapkasını iyice gözlerine kadar indirir, gidip kapalı mekanın camını kırıp içeri girer! "Bira verin bana" der. Biraları hemen verirler ama polisi de aramışlardır. Memurlar gelir. Arkadaşıyla beraber birasını içen Sait Faik, yanına gelen polise "Ben yazar Sait Faik, endişe etmeyin, ben size uygun zamanda uğrarım" der. Polis kabul eder ve gider... Cihat Burak'ın anılarında okuyan bir arkadaşım anlattı, aktarmasam delirirdim!!

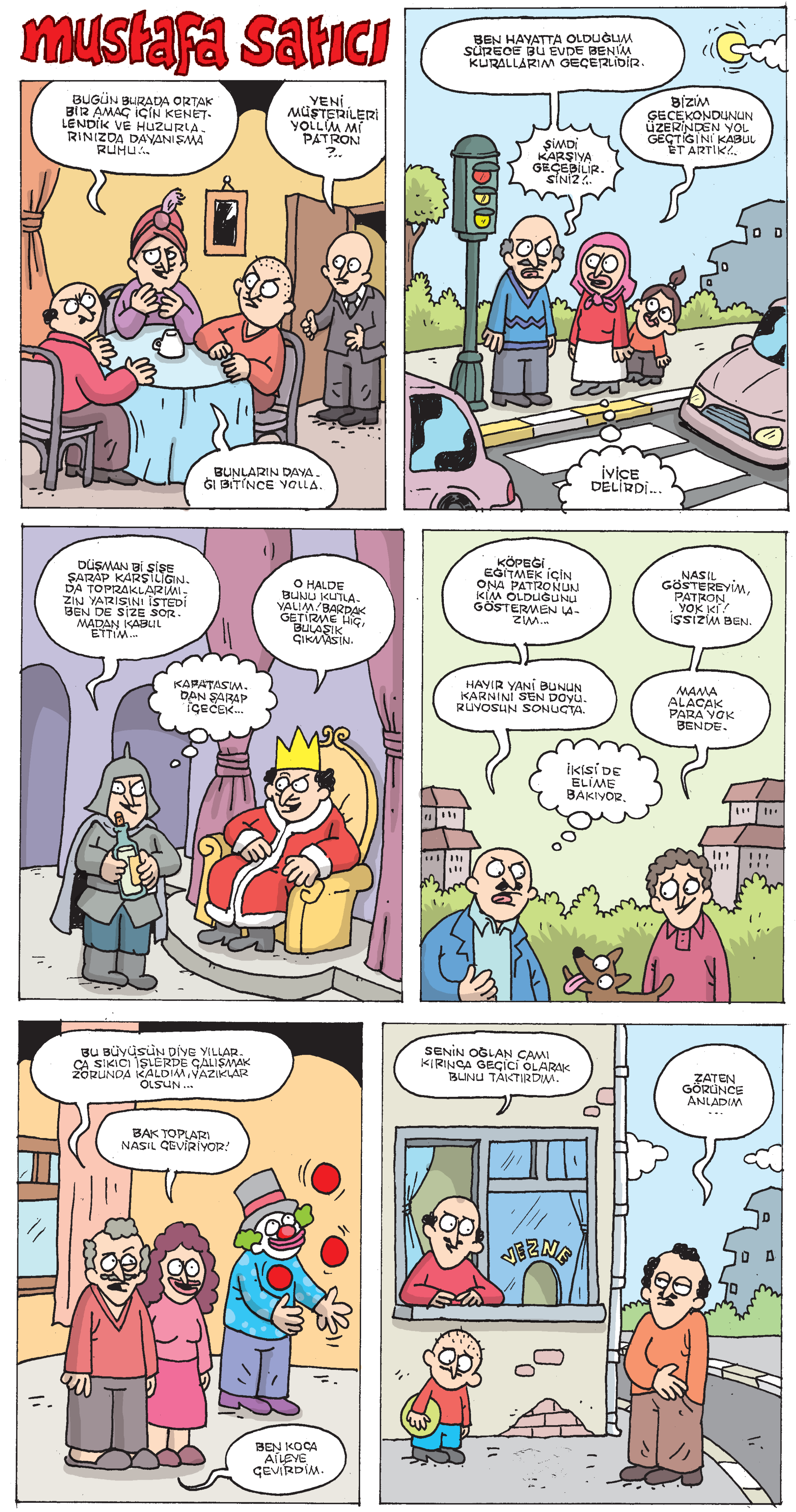

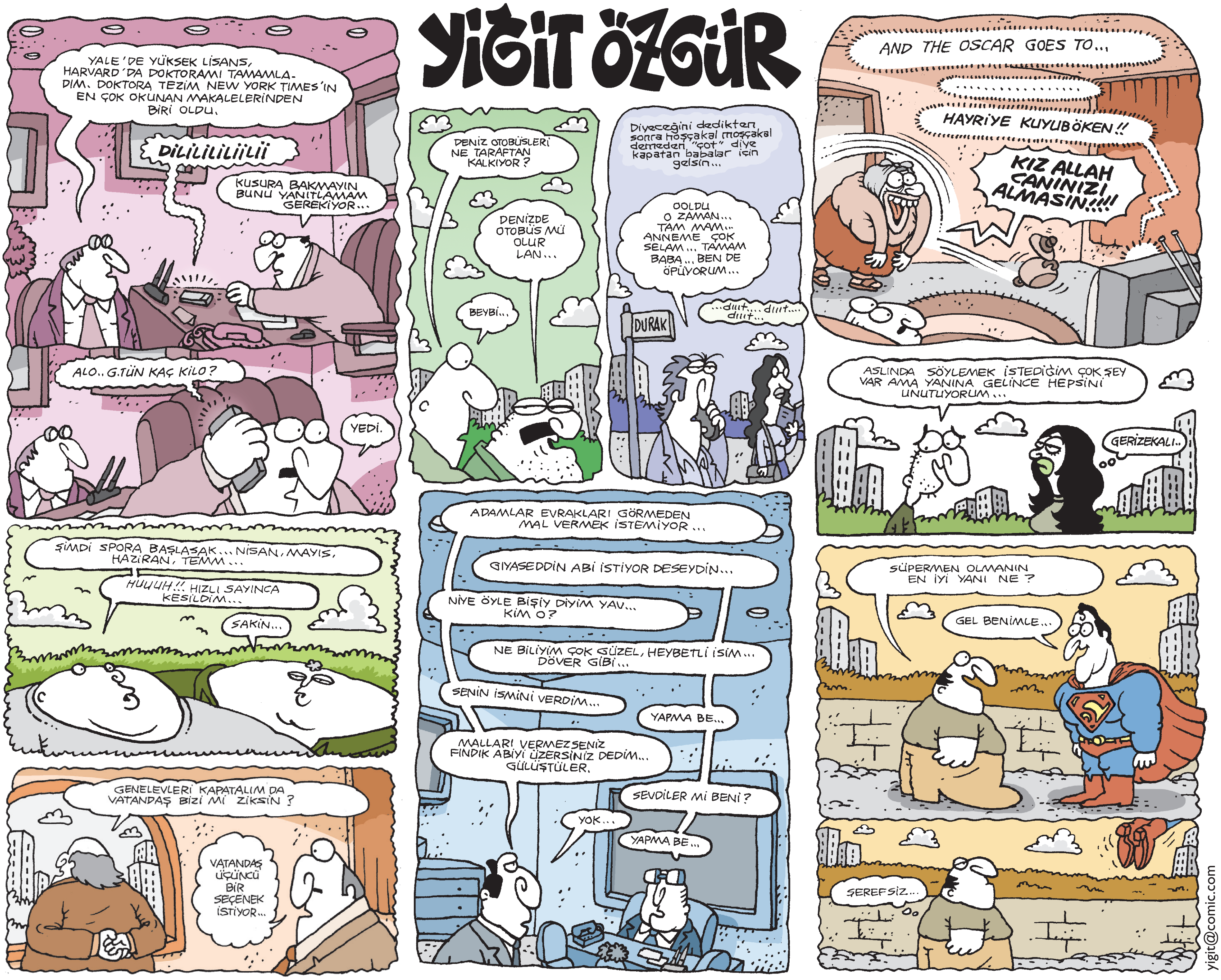
• 'Mister No' adıyla ve sıfatıyla sandviç satıyolar, bildiğin üçgen sandviç! Marka satın mı alındı, kiralandı mı, hem çizgi roman hem gıda olarak tescili aynı adamda mı? Yoksa bildiğin indirella mı?

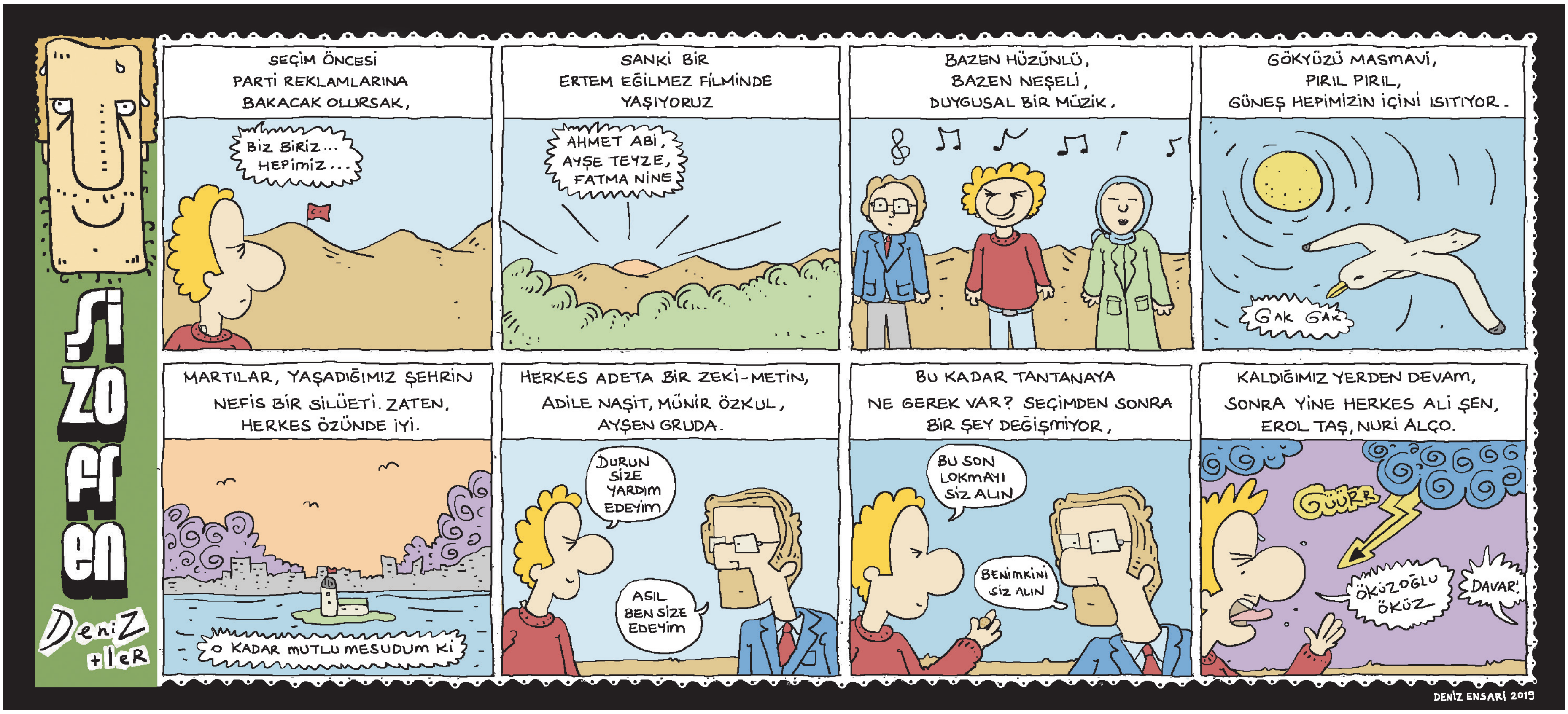
vedatozdemiro@gmail.com

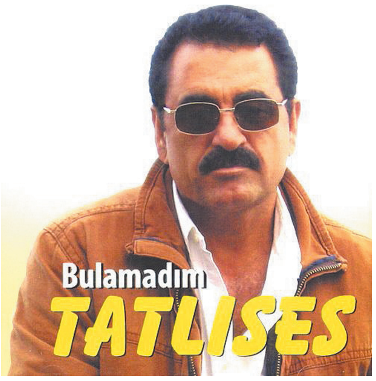

YİĞİT ÖZGÜR
YALE'DE YÜKSEK LİSANS, HARVARD'DA DOKTORAMI TAMAMLADIM. DOKTORA TEZİM NEW YORK TIMES'IN EN ÇOK OKUNAN MAKALELERİNDEN BİRİ OLDU.
DİLİLİLİLİİLİİ
KUSURA BAKMAYIN BUNU YANITLAMAM GEREKİYOR...
ALO.. G.TÜN KAÇ KİLO?
YEDİ.
DENİZ OTOBÜSLERİ NE TARAFTAN KALKIYOR?
DENİZDE OTOBÜS MÜ OLUR LAN...
BEYBİ...
Diyeceğini dedikten sonra hoşçakal moşçakal demeden "çot" diye kapatan babalar için gelsin...
OOLDU O ZAMAN... TAM MAM... ANNEME ÇOK SELAM... TAMAM BABA... BEN DE ÖPÜYORUM...
DURAK
...dııt.... dııt.... dııt...
AND THE OSCAR GOES TO...
HAYRİYE KUYUBÖKEN!!
KIZ ALLAH CANINIZI ALMASIN!!!!
ASLINDA SÖYLEMEK İSTEDİĞİM ÇOK ŞEY VAR AMA YANINA GELİNCE HEPSİNİ UNUTUYORUM...
GERİZEKALI..
ŞİMDİ SPORA BAŞLASAK... NİSAN, MAYIS, HAZİRAN, TEMM...
HUUUH!! HIZLI SAYINCA KESİLDİM...
SAKİN...
ADAMLAR EVRAKLARI GÖRMEDEN MAL VERMEK İSTEMİYOR...
GIYASEDDİN ABİ İSTİYOR DESEYDİN...
NİYE ÖYLE BİŞİY DİYİM YAV... KİM O?
NE BİLİYİM ÇOK GÜZEL, HEYBETLİ İSİM... DÖVER GİBİ...
SENİN İSMİNİ VERDİM...
YAPMA BE...
MALLARI VERMEZSENİZ FINDIK ABİYİ ÜZERSİNİZ DEDİM... GÜLÜŞTÜLER.
SEVDİLER Mİ BENİ?
YOK...
YAPMA BE...
SÜPERMEN OLMANIN EN İYİ YANI NE?
GEL BENİMLE...
ŞEREFSİZ...
GENELEVLERİ KAPATALIM DA VATANDAŞ BİZİ Mİ ZİKSİN?
VATANDAŞ ÜÇÜNCÜ BİR SEÇENEK İSTİYOR...
yigit@comic.com

SİZOFREN
DeniZ +leR
SEÇİM ÖNCESİ PARTİ REKLAMLARINA BAKACAK OLURSAK,
Biz Biriz... Hepimiz...
SANKİ BİR ERTEM EĞİLMEZ FİLMİNDE YAŞIYORUZ
AHMET ABİ, AYŞE TEYZE, FATMA NİNE
BAZEN HÜZÜNLÜ, BAZEN NEŞELİ, DUYGUSAL BİR MÜZİK,
GÖKYÜZÜ MASMAVİ, PIRIL PIRIL, GÜNEŞ HEPİMİZİN İÇİNİ ISITIYOR.
GAK GAK
MARTILAR, YAŞADIĞIMIZ ŞEHRİN NEFİS BİR SİLÜETİ. ZATEN, HERKES ÖZÜNDE İYİ.
O KADAR MUTLU MESUDUM Kİ
HERKES ADETA BİR ZEKİ-METİN, ADİLE NAŞİT, MÜNİR ÖZKUL, AYŞEN GRUDA.
DURUN SİZE YARDIM EDEYİM
ASIL BEN SİZE EDEYİM
BU KADAR TANTANAYA NE GEREK VAR? SEÇİMDEN SONRA BİR ŞEY DEĞİŞMİYOR,
BU SON LOKMAYI SİZ ALIN
BENİMKİNİ SİZ ALIN
KALDIĞIMIZ YERDEN DEVAM, SONRA YİNE HERKES ALİ ŞEN, EROL TAŞ, NURİ ALÇO.
GÜÜRR
ÖKÜZOĞLU ÖKÜZ
DAVAR!
DENİZ ENSARİ 2019

O SIRADA

ERMAN · ÇAĞLAR

Burası bir gözlükçü ve aynı zamanda kasabanın iki bilgisayarcısından biri. Gözlükçünün aynı zamanda bilgisayarcı olması kimseyi şaşırtmıyor, çünkü neden şaşırtsın? Gözlük almak isteyen gözlük alır, bilgisayar almak isteyen bilgisayar alır, bilgisayara oyun almak isteyen oyun alır. Gözlükçünün vitrininde gözlük giydirilmiş klavyeler, bilgisayar oyunları ve muhasebe programı kutuları kimseyi şaşırtmıyor, çünkü neden şaşırtsın? Onlar da allahın yarattığı birer varlık ve onların da şık havalı güneş gözlüklerine ihtiyaçları olabilir. Kasabalıları şaşırtmak çok zor. Hiçbir vitrin düzenlemesinden etkilenmiyorlar, onlara her şey normal ve olağan geliyor. Güneş gözlüğü takan bir güneş gözlüğü düşünün. Bundan bile etkilenmiyorlar. Vitrinlerden etkilenmedikleri için doğru düzgün alışveriş de yapmıyorlar. Eşyanın büyüsüne kapılmıyorlar, vitrine bakarken kendilerini güneş gözlüğü takan bilgisayar klavyesinin yerinde hayal etmiyorlar. Bu vitrinde güneş altında durmaktan sararmış bilgisayar klavyesi bile güneş gözlüğü sayesinde yakışıklı duruyor, onun yerinde ben olabilirdim, o yakışıklı ben olabilirdim. İşte bunu düşünmüyorlar, güneş gözlüğü satın almıyorlar. Kasabada herkes İbrahim Tatlıses'in o sene çıkarttığı albüm kapağında giydiği dikdörtgen camlı güneş gözlüğünü kullanıyor. Estetik olarak o stardart belirlenmiş. Erkekler, kadınlar, orta yaşlılar, dedem, memurlar ve pazarcılar; güneş gözleri aldığında hepsi birden İbrahim Tatlıses'e dönüşüyor.

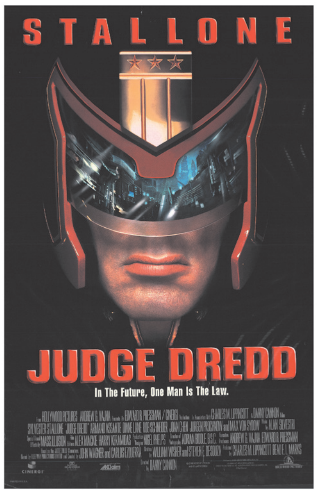
Başka hiçbir şeye dönüşme ihtiyacı hissetmiyorlar. Bilgisayar ya da bilgisayar oyunu zaten almıyorlar. O yüzden gözlükçü / bilgisayarcı batmak üzere.

Gözlükçü / bilgisayarcının batması ise en çok benim işime gelmez. Çünkü:

1) Okulda bulunmadığım zamanların çoğunu bilgisayarcıda yancılık yaparak harcıyorum, bilgisayar kasası açıyorum, disket kopyalıyorum, bilgisayarcının sahibi Doom oynuyor ensesinin arkasından çok hızlı nefes alarak onu izliyorum, "öyle yap, böyle yap, onu da vur, buna da ateş et" diye bağırıyorum. Bundan büyük bir keyif olamaz.

2) Bilgisayarcının vitrininde Yargıç Dredd filminin kutulu orjinal oyunu var. Onu arzuluyorum. Dükkan batarsa belki bana verirler diye hayaller kuruyorum ama haciz gelirse kutulu orjinal oyunu ve kutuya giydirilmiş şık klasik / spor güneş gözlüğünü de alıp giderler mi icra memurları? İşte bundan emin olamıyorum. Dükkanın sahibine de soramıyorum. Böyle şeyler sorulmaz gibi hissediyorum.

Ama yolun sonu aşağıdan yukarıdan gözüküyor. Dükkanın sağlıklı bir iflas sürecine girdiğini anlamak için işletmeci olmaya gerek yok. Dükkanın içinde sabahtan akşama sadece Doom oynanıyor. Bilgisayarcı, gözlükçü, gözlükçünün muhasebecisi, komşu dükkandaki gümüşçü sırayla oynuyorlar, arada sırada bana da oynatıyorlar.

Ben çok meraklısı değilim, evde bilgisayarımda yüklü güzümün nuru Doom. Elli kere bitirdim, cehennemin babaeskili piçi oldum. Dışarıdan bakınca dükkanda iflas süreciyle ilgili endişeli olan tek insan ondört yaşındaki bir ortaokul öğrencisi olarak gözüküyor. Üzücü bir tablo.

Yargıç Dredd oyununu doğal yollardan alamayacağım için (bugünün parasıyla 150 lira gibi bir para istiyordu gözlükçü) akıl almaz ve sapıkça bir planla gittim dükkan sahibine. Benim babamın marketi var, sizin ise vitrininizi biraz daha göz alıcı bir şekle getirmeniz ve acilen gözlük ve / veya bilgisayar satmanız gerekiyor. Birlikte nasıl çalışabilir, iki tarafında karlı çıkacağı bir düzenlemeye gidebiliriz? İlginizi çekmeyi başardıysam planımı anlatıyorum: Ben babamın marketinden on kutu falan alüminyum folyo çalayım, sizin vitrininizi komple alüminyum folyo ile kaplayalım. Güneşin kör edici ışınları alüminyum folyodan yansıyıp kasabalıların gözlerini kamaştırdığında güneş gözlüğünün aslında bir lüks değil bir ihtiyaç olduğunu anlayacaklardır. Bunun karşılığında sizden tek istediğim orjinal kutulu Yargıç Dredd oyununu bana vermeniz.

İnanılmaz ama bu söylediklerim insanlara mantıklı geliyor. Dükkanın tahminimden de hızlı battığının bir işareti olabilir. Gözlükçü "baban kızmasın, sonra gelip bize sıkıntı çıkartmasın?" diye soruyor. "Hiçbir şey olmaz, siz o işi bana bırakın" diyorum. Asıl söylemek istediğim ise şu: Bilmiyorum, öngöremiyorum, umrumda değil, suç işlemeye göze aldım, ne olacaksa olsun.

Devam edecek...

ÖMER GÖKSEL

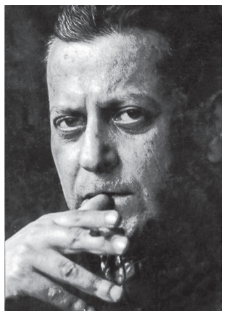

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Neyle geleceksin otobosla mı/ kuşla mı"
Metin Eloğlu

Huysuz/kaypak/ikircikli mikircikli falan filan olmalıydı güya. Kararsız. Mütereddit. Olmadı. Ardarda, birbirine benzeyen epey de istikrarlı denebilir, sıcak günler. Mayıs' a daha mı fazla benziyor.(biraz tedirgin edici) "Sıralı doğum" da az önemli değil. Daha soğuk bir Mart'ı tercih ederim ben. Kendi adıma.("Mart havası gibi" denileni) Kazma kürek? Onu da yaktırsın bazen. O da hoş. Bir türlü kaldırmaya kıyamaz, içim elvermez, taa Haziran başlarına kadar devam ederdim. Yakmaya. Soba. En azından akşamları. Ateş ve duman. O ikili. Onları seyretmek. Bir ayin gibi. İkisi de çekilip gitti hayatlarımızdan. Evlerimizden. Kupkuru alevsiz/ ateşsiz boş evler. Aşağıda, çanak gibi o koca boşluk. Yüzlerce bina. Karşıda. Hiçbirinin (hiçbirimizin) bacası tütmüyor. Tek bir tane olsun. (kışın da aynı) *(Bazen fırının, o ince beyaz dumanını görünce seviniyorum)* En büyük, en eski beddua; Büyük lanet; O gerçekleşti işte: "Ocağın sönsün" Düğüne çağrılmayan cadı'nın, büyücünün laneti.(ona da yazık, niye çağırmıyorsunuz, ayıp şey, yazmıştım) Binlerce, on binlerce yıllık kutsal ateşlerimiz. Söndü gitti. Hepsi. Evlerimizin ruhu. Kanı. Canı. "Bir ev çizin" dendiğinde; yılan gibi kıvrıla kıvrıla taa kapısının tam önüne kadar giden bir yol, ve bir de bacasından dağılan koskoca bir duman kütlesi. Yukarı doğru. O şekil çizerdik. Hepimiz. İlkokulda. Bütün çocuklar. O ikisi olmazsa olmaz. Ev mi o. Dumansız. Hayat o işte; o kara duman. Kalemin ucunu, sert sert bastıra bastıra, içiçe döndüre döndüre yaptığımız arap saçı gibi, kıvır kıvır o dumanlar... (Şimdi nasıl yapıyorlar acaba, dumansız mı çiziyorlar?) *("Bir kömür dumanıyla tütsülendi akşamlar"/F. N. Çamlıbel- -o da bitti gitti, evler, sokaklar–)* Bir aralar, büyükçe camlı penceresinde (gizli bir mini vantilatörün rüzgârıyla) pır pır kıpraşan, üçgen şeklinde bir kumaş parçasından olma sahte alevleri olan (ışıltılı yanmış kor şeklinde de plastik odunları modunları…) bir çeşit elektrik sobaları vardı. Görüyordum orda burda. Ne oldu onlara? Onlara bile hâllenebilirim. Keşke alsaydım bir tane. Yazık.

Ateş: binlerce yıllık kutsalımız. Yüzbinlerce yıl mağaralarda başında oturup alevleri seyrettik. Öyle hemen, ha deyince unutulup bir kenara kaldırılamıyor. Yangın görünce mıhlanıp kalışımız. Hipnotize olmuş

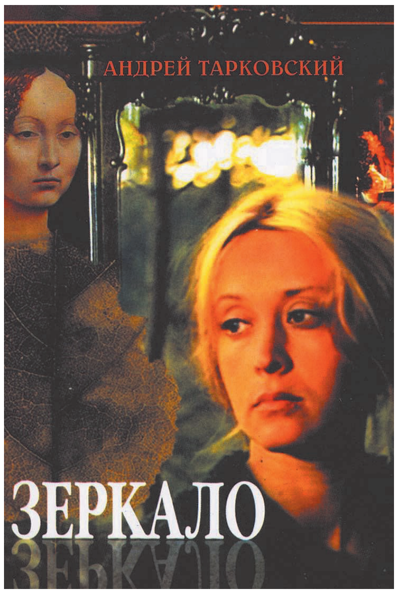

Metin Eloğlu 1927-1985

gibi. Ondan işte. *("Yangın seyretmek" deyince: Büyük Rus yönetmen Andrey Tarkovsky'nin bir filmden çok daha fazla bir şey olan, ünlü "Ayna" sında o ahşap kır evinin yağmur altında yanışı. Yangını seyredişleri. O büyüleyici sahne. Görmediyseniz mutlaka izleyin bence.--o sahneyi tekrar tekrar seyretmek için: "The Mirror Fire scene" falan filan gibisinden bir şeyler yazılırsa o satıra, var. Vimeo'da, Youtube'da—vakti sınırlı olan dahi sadece ona bir göz atabilir–)*

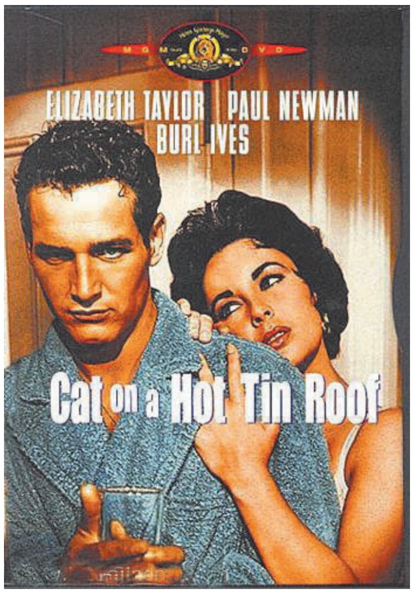
Gelmiş geçmiş bütün kültürlerde kırkbin türlü ateş tanrıları. Tanrıçaları. Ateş mabetleri. Ateş arabaları. Ateşten atlar. Sürüsüne bereket. Eski Türklerde de hakeza: aynı. Ünlü Cengiz Han kanunlarından, buyrun: "Ateşi suyla söndürmek, ateşe bıçak değdirmek" Yasak.

İlk sobaya deyince öğrenirdik. Hayat'ın o yanı. Bebekken. "Cızzz o" derlerdi. Anneler, sobayı işaret edip. Sobayla mesafeyi. Ayarlamalar. Zor meseleler. Hala tam öğrendim diyemem.*("Aşk" da hep "ateş"le tarif edilir.–Hele hele ilk aşk–sobanın tıpkısı)*

Ayna filminin afişi
Andrey Tarkovski 1932-1986

Tennessee Williams'ın oyunundan
"Kızgın Damdaki Kedi"

Sobalar gitti ama, gece gündüz mum yakarım ben. Evde. Gidip gidip bakarım. Mum azaldıysa çekmecede. Telaşa da kapılırım. Elimizde kalan o. *(mumlar da olurdu evliya türbelerinin önlerindeki pencerelerin parmaklıklarının hemen dibinde. Bir kuytuda. Sabaha kadar yanarlardı. Gelen geçen hep yeni bir tane ekler, sönmelerine izin verilmezdi. Çocukluğumun yarı loş, daracık sokaklarında o titreşen sarı alevler hep gözümün önünde)*

Herneyse.

Evlerimizin içindeki ateş söndü. Bir mecaz olarak, daha da harlanmış olarak berdevam: Olan bitenin trajik yanlarını çok çok keskin sahnelerle zihnime bir tür ameliyat izi gibi kazımış*(o unutulmaz"Yabancıların kibarlığına her zaman güvenmişimdir"cümlesi mesela, yazmıştım burada/ "İhtiras Tramvayı")* Amerikalı büyük oyun yazarı Tennessee Williams şöyle diyordu :

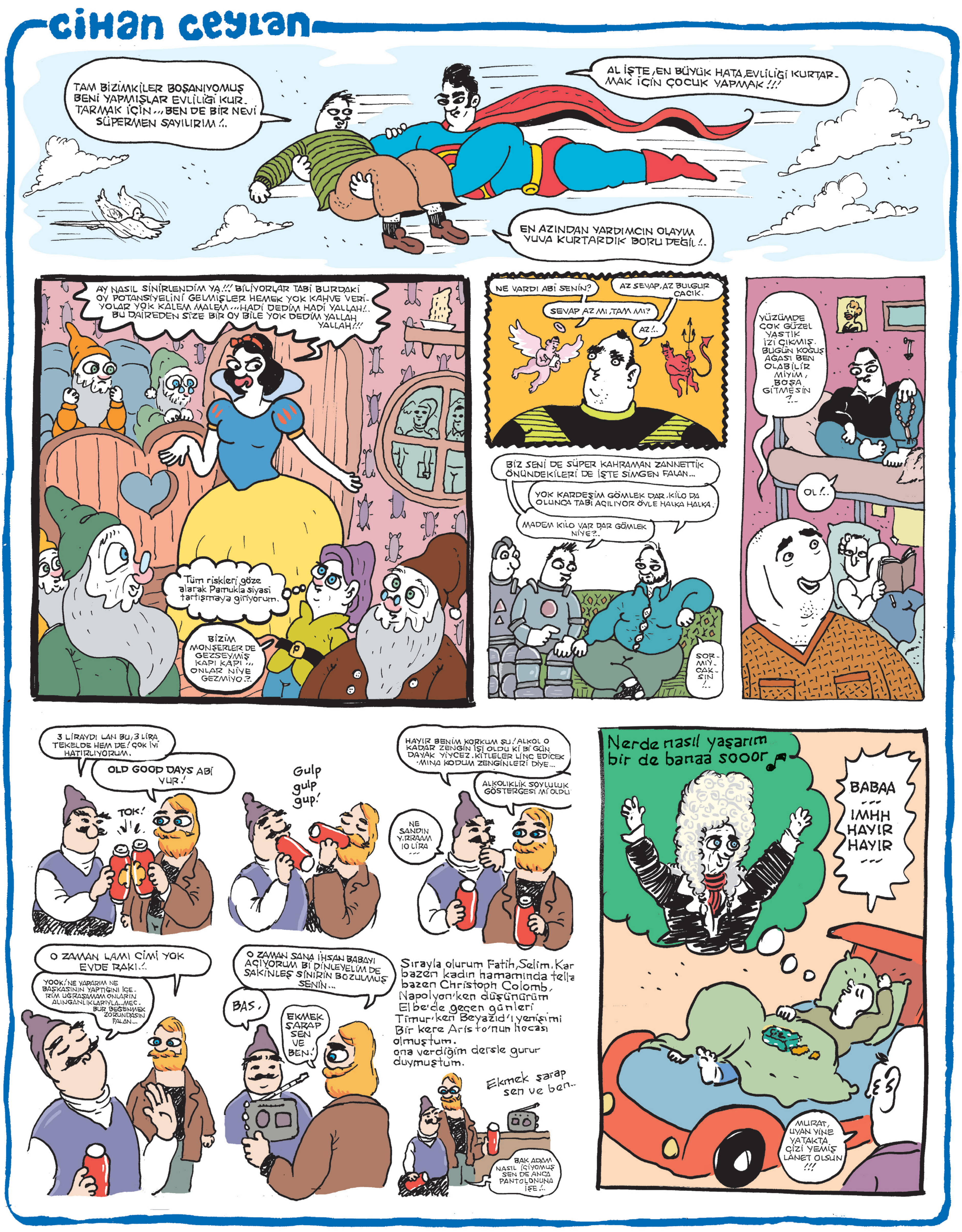
"Hepimiz alev alev yanan bir evin içindeyiz."

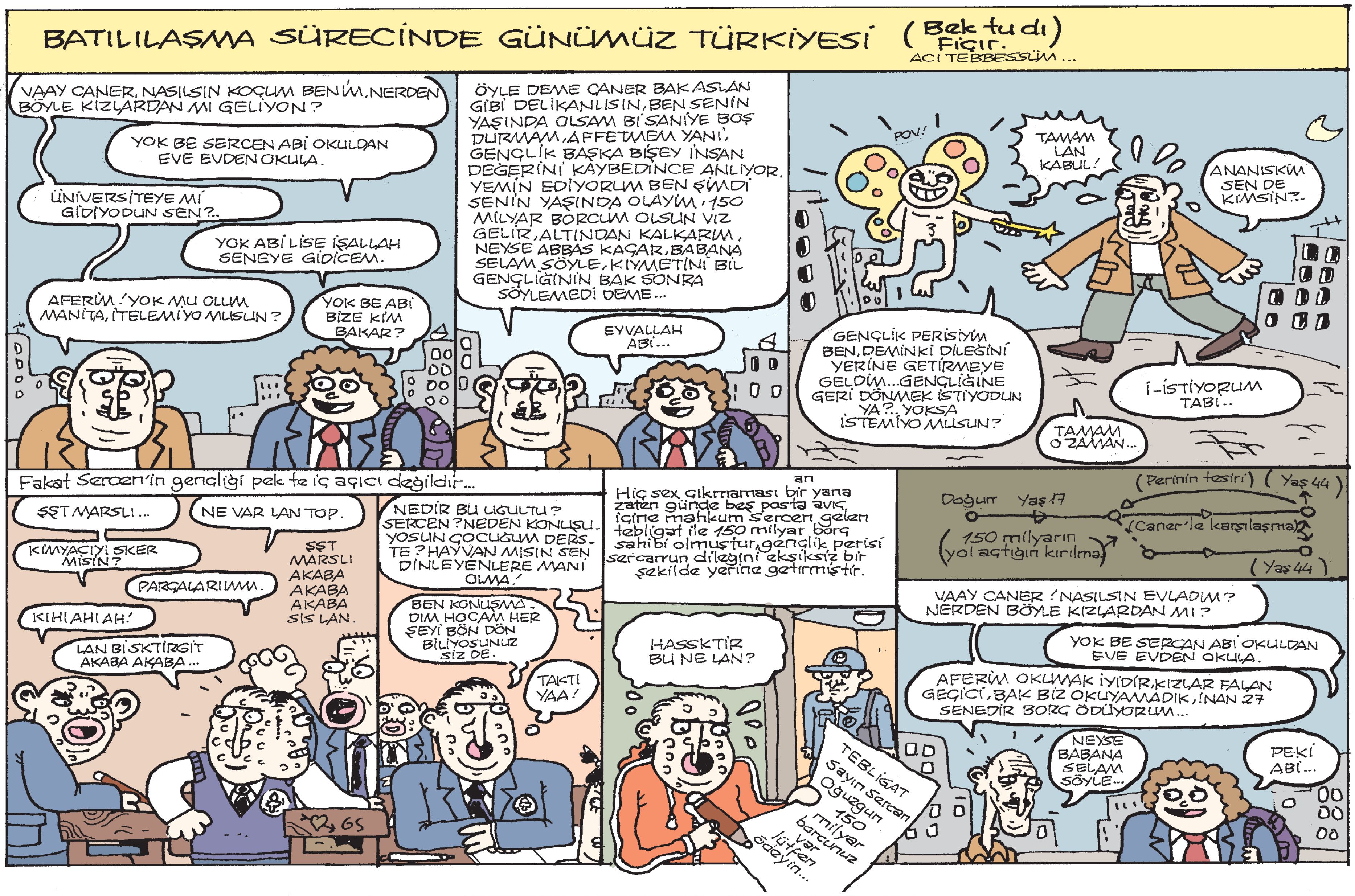
(o aynı"evler"den söz ediyor sanki; dumanlarını kaybetmekte olanlar)

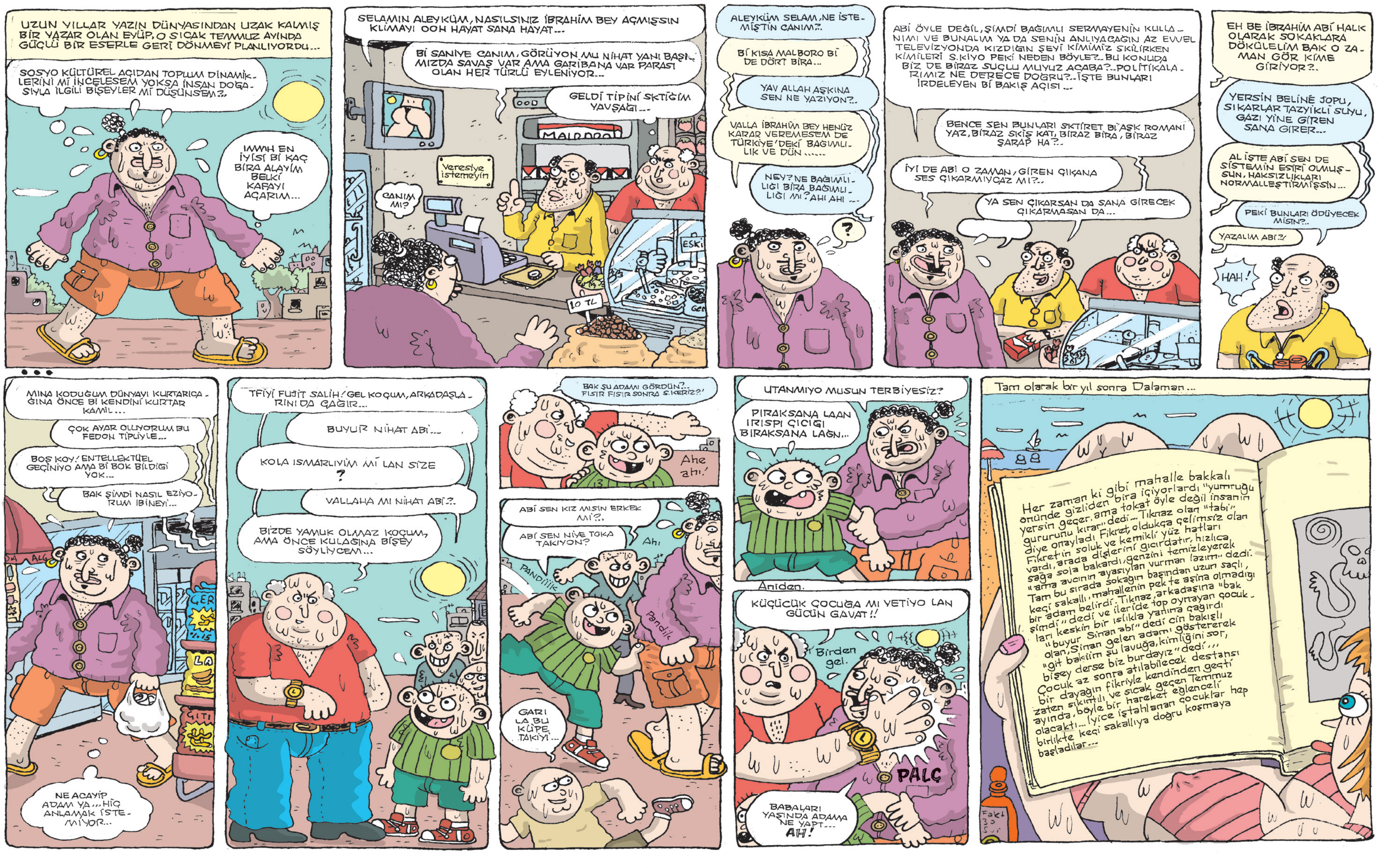

Tennessee Williams 1911-1983

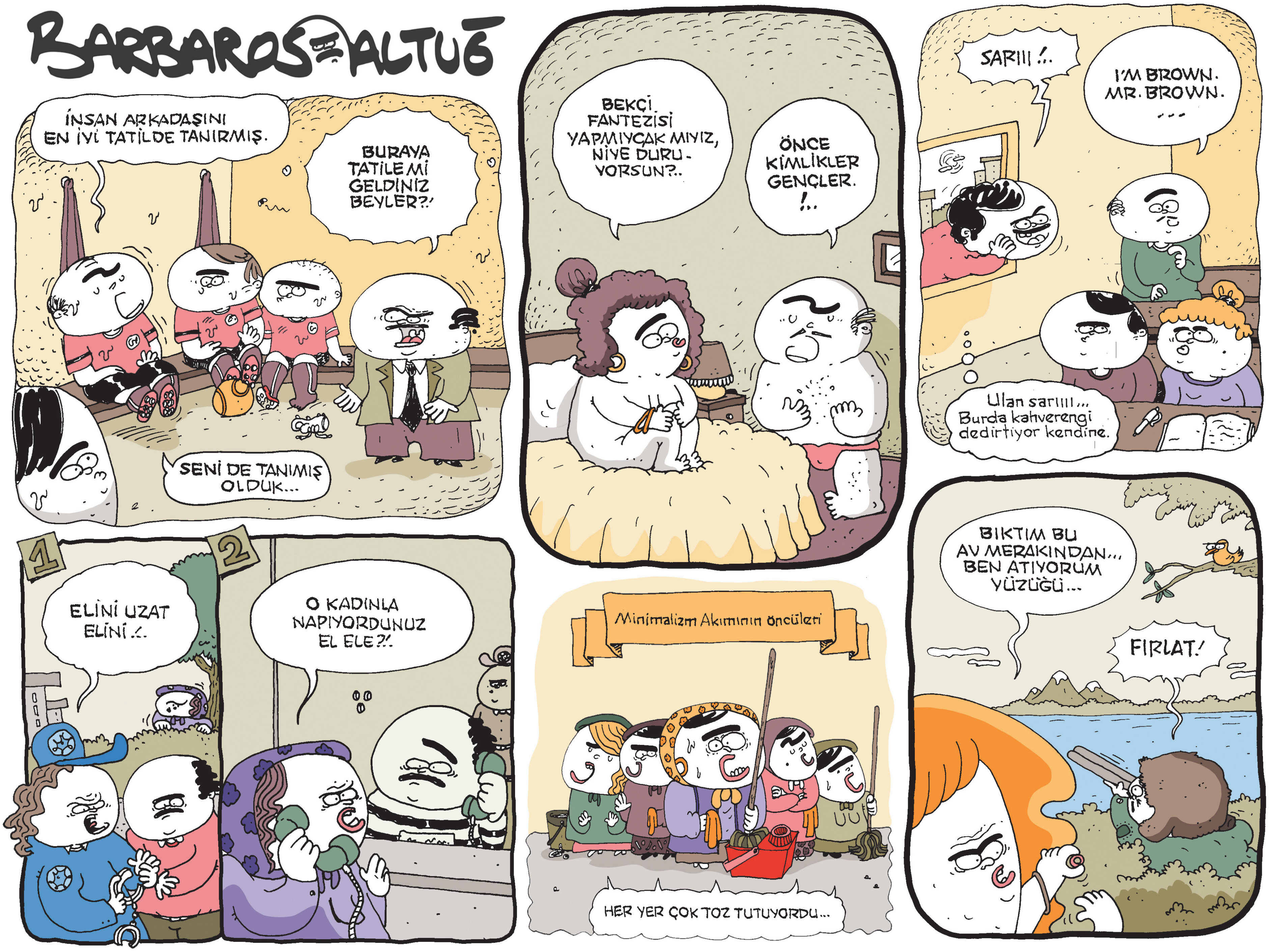
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
TAM BİZİMKİLER BOŞANIYOMUŞ BENİ YAPMIŞLAR EVLİLİĞİ KURTARMAK İÇİN... BEN DE BİR NEVİ SÜPERMEN SAYILIRIM!..
AL İŞTE, EN BÜYÜK HATA, EVLİLİĞİ KURTARMAK İÇİN ÇOCUK YAPMAK!!!
EN AZINDAN YARDIMCIN OLAYIM YUVA KURTARDIK BORU DEĞİL!..
AY NASIL SİNİRLENDİM YA!!! BİLİYORLAR TABİ BURDAKİ OY POTANSİYELİNİ GELMİŞLER HEMEK YOK KAHVE VERİYOLAR YOK KALEM MALEM... HADİ DEDİM HADİ YALLAH!.. BU DAİREDEN SİZE BİR OY BİLE YOK DEDİM YALLAH YALLAH!!!
Tüm riskleri göze alarak Pamukla siyasi tartışmaya giriyorum.
BİZİM MONŞERLER DE GEZSEYMİŞ KAPI KAPI... ONLAR NİYE GEZMİYO?..
NE VARDI ABİ SENİN?
AZ SEVAP, AZ BULGUR CACIK.
SEVAP AZ MI, TAM MI?
AZ!..
BİZ SENİ DE SÜPER KAHRAMAN ZANNETTİK ÖNÜNDEKİLERİ DE İŞTE SİMGEN FALAN...
YOK KARDEŞİM GÖMLEK DAR. KİLO DA OLUNCA TABİ AÇILIYOR ÖYLE HALKA HALKA.
MADEM KİLO VAR DAR GÖMLEK NİYE?..
SOR-MIY-CAK-SIN!..
YÜZÜMDE ÇOK GÜZEL YASTIK İZİ ÇIKMIŞ. BUGÜN KOĞUŞ AĞASI BEN OLABİLİR MİYİM, BOŞA GİTMESİN?..
OL!..
3 LİRAYDI LAN BU, 3 LİRA TEKELDE HEM DE! ÇOK İYİ HATIRLIYORUM.
OLD GOOD DAYS ABİ VUR!
TOK!
Gulp gulp gup!
HAYIR BENİM KORKUM ŞU! ALKOL O KADAR ZENGİN İŞİ OLDU Kİ Bİ GÜN DAYAK YİYCEZ. KİTLELER LİNÇ EDİCEK -MINA KODUM ZENGİNLERİ DİYE...
ALKOLİKLİK SOYLULUK GÖSTERGESİ Mİ OLDU
NE SANDIN Y.RRAAM 10 LİRA...
O ZAMAN LAMI CİMİ YOK EVDE RAKI!..
YOOK! NE YAPARIM NE BAŞKASININ YAPTIĞINI İÇERİM UĞRAŞAMAM ONLARIN ALINGANLIKLARIYLA...MEC. BUR BEĞENMEK ZORUNDASIN FALAN...
O ZAMAN SANA İHSAN BABAYI AÇIYORUM Bİ DİNLEYELİM DE SAKİNLEŞ SİNİRİN BOZULMUŞ SENİN...
BAS.
EKMEK ŞARAP SEN VE BEN!
Sırayla olurum Fatih, Selim, Kar
bazen kadın hamamında tella
bazen Christoph Colomb,
Napolyon'ken düşünürüm
Elbe'de geçen günleri
Timur'ken Beyazıd'ı yenişimi
Bir kere Aristo'nun hocası
olmuştum.
ona verdiğim dersle gurur
duymuştum.
Ekmek şarap sen ve ben..
BAK ADAM NASIL İÇİYOMUŞ SEN DE ANCA PANTOLONUNA İŞE!..
Nerde nasıl yaşarım bir de banaa sooor
BABAA... IMHH HAYIR HAYIR...
MURAT, UYAN YİNE YATAKTA ÇİZİ YEMİŞ LANET OLSUN!!!

BATILILAŞMA SÜRECİNDE GÜNÜMÜZ TÜRKİYESİ
(Bektudı Fıçır.)
ACI TEBESSÜM...
VAAY CANER, NASILSIN KOÇUM BENİM, NERDEN BÖYLE KIZLARDAN MI GELİYON?
YOK BE SERCEN ABİ OKULDAN EVE EVDEN OKULA.
ÜNİVERSİTEYE Mİ GİDİYODUN SEN?..
YOK ABİ LİSE İŞALLAH SENEYE GİDİCEM.
AFERİM! YOK MU OLUM MANİTA, İTELEMİYO MUSUN?
YOK BE ABİ BİZE KİM BAKAR?
ÖYLE DEME CANER BAK ASLAN GİBİ DELİKANLISIN, BEN SENİN YAŞINDA OLSAM Bİ SANİYE BOŞ DURMAM, AFFETMEM YANİ, GENÇLİK BAŞKA BİŞEY İNSAN DEĞERİNİ KAYBEDİNCE ANLIYOR. YEMİN EDİYORUM BEN ŞİMDİ SENİN YAŞINDA OLAYIM, 150 MİLYAR BORCUM OLSUN VIZ GELİR, ALTINDAN KALKARIM, NEYSE ABBAS KAÇAR, BABANA SELAM SÖYLE, KIYMETİNİ BİL GENÇLİĞİNİN BAK SONRA SÖYLEMEDİ DEME...
EYVALLAH ABİ...
POV!
TAMAM LAN KABUL!
ANANISKİM SEN DE KİMSİN?..
GENÇLİK PERİSİYİM BEN, DEMİNKİ DİLEĞİNİ YERİNE GETİRMEYE GELDİM... GENÇLİĞİNE GERİ DÖNMEK İSTİYODUN YA?.. YOKSA İSTEMİYO MUSUN?
İ-İSTİYORUM TABİ..
TAMAM O ZAMAN...
Fakat Sercen'in gençliği pek te iç açıcı değildir...
ŞŞT MARSLI...
NE VAR LAN TOP.
KİMYACIYI SKER MİSİN?
ŞŞT MARSLI AKABA AKABA AKABA SİS LAN.
PARÇALARIM.
KIH! AHI AH!
LAN Bİ SKTİRGİT AKABA AKABA...
GS
NEDİR BU UĞULTU? SERCEN? NEDEN KONUŞUYOSUN ÇOCUĞUM DERSTE? HAYVAN MISIN SEN DİNLEYENLERE MANİ OLMA!
BEN KONUŞMADIM HOCAM HER ŞEYİ BÖN DÖN BİLİYOSUNUZ SİZ DE.
TAKTI YAA!
Hiç sex çıkmaması bir yana zaten günde beş posta avış, içine mahkum Sercen gelen tebligat ile 150 milyar borç sahibi olmuştur, gençlik perisi sercanın dileğini eksiksiz bir şekilde yerine getirmiştir.
Doğum
Yaş 17
(Perinin tesiri)
Yaş 44
(Caner'le karşılaşma)
(150 milyarın yol açtığın kırılma)
Yaş 44
HASSKTİR BU NE LAN?
TEBLİGAT Sayın Sercan Oğuzgün 150 milyar borcunuz var lütfen ödeyin...
VAAY CANER! NASILSIN EVLADIM? NERDEN BÖYLE KIZLARDAN MI?
YOK BE SERCAN ABİ OKULDAN EVE EVDEN OKULA.
AFERİM OKUMAK İYİDİR, KIZLAR FALAN GEÇİCİ, BAK BİZ OKUYAMADIK, İNAN 27 SENEDİR BORÇ ÖDÜYORUM...
NEYSE BABANA SELAM SÖYLE...
PEKİ ABİ...

UZUN YILLAR YAZIN DÜNYASINDAN UZAK KALMIŞ BİR YAZAR OLAN EYÜP, O SICAK TEMMUZ AYINDA GÜÇLÜ BİR ESERLE GERİ DÖNMEYİ PLANLIYORDU...
SOSYO KÜLTÜREL AÇIDAN TOPLUM DİNAMİKLERİNİ Mİ İNCELESEM YOKSA İNSAN DOĞASIYLA İLGİLİ BİŞEYLER Mİ DÜŞÜNSEM?..
IMMH EN İYİSİ Bİ KAÇ BİRA ALAYIM BELKİ KAFAYI AÇARIM...
SELAMIN ALEYKÜM, NASILSINIZ İBRAHİM BEY AÇMIŞSIN KLİMAYI OOH HAYAT SANA HAYAT...
Bİ SANİYE CANIM, GÖRÜYON MU NİHAT YANİ BAŞIMIZDA SAVAŞ VAR AMA GARİBANA VAR PARASI OLAN HER TÜRLÜ EYLENİYOR...
GELDİ TİPİNİ SKTİĞİM YAVŞAĞI...
Veresiye istemeyin
CANIM MI?
ESKİ
10 TL
ALEYKÜM SELAM, NE İSTEMİŞTİN CANIM?..
Bİ KISA MALBORO Bİ DE DÖRT BİRA...
YAV ALLAH AŞKINA SEN NE YAZIYON?..
VALLA İBRAHİM BEY HENÜZ KARAR VEREMESEM DE TÜRKİYE'DEKİ BAĞIMLILIK VE DÜN......
NEY? NE BAĞIMLILIĞI BİRA BAĞIMLILIĞI MI? AHI AHI...
?
ABİ ÖYLE DEĞİL, ŞİMDİ BAĞIMLI SERMAYENİN KULLANIMI VE BUNALIM YA DA SENİN ANLIYACAĞIN AZ EVVEL TELEVİZYONDA KIZDIĞIN ŞEYİ KİMİMİZ SKİLİRKEN KİMİLERİ S.KİYO PEKİ NEDEN BÖYLE?.. BU KONUDA BİZ DE BİRAZ SUÇLU MUYUZ ACABA?.. POLİTİKALARIMIZ NE DERECE DOĞRU?.. İŞTE BUNLARI İRDELEYEN Bİ BAKIŞ AÇISI...
BENCE SEN BUNLARI SKTİRET Bİ AŞK ROMANI YAZ, BİRAZ SKİŞ KAT, BİRAZ BİRA, BİRAZ ŞARAP HA?..
İYİ DE ABİ O ZAMAN, GİREN ÇIKANA SES ÇIKARMIYCAZ MI?..
YA SEN ÇIKARSAN DA SANA GİRECEK ÇIKARMASAN DA...
EH BE İBRAHİM ABİ HALK OLARAK SOKAKLARA DÖKÜLELİM BAK O ZAMAN GÖR KİME GİRİYOR?..
YERSİN BELİNE JOPU, SIKARLAR TAZYİKLİ SUYU, GAZI YİNE GİREN SANA GİRER...
AL İŞTE ABİ SEN DE SİSTEMİN ESİRİ OLMUŞSUN, HAKSIZLIKLARI NORMALLEŞTİRMİŞSİN...
PEKİ BUNLARI ÖDÜYECEK MİSİN?..
YAZALIM ABİ?!
HAH!
MINA KODUĞUM DÜNYAYI KURTARICAĞINA ÖNCE Bİ KENDİNİ KURTAR KAMİL...
ÇOK AYAR OLUYORUM BU FEDON TİPLİYLE...
BOŞ KOY! ENTELLEKTÜEL GEÇİNİYO AMA Bİ BOK BİLDİĞİ YOK...
BAK ŞİMDİ NASIL EZİYORUM İBİNEYİ...
NE ACAYİP ADAM YA... HİÇ ANLAMAK İSTEMİYOR...
TFİYİ FUŞİT SALİH! GEL KOÇUM, ARKADAŞLARINI DA ÇAĞIR...
BUYUR NİHAT ABİ...
KOLA ISMARLIYIM MI LAN SİZE?
VALLAHA MI NİHAT ABİ?..
BİZDE YAMUK OLMAZ KOÇUM, AMA ÖNCE KULAĞINA BİŞEY SÖYLİYCEM...
BAK ŞU ADAMI GÖRDÜN?.. FISIR FISIR SONRA S.KERİZ?!
Ahe ahı!
ABİ SEN KIZ MISIN ERKEK MI?..
ABİ SEN NİYE TOKA TAKIYON?
Ahı
PANDİİİK
Pandik
GARİ LA BU KÜPE TAKIYI...
UTANMIYO MUSUN TERBİYESİZ?
PIRAKSANA LAAN IRISPI ÇIÇIĞI BIRAKSANA LAĞN...
Aniden.
KÜÇÜCÜK ÇOCUĞA MI YETİYO LAN GÜCÜN GAVAT!!
Birden gel.
PALC
BABALARI YAŞINDA ADAMA NE YAPT... AH!
Tam olarak bir yıl sonra Dalaman...
Her zaman ki gibi mahalle bakkalı önünde gizliden bira içiyorlardı "yumruğu yersin geçer, ama tokat öyle değil insanın gururunu kırar" dedi... Tıknaz olan "tabi" diye onayladı Fikret, oldukça çelimsiz olan Fikret'in soluk ve kemikli yüz hatları vardı, arada dişlerini gıcırdatır, hızlıca sağa sola bakardı, genzini temizleyerek "ama avcının ayasıylan vurman lazım" dedi. Tam bu sırada sokağın başından uzun saçlı, keçi sakallı, mahallenin pek te aşina olmadığı bir adam belirdi. Tıknaz, arkadaşına "bak şimdi" dedi ve ileride top oynayan çocukları keskin bir ıslıkla yanına çağırdı "buyur Sinan abi" dedi cin bakışlı olan, Sinan gelen adamı göstererek "git bakiim şu lavuğa, kimliğini sor, bişey derse biz burdayız" dedi... Çocuk az sonra atılabilecek destansı bir dayağın fikriyle kendinden geçti zaten sıkıntılı ve sıcak geçen Temmuz ayında, böyle bir hareket eğlenceli olacaktı... İyice iştahlanan çocuklar hep birlikte keçi sakallıya doğru koşmaya başladılar...
Fakt 30

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 13 MART 2019 | Sayı: 602

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

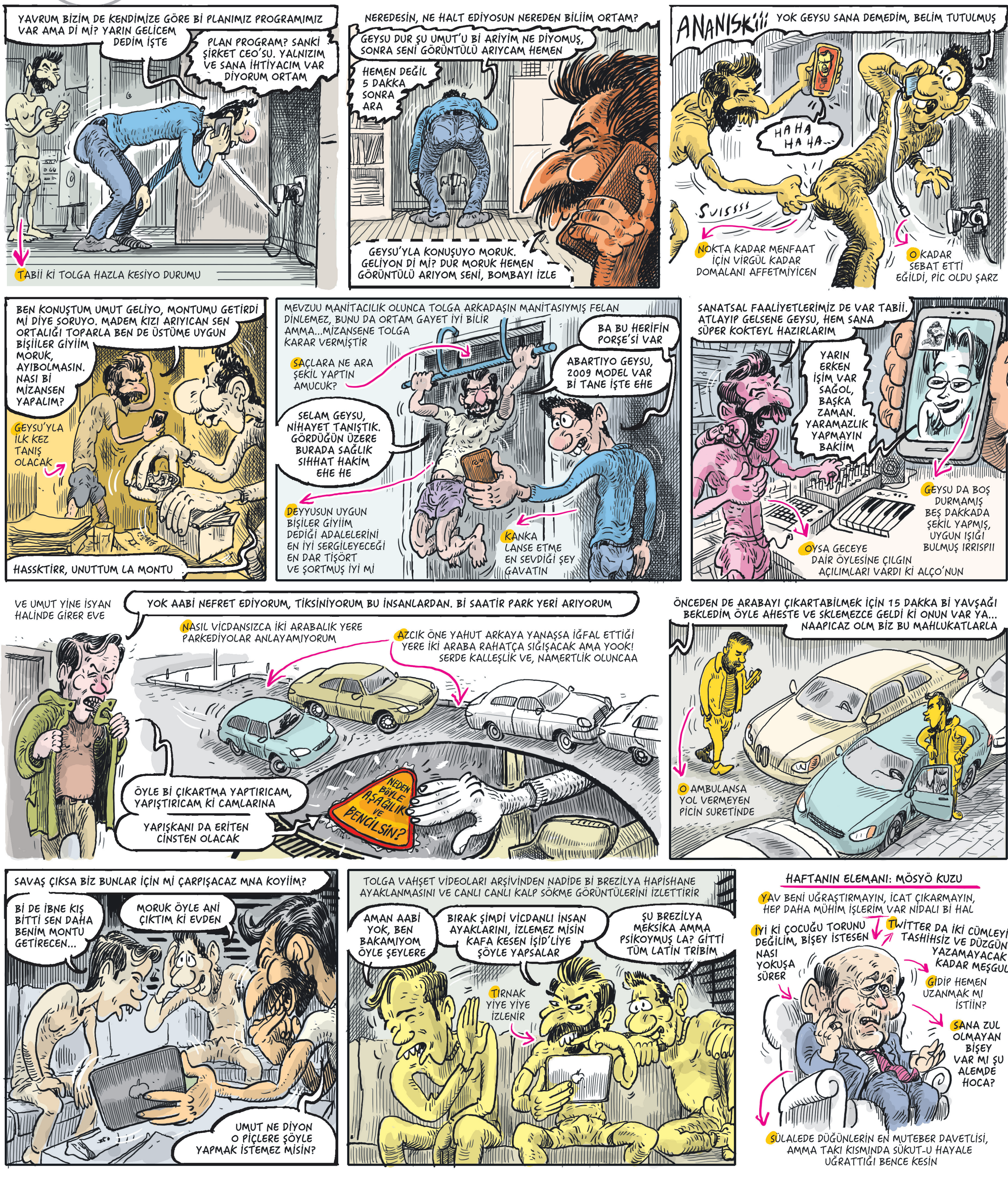
En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:

ELEMANIMIZ TOLGA'NIN EVİNDE TAKILIRKENE GEYSU ARAR. ANNESİNİN GİTTİĞİNİ, EVE DÖNMESİNİ SÖYLER. OYSA Kİ UMUT DA GELECEK VE NE GÜZEL MUHABBET DÖNECEKKEN BU ACI TALİMATLA YÜZLEŞMEK...

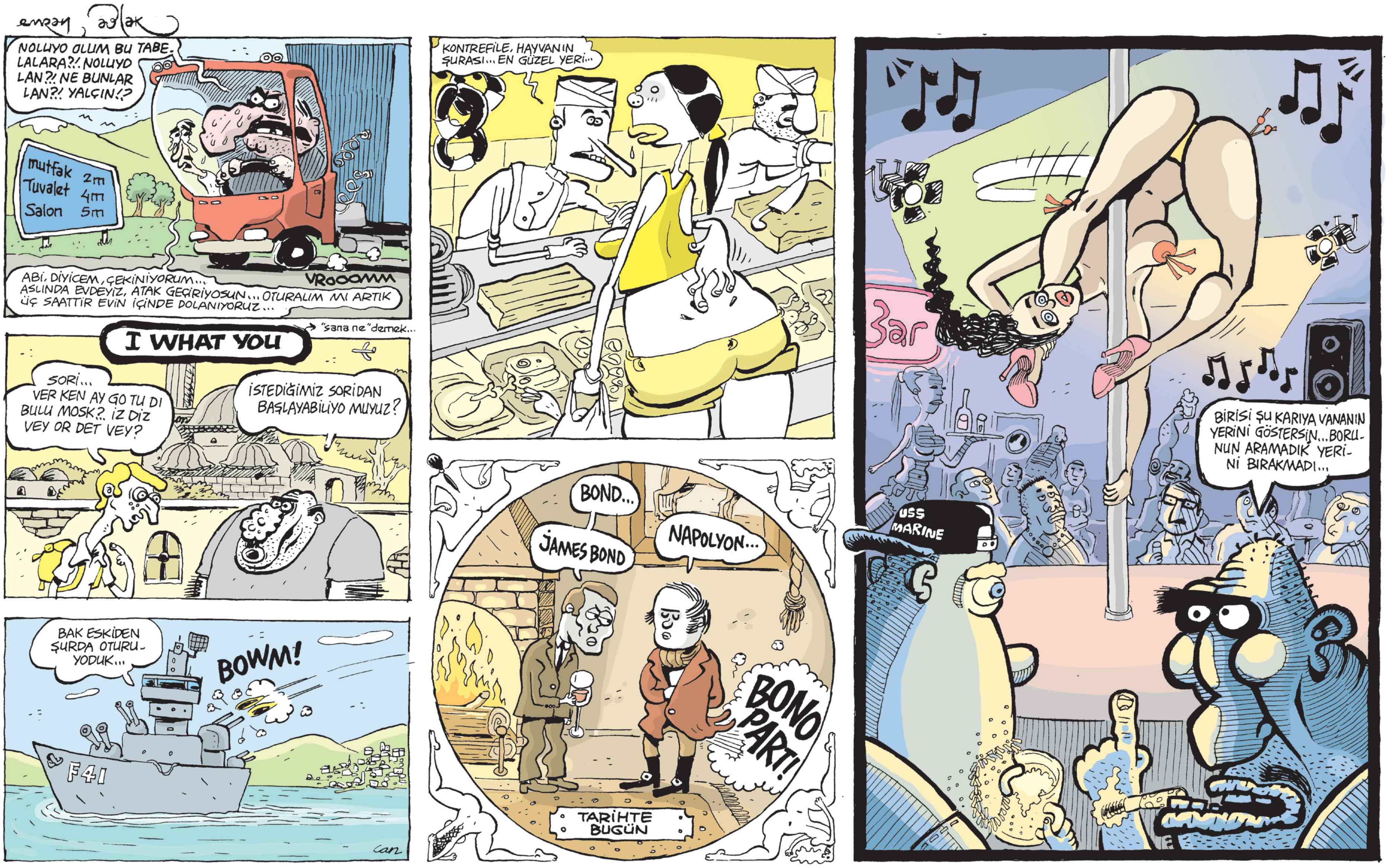

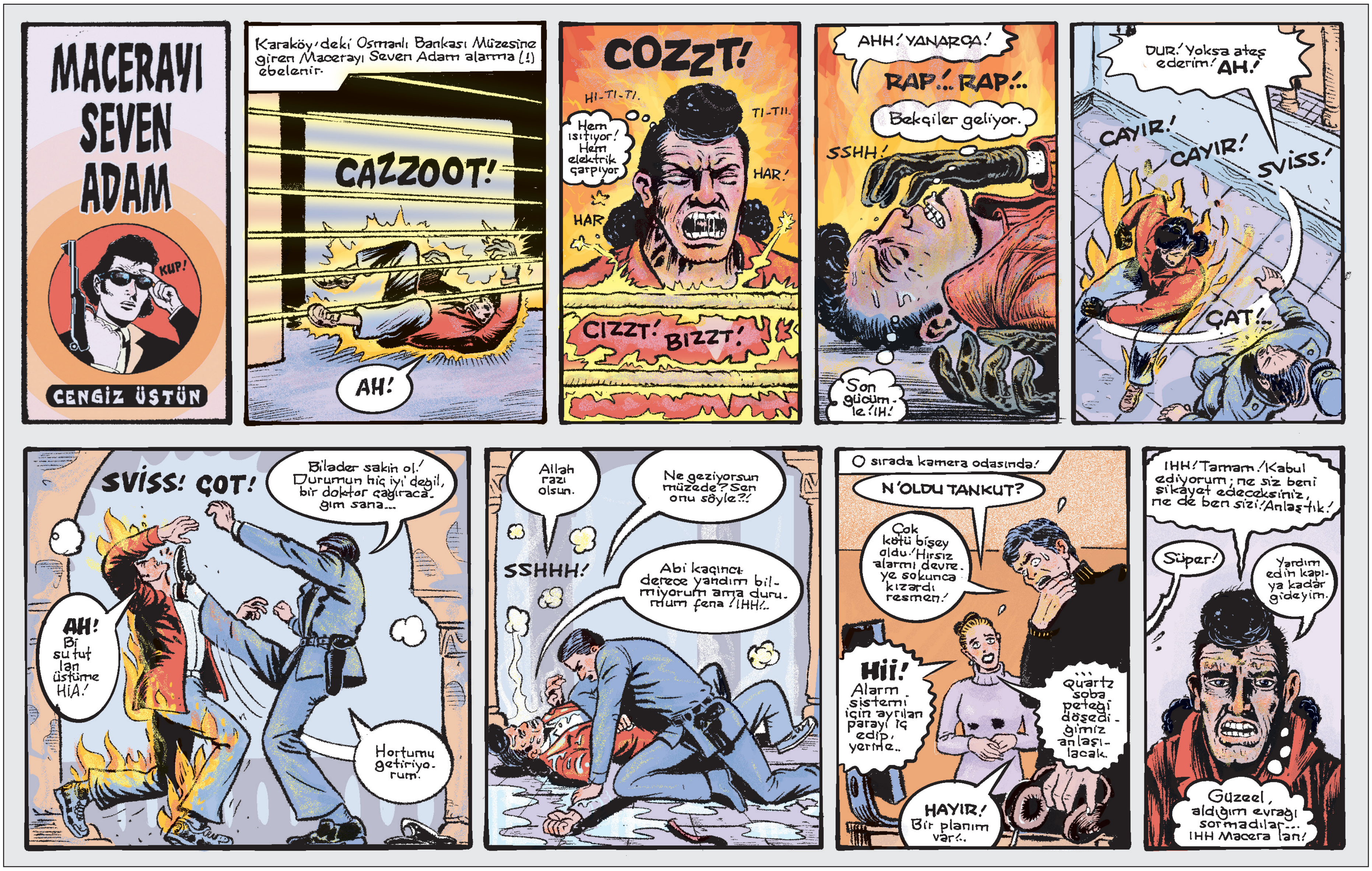
UYKUSUZ

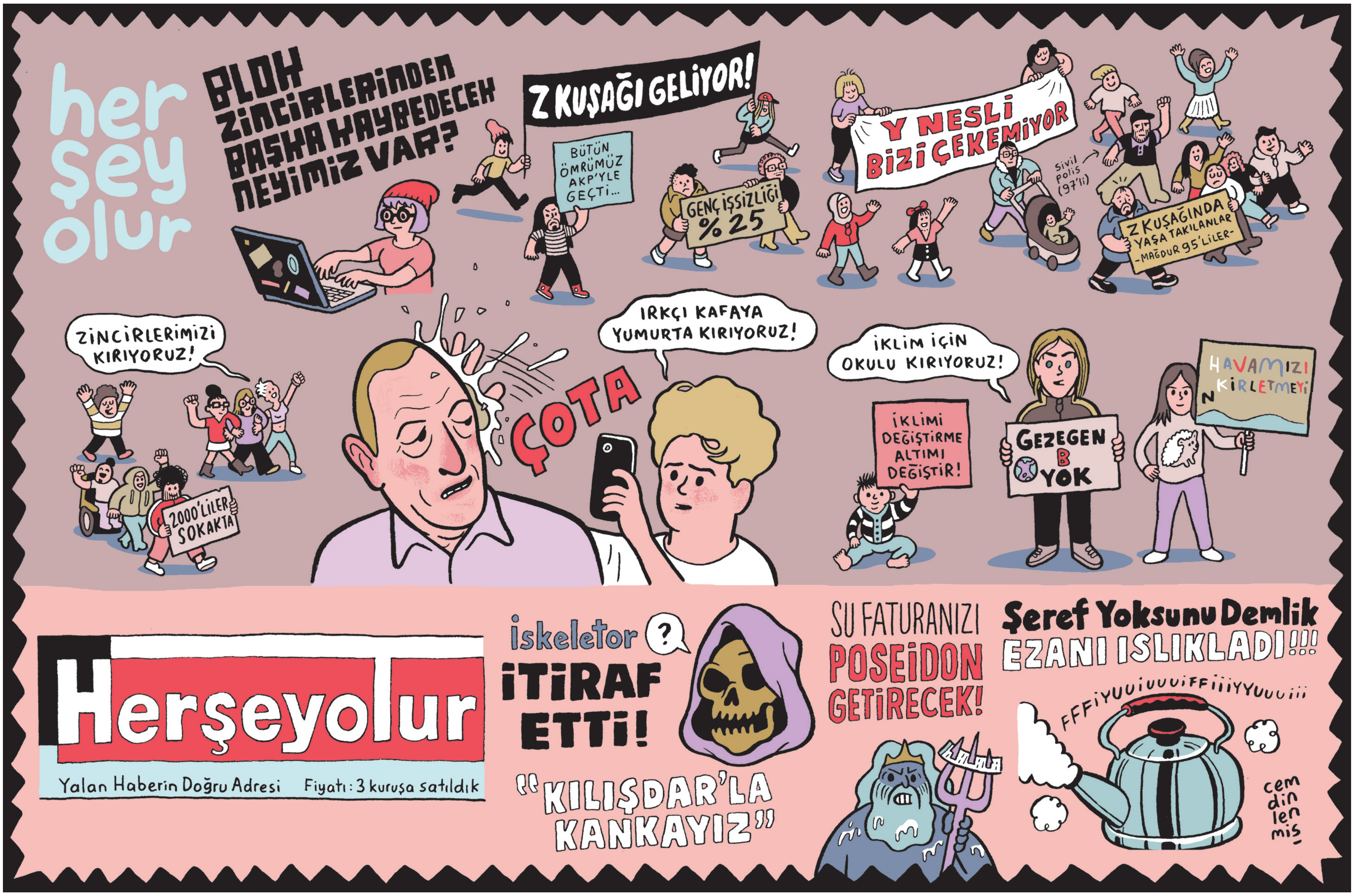
20 MART ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/12 No: 603
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

AKP-MHP ittifakı yasağa rağmen okullarda seçim propagandası yürütüyor. Lise binasına Devlet Bahçeli'nin dev posteri asıldı

NOLUYO OLUM BU TABELALARA?! NOLUYO LAN?! NE BUNLAR LAN?! YALÇIN!?
mutfak 2m
Tuvalet 4m
Salon 5m
ABİ, DİYİCEM, ÇEKİNİYORUM... ASLINDA EVDEYİZ, ATAK GEÇİRİYOSUN... OTURALIM MI ARTIK ÜÇ SAATTIR EVİN İÇİNDE DOLANIYORUZ...
VROOOMM
I WHAT YOU
→ "sana ne" demek...
SORİ... VER KEN AY GO TU DI BULU MOSK?.. İZ DİZ VEY OR DET VEY?
İSTEDİĞİMİZ SORİDAN BAŞLAYABİLİYO MUYUZ?
BAK ESKİDEN ŞURDA OTURUYODUK...
BOWM!
F41
KONTREFİLE, HAYVANIN ŞURASI... EN GÜZEL YERİ...
BOND...
JAMES BOND
NAPOLYON...
BONO PART!!
TARİHTE BUGÜN
BİRİSİ ŞU KARIYA VANANIN YERİNİ GÖSTERSİN... BORUNUN ARAMADIK YERİNİ BIRAKMADI...
Bar
USS MARINE

MACERAYI SEVEN ADAM
KUP!
CENGİZ ÜSTÜN
Karaköy'deki Osmanlı Bankası Müzesine giren Macerayı Seven Adam alarma (!) ebelenir.
CAZZOOT!
AH!
COZZT!
HI-TI-TI.
TI-TI!
Hem ısıtıyor! Hem elektrik çarpıyor
HAR!
HAR
CIZZT! BIZZT!
AHH! YANARÇA!
RAP!.. RAP!..
Bekçiler geliyor.
SSHH!
Son gücüm-le! IH!
DUR! Yoksa ateş ederim! AH!
CAYIR!
CAYIR!
SVISS!
ÇAT!..
SVISS! ÇOT!
Bilader sakin ol! Durumun hiç iyi değil, bir doktor çağıracağım sana...
AH! Bi su tut lan üstüme HIA!
Hortumu getiriyorum.
Allah razı olsun.
Ne geziyorsun müzede? Sen onu söyle?!
SSHHH!
Abi kaçıncı derece yandım bilmiyorum ama durumum fena! IHH!..
O sırada kamera odasında!
N'OLDU TANKUT?
Çok kötü bişey oldu! Hırsız alarmı devreye sokunca kızardı resmen!
Hii! Alarm sistemi için ayrılan parayı iç edip, yerine..
...Quartz soba peteği döşediğimiz anlaşılacak.
HAYIR! Bir planım var!..
IHH! Tamam! Kabul ediyorum; ne siz beni şikayet edeceksiniz, ne de ben sizi! Anlaştık!
Süper!
Yardım edin kapıya kadar gideyim.
Güzeel, aldığım evrağı sormadılar... IHH Macera lan!

Baharı beklerken

@kaansezyum

Baharı bekliyorum, tam zamanında olmasa da biraz gecikmeli olarak geldi. Suratıma gülümseyerek bakıp ‘Hadi sokağa çıkalım’ dedi... Evde durmanın kime ne faydası var, aldım baharı yanıma, bisikletime atlayıp vurdum kendimi yollara. Yol dediysem, araç yolunu kullanmıyorum bisiklete binerken. Zaten yayalarımız da bisiklet yolu sevdalısı, onlarla beraber, Kadıköy’den Maltepe’ye kadar sahilden kaptırdım gittim.

Maltepe’de dolgu alanı sahile geldik. Sahili eski binaları yıkıp doldurmuşlar. Anılarınız üzerinde bisiklete biniyorsunuz, güzel mi güzel ama anılar kayıp. Olsun buna da şükür. Alanda bir bilim ve teknoloji bölümü var Maltepe’de. Kimse yıllardır kullanmıyor, girişi kapalı. Girişinde bi abi var, içeride ne olduğunu bile bilmiyor. Çitlerle çevresi kapalı öyle bir boşluk. Çocuklar bilim öğrensin diye yapılmış ama girişi yok, yasak da değil, atıl. Öyle boş boş bilim duruyor, kimse bakamıyor.

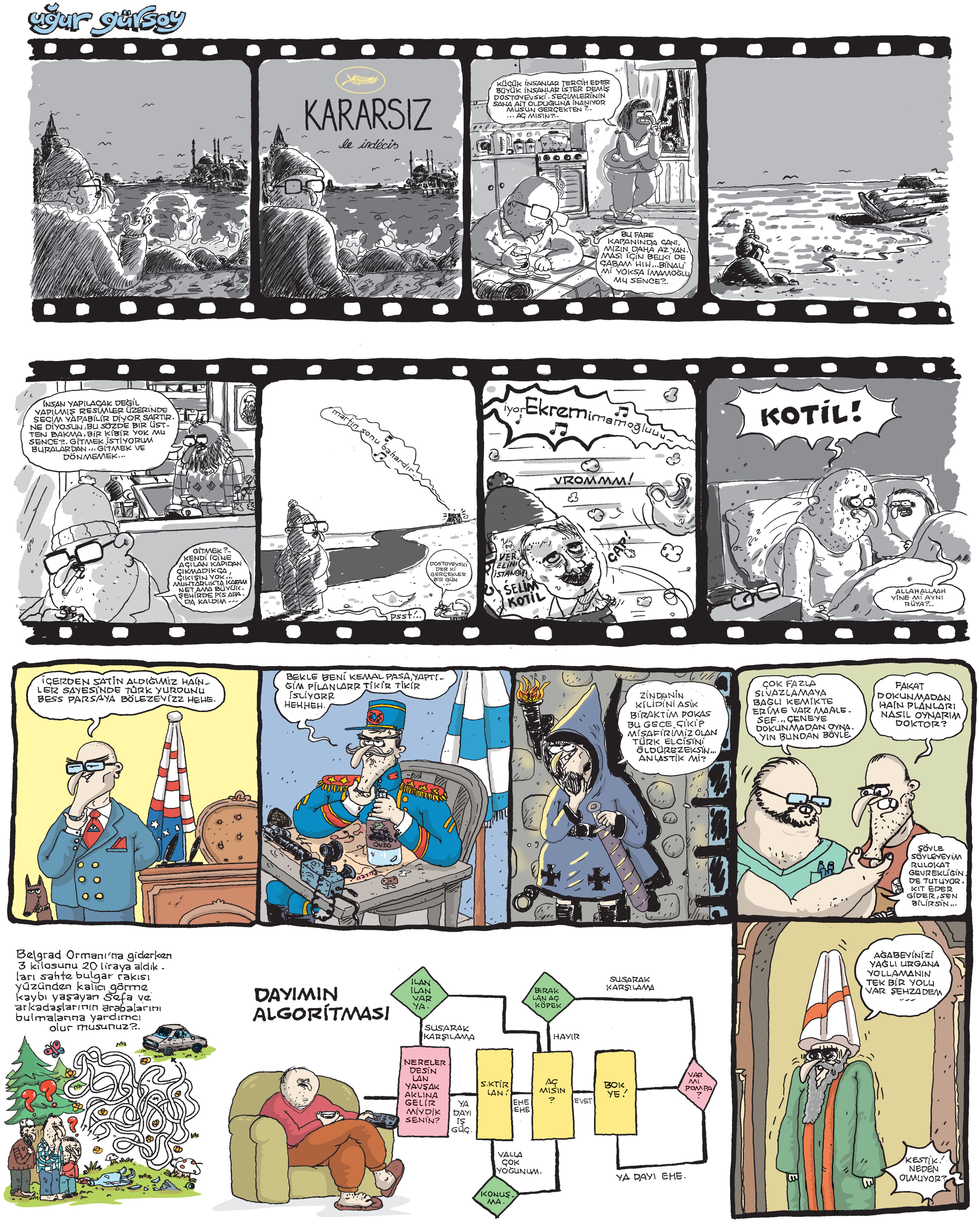
Baharla göz göze geldik. Gözleri güneş gibi parlıyor, gözüme güneş kaçıyor bahar gülümsüyor. Elini uzatıyor, ‘Gel de biraz kendimize gelelim’ diyor, ellerim ısınıyor. Atlıyoruz sahile geri dönüyoruz. ‘Bak insanlar sokağa, yeşilliklere çıktı, arkadaşların imkanı olanları tekneye binmiş, sen neden odanda kaldın bu kadar zaman? Bu kış da pek hareket etmedin hem’ diyor... Her yerim hamlamış. Uzun süredir oturuyorum galiba olduğum yerde. ‘Gel biraz hareket edelim, sana da iyi gelir’ diyor. Gerçekten de iyi geliyor. Zaten hareketsizliğin ilacı hareket. Sadece harekete başlamak bazen zorluyor ama ilk hamlenden sonra bi kendine geliyorsun. Sağa sola bakıyoruz, kediler, köpekler, kargalar, sivri gagalılar, balıkçıllar koşturuyor. Onlar hep sokakta zaten. Evi sokak olan dışarı nasıl çıksın? Saklandığı yerden böcekler kafaları çıkartmış, kalan son bitkiler, ağaçlar ve yapraklar üzerinde işinde gücünde kendilerine yiyecek arıyor herkes. Kim kimi yiyecek, kim ne zaman tükenecek bilmiyor. Böcek zaten ölümden korkmuyor, bir biz hayatımıza bir anlam katmak için hayatı bir şeymiş gibi yüceltiyoruz. Kendi hayatlarımız hepimizin oynadığı düşük prodüksiyon bütçeli filmler gibi. Her ülkenin yapım bütçesi farklı, her şehrin yapımcıları, yönetmenleri farklı. Herkes kendi başrolünde, iyi mi kötü mü olduğunu bilmeden oynuyor. Herkes artiz gibi bir havalarda. Başrol olmanın getirisi herhalde. Bahar camdan içeri giriyor, içeride toz parçacıkları güneşte yavaş yavaş hareket ediyor, biraz daha zaman geçiyor.

Bahardan sonrası yaz var. Bakalım kaç tanesine tanık olacağız.

Kiminin imkanı var tüm hayatı bahar gibi, kimisi kendi iklimini yaratıyor, kimisi ise akıntıda sürükleniyor zamanın akarsuyunda. Nehrin bittiği yerde ya bir şelale, ya bir delta, büyük denize ne zaman katılacağız, ne zaman buharlaşıp ne zaman yoğunlaşacağız bilmeden ilerliyoruz. Kimisi kendi teknesini, salını yapıyor sürüklenirken, kimisi başkalarının sallarına elleriyle tutunuyor, gidiyor mu gidiyor. Geçiyor mu geçiyor zaman. Kimine bir gün, kimine bin gün yetmiyor. ‘Hayatı kim bilebilir ki’ diyor bahar... Biraz da gülüyor, ‘Sen keyfine bak, moralini yerinde tut, olan olur, giden gider, sonu yok.

Güneş bir kez daha batıyor ilk bahar gününde. Bahar camdan kaçıyor, ‘Yarına filan yine gelicem, sen kendini hazırla, kendine iyi bak, çok da canını sıkma, olanla ölene çözüm yok. Zaman tüm dertlerin ilacı, sen yeter ki iyileşmeyi iste’ diyor. Kahvemin bir kısmını da içip kaçıyor.

Balkona yıllardır görmediğim tek ayaklı karga geliyor. Bana dönüp ‘Olm neredesin bunca zamandır, görüşemiyoruz’ dedi ve yine kanatlandı gitti. O muydu, başka bir karga mıydı, 8 yıldır neredeydi hiç bilmiyorum.
Bilemiyorum, bahar yarın yine gelir umarım.

uğur gürsoy
KARARSIZ
le indécis
KÜÇÜK İNSANLAR TERCİH EDER BÜYÜK İNSANLAR İSTER DEMİŞ DOSTOYEVSKİ. SEÇİMLERİNİN SANA AİT OLDUĞUNA İNANIYOR MUSUN GERÇEKTEN ?.. ... AÇ MISIN?..
BU FARE KAPANINDA CANIMIZIN DAHA AZ YANMASI İÇİN BELKİ DE ÇABAM HIH... BİNALİ Mİ YOKSA İMAMOĞLU MU SENCE?..
İNSAN YAPILACAK DEĞİL YAPILMIŞ RESİMLER ÜZERİNDE SEÇİM YAPABİLİR DİYOR SARTIR. NE DİYOSUN, BU SÖZDE BİR ÜSTTEN BAKMA, BİR KİBİR YOK MU SENCE?.. GİTMEK İSTİYORUM BURALARDAN ... GİTMEK VE DÖNMEMEK...
GİTMEK?.. KENDİ İÇİNE AÇILAN KAPIDAN ÇIKMADIKÇA, ÇIKIŞIN YOK... MUHTARLIKTA KAFAM NET AMA BÜYÜKŞEHİRDE PİS ARADA KALDIM ...
martin sonu bahardır...
DOSTOYEVSKİ DER Kİ GERÇEKLER BİR GÜN ...
psst!..
iyor Ekrem imamoğluuu...
VROMMM!
ÇAP!
SELİM KOTİL
KOTİL!
ALLAHALLAH YİNE Mİ AYNI RÜYA?..
İÇERDEN SATIN ALDIĞIMIZ HAİNLER SAYESİNDE TÜRK YURDUNU BESS PARSAYA BÖLEZEYİZZ HEHE.
BEKLE BENİ KEMAL PAŞA, YAPTIĞIM PİLANLARR TİKİR TİKİR İŞLİYORR HEHHEH.
OUZO
ZİNDANIN KİLİDİNİ AŞIK BIRAKTIM POKAS BU GECE, ÇIKIP MİSAFİRİMİZ OLAN TÜRK ELÇİSİNİ ÖLDÜREZEKSİN... ANLAŞTIK MI?
ÇOK FAZLA SIVAZLAMAYA BAĞLI KEMİKTE ERİME VAR MAALESEF... ÇENEYE DOKUNMADAN OYNAYIN BUNDAN BÖYLE.
FAKAT DOKUNMADAN HAİN PLANLARI NASIL OYNARIM DOKTOR?
ŞÖYLE SÖYLEYEYİM RULOKAT GEVREKLİĞİNDE TUTUYOR, KIT EDER GİDER, SEN BİLİRSİN...
AĞABEYİNİZİ YAĞLI URGANA YOLLAMANIN TEK BİR YOLU VAR ŞEHZADEM ...
KESTİK! NEDEN OLMUYOR?
Belgrad Ormanı'na giderken 3 kilosunu 20 liraya aldıkları sahte bulgar rakısı yüzünden kalıcı görme kaybı yaşayan Sefa ve arkadaşlarının arabalarını bulmalarına yardımcı olur musunuz?..
DAYIMIN ALGORİTMASI
İLAN İLAN VAR YA.
SUSARAK KARŞILAMA
NERELER DESİN LAN YAVŞAK AKLINA GELİR MİYDİK SENİN?
YA DAYI İŞ GÜÇ.
S.KTİR LAN!
VALLA ÇOK YOĞUNUM.
KONUŞMA.
EHE EHE
BIRAK LAN AÇ KÖPEK
HAYIR
AÇ MISIN ?
EVET
BOK YE!
SUSARAK KARŞILAMA
VAR MI POMPA ?
YA DAYI EHE.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Tok açın halinden anlamaz diye bir laf var. Bence bu yanlış. Hatta bana sorarsanız, aç açın halinden anlamaz. Aç çünkü önce kendi açlığını düşünür. Aç insan açlığını gidermekten başka hiçbir şey düşünmez. Aç başka açı düşünmez. Fakat tok insanın bir başka insanın açlığını düşünme ihtimali olabilir. Dolayısıyla tok açın halinden anlayabilir. Aç tokun halinden anlamaz aslında. Çünkü açlık sürekli bir durum olduğu için açlık olur. Sürekli bir durum olmayanına acıkma diyoruz. Açın tokun halinden anlayacak zamanı ve hali olmaz. Tokluğu bilmez aç. Aç sürekli açtır. Fakat tok insan arada da acıkır. O yüzden tokluk iyidir, açlık kötüdür. Tokluğu yüceltelim lütfen, açlığı değil. Öyle bir algı ki bu, tok kötü insan sanki, aç da iyi insan. Halbuki tam tersi. Olabilir.
æ Hani bazen görüyoruz, duyuyoruz ya. "Eski ünlü gitarist çantacılık yapıyor şimdilerde" diye. Sanki "ne kötü bir şey olmuş eski gitariste öyle" der gibi haberler bunlar hep. Doğru değil. Revaçta olan bir gitarist olsaydı zaten, çantacılığa hiç yönelmezdi. Demek ki revaçta değilmiş zaten ki, bakmış bu gitar işleri yürümüyor, "baba mesleğinden yürüyeyim madem" demiş. Öyle bir haber okudum da, o yüzden böyle yazıyorum. Sessiz sedasız bir geçiş süreci yaşayarak huzuru çantacılıkta bulmuş. O zaman haber olmayan bu durum, yirmi sene sonra "vah vah" nidaları eşliğinde insanlara servis ediliyor. Bırakın bu işleri agalar beyler hanımlar. Diyeceğim budur. Tam olarak anlatamadım ama sanki ne demek istediğim de anlaşıldı gibi.
æ Hazar da bir acayip. "Eşek de" diyorum mesela, "a-i" diyor. Ne düşüneceğimi bilemiyorum. "Eşek" demiş gibi, bir yandan da "eşek" dememiş gibi. İnsanı konturpiyede bırakıyor, resmen o oluyor.
æ Bazen de gidiyor, banyonun ışığını açıyor mesela. Seviyor öyle şeyleri. "Af-feriin, ne de güzel açtın, şimdi de kapat oğlum" diyorum mesela, kapatmaya gelince boyu yetmiyor. Boyu sadece ışığın düğmesini aşağı indirmeye yetiyor, kaldırmaya gelince şimdilik iki santim daha boyunun uzamasına ihtiyacı var. Ayakkabı giydirirsek kapatabilir ama. Şu anda tam sınırda çocuğumuz. Konuşmaya gelince sınırda, ışık kapatmaya gelince sınırda. Hadi bakalım, göreceğiz bakalım, neler olacak bakalım. Bakalım da bakalım. Lım. Im. Mım. Bı mım ımımımızın mımı.
æ Dün gece de ne biçim rüya gördüm. Ne saçmaydı ya o öyle. Uçaktayım. İstanbul boğazı üzerinden geçiyoruz. Hava da ne güzel. Güneşli, sıcacık. Canım nasıl çektiyse, atlayıverdim uçaktan denize. Cumburlop diye. Sen cumburlop'u bildin mi. Meltem Cumburlop. Ve bu olay son derece normal karşılanıyor. Sahil güvenlik geliyor botuyla. Onlar da çok mutlular ama. Özel botlarının önü hop diye merdiven gibi açılıyor. Ben bota çıkıyorum. Hepimiz çok mutluyuz o anlarda ama. Sonra da uyanmışım zaten. Hayır olsun derim ben böyle şeylere zaten.
æ "Şunu mutlaka izle" insanları var artık hayatımızda. "Şunu mutlaka izle". "Onu izledikten sonra da bunu izle". Bitmiyor. Öneriler, yorumlar bitmiyor. İzlenilen şeyin üzerine tartışmalar asla bitmiyor. Ki ben tartışmıyorum bile. Ben tartışmadığım halde nasıl oluyor da bu tartışmaların içinde, tam ortasında, tartışmanın süper öznesi olarak buluyorum kendimi, ben bunu asla anlamıyorum. Ass-la ama. "Sonra da şunları izle". "Ama önce bunları bunları izle ki şunları izlerken tam lezzet alabilesin". Deli çıkacağım ben galiba. Lütfen beni kendi beğenilerimle baş başa bırakabilir misiniz acaba. Alt tarafı dizi izliyorum, bir şeyi ne kadar yanlış yapabilirim acaba sadece dizi izlemekle. Çıldırdınız mı siz acaba. Lütfen ama. "Onları onları da izledikten sonra da ileriki tarihte tekrar bunu izle". Çıldırmak üzereyim, net söylüyorum. Net.
æ Bak yine saçma bir rüya gördüm. Hesapta bir arkadaşım gelmiş evimize. Yalnız şu anda benim oturduğum ev gibi görünen yer, aslında ailemin evimiş. Annemin yani. Ama benim evim gibiymiş. Aslında benim evimmiş, ama şekil olarak annemin eviymiş. Çocukken oturduğumuz ev gibiymiş. O evi de hiç unutmadım ya, o da acayip. Hala odalarını, planını, harfiyen çizsem çizerim. Sonra arkadaşıma diyorum ki, "hadi" diyorum, "yukarıya çıkalım". Yukarıya çıkan merdivenleri bir türlü bulamıyorum. Kafayı yiyeceğim. Derken annem diyor ki, "usta geldi, merdivenlerin yeri değişti" diyor. Bir bakıyorum, merdivenlerin yeri değişmiş gerçekten. Orada değil de öbür taraftaymış. Yukarıya çıkıyoruz ama yukarısı da değişmiş. Benim yukarım değil bu yukar. Yani benim yukarım gibi ama değil gibi de. Benim yukarımın tadı yok bu yukarda. Nasıl yıprandığımı anlatamam. Halbuki benim yukarım öyle mi ya. Benim yukarım süper bir yukar. Kuşlarım orada, bisikletlerim orada, çizimlerim plaklarım orada. "Ben yukarıdayım" diye bir şey var zaten normal benim hayatımda. Bir çıkıyorum yukarıya, saatler sonra inersem iniyorum. Her şey çok korkunçtu gerçekten rüyamda.
æ Hoşça kal.

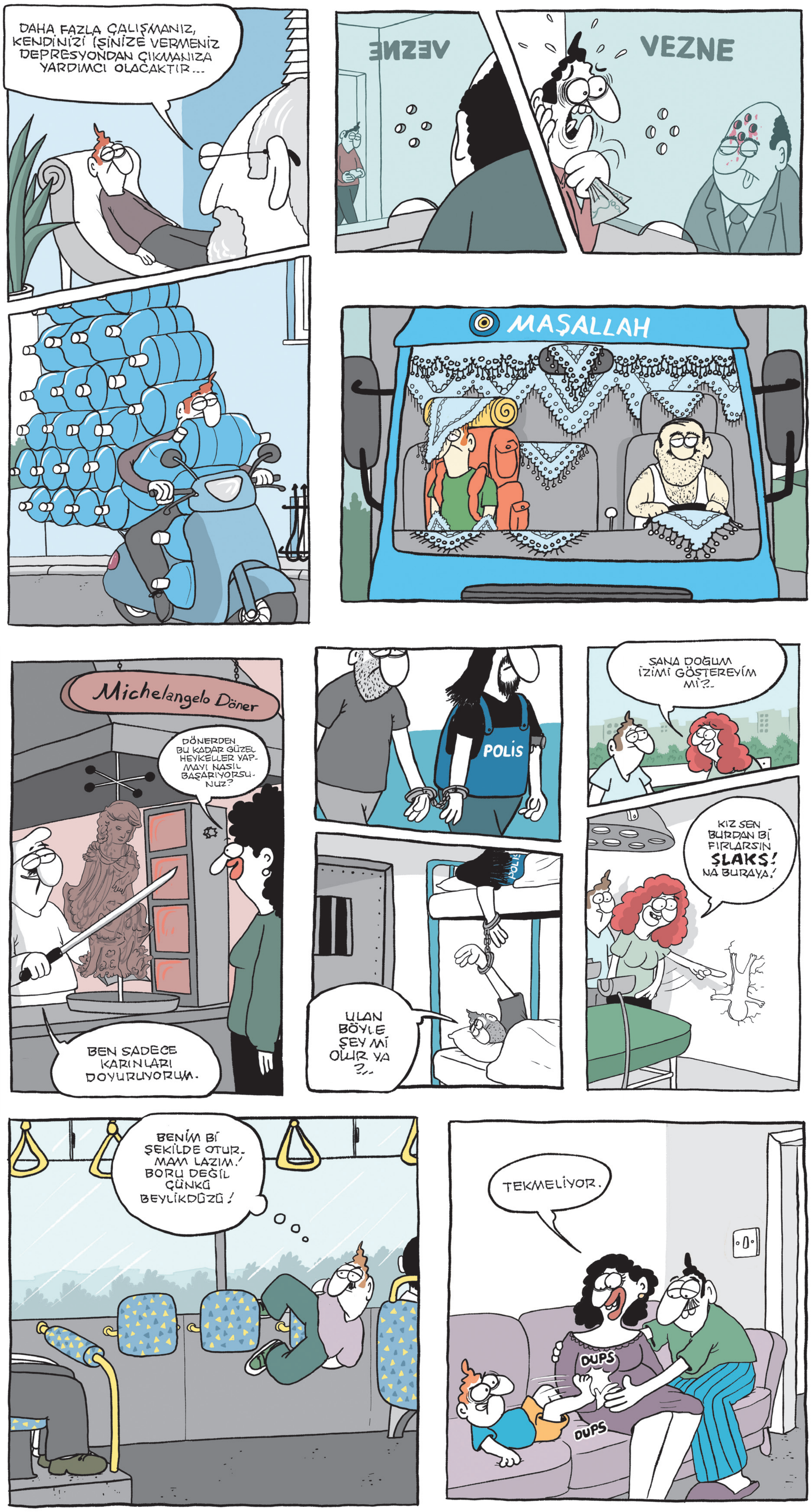
"HEY"
23 Mart Cumartesi / **İzmir Alsancak Sardunya** / Saat: 21.00 / bilgi: 0541 368 82 80
29 Mart Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49
30 Mart Cumartesi / **BKM Mutfak** Çarşı / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

İLKER ALTUNGÖK

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Tamam, her kuşak bir sonraki kuşağı kıyasıya eleştirmiştir, çoğu kez haksızlık da etmiştir. Bizi mesela "80 kuşağı çok apolitik, hiçbir şeyle ilgilenmiyorlar, Özal kuşağı bunlar," diye eleştirip duruyorlardı. Ama şimdi pek de öyle itiraz edilemeyecek bir gerçek var. Gerçekten bir noktadan sonra kafamız daha az çalışmaya başlamış gibi duruyor.

"Ha bunu nereden anladın?" derseniz, tam bir yüzeysel gibi televizyondaki bilgi yarışmalarından anladım. Çünkü netice itibariyle bilimsel bilgi üretme metodolojilerinin billurlaştığı on dokuz ve erken dönem yirminci yüz yıl çocuğu olmadığım için, metodolojim bir şey görüp onu analiz ederek çıkarım yapmak üzere ve öyle zannediyorum ki bu özelliğimle çok istesem saygın üniversitelerimizin sosyoloji kürsülerine başkanlık da edebilirim.

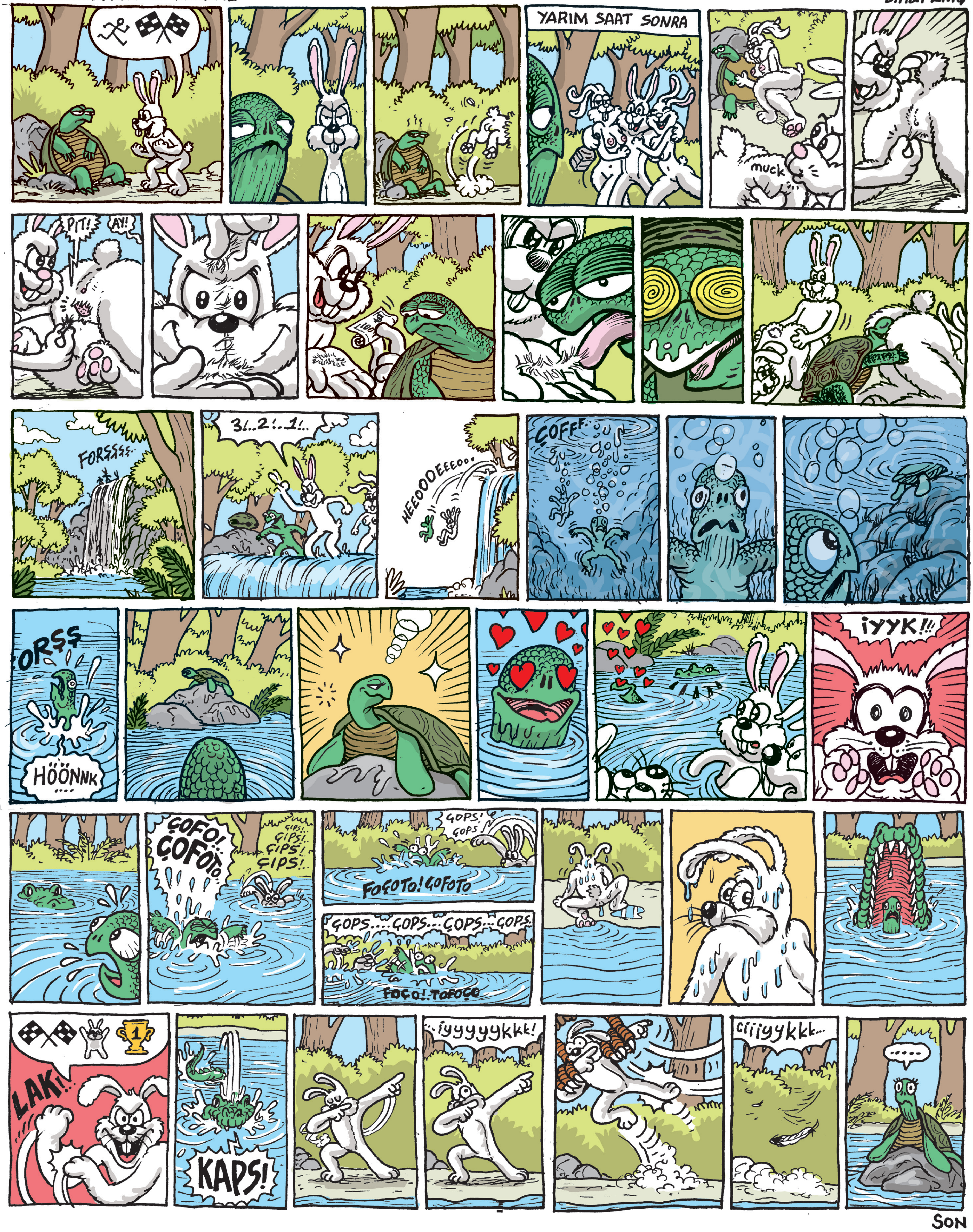
70 ve 80'li yıllarda televizyonlarda yayınlanan bilgi yarışmalarına baktığımızda ciddi, ağırbaşlı bir sunucunun (%94 ihtimalle Bülent Özveren) karşısındaki hobileri kitap okumak ve müzik dinlemek olan ve diğer yarışmacı arkadaşlarına başarılar dilemeyi ihmal etmeyen yarışmacılara al sana bir kaya, nereye dayarsan daya tipinde sorular sorduğunu görüyoruz. Üstelik öyle şık falan da; "Şu iki şık arasında kaldım, bir de seyirciye soralım, ay benim kaynım çok sinemaya gidiyor o kesin bilir," gibi jokerler de yok. Bülent Özveren çat diye soruyor "Kimdir bu 1936 olimpiyatlarında bronz madalya alan sporcumuz?" diye, karşısındaki "bir kamu kurumunda çalışmakta" olan yarışmacılar da biraz düşünüp ellerindeki kâğıtlara yazıyorlar o bronz madalya alan sporcunun adını. Şimdi en çok izlenen yarışma programlarında "Hangisi Türkiye'nin bir ilidir?" diye sorup şıklara da "Konya, Polonya, Letonya, Tüdanya" yazıyorlar, yarışmacılar da Tüdanya'yla Konya arasında kalıp telefon joker hakkını kullanıyorlar. "Damlaya damlaya ne olur?" diye sormaları an meselesi ve aslını isterseniz çok yakından da takip etmediğim için çoktan sormuş ve "a) yel olur, b) gol olur, c) göl olur, d) ay n'olur" diye şıklarla bezemiş bile olabilirler.

Ama eski yarışmalarda mimarlar, şairler, sadrazamlar, iktisat kongrelerinin tarihleri, periyodik cetvelin dibinden kıyısından maddeler, nobel ödüllü astrofizikçiler falan soruluyordu. Basbayağı her bir eski TV yarışması sorusu günümüzün kim beş yüz milyar ister'inin son sorusu ağırlığında ve şık da yok joker de. Ha nedir? Elbette izleyiciler olarak çoğunlukla soruların cevaplarını bilmiyorduk ve olur a bir programda evde birisi iki üç soruyu doğru yanıtlarsa fiyakasından geçilmiyordu.

Ama nedir, bir şekilde çok bilgili birilerini kutluyorduk ve tamam öğrenmiyorduk elbette zira sorular ve cevapları aklımızda kalmıyordı çok ama en azından sorularda geçen konulara dair kulak dolgunluğumuz oluyordu. Hâlbuki şimdi neredeyse bütün soruları biliyoruz, bilmesek de zaten dana gibi şıklar var, oradan hatırlıyoruz. Bilgiyi değil, kendi bilgimizi kutluyoruz, kendimizi çok zeki, çok bilgili hissedip ekran başında mal gibi oturduğumuz hâlde çok şey biliyormuşuz gibi havalara giriyoruz. Ulan Atatürk'ün köpeğinin adını sormuşlar şimdi baktım, e biz onu ilkokulda okuma parçalarında öğrenmiştik, foks işte yahu. Düz sorsan aklıma gelmez de, şıklara koyunca anında biliyor insan. Neyi biliyor? İlkokul dördüncü sınıf okuma parçasındaki bilgiyi. Üçgenin iç açılarının toplamını şık olmadan bilemeyen bir nesil olmaya doğru ilerliyoruz ama hesapta bilgi otobanı bizi manyak gibi yapacaktı, kanatlarımız falan çıkacaktı. Resmen görünmez kanatlarımız çıktı, kuş gibi olduk lan.

KAPLUMBAĞA VE KARTAL

cihan kılıç

SON

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Gelinim Mutfakta"dan sonra olay program:

DAMADIM BANYODA!

● **Eşi benzeri görünmez formatımızın bu haftaki yarışmacıları birbirinden billur, serpilmiş, acar insanlar. Ak-pak, mis gibi kayınpederler, damatlar var içlerinde. Buhar kamerası hazırsa ilk evimize dalalım arkadaşlar...**

● Meşin Bey'in evindeyiz. Kendisi damadıyla altlı üstlü oturuyor. Damadı Şakrak, bir linyit üretim yalanının başını çekiyor. Şimdi üst katta Meşin Bey'in evindeyiz. Kameramızı yere koyunca altlı üstlü evler yan yana oluyor, evi ev yapan anlam alt üst oluyor. Meşin Bey ve damadı, içli dışlı, resmen tatilde gibiler. Bay Şakrak'ın eşi Saragosa ve çocukları Sotiri, oturma odasında soba üzerinde güşüm kaynatıyor. Eski usul bir banyo tecribesi bekliyor bizi...

● **Lilaya çalıyor banyonun buharı. Cicim buharı... Çizgili havluların arasında lavanta. Paşam lavanta... Bas! Ne, çekimde misin? Bozma, devam et. İlk etapta Damat Şakrak, kendi tabiriyle Meşinetto Baba'sını keseleyecek...**

● Meşin Bey, çetin adam. Lisedeyken kurt boğmuş. Deri yeleneğinden Basra işi sarı ipek keseyi çıkarışını ağır çekimde tekrar tekrar izledim. 'Muazzam bi jestion! Vücut dili ve edebiyatı on üstünden on numara. 'Beni''dedi, ''bununla kesele evlad!''

● **Evvela usul usul, mini hırlarla kir kabartan Şakrak, Meşinetto'ya ve çekim ekibine birer şişe soğuk, sarı meşrubat içirerek karşı jest eyliyor: Şimdi kir kabartma zamanı! Keseye hasret siz seyirci sevgililerimiz için bu süreci hızlı geçiyoruz... Haydi, ov, bas. Vakit tamam.**

Kitapçılarda

● Şakrak, sevecenlikle duruladığı kaynatasını, gülsuyuyla marine ediyor ve Basra işi limonküfü havluya sarıyor İşte hakiki vefa...

● **Reklam dönüşü hediye bekleyen çok olur derler, sponsor sayma vakti geldi. Ben sponsorun zeki, çevik ve aynı zamanda sesli düşünmeyenini severim. Evvet, işte markalarımız: Asimetri Fayans Yurdu, Ayhan Işık Gibi Güneş Paneli, Norman Bates Duş Perdeciliği, Altan Günbay Şampuanları, Selam Kitty Bacım Piknik Tüpçülük, Bararella İletişim, Kıt Kıt Güğümcülük, Aynan Öyle Halkla İlişkiler, Fin-Türk His Adamlar Deneği, Toros Şak Küvetleri, Muamma Muslukçuluk Kırmızı Nokta Sıcak Su Departmanı, Ergani'den Aslıyok Hanım ile sakin kedisi Tarator... Ve Zeynel Plakçılık. Başım dönüyor şimdi benim. Deneyimsizlik, pandalara acı böğürtlenleri tattırıyor...**

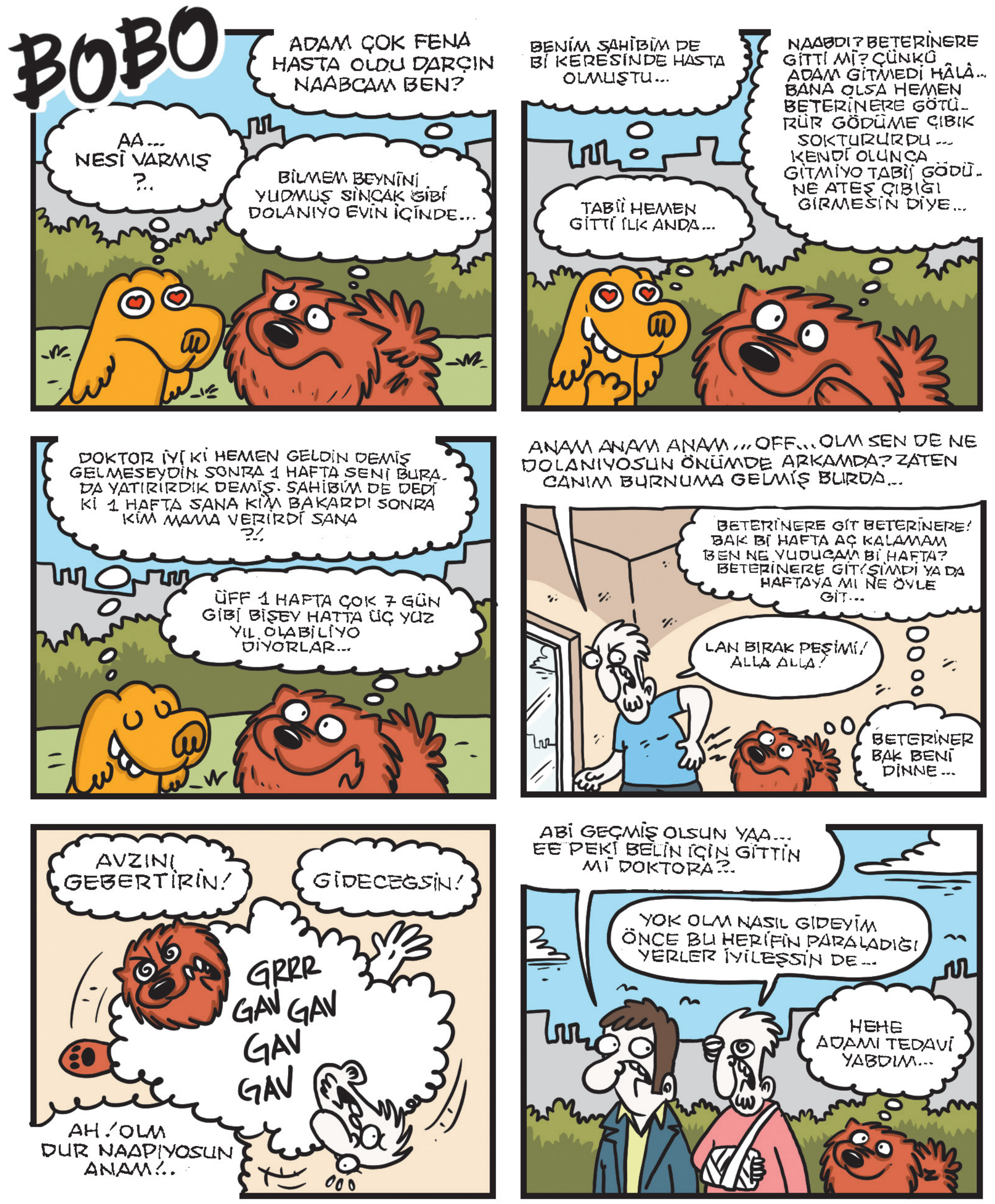
● Şimdi devinme sırası Meşin Bey'de, sevinme sırası ise damadı Şakrak'ta. Bay Şakrak, amatör müzisyen. ''Normalden Uzun Suratım, Ben Atım'' adlı şarkısına klip çekmiş. Klipte Sotiri, midilliye biniyor...

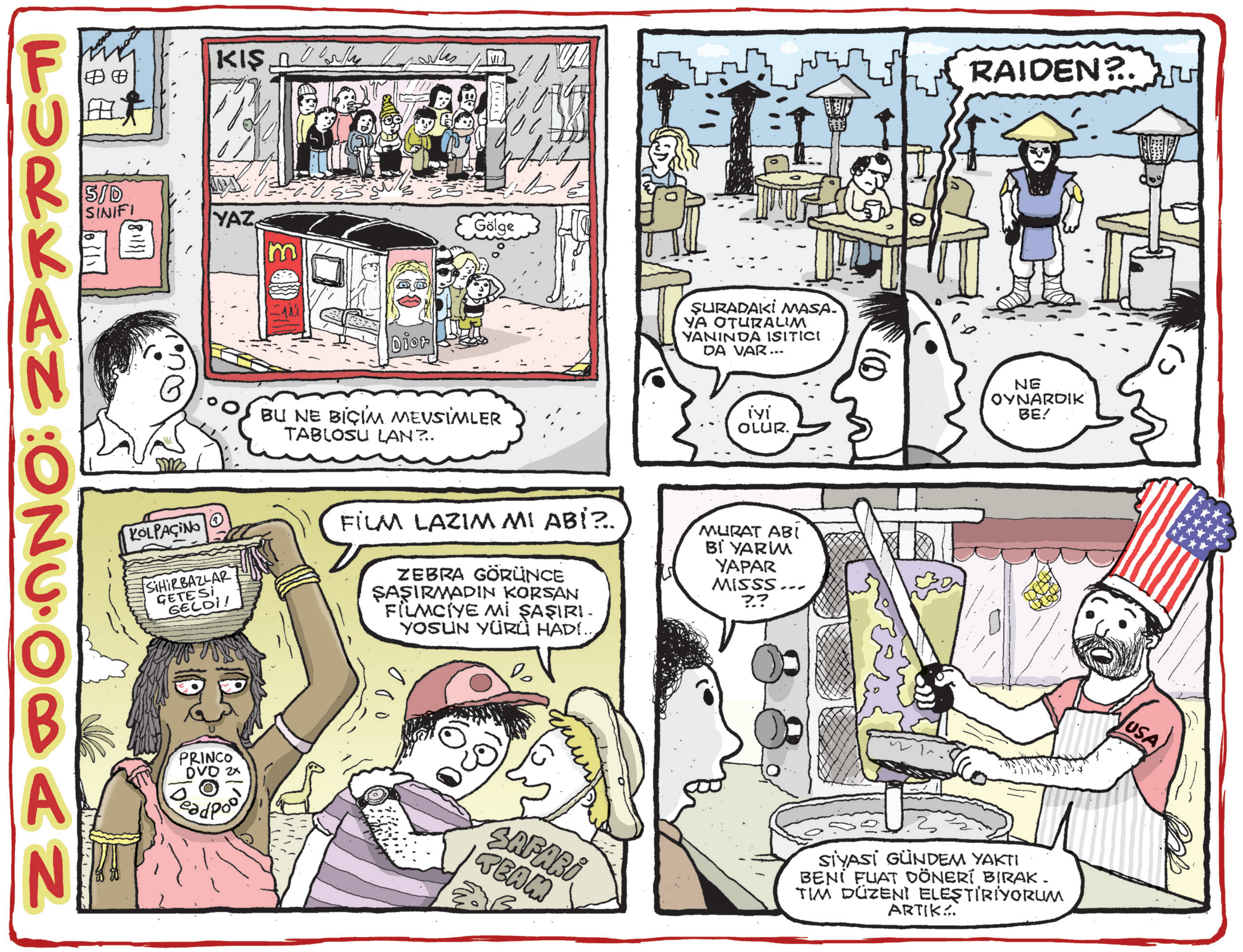
● **Jestion sırası şimdi Meşin Bey'de: Damadının kafasını yıkayacak. Şakrak'ın kafasında, yüzünde zerre kıl, tüy yok; ol sebepten Meşin Bey, biricik damadının net, yuvarlak kafasını salt duş jeliyle köpürtüyor. Yalnız güzel köpürtüyor...**

● Şimdi soba başında kuruma zamanı. Klara'nın hazırladığı Basra işi kahve hepimize iyi geliyor. Diğer damat ve kayınpederler misafir odasına serptiğimiz armutlarda oturup puan vermeye hazırlanıyor. Yöre halkı, yakınlarını televizyon yarışmalarına katılmaya ikna etmekle geçiniyor. Öte yandan, Gürbüz, onu kek sanıyor! Hattızatında hakiki kek, kekstrayı yer! Gürbüz harbi keriz...

● **Ve final! Günün çiftinin not ortalaması 6.8. Şahsi kanımca yıldızlı on insanlar. Munis kedi Tarator gibi oluyor insan yanlarında. Helal olsun valla bu adamlara, kaynanalar başka gelinlere ne kadar da az puan verirler, karşında üvey insan mı var, di mi? Kayınpederler daha insaflı. Ha, önümüzdeki bölümlerde ''daşşaklı kayınna'' denilen tip lere denk gelir miyiz, zaman gösterecek efendim...**

vedatozdemiro@gmail.com

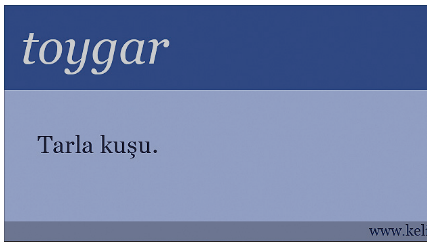
Geçen hafta ne olmuştu?

Batmak üzere olan bir gözlükçü var, aynı zamanda bilgisayarcı. Olaylar benim geçmişimde geçiyor. Ben gözlükçü / bilgisayarcının gönüllü esiriyim. Sevgi tutsağıyım. O dükkanda zaman geçirmeyi dünyada her şeyden çok seviyorum. İçinde bulunduğum dünya Kırklareli'nin ilçesi, o yüzden sevilecek, bağlanılacak çok şey yok. Gözlükçü / bilgisayarcı batmak üzere, batmaması için bütün vitrini alüminyum folyoyla kaplamayı öneriyorum. Alüminyum folyo sayesinde gözleri kamaşan kasaba halkı güneş gözlüğünün iyileştirici özelliklerini daha iyi takdir edecek ve güneş gözlüğü satın alacaklar. Böylece dükkan batmayacak ve ben bütün boş vaktimi bilgisayarcı / gözlükçü dükkanında günlerini bilgisayar oyunu oynayarak geçiren esnafı izleyerek geçirebileceğim. Bu, o tecrübesiz yaşlarım için bile tutkulu bir plan. Ayrıca babamın marketi var ve vitrin kaplaması için gerekli olan milyonlarca dolarlık alüminyum folyoyu babamın marketinden farkedilmeden çalabileceğime inanıyorum.

Bu plan bana yaşamak için yeni, daha önce tatmadığım bir enerji ve neşe veriyor. O zamanlar babamla aramız çok iyi değil. Babam lise sınavlarına hazırlanmak için kullanabileceğim zamanımı boş işlere harcadığıma inanıyor. Ben ise bilgisayarcı / gözlükçü dükkanının vitrinini alüminyum folyoyla kaplarsam o dükkanda satılan Yargıç Dredd oyununu bedavaya alabileceğime inanıyorum. Şimdi böyle anlatınca kulağa babam haklıymış gibi geliyor.

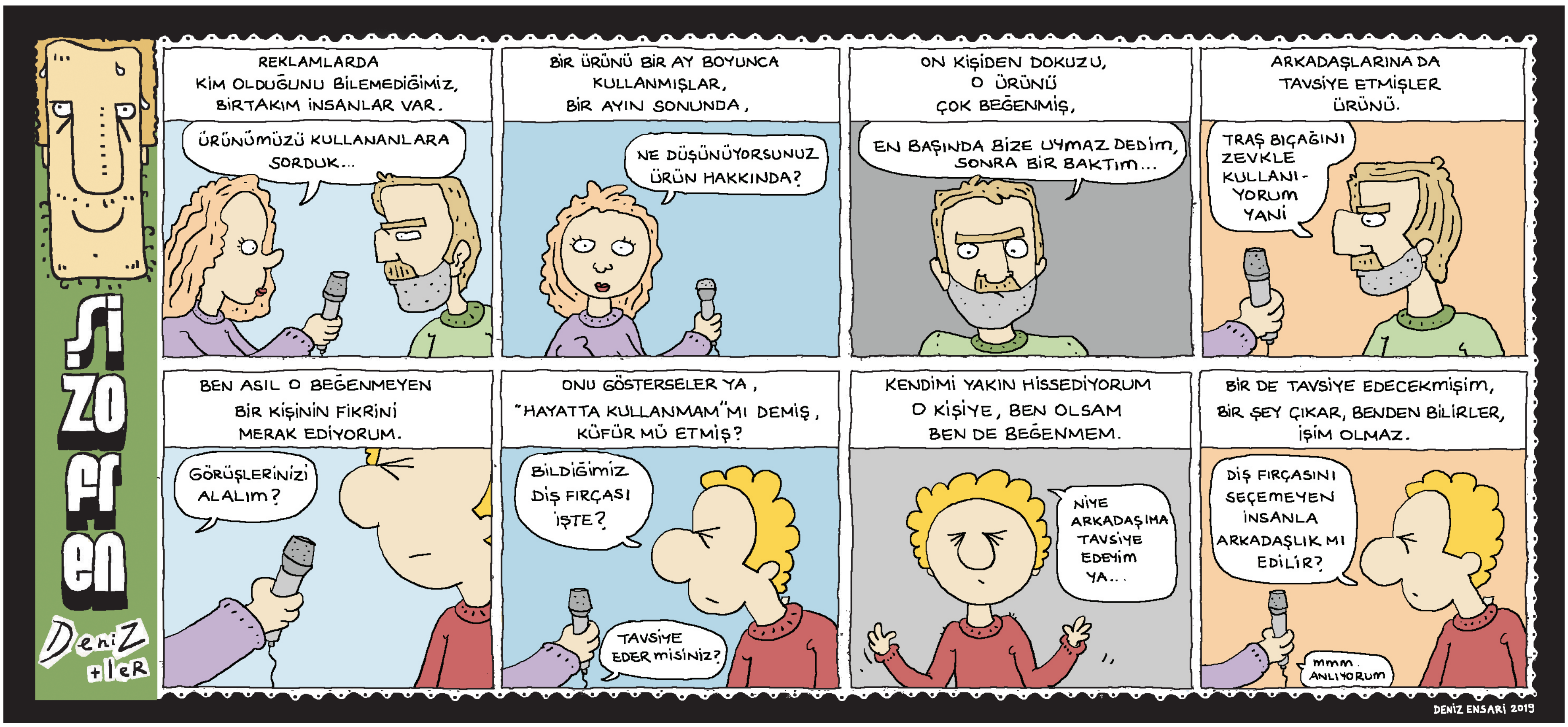
Babam sık sık bilgisayarın monitörünü gösterip "deneme sınavlarında berbat sonuçlar alıyorsun, eğer sene sonuna kadar bu sonuçlar iyiye güzele doğru değişmezse atarım bu bilgisayarı camdan aşağı" diye tehditler savuruyor. Oysa bilgisayarı yok etmek istiyorsa kasasını camdan aşağı atmak zorunda. Bilgisayarın monitörünü camdan atmakla ancak sakalımızı kesmiş olursunuz. Oysa kasasını atsaydınız kolumuzu kesmiş olurdunuz ve bu bizim için daha kötü olurdu. Tarih dersinde böyle bir olay dinlediğimi hatırlıyorum. Birisi birisine büyük bir laf etmiş, o da altta kalmamış ve daha büyük bir laf söylemiş. Açıkçası bu tarz tehdit ve havalı sözler tarih dersinde daha sık işlenseydi, dersi büyük ihtimalle daha iyi anlardım ve daha heyecanla dinlerdim. Tarihleri, şahısları bir kenara bırakalım; büyük sözlere, heyecanlı tartışmalara, hararetli kavgalara odaklanalım. Kim kime ne demiş, o şahıs bu söylenen laflara nasıl cevap vermiş? Sen padişahsan gel sen yönet, hayır ben padişahsam o zaman ben sana emrediyorum, ilk dediğim gibi yapalım. İşte bu tarz tartışmalar heyecanlı. İşte bu insanların tarih dersine ilgisini ve katılımını arttıracak bir fikir. O dönem hiçbir konuyla ilgili hiçbir fikrim ciddiye alınmıyor. O yüzden gözlükçü dükkanında vitrin projemin beğenilmesi benim için önemli.

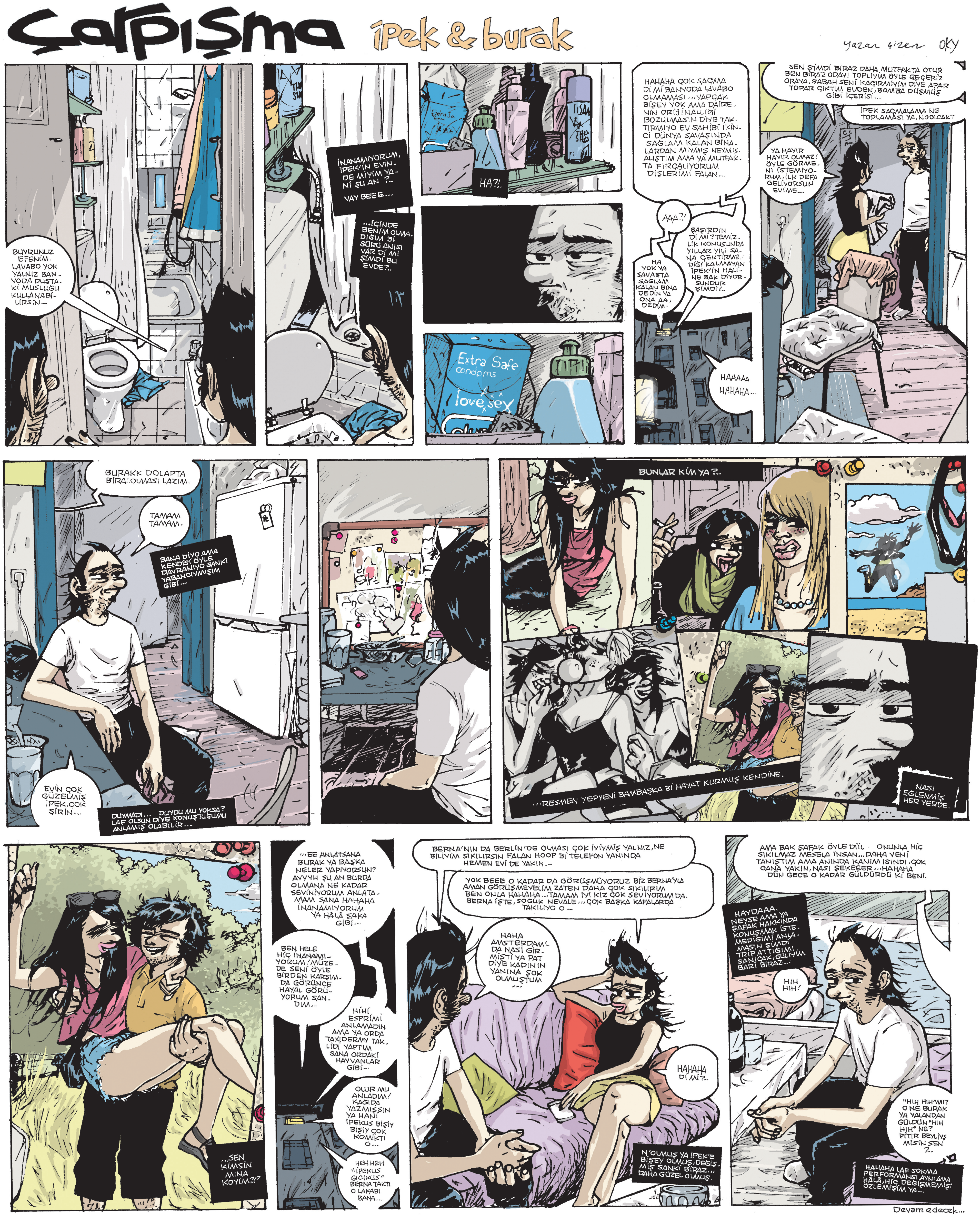

Olay gününün sabah evden normal okul çantamın beş katı büyüklüğünde bir çantayla ayrılıyorum. Çocuğundan hiç şüphelenmesen bile yine de "allah allah, niye ki?" diye düşünürsün. Annem ardımdan üzüntü ve acımayla bakıyor. O gün babamı arayıp "oğlumuz okula giderken dev gibi bir çanta giydi, ya uyuşturucu kullanacak ya da saçma sapan bir şey yapacak, haberin olsun" diye uyardı mı? Asla bilemeyeceğiz.

Babamın dükkanında, alüminyum folyoları çantaya doldururken olabildiğince normal davranmaya çalışıyorum. Diğer müşterilerle göz göze geliyoruz. İyi günler... Dükkan babamın. Alüminyum folyo lazım oldu. Çalmıyorum. Anneme lazım oldu, benden rica etti. Neden lazım oldu tam bilmiyorum, sanırım bütün kuzu pişireceğiz. İyi günler. Babama söylemeyin, sürpriz olacak... Ben dükkan babamın deyince müşterilerden çok tatlı bir bayan "ERMAN MISIN SEN, ÇOK BÜYÜMÜŞSÜN, BENİ TANIDIN MI?" diye bağırıyor. O bağırınca diğer müşteriler de ötmeye başlıyor: SEN TANJU'NUN OĞLU MUSUN YA? MAŞALLAH! KAÇA GİDİYORSUN? BIRAK OKULU YA, ÇALIŞ BABANIN YANINDA. EHEHEH. ŞAKA YAPIYORUM. SİZ OKUYACAKSINIZ. OKUYUN. BENİM OĞLAN DA ANADOLU LİSESİNDE, TOYGAR. TOYGAR'I TANIYOR MUSUN? ÜÇÜNCÜ SINIFTA, SENDEN İKİ YAŞ BÜYÜK TOYGAR.

Dükkandaki bütün canlılar hareket sensörlü alarm gibi bir şeye dönüşüp TOYGAR diye ötmeye başlıyorlar. Oysa bu kolay bir iş olacaktı. Dükkana gir, folyoları al, çık. Kimsenin ruhu duymayacaktı. Panik içinde sağa sola bakınırken dükkanın öteki ucundan bana bakan babamla göz göze geliyorum. Sen niye böyle bir insan oldun der gibi bakıyor. Hiçbir şey bilmesine imkan yok ama her şeyin farkında gibi. Elimde alüminyum folyo olduğu için normal davranma ihtimalim yok, dudaklarımı "okul için lazım" şeklinde oynatıyorum. Babam da dükkanın öteki ucundan dudaklarını "onları yerine bırak, akşama konuşacağız" şeklinde oynatıyor. Bilgisayarla bu kadar ilgili olmam aslında iyi bir şey. Akşama savunmamı yaparken bu konu üzerinde yoğunlaşırım diye düşünüyorum. Bilgisayar geleceğin mesleği ve geleceğe bilgisayar uğruna hırsızlık yapmayı göze alanlar şekil verecek... Diyebilirim.

Çarpışma
İpek & burak
Yazan Çizen OKY
BUYRUNUZ EFENİM. LAVABO YOK YALNIZ BANYODA DUŞTAKİ MUSLUĞU KULLANABİLİRSİN...
İNANAMIYORUM, İPEK'İN EVİNDE MİYİM YANİ ŞU AN ?..
VAY BEEG...
...İÇİNDE BENİM OLMADIĞIM Bİ SÜRÜ ANISI VAR Dİ Mİ ŞİMDİ BU EVDE?..
HA?!.
HAHAHA ÇOK SAÇMA Dİ Mİ BANYODA LAVABO OLMAMASI ...YAPÇAK BİŞEY YOK AMA DAİRENİN ORİJİNALLİĞİ BOZULMASIN DİYE TAKTIRMIYO EV SAHİBİ İKİNCİ DÜNYA SAVAŞINDA SAĞLAM KALAN BİNALARDAN MIYMIŞ NEYMİŞ. ALIŞTIM AMA YA MUTFAKTA FIRÇALIYORUM DİŞLERİMİ FALAN...
AAA?!
ŞAŞIRDIN Dİ Mİ? TEMİZLİK KONUSUNDA YILLAR YILI SANA ÇEKTİRMEDİĞİ KALMAYAN İPEK'İN HALİNE BAK DİYORSUNDUR ŞİMDİ?..
HA YOK YA SAVAŞTA SAĞLAM KALAN BİNA DEDİN YA ONA AA, DEDİM.
HAAAAA HAHAHA...
SEN ŞİMDİ BİRAZ DAHA MUTFAKTA OTUR BEN BİRAZ ODAYI TOPLIYIM ÖYLE GEÇERİZ ORAYA. SABAH SENİ KAÇIRMIYIM DİYE APAR TOPAR ÇIKTIM EVDEN, BOMBA DÜŞMÜŞ GİBİ İÇERİSİ...
İPEK SAÇMALAMA NE TOPLAMASI YA, NOOLCAK?
YA HAYIR HAYIR OLMAZ! ÖYLE GÖRMENİ İSTEMİYORUM, İLK DEFA GELİYORSUN EVİME...
BURAKK DOLAPTA BİRA OLMASI LAZIM.
TAMAM TAMAM.
BANA DİYO AMA KENDİSİ ÖYLE DAVRANIYO SANKİ YABANCIYMIŞIM GİBİ...
EVİN ÇOK GÜZELMİŞ İPEK, ÇOK ŞİRİN...
DUYMADI... DUYDU MU YOKSA? LAF OLSUN DİYE KONUŞTUĞUMU ANLAMIŞ OLABİLİR...
BUNLAR KİM YA?..
...RESMEN YEPYENİ BAMBAŞKA Bİ HAYAT KURMUŞ KENDİNE.
NASI EĞLENMİŞ HER YERDE.
...SEN KİMSİN MINA KOYIM?!?
...EE ANLATSANA BURAK YA BAŞKA NELER YAPIYORSUN? AYYYH ŞU AN BURDA OLMANA NE KADAR SEVİNİYORUM ANLATAMAM SANA HAHAHA İNANAMIYORUM YA HÂLÂ ŞAKA GİBİ...
BEN HELE HİÇ İNANAMIYORUM! MÜZEDE SENİ ÖYLE BİRDEN KARŞIMDA GÖRÜNCE HAYAL GÖRÜYORUM SANDIM...
HİHİ ESPRİMİ ANLAMADIN AMA YA ORDA TAXIDERMY TAKLİDİ YAPTIM SANA ORDAKİ HAYVANLAR GİBİ...
OLUR MU ANLADIM! KAĞIDA YAZMIŞSIN YA HANİ İPEKUS BİŞİY BİŞİY ÇOK KOMİKTİ O...
HEH HEH "İPEKUS GICIKUS" BERNA TAKTI O LAKABI BANA...
BERNA'NIN DA BERLİN'DE OLMASI ÇOK İYİYMİŞ YALNIZ, NE BİLİYİM SIKILIRSIN FALAN HOOP Bİ TELEFON YANINDA HEMEN EVİ DE YAKIN...
YOK BEEE O KADAR DA GÖRÜŞMÜYORUZ BİZ BERNA'YLA AMAN GÖRÜŞMEYELİM ZATEN DAHA ÇOK SIKILIRIM BEN ONLA HAHAHA...TAMAM İYİ KIZ ÇOK SEVİYORUM DA. BERNA İŞTE, SOĞUK NEVALE...ÇOK BAŞKA KAFALARDA TAKILIYO O...
HAHA AMSTERDAM'DA NASI GİRMİŞTİ YA PAT DİYE KADININ YANINA ŞOK OLMUŞTUM...
HAHAHA Dİ Mİ?..
N'OLMUŞ YA İPEK'E BİŞEY OLMUŞ, DEĞİŞMİŞ SANKİ BİRAZ... DAHA GÜZEL OLMUŞ.
AMA BAK ŞAFAK ÖYLE DİİL ONUNLA HİÇ SIKILMAZ MESELA İNSAN...DAHA YENİ TANIŞTIM AMA ANINDA KANIM ISINDI, ÇOK CANA YAKIN, NASI ŞEKEEER...HAHAHA DÜN GECE O KADAR GÜLDÜRDÜ Kİ BENİ.
HAYDAAA. NEYSE AMA YA ŞAFAK HAKKINDA KONUŞMAK İSTEMEDİĞİMİ ANLAMASIN ŞİMDİ TRİP ATTIĞIMI SANICAK, GÜLİYİM BARİ BİRAZ...
HIH HIH!
"HIH HIH" MI? O NE BURAK YA YALANDAN GÜLDÜN "HIH HIH" NE? PİTIR BEYLİYS MİSİN SEN ?..
HAHAHA LAF SOKMA PERFORMANSI AYNI AMA HÂLÂ, HİÇ DEĞİŞMEMİŞ! ÖZLEMİŞİM YA...
Devam edecek...

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Gecenin köründe, kitlendiğinde bütün kapılar./ Aşıkların geçeceği kapılar açılır/ Alev alev yanan gövdesiyle, çırpınan bir güvercin gibi vardığında pencerene aşk/ Uyanık ol"

Ebu Said Ebu'l Hayr

İki yüzlü ay Mart. Diğer yüzü: Günlük güneşlik. Pırıl pırıl. Göz kamaştırıcı.(siper yapıyorum elimi) Sıcak da epey. Montlar elde, kollar sıyrılmış. (Tişörtünü tek parmağıyla boyun kısmından ayırıp içine doğru üfleyen. onu dahi gördüm) Köpekler caddenin diğer yanında daracık gölgelere çekilmiş.(güneşe seriliyorlardı düne kadar) Terlemiş, kıpkırmızı yüzlü bebek. Ağlıyor arabasında. Eğilmiş, yüzüne eliyle yelpaze yapan annesi. "Yaz başladı "anlamına gelen o el hareketi. (Antalya) Caddedeki turunç ağaçlarının çiçekleri açtı açacak. Yeniden dirilişin/ uyanmanın/ doğumun/ yaşama sevincinin bayıltıcı/büyüleyici kokusu. Bütün caddeyi sarıp sarmalayacak. Az var. Balkonlardan evlerin içine doğru… Eli kulağında.

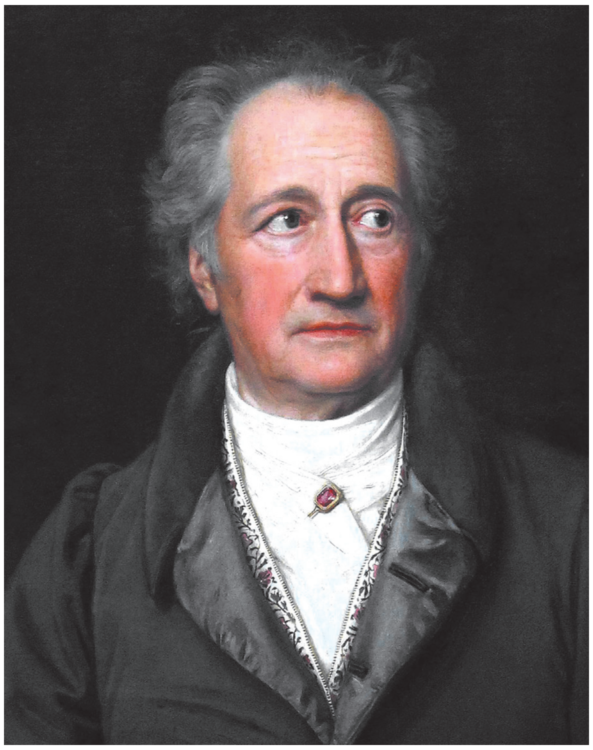

Portakal/Turunç çiçekleri

Bugün yarın. Kedi çığlığıyla yarışır. Aynı şiddette bir bahar manifestosu. Fazlası var eksiği yok.

"ÜMİDVÂR" GELECEK

Kaleiçi'nde niyet çektirenler çoğalmış. (sokaklar kalabalık) Tavşan'a niyet çektirtenler. Ardarda üç dört tane gördüm. Şaşırtıcı. Geleceği bilme eğilimimiz mi arttı. Ne oldu. Ne dönüyor? O 'talep patlaması'nı mı fark ettiler. Tavşanların yanına iki de beyaz güvercin eklemişler. (neredeyse hepsinde)Bir üst çıkıntıda da onlar duruyor. (istihdam'da gözle görülür artış) Bu yeni çalışanlar işlerinden memnun görünüyorlar.(hayırlı olsun) Ayakları bağlı mağlı değil. Duruyorlar öyle. Hepsi bembeyaz. Aşırı beyaz. Hele tavşanlar beyaz beyaz ışıldıyorlar. Demek ki geleceğin rengi beyaz. Yani "ümidvar" geleceğin. "Kara karga çeksin niyeti" istemez kimse herhalde. (Ben merak ederim gerçi. --"Bir de o çeksin"--) Karga o çeşit bir işi kabul etmez zaten.(anasının gözü--belki yüz yaşında--)

Johann Wolfgang von Goethe 1749-1832

"GELECEKTEKİ GEÇMİŞ ZAMAN"(KİP)

Böyle gıllıgışlı/müphem/meşkûk/ bulanık "ilginç" zamanlarda geleceğe ilgi de artıyor. Katbekat. Anbean artıyor. (nükleer silah anlaşmalarından çekilen çekilene, petrollerini millileştirmiş Venezuela'ya kafalarından başkan atıyorlar) Kâhinler, kehanet yeniden önem kazanıyor.

Yeni bir kehanet biçimi ortaya çıktı. İlk defa oluyor bu çeşidi. Yepyeni. Bu yıllarda oldu. "Gelecekten geldiğini söyleyenler" Neredeydiler? Neredeydiniz? Altmışlara, yetmişlere, seksenlere, doksanlara kadar ne gelen ne giden. Yoktu. Tek bir kişi. Bunlar,(bu gelenler) geleceği kafalarından uydurmuyor hem, (öyle diyorlar) görmüşler etmişler. Yaşamışlar.(bittecrübe sabit) Sonra da gelip gördüklerini anlatıyorlar. Bize. Yalan yok bunlarda. Gelecekte yaşanmış şeyler? İki yüz yıl sonrasından geliyor ama bizim bu günleri seçmiş. Bak bak. Diğeri? O da. O otuz sene sonrasından. O da burda. On sene sonrasından gelen. Ardarda. Hepsi bu zamana. Beş on tane kadar oldular. (hepsi aynı mahallede yaşasa, site falan kursalar) (Sadece ikibinon'lu yılların ikinci yarılarına gelebilen dar kapasiteli bir makine mi icad olundu. oralarda.)

Geçmişte işiniz ne? Bizi merak ediyor idiysen tarih oku. Yazıyordur orada hepsi. "Derin düşünceye sahip insanlar, gelecekte olduğu kadar, geçmişte de yaşamaya ihtiyaç duyarlar." Demişti Goethe. Büyük düşünür. Bunların hiç birinde öyle bir "derin düşünce sahibi insan" havası? Yok… İşleri güçleri makara. Madrabazlık. İşkillendirmek ister gibi halleri var bizleri. "On sene sonra öyle acaip bişey olacak ki…" "… bişey daha olacak ama onu söyleyemem… hele iki yıl sonrası…" bilmem ne, falan filan. O tip şeyler… Bizi ne rahatsız ediyorsun. Gelecekten gelen. Edepsiz. İşin gücün yok mu senin. Yaşadığını iddia ettiğin o yıllarda (ikiyüzyıl sonrası) bizler çoktan ölmüş gitmiş fanileriz. Garip gurabayız. (Etimiz gitmiş kemiklerimiz kalmış) Ölüleri rahat bırak. Ayıp şey. (mezarlarımızın yanından geçerken biliyorsan bir fatiha…) Kendi zamanında (yatay düzlem) gezin. Gezinmek istiyorsan. Git, başka başka medeniyetlere doğru yola çık. Onları tanı. (kendinizinkinden bir başka medeniyet bıraktıysanız tabii--hep o gelişmiş ülkelerden hepsi, ne bir Hintli ne bir Çinli--)

Back To The Future 1985

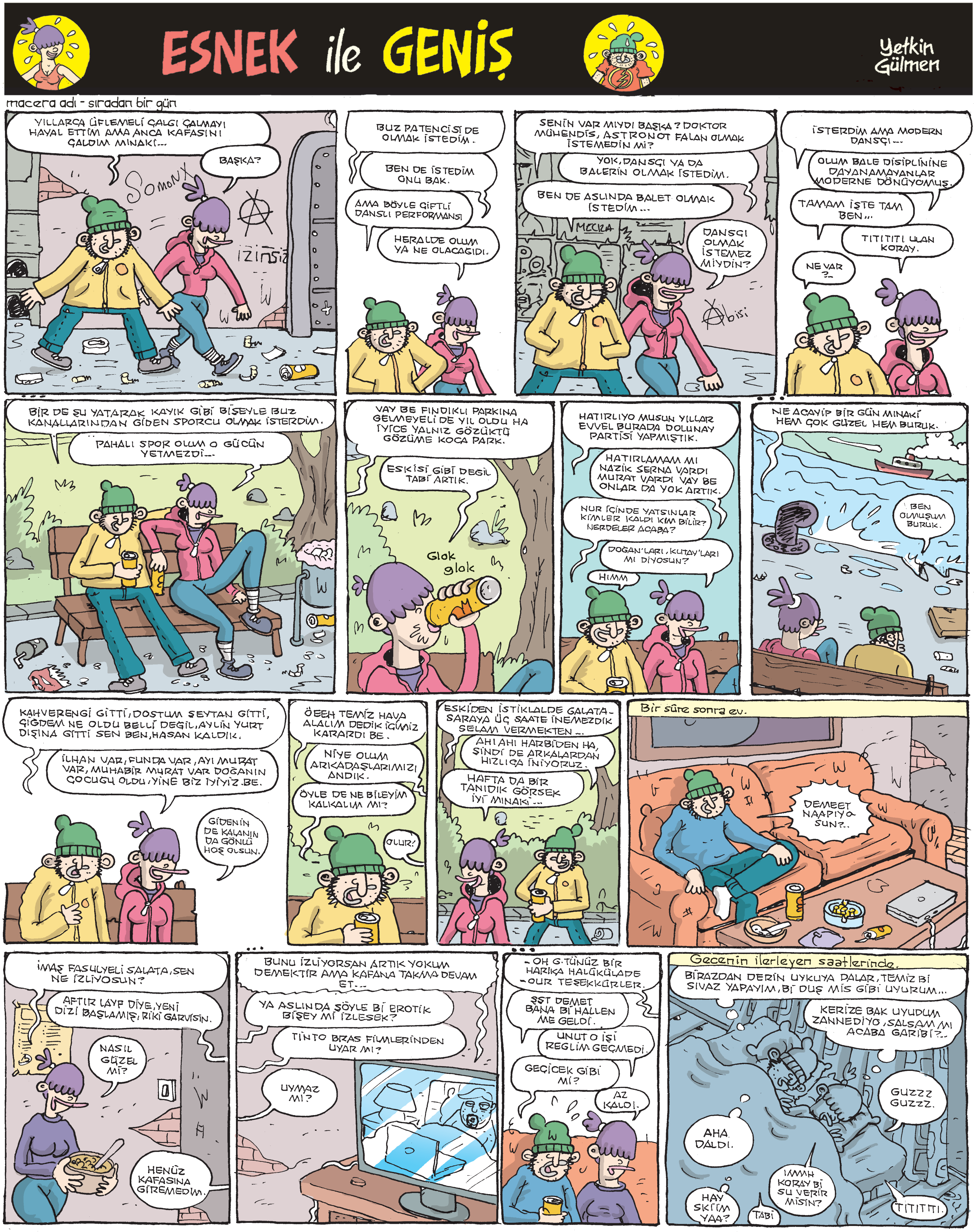
Hepsi de makinasını kaybetmiş, dönemiyor… Yalan da olsa acıklı. İnsan gene de bir yakınlık duymuyor değil. Ne de olsa hepimiz bir tür zaman yolcusu sayılırız.

Geleceğe doğru gidiyoruz.("Gündüz gece") Gitme de görelim…

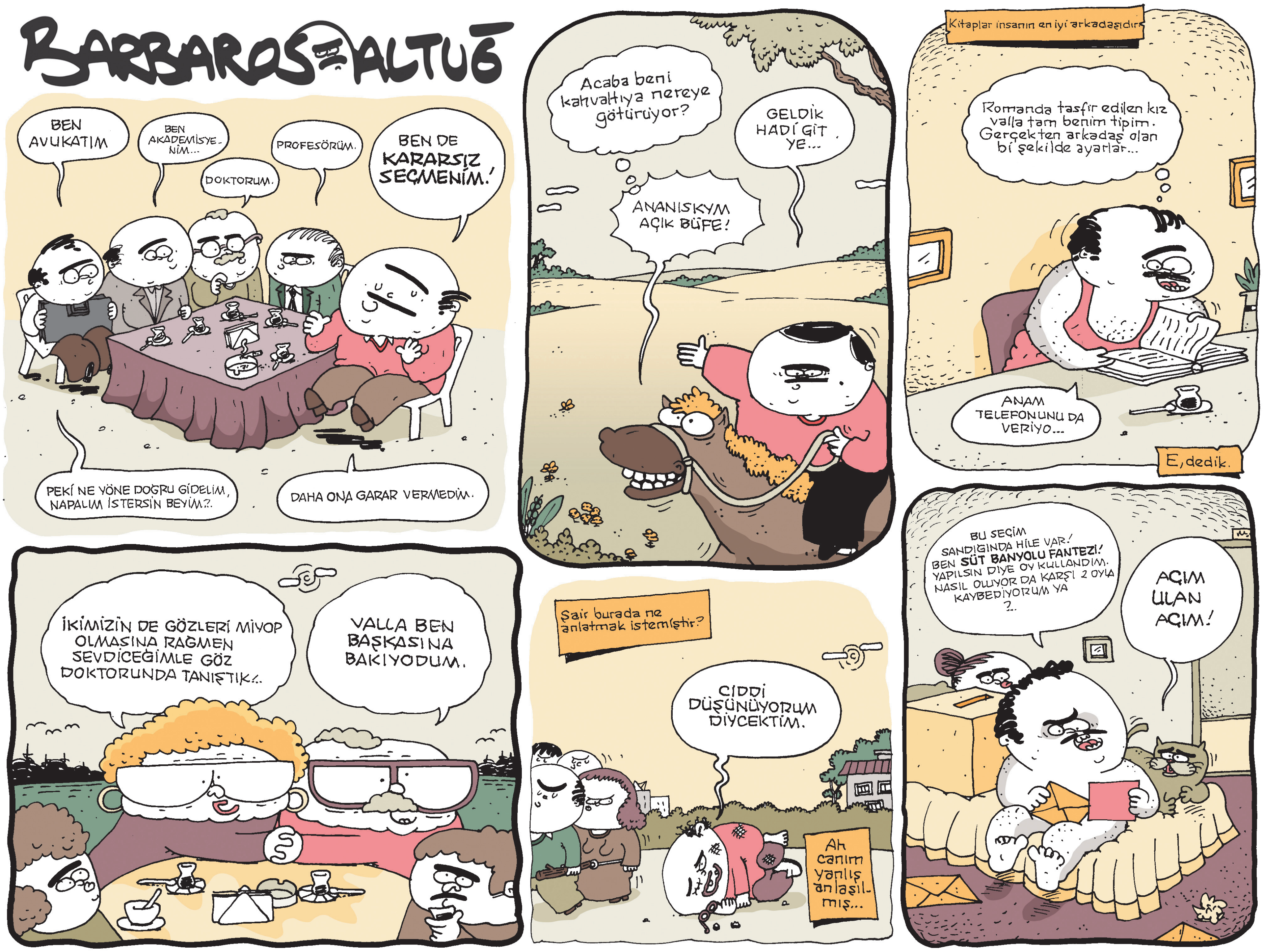
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
PEAKY BLINDERS
BENİM Bİ ETEK TRAŞI DURUMU VAR DA...
Permatik Banyo
ÖFF!
Terminatör...
MACİDE HAYIR! DEĞMEZ O ŞEREFSİZ İÇİN... YA UFF GEL BURAYA !!!
BEN DE BAHRİYE HANIMA TAKTIM... ŞİRKETE YENİ Bİ KIZ GELDİ AMA NASIL YIKIK... GİTTİ ONA TERFİ YAZDI...
Off ilk rakılayanlar.
O NE ABİ?
YAVRU VATAN KORSAN BAYRAĞIMIZ !!!
evli Sindirella...
BEN KALKAYIM ÇOCUĞU 4 GİBİ OKULDAN ALIYORUM...
PEKİ 4'Ü GEÇERİRSEN HERHANGİ Bİ DÖNÜŞME FALAN?..
TABİ CANIM ONLAR DEVAM.
KIZ BU DA HAYAT MI?
ÜNLÜ OYUNCUNUN ANİ VEFATI SEVENLERİNİ YASA BOĞARKEN TİYATRODA YAPILAN ANMA SIRASINDA OKUNAN VASİYETİ İSE DÜŞÜNDÜRÜCÜYDÜ !!!
ALLAH ADI VERDİM BEN ÖLDÜKTEN SONRA "ÖBÜR TARAFTA SAĞLAM KADRO TOPLANIYOR" DİYE YAZAN OLMASIN İSTEGRAMA!..
TOK TOK
KAPANN SUSAM KAPAANN... DU DU DU KAPANMA DU BİŞEY UNUTTUM!.!
Bok etti!.!
BAKALIM RAKI ADABI NEYMİŞ, NASIL İÇİLİRMİŞ BU MERET?!. DUAYEN BİLGİSAYARA KARŞI BAKALIM KİM KAZANACAK, İKİSİ DE RAKISINI BUZ İSTEMEDİ SIKI MAÇ OLUYOR...
HADİ BAKALIM...
HOŞ GELDİN
OOO BİLGİSAYAR GÜZEL HAMLE YAPTI BAKALIM DUAYEN NE CEVAP VERECEK...
Yaklaşık 16 saat süren müsabakayı duayen kazandı...

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
macera adı - sıradan bir gün
YILLARCA ÜFLEMELİ ÇALGI ÇALMAYI HAYAL ETTİM AMA ANCA KAFASINI ÇALDIM MINAKİ...
BAŞKA?
SOMONX
İZİNSİZ
BUZ PATENCİSİ DE OLMAK İSTEDİM.
BEN DE İSTEDİM ONU BAK.
AMA BÖYLE ÇİFTLİ DANSLI PERFORMANSI
HERALDE OLUM YA NE OLACAĞIDI.
SENİN VAR MIYDI BAŞKA? DOKTOR MÜHENDİS, ASTRONOT FALAN OLMAK İSTEMEDİN Mİ?
YOK, DANSÇI YA DA BALERİN OLMAK İSTEDİM.
BEN DE ASLINDA BALET OLMAK İSTEDİM...
DANSÇI OLMAK İSTEMEZ MİYDİN?
MECRA
ABİSİ
İSTERDİM AMA MODERN DANSÇI...
OLUM BALE DİSİPLİNİNE DAYANAMAYANLAR MODERNE DÖNÜYOMUŞ.
TAMAM İŞTE TAM BEN...
TITITITI ULAN KORAY.
NE VAR ?..
BİR DE ŞU YATARAK KAYIK GİBİ BİŞEYLE BUZ KANALLARINDAN GİDEN SPORCU OLMAK İSTERDİM.
PAHALI SPOR OLUM O GÜCÜN YETMEZDİ...
VAY BE FINDIKLI PARKINA GELMEYELİ DE YIL OLDU HA İYİCE YALNIZ GÖZÜKTÜ GÖZÜME KOCA PARK.
ESKİSİ GİBİ DEĞİL TABİ ARTIK.
Glok glok
HATIRLIYO MUSUN YILLAR EVVEL BURADA DOLUNAY PARTİSİ YAPMIŞTIK.
HATIRLAMAM MI NAZİK SERNA VARDI MURAT VARDI VAY BE ONLAR DA YOK ARTIK.
NUR İÇİNDE YATSINLAR KİMLER KALDI KİM BİLİR? NERDELER ACABA?
DOĞAN'LARI, KUTAY'LARI MI DİYOSUN?
HIMM
NE ACAYİP BİR GÜN MINAKİ HEM ÇOK GÜZEL HEM BURUK.
BEN OLMUŞUM BURUK.
KAHVERENGİ GİTTİ, DOSTUM ŞEYTAN GİTTİ, ÇİĞDEM NE OLDU BELLİ DEĞİL, AYLİN YURT DIŞINA GİTTİ SEN BEN, HASAN KALDIK.
İLHAN VAR, FUNDA VAR, AYI MURAT VAR, MUHABİR MURAT VAR DOĞANIN ÇOCUĞU OLDU, YİNE BİZ İYİYİZ BE.
GİDENİN DE KALANIN DA GÖNLÜ HOŞ OLSUN.
ÖEEH TEMİZ HAVA ALALIM DEDİK İÇİMİZ KARARDI BE.
NİYE OLUM ARKADAŞLARIMIZI ANDIK.
ÖYLE DE NE BİLEYİM KALKALIM MI?
OLUR!
ESKİDEN İSTİKLALDE GALATASARAYA ÜÇ SAATE İNEMEZDİK SELAM VERMEKTEN...
AHI AHI HARBİDEN HA, ŞİNDİ DE ARKALARDAN HIZLICA İNİYORUZ.
HAFTA DA BİR TANIDIK GÖRSEK İYİ MINAKİ...
Bir süre sonra ev.
DEMEET NAAPIYOSUN?..
İMAŞ FASULYELİ SALATA, SEN NE İZLİYOSUN?
AFTIR LAYF DİYE, YENİ DİZİ BAŞLAMIŞ, RİKİ GARVİSİN.
NASIL GÜZEL Mİ?
HENÜZ KAFASINA GİREMEDİM.
BUNU İZLİYORSAN ARTIK YOKUM DEMEKTİR AMA KAFANA TAKMA DEVAM ET...
YA ASLINDA ŞÖYLE Bİ EROTİK BİŞEY Mİ İZLESEK?
TİNTO BRAS FİLMLERİNDEN UYAR MI?
UYMAZ MI?
- OH G.TÜNÜZ BİR HARİKA HALÜKÜLADE
- OUR TEŞEKKÜRLER.
ŞŞT DEMET BANA Bİ HALLEN ME GELDİ.
UNUT O İŞİ REGLİM GEÇMEDİ.
GEÇİCEK GİBİ Mİ?
AZ KALDI.
Gecenin ilerleyen saatlerinde.
BİRAZDAN DERİN UYKUYA DALAR, TEMİZ Bİ SIVAZ YAPAYIM, Bİ DUŞ MİS GİBİ UYURUM...
KERİZE BAK UYUDUM ZANNEDİYO, SALSAM MI ACABA GARİBİ?..
GUZZZ GUZZZ.
AHA DALDI.
IMMH KORAY Bİ SU VERİR MİSİN?
HAY SKİİM YAA?
TABİ
TITITITI.

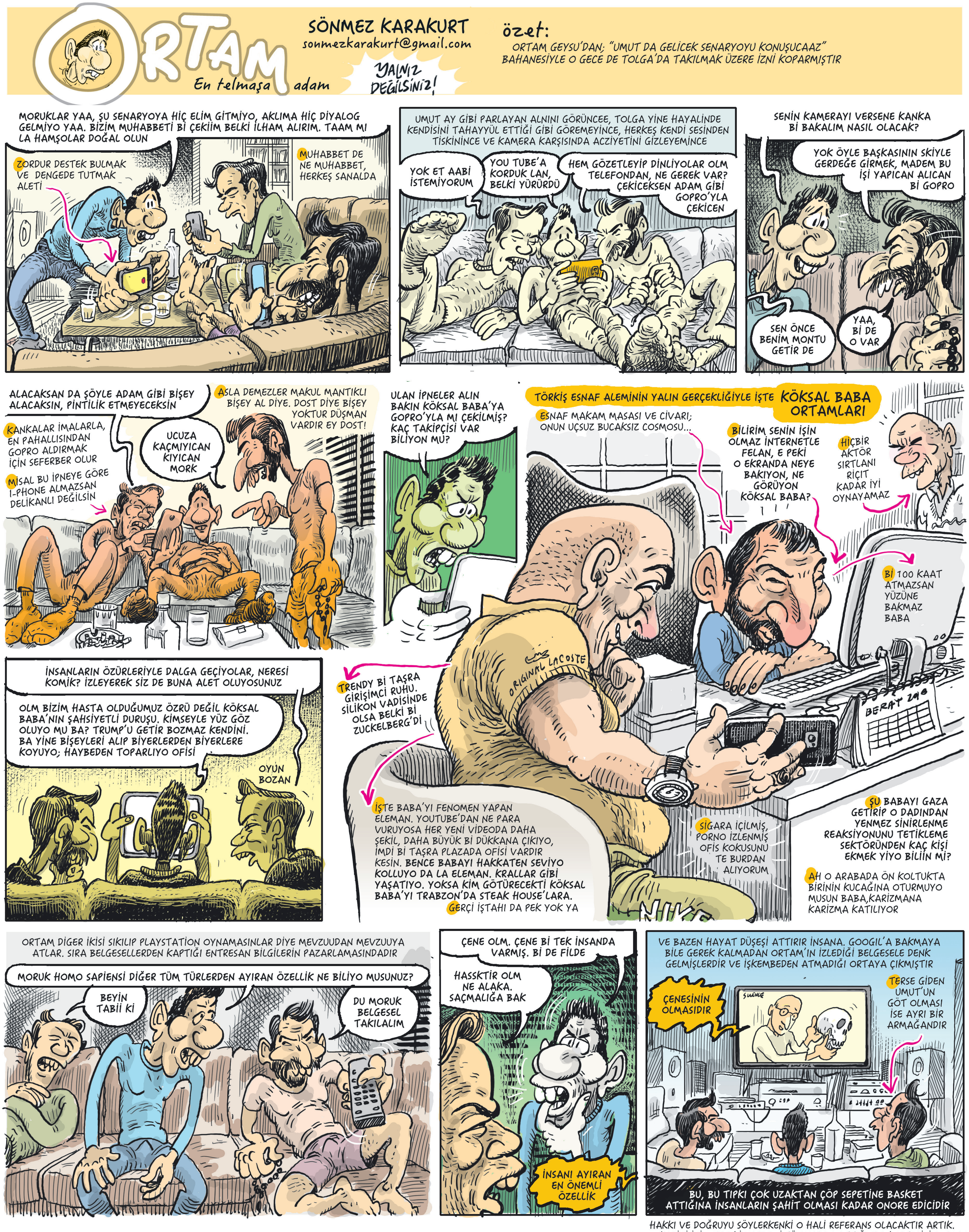
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 20 MART 2019 | Sayı: 603

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

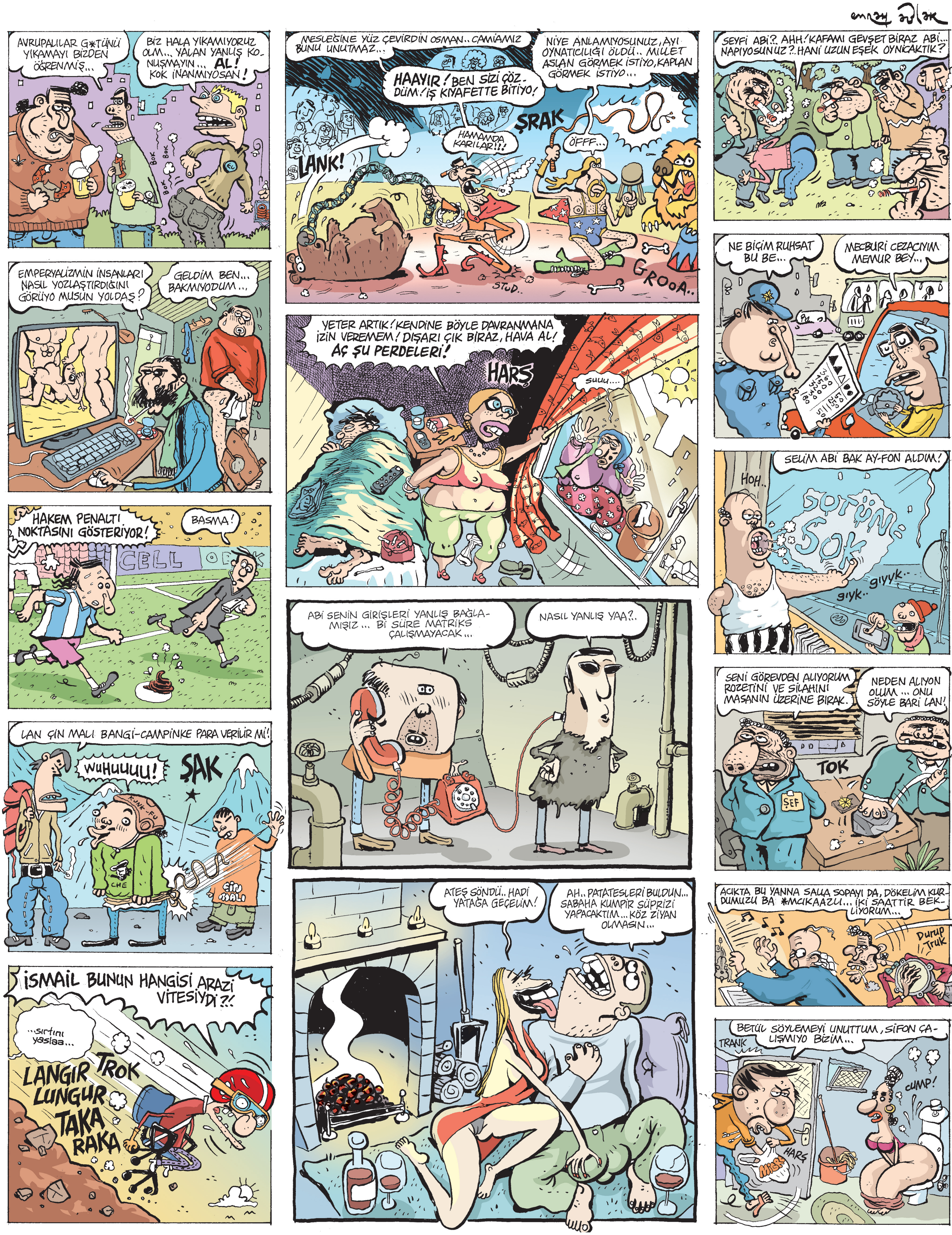
HAKKI VE DOĞRUYU SÖYLERKENKİ O HALİ REFERANS OLACAKTIR ARTIK. O HALİNİ İYİ BELLE Kİ YARIN Bİ GÜN YALAN ATTIĞINDA KERTERİZİN OLSUN

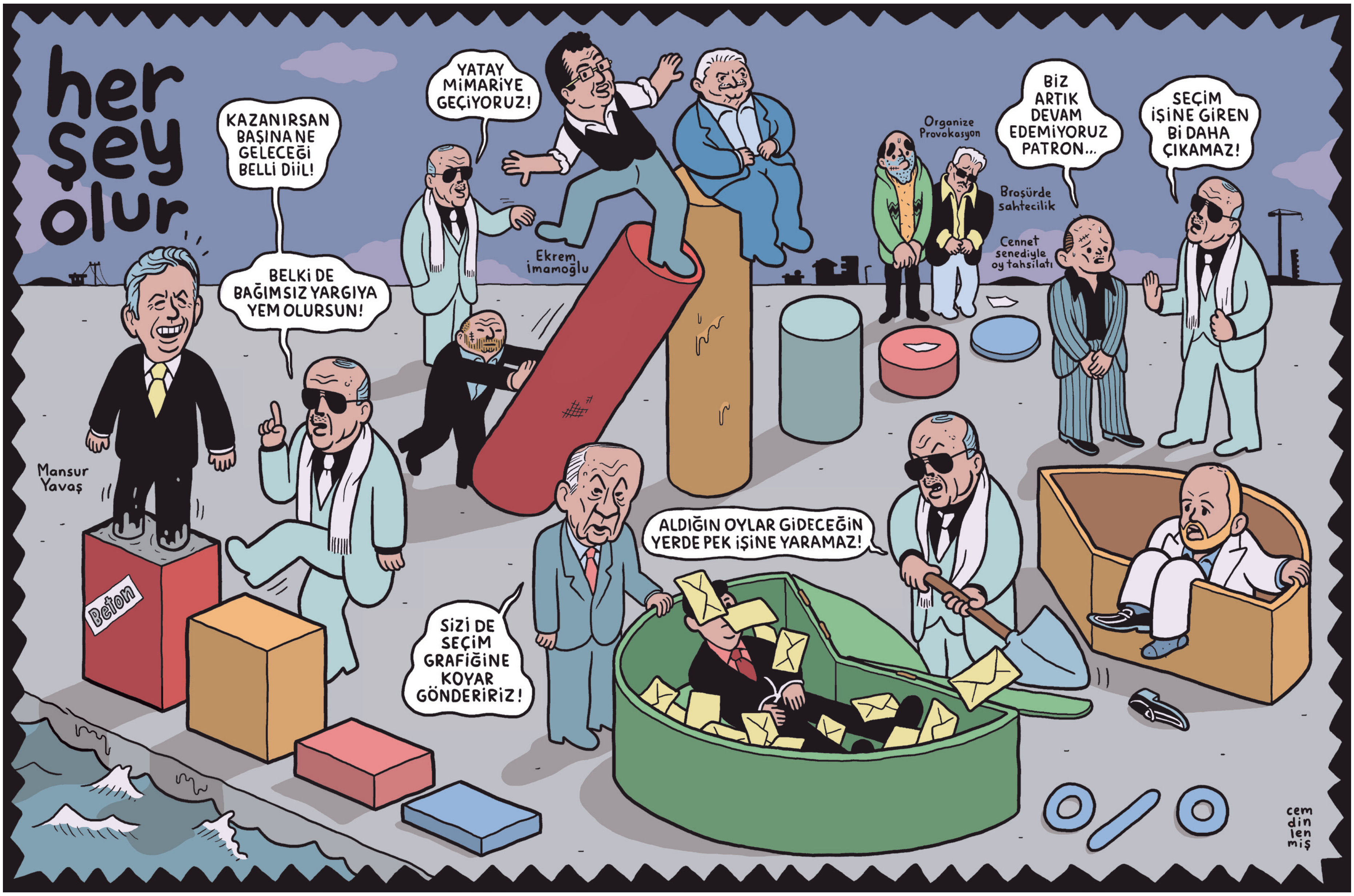
27 MART ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/13 No: 604
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

11 yaşındaki kızı Rabia'nın şüpheli ölümünün aydınlatılması için aylardır kampanya yürüten Şaban Vatan, mahkeme kararıyla ruh ve sinir hastalıkları hastanesine yatırılacak.

AVRUPALILAR G*TÜNÜ YIKAMAYI BİZDEN ÖĞRENMİŞ...
BİZ HALA YIKAMIYORUZ OLM... YALAN YANLIŞ KONUŞMAYIN... AL! KOK İNANMIYOSAN!
BOK BOK BOK
MESLEĞİNE YÜZ ÇEVİRDİN OSMAN.. CAMİAMIZ BUNU UNUTMAZ...
NİYE ANLAMIYOSUNUZ, AYI OYNATICILIĞI ÖLDÜ.. MİLLET ASLAN GÖRMEK İSTİYO, KAPLAN GÖRMEK İSTİYO...
HAAYIR! BEN SİZİ ÇÖZDÜM! İŞ KIYAFETTE BİTİYO!
HAMAMDA KARILAR!!!
ŞRAK
ÖFFF...
LANK!
STUD..
GROOA..
SEYFİ ABİ?.. AHH! KAFAMI GEVŞET BİRAZ ABİ... NAPIYOSUNUZ?.. HANİ UZUN EŞEK OYNICAKTIK?
EMPERYALİZMİN İNSANLARI NASIL YOZLAŞTIRDIĞINI GÖRÜYO MUSUN YOLDAŞ?
GELDİM BEN... BAKMIYODUM...
YETER ARTIK! KENDİNE BÖYLE DAVRANMANA İZİN VEREMEM! DIŞARI ÇIK BİRAZ, HAVA AL! AÇ ŞU PERDELERİ!
HARŞ
suuu....
NE BİÇİM RUHSAT BU BE...
MECBURİ CEZACIYIM MEMUR BEY...
SELİM ABİ BAK AY-FON ALDIM!
HOH..
GÖTÜNE SOK
gıyk.. gıyyk..
HAKEM PENALTI NOKTASINI GÖSTERİYOR!
BASMA!
CELL
ABİ SENİN GİRİŞLERİ YANLIŞ BAĞLAMIŞIZ... Bİ SÜRE MATRİKS ÇALIŞMAYACAK...
NASIL YANLIŞ YAA?..
SENİ GÖREVDEN ALIYORUM ROZETİNİ VE SİLAHINI MASANIN ÜZERİNE BIRAK.
NEDEN ALIYON OLUM... ONU SÖYLE BARİ LAN!
TOK
ŞEF
LAN ÇİN MALI BANGİ-CAMPİNKE PARA VERİLİR Mİ!
WUHUUUU!
ŞAK
CHE
ÇİN MALI
İSMAİL BUNUN HANGİSİ ARAZİ VİTESİYDİ?!
...sırtını yaslaa...
LANGIR TROK
LUNGUR
TAKA
RAKA
ATEŞ SÖNDÜ.. HADİ YATAĞA GEÇELİM!
AH.. PATATESLERİ BULDUN... SABAHA KUMPİR SÜPRİZİ YAPACAKTIM... KÖZ ZİYAN OLMASIN...
ACIKTA BU YANNA SALLA SOPAYI DA, DÖKELİM KURDUMUZU BA *MCIKAAZU... İKİ SAATTİR BEKLİYORUM...
Durup Truk
BETÜL SÖYLEMEYİ UNUTTUM, SİFON ÇALIŞMIYO BİZİM...
TRANK
HARŞ
CUMP!

@kaansezyum

Tembelliğe üşenmek

En verimli çağımda tembelliğe alıştım… Şimdi size çok kolay bir şey gibi görünse de, gerçekten tembel olmak için adeta ruhunuzu terketmeniz gerekiyor. Kendinizi bırakıp başka bir düzlemde süzülmeniz gerekiyor.

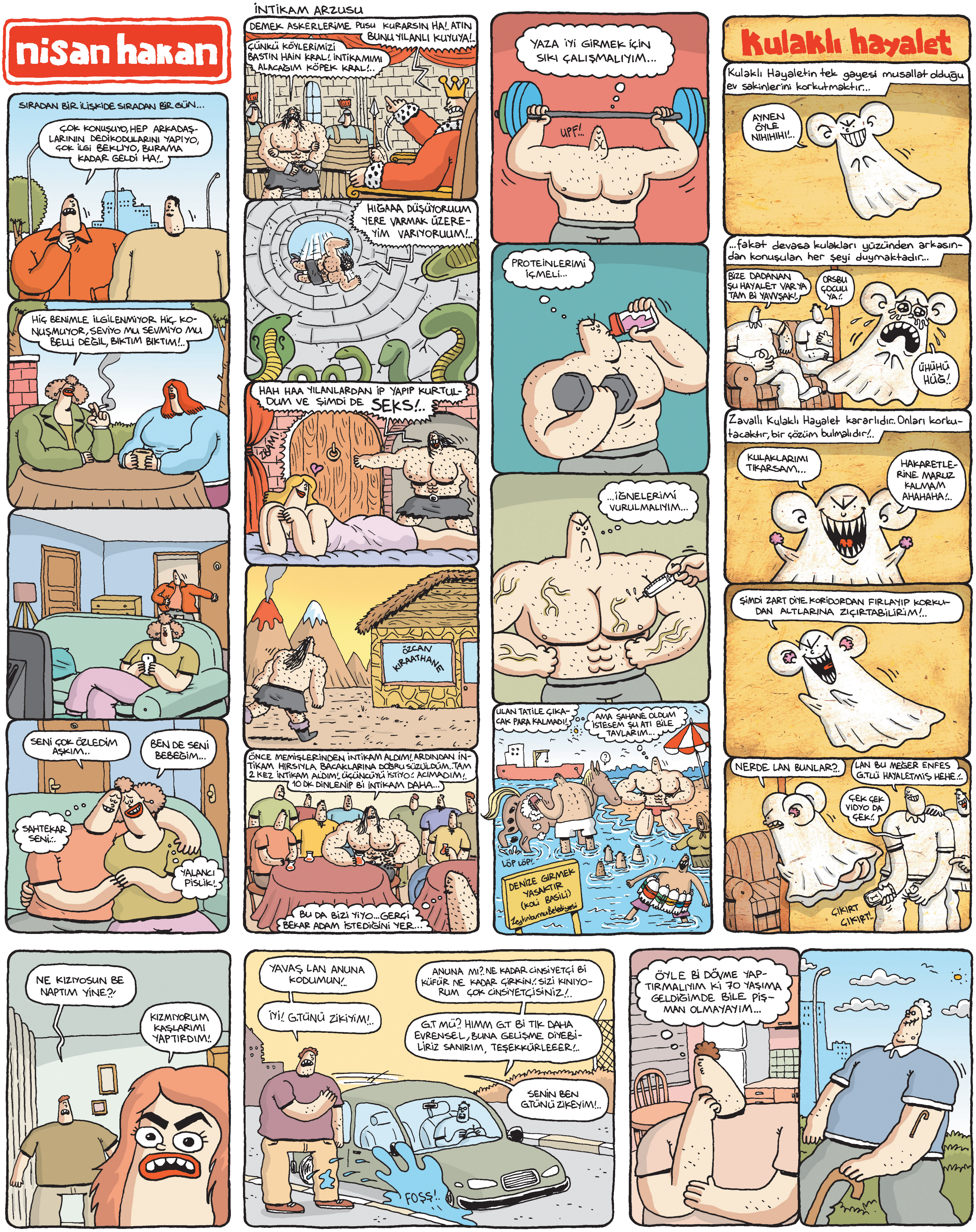
Sabah uyandığınızda yataktan ısrarla kalkmadığınız kaç gün var, bir kendinize sorun… İşe gitmek istemediğiniz zaman gitmeyebiliyor musunuz? İstediğiniz kadar aylak aylak dolaşıp, gece istediğiniz saatte yatabiliyor musunuz? Büyük ihtimalle sanmam. Büyük ihtimalle bir işiniz var, büyük ihtimalle sorumluluklarınız var, yaşınız da ilerledi. Hatta büyük ihtimalle benden çok daha çalışkan olmanıza rağmen benim yaptığım kadar spor bile yapamıyorsunuz.
Kolay olan işe gitmemek değil, işe gitmek sizin için. Tembellik için de cesaret gerekiyor. Fakat bir gerçek var, ne kadar tembelseniz, o kadar özgürleşiyorsunuz. Çalışmak değil, çalışmamak sizi özgürleştiriyor daha farkında değilsiniz…

Tembellik için önce kendinizi işinizden daha çok sevmeniz gerekiyor. Ne iş yapıyorsanız yapın, nerede çalışıyorsanız çalışın, mutlaka sizin yerinize gelecek kişi de aynı işi yapacak. İşyerinizden dünyayı kurtaramayacaksınız. Hatta reklamcılar gibi kafalara, hallere girip, hayatta işten başka hiçbir şey yapamayan, ailesiyle, kedisiyle, köpeğiyle görüşemeyen arkadaşlarınız varsa daha iyi gözlemlersiniz: Onlar için hayatlarının anlamı artık işleri olmuştur. Hayatta –seçim şansı olan ve sağlığı yerinde olan- bir insanın başına gelebilecek en kötü şey bence. Kendi kendine hayatını bitirmek. Gördüğüm en uzun ve acılı süren intihar şekli. İlk sekiz-on yıldan sonra ruh ölümü tamamen gerçekleşiyor. Bravo hayatınızı kuruttunuz.

Çocuk sahibi olanlar, erken yaşta toplumun ya da ailenin iteklemesiyle evlenen barklananlar, istediğini değil, önüne gelen işi tercih edenlerden oluşan bir yaşayan ölüler ordusu ile karşı karşıyayız. Genel özellikleri maceraya kapalı olma, inisiyatif kullanmama, korkaklık, çekingenlik, tedirginlik olan bir ordu. Sessizce toplumlarının onlara ilk adımda önerdiği kuralları kabuş etmenin rahatı içinde tembelliğe yer açamıyor insan. Hep yapacak bir şey var, hep bir iş, hep bir program, tatilllere çıkılacak zamanlar, aylar öncesinden programlanacak seyahatler var hep. Sanki insanlar tatil için yaşamıyormuşcasına, değerli olan her gün yaşanan delilik gibi görünüyor insana. İçine girdikçe de çıkamıyorsun.

"İşini gücünü bıraktı, dünya turuna başladı" haberleri işte bu durumu çok güzel özetliyor. 20 yıl çalışıp işi bırakmanın bir anlamı yok. Kendi işsizliğinden işini yaratmak gerekiyor. Günümüzde Youtuber'lar bu noktada bir çıkıp buldular gibi ama onların da farklı kaygıları var. Malum sosyal medya demek "görüntülenmek", "layklanmak", sürekli konuşulmak ve beğenilmek demek.
Eğer internette görünmüyorsanız, artık yoksunuz. Yeni gerçekliğiniz kaç "layk" aldığınız. Tabii ki bu da korkunç bir kısır döngü. Daha fazla izlenmek için canlı yayında intihar ettirir insanı…

Mesela şu anda on iki yaşından beri Guitar Hero oynayan, 22 yaşındaki bir Twitch yayıncısını izliyorum. Genç, Dragon Force grubunun, Through the Fire and Flames parçasını ('Hızlı bir parça' demek, parçanın hızını anlatmaya yetmez) en yüksek zorluk seviyesinde gözleri kapalı "çalıyor"… On yıldır bunu çalışıyor gencimiz. Çalıyor dediğim de şu, Guitar Hero kontrol yüzeyi olan plastik, üzerinde perde yerine düğmeler olan bir arayüzde, tuşlara belli sıralarda basıyor… Tuhaf bir durum, parçanın kendisini gerçek bir gitarla çalabilecek kadar zamanı varken, gitar çalmayıp "oyuncak gitarla" aşırı zorluktaki işleri becermek ne derece anlamlı acaba? Gencimiz keşke gitar öğrenseydi de gerçekten sevdiği bir parçayı çalabilseydi. Ama içsel tembellik böyle bir şey. Bir şekilde gitarın kendisini çalmak ilk başta perdelere ve tellere basmaktan daha zor geliyor ve o anda karar veriliyor.
Artık "gerçek" gitara gerek yok… İşte tembelliğin de aşırı uçlarında böyle zor kararlar vermeniz gerekebiliyor…

nisan hakan
SIRADAN BİR İLİŞKİDE SIRADAN BİR GÜN...
ÇOK KONUŞUYO, HEP ARKADAŞLARININ DEDİKODULARINI YAPIYO, ÇOK İLGİ BEKLİYO, BURAMA KADAR GELDİ HA!..
HİÇ BENİMLE İLGİLENMİYOR HİÇ KONUŞMUYOR, SEVİYO MU SEVMİYO MU BELLİ DEĞİL, BIKTIM BIKTIM!..
SENİ ÇOK ÖZLEDİM AŞKIM..
BEN DE SENİ BEBEĞİM...
SAHTEKAR SENİ..
YALANCI PİSLİK!
İNTİKAM ARZUSU
DEMEK ASKERLERİME PUSU KURARSIN HA! ATIN BUNU YILANLI KUYUYA!..
ÇÜNKÜ KÖYLERİMİZİ BASTIN HAİN KRAL! İNTİKAMIMI ALACAĞIM KÖPEK KRAL!..
HIĞAAA DÜŞÜYORUUM YERE VARMAK ÜZEREYİM VARIYORUUM!..
HAH HAA YILANLARDAN İP YAPIP KURTULDUM VE ŞİMDİ DE SEKS!..
ZAMM!
ÖZCAN KIRAATHANE
ÖNCE MEMİŞLERİNDEN İNTİKAM ALDIM! ARDINDAN İNTİKAM HIRSIYLA BACAKLARINA DOĞRU SÜZÜLDÜM..TAM 2 KEZ İNTİKAM ALDIM! ÜÇÜNCÜYÜ İSTİYO! ACIMADIM!. 10 DK DİNLENİP Bİ İNTİKAM DAHA...
BU DA BİZİ YİYO...GERÇİ BEKAR ADAM İSTEDİĞİNİ YER...
YAZA İYİ GİRMEK İÇİN SIKI ÇALIŞMALIYIM...
UPF!..
PROTEİNLERİMİ İÇMELİ...
...İĞNELERİMİ VURULMALIYIM...
ULAN TATİLE ÇIKACAK PARA KALMADI!
AMA ŞAHANE OLDUM İSTESEM ŞU ATI BİLE TAVLARIM...
LÖP LÖP!
DENİZE GİRMEK YASAKTIR (koli basili) Zeytinburnu Belediyesi
Kulaklı hayalet
Kulaklı Hayaletin tek gayesi musallat olduğu ev sakinlerini korkutmaktır..
AYNEN ÖYLE NIHIHIHI!..
...fakat devasa kulakları yüzünden arkasından konuşulan her şeyi duymaktadır...
BİZE DADANAN ŞU HAYALET VAR YA TAM Bİ YAVVŞAK!
ORSBU ÇOCUU YA!
ÜHÜHÜ HÜĞ!
Zavallı Kulaklı Hayalet kararlıdır. Onları korkutacaktır, bir çözüm bulmalıdır!..
KULAKLARIMI TIKARSAM...
HAKARETLERİNE MARUZ KALMAM AHAHAHA!..
ŞİMDİ ZART DİYE KORİDORDAN FIRLAYIP KORKUDAN ALTLARINA ZIÇIRTABİLİRİM!..
NERDE LAN BUNLAR?
LAN BU MEĞER ENFES G.TLÜ HAYALETMİŞ HEHE!..
ÇEK ÇEK VİDYO DA ÇEK!
ÇIKIRT ÇIKIRT!
NE KIZIYOSUN BE NAPTIM YİNE?!
KIZMIYORUM KAŞLARIMI YAPTIRDIM!
YAVAŞ LAN ANUNA KODUMUN!
İYİ! G.TÜNÜ ZİKİYİM!..
ANUNA MI? NE KADAR CİNSİYETÇİ Bİ KÜFÜR NE KADAR ÇİRKİN! SİZİ KINIYORUM ÇOK CİNSİYETÇİSİNİZ!..
G.T MÜ? HIMM G.T Bİ TIK DAHA EVRENSEL, BUNA GELİŞME DİYEBİLİRİZ SANIRIM, TEŞEKKÜRLEEER!..
SENİN BEN G.TÜNÜ ZİKEYİM!..
FOŞŞ!..
ÖYLE Bİ DÖVME YAPTIRMALIYIM Kİ 70 YAŞIMA GELDİĞİMDE BİLE PİŞMAN OLMAYAYIM...

BEN ALPAY ERDEM

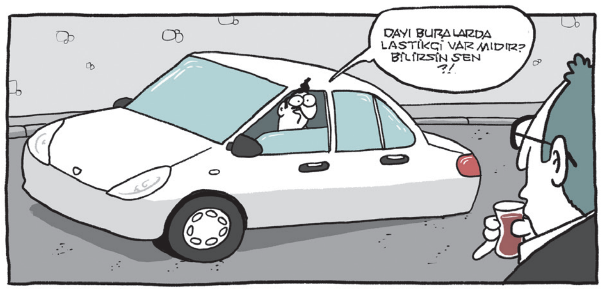
Merhaba. Yok arkadaş yok, bir pastırmalı boyoz yemek nasip olmadı İzmir'de, işte ben de buna nasıl üzüldüm anlatamam. Biraz anlatayım madem. Dem. Em. Mem. Geçen İzmir'de imza ve oyun vardı. Ertesi gün öğle döneceğidim İstanbul'a. Özlem de boyoz istedi. Tahinli. Hastası tahinli boyozun. Yeri de belli. İlla İzmir Alsancak'taki olacak, başka da bir yerden olmayacak ama. İll-la oradan olacak. İll-la ama. Sen illa'yı bildin mi. Bilmediysen bil ama. Hele hele hele ama. Bu arada **bil ama** ile **bi lama** aynı şey. Ne diyordum, boyoz. Pastırmalı boyoz. Bir kuyruk var boyozcunun önünde, sanırsın bu İzmir'de boyozsuzluktan ölmüş bu insanlar. Çıldırmışlar boyozsuzluktan, ağlamışlar. Hüzünlü olmuşlar, çileli olmuşlar. Öyle bir kuyruk. Normalde böyle bir kuyruğa girmem ama e Özlem de boyoz istemiş, mecbur girecen. Girmeyip de ne edecen. Cen. Cendere. Girdim öyle kuyruğa. Arada yılıp bitap düşüp kuyruktan ayrılanlar da olunca yaklaşık bir saat kadar sonra geldi sıra. Nasıl heyecanlıyım ama. Herhangi bir hata yapmamalıyım. Önce altı adet tahinli boyoz paketi söyledim. Şimdi sıra acıkan karnımı doyurmaya gelmişti. Bir talaş boyoz, bir sade boyoz, bir ıspanaklı boyoz, bir de asıl bomba olan, pastırmalı boyoz söyledim. Yeni çıkmış pastırmalı boyoz. Yeni ürün. "Pastırmalı boyozumuzu denediniz mi" yazıyor her yerde. Nasıl denemem. Ben bu pastırmalı boyozu nasıl denemem. Aklım çıktı pastırmalı boyozun hayaliyle. Yandım. Titremeye başladım. Bir peynir, bir zeytin, iki de yumurta söyledim ayrıca. İnsan o kuyrukta o kadar çok bekleyince iki boyozla ayrılamıyor öyle. Yok öle iki boyozla ayrılmak öle. Boyoz orada dünyanın en değerli şeyi. "Yiyemediğim kalır" diyorsun. Ama boyozun yetmeme ihtimalinin düşüncesi, insanın içini çürütüyor. Çok başka bir psikoloji o kuyruk. O kuyrukta insan size şöyle söyleyeyim, insanlığından çıkıyor. O kuyrukta insan boyozdan başka hiçbir şey düşünmüyor. Dalış gibi. Dalışta da hiçbir şey düşünmezsiniz ya. Dalışta düşündüğünüz tek şey dalıştır, o anlardır. Başka hiçbir şey düşünmezsiniz dalışta. Dalışın da mucizesi budur. Boyoz da böyle. Boyoz bakma bir mucize. Aldım siparişimi. Paketler ayrı, benim yiyeceğim boyozlar peynirler zeytinler yumurtalar ise ayrı. Benim yiyeceklerimi dev bir kağıdın içine doluşturdular, öyle verdiler elime. Daha önceleri de öyle vermişlerdi elime. Nasıl verecekleri ki sanki şimdi başka türlü elime. Daha önce nasıl verdilerse elime, tabii ki şimdi de aynen öyle vereceklerdi elime. Ama işte bazen insan hayal kuruyor. Belki diyorsun bu defa öyle vermezler elime. Başka türlü verirler belki elime. Daha önce nasıl veriyorlarsa ele, yine aynen öyle veriyorlar tabii ki ele. Ben niye saçma hayaller kurduysam öyle. Bir de şöyle bir manyakça durum var. Bu kadar şeyi alıyorsunuz, diyorlar ki "ödeme sonra", sizi masanıza gönderiyorlar. Boş masa bulmak da imkansız. Yukarısı dolu, aşağısı dolu, yanlar dolu. Herr yer dolu. Elimde öyle kağıdın içinde boyozlarım, dolanıyorum öyle. Derken bir sandalye boşaldı. Oraya doğru hızla yönelirken kağıdımın içinden bir boyoz düştü yere. Şöyle bir baktım boyoza, "umarım pastırmalı boyoz değildir" dedim. Çünkü dışarıdan belli de olmuyor neyli boyoz olduğu. Üçüncü boyoza geldiğimde düşen boyozun pastırmalı boyoz olduğunu anladım ve yıkıldım. O anlarda ne yapacağımı bilemedim. Beynimin içi ötmeye başladı. Tekrar bu sıraya giremezdim. Bir şey yapmalıydım ama ne. Benim o pastırmalı boyoza bir şekilde ulaşmam lazımdı. Çünkü çok yükselmiştim pastırmalı boyoza. Başka bir şey düşünemiyordum. Tıpkı dalış gibi. Hani düzenli dalışlarda bir favori balığınız olur ve sizi bekler ya, onu öyle düşünün işte, pastırmalı boyozu öyle düşünün. Hüzüncümden yana yatacak gibi oldum. Ne yapmalıydım acaba. Bir şey yapmalıydım ama ne yapmalıydım acaba. Ba. "Sempatiden yürüyeyim" diye düşündüm. Bir kağıda bütüün ne kadar aldığım yediğim içtiğim ne varsa hepsini tek tek kalem kalem yazdım. Amacım kasada parayı öderken hoş görünmekti. Ne yediğimi içtiğimi hatırlamakla vakit kaybetmezsem, kasada sanki bir pastırmalı boyoz da ekstradan isteyebilecek vakti kazanabilir, ne bileyim, vicdanlara seslenebilirdim. Vardım kasa önüne. Kağıdı gösterdim. Kasadaki kişi gülümsedi. "Hass.ktir" dedim, "doğru yoldayım, Doğru Yol Partisi'yim" dedim "ben şu anda". Daha da neler dedim, o anlarda. Tam böyle kağıttaki yazılanları toplayıp hesap işlemini bitirmek üzereydi ki, seslendim. "Acaba" dedim "bir ıspanaklı boyoz daha rica edebilir miyim, onu da eklerseniz sevinirim" dedim. Kasada hesaba eklenen her şey kasayı çok mutlu eder. Zamanında kasada da durmuş bir kişi olarak, kaleyi içten fethedebileceğimi biliyordum. "Tabi tabi" dedi ve pastırmalı boyozu da ekledi. Yan tarafa da seslendi, "buraya bi ıspanaklı boyoz" dedi. İnanılmaz mutluydum. Oradan pastırmalı boyozla çıktığıma inanamıyordum. Koşarak uzaklaştım ve kuytu bir şekilde hemen pastırmalı boyozuma gömüldüm. Ve pastırmalı boyozumun aslında ıspanaklı boyoz olduğunu anlamamla sarsıldım. Yine aynı şey olmuştu işte. "Pastırmalı" diyeceğime yine karıştırmış ve "ıspanaklı" demişim işte. Neden bu böyle oluyor. Neden bu beynim bana oyunlar oynuyor. Neden ama ya. Ispanaklı boyozu gömerken inim inim inledim. Hoşça kal.

"HEY"
29 Mart Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49
30 Mart Cumartesi / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00

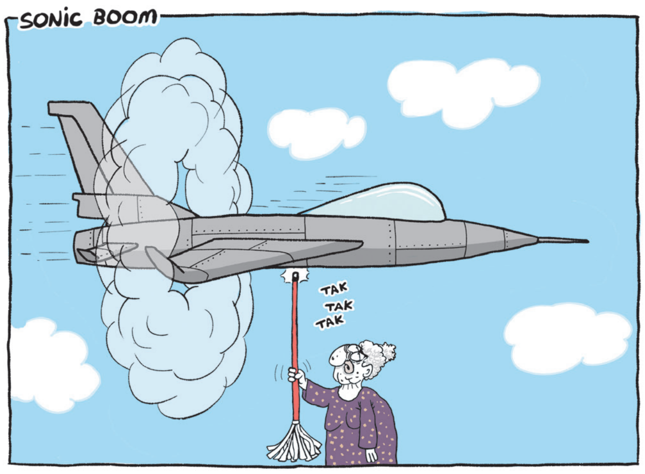
İLKER ALTUNGÖK

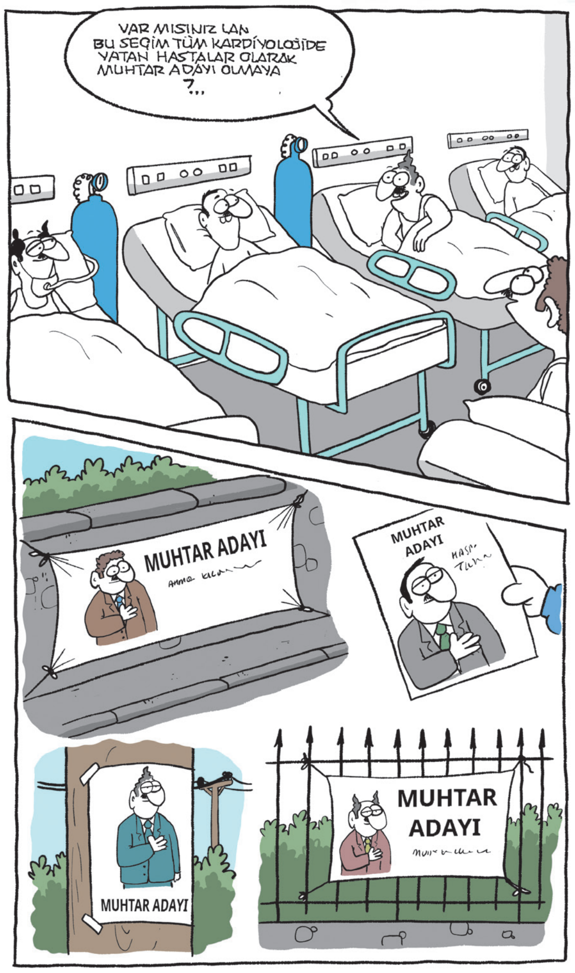

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

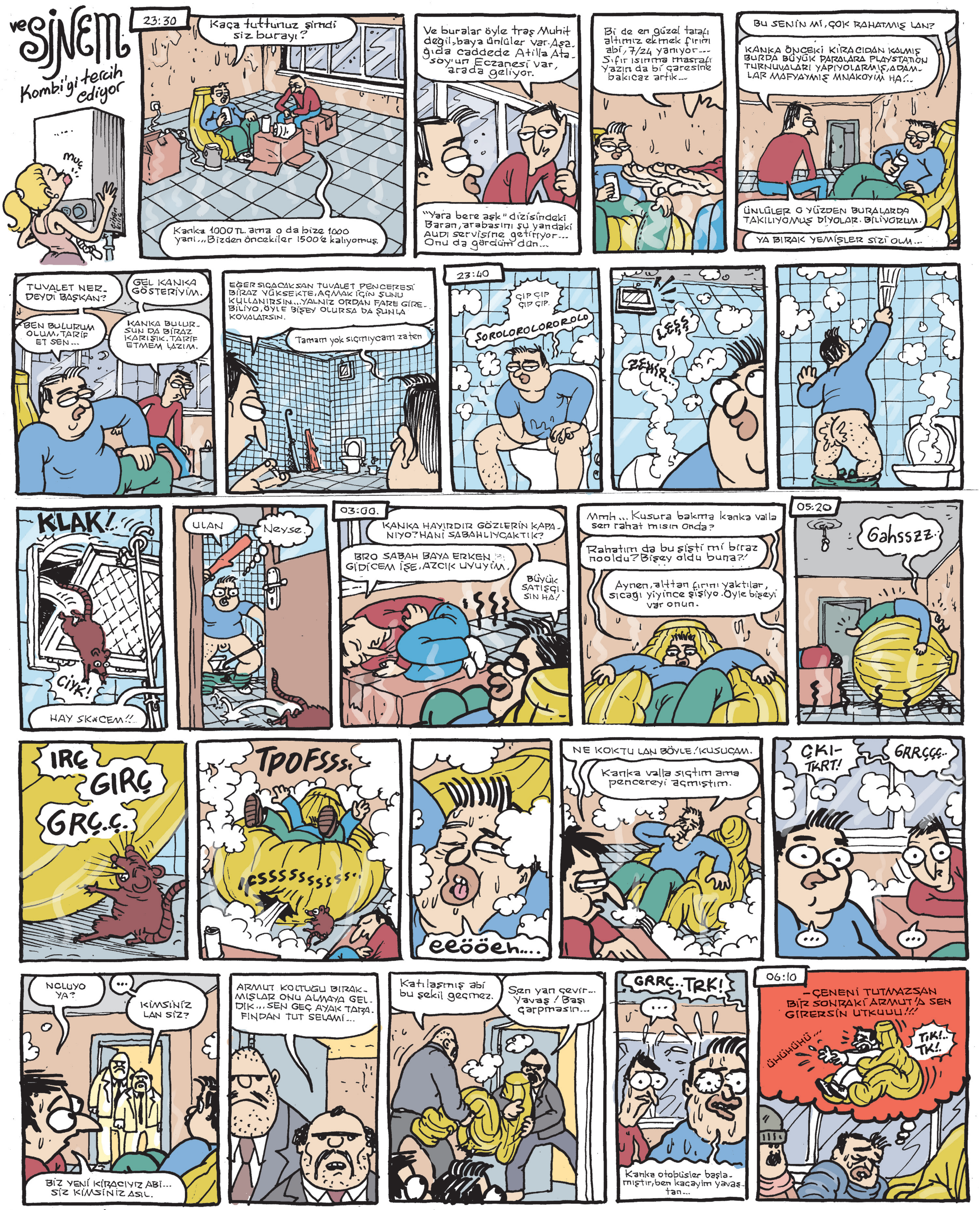
Geçen hafta Cihan Ceylan'ı okurken farkına vardım ki "Açıl susam açıl" da "1234" gibi şifreymiş anasını satayım, akıllarına gelen ilk şifreyi koymuş haramiler. Zaten akıllı olsalar harami olmazlar. Hayır iki olsa üç olsanız anlarım, haramilikten başka yol bulamamışlar derim ama kırk kişisiniz ulan itoğluitler. Yani sen kırk kişi bir araya geliyorsun, organize olma kapasitesine de sahipsin ne bileyim asmak kesmek kelle uçurmak yıl kesmek falan bunlar organizasyon işi. E o zaman gidin bir iş yapın zaten haramilikle kazandığından fazlasını kazanırsınız? Kırk kişi tarla ekip biçseniz ilk çağın tarım kralları olursunuz. Ulan eşşoğlubeşkulaklar, kırk kişisiniz ya kırk, dört manga adamsınız hayvan herifler, ilk çağda gelip geçen yolcuyu soyacaksınız da ne olacak? Kervan soysanız tamam diyeceğim de kırk kişsiniz kervan soymak bile kârlı değil, resmen asgari ücrete haramilik yapıyorsunuz. Ağzınızı kırmak lazım sizin.

Ayrıca devirler nasıl bir devirler, eski bir takım devirler, hikâyeden anladığımız kadarıyla tırto bir takım devirler ki kırk kişi bir araya gelip organize hareket ettiğin zaman orta çapta bir ülkeyi ele geçirip haramiliğini profesyonel ve meşru olarak icra edebileceğin bir devirler. Olmadı Haramioğulları diye küçümen, meraklısına bir beylik kurman hiç de zor değil. Bakmayın öyle rekabet de yoğun değil. Varsa varsa bir Roma vardır ki sen de git az ileride kur beyliğini, illa merkezi yerde olacak diye bir şey yok ki? Yol üstü olsun yeter, ileride çok değerlenecek bir sürü yer var, git beyliğini istediğin yerde kur. Nehre denize de yakın ol ki haramiliği bırakıp bezirganlığa başlayasın. Hiç zorluk da çekmezsin. Ama bütün bunları yapmak varken ne yapıyorsun? Basbayağı hayvanlık; elâlemin yolunu kesip soygunculuk yapıyorsun. Resmen vizyonsuzluk. Hayır biriktirdiğin parayı da harcamak yerine mağarada biriktiriyorsun, vallahi de vizyonsuzluk billahi de vizyonsuzluk.

Tabii şimdi ben de biraz abartıyorum zira kırk haramilerin kaç kişi olduğunu aslında bilmiyoruz. Yani elbette en belirgin özellikleri, kendilerini diğer haramilerden ayıran özellikleri kırk kişi olmaları gibi geliyor ama bu konuda bir kesinlik yok. Zira hâlâ öyle mi bilmiyorum da dönemin Arapça'sında kırk çok demek, üçten beşten fazla demek. Sayı saydığın zaman "Bir-iki-üç-kırk işte gerisi de," diye sayıyorsun. Dolayısıyla kırk haramilerin sayısını bilmiyoruz yedi de olabilir yetmiş yedi de. Ama tabii Walt Disney bunu nereden bilsin? Alıyor gerçek bir keriz gibi kırk haramilerin kırk haramiyle çizgi filmini yapıyor. Hayır diğer yandan Ali Baba ve kırk haramiler binbir gece masallarının orijinalinde yok. Çevirmenlerden biri "Böyle bir hikâyeyi de Suriyeli bir arkadaştan dinlemiştim," diye ekliyor o zamandan bu zamana binbir gece masallarının tüm derlemelerinde var. Gerçi çekilip bakınca asırlar süren trollük gibi de gelmiyor değil. Nasıl bir hikâyeyse hiçbir Arapça kaynakta yok, çevirmenlerden biri hiçbirimizin tanımadığı bir başka Araptan dinlemiş. Ne hikmetse bu hikaye de yüzlerce yıl boyunca çevirmene anlatılana kadar unutulmuş. Ayrıca Binbir gece masallarındaki diğer hikâyelerden de ayrılan bir tarafı var.

Valla yazdıkça açılıyorum, Amerikan Başkanı dahil herkese haber verin, herkes derken işte Saadettin Teksoy olur, Yalçın Abi olur, Beyonce olur. Öyle gidip Merkel'i neyin rahatsız etmeyin, rica ederim.

Her neyse; resmen devasa gerçek keşfettiğime inanıyorum: Ali Baba ve kırk haramiler, binbir gece masallarına sonradan Avrupalılar tarafından eklenmiş ve Avrupalılar tarafından yazılmıştır. Bunu yapanlar bu yolla bir yandan doğu kültürüne sızarken eee.. Yok galiba boyumdan büyük komplo ortaya çıkarttım bir türlü anlam veremiyorum. Belki de komplo değil ilk başta dediğim gibi çakal bir arkadaşımızın bizi üç yüz yıldır keklemesinden ibarettir.

ve Sinem
Kombi'yi tercih ediyor
muç
23:30
Kaça tuttunuz şimdi siz burayı?
Kanka 1000 TL. ama o da bize 1000 yani... Bizden öncekiler 1500'e kalıyomuş.
Ve buralar öyle traş Muhit değil, baya ünlüler var. Aşağıda caddede Atilla Atasoy'un Eczanesi var, arada geliyor.
"Yara bere aşk" dizisindeki Baran, arabasını şu yandaki Audi servisine getiriyor... Onu da gördüm dün...
Bi de en güzel tarafı altımız ekmek fırını abi, 7/24 yanıyor... Sıfır ısınma masrafı. Yazın da bi çaresine bakıcaz artık...
BU SENİN Mİ, ÇOK RAHATMIŞ LAN?
KANKA ÖNCEKİ KİRACIDAN KALMIŞ. BURDA BÜYÜK PARALARA PLAYSTATION TURNUVALARI YAPIYOLARMIŞ, ADAMLAR MAFYAYMIŞ MNAKOYİM HA!..
ÜNLÜLER O YÜZDEN BURALARDA TAKILIYOMUŞ DİYOLAR. BİLİYORUM.
YA BIRAK YEMİŞLER SİZİ OLM...
TUVALET NERDEYDİ BAŞKAN?
GEL KANKA GÖSTERİYİM.
BEN BULURUM OLUM, TARİF ET SEN...
KANKA BULURSUN DA BİRAZ KARIŞIK. TARİF ETMEM LAZIM.
EĞER SIÇACAKSAN TUVALET PENCERESİ BİRAZ YÜKSEKTE. AÇMAK İÇİN ŞUNU KULLANIRSIN... YALNIZ ORDAN FARE GİREBİLİYO, ÖYLE BİŞEY OLURSA DA ŞUNLA KOVALARSIN.
Tamam yok sıçmıycam zaten
23:40
ÇIP ÇIP ÇIP ÇIP.
SOROLOROLOROROLO
LEŞŞ
ZEHİR..
KLAK!
CIYK!
HAY SK*CEM!!..
ULAN
Neyse.
03:00.
KANKA HAYIRDIR GÖZLERİN KAPANIYO? HANİ SABAHLIYCAKTIK?
BRO SABAH BAYA ERKEN GİDİCEM İŞE. AZCIK UYUYIM.
BÜYÜK SATIŞÇISIN HA!
Mmh... Kusura bakma kanka valla sen rahat mısın orda?
Rahatım da bu şişti mi biraz nooldu? Bişey oldu buna?
Aynen, alttan fırını yaktılar, sıcağı yiyince şişiyo. Öyle bişeyi var onun.
05:20
Gahsssz..
IRÇ
GIRÇ
GRÇ..Ç.
TPOFSSS..
FSSSSSSSSSS..
eeööeh....
NE KOKTU LAN BÖYLE! KUSUCAM.
Kanka valla sıçtım ama pencereyi açmıştım.
ÇKI-TKRT!
GRRÇÇÇ..
...
...
NOLUYO YA?
...
KİMSİNİZ LAN SİZ?
BİZ YENİ KİRACIYIZ ABİ... SİZ KİMSİNİZ ASIL.
ARMUT KOLTUĞU BIRAKMIŞLAR ONU ALMAYA GELDİK... SEN GEÇ AYAK TARAFINDAN TUT SELAMİ...
Katılaşmış abi bu şekil geçmez.
Sen yan çevir... Yavaş! Başı çarpmasın...
GRRÇ..TRK!
...
Kanka otobüsler başlamıştır, ben kaçayım yavaştan...
06:10
-ÇENENİ TUTMAZSAN BİR SONRAKİ ARMUT'A SEN GİRERSİN UTKUUU!!!
ÜHÜHÜHÜ
TIK!.. TIK!..

BeBek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Bir cebinde Das Kapital, bir cebinde kenevir tohumu..." Yusuf Hayaloğlu - Ahmet Kaya'nın "Suphi" şarkısından

POLİTİKA KOÇUNDAN ŞAHANE TAVSİYELER
(Oluru var, olmazı var!)

● Nüfusun az geldiği ülkeler var. Gepgeniş yerler. Moğolistan var, Kazakistan var. Mülteciler oralara yerleştirilsin, genetik çeşitlilik olsun. Emperyalist Batı yüzünden hayatı mahvolan insanların gene oralara yerleşmeğe çalışması saçma değil mi zaten?

● **ABD Başkanı Donald Trump'ın dört tarafına duvar örülsün. Hemen. 20 metre olsun bu duvarlar. Trump, yukarıdan atılan hamburgerlerle beslensin. Duvarların parası kafaya takılmasın, Robert de Niro cebinden öder nasılsa...**

● Kenevirin tümden serbest bırakılması yetmez; alkol de kısmen yasaklansın...

● **Kuzey Kore ile Güney Kore sorunlu. Kıbrıs'ta da kuzey-güney problemi var. Kuzey Kıbrıs ile Kuzey Kore birleşsin, güneyler de kendi aralarında kaynaşsın. Ya onlar buraya gelir veya bunlar oralı olur yahut orta bir yerde buluşma da olabilir...**

● Suudi Arabistan Krallığı, krallığa son versin. Yani son peygamber gelmiş sana, halen daha neyin krallığı arkadaş? Kral halkın arasına karışsın, kafasından keyfiyeyi çıkarıp dev bir halayın başına geçsin. Doğu toplumları, halaybaşına kraldan daha çok saygı duyar. Bir anda krallığı bırakmak zor gelirse, haftada bire indirsin...

● **Çekya adı, Çekyat olarak değiştirilsin...**

● Tam İngiltere geri dönmüşken, Avrupa Birliği kendini feshetsin. Böylece Avrupa, İngiltere'den ibaret olsun. Şimdiki Avrupa, Ön Asya olsun. Hızla Asya Birliği kurulsun. Asya Birliği'nin resmi takımı da Gençlerbirliği olsun...

● **Vatikan, müze olsun. Papa da "müze müdürü" ilan edilsin. Her gün beyaz giyinmesin, her gün için farklı gömlekler, urbalar dikilsin. Papanın sırtına havlu ütülensin. İlk havluyu Cemil İpekçi ütülesin...**

● Trakya'nın üstü kapatılsın ve beynelminel bir meyhane haline getirilsin...

● **Amerika Birleşik Devletleri, ismini Amerika Kapitalist Birleşik Devletleri olarak değiştirsin. Neyse adı da o olsun. Adını koymaya utanıyorsan, kapitalist olma. Kapitalistsen de durumu öylece bildir. Sovyetler alık mıydı yani kardeşim?!**

● İngiliz Kraliçesi, krallığı krala bıraksın. Yalnızlık Bakanlığı'na getirilsin, gençleri birleştirsin, çeyizlerine bizzat yardım etsin. Kanaviçe öğrensin...

● **Dünya genelinde yarımadalar birleştirilip çok sayıda ada elde edilsin. Buralara düzenli olarak ada vapuru seferleri yapılsın. Takımadalara dokanılmasın...**

KARŞILAŞTIRMALI EDEBİYAT

* "Hep suç bende değil beni yakıp yıkan bir nazar vardır." - Sezai Karakoç
* "What can I do sometimes?" - Fatih Terim

***

* "Onu o kadar çok seviyordum ki, bir başkasına verdim.' -Emilie Ajar
* "Beni benden alırsan, seni sana bırakmam." -İbrahim Tatlıses

***

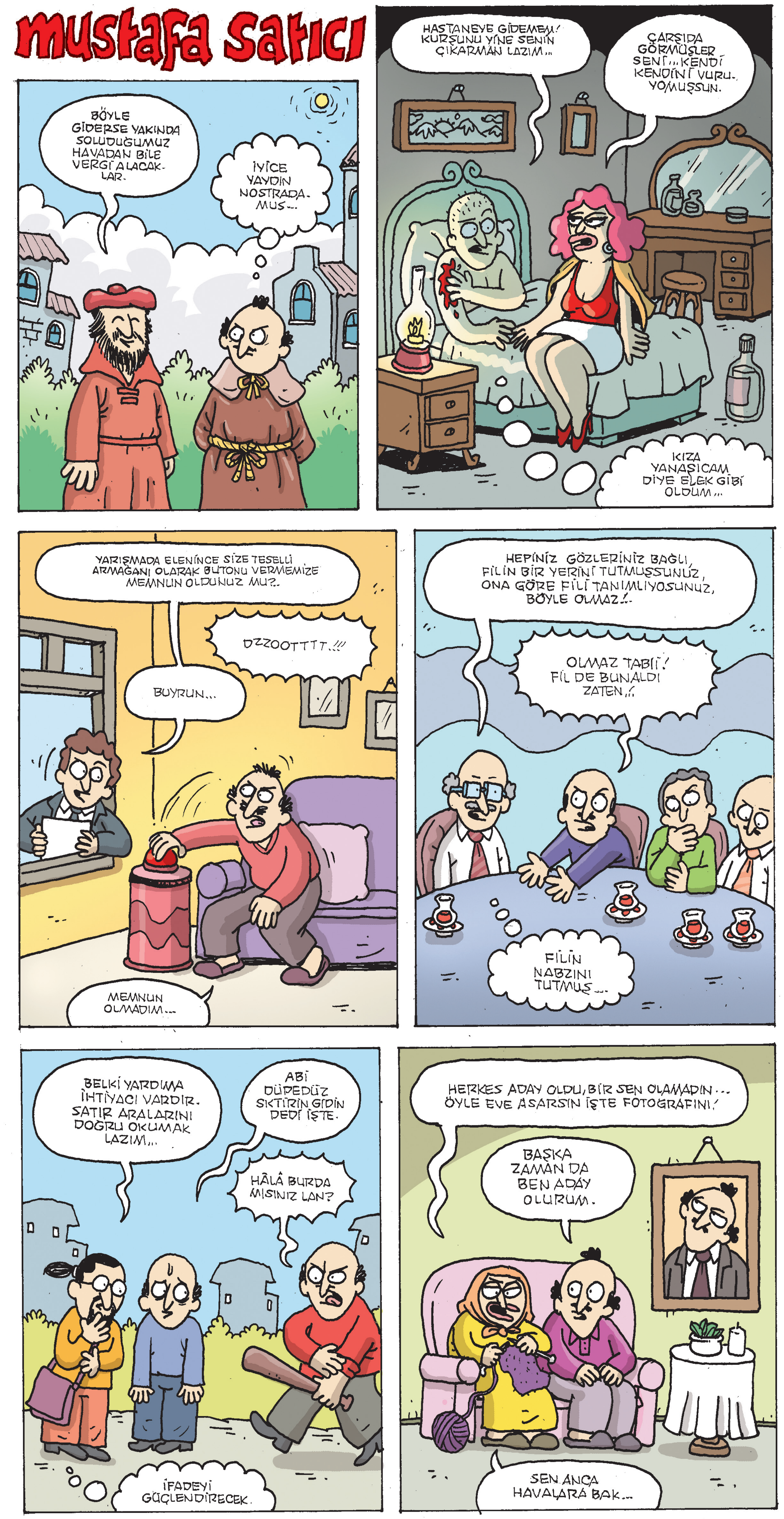
* "Zar atıldı." - Sezar
* "Sana lazım yedi-yedi
Henüz icat edilmedi." - Ferhan Şensoy

SAYIN ŞENOL GÜNEŞ HOCA,
Bordoyu, maviyi kazandınız, siyahı, beyazı ve şimdi kırmızıyı kazandınız. Renklerle muhabbetiniz pek derin sizin, şimdi de güzel güzel Emre Mor'u kazanınız. Hayırlı mesailer, sevgiler...

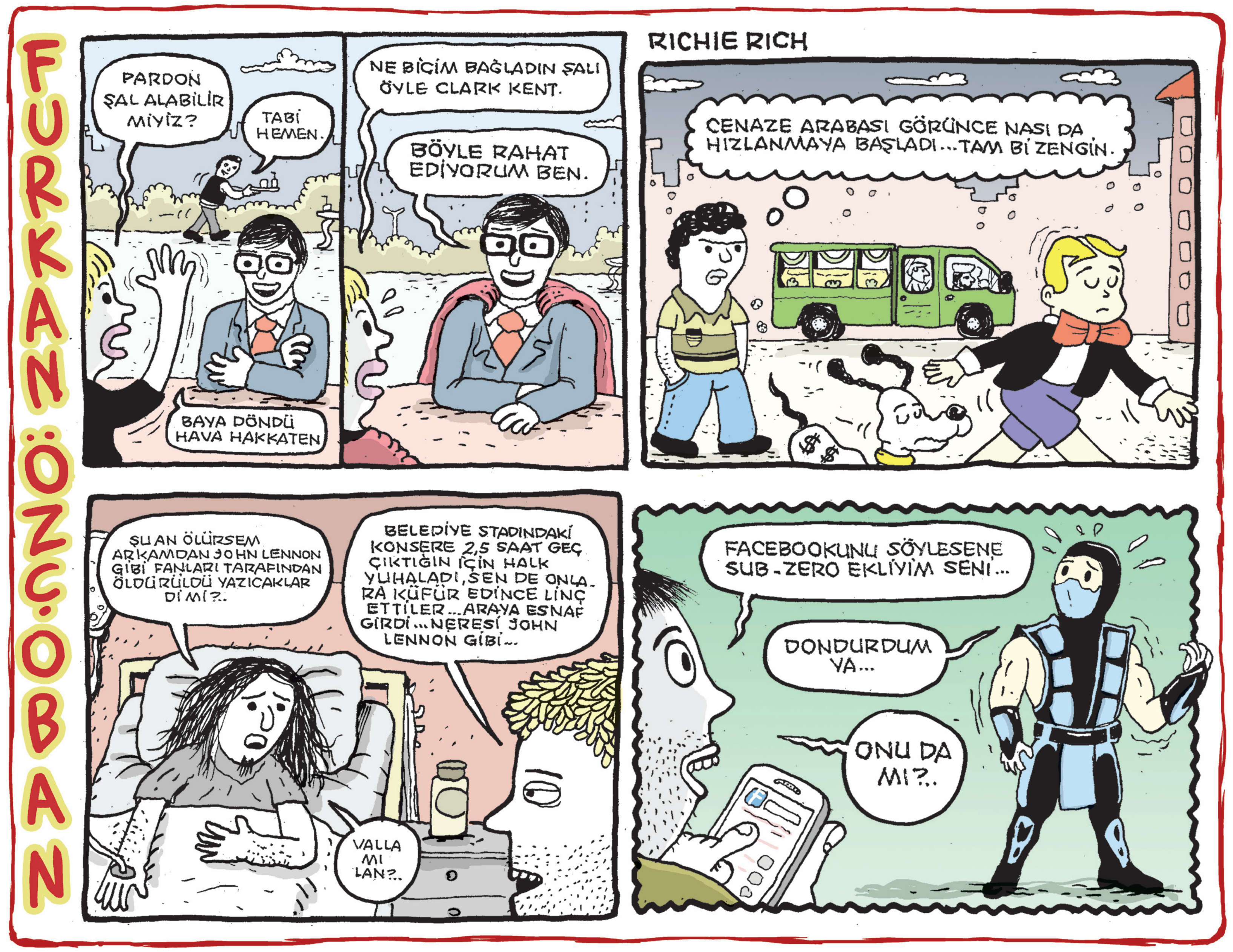
***1 NİSAN 2019 PAZARTESİ** - Zincirlikuyu Zorlu PSM'deki "Touche" adlı kulüpte sahne alacağım. Seçim sonuçlarının kısa yorumlarını takiben hayat devam edecek. Kadim mesai arkadaşım Çağdaş Erçelik, latif kabare şarkılarıyla programa renk katacak. Mekan açılışı 18.30, sahne 21.00. Biletix dünyası...*

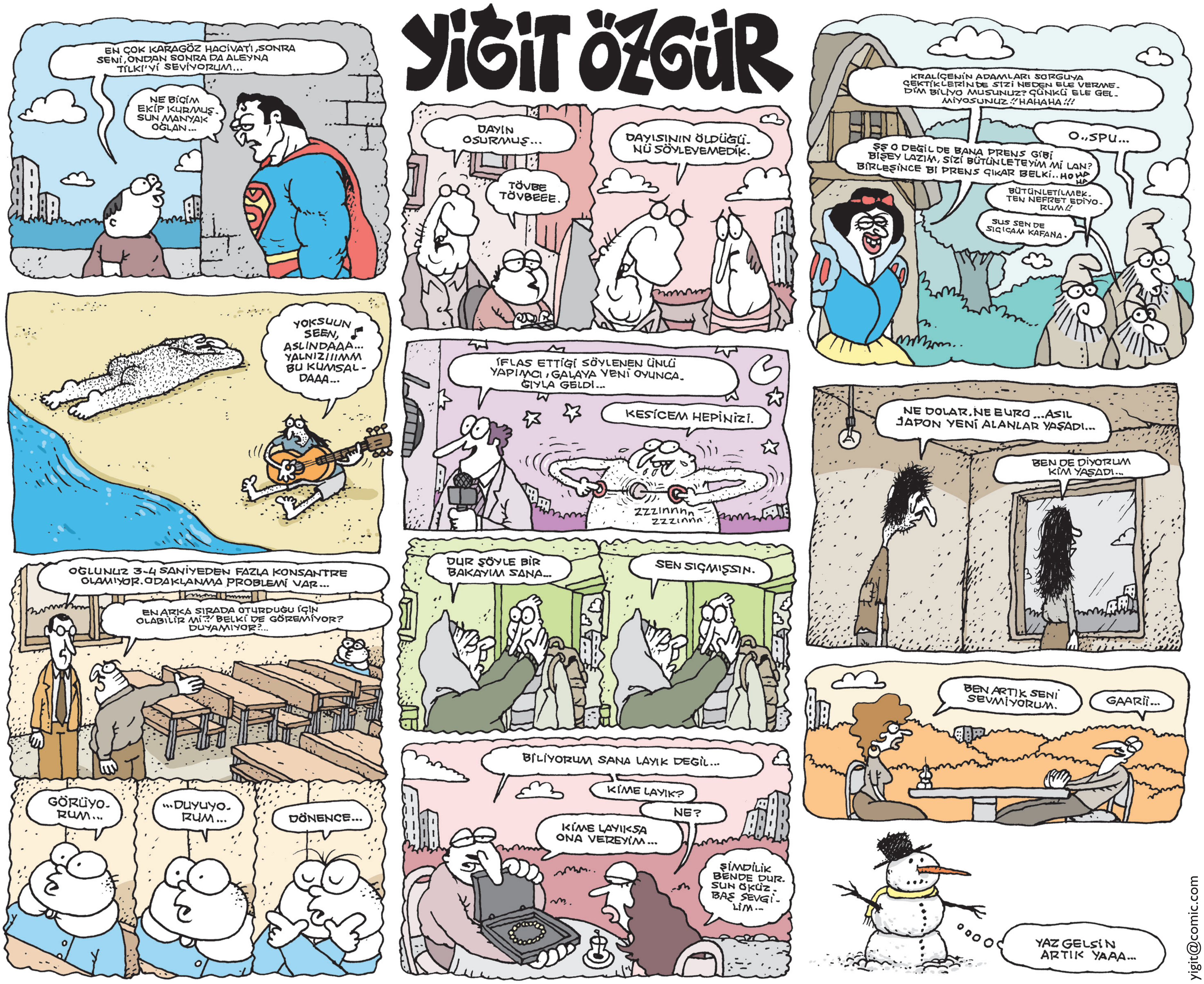
***VEDAT BEY'İN GÖRKEMLİ HAYATI...** Bastonsuz, yancısız, desteksiz, dayısız, lafı uzatıp gargara yapmayan, haybeye konuşup keman çalmayan, çapraz koşu yapıp hayata alan açan kahraman Vedat Bey'in maceralarından oluşan, kapağını sevgili kardeşim Kutlukhan Perker'in çizdiği, Karakarga Yayınları ürünü kitabımı okuyunuz, okutunuz efendim...*

vedatozdemiro@gmail.com

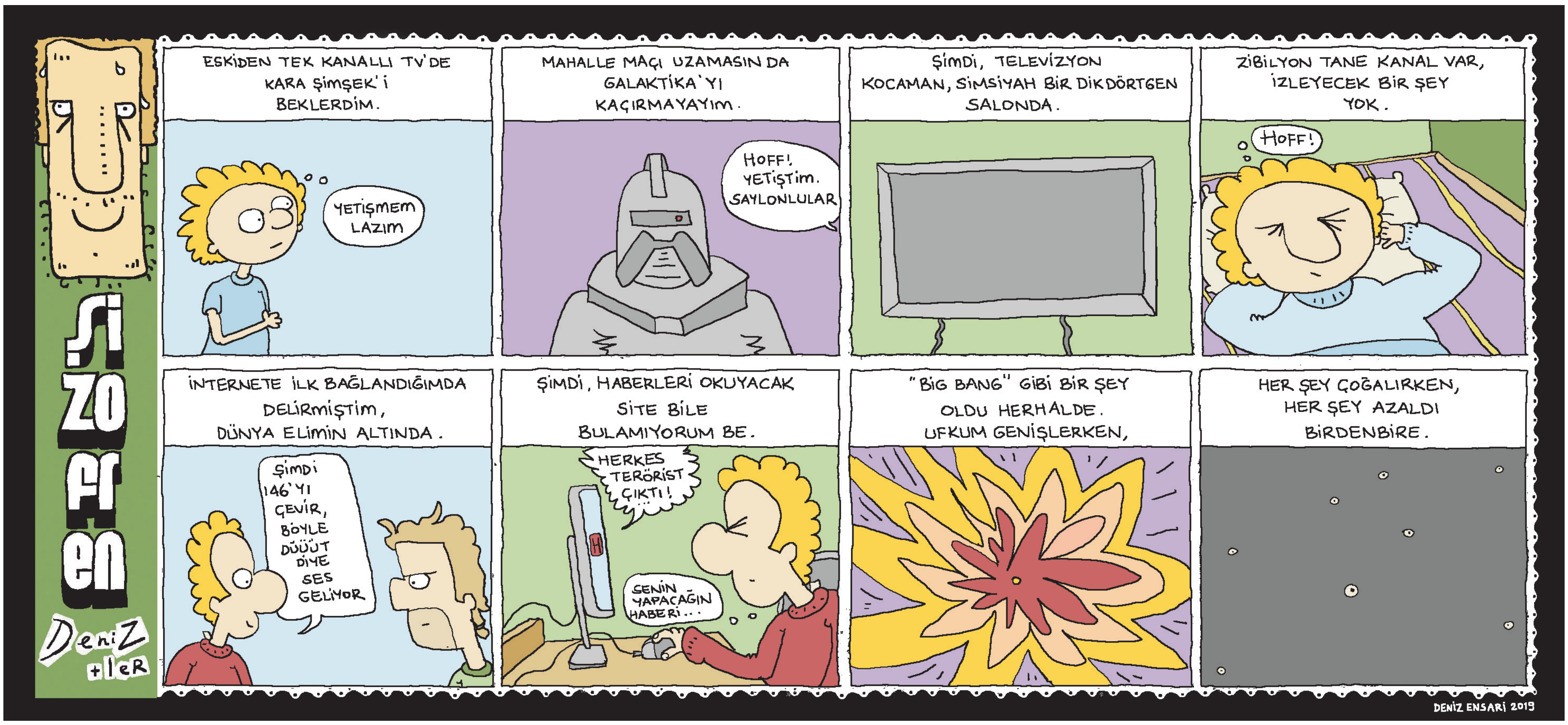

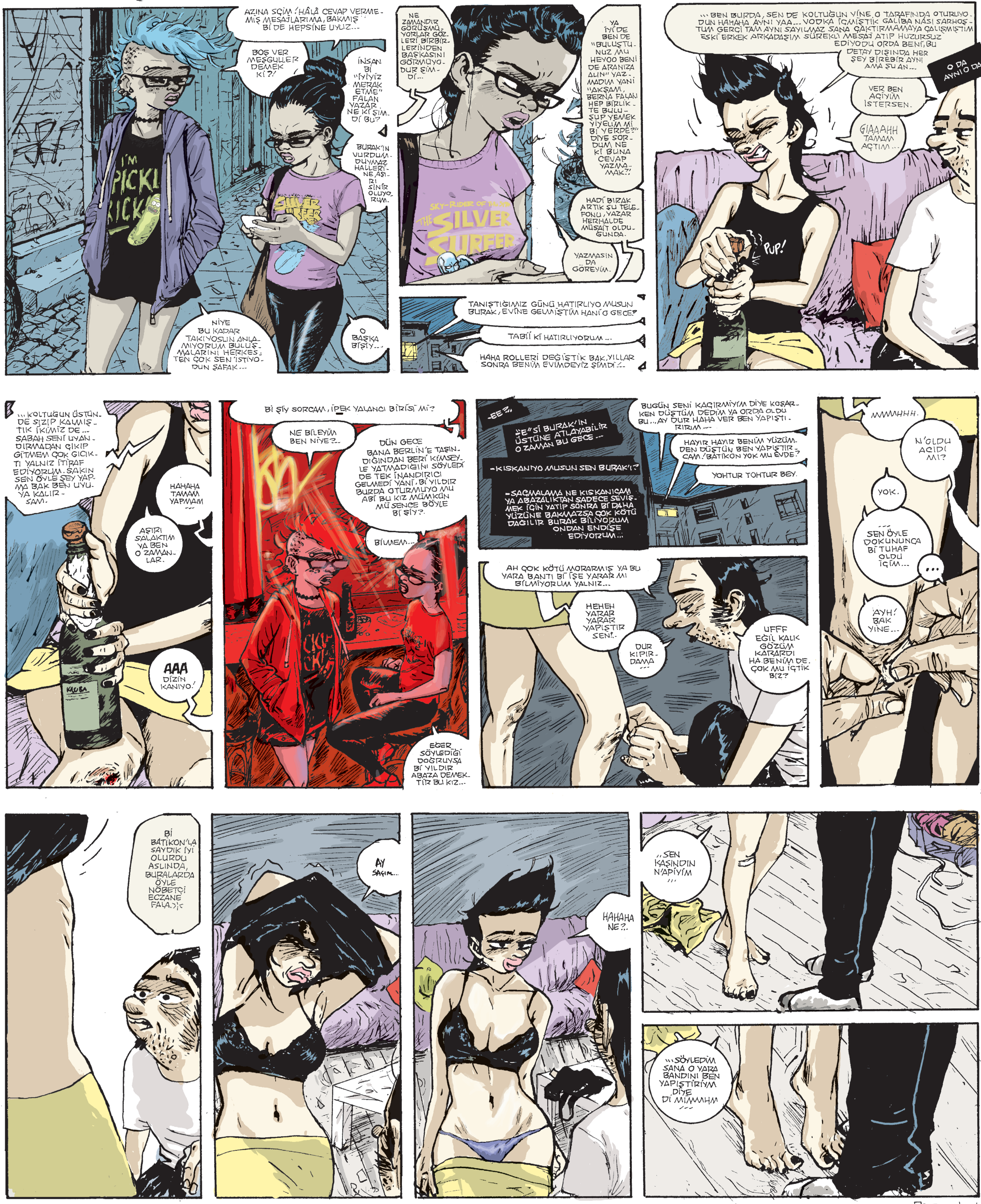
yigit@comic.com

Çarpışma

İpek & burak

Yazan çizen OKY

Devam edecek.

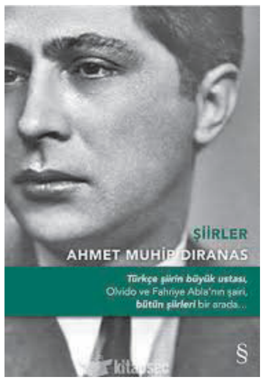
ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Kork! Bahar seni bir al güle döndürebilir"
Ahmet Muhip Dıranas

"UYUYARAK ÇALIŞMAK"
Uyuma gözlüğünün burnun uç tarafına denk düşen o dar kenar üçgen aralıklarından perdelerin mavisine boyanmış donuk gün ışığı. Kuş sesleri. Kornalar. Hiç bilmediğim grisi, kül rengi'si bol diyarlarda onca koşuşturmanın tam ortasından pat diye ansızın odanın içine düşüş. Yatağa.(ardarda dizili paslı hurda arabalardan olma sarsak bir trenle langır lungur inişli çıkışlı karanlık, soğuk bir şehirden geçiyorduk, aradığım: nereye gitsem; dün ordaymış da ayrılmış--) On falan olmalı. Her saatin kuş sesleri farklı bu caddede. Kumrular başka zamanlarda başka başka sesler çıkartıyorlar. Yazı günü. Uykuyla uyanıklık. O bulanık ara bölgede o acaip trene bir iki başarısız dönme çabası ile yazıyla ilgili karmakarışık düşüncelerin içiçe girişi. Zihnimde. Sağa sola iki dönüş. Bir sürü hikâyemin, (romanın da) kimi bölümlerinin sonlarını/ çözümlerini uykuda, bu müphem ara bölgede bulup deli gibi sevinmişliğim var. Epey var. Bana has değil yöntem: Sürrealistler; (şair/ yazar olanlarından) bir kısmı yatıp bir tür uyku/uyuklama içinde sayıklıyor, etrafında bekleyen arkadaşları da hemen bu söylediklerini kağıda döküyorlardı.(bilinç altına, rüyalara çok önem veriyorlardı: hatta sadece onlara; mantık'la, akıl'la hiç işleri olmuyordu--*yazar olanlarıyla pek aram yoksa da ressam kısmını çok severim: bayılırım; Dali'yi , Chirico'yu; Magritte'i–*) Zor işler: havada karada; uykuda dahi sürekli arayış halindeydiler. Yazık. Bu "sürekli arayış" mevzuu'na dokununca anmadan olmaz; Picasso. Onun (bana aşırı narsist gelen) şu açıklaması: "Ben aramam, bulurum." Öyle demişti. Yani yerde para bulan çocuk gibi. Hazret. Tamam olur o; bir iki kere. Ama bu hep buluyor. Bari yerlere baka baka yürü. "Aramam"la, "yere dahi bakmam"la da övünüyor. ("sizler gibi değilim": diğer büyük ressamlara diyor yani) Bu aynı meseleyle ilgili; kendisinden yaklaşık bin yıl kadar önce bir zamanlarda; doğunun bilgeleri şu çok önemli cümleyi kurmuşlardı: "Aramakla

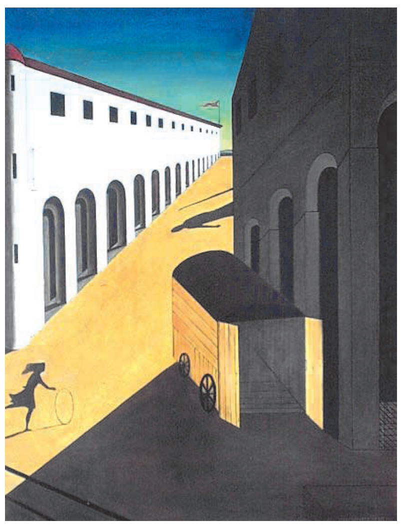
Ahmet Muhip Dıranas 1909-1980

bulunmaz, ama bulanlar hep arayanlardandı." Öyle dediler. İlk kısmı Picasso'nun dediğine benziyor. Evet. Ama, devamı var işte. Yani sanat/ hikmet/("aşkın" olan) şeyler arayınca mutlaka, illa ki bulunur diye bir şey yok. Ama aramadan da bulunmuyor. "Aramakla bulunmaz/aramadan bulunmaz" Dilemma/paradoks. İnce işler. Düz açıklaması mümkün değil. Bulmayınca yerinmemek, bulunca da" ben neymişim" havalarına girmemek. (Pehlivan) Bana sanki o da "arıyor" da, artislik olsun diye o şekil söylüyor gibi gelmişti. Picasso'yu diyorum. *(mecnunlar gibi dur durak bilmeden de çalışıyordu, o da ayrı mevzu, hakkını da yemeyelim)* (Aramadan bulmayı uman arkadaşlar, lütfen, yapmayın etmeyin, bakmayın siz ona yani.)

Herneyse.
Bitti bitiyor, gitti gidiyor derken karşı ucu buzlu dağları yalaya yalaya geçip gelen, sert rüzgâr. Mart. Balkonu kapıyorum. Kışın ortasında yaptığımın aynısını; hem klimayı hem elektrikli ısıtıcıyı yakıp tam ortasına oturuyorum. (bir nevi Kazma/kürek) Yazıyı bir alıntıyla bitiriyorum. Beni çok etkilemişti, ilk gördüğümde, henüz gençtim, toydum: nasıl? Şöyle: Romalı stoacı filozof Marcus Aurelius. *(bir imparatordu aynı zamanda--Rahmetli Richard Harris oynamıştı kendisini ünlü "Gladiator "filminde, hatırlarsınız)* Laf onun. Hepimizi çılgınlar gibi ilgilendiren o, en, enn temel meseleyle ilgili: Nasıl mutlu olabilirim? Şöyle diyor üstad: "İnsan tam anlamında mutlu yaşam sürdürebilir…" "Aa, sahiden mi?--ben--içimden, heyecanlanmıştım--"
"…Her zaman tam tamına mutlu yaşamak; Ruhumuz bunun için kendisinde güç bulabilir, yeter ki ilgisiz şeyler karşısında ilgisiz kalabilsin" Kafama odunla vursa daha iyiydi. Neden mutsuzum ve hep mutsuz kalacağım.(işçisin sen işçi kal)Anlamıştım. Hanyayı Konyayı. Onlar. "İlgisiz şeyler" İlgim neredeyse, sadece, sadece onlara. Onlaraydı.
Hâlâ öyle: En sevdiğim şeyler…

René Magritte 1898-1967

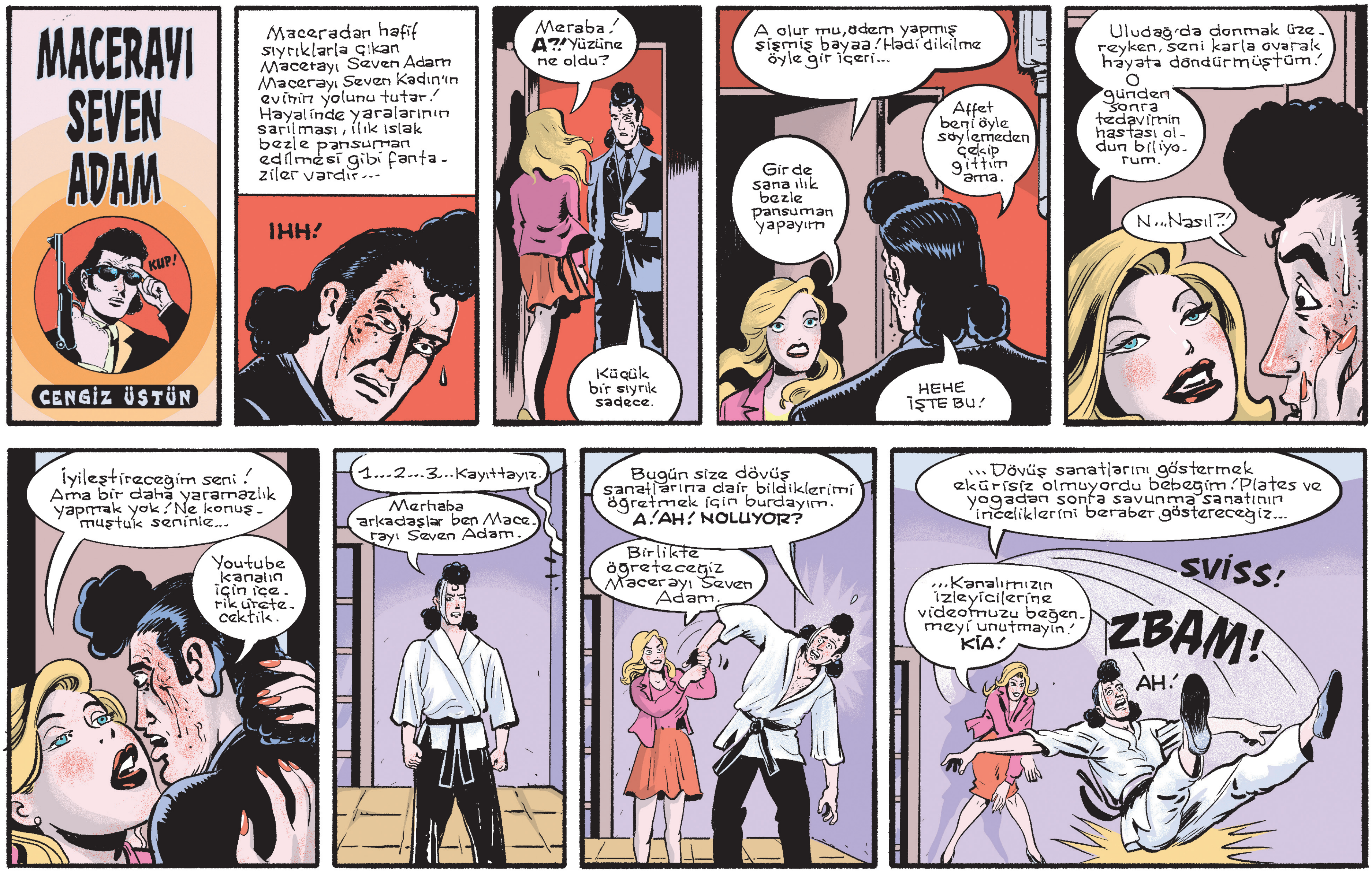

Giorgio de Chirico 1888-1978

Hepinize dostluk, kardeşlik ve muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Buradan, oturduğum yerden, bu kanepeden kalkıp Avcılar'a gideceğim. Şu an çok iyi durumdayım, yarım saat sonra bu halimden eser kalmayacak. İnsanlar keyiflerinin kaçacağını, rahatlarının bozulacağını bile bile nasıl yaşıyorlar? Keyfimin tam olarak saat kaçta kaçacağını biliyorum. İnsan bu bilgiyle yaşamayı nasıl öğrenir. Evde iki tavşanım var, biri alacalı beyaz, diğeri siyah. Alacalı beyaz olana arada bir bira içerken biranın yanında yediğim beyaz leblebilerden vermiştim bir iki tane, şimdi beyaz leblebinin bağımlısı oldu, ne zaman kutu biranın açılma sesini duysa koşarak yanıma geliyor, omuzuma tırmanıp ağzımı kokluyor ondan gizli beyaz leblebi yiyor muyum diye. Böylelerine yancı - bağımlı denir. Aynı evde yaşayan iki insan düşünün, birisi zor zamanlar geçiriyor, depresyon hastası, yeşil reçeteli ilaçlar kullanıyor, öteki ilaç konusunda cahil bir insan. Yeşil reçeteli antidepresanlara "doktorun yazdığı ilaç, güzel ilaç, ötekiler gibi zayıf ilaç değil, kuvvetli ilaç" gözüyle bakıyor. Erkeklerde hangi özellikleri arıyorsa baş ağrısı için kullandığı ilaçlarda da aynı özellikleri arıyor: Kuvvetli olacak, kudretli olacak, kadınına sahip çıkacak, gerekirse kadını için sıkıntı çıkartacak, garsonu çağıracak "bu yemek soğuk, geri götür yenisini getir, müdürnü de çağır" diyecek, kadını için ailesini karşısına alacak. O sümsük, mıymıy ilaçları istemiyor. Onu sarıp sarmalayacak, ona sevgisiyle kendini unutturacak ilaçlar istiyor.

O yüzden her başı ağrıdığında gidip depresyon hastası ev arkadaşının reçeteli ilaçlarından içiyor. Ufak yelkenlisi antidepresanların tatlı meltemiyle açık denizlere yol alırken, yüzünde huzur dolu bir gülümsemeyle martıları izliyor, suların tekneye çarptıkça çıkardıkları sesleri dinliyor ve şöyle düşünüyor: Şak diye kesti baş ağrımı. Bu güzel ilaç. Bu güçlü ilaç. İşte bu insan yancı - bağımlıdır.

Beyaz tavşan için yapılabilecek bir şey yok. Veteriner haftada bir iki kere, birkaç taneden fazla olmamak şartıyla beyaz leblebi yiyebilir dedi. Siyah tavşanın ise acilen kısırlaştırılması gerekiyor. Hormonların hapisanesinde arzularının tutsağı oldu, kendiyle ne yapacağını bilmez halde duruyor. Bir zamanlar ben de onunla aynı durumdaydım, o yüzden sıkıntısını kendi sıkıntım gibi hissediyorum. Ona baktıkça vücudumun canavarca hislerle hormon salgıladığı, "bu tutkuları ben ne yapayım, bu hisleri nereye kaldırayım, salın beni gideyim" günleri hatırlıyorum. Benim kısırlaştırılma gibi bir şansım yoktu, hormonların üzerine cilt cilt dandik fantastik bilimkurgu romanları, çekme kasetten çekme metal albümleri fırlattım. Hormonların bir anlık sersemlemesini fırsat bilerek bitirdim ortaokul ve liseyi. Siyah tavşanın içinde bulunduğu durumun en iyi şekilde farkındayım.

O yüzden Avcılar'a gideceğiz. Avcılar'da veterinerlik fakültesi var. Tavşan kısırlaştırma ameliyatını sadece orada yapıyorlar. Sadece tavşan değil; papağan, maymun, ginepig ve daha bir çok egzotik hayvan esiri oldukların tutukuların pençelerinden burada kurtuluyor. Egzotik hayvanlar için bir budist tapınağı, eskiden histeri hastası zenginlerin rağbet ettiği İsviçre kaplıcaları gibi düşünmek istiyorum.

Avcılar'a gittiğimde fakültenin koridorunda keçi vardı, ortalık yere dev sıçmıştı, hastane görevlisiyle keçi sahibi arasında o bokları kimin temizleyeceği üzerine güzel, kaliteli bir tartışma yaşanıyordu ama o da başka bir yazımızın konusu.

“kendimi durduracak değilim”

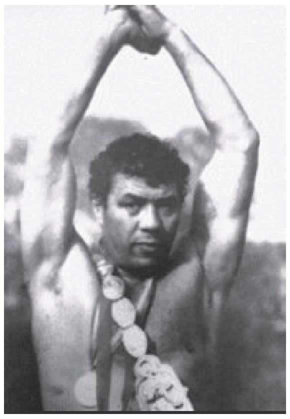
Fırat Budacı

ANNE SEN MİSİN?

Açık bir musluk nereye kadar kontrol dahilinde kabul edilir ve hangi noktadan sonra başıboş su olarak değerlendirilmelidir? Yattığım yerden, kesintisiz akan suyun sesini dinlerken tavana doğru sorularım var: Uzun uzun duş alan pirüpak bir üst komşuyla mı, yoksa suyu açık unutan bir sorumsuzla mı karşı karşıyayım? Uyarma göreviyle gidip kapıyı çalsam, olası bir su baskınını önleyerek defalarca teşekkür mü alırım; yoksa kapıyı açan bornozlu bir öfkenin kurbanı mı olurum? İşim zor, “Oha banyomuza da karışıyorlar artık!” türü bir kalkışmanın öznesi olmak istemem. Biraz daha beklemekte fayda var.

Ellerini yıkarken sabunu bitirmeye yeminli bir annenin oğluyum ben. Su sesinin hiç kesilmediği, deterjan köpüğünün çizgi film coşkusuyla kabardığı, sürekli ovalanmaktan kamaşan banyomuzda küçücük bir kılın, hatta aynadaki su lekesinin bile ahengi bozduğu bir evde büyüdüm. Annem, ellerini yıkamaya başladığında lavaboda bir tür köpük partisi yaşanırdı. Ellerine yok edilmesi gereken bir düşman gibi davranıyordu. Sanki ellerini sevmiyor da hem sabunu hem de ellerini aynı anda bitirmek istiyor gibiydi. Elleri yok olursa, onları yıkama zorunluluğu ve böylelikle hep yakındığı ağır ev işçiliğinden kurtulacaktı belki de. Lezzetli yemekler, temiz ve ütülü giysiler bekleyen biz üç erkeğe alaycı gözlerle bakıp, “Ellerim bitti, artık başınızın çaresine bakın,” diyecek, elsiz ama rahat bir hayata kavuşacaktı. Annem, insan bedenini arındıran duş alma eyleminin bile banyoyu kirlettiğini düşünüyordu. Suyla suya karşı mücadele vererek sürekli bir savaş durumunda yaşıyordu. Çocukluğumun kakaları klozet gözlemekle geçti. Kakamı bitirdikten sonra, uzun uzun klozeti inceler, ardımda en ufak bir iz bırakmamaya gayret ederdim. Kamaşan banyomuzda en zorlandığım eylem ise sümkürmekti. İşimi sessiz halletmeye çalışırdım. Burun sesi, annemin seçici algısında alarm sistemini harekete geçiren ve derhal müdahale edilmesi gereken seslerin en başında yer alıyordu. Ses çıkarmayan, basınçsız bir teknik kullanarak lavaboya sümkürdükten sonra, dikkatli bir alan taramasına girişmem gerekiyordu. Sümkürme esnasında burundan havanın çıkış yönünü iyi ayarlamazsanız, hedefin dışında (farkında bile olmadığınız) izler bırakmanız mümkündür. Bu yüzden sümkürme sonrası kontrol alanımı fayanslara ve yer karolarına kadar genişletiyordum. Fakat ne yaparsam yapayım benim göremediğim, ama onun titize ayarlı gözlerinden kaçmayan bir leke bırakıyordum geriye. Benden sonra banyoya giren annemin bağırarak beni çağırması verdiğim yoğun çabanın boşuna olduğunu müjdelerdi. “Fıraaaat!” diye bağırırdı, “çabuk buraya gel!” Her seferinde lekenin bana ait olmadığını ispat etmek isteyen (abimin boku olmadığı ne malum!) bir öfkeyle fırlardım yerimden. Birlikte aynadaki su lekelerine ya da ishal kaosu sırasında teharet musluğunun altına gizlenmeyi başarmış kaka lekelerine bakardık. Su lekesinin öfkesi çabuk geçerdi, ama sıkıntı teharet musluğunun altındaysa işler, “Allah canımı alsa da kurtulsam sizden!”e kadar varırdı. Lekenin bana ait olduğu açık bir biçimde ispatlanınca, ne diyeceğimi bilemez, “Asıl ben öleyim de sen kurtul!” diye bağırarak eli artırırdım. Kaka yüzünden ikimiz de ölmek istiyorduk. Ancak ölürsek bu boktan dünyadan kurtulacağımızı düşünüyorduk. Annem ve ben, bağırışarak öfkemize yenik düşerken kaka her zaman kazanıyordu. Ben dinmeyen öfkemle odaya geçip çeşitli eşyaları döverken, annem, kaka taarruzlarına karşı en güçlü silahı olan klorağı (çamaşır suyunu) kuşanırdı. Evle adeta güreşe tutuşan annemin, Kırkpınar’da başpehlivanlık ünvanını kazanan Altın Kemer’li Hüseyin Çokal’ın sahibi olduğu “Çokal” marka klorağı kullanması, şimdi düşündüğümde bana büyük bir ironi gibi geliyor. Yağlı bir adamın klorak işine girmesiyse, kanlı bir cinayetin ardından hırsla el yıkamaya benziyor.

Yukarı kattan gelen su sesi kesintisiz devam ediyor. Yine de müdahale için biraz daha beklenebilir. Annem düşünülürse bir insanın bu kadar süre banyoda kalması mümkün. Annem banyoda bir saatin üzerinde kalabiliyordu. O yıllar, susuzluk değil de Afrika›daki açlık revaçtaydı. Karnı şişkin Etiyopyalılar, aç olmalarına rağmen her gün duş alan insanlarmış gibi dünyadaki su sorunundan bahsetmiyorduk. Bazen annemin içerde bayıldığını düşünür, kapıyı dinler, ama her seferinde arınmanın devam ettiğini belli eden yaşam belirtileri alırdım. Törenler eşliğinde girdiği banyodan bir ton açık renkte çıkardı. Sürtüne sürtüne bir kat deriyi sıyırıp atıyor, alttan çıkan pempemsi beyaz derisiyle devam ediyordu mücadelesine. Beş altı yaşlarına kadar (yoksa daha geç yaşlara kadar mı?) annem tarafından yıkandığımdan ben de bembeyaz bir çocukluk yaşadım. Annem tarafından çitelene çitelene yılan gibi deri bırakıyordum. Kafama sürtülen (paketinden yeni çıkmış) köşeli Hacı Şakir zulmünü dün gibi hatırlıyorum. Lif diye bir aksesuar olmadığından örme banyo bezleriyle devam ederdi zulüm. Sokakta oynarken oluşan kirin bedenimin derinliklerine kadar işlediğine inandığından sürte sürte beni yok etmeye çalışırdı. Ardından kalan kısmımı giydirir ve beni yıkarken kirlendiğini düşündüğünden kendi arınma törenini başlardı. Annem, Hüseyin ve Şakir bakterisiz bir dünya için kıyasıya savaşıyorlardı.

Tavana bakmaya devam ederken, üst komşum annem olabilir mi, diye düşündüm. Su akış süresine bakılırsa böyle bir fantazi kurmam çok da saçma değildi. Belki de tepemden ayrılmak istemiyordu. Beni kontrol etmek istiyordu. Birazdan aşağı inecek, sürtünmeyi tamamen kaldırmış ve duş zamanını üç dakikaya kadar düşürmüş oğlunun halini beğenmeyerek beni yıkamaya başlayacaktı. Kalkıp banyoya gittim. Suya suyla karşılık verecektim. Sürtünmeden, ovalanmadan hızlı ve modern bir duş alıp çıktım. Çocukluğumdaki banyolar yüzünden yüzey gerilimim epey fazlaydı. Sanırım artık kir tutmuyordum. Hızlı bir duş bana yetiyordu.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 27 MART 2019 | Sayı: 604

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur

YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**

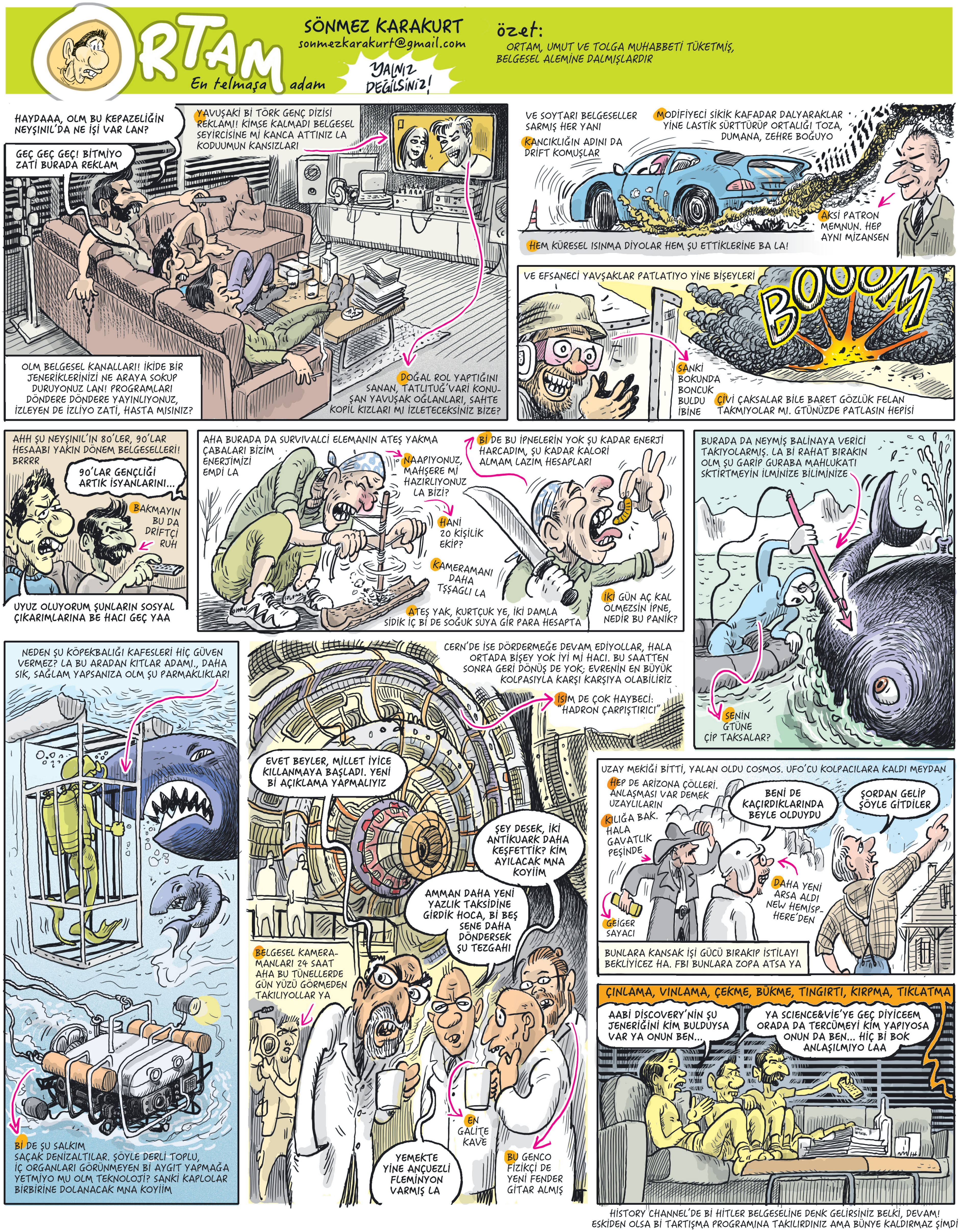
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33

Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.

IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ORTAM, UMUT VE TOLGA MUHABBETİ TÜKETMİŞ, BELGESEL ALEMİNE DALMIŞLARDIR
HAYDAAA, OLM BU KEPAZELİĞİN NEYŞINIL'DA NE İŞİ VAR LAN?
GEÇ GEÇ GEÇ! BİTMİYO ZATİ BURADA REKLAM
YAVUŞAKİ Bİ TÖRK GENÇ DİZİSİ REKLAMI! KİMSE KALMADI BELGESEL SEYİRCİSİNE Mİ KANCA ATTINIZ LA KODUUMUN KANSIZLARI
OLM BELGESEL KANALLARI! İKİDE BİR JENERİKLERİNİZİ NE ARAYA SOKUP DURUYONUZ LAN! PROGRAMLARI DÖNDERE DÖNDERE YAYINLIYONUZ, İZLEYEN DE İZLİYO ZATİ, HASTA MISINIZ?
DOĞAL ROL YAPTIĞINI SANAN, TATLITUĞ'VARİ KONUŞAN YAVUŞAK OĞLANLARI, SAHTE KOPİL KIZLARI MI İZLETECEKSİNİZ BİZE?
VE SOYTARI BELGESELLER SARMIŞ HER YANI
MODİFİYECİ SİKİK KAFADAR DALYARAKLAR YİNE LASTİK SÜRTTÜRÜP ORTALIĞI TOZA, DUMANA, ZEHRE BOĞUYO
KANCIKLIĞIN ADINI DA DRİFT KOMUŞLAR
AKSİ PATRON MEMNUN. HEP AYNI MİZANSEN
HEM KÜRESEL ISINMA DİYOLAR HEM ŞU ETTİKLERİNE BA LA!
VE EFSANECİ YAVŞAKLAR PATLATIYO YİNE BİŞEYLERİ
BOOOM
SANKİ BOKUNDA BONCUK BULDU İBİNE
ÇİVİ ÇAKSALAR BİLE BARET GÖZLÜK FELAN TAKMIYOLAR MI. GTÜNÜZDE PATLASIN HEPİSİ
AHH ŞU NEYŞINIL'IN 80'LER, 90'LAR HESAABI YAKIN DÖNEM BELGESELLERİ! BRRRR
90'LAR GENÇLİĞİ ARTIK İSYANLARINI...
BAKMAYIN BU DA DRİFTÇİ RUH
UYUZ OLUYORUM ŞUNLARIN SOSYAL ÇIKARIMLARINA BE HACI GEÇ YAA
AHA BURADA DA SURVIVALCI ELEMANIN ATEŞ YAKMA ÇABALARI BİZİM ENERJİMİZİ EMDİ LA
NAAPIYONUZ, MAHŞERE Mİ HAZIRLIYONUZ LA BİZİ?
HANİ 20 KİŞİLİK EKİP?
KAMERAMANI DAHA TŞŞAGLI LA
ATEŞ YAK, KURTÇUK YE, İKİ DAMLA SİDİK İÇ Bİ DE SOĞUK SUYA GİR PARA HESAPTA
Bİ DE BU İPNELERİN YOK ŞU KADAR ENERJİ HARCADIM, ŞU KADAR KALORİ ALMAM LAZIM HESAPLARI
İKİ GÜN AÇ KAL ÖLMEZSİN İPNE, NEDİR BU PANİK?
BURADA DA NEYMİŞ BALİNAYA VERİCİ TAKIYOLARMIŞ. LA Bİ RAHAT BIRAKIN OLM ŞU GARİP GURABA MAHLUKATI SKTİRTMEYİN İLMİNİZE BİLİMİNİZE
SENİN GTÜNE ÇİP TAKSALAR?
NEDEN ŞU KÖPEKBALIĞI KAFESLERİ HİÇ GÜVEN VERMEZ? LA BU ARADAN KITLAR ADAMI., DAHA SIK, SAĞLAM YAPSANIZA OLM ŞU PARMAKLIKLARI
Bİ DE ŞU SALKIM SAÇAK DENİZALTILAR. ŞÖYLE DERLİ TOPLU, İÇ ORGANLARI GÖRÜNMEYEN Bİ AYGIT YAPMAĞA YETMİYO MU OLM TEKNOLOJİ? SANKİ KAPLOLAR BİRBİRİNE DOLANACAK MNA KOYİİM
CERN'DE İSE DÖRDERMEĞE DEVAM EDİYOLLAR, HALA ORTADA BİŞEY YOK İYİ Mİ HACI. BU SAATTEN SONRA GERİ DÖNÜŞ DE YOK; EVRENİN EN BÜYÜK KOLPASIYLA KARŞI KARŞIYA OLABİLİRİZ
İSİM DE ÇOK HAYBECİ: "HADRON ÇARPIŞTIRICI"
EVET BEYLER, MİLLET İYİCE KILLANMAYA BAŞLADI. YENİ Bİ AÇIKLAMA YAPMALIYIZ
ŞEY DESEK, İKİ ANTİKUARK DAHA KEŞFETTİK? KİM AYILACAK MNA KOYİİM
AMMAN DAHA YENİ YAZLIK TAKSİDİNE GİRDİK HOCA, Bİ BEŞ SENE DAHA DÖNDERSEK ŞU TEZGAHI
BELGESEL KAMERAMANLARI 24 SAAT AHA BU TÜNELLERDE GÜN YÜZÜ GÖRMEDEN TAKILIYOLLAR YA
EN GALİTE KAVE
YEMEKTE YİNE ANÇUEZLİ FLEMİNYON VARMIŞ LA
BU GENCO FİZİKÇİ DE YENİ FENDER GİTAR ALMIŞ
UZAY MEKİĞİ BİTTİ, YALAN OLDU COSMOS. UFO'CU KOLPACILARA KALDI MEYDAN
HEP DE ARİZONA ÇÖLLERİ. ANLAŞMASI VAR DEMEK UZAYLILARIN
BENİ DE KAÇIRDIKLARINDA BEYLE OLDUYDU
ŞORDAN GELİP ŞÖYLE GİTDİLER
KILIĞA BAK. HALA GAVATLIK PEŞİNDE
DAHA YENİ ARSA ALDI NEW HEMISPHERE'DEN
GEİGER SAYACI
BUNLARA KANSAK İŞİ GÜCÜ BIRAKIP İSTİLAYI BEKLİYİCEZ HA. FBI BUNLARA ZOPA ATSA YA
ÇINLAMA, VINLAMA, ÇEKME, BÜKME, TINGIRTI, KIRPMA, TIKLATMA
AABİ DISCOVERY'NİN ŞU JENERİĞİNİ KİM BULDUYSA VAR YA ONUN BEN...
YA SCIENCE&VİE'YE GEÇ DİYİCEEM ORADA DA TERCÜMEYİ KİM YAPIYOSA ONUN DA BEN... HİÇ Bİ BOK ANLAŞILMIYO LAA
HISTORY CHANNEL'DE Bİ HİTLER BELGESELİNE DENK GELİRSİNİZ BELKİ, DEVAM! ESKİDEN OLSA Bİ TARTIŞMA PROGRAMINA TAKILIRDINIZ AMA BÜNYE KALDIRMAZ ŞİMDİ

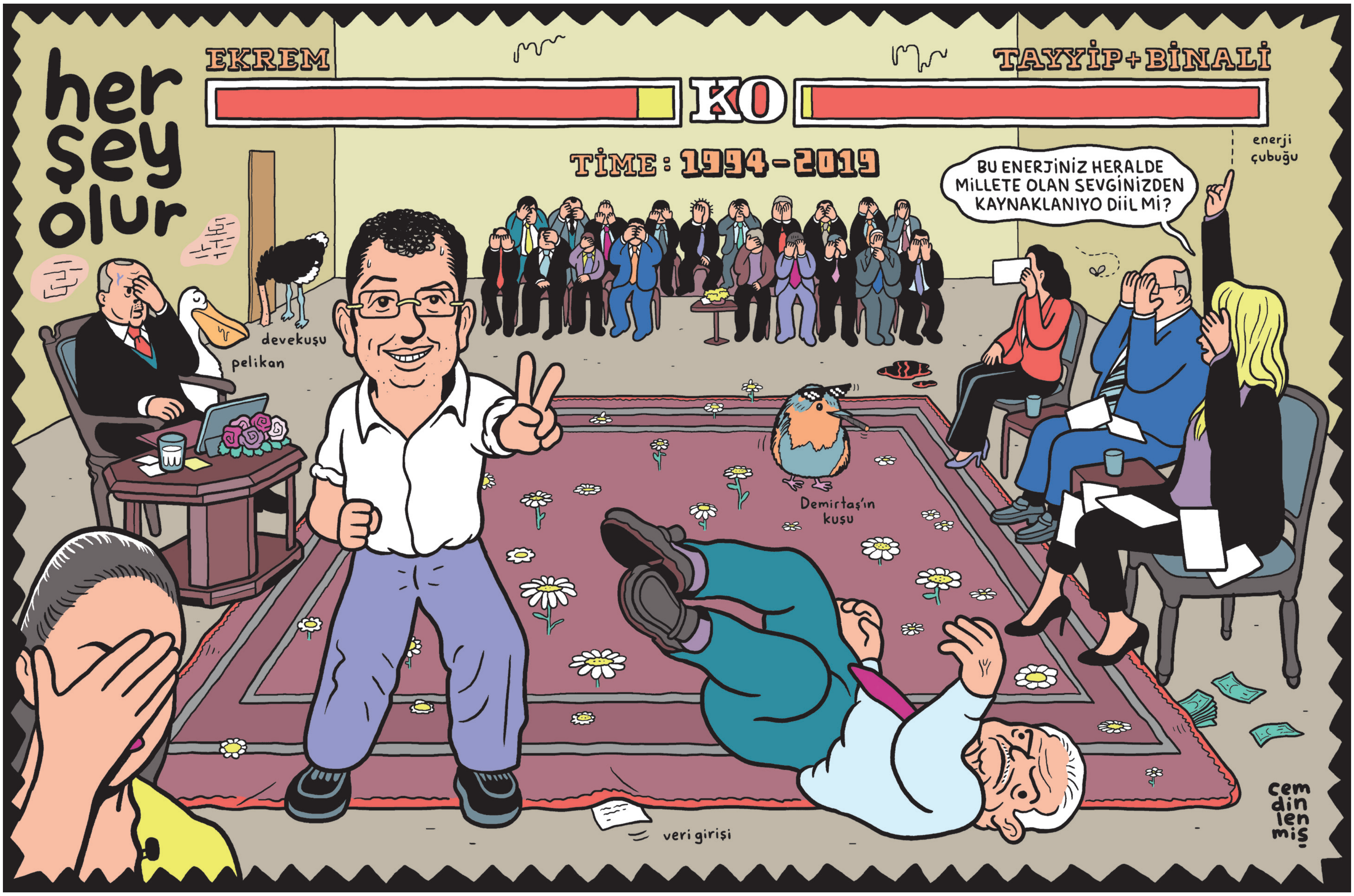
UYKUSUZ

3 NİSAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/14 No: 605
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Seçim gecesi veri girişini durduran ve açıklama dahi yapmayan Anadolu Ajansı, gece geç saatlerde, "Yerel seçimlerde gözler geçersiz oylarda" haberini girdi.

Emrah Ablak
NİYE ISLANDIN? ZEVK Mİ ALIYORSUN?
LANET OLSUN, AĞLIYORUM!
KARI GİBİ Mİ?
EVET BELKİ UÇAMIYORSUN AMA, OSURDUĞUN DA YELLEYECEK KADAR KANADIN VAR!
NE MUTLU.
YERÇEKİMSİZ ORTAMDA, BİR DAMLA SUYLA BÜTÜN VÜCUDUNU YIKAMAN MÜMKÜN...
O DAMLA BENİM OLMALI.
O HAYVAN NEYDİ YA? HANİ, TONTON TON DARDANEL TON GİBİ.
GERGEDAN MI?
EVET.
BAK! ORDAN İN! YOL GİBİ VAR YA YOL GİBİ!
SEYİR ABİ LÜTFEN, HERKES BİZE BAKIYO!
BELLİ BAŞLI ŞEYLER ALICAM.
NE GİBİ EFENDİM?
BELLİ BAŞ DİYORUM BAK.
PREZERVATİF Mİ?
ŞŞŞ!..
ECZANE
BEŞ BÜYÜK ZİRVEYE TIRMANIŞ GERÇEKLEŞTİRDİM.
YOUTUBIRLAR MESLEĞİ B*K ETTİ.
EFENDİM ZİRVEDE Y*RR*K MI VAR? NİYE ÇIKIYOSUNUZ?
HOCAM KADIN ERKEĞİN BİRBİRİNİ LAYKLAMASI DOĞRU MU?
LAYİKLİK DİN VE DEVLET İŞLERİNİN BİRBİRİNDEN....
YOK YOK... BU ŞEKİL...
ŞİMDİ KARŞIYA GEÇEBİLİRSİNİZ... ŞİMDİ KARŞIYA GEÇEBİLİRSİNİZ...
KIŞKIRTMA LAN MİLLETİ
TONK
EVİMİN KADINI, YUVAMIN DİREĞİ OLUR MUSUN?
Birilorolirilaring
Tirilorink
ŞU ŞELALENİN ARKASINDA Bİ OYUK VAR! ORAYA SAKLANALIM!!
HAY ANINA KOYİM!
MEDUSA
TSSSS
SSSS
SSSS
SSS
SSSS
SSS
SSS
BU SAÇLARI FAZLA UZATMA YALNIZ... KUYTU SEVER BUNLAR...
SAMSUN'LA AFYON ARASINDA GİDİP GELİYO...
ULUSOY MU?
AKILLI TELEFON PİYASASI...
OHAAA... ABİ RADYOYA BAK.. 8 KALEM PİL ALIYO...
ASLANIM NEYİN PEŞİNDESİN SEN?
Trrr..Trrr...

Dönerse döner döner

@kaansezyum

Seçimle gelen seçimle gider mi? Aman neyse ne. Sonuçta hiçbir güç sonsuza kadar online kalamaz. Bunu bi kere kafamıza sokalım… Eğer kafamız varsa tabii. Eğer insanları dinliyorsak, onlara sabahtan akşama hakaret etmiyorsak, eğer güzel ahlak sahibiysek, eğer güç gözümüzü karartmadıysa tabii…

Bizim ortamlar ne yazık ki öyle değil. Bu seçimlerdeki motivasyondan belli oluyordu az çok. Herkes "Aman aaağğğbi" noktasına çoktan gelmişti. Geçmişte hep yarı yolda bırakılmış, hayatları boyunca zart zurt seçime giden bir nesiliz biz. Seçim bitiyor, seçim başlıyor. Her seçim Anadolu Ajansı saatler ya da günler öncesinden sonucu açıklıyor, oylar kayboluyor, mühür basma videoları, çalınan çuvallar dolusu oy videoları filan dolaşıyordu ortalıkta. En son geçen seçimlerde YSK artık dayanamadı "Ya damgası olsa da olmasa da her oy ok'dir, ne yani, o damgayı seçim güvenliği için basıyoruz ama kim takar seçim güvenliğini" gibisinden bir açıklama bile yapmıştı. Dere geçerken at değiştirmiş, atı alan ise Üsküdar'ı geçmişti. O yüzden seçim meçim mevzuları bizim nesil için tiksinç bir şey haline geleli çok oldu. Tabii arada boykotçu arkadaşlar da var, sonuçlar açıklandıkça o boykotçu arkadaşlara kızan arkadaşlar da olmaya başladı. İnsan ister istemez birlikten kuvvet doğacağını bu sefer bambaşka bir şekilde gördü sanki.
Herkes bıkmış, herkes dertli, herkes istediğini alamıyorken, arkana istediğin kadar gücünü alsan da, istediğin kadar kanalı satın alıp ağızından çıkan ya da yazmalarını istediğini şeyleri yazdırsan bile olmuyor işte. Büyük güç büyük sorumluluk getirir gerçekten. Ama sen gücünle sarhoş olup memleketin sana oy vermeyen yarısına doboliz, tölülüz filan dersen işte olmaz o. Akıl var, mantık var. En seni seven birey bile bir noktada "Ya bu ne kadar asabiyet yaptı, benim kuzenim benimle aynı partiye oy vermiyor ama boboliz değil, niye bu iftira, niye bu yalan dolan?" diye düşünmez mi? Düşünebilir, tabii fırsat tanınırsa…

Büyük güç hiçbir zaman sonsuza kadar sürmez. Bak Avencırs'a… Tanos reyiz milletin %50'sini galakside sildi attı ama ne olacak şimdi? Yeni film geliyor, geride kalan tayfa Tanoz'u bayıltacak, o olacak… İstediğin kadar güçlü ol, ister Galaktus ol, ister Tanos ol, efendi gibi davranmazsan olmuyor, çevrendekileri değil sadece kafanın içindeki çığlıkları dinlersen bir noktada "Tanoz da iyiydi, hitabeti kuvvetliydi ama sonra yüzüklere taş taka taka kafayı oynattı" derler. E öyle de oluyor, sonra bir sonraki filmde ne olur bilemiyorum, daha çıkmadı film ama Tanoz'u tanozluyorlar gibi…

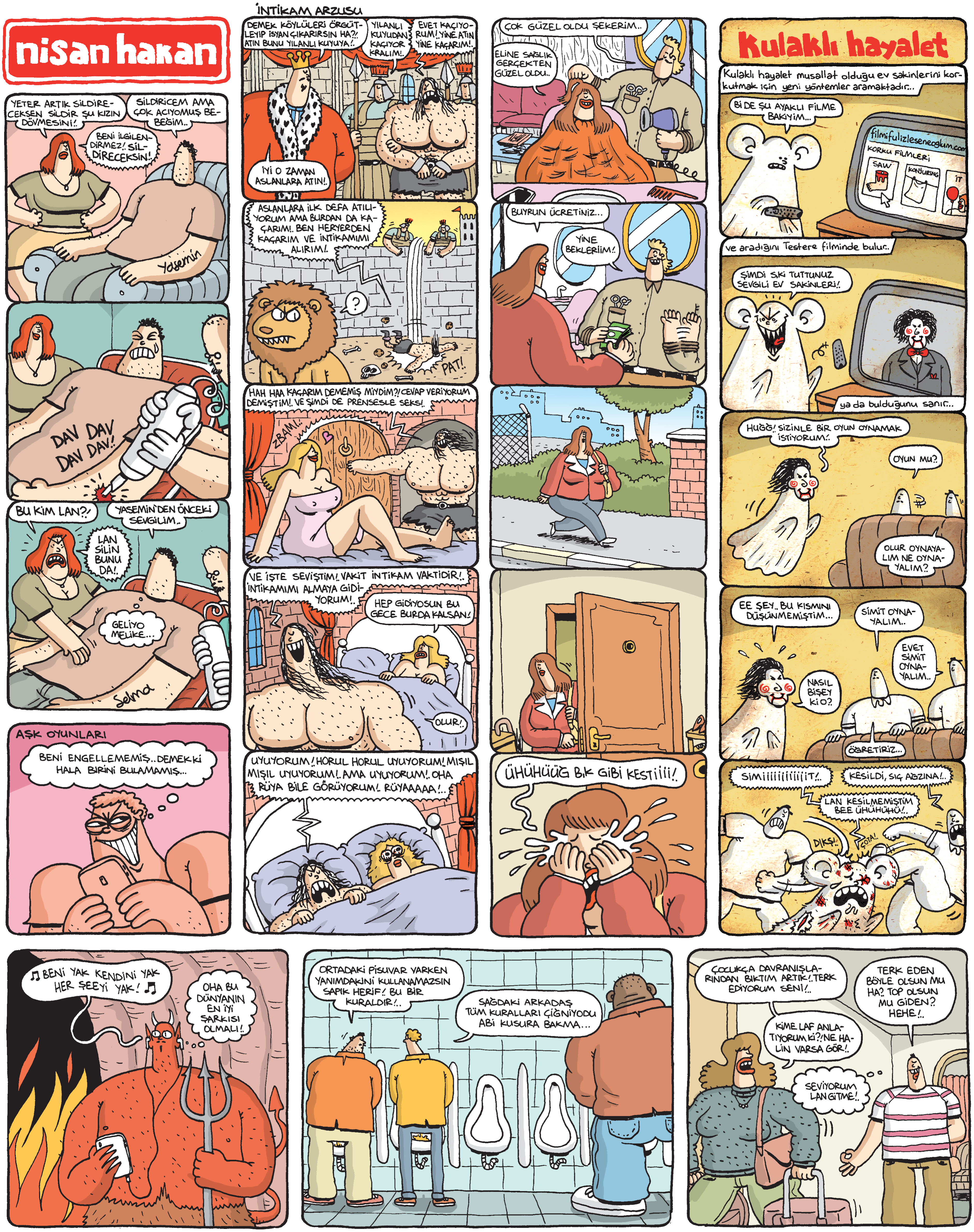
Yerel seçimler bir şeye işaret mi? Evet, bir sonraki genel seçimlerde daha fazla oylara sahip çıkmak gerekecek. Çünkü bu sefer biraz sendeleyen bir mega güç, bir sonrakinde kaybetmemek için gerekirse trafo yakar, kedilere mama verir, bazılarına da çiğ et bile verir. O yüzden dikkatli olmak gerekiyor, inançlı olmak ve biraz da özgüven gerekiyor. Gerçekler saklanamaz çünkü.

İster veri girişini durdur, ister veri ver, ister takla at, eğer inanırsan oluyor işte. Eğer herkes yeterince eşit şekilde haksızlığa uğramışsa, insanlar hangi takımı tuttuğuna bakmaz, hayatını daha rahat yaşamak ister. Eğer kendi tohumumuza muhtaçsak, tanzim kuyruklarında soğan ve patates kovalıyorsak, o zaman bir daha düşünür insan.

Sonuçta insan da kendi olayına bakıyor, insan olmanın en kötü tarafı da bu. Eğer olayınız toplum içinse tamam, eğer olayınız kendiniz içinse fena. Bu kadar basit…

Şimdi ortalıkta dolaşıp geçmişte dediği onca lafı yalayıp yutan, sonra da mevkiyi bulunca tersine çark eden, kafasına herkesi hain ilan eden, ona buna sataşan bireyler ne yapacak? Belki yine bir rüzgar eser, yine döner… Çünkü dönmezse bu iş dönmeyecek…

Bakalım önümüzdeki günlerde neler ve kimler ne kadar dönecek?

nisan hakan
YETER ARTIK SİLDİRECEKSEN SİLDİR ŞU KIZIN DÖVMESİNİ!.
SİLDİRİCEM AMA ÇOK ACIYOMUŞ BEBEĞİM..
BENİ İLGİLENDİRMEZ!. SİLDİRECEKSİN!
Yasemin
DAV DAV DAV DAV!!
BU KİM LAN?!.
YASEMİN'DEN ÖNCEKİ SEVGİLİM..
LAN SİLİN BUNU DA!.
GELİYO MELİKE...
Selma
AŞK OYUNLARI
BENİ ENGELLEMEMİŞ..DEMEKKİ HALA BİRİNİ BULAMAMIŞ...
İNTİKAM ARZUSU
DEMEK KÖYLÜLERİ ÖRGÜTLEYİP İSYAN ÇIKARIRSIN HA?!. ATIN BUNU YILANLI KUYUYA!.
YILANLI KUYUDAN KAÇIYOR KRALIM!.
EVET KAÇIYORUM!..YİNE ATIN YİNE KAÇARIM!.
İYİ O ZAMAN ASLANLARA ATIN!.
ASLANLARA İLK DEFA ATILIYORUM AMA BURDAN DA KAÇARIM!. BEN HERYERDEN KAÇARIM VE İNTİKAMIMI ALIRIM!.
?
PAT!
HAH HAA KAÇARIM DEMEMİŞ MİYDİM?! CEVAP VERİYORUM DEMİŞTİM!. VE ŞİMDİ DE PRENSESLE SEKS!.
ZBAM!.
VE İŞTE SEVİŞTİM!.VAKİT İNTİKAM VAKTİDİR!. İNTİKAMIMI ALMAYA GİDİYORUM!.
HEP GİDİYOSUN BU GECE BURDA KALSAN!
OLUR!.
UYUYORUM!.HORUL HORUL UYUYORUM!.MIŞIL MIŞIL UYUYORUM!. AMA UYUYORUM!. OHA RÜYA BİLE GÖRÜYORUM!. RÜYAAAAA!..
ÇOK GÜZEL OLDU ŞEKERİM..
ELİNE SAĞLIK GERÇEKTEN GÜZEL OLDU..
BUYRUN ÜCRETİNİZ...
YİNE BEKLERİM!.
ÜHÜHÜÜĞ BK GİBİ KESTİİİİ!.
Kulaklı hayalet
Kulaklı hayalet musallat olduğu ev sakinlerini korkutmak için yeni yöntemler aramaktadır..
BİDE ŞU AYAKLI FİLME BAKIYIM...
filmifulizleseneoglum.com
KORKU FİLMLERİ
SAW
KONJURING
İT
ve aradığını Testere filminde bulur..
ŞİMDİ SIKI TUTTUNUZ SEVGİLİ EV SAKİNLERİ!.
ya da bulduğunu sanır...
HUĞĞ! SİZİNLE BİR OYUN OYNAMAK İSTİYORUM!.
OYUN MU?
OLUR OYNAYALIM NE OYNAYALIM?
EE ŞEY.. BU KISMINI DÜŞÜNMEMİŞTİM...
SİMİT OYNAYALIM..
EVET SİMİT OYNAYALIM..
NASIL BİŞEY Kİ O?
ÖĞRETİRİZ...
SİMİİİİİİİİİİİT!..
KESİLDİ, SIÇ AĞZINA!..
LAN KESİLMEMİŞTİM BEE ÜHÜHÜHÜ!..
DIKŞ!..
ÇOTA!.
♫ BENİ YAK KENDİNİ YAK HER ŞEEYİ YAK! ♫
OHA BU DÜNYANIN EN İYİ ŞARKISI OLMALI!.
ORTADAKİ PİSUVAR YARKEN YANIMDAKİNİ KULLANAMAZSIN SAPIK HERİF! BU BİR KURALDIR!..
SAĞDAKİ ARKADAŞ TÜM KURALLARI ÇİĞNİYODU ABİ KUSURA BAKMA...
ÇOCUKÇA DAVRANIŞLARINDAN BIKTIM ARTIK!.TERK EDİYORUM SENİ!..
TERK EDEN BÖYLE OLSUN MU HA? TOP OLSUN MU GİDEN? HEHE!..
KİME LAF ANLATIYORUM Kİ?! NE HALİN VARSA GÖR!.
SEVİYORUM LAN GİTME!.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Geçenlerde de Recep Tayyip Erdoğan tarafından kovalandım, o oldu. Bisiklete binmiştim o gün. Koşuyolu'ndan çıktım işte öyle, Beylerbeyi'ne indim, oradan Çengelköy, Küçüksu derken Hekimbaşı, oradan Ümraniye, oradan da artık Kısıklı üzerinden eve dönmek üzere yoldaydım ki, Kısıklı'da Recep Tayyip Erdoğan'ın korumaları önümü kesti. Bir şey oluyor. "Biraz bekleteceğiz kardeşim" dediler bana. Dedim "hayırdır". "Cumhurbaşkanımız çıkıyor şimdi yola" dediler. "Haa, tamam o zaman" dedim. Bekliyorum öyle. Derken derken benimle birlikte bekleyenlerin sayısı çoğaldı. Cumhurbaşkanımızı bekliyoruz öyle. Bekleriz sorun değil. Nasıl olsa geçip gidecek. İşi olan gücü olan bir insan kendileri. Öyle hasbihal edecek değil ya durup yol ortasında bir de halkla. Yani ister belki ama kendisi çok meşgul bir insan. Sonra bir baktım Recep Tayyip Erdoğan, konvoyuyla birlikte yola çıktı. Bir yandan da düşününce ne acayip değil mi ya. Koskoca Cumhurbaşkanı Kısıklı'da oturuyor. Cumhurbaşkanının senin benim gibi komşuları var. Yani zaten normalde böyle olması gerekiyor da, insan yine de şaşırıyor. Şaşırmıyor mu. Vallahi şaşırıyor, o oluyor. Doğum günüymüş. Recep Tayyip Erdoğan'ın arabası bir anda durdu. Pasta geldi, dev. Ama nasıl dev ama. Mahalle doyar. Halkımızdan birileri, düşünmüşler, kendilerine pasta yapmışlar. Koruma hemen aldı pastayı ve pastayı uzaklaştırıldı. Ömrümde ilk kez bir pastayı uzaklaştırılırken gördüm. Pasta uzaklaştırılırken de diyorum ki, "çok lezzetli görünüyor" diyorum. "Bir dilim verseler ah ne güzel olur" diyorum. "Verirler belki" diyorum. "Niye vermesinler ki" diyorum. "Koktu çünkü" diyorum. Gitti öyle pasta. Sırra kadem basarcasına yok oldu gitti. Ara sokaklara doğru kayboldu gitti, korumanın ellerinde. Nasıl üzüldüm anlatamam. İlk kez bir pastanın yok oluşuna şahit oldum. Yok oldu gitti ya pasta. Yemin ediyorum yok oldu gitti. Sonra Recep Tayyip Erdoğan, barikatı aşıp da kendisine ulaşabilenlerle sohbet etmeye başladı. On metre önümde gerçekleşiyor tüm bu olaylar. Recep Tayyip Erdoğan arabasından da inince sohbetin uzayacağını anladım. Korumaya dedim ki, "rica etsem" dedim "beni bir salsanız, aşağı doğru öyle kaptırır giderim" dedim. "Biraz bekle, göndereyim seni" dedi koruma bana. İki dakika sonra, "sen git kardeş" dedi bana. Kaldırımdan doğru yol açtı bana, aşağı doğru kaptırdım gidiyorum. Derken arkamdan sıkıştırılmaya başladığımı hissettim. Ben öyle bomboş yolda hızla yol alırken, Recep Tayyip Erdoğan'ın konvoyu yola çıkmış, bana da yetişmiş. Motordan bağırıyor bana koruma. "Yolu aç, biraz daha hızlı" diyor bana. Ben daha nasıl hızlı gideyim ama, seksen'le iniyorum. Şehir içinde. Bir yandan da tırsmaya başladım. Arkamda koca konvoy, kovalanıyorum çünkü. Bir an şöyle arkama baktım. Recep Tayyip Erdoğan'ı görmeye çalıştım. Göremedim ama eliyle bana doğru, "çekil yolumdan" yaptığını hissettim. Öyle bir gölge oynar gibi oldu çünkü siyah camlı arabanın içinden. İyice ne yapacağımı bilemedim. Uçmak istiyorum artık oradan, uçamıyorum. İnanılmaz da hızlılar. Resmen ülkenin Cumhurbaşkanı tarafından kovalanıyorum. Resmen istemeden de olsa yoluna çıkmış bulundum ülkenin cumhurbaşkanının. Ağladım ağlamak üzereyim. Gücümün son damlasına kadar pedal basıyorum, yine yol alamıyorum. Arkamdan çok çok hızlı geliyorlar çünkü. Fişek gibi. Tam artık histeri krizleri içerisinde gözyaşlarıma boğulmak üzereydim ki, yol ayrımına geldim. Ya köprü yoluna girecektim, ya da Altunizade'ye doğru öyle. Resmen o anlarda bir komut bekledim. Çünkü eğer komut gelmeseydi, direkt ortadaki bariyerlere doğru bodoslama çarpacaktım, o noktaya geldim. Çaresizlik insana neler de düşündürttürüyor. "Sola gir" diye seslendi arkamdan o kutsi ses. Sola nasıl girdim anlatamam. Tam da bariyerlere girmek üzereydim halbuki. Sola girdim ve ardıma bile bakmadım. Eve doğru ömrümün en hızlı bisiklet sürüşünü sürdüm. Eve balkondan girdim. Ev dördüncü katta. Düşünün artık. Kedilerime sarıldım ağladım. Duşa girdim, duşta da ağladım. Çok ama çok zor bir gündü. Halbuki bekle işte iki dakika daha. Nedir yani, değil mi ama. Resmen tez canlılığımın büyük cezasını çektim, o oldu. Korkunçtu.

æ Evde puzzle yapacak ortamın kalmaması da bir acayip. Hiç kimse dokunmasa kediler dokunur. Kediler oralı olmasa kuşlar bozar. Hazar ağzını yüzünü dağıtır. Hiç kimse dokunmasa Özlem'im gıcıklığına bir parçanın yerini değiştirir. Ne bileyim, puzzle yapacak ortam iyi bir şey be bence. Aylarca puzzle yapıyon, kimse dokunmuyor, çok acayip değil mi ya. Ha diyeceksin ki, "kapını kapat". Kapı kapatmalı puzzle yapmaktan bahsetmiyorum. Puzzle çünkü başka bir şey. Puzzle yalnız adamın işi. Puzzle, size nasıl anlatsam, evde kapılar açık tuvalete girenlerin işi. Puzzle'ın ruhu o. Sen puzzle'ı bir asosyal olarak niçin sevdiğini bilmezsin. İşte bu yüzden seversin. Özgürlüktür çünkü puzzle. Asosyalin, yalnızın en büyük özgürlüğüdür. Bu tam olarak budur. Puzzle deyip hiçbir zaman geçmeyeceksin. Hiçç-bir zaman ama.

æ Hoşça kal.

"HEY"
12 Nisan Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
13 Nisan Cumartesi / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Kimsiniz ulan siz?

İzzet Altınmeşe'ye esmer sevdiği için düşman olanlar, kimsiniz oğlum siz? Finlandiya'nın Jyväskylä yöresinden misiniz? İzzet Altınmeşe esmer sevmeyecek de kimi sevecek itoğluitler? Adamcağız Diyarbakır'dan Adana'ya bir hayat sürmüş, o yörede sarışın olarak Ayşe Arman'dan başka kimse yok, hepiniz mi Ayşe Arman fanboyusunuz da esmer sevdiği için İzzet Abimize düşmansınız? Ağzınızı kırarım lan sizin.

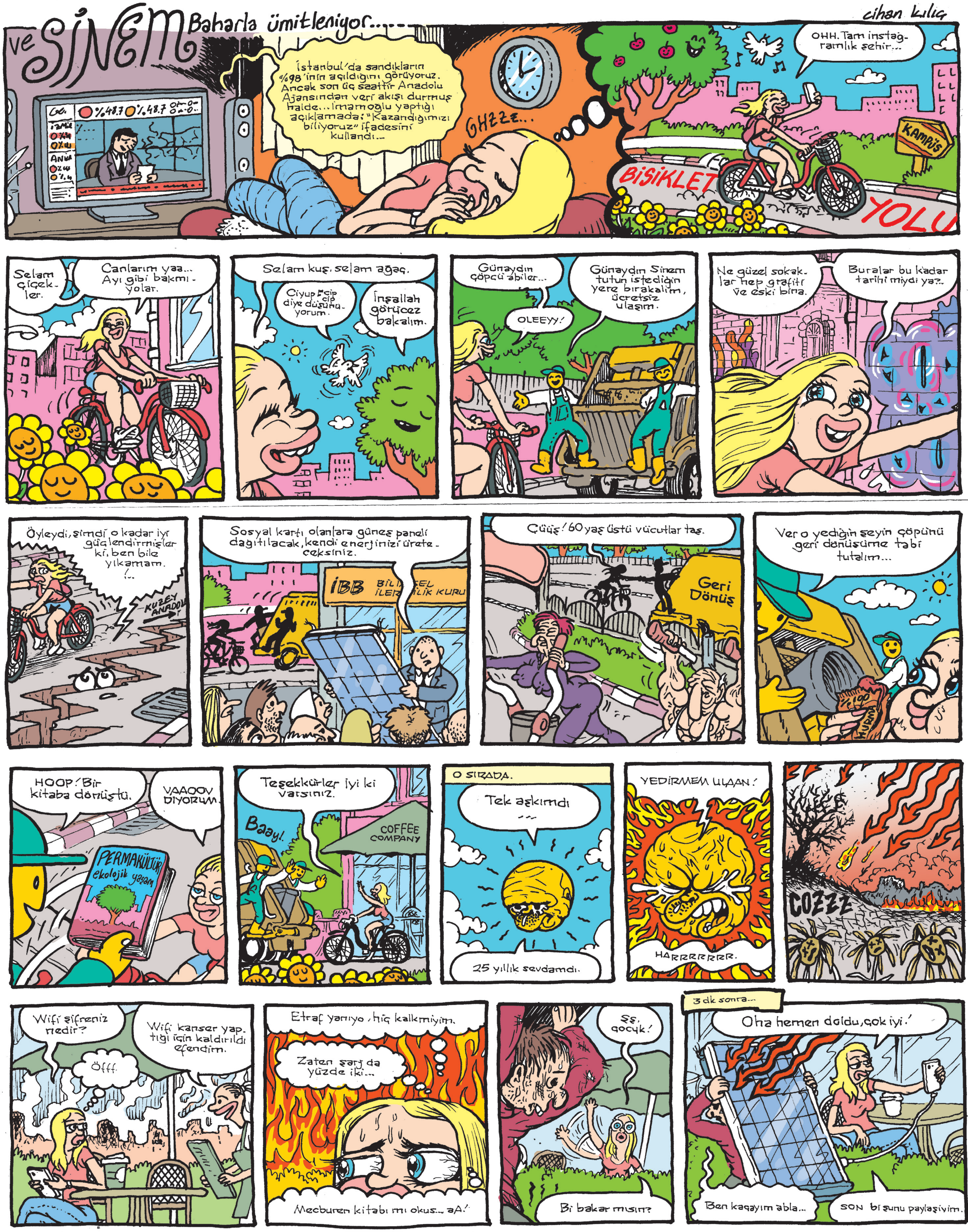
Özdemir Erdoğan'a deli diyenler, kimsiniz oğlum siz? Bu memlekette deli diyecek bula bula Özdemir Erdoğan'ı mı buldunuz lan itoğluitler? Gayet efendi, aklı başında hatta sakalları olmasa 4'ün 1'i devlet memuru gibi adam, siz Özdemir Erdoğan'a deli diyorsanız Erkin Koray'a ne diyorsunuzdur kim bilir. Hayır bir de adama birini sevdi başkasını sevemiyor diye deli diyormuşsunuz, bak canınızı yakarım sizin eşek herifler. Erkin Koray da "senden başka kimse yok içimde," diye şarkı yapmış, gidip ona deli desenize sıkıysa? Ama yemez tabii, Erkin Koray sizi üst üste koyup döver. Buldunuz mülayim Özdemir Erdoğan'ı utanmadan arkasından deli meli diye konuşuyorsunuz.

Ankaralı Turgut'a "evlen" diyenler, kimsiniz oğlum siz? Hem adama evlen diyor hem de kız vermiyormuşsunuz? Gerçi ben de şimdi Ankaralı Turgut'un yalancısıyım. O kısmı da tam anlayamıyorum dinlerken, evlen diyorlar ama kız vermiyorlar diye yakınıyor da belki adamların kızı yok? Deli gibi gidip kızı olmayan adamdan kız isteyecek bir aurası var Ankaralı Turgut'un. Açık parlak yeşil bir aura.

Semiramis Pekkan'a yalan söyleyenler, kimsiniz oğlum siz? Niye kızı kandırıyorsunuz, ne geçiyor elinize? Kızcağıza sev diyorsunuz ama kaderden niye bahsetmiyorsunuz? O da bebek gibiymiş o ayrı, şimdi herifler çıkıp "Valla ne bilelim, biz o kadarını biliyordur herhâlde diye düşündük," deseler diyecek lafım yok. O yüzden Semiramis Pekkan'a yalan söyleyenlere o kadar sert giremiyorum.

Serdar Ortaç'ı iki şarkısında bir çekemeyenler ve vakti zamanında Mutaf'ı sevgilisinden ayıracak olanlar, kimsiniz oğlum siz? Hiç inkar etmeyin, besbelli aynı insanlarsınız. Hadi Mutaf'ın mutluluğunu kıskandınız, sevdiğinden ayırmaya kalktınız ki sonra Mutaf'ın sesi soluğu çıkmadı kendisi pop müzik yerine mikro cerrahi alanında kariyer yapmaya karar verdi ki adamı sevdiğinden ayırmasaydınız belki de pop müziğe devam edecekti, o yüzden hayırlı bir iş mi yaptınız onu tam bilemiyorum am Serdar Ortaç'tan ne istiyorsunuz lan? Bir de adamın arkasından gıybet yapıyormuşsunuz? Tamam Serdar Ortaç'ı sevmeyebilirsiniz onu anlarım da neyini kıskanıyorsunuz allasen? Kazandığını siyah beş'e basıp yitiren bir kimse değil mi kendisi?

Ceza'nın bahsettiği "***bazı bilim adamı ve profesörler***," asıl siz kimsiniz oğlum? Hangi kürsüde görev yapıyorsunuz, ne çalışıyorsunuz? Ceza'nın dediği doğruysa çaresini bulamadığınız ama kendi ürettiğiniz mikrop ve virüslere panzehir icad edememişsiniz? Kimyacı mısınız, farmakolog mu? İmmünoloji mi çalışıyorsunuz? Tıp Fakültesinde misiniz, Fen Edebiyat Fakültesinde mi? Ne biçim bilim adamısınız lan ayrıca ve profesör olanlarınız niye bilim adamı değil? Doktorasız 12 Eylül profesörü mü onlar? Nedir? Ben Ceza'nın yalancısıyım, sizin bu panzehir icad edemediğiniz mikrop ve virüsleri üretmenizin nedeni savaşı sevmenizmiş? Ne iş, savunma sanayii mi fonladı sizi? Ya siz ne pis adamlarsınız, çizgi roman kötüsü gibi? Manyak mısınız lan siz savaşı niye seviyorsunuz, savaşı seviyorsanız ne işin var lab'da? Gidin orduya yazılın itoğluitler. Ayrıca Ceza kardeşimizin bahsettiği başka bir meslektaşınız daha var, kendisini Buz Dağları şarkısında ***"Silah üreten emekli profesör, insanlığı seyrederken emekli maaşını rahatça yer mi?"*** diyerek sorguluyor, hah işte o şerefsiz de kesin aranızdadır. Hem şerefsiz hem salak kendisi, zira insanlığı tehdit eden silahlar ürettiğine göre Lockheed Martin'de falan silah geliştirme programında çalışıyor olmalı ama nahiyenin mal müdürü gibi emekli maaşına talim ediyor. O arkadaşınıza da söyleyin emekli maaşını biz verelim silah üretmesin, siktirsin gitsin her emekli gibi vitray kursuna yazılsın, köyde bal üretsin, küçük bir bahçe verelim eksin biçsin. Zaten Ceza'ya bakılırsa herifçioğlu emekli olduğu hâlde silah üretmeye devam ediyor, anlaşılan üçaylığı yetmemiş kerkenezin. Buradan Lockheed Martin'i de kınıyorum, sigorta primini düşük ödemek için emekli profesörlere el attıkları için. Tabii şimdi ben de Ceza'nın yalancısıyım.

cihan kılıç
ve SİNEM Baharla ümitleniyor......
İstanbul'da sandıkların %98'inin açıldığını görüyoruz. Ancak son üç saattir Anadolu Ajansından veri akışı durmuş halde... İmamoğlu yaptığı açıklamada: "Kazandığımızı biliyoruz" ifadesini kullandı...
GHZZZ...
OHH. Tam instagramlık şehir...
KAMPÜS
BİSİKLET YOLU
Selam çiçekler.
Canlarım yaa... Ayı gibi bakmıyolar.
Selam kuş, selam ağaç.
Ciyup cip cip diye düşünüyorum.
İnşallah görücez bakalım.
Günaydın çöpçü abiler...
Günaydın Sinem tutun istediğin yere bırakalım, ücretsiz ulaşım.
OLEEYY!
Ne güzel sokaklar hep grafiti ve eski bina.
Buralar bu kadar tarihi miydi ya?..
Öyleydi, şimdi o kadar iyi güçlendirmişler ki, ben bile yıkamam.
KUZEY ANADOLU
Sosyal kartı olanlara güneş paneli dağıtılacak, kendi enerjinizi üreteceksiniz.
İBB BİLİMSEL İLERİCİLİK KURUMU
Cüüş! 60 yaş üstü vücutlar taş.
Geri Dönüş
Ver o yediğin şeyin çöpünü geri dönüşüme tabi tutalım...
HOOP! Bir kitaba dönüştü.
VAAOOV DİYORUM.
PERMAKÜLTÜR ekolojik yaşam
Teşekkürler iyi ki varsınız.
Baay!
COFFEE COMPANY
O SIRADA.
Tek aşkımdı ...
25 yıllık sevdamdı.
YEDİRMEM ULAAN!
HARRRRRRR.
COZZZ
Wifi şifreniz nedir?
Wifi kanser yaptığı için kaldırıldı efendim.
Öfff.
Etraf yanıyo, hiç kalkmıyim.
Zaten şarj da yüzde iki...
Mecburen kitabı mı okus... aA!
Şş, ocuk!
Bi bakar mısın?
3 dk sonra...
Oha hemen doldu, çok iyi!
Ben kaçayım abla...
SON bi şunu paylaşıyım.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"İstanbul'u sevmezse gönül, aşkı ne anlar." - Yahya Kemal'den

YILMAZ ÖZDİL'İN BİLİNMEYEN HAYATI

Yılmaz Özdil, 1881 yılında Selanik'te doğmadı. İzmir doğumlu...

*

Yılmaz, 'Çekirdek' demedi, 'Çiğdem' dedi. 'Simit' demedi, 'Gevrek' dedi. 'Zonguldak' demedi, 'Zombuldak' dedi. Sonuncusunun İzmir'le alakası yoktu. Kendi hatasıydı...

*

Küçük Yılmaz, daha okuma yazmayı öğrenmeden, ahşap kasa parçalarından tekne yaptı. 'Bandırma-2' adlı bu tekneyle Karşıyaka'ya gidip dayısına Samsun216 alması, bir şehir efsanesi oldu...

*

Dayısı PTT'de çalışırdı. Yılmaz, bazen ona yardım ederdi. Böylece Küçük Yılmaz, dayısının ofisinde kargoları paketledi...

Saçları güneşte sararırdı. Gözleri dolunayda masmavi olurdu...

*

Askeri rüştiyeyi bitirdi. Üstelik çevrede hiç rüştiye yokken. O, böyle bir çocuktu...

*

Öğretmeni, ona Senin adın Yılmaz' dedi. O, 'Evet öğretmenim' dedi. Öğretmeni 'Benim adım Müfit, herkesin adı aynı kalsın, ortada karışacak bir şey yok' dedi. O, 'Tamam öğretmenim' dedi. Yılmaz'ın adı, o gün de Yılmaz kaldı...

*

Yılmaz büyüdü ve gazeteci oldu. Gazetenin her santimine çalıştı, her köşesine koştu ve köşe yazarı oldu.

Mesleğinde inkılapçıydı. Her gün ilk 1881 gazeteyi, özel üretimle, tanesi 80 liradan satmayı başardı...

*

Bunların alayı yalan. Yazının başlığında 'Bilinmeyen' demedik mi biz? Bilinmeyeni nasıl bilelim ki zaten?

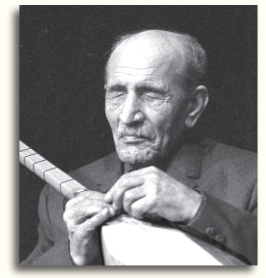
KARŞILAŞTIRMALI EDEBİYAT

- 'Onu o kadar çok seviyordum ki, bir başkasına verdim.' -Emilie Ajar
- 'Beni benden alırsan, seni sana bırakmam.' -İbrahim Tatlıses

'AVUTUR VEYSEL'İ BİR ŞEN PİYESTİR'

Sevdanın karasına düşen gafillerin uğrunda yandıkları o meçhul ve ebedi 'Sevgiliye' nihayet dip hakikati haykırır Veysel'in:

- Güzelliğin on par'etmez
Şu bendeki aşk olmasa.

Gaflet sevdasının aldanmış meftunlarına bir iade-i itibardır bu. 'Nazlı' kibir yumuşatılan o mahşeri ve zalim Sevgili'nin bencilliğine bir isyandır bu. Şımarıklık haline darbedir bu.

Lakin sitemde 'en yüceye' çıkan Aşık Veysel, gönül almada daha da yüceye çıkarak bitirir şiirini:

- Anılmazdı Veysel adı
O sana aşık olmasa.

Herkesin hem aşık hem de maşuk olduğu, seçilirken sevdiği, aşktan başı dönmüş bir dünya, ne güzel dünyadır.

birinci eski

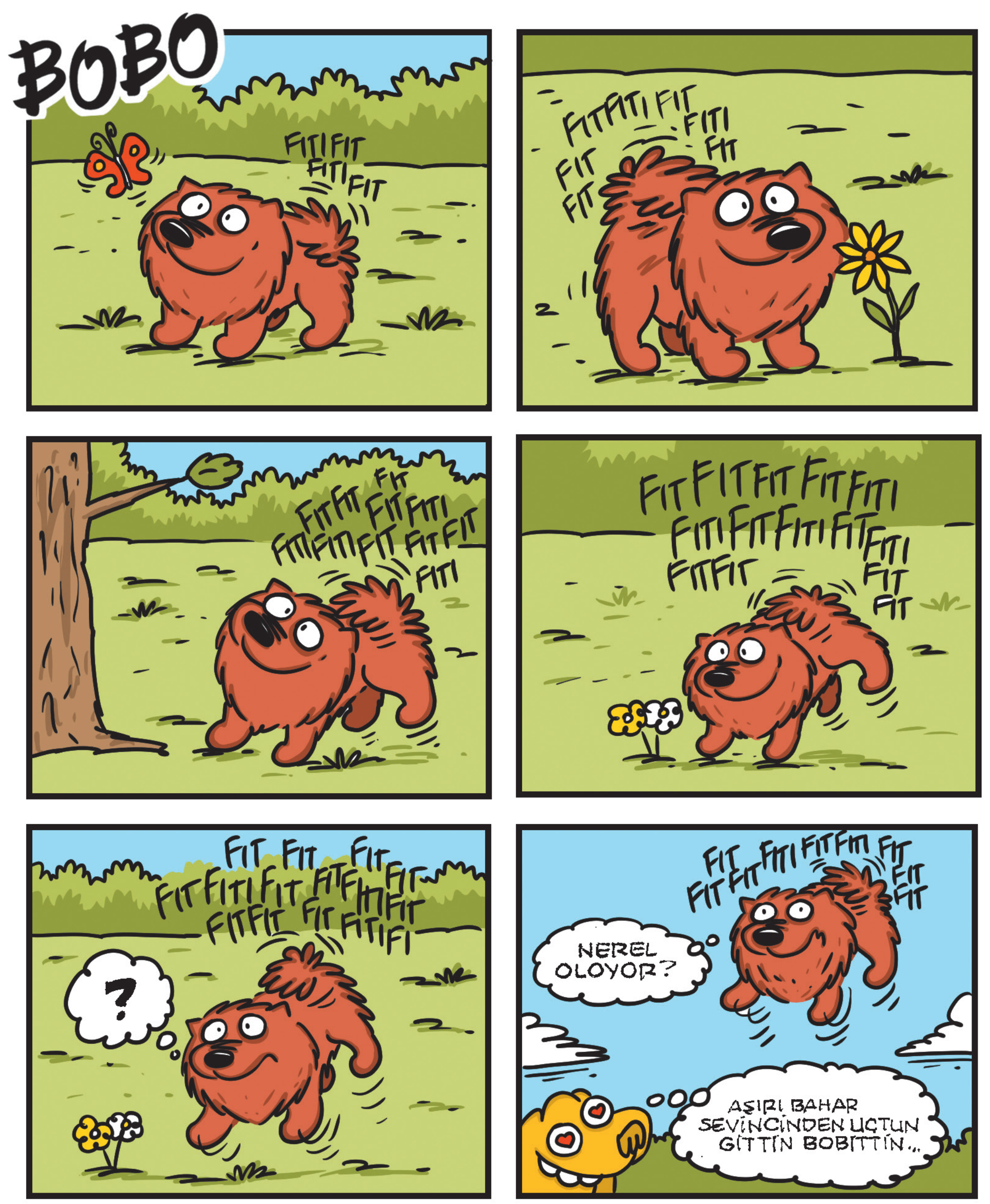
AH

Aşk uzmanları tarifler verirler
Aşıklar ağlarlar ah ederler.

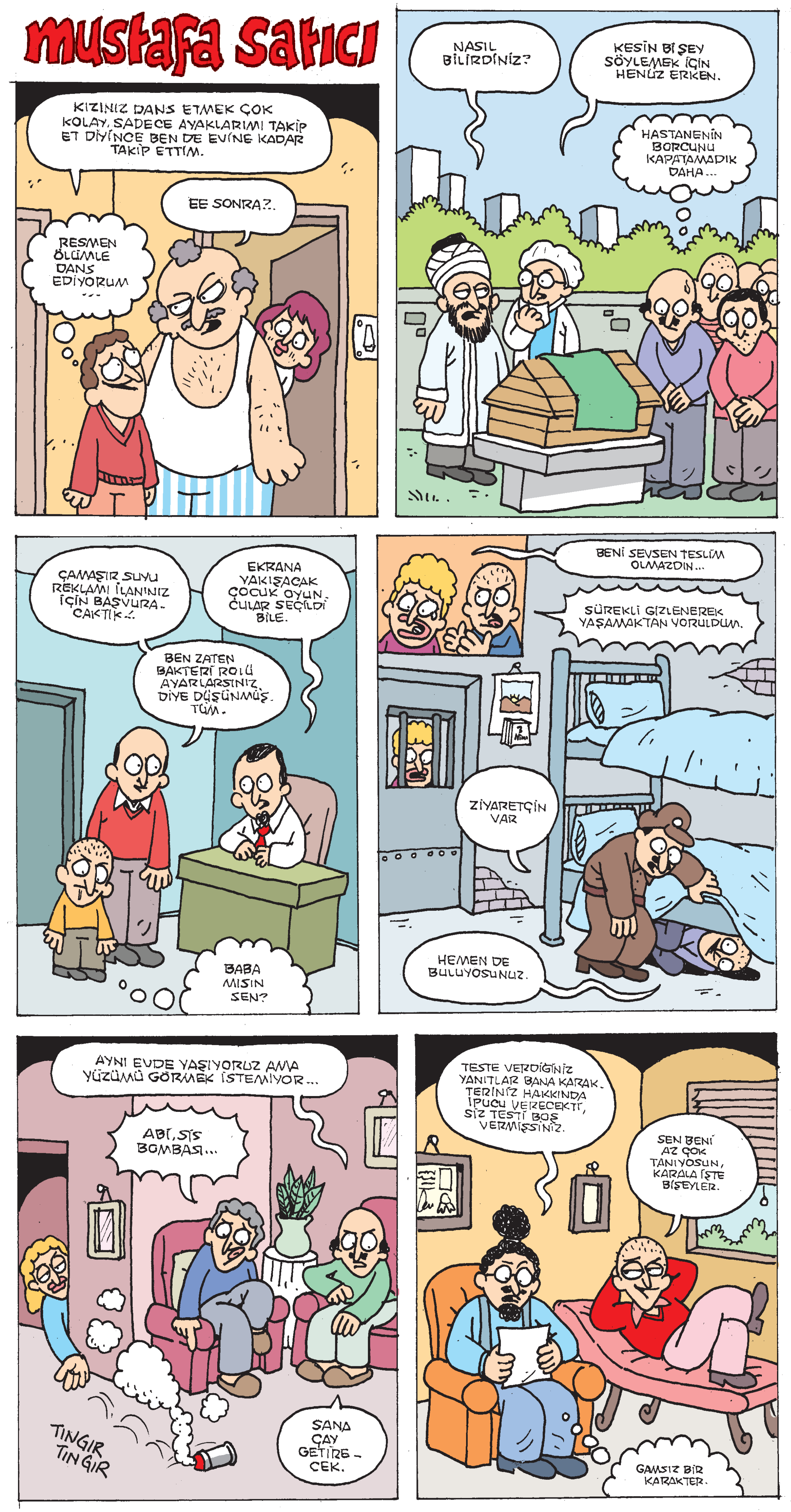
Aşk bilyeleri öğütler verirler
Aşıklar yanarlar ah ederler.

O uzmanlar o belgeler aşk ateşine düşseler
Aşk hakkında tek kelime etmezler.

vedatozdemiro@gmail.com

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Sevgili okurlarım... Sizlerle en son görüşmemiz üzerinden tam bir hafta geçtiğine inanmak çok zor. Bazen koltuğa şöyle bir uzanır insan da "günden beş dakika çalayım da kendime vereyim, on dakika uyuyayım, en fazla onbeş dakika sonra yine sizlerin hizmetindeyim" diye sayıklayarak uykuya dalar. Fakat uyandığında dehşetle fark eder ki, dört saattir rüyasız uykuların elinde esir edilmiş, koca bir öğlen vakti ellerinden alınmıştır. "Nasıl olabilir?" diye üzülür, "ilçe nüfus dairesine gidecektim, yeni kimliğe başvuracaktım! Yeni kimlik çipliymiş, yakında eski kimlik hiçbir yerde kabul edilmeyecekmiş, kontrollerde eski kimlik gösterenler tutuklanacakmış, dayım facebookdan duyurdu! Yeni kimlikle birlikte üzerime bir tazelik gelecekti, yıkanmamış vücuda giyilen bir çift taze iç çamaşırı gibi bir özgürleşme hissi gelecekti. Eski huylarım, sevdiklerimle akrabalarımla ettiğim nedensiz kavgalarım eski çipsiz kimlikle birlikte çöpe gidecekti. Başkası bulmasın, geçersiz olsun diye delgeçle delik deşik edecektim eski beni. Yeni kimlik yeni bir başlangıç olacaktı..." diye isyan eder. İşte bir hafta böyle anlamadan ve aniden geçti benim için. Bir sürü planım, halledilmesi gereken bir sürü işim vardı ama sadece ilçe nüfus müdürlüğüne gidip çipli kimlik çıkarttırabildim kendime. İnsan hayret ediyor.

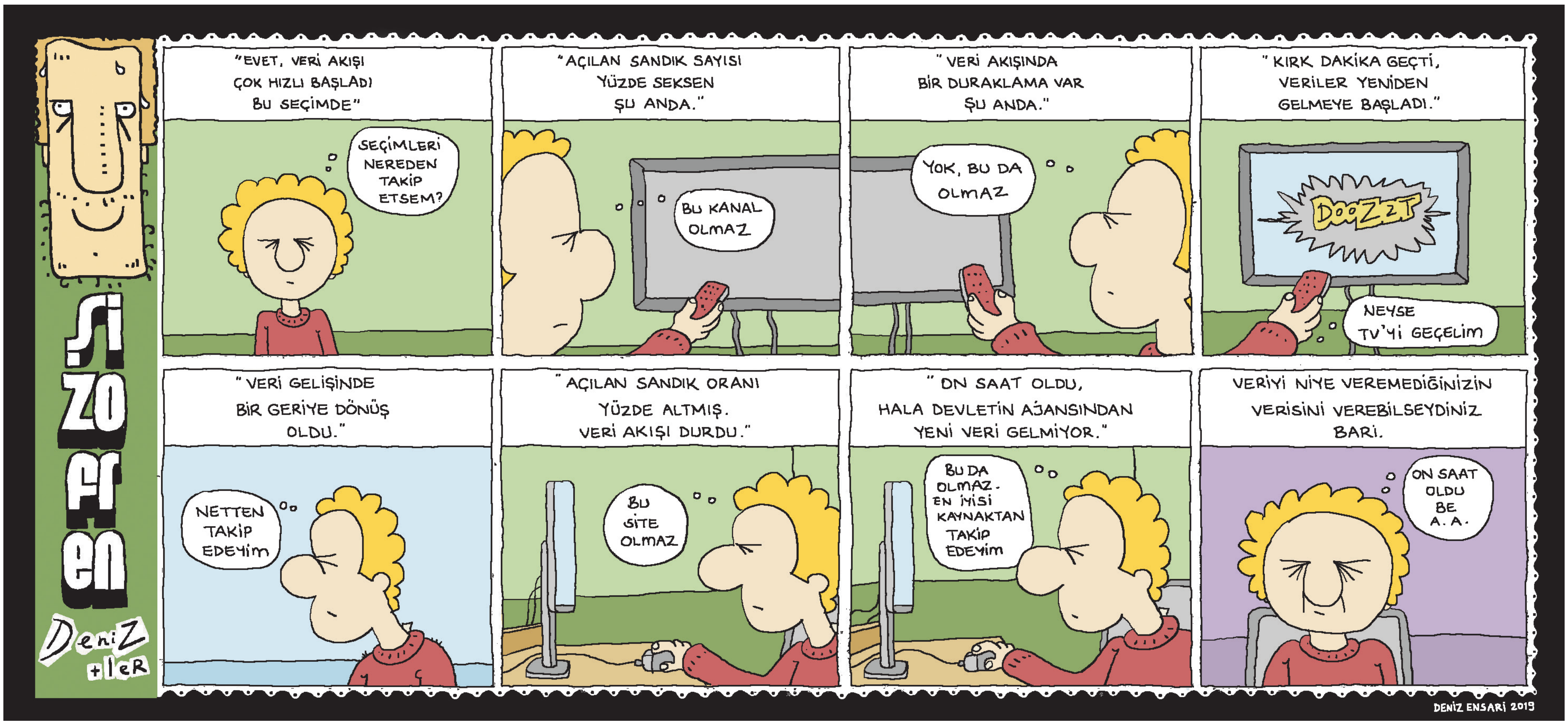
Bebeğim facebookda görmüş: Yeni kimlikler için başvuru süresi bu ay bitiyormuş, çok büyük cezası varmış. Yine facebookda gördüğü ilginç ve faydalı bir bilgi: Odanızda ya da mutfağınızda, kısaca özelinizde karıncalar geziyorsa karıncaları öldürmek yerine karıncaların sıklıkla dolaştığı noktalara salata kabukları bırakın. Karınca dostlarımız salata kabuğunu sevmedikleri için o evde istenmediklerini anlayacak ve evi terk edeceklerdir. Bu bilgilerin ikisi de yanlış. Önce çıktım, ambalajında en çok ölü karınca olan karınca ilacından iki kutu aldım. Ürün ambalajında iddiaya dikkat ederim, severim. Mutfağın her yerine yapıştırılmış salata kabuklarını üzerlerindeki karıncalarla birlikte çöpe attım, mutfağın kritik noktalarına ilaçları yerleştirdim. Sonra gittim; bebeğimin gönlü olsun, endişeleri bir nebze son bulsun, yüzü gülsün diye ilçe nüfus müdürlüğünden randevu aldım.

Karınca dostlarımız.

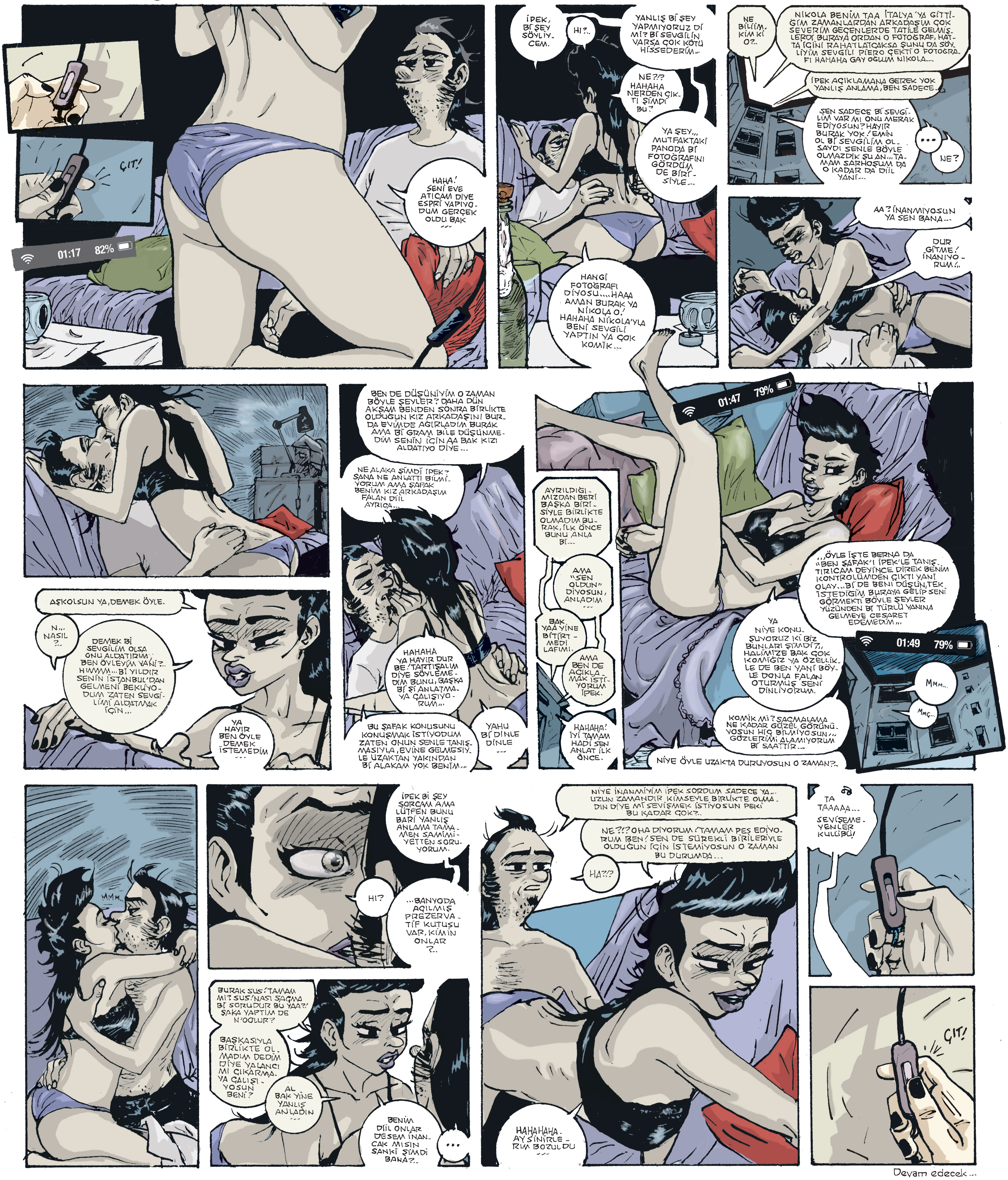
Yeni kimlikte medeni haline mümkünse "bebeğimin malı" yazdıracağım, eski kimliği de kalp şeklinde keseceğim. Sonra bebeğime bir jandarma kostümü giydireceğim ve kendisinden bana kimlik kontrolü yapan jandarma roleplayi yapmasını rica edeceğim. Çünkü ilişkileri böyle masum oyunlar, ilginç aktiviteler canlı tutar. "Kimliğinizi görebilir miyim?" dediğinde, "siz jandarmasınız, sizin kimlik sorma yetkiniz yok" diyeceğim, "çok yanılıyorsunuz, burası ormanlık alan olduğu için asayiş görevleri jandarmanın yetki alanına giriyor, kimlik kontrolü yapabildiğimiz gibi kimlik kontrolüne itiraz edenleri jandarmaya direnme suçundan tutuklayabiliriz, o yüzden o yamuk ağzını kapat ve kimliğini çıkart!" diye yükselecek. Bu noktada arka cebimden kalp şeklinde kesilmiş eski kimliğimi çıkartıp jandarma bebeğime sunacağım. İsterse "bu eski çipsiz kimlik, bunların değiştirilmesinin zamanı geçti, tutuklusunuz, bizimle geleceksiniz" diye beni alıkoyar, isterse "kimliğe zarar vermişsiniz, resmi belgeyi kalp şeklinde kesmişsiniz, bu bir suçtur, bizimle geleceksiniz" diye beni alıkoyar. Buna karar verecek olan kuşkusuz kendisi olacaktır.

Çarpışma

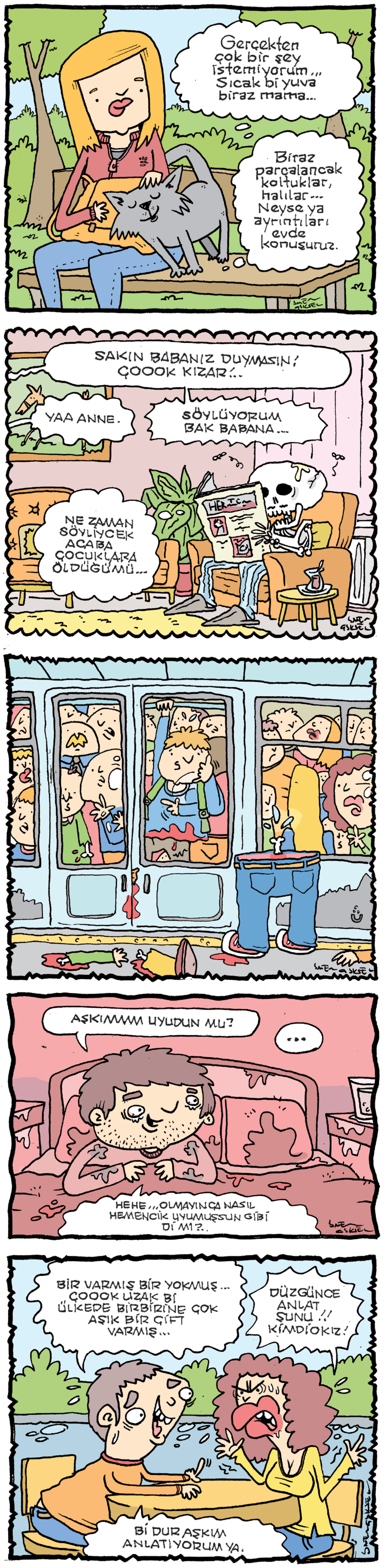
İpek & burak

Yazan çizen OKY

Devam edecek...

ÖMER GÖKSEL

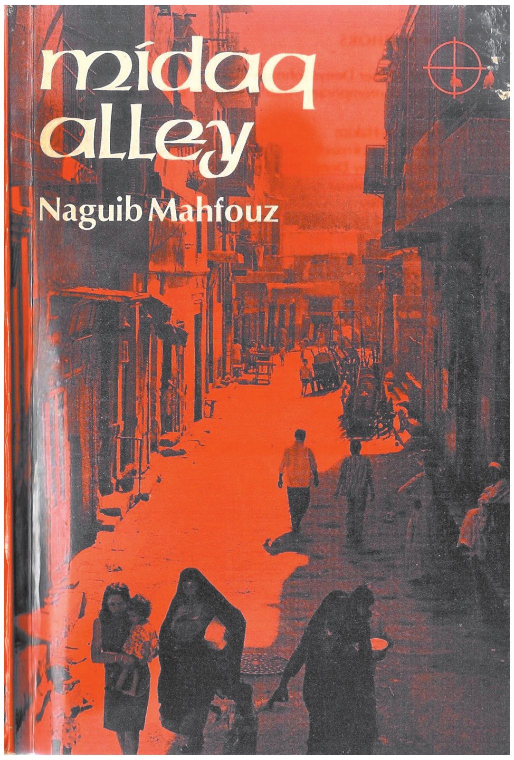

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

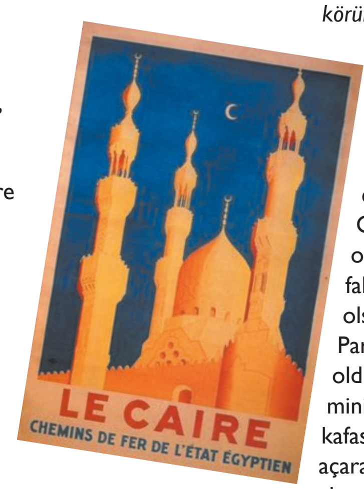
"Sen o karanfile eğilimlisin, alıp sana veriyorum işte/ Sen de bir başkasına veriyorsun daha güzel"

Edip Cansever

Kıştı sanki.
Kışın oluyor orda öyle. O derece yoğun hava kirliliği.
Akşam ve o kara sis. İkisi birden tepemizde. Şehir kirlikara mor bir alacakaranlığa doğru yavaşça batıyor. O çok çok eski mahallede, tepelerinde camlı fenerlerin usul usul salındığı taş kemerlerin altından geçe geçe. Daracık loş sokaklara sapa sapa.
Hızlı hızlı, hiç konuşmadan yürüyoruz.
Kahire.
Hız; benden. Suskunluk da. Yeni yanan sokak lambalarının etrafında siyah bir tül gibi o kirli hava. Kıpraşıyor, dalgalanıyor. Benim umurumda değil hava mava. İçim kıpır kıpır. Heyecandan gözümde bir yer tıp tıp atıyor; Arkadaşım Amr beni evine davet etmiş. "Ee, ne var bunda?" demeyin. Çünkü ev, o çok çok eski, ayılıp bayıldığım o muhteşem romanda anlatılan sokakta; 'Midak Sokağı'nda. Tam üstünde değilse de hemen yanında. Yanıbaşında. Her odasında binbir çeşit hikaye kaynayan o evler. Beni çıldırtıyor. Defalarca önlerinden geçmişliğim var. Var ama o evlerden birinin içine girmek? Daha neler? Olur mu öyle? Bir aksilik olmazsa, olacak işte. (sanki rüyamda, kapağını kaldırıp "gel buyur" diyerekten romanın içine...--Alis, elimden tutup düştüğü deliğe--Hem bir kültürel kopma da yaşanmamış orada, sokaklar evler aynı, mahalle, insanlar aynı, nerdeyse romandakinin aynısı.--ilk baskı 1947--"Sinekli Bakkal Sokağı"? Ara ki bulasın!) Heyecanım ondan işte. (dur sen, romanı momanı unutucan birazdan)

O çok eski çarşının içinden geçtik. (Han Halili) Baharat, tütsü, nargile kokuları. Binyıllık camiler, türbeler, kervansaraylar, hanlar. Sokakların kimi yerlerinde üstü kapalı taş örme dar geçitler. Alacakaranlığın içinde öylece durup uzun molalar vere vere, dagın dalgın yürüyen eli bastonlu, entarili, bir deri bir kemik kalmış dedeler. İyice, diğerlerinden de dar bir sokakta eski bir evin önünde durduk. (bir zamanlar hoş oldukları belli süslemeleri, oymaları yer yer dökük, bakımsız, harab bir ev--paslı parmaklıklar--)
Bir giriş katı. Amr ağır, paslı demir kapıyı açtı. Epey büyük bir oda. Karanlığın içinden: "Amr" diye bir ses duyuldu. Holdeki divanda uzanmış çok çok yaşlı, entarili bir amca. Meğer "şeker" den gözleri görmez olmuş. O yüzden karanlıkta oturURmuş. Amr'ın babası.
Gittim elini öptüm. Amr ışığı yaktı. Fakirlik. Eski püskü harab bir kaç eşya. Dökük sıvalı duvarlar. Leğenler meğenler. Odadan, bir koridordan geçtik. Bir kapıyı açtı. Oda karanlık. Pencereden sızan o çok soluk ışıkta hayal meyal görülebildiği kadarıyla çok çok küçük, dar, daracık bir oda.
Evin altıda birinden daha ufak, küçük bir mutfak kadar anca.
Buyur dedi Amr. Girdik.
Odanın ışığını yakan düğmeye bastı.
Birden, akıl almaz bir şey oldu pek muhterem arkadaşlar. Amr o düğmeye basınca. Bastığı an, tepede birden, küçük küçük işlemeli cam fanuslar içinde, kimileri mum şeklindeki çubukların ucunda mum alevi biçiminde lambalarla, belki otuz kırk tane falan ışığı olan enfes, süslü püslü, çok çok muhteşem bir avize yandı. Şıkır şıkır. O minnacık odada. Oda ise bambaşka bir alem. Küçük, sıkıştırılmış, yoğunlaştırılmış daracık bir Versailles sarayı. Sarayın bir odası. Gibi döşenmiş. Gibi de değil, daha fazlası, daha yoğunu. Abartmıyorum arkadaşlar. Ondördüncü Louis tarzı oymalı yaldızlı o hoş koltuklar. Yine yaldızlı ayaklı o küçük masa, onunla bir örnek o sehpalar. Altın varak nefis ince işlemeli aynalar. O küçük bronz heykeller, biblolar, kristaller...("Garp köşesi" yapmak gibi sanki) Yalnız arkadaşlar hiçbiri kitsch/sakil falan değil. İncelikli bir zevkle seçilmiş. Nasıl olmuşsa, o yoğun 'şaşaa'dan(hayretverici bir şekilde) insanın hoşuna giden, iyi hissettiren tuhaf, çok uyumlu/ahenkli bir "şatafat" hasıl olmuş. *(yerdeki o bordo ağırlıklı eski halı, yine bordo yaldız şeritli o hoş perdeler, duvar kağıtları)*
Neye uğradığımı şaşırdım. Amr yine çok zarif bir tepsiyle çok zarif porselen fincanlarda çaylarımızı getirdi.
Valla müthiş, dahice bir buluş. İnsanlığın binlerce yıllık başbelası;"fakirlik"e, kendine has bir mizah, bir çeşit ince alay da içeren bir cevap. Koca bir fakirlik alanının içine minik bir zenginlik oturtmak. Bir tür sanat eseri. Görülmemiş, duyulmamış neredeyse fantastik bir çözüm. (*Karacaoğlan'ın "Bir ayrılık, bir yoksulluk, bir ölüm" diye üçe indirdiği, insanoğlunun neredeyse ölüm'e eş o eski derdi)* O odayı bir gösteriş için, "bakın pahalı eşyalarım da var" demek için değil. Ondan yapmamış. O da durumun tuhaf olduğunu bilerek, gülüyordu ışığı açtığında. Tabi mizah olsun diye de değil. Bir çeşit çare. *(çok çok zor oralarda geçinebilinecek bir parayı kazanabilmek. Sınıf ayrımı çok keskin. İyi bir eğitimi vardı Amr'ın. Sabahın köründen gecenin onlarına kadar aralıksız çalışıyordu bir büroda. Ama yine de yetersiz kazancı)*

O odaya harcadığı parayı bütün evi düzeltmeye ayırsa, biliyor ki; ev yine bir "fakir evi" olmaktan kurtulamayacak. Olmayacak. Ne yapsa olmayacak.(az biraz daha az fakirmiş gibi görünebilecek olsa olsa) O koskoca ev. Kolay iş değil. Parası anca buna yetmiş. Fakirliği olduğu gibi bırakıp bütün gücüyle minik bir zenginlik. "Fakirlik"in kafasının arkasından iki parmak açarak boynuz yapmak gibi. Dil çıkartmak.
Bir çeşit tiyatro. Babası, eşi, kızı(yoktu, annesine gitmişti o ara eşi, minik kızı) o odaya giriyorlar "zengin" oluyorlar. Hop, çıkıyorlar fakir.

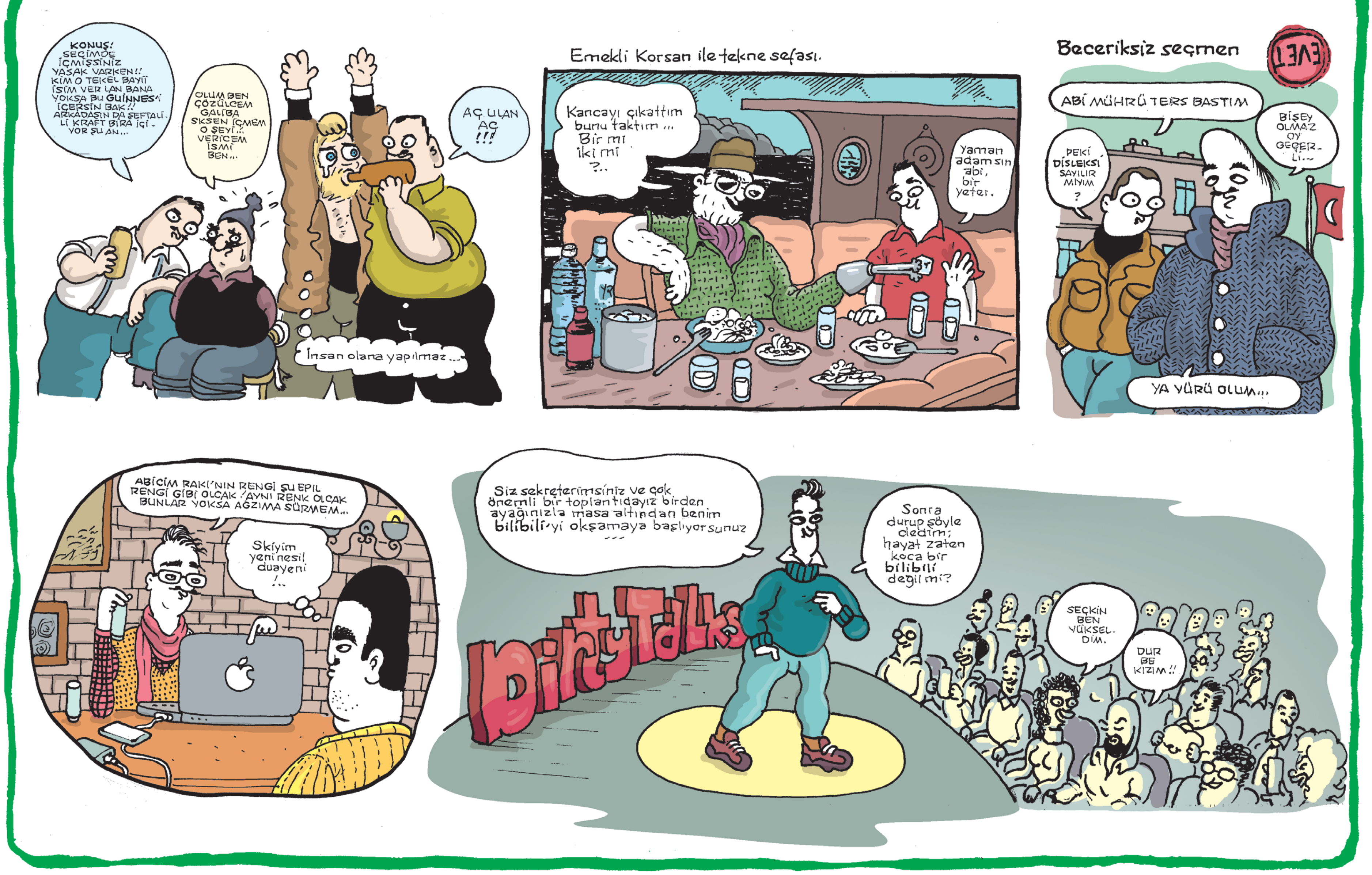
O büyülü, minik odada elimizde İngiliz tarzı, güllü güllü, incecik, zarif, şeffaf porselen fincanlar, karşılıklı gülümseye gülümseye, sessiz sessiz, bir rüyanın içinde içer gibi çaylarımızı içtik.
Biz sessizdik ama,
evin o dar sokağa bakan cephesi hariç, bütün duvarlarından, bitişik evlerden herbiri ayrı ayrı şıkırtılı müzikler, kahkahalar, tempo tutan alkışlar duyuluyordu. Tavandan, yan duvarlardan, bambaşka bir eğlence, zeminden, penceresi bile olmayan o bodrum katından başka başka müzikler, çalgılar, gülüşmeler...
Mahalle teslim olmuyor, "fakirlik" in ensesine, koluna, bacağına, baldırına, sağdan soldan ince ince tırmıklar atıp duruyordu.

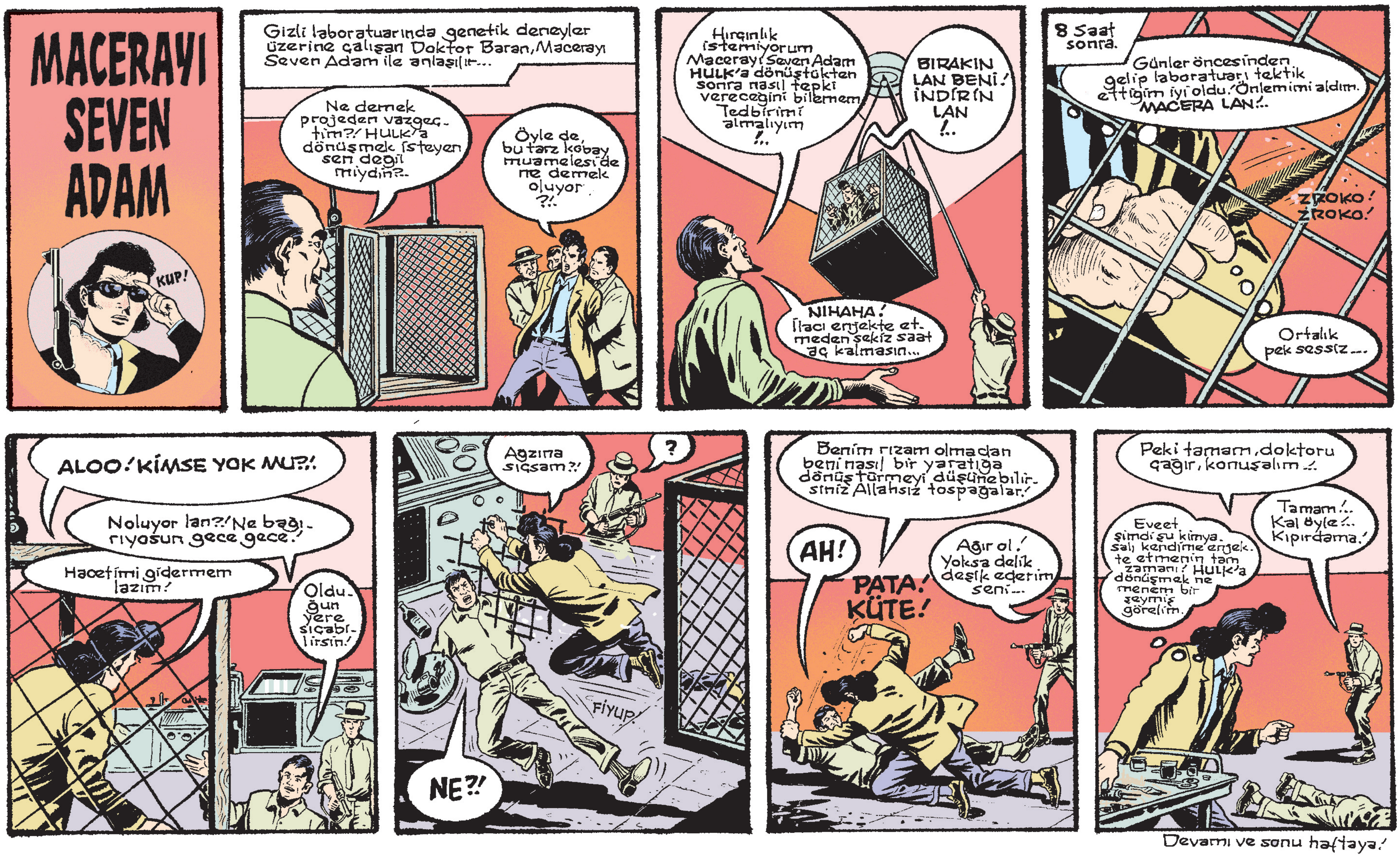
Hepinize, dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

("Midak Sokağı" Necip Mahfuz--1911-2006)

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

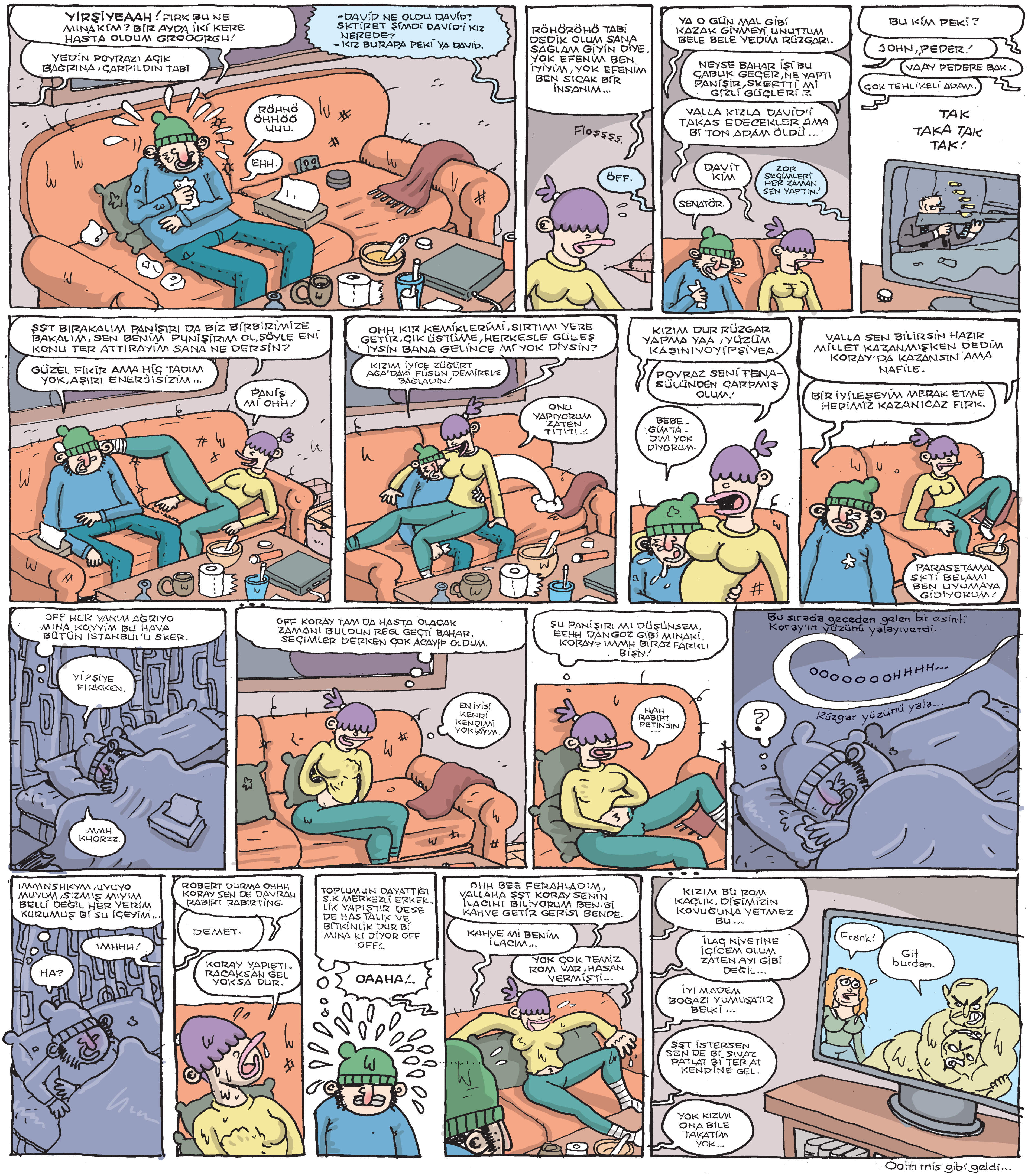

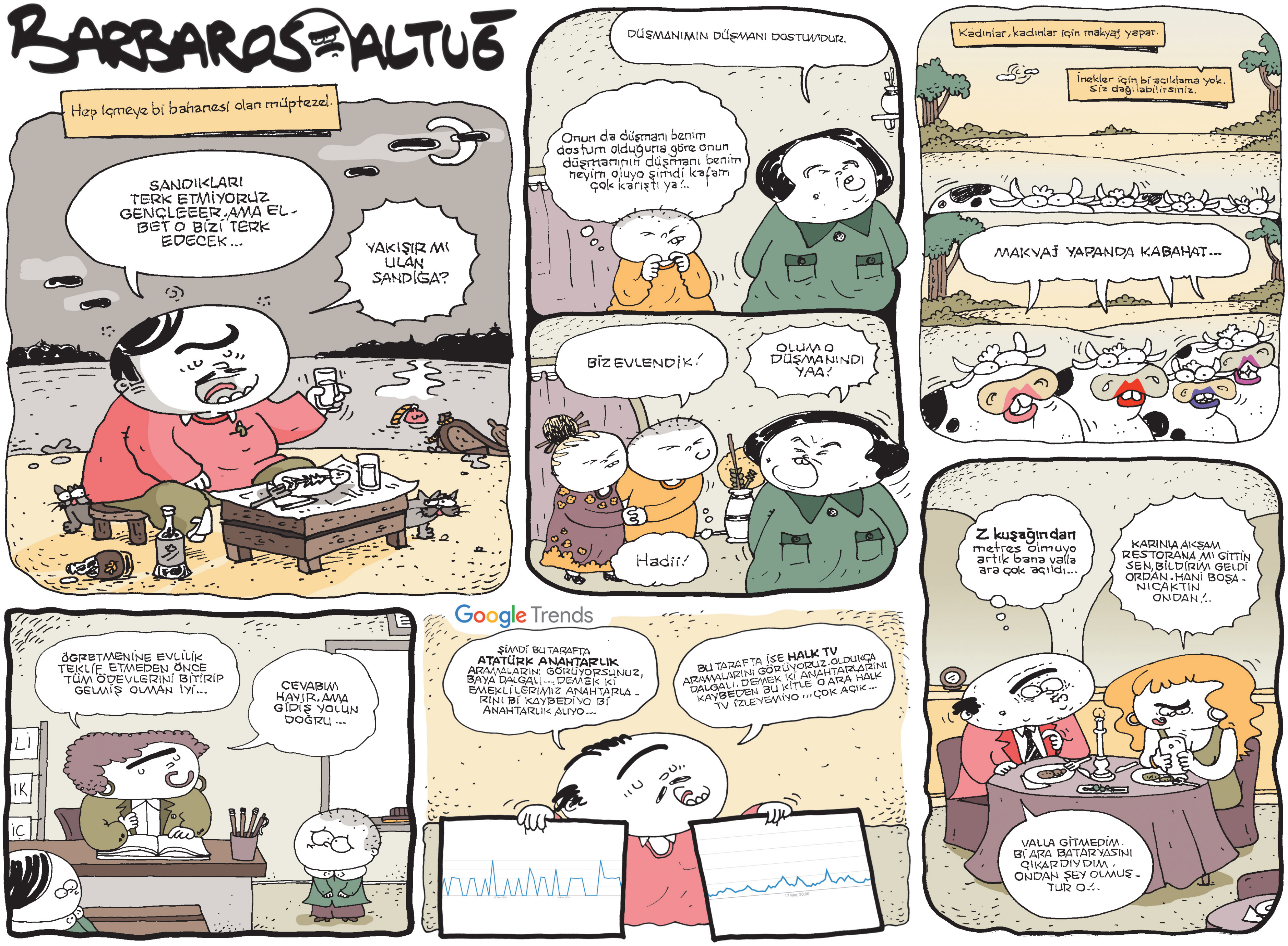

Devamı ve sonu haftaya!

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 3 Nisan 2019 | Sayı: 605

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

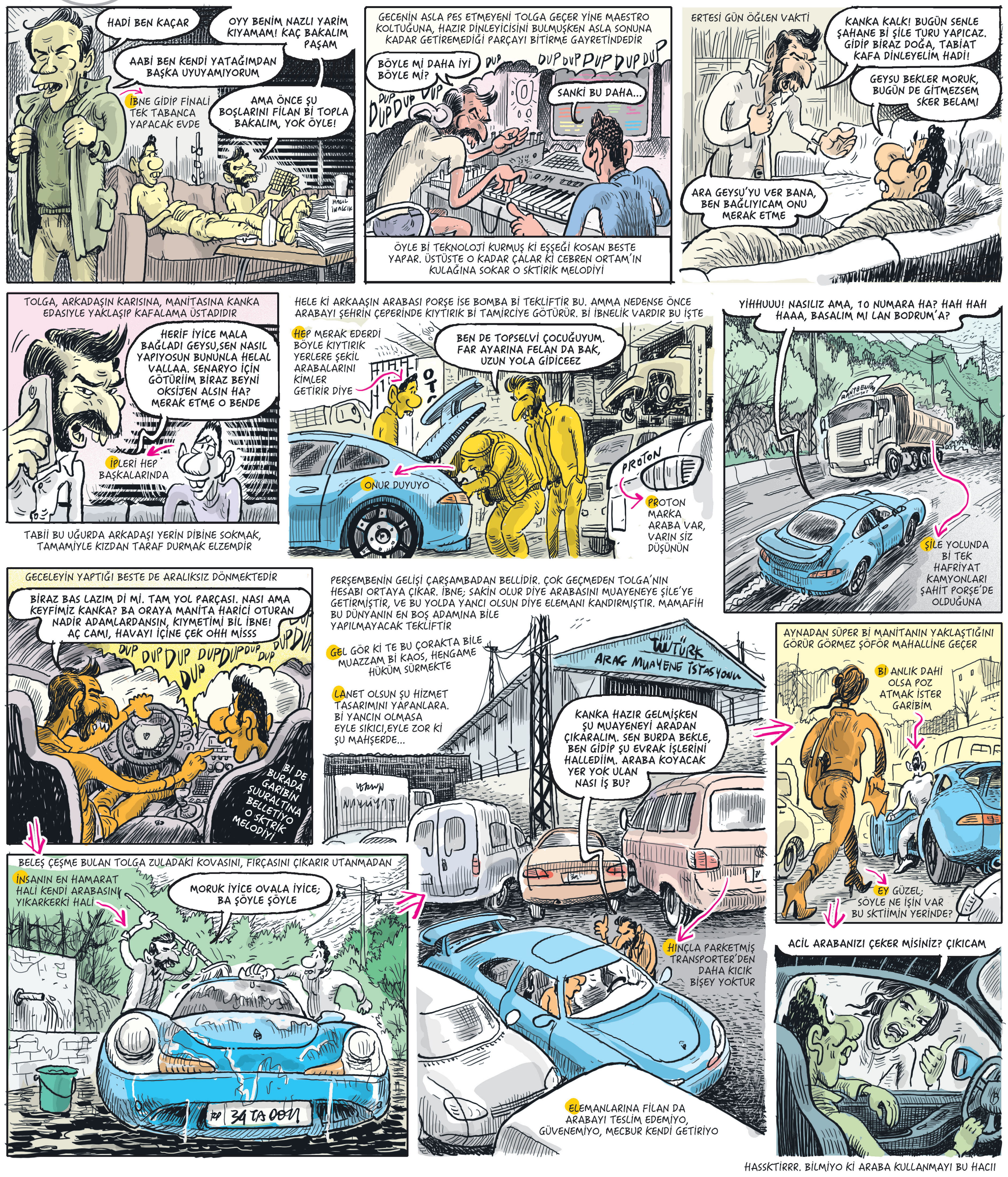
ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
ORTAM, TOLGA VE UMUT GECENİN DERİNLİKLERİNDE BELGESEL, YOUTUBE FELAN TAKILMIŞ AMMA SAADETİ BULAMAMIŞLARDIR. ENERJİNİN, MUHABBETİN TÜKENDİĞİ RADDEDE GEMİYİ İLK TERKEDEN YİNE AYNI KİŞİDİR

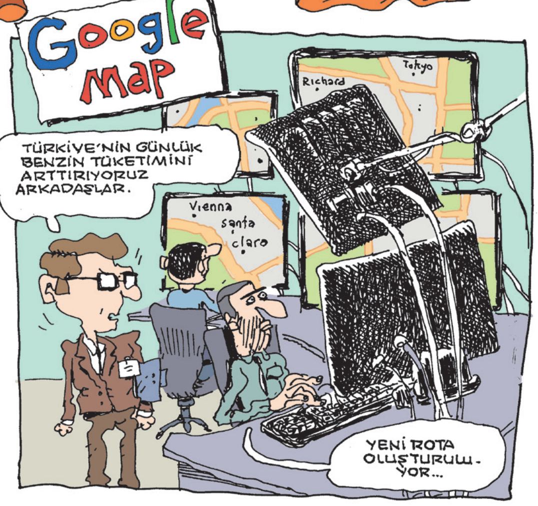
UYKUSUZ

10 NİSAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/15 No: 606
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

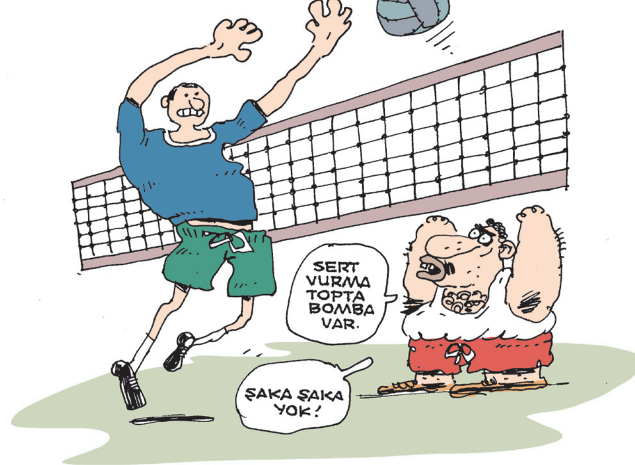
Birleşik Metal-İş Sendikası'nın Mart 2019 Dönem Raporu'na göre açlık sınırı asgari ücreti geçti

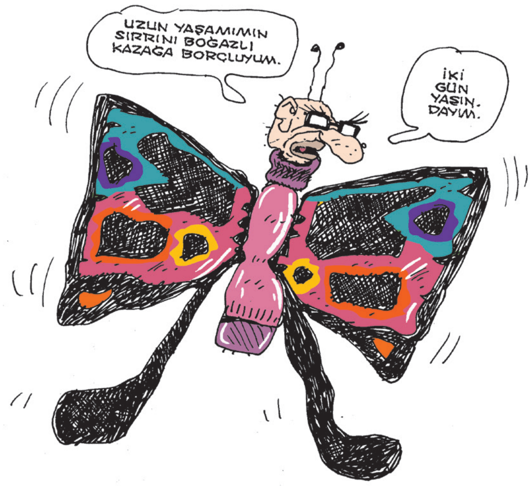
Emrah Ablak

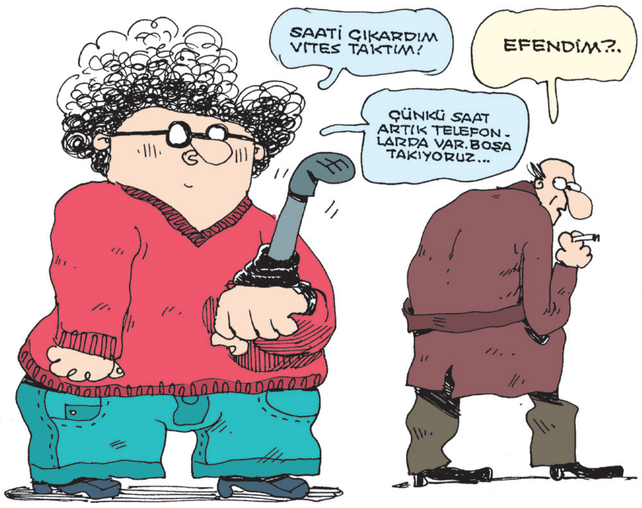

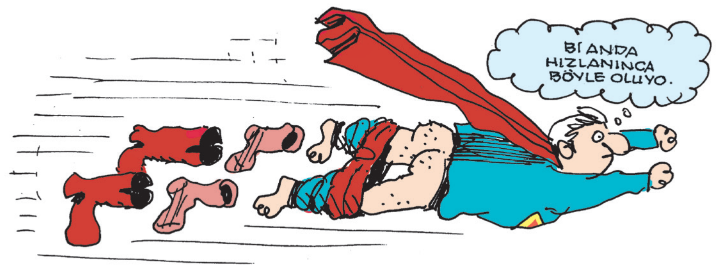

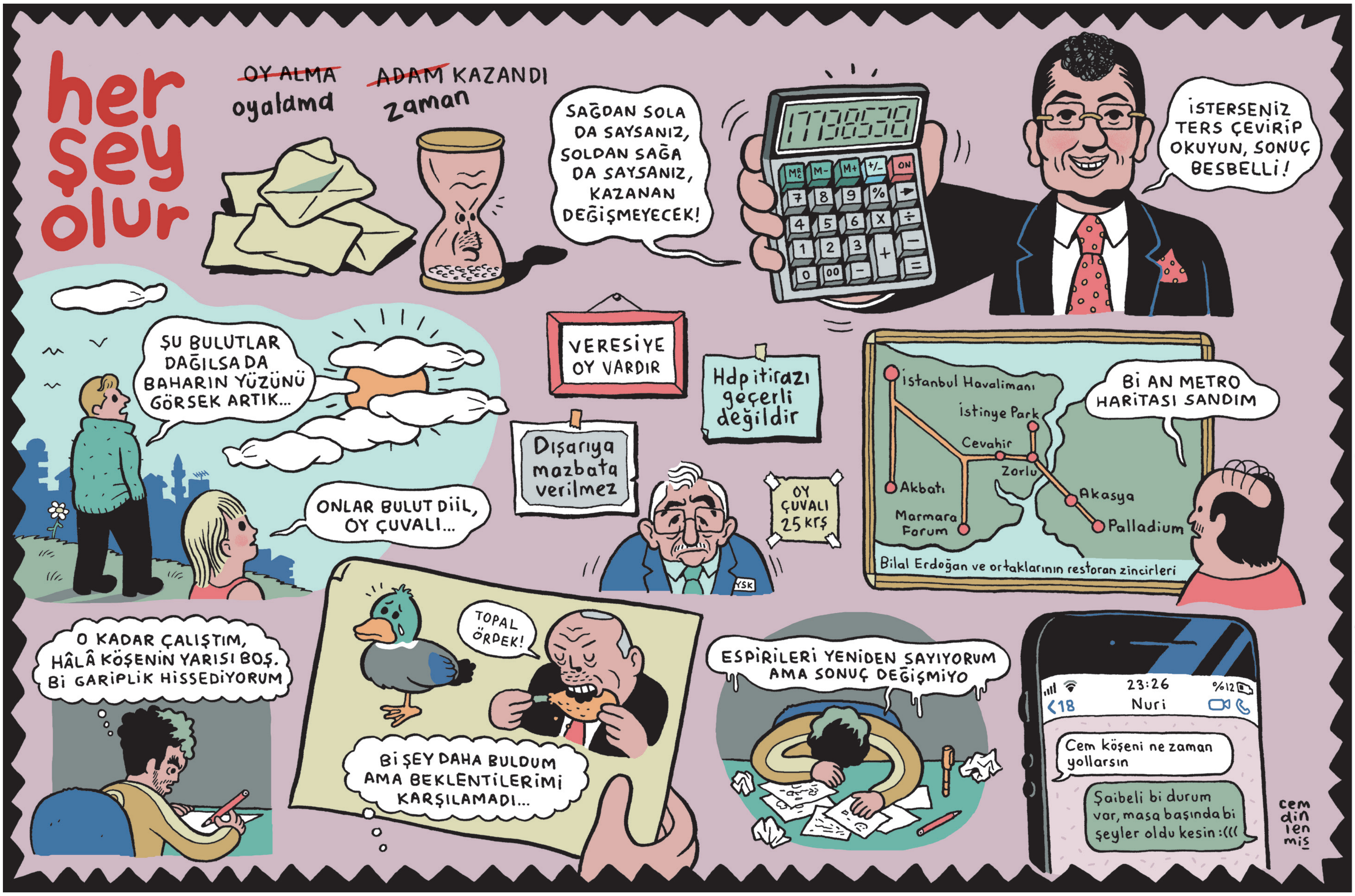

Kobraca

13 Nisan Cumartesi 14:00'te İzmir Kitap Fuarı'nda İletişim Yayınları standında son kitabımla karşınızdayım!

Mizahın içinden

@kaansezyum

Sevimsiz bir yerli komedi filmi gibi bir seçimi daha arkamızda bıraktık ama olay biteli bir hafta oldu hala oylar sayılıyor... Sayılmayan oylar, geçersiz oylar, size verilecekmiş gibi olan, verilmeyen, düşünülen oyları bile saydırıyor iktidar partisi. Yasal hakıdır tabii ama bu durumda kaybedince mızıklayan gariban bir çocuk konumuna da geldi ister istemez. Hazır böyle bir ortam varken ben de yerli ve milli mizah kronolojisi / toplaması yapayım dedim.

Gırgır-Fırt
Oğuz ve Tekin Aral kardeşlerin muazzam iki dergisi. Hepimizi En Kahraman Rıdvan, Zalak Mahmut, Utanmaz Adam gibi harika kahramanlar ve muazzam çizerlerle beni tanıştırdığı için. Ayrıca: İlban Ertem gibi mizahının yanında çizgisiyle de aklınızı alan bir ustayı da ilk kez burada gördüm.

Penguen
Selçuk Erdem, Erdil Yaşaroğlu, Bahadır Baruter, Cem Dinlenmiş, Serkan Altuniğne ve daha birçok yetenekli ve komik ismi hayatımıza kattı. Gün geldi kapağında penguen olarak başbakan çizdi diye davalık oldu, beraat etti; gün geldi içeride ceket ilikleyen politikacı çizdi diye 'Cumhurbaşkanına hakaret'ten ceza yedi, arada binası ateşe verildi. Başkalarını her türlü aşağılamayı seven, ama kendisiyle dalga geçilmesini sevmeyen bir toplumuz ne de olsa.

Uykusuz (Aha burası)
Penguen'den tanıdığım süper yetenekler Umut Sarıkaya ve Yiğit Özgür'ün kendini bulduğu iyice devleştiği bir dergi oldu Uykusuz... Uykusuz ekibi yeni bir mizahın, yerli ve milli bir mizahın bambaşka türlerde olabileceğini bize gösterdi... Daha genç daha rahat bir komiklik yolunda gençlerin önünü açtı. Şimdi Penguen kapanınca biz de yeni evimizdeyiz. Umarım ömrümüz uzun sürer. Zaten biz toplasan anca 40-50 kişilik büyük bir aileyiz.

Bobiler.org
Foto - video montaj ve bir sürü yeni medya komikliğinin canlandığı, çoğu insanın İnternete ve hayata bakışını değiştiren bir kolektif oluşum. Bobiler'den sonra İnternet'te hiçbir şey eskisi gibi olmadı.

Eksisözlük
İnternet erişiminin ve kullanımının artmasıyla, bir zamanlar kısıtlı bir kitlenin bildiği Ekşisözlük, yazarlarının kullandığı dil ve yarattığı popülerlikle İnternet'e bakışımızda yeni bir kapı açtı. Yıllar içinde düşen içerik kalitesi yüzünden etkisini yitirse de yine de biraz dikkatli okumayla nefis yazılarla ve fikirlerle karşılaşabiliyorsunuz ama genel kalitesi artık yerlerde.

Gezi
Protestonun, şiddete ve akıl hastalığına karşı mizahın yeniden kendini tanımladığı bir ortamdı. 'Slogan bulamadım' gibi yazılamalar, kurabiyeli sloganlar hep bu zamanda ortaya çıktı. Krizi mizaha, gözyaşını kahkahaya çeviren bir gençlik yetiştirmenin mümkün olduğunu gördük. -You are scared Arınç you?

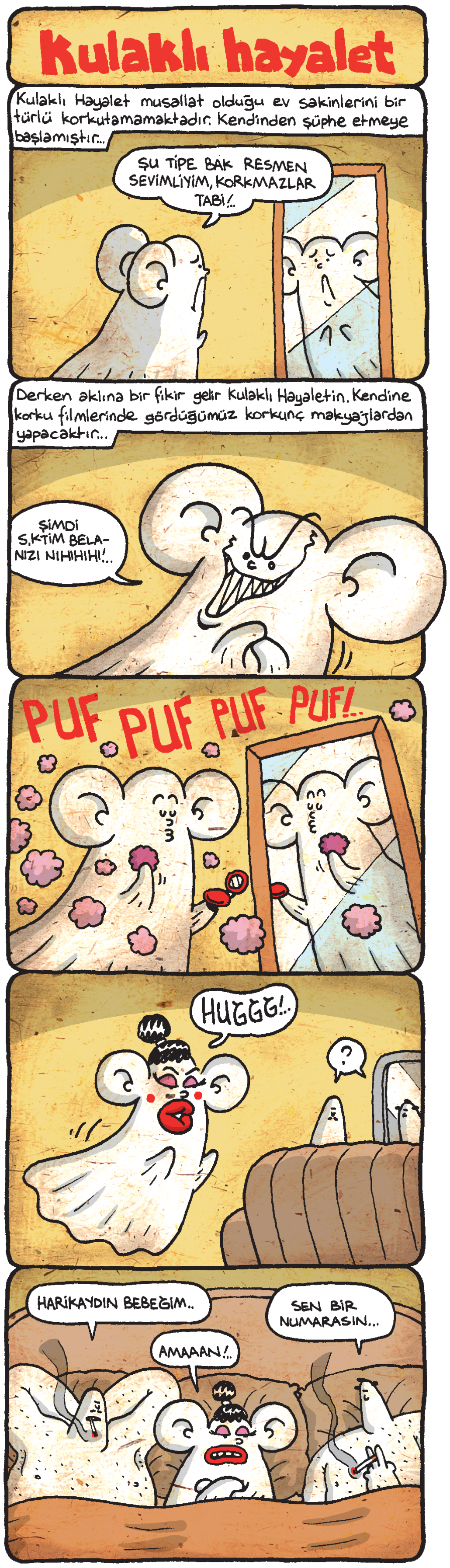
İktidar partisi
Bence ülkenin daha akıl dışı ve absürd bir yer olmasında geçen emeklerinden dolayı hepsini tek tek kutlamak lazım. Vatandaşın aklıyla dalga geçer gibi açıklamalar yapan politikacılar hiç bu kadar hayata dahil olmamıştı. Aklımda kalanlar: Fıtrat, 'Eyyyy' ön eki, Duşakabinoğulları, 'Velev ki', 'Trafoya kedi girmiş', 'Sıfırlama' ve daha yüzlerce saçma açıklama... Yani düşünün yerdeki vatandaşa tekme atan adam bu dönemde ayağı incindi diye tekme attığı kişiden şikayetçi olabildi. Mizah mıdır, trajedi midir bilemedim bbcm. Küfürlü, argolu tivit atan anayasa profesörü filan var ortamda sonuçta. Neyse şimdi onlar da seçimlerde ağlıyor. Bakalım neler olacak? Milleti bu kadar ayrıştırmayıp birbirine düşman hale getirmeseler iyiydi tabii.

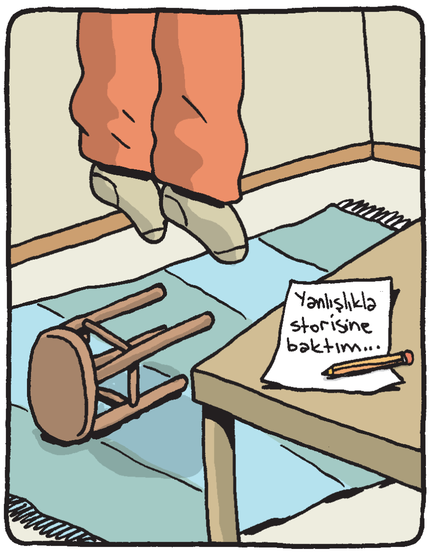
Behiç Pek
Bilen bilir, bilmeyene de hatırlatayım. Tüm zamanların en iyi ikililerinden Latif Demirci ve Behiç Pek'in yazar olanı kendisi. Zalak Mahmut, Muhlis Bey, Biraz da Şavaşalım ve Kahraman Masa Esat gibi sayısız karakterin yaratıcısı ve mizah aleminin en sıra dışı isimlerinden biridir kendisi. Mizah dergilerinde geç saatte yazarlar çizerler birbirlerine Behiç Pek anılarını anlatır derler.

Yeni nesil
İnternet'e baktığımda çok komik bir sürü yeni ve genç insan görüyorum. Hepsi de gençliğin verdiği enerjiyle acımadan girişiyorlar. Benim de içinde bulunduğum dönemden sonra gelecek onların ellerinde. İsim vermiyorum, onlar kendini biliyor. Mizah da su gibi, ne kadar engellersen engelle, bir yolunu bulur akar.

nisan hakan
Bi insanı tanımak için ya birlikte yola çıkacaksın...
İÇ HATLAR
ya da aynı evde yaşayacaksın...
ve yine yola çıkacaksın :)))
YÜRRÜÜ! S.KTİRR!..
ULEN GELDİĞİNDEN BERİ TELEFON ELİNDE, BIRAK ŞUNU DA FİLM MİLM İZLEYELİM!..
HASS.KTİR!
NOLDU?
OLM BEN BURAYA NASIL GELDİM?
NE?
HANGİ YILDAYIZ?
2019
HASSKTİR YA!.

İNTİKAM ARZUSU
KÖPEK KRAL!. HAİN KRAL! SENDEN İNTİKAMIMI ALACAĞIM! ALACAĞIM!.
LAN BU NE GECE GECE?!
BU HAYVAN GENE Mİ KAÇTI LAN ZİNDANDAN?! NÖBETÇİLER!..
BÜTÜN GECE BURDAYDI KRALIM, HİÇ YERİNDEN AYRILMADI...
ÖLECEKSİN G.T KRAL ÖLECEKSİNN!..
ALLAH ALLAH!.
ALLAH ALLAH...
İNTİKAM MINTİKAM DERKEN HOOP YİNE GELDİ SİGARAM! SİGARA İÇECEĞİM! O SİGARAYI ELBET İÇECEĞİM! GÖRECEKSİNİZ!..
YA SALALIM ŞUNU 5 DK GİTSİN İÇSİN, BİZ DE KAFA DİNLERİZ..
SAL SAL!.

KISA BOYLUYUM DİYE HOR GÖRÜLMEKTEN BIKTIM! BİRİ BANA DA ŞANS VERSİN ARTIK!.
Himm...
AY KUCAKTA KIVRILIVERİYO ÇOK TATLIIIII!..
DEMİŞTİM..
DÖVME YAPTIRMAK İSTİYORUM AMA ACIR DİYE KORKUYORUM...
AYNEN BEN DE!.
AZCIK ACISIN NOLCAK?!
NOOLCAK SANKİ?!
HEEE HİÇ OMUNA GOYİM!

Kulaklı hayalet
Kulaklı Hayalet musallat olduğu ev sakinlerini bir türlü korkutamamaktadır. Kendinden şüphe etmeye başlamıştır...
ŞU TİPE BAK RESMEN SEVİMLİYİM, KORKMAZLAR TABİ!..
Derken aklına bir fikir gelir Kulaklı Hayaletin. Kendine korku filmlerinde gördüğümüz korkunç makyajlardan yapacaktır...
ŞİMDİ S.KTİM BELANIZI NIHIHIHI!..
PUF PUF PUF PUF!..
HUGGG!..
?
HARİKAYDIN BEBEĞİM..
SEN BİR NUMARASIN...
AMAAAN!.

İÇKİ REYONU
HANGİSİNİN ALKOL ORANI DAHA YÜKSEK?
Bİ TANE ŞUNDAN İÇSEM, Bİ DE ŞUNDAN İÇSEM, AMA HIZLI İÇSEM KAFAM İYİ OLUR MU?
BUNUN TADI KÖTÜ AMA ALKOLÜ YÜKSEK, EN AZINDAN İÇTİĞİNE DEĞER..
BUNUN ORANI DAHA İYİ...
FİYATI YÜKSEK, GERÇİ DİĞER TÜRLÜ DAHA PAHALIYA GELİYO...
ŞU KADAR PARAM VAR.. NASIL SARHOŞ OLURUM?
ŞU KALABALIK Bİ DAĞILSIN DA DÜŞÜNÜRÜZ..

Yanlışlıkla storisine baktım...

SABAH 7'DE UYANMAM LAZIM UYUYAYIM ARTIK...
03:35

BEN · ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Sevgili okur. Size elim bir hikaye anlatacağım. Evlerden ırak dedikleri. Geçen yaz bisiklet turuna çıkmıştım yine öyle. Önce Eskişehir'e gitmiştim. Güzelce gezmiştim o gün. Ertesi gün, bisiklet arkada ben önde, arabayla Antalya'ya doğru yola çıktım. Bu arada arabanın üstünde bisiklet taşıma aparatı da var ama gerek yok. Toz toprak yemesin şimdi boş yere. Antalya'da bir arkadaşıma yerleştim hemen. Merkeze yirmi kilometresi var evlerinin. Saat henüz dört gibiydi. Atladım vakit kaybetmeden bisikletime ve merkeze doğru şehir içinden pedal basmaya başladım. Pek keyif aldığımı söyleyemem. Çok kalabalıktı. Dedim "Antalya piyazı yiyeyim o zaman ben". Yedim merkezde piyazı, yola devam ettim. Takıldım biraz oralarda. Bir yerlere girdim çıktım. Akşam olmak üzereydi, dönüş için yola koyuldum. **Derken kakam geldi**. Nasıl bir kaka gelmesi ama. Böyle bir kaka gelmesi olamaz. Piyaz yaptı tabii. Bir de yollar atlamalı zıplamalı, içim iyice karıştı. Ne yapacağımı bilemez bir hale geldim. Acılar çekmeye başladım. Bir çalı dibine çömelip sıcacık noktaya geldim. Sonra "Alpay senin toplumda bir yerin var, biri görür, bir de görmekle de yetinmiyorlar, hemen fotoğrafını çekiyorlar her şeyin, sonra yanarsın o olur" diyerek diyerek kendime hep böyle telkinlerde bulunarak yoluma devam ettim. Soğuk terler döküyorum ama bir yandan. Bir ara bir benzin istasyonuna gireyim diye düşündüm, bisikletimi çalarlar diye vazgeçtim. Altıma mı sıçayım, yoksa bisikletimi mi çalsınlar. Tabii ki altıma sıçayım. Yolda artık atomik patlama noktasına gelince bir kahvecinin önünde durdum ve saçma saçma şeyler söyledim. "Bisikletim burada dursa olur mu, ben bir tuvaleti kullanacağım ama, sonra da kahve alacağım" dedim. "Olmaz" dediler, aynı hızla yoluma devam ettim. Artık kilometreleri saymaya başladım. Ve çok da hızlıydım. Çünkü artık saniyeler çok değerliydi. Bir an önce arkadaşımın evine atmalıydım kendimi, ve g.tümü o tuvaletle buluşturmalıydım. Her türlü gücüm tükenmek üzereyken evin önüne nihayet varabildim. Bu noktadan sonrası çok daha zorlu oldu. Çünkü kaka denilen, çiş denilen şey, tuvalete yaklaşıldığını hissedince, iyice çıldırıyor, adeta kafayı yiyor, kendini duvarlardan duvarlara vuruyor, yerlerde dönelene dönelene üstünü başını parçalıyor, sinir krizleri geçiriyor. Bir ara asansörde patlayacağım gibi geldi, patlamadım. Neyse ki üçüncü kattı. Bir kat daha olsaydı dayanamazdım. Kapı açılır açılmaz arkadaşımı ittim ve tuvalete koştum. Tuvalette ağladım. Bir de üzerine duşa girdim, duşta da ağladım, sonra çıktım. Sonra da hiçbir şey olmamış gibi arkadaşımla oturduk, müzik dinledik, bir şeyler yedik, bir şeyler içtik. Yattık uyuduk sonra. Ben ve g.tüm ayrı uyuduk. G.tümden hoşlanmıyordum çünkü o akşam. Bana ettiği zulüm çok büyük oldu. O gün için g.tümden hiç hoşlanmıyordum. G.tümü hiç sevmiyordum. Ertesi sabah çıktım yola Antalya'dan, öğle bir gibi Muğla'ya vardım. Muğla merkez. Zaten ben merkez seviyorum galiba. Eskişehir merkez, Antalya merkeze yirmi kilometre, Muğla merkez. Merkez'dir, iyidir, diyorum ve konuyu da böylece kapatıyorum.

æ Yurtdışına gidenler, siz gerçekten nasıl mutlu oluyorsunuz, ben gerçekten çok merak ediyorum. Çok merak ediyorum ama. Yurtdışında yaşayanları demiyorum, yurtdışına gidenleri diyorum. Yani cebinde pasaportuyla. Nasıl ya nasıl. Vize alıp giderek. Nasıl. Sizler ne kadar geniş, ne kadar rahat insanlarsınız yemin ediyorum ya. Olamaz böyle bir şey. Ben de yurtdışına çıkan bir insanım. Zerre keyif almıyorum yurtdışlarımdan ya. İnsan yurtdışlarından keyif almaz mı. Vallaha almıyorum. Yoksa gerçekten çok güzel. Almanya mesela mükemmel. Rusya'ya büyük hastayım. İtalya'yı severim, İran'a bayılırım. Gerçekten çok güzel. Bu kardeşiniz İsrail'i bile gördü. Kopenhag bilen bir insanım. Odessa'da üç günüm var. Gez ha gez, güzel gezdim. Gezmedim mi, vallaha gezdim. Lakin her defasında kalbim güp güp attı. Cebimde pasaportum, ve aklım fikrim pasaportumda oldu hep. Pasaportumdan başka hiçbir şey düşünemedim yurtdışlarında, hiçbir zaman ama. Ya kaybolursa diye düşünmekten kafayı yedim desem yeri yurtdışlarında, o oldu hep. Yemin ediyorum o oldu hep ya. Otel odasında bırakayım diyorum, birkaç kez de bıraktım zaten, otel odasındaki pasaportumun akibetini düşünmekten, attığım adımı, aldığım nefesi bilemedim, o oldu hep. Cebimdeyken ayrı çile. Elim sürekli cebimin içinde veya üzerinde, pasaportumu kontrol eder halde. **Böyle bi duruş olabilir mi ya yurtdışlarında bir insanın, böyle bir duruş olabilir mi**. Siz nasıl yapıyorsunuz. Siz hiç pasaportunuzu düşünmüyor musunuz. Pasaport çünkü yurtdışlarında dünyanın en önemli şeyi. Yanarsın yani kaybolursa, bir şey olursa, naçar kalırsın. Bir insan yurtdışında da naçar kalacağına ölsün daha iyi. Kendi memleketimde kalırım naçar, sorun değil. Ama insan yurtdışında kalamaz naçar. Olmaz öyle bir şey. Yurtdışında kaldığın naçar, burada kaldığın naçar'a on basar. Buradaki naçar ne ki. Gerçekten siz nasıl yapıyorsunuz ama ya. Ben yapamıyorum çünkü.

æ Hoşça kal.

"HEY"
12 Nisan Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
13 Nisan Cumartesi / **BKM Mutfak** Çarşı / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Kravat

Kravatın siyasi hayatımızdan çıkışı sanki Ufuk Uras'la başlamıştı, meclise girdiğinde bir muhabirden kravat ödünç alıp meclisten çıkarken de tekrar kravatsız hayata dönmüştü. O zamanlar "cool" muydu bu kravatsızlık bilmiyorum ve aslında o kadar emin de değilim ama şimdi hem siyaset hem iş hayatına kravatsız beyaz gömlek ve koyu renk ceketin iyiden iyiye hâkim olmasıyla yirmi yıllık bir sürecin sonunda "kurtlarvadilileştirildiğimizi" çekinmeden söyleyebilirim. Tabii ben gururla ifade etmeliyim ki her zaman "kurtlarvadilileştirilemeyenlerden" olarak sürdürdüm hayatımı. Zaten yeni kitabım Kurtlarvadilileştirilemeyenler de bunu işliyordu ama yayınevinde dövdüler. Yok beni değil kitabı dövdüler, çıkış alıp postayla göndermiştim, editörüm sağolsun kızılcık sopasıyla A4 kâğıtlarını döverken fotoğraf göndermiş, "Barış gelsene, bir şey deneyeceğim," diye de not düşmüş.

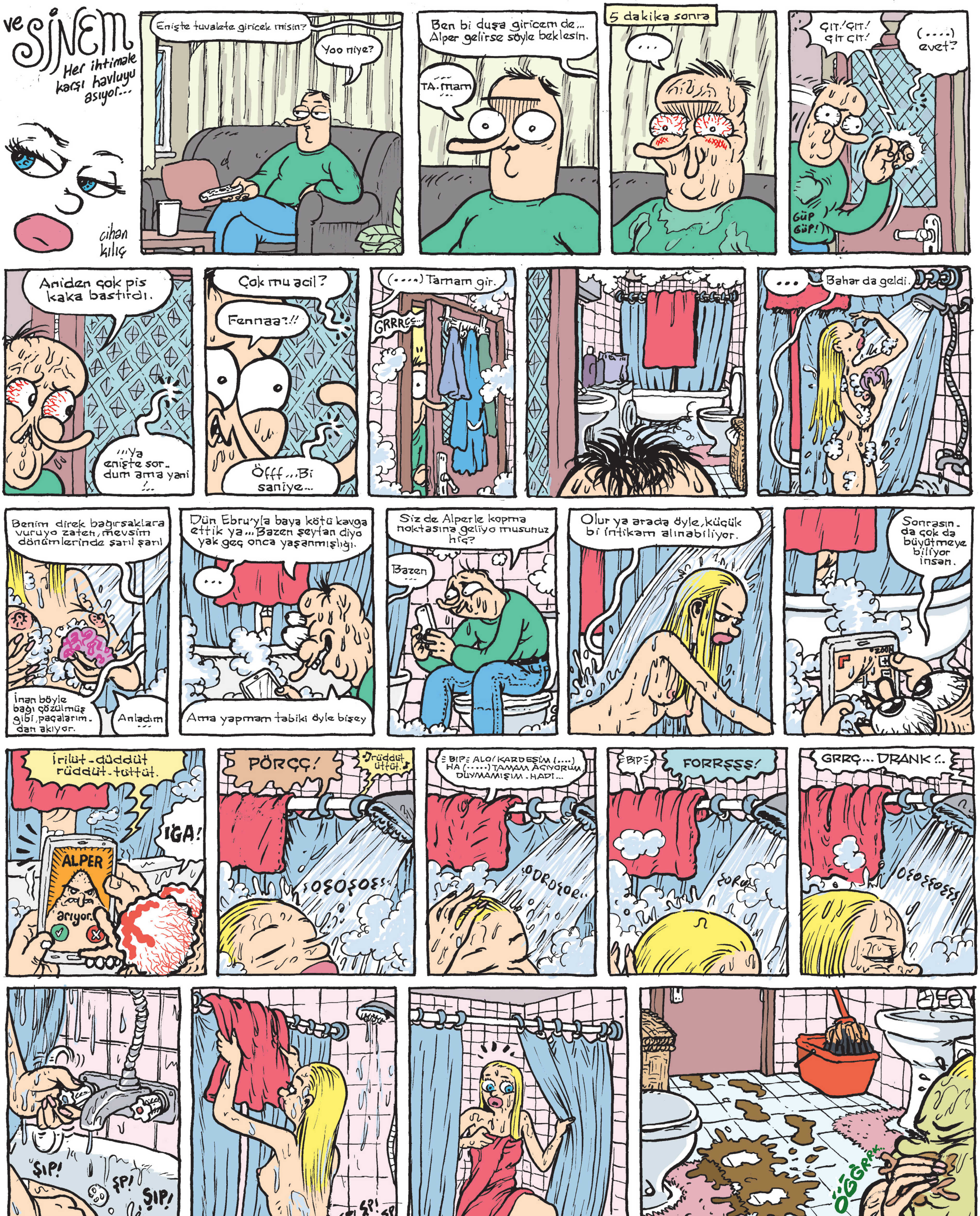
Yani evet, kravatsızlığın cool olduğu bir seksenler var, Nejat Yavaşoğulları'na "Kravatım olmadı hiç," diye şarkı söyleten. Gerçi Nejat abimiz rock yıldızı, hadi üste bir de mimar zaten ne işi olacak kravatla ayrı mesele ama bunun bir övünç kaynağı olarak sunulmasında kabul edilebilir (hoş görülebilir) bir "rocker" isyankarlığı vardı. Şimdi aranızda bilmeyenler vardır Nejat abimiz zamanında "Yahu biz U2'dan iyiyiz," dedi diye adamı çok eleştirmişlerdi ama "kravatım olmadı hiç" dedi diye aralarında para toplayıp adamcağıza bir kravat alan olmamıştı. Ha U2'dan iyi olmak ne şimdi ne de U2'nun müziğe başladığı ilk yıllarda benim için çok ehemmiyetli bir çıta değildi zaten ya ayrı mesele. Klips ve Onlar da U2'dan iyi, Birkaç iyi adam (gidiyorduk kızlara) da U2'dan iyi. Birkaç iyi adam zaten adı üzerinde iyi adamlardan oluşuyorlar kızlara gidiyorlar, arabaları bozuluyor falan. Bakın onlar bile her zaman için U2'dan iyi. Ama Nejat abiye demediklerini bırakmadılar "Vay sen nasıl olur da U2'dan iyi olduğunu iddia edersin?" diye. Ulan ben bile U2'dan iyiyim ki müzik bile yapmıyorum ve zaten aslında o yüzden daha iyiyim ya ayrı mesele. Neyse genç arkadaşlarımız google'da ve youtube'ta "Klips ve onlar, birkaç iyi adam, Bulutsuzluk özlemi gibi aramalar yapadursun biz devam edelim: Konumuz hâlâ kravat ve kravatsızlık.

Ama bugün geldiğimiz aşamada, siyasi parti genel başkanları, sözcüleri yani en lacivertinden, komple laciverde boyanmış insanlar basbayağı kravatsızlar. Hemen hepsi Kurtlar Vadisi'nden, Aynalı Tahir'den, Çukur'dan çıkma, az sonra birbirinden berbat oyunculuklarıyla kendilerini yerlere ata ata silahlı çatışmaya girecek figüranlar gibi ortalıkta geziyorlar. Dolayısıyla ben artık Nejat Yavaşoğulları'nın kravatı takmasının zamanı geldiğini düşünüyorum. Yalnız o mu? Metalcisinden hip hopçusuna bütün kenardakilerin kravat takması hiç de fena olmaz bence. Zaten liselerde falan da takılmıyor artık bence hiç sakıncası yok. Zaten böyle giderse merak etmeyin yakında bankacılar falan da atacak kravatları, kolalı yakalı beyaz gömleklerinin ilk düşmesini açık bırakarak gezecekler.

Tabii bu iş burada kalmaz. O açık bırakılan ilk düğme, zamanla aşağıya iner, ikinci düğme, üçüncü düğme derken bakarsın Vah Vahap Vah gibi gezmeye başlarlar ortada. Sonra birer de altın kolye, değmeyin keyiflerine.

Şimdi bunları yazdım diye, sabah kalkıp kravatımı takıyor da kahvaltıya öyle oturuyorum zannedilmesin. Biri üzerinde dev bir kedi motifi olan iki tane kravatım iki tane de papyonum var ayda yılda bir, düğüne müğüne çağırıyorlar takıp gidiyorum yoksa ben de kravatsız bir kişiyim ama vallahi böyle gider de siyasetçiler, korumaları, televizyon gazetecileri falan kravatsızlıkta ısrara devam ederlerse içim kan ağlayarak da olsa her sabah kravatı bağlamak zorunda kalacağım. Ha diğer kenardakiler de hepten Angus Young abimiz gibi giyinmeye başlarsa zaten aradan sıyrılırım ama siyasilerden ve televizyon figürlerinden rica ediyorum takın şu kravatlarınızı, efendi olun, kurtlar vadisine çukura falan özenmeyin artık, güzel şeylere özenin. Şimdi Kurtlar Vadisi camdan atlasa siz de mi atlayacaksınız? Essah mı lan? Dur senaryoyu kim yazıyor bulayım da şantaj ve tehdit yoluyla senaryoya bir ekleme yaptırayım. Bir şey deneyeceğim.

ve Sinem
Her ihtimale karşı havluyu asıyor...
cihan kılıç
Enişte tuvalete giricek misin?
Yoo niye?
Ben bi duşa giricem de... Alper gelirse söyle beklesin.
TA.mam
5 dakika sonra
...
ÇIT! ÇIT! ÇIT ÇIT!
(....) evet?
GÜP GÜP!
Aniden çok pis kaka bastırdı.
Ya enişte sor.. dum ama yani !..
Çok mu acil?
Fennaa?!!
Öfff... Bi saniye...
(....) Tamam gir.
GRRRÇ...
...
Bahar da geldi.
Benim direk bağırsaklara vuruyo zaten, mevsim dönümlerinde şarıl şarıl
İnan böyle bağı çözülmüş gibi, paçalarım.. dan akıyor.
Anladım ...
Dün Ebru'yla baya kötü kavga ettik ya... Bazen şeytan diyo yak geç onca yaşanmışlığı.
...
Ama yapmam tabiki öyle bişey
Siz de Alper'le kopma noktasına geliyo musunuz hiç?
Bazen ...
Olur ya arada öyle, küçük bi intikam alınabiliyor.
Sonrasın.. da çok da büyütmeye biliyor insan.
İrilüt-düddüt rüddüt-tuttüt.
IĞA!
ALPER arıyor.
PÖRÇÇ!
rüddüt üttüt.
ŞOŞOŞOŞ
BIP: ALO! KARDEŞİM (....) HA (.....) TAMAM AÇIYORUM. DUYMAMIŞIM. HADI...
ŞORDOŞOR..
BIP:
FORRŞŞŞ!
ŞORR
GRRÇ... DRANK!..
OŞOŞŞOŞŞŞ
ŞIP! ŞIP! ŞIP!
ŞP! ŞP! ŞP!
ÖĞĞRRK...

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Yoksa her şey ben olmadığım zaman, benim olmadığım yerlerde mi oluyordu?" - Yusuf Atılgan / Aylak Adam'dan

KARŞILAŞTIRMALI EDEBİYAT:
-Esrarımı Mesnevi'den aldım,
çaldımsa da mihri malım çaldım
Şeyh Galip

-Ben ustamdan öğrendim böyle elma soymayı, ben ustamdan öğrendim derdi dertle ovmayı
Ferhan Şensoy

SERİ SONU: E, finalde hangi diziyi yapacaksınız, adı "VAHDETTİN-YIKILIŞ" mı olacak?!

MEHMET AKİF BİLİNÇALTI: "Tek dişi" kalan ortam "canavar" yaratır

DEVE: Bir deve getirmişler bir beldeye, park açılışında kesmek üzere. Törene kadar deve, sen kaynaş bakıcıyla, ahaliyle, rica minnet canını bağışlat askeri ve mülki erkana! Akabinde deve, beldenin evladı olmuş, kafasına göre dolaşıyomuş bildik muhitleri. Kasaba halkı, güzelce besler, suyunu tazeler hale gelmiş. Kayboluyomuş bi gün-iki gün, sonra çıkıyomuş ortaya, nereye gidiyosa? Keş bakıcı ve devenin hikayesi, bağımsız sinema tadında bir inceden...

TEKÇE: Halit Refiğ'in rejisini yaptığı "Evcilik Oyunu" adlı filmin jeneriğinde "Kitapsız ilim, Ahmet Tarık'sız film olmaz" yazıyor. (Ahmet Tarık Tekçe'nin ruhuna selam)

YALNIZ SERÇE YAMANMIŞ: Gönlü ışıl ışıl Hazreti Süleyman, hayvanlarla konuşabilirdi. Karısı, üstünde tüm kuş tüylerinin olduğu bir şapka istedi. Hz.Süleyman, bu talepten hoşlanmadı ama napacaksın, kıramadı. Kuşlara durum bildirildi. Tüm kuşlar, bir tüy bıraktı, yarasa dahil. Serçe tüy müy bırakmadı. "Niye sözüme uymazsın" dedi Süleyman, "Kapına yetim çamuru sürerim, ahımı alma" dedi serçe. Yalnız ağır konuştu serçe. Süleyman serçeye hak verdi, zaten son gündemden mutsuzdu, "Hepiniz gelip tüyünüzü geri alın" diye haber saldı kuşlara. Tüm kuşlar, gelip tüylerini aldılar, yarasa hariç. Tam da o esnada yavrularını emzirmek durumunda olan yarasa, gelip tüyünü alamadı. Yarasa, işte böyle çıplak kaldı. Utancından gündüzleri kuş içine çıkamadı, gecelerin evladı oldu. Muhakkak böyle oldu! (Yarasa demek ki eski kuş, bu arada...)

AVRUPA YAKASI: Narin Pilavcılık ve Ev Yemekleri diye dükkan gördüm. Pilavcılk mı? Bu nasıl bir benimsemedir böyle pirinç mesaisini? Yeni beklentim "Makarnacılık" yönünde...

ASYA YAKASI: Kaan Zemin - Parke adlı dükkan gördüm. Direk "kaygan zemin" geldi aklıma. Esnaf, en önceden, bi inceden uyarıyo gibi...

DETAYSPOR: Sabahattin Ali 'Bahtım düşmanımdan kötü' mısrası yerine 'Her gün gardiyan tokadı' yazmış önce, akabinde vazgeçmiş... (Göklerde Kartal Gibiydim şiiri)

SEV-TAP DENGESİ: Taptığını zaten seversin. Daha güzel olan, sevdiğine tapmak...

İLK KURAL: Kimliğine sahip çıkacaksın. Hem teknik olarak, hem de kültürel açıdan. Hadi ilki yeniden çıkar, ikinciyi kaybedersen kavuşmanın imkanı yok...

SON KURAL: Bizi iyileştirip kurtaracak olan ilaçlar değil, inançlar...

KAYIT: Aradığınız psikiyatra şu an ulaşılamıyor, lütfen haptan ayrılmayınız!

İNSAN: İnsan, deyince insanın aklına ne gelir? Benim ben geliyorum. Bu cümle de yazılmış oldu. İnsan dediğin benim diye diye başlayan algı, giderek ben de insanım'a evriliyor. Ben de insanım, bunu tartışmaya açtırmam!

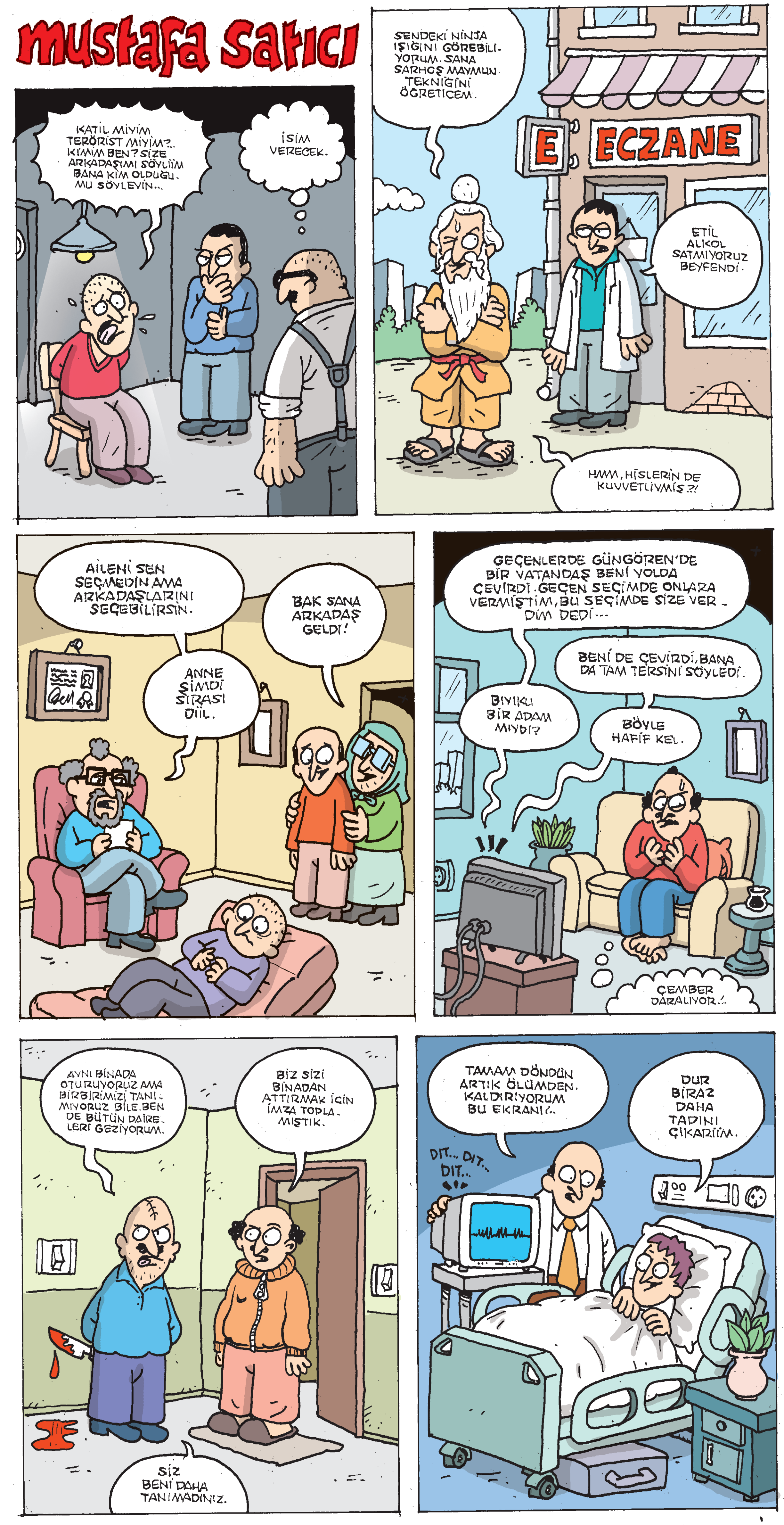
PIN-UP KIZLARI: Amerikan ordusu, propaganda afişlerinde 'seksi bayanlara' bol bol yer verir. "Bizim için savaşırsanız, dönüşte sizi böyle de has kızlar bekliyor ha" der gibi. Savaş kabusunu, Amerikan rüyasıyla makyajlamak. Yayılmacı, saldırgan, haksız savaşın neferi yapmak için, hazlar vaat etmek. Tarih ve destan açığını güzel kadınla kapatmak. Bir nevi sanayileşmiş haşhaşilik. Bir çeşit cinsel dolandırıcılık. Bizdeki "At-Avrat-Silah" kültünün soysuzlaştırılmış bir propaganda türü...

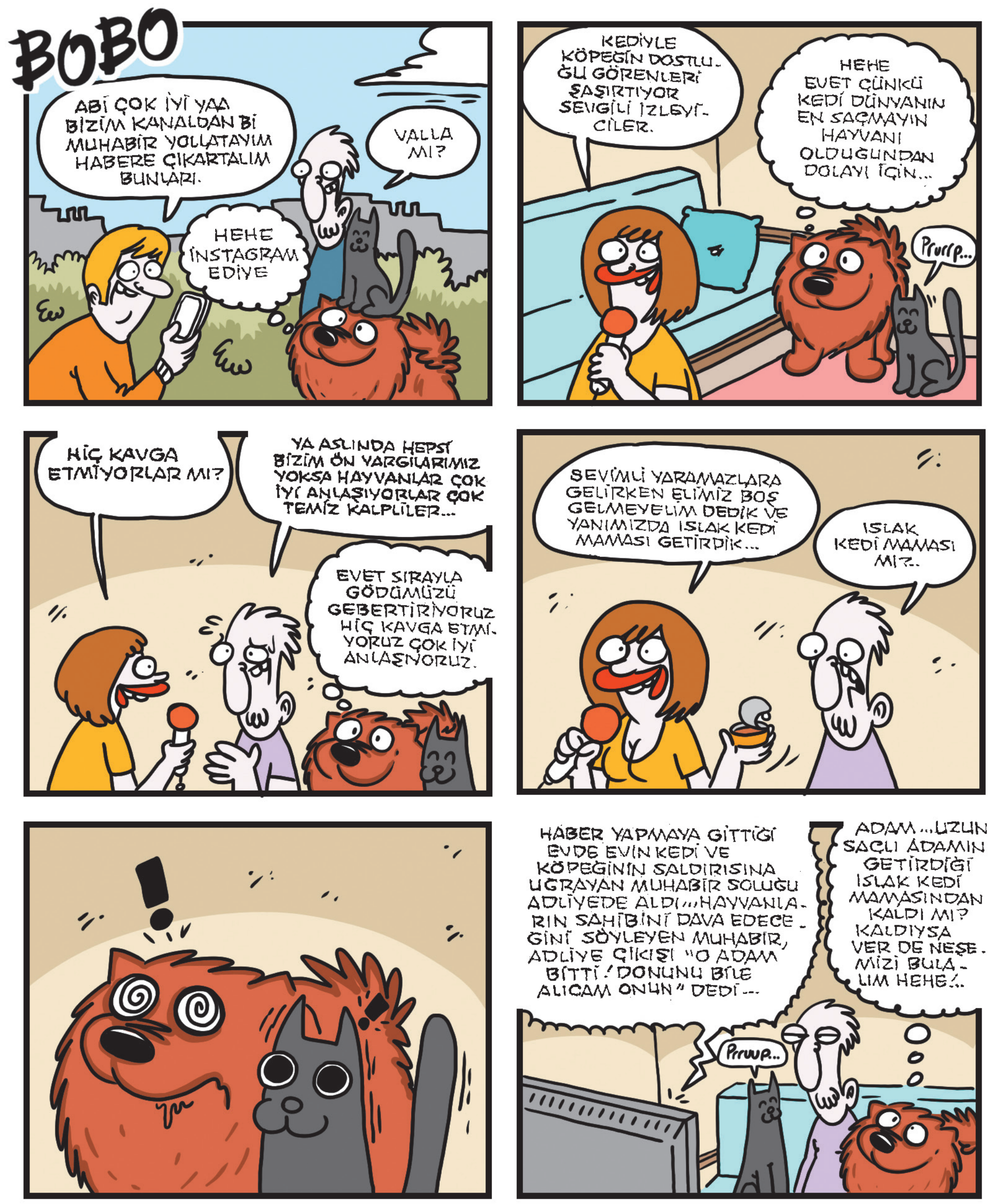
ZOMBİ MOMBİ: Peki, Kimsesizler Mezarlığı'nın zombilerine ne dersiniz? Zombi mombi, işte artık bir aradalar, artık hepsinin eşi dostu var. Biraz ekmek, azıcık yoğurt olsa, yeter.

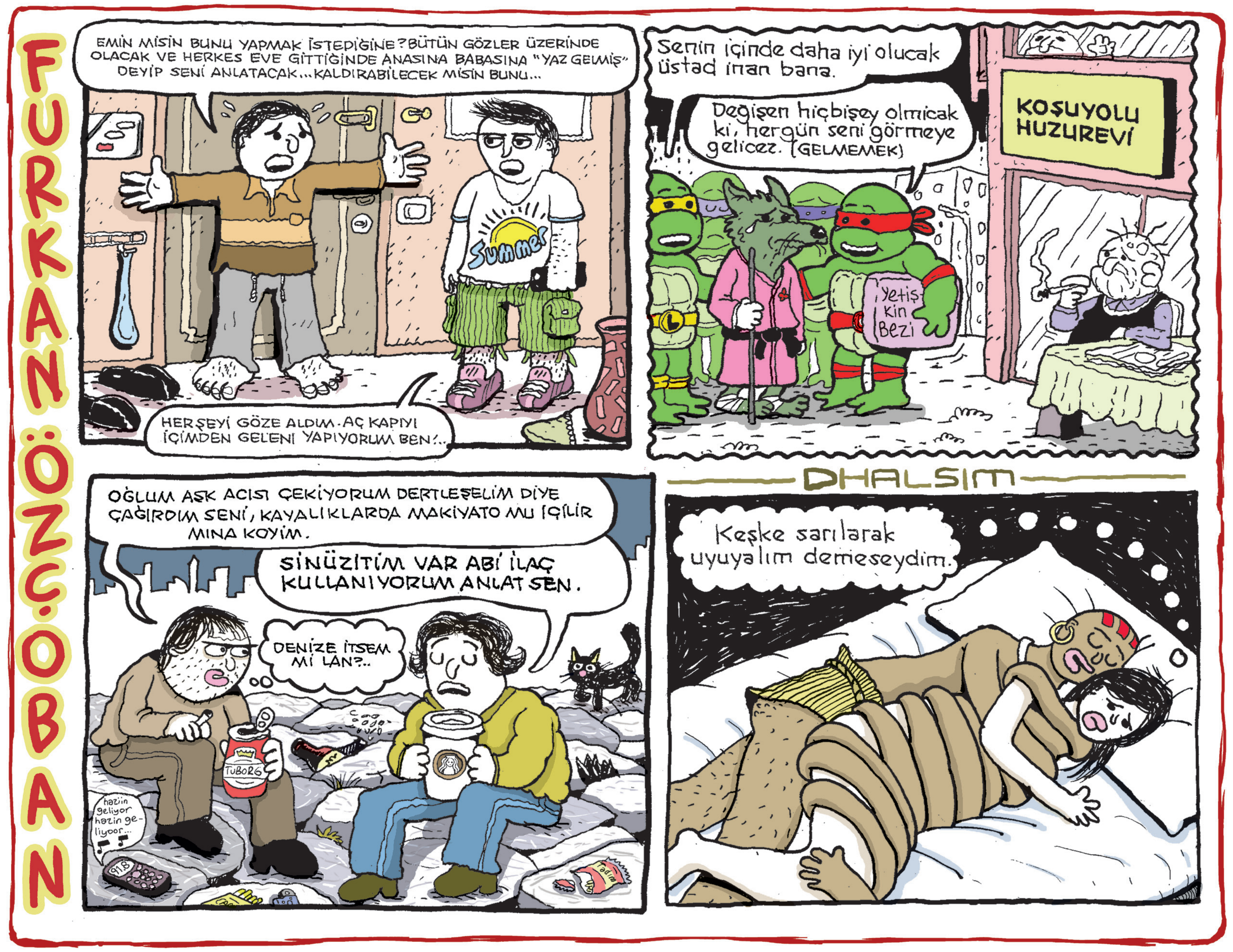
MACAR'A DOLU AVUSTURYA: 'Avusturya-Macaristan İmparatorluğu" lafına ne zaman denk gelsem, "Peki siz inanıyo musunuz şu dediğinize?" diye sorasım gelir. "Haşmetlum, Avusturya ile Macaristan birleşip ortak imparatorluk kurmuşlar" haberi kendisine iletildiğinde, bi "Piiiiiii" çekmiş midir padişah, duyulur duyulmaz? "Edemez onlar" demiş midir? "Nereye öyle birleşip imparatorluk kuruyosun, öyle kolay olmuyo o işler tosunum, ne dediğimi Romalı'ya sor, beni Romalı anlar" demiş midir? Hakikaten, kış olimpiyatı düzenler gibi bir imparatorluk. Avusturya'nın Alman'dan sıyrılıp (gene başkasıyla) çıkış yapmağa çalışmasını mı konuşalım, Macaristan'ın yarım baş ister gibi, Yarı Hun bir organizasyon hamlesini mi? Acaba, bu gerçekleşememiş dev projeye girerken, kim kimi ikna etti? Bence ikna olan, Macaristan!

TARİH YOLUNA BAKAR: Nihayet yaşadığım yerde politik galibiyet alan tarafta olmak güzel. Gezi hoyratlarına sessiz isyandır bu. İstanbul, Türkiye'nin kostümlü provasıdır...

vedatozdemiro@gmail.com

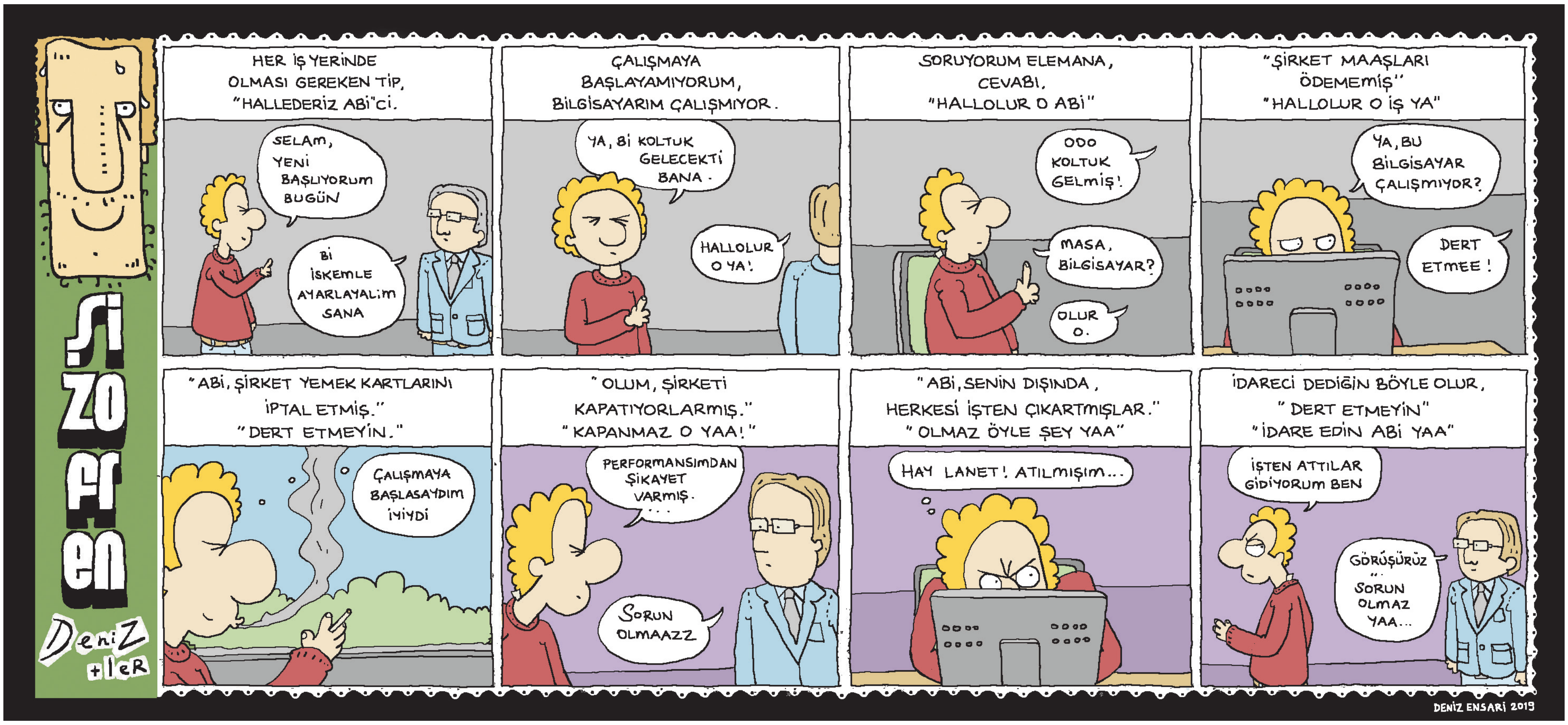
Nüfus ilçe müdürlüğünün içinde sıramı beklerken iyi bakılmış, güzel düzenlenmiş, içinde dertsiz, belki biraz fazla beslenmiş balıkları izliyorum. Böyle anları hafızama tamamiyle kazımak isterim. Bir hayat yaşandı, okullara gidildi, rambo serisi komple izlendi, babamın benim bilgisayarımdaki bilardo oyununa bağımlı olması üzerine bilgisayarı kendi ofisine aldırdığı, bilgisayarı da bana taşıttığı bir dönem yaşandı, mutlu olundu, mutsuz olundu, bir öğleden sonra devlet dairesindeki akvaryum izlendi. Beynimi ateşli, büyük olaylardan çok böyle tarafsız, sakin anılarla doldurmaya çalışıyorum. Beynimi sakin şehrin çimlerinde uzanılan, banklarında sandviç yenilen, ördeklerine bakılıp "sakin durduklarına bakma, bunun gagası fenadır, ısırdımı adamın etinden et kopartır" denilen bir botanik bahçesine dönüştürmeye uğraşıyorum. Çünkü yeterince yaşarsak akıl gidecek, beyin kalacak. Vücudumuz organları taşıyan battal boy bir çöp torbasına dönecek. Üzücü fakat gerçek. Ben çocukken kurban bayramında kurban etini naylon poşetlere koyup akrabalara götüreyim diye bana verirlerdi. Vücutlarımız o siyah poşet içindeki kurban eti gibi olacak. Üzücü fakat gerçek. O zaman gelince, vücudun yurtdışına çıkıp botanik bahçe gezmeye hali kalmayınca beyin kendi içinde dolaşmaya çıkacak. İşte o zaman beynimin içinde elinde içi taze et dolu poşetle dolaşan oniki yaşımdaki halime rastlamak istemem. İlçe nüfus müdürlüğünün içinde, memurların el birliğiyle semirtip şımarttığı balıkların arasına karışmak isterim. Başardığım şeyleri hatırlamak istemem, cebinde zamanında kasabanın gazetesinde yayınlanmış şiirlerinin katlanıp açılmaktan paçavraya dönmüş küpürlerini dolaştıran amcalara dönüşmek istemem:

Bak, bu Lüleburgaz'a yazdığım şiir. Oku bakalım. Sesli oku... Baş harflerine bak şimdi... Ne çıkıyor? Evet, Lüleburgaz. Bunu Lüleburgaz'ın Sesi gazetesinde, o zamanın yayın yönetmeni Cevat Bey baskıya almıştı, Ördek Cevat derlerdi çok içtiği için, ben o zaman daha ortaokul yaşında çocuğum, Cevat Bey ofisine çağırdı, yanında şık giyimli bir beyefendi, birlikte viski içiyorlar, "bak" dedi, "bu kim tanıyor musun?" Tanımıyorum dedim, meğer ünlü şair bir beyefendiymiş... Şiirimi çok beğenmiş, "delikanlı sen bu yazma işinin peşini bırakma, sadece Lüleburgaz'a değil, Kırklareli'nin bütün ilçeleri hakkında şiirler yaz dedi. Al bak bu Kofçaz için yazdığım şiir, oku bakalım... Sesli oku...

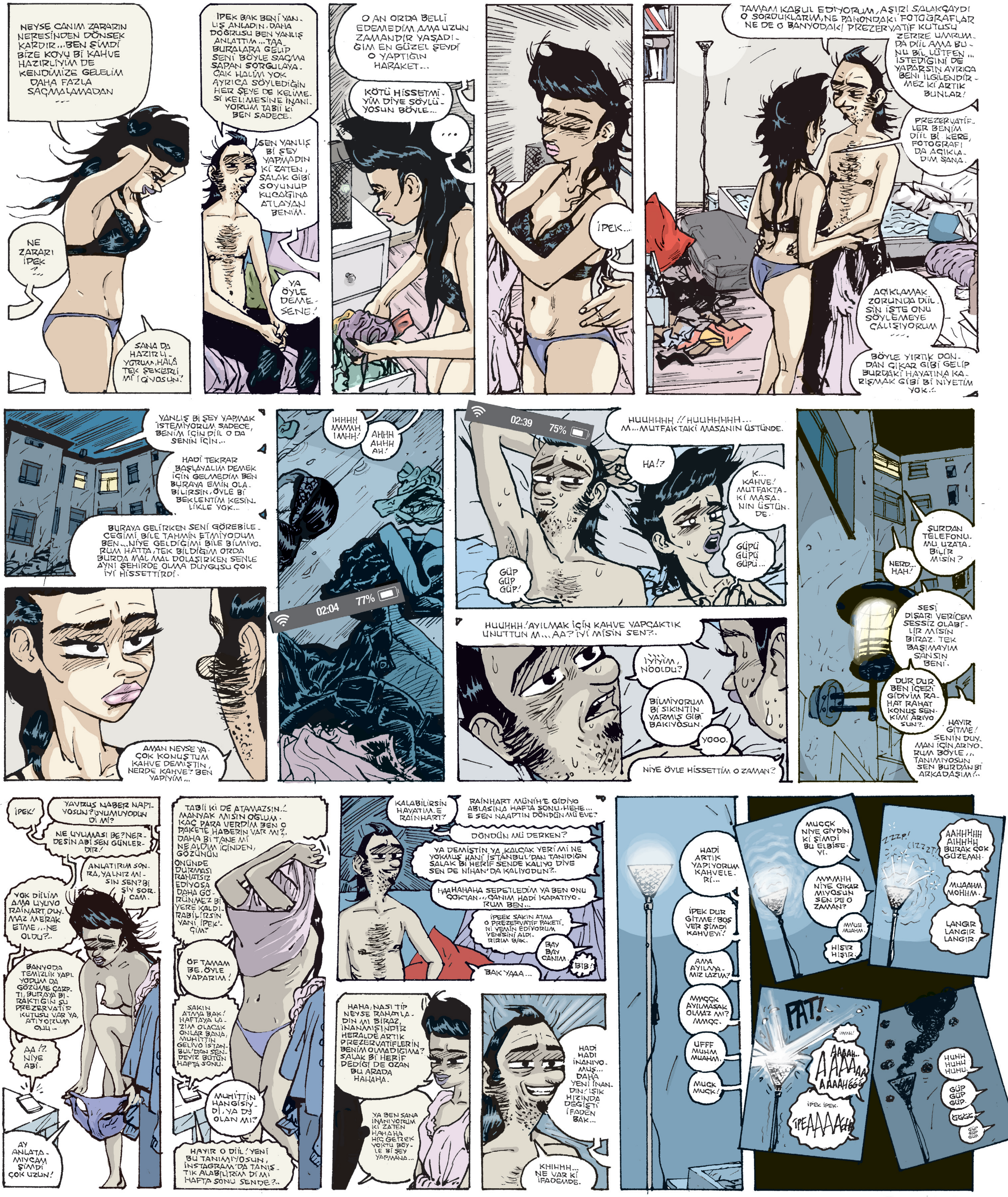
Çünkü babamın çok yaşlı bir arkadaşı böyledi, babamın yazıhanesine dadanmıştı, beni her yakaladığında cebinden şiirlerini çıkartıp elime tutuşturuyordu, yazıhanede sesli okutuyordu. Yazıhanede çalışan muhasebeci, sekreter, babam, kim varsa benim titreyen sesimden Lüleburgaz şiirini dinlemek zorunda kalıyordu. Babam adamı sevdiğinden mi, durumuna üzüldüğünden mi, yoksa şiir dinlemeyi sevdiğinden mi bilmiyorum pek ses etmiyordu adama. Ördek Cevdet dediği adamı biliyorum, on kere amateme kapatıldı, on kere kaçtı. Onun yanında iyi kalite viskiye alışmış, şiirden para kazamayınca, üstüne Lüleburgaz'ın Sesi gazetesi kapanınca kaliteli viski kaynağı kurumuş. Sabahtan akşama ofisinde evrak dolaplarının gizli yerlerinde kalite viski olduğundan şüphelendiği esnafı dolaşıp lafa tutuyordu. Bir gün eninde sonunda ikram edilecek olan viskinin hayaliyle yaşıyordu. Bu üzücü bir olaydır. İşte bunları hatırlayıp melankoliye boğulmak istemem. İlçe nüfus müdürlüğündeki akvaryum iyidir, güzel bir botanik bahçede mutlaka uygun bir köşe bulunur.

Çarpışma

İpek & Burak

Yazan çizen OKY

Devam edecek...

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Yelken rüzgârla yelken olur, /Bahar gelse gelse rüzgârla gelir."

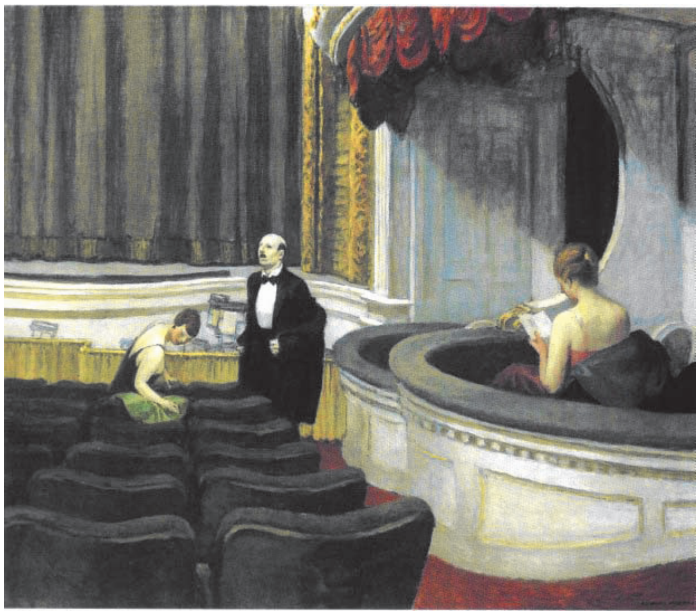
Cahit Sıtkı Tarancı

BİR AĞAÇ/"ACI PORTAKAL"
O çiçekler patladı. Nihayet.(gün sayıyorlardı caddedeki o sıra sıra ağaçlarda-- tombulca ters bir damlacık şeklinde--) Gergin bekleyiş. Söz verilmiş o sihirli koku. Bir kalktık hepsi açmış. (sonuna kadar açılmış bir el gibi beş parmak) Kasıp kavuruyor. Hafif de kadınsı bir parfüm bu. Sanki az önce; hemen, hemen önce acayip cazibeli/gizemli/ büyüleyici bir kadın geçmiş gibi caddeden. Balkona çıktığında. Baş döndürücü.(İguana *Geceleri'indeki Ava Gardner?)* Dev bir kadın ama yalnız bu. (biraz ürkütücü) Buram buram o esans. Kova kova dökünmüş olmalı.

D. W. Griffith 1875-1948

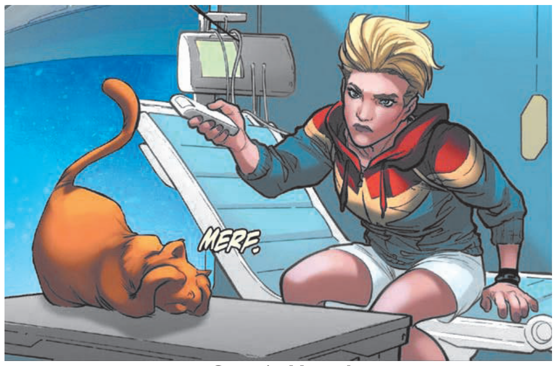
Orantısız güç kullanıyor bahar. Aşırı ihtişam. Amacını aşan güzellik. Bayıltıcı rayiha. Ayıptır. Günahtır. (Acı Portakal: o kokunun sahibi olan; bu caddeye dizili sıra sıra o ağaçların diğer adı: "Turunç"un; Oradan./ Citrus Aurantium) (köklerinle toprağın neresinden neyi, neleri ince ince seçip seçip, bir simyacı gibi hangi imbiklerde, hangi gizemli büyülü oranlarda karıştıra karıştıra o efsunlu kokuyu imal ediyorsun. Laboratuvar nerende. Nasıl yapıyorsun? Aşk olsun ("Citrus Aurantium")

Edward Hopper 1882-1967 "Sinema Salonu"

BİR SEYRETME BİÇİMİ
Sinemaya gittim. Film bana göre değil. Değilmiş yani. ("Captain Marvel") Filmi anlatmayacağım. Bir başka şey: Filmleri en önden seyrediyorum ben. (aa, çok merak ediyorduk) Öyle seviyorum. Seviyorum da değil: mecburum. Sadece oralardan seyredebiliyorum. (önler doluysa, vaz geçer bir başka gün giderim-- ilk birkaç sıra kastettiğim, perde biraz uzaksa en ön sıra--) Film bütün görüş alanını kapsıyor. Dışarıdan illüzyonu bozabilen tek bir şey girmiyor araya. Filmin içinde gibisin. Oraların bomboş olması da ayrı güzel. Etrafın boş. Konsantrasyonun bozulmuyor. Biraz çocukluğumun mahalle sinemalarından miras eski bir alışkanlık. Öyle başladı. (En önler, "Birinci" denilir; arka taraftan daha ucuz. İki kısım bir tahta perdeyle ayrılıyor. Birinci'yi çoluk çocuk tıka basa doldurur. Alkışlar, çığlıklar ıslıklar hep ön taraftan. Kahkahalar. En hararetlileri yani. Arkalardan ciddi, kontrollü büyüklerin sık sık ikazları "çocuklar biraz yavaş…") Yalnız, bir sorun oluyor, bu en ön meselesinde: şöyle : (Bu sefer de oldu)Bir "kötü adam"; Seninle o aynı tuhaf zevke sahip bir yabancı. (Ruh ikizin) Onunla karşılaşmak. Tam en önlerde tek başına öyle otururken, (reklamlar oynuyor falan) bir bakıyorsun ki; felaket yaklaşıyor. Karanlığın içinde o da, en önlere doğru ilerliyor. Brrr. (gelme, gözün bozulur, boynun tutulur) Aslında insan kendisinde de mevcut, tuhaf, nadir bir zevki paylaştığı birini görünce sevinir. Sevinmesi lazım. Normali bu. (Bir azınlık dayanışması.) Ama olmuyor işte bu bahiste öyle. Maalesef. O karanlıkta bile hissedilen o tatsız şualar. Tedirgin, huzursuz kaçamak bir kara bakışla çok kısa bir bakışıyoruz. İkimiz birden: içimizden. "öff, bu da buraya gelmiş…*"(eh üstad:"Paylaşılmaz" demişti;"Yalnızlık/ Paylaşılsa yalnızlık olmaz" Ö. Asaf)* Sonrası şu: soğukta mecburen birbirlerine sokulmak zorunda olan kirpilerin birbirlerine dikenleri batınca biraz ileri biraz geri gide gele buldukları o mesafe. Birimiz kalkıp bir ön sıraya, diğerimiz bir iki koltuk yana falan geçe geçe bir olabilirlik/tahammül mesafesini bulup ona razı oluyoruz.

(Eski sinemaların ön sıralarını dolduran çoluk çocuğun--büyüklerinkilerle kıyas kabul etmez-- gürültülü coşkularından söz ettim ya yukarıda; o coşku'dan film hakkında çok önemli bir gösterge olarak yararlanılmış: Şöyle; sinema sanatının kurucularından ilk önemli yönetmenlerden Griffith, film ve tempo konusunda şöyle demiş: "…On yaşında bir oğlan ile on beş yaşında bir kız bana hemen bir filme dair fikir verir. Oğlan aksiyon'a kız ise romans'a tekabül eder. Hayatlarında doğal tepkilerini etkileyecek çok az şey olmuştur."

Captain Marvel

"Doğal tepki"lerimi etkileyecek çok fazla şey mi oldu nedir bilmem… Ben pek sevmedim ama "Captain Marvel"in gişe hasılatı bir milyar doları geçmiş.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

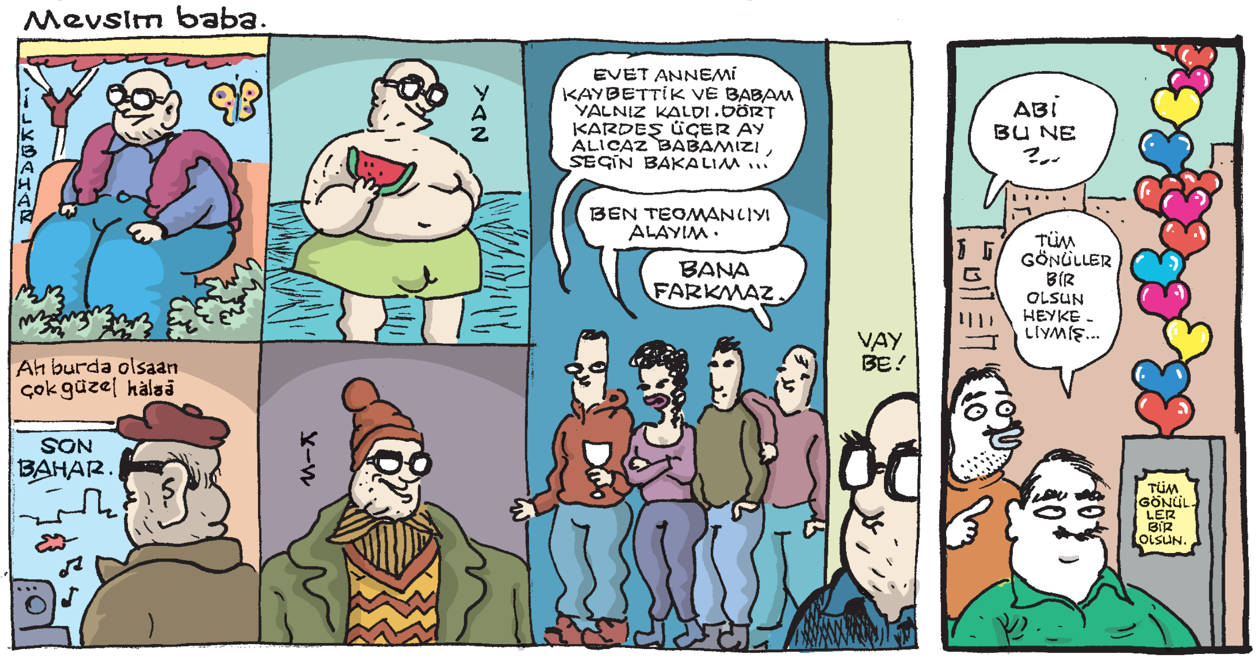
engin.ergonultas@gmail.com

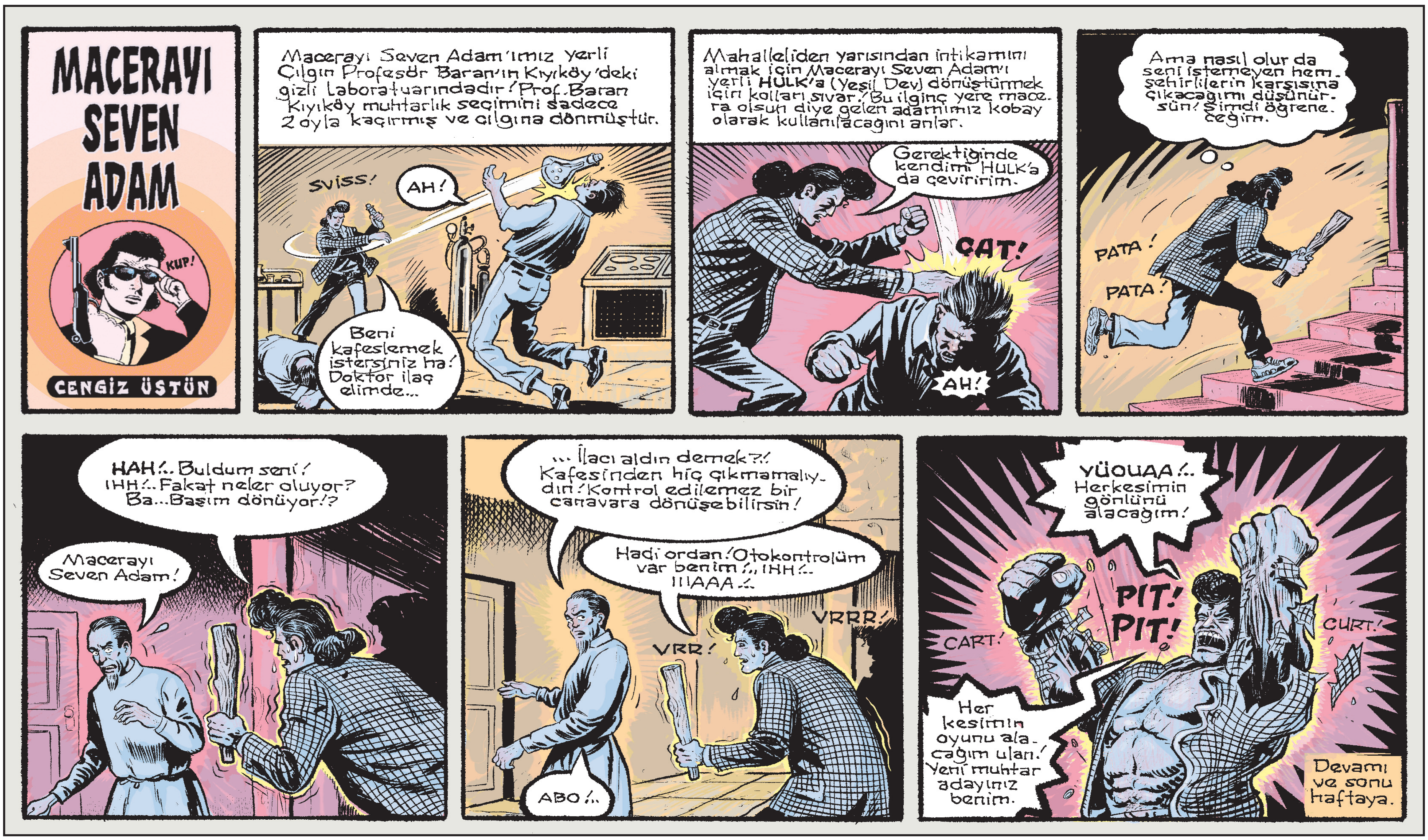

Sami
Şu dünyada gördüğüm nadir güzel şeyler-
densin su bardağında çay kimbilir Allah'tan
son dileğim de sen olcan galiba...

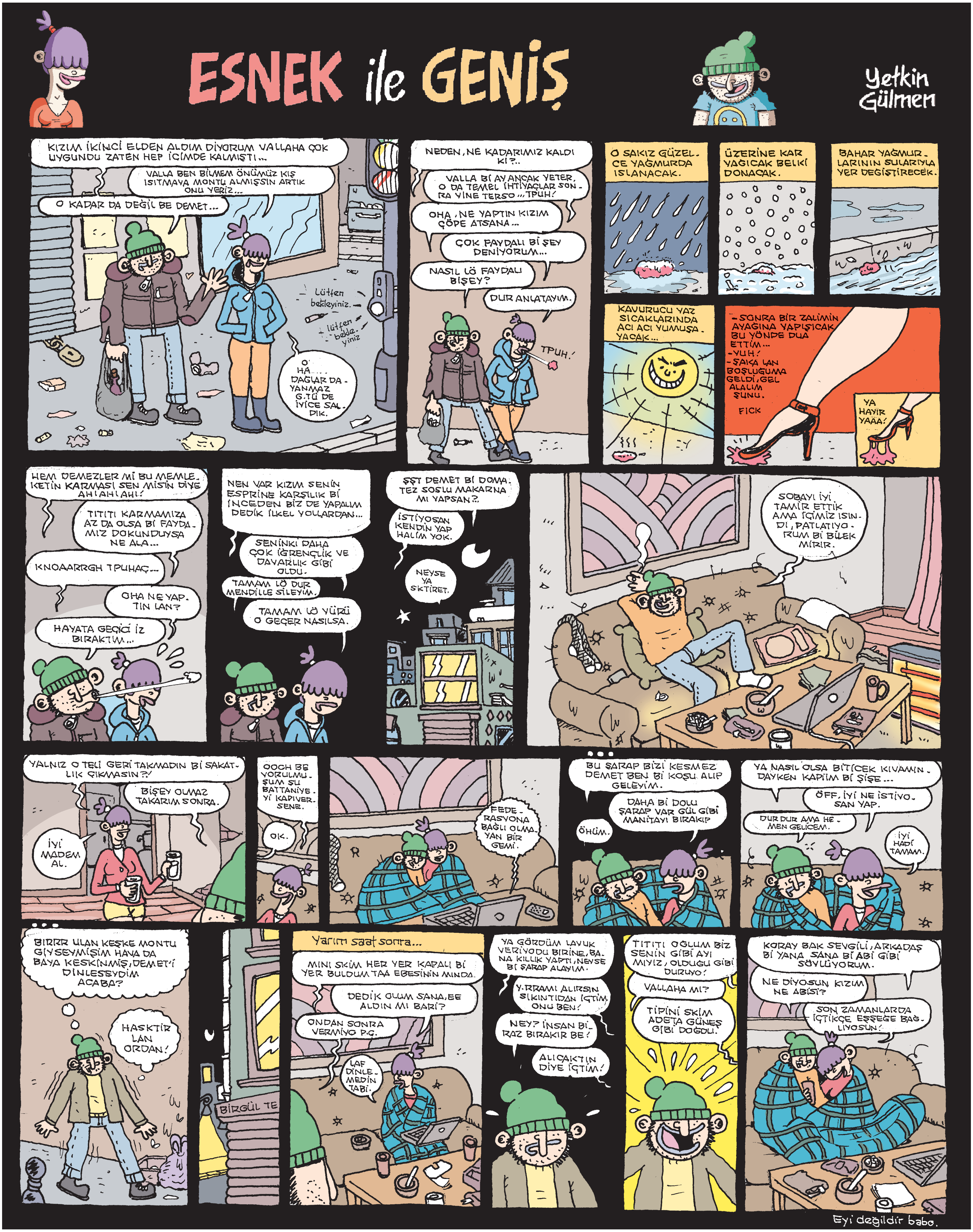

YOOOO!!! DEV AHTAPOT EFSANESİ!!! BİR ÇOK DENİZCİNİN BAŞINA GELMİŞTİR!!!
KÜREĞİ VURAM MI?
LAN YOK SADECE SANDALA ÇIKMAYA ÇALIŞIYORUM, BİŞEY YOK!.. UFF ÇOK ZORMUŞ! OLUM Bİ TARAFA AĞIRLIĞINIZI VERİN DE ÇÖKSÜN LAN ÇIKILMIYOR!!!

AY BEN KUŞTAN ÇOK KORKARIM KIŞT! GİT!!
LAN!
HAYAMK KUŞTAN KORKAN NAZLI DİLBER'E TUTULDUK... DEMEDİN MI OLUM YANDIM YUSUF'TAN HABER VAR DİYE?..
LAN NE YANDIM YUSUF'U OKLAVAYI YİYODUK KAFAYA..! DAHA SKS'EN MESAJ GÖTÜRMEM SENİN NAZLI DİLBERE VALLA.

Mevsim baba.

İLKBAHAR
YAZ
Ah burda olsaan çok güzel hâlâ
SON BAHAR.
KIŞ
EVET ANNEMİ KAYBETTİK VE BABAM YALNIZ KALDI. DÖRT KARDEŞ ÜÇER AY ALICAZ BABAMIZI, SEÇİN BAKALIM...
BEN TEOMANCIYI ALAYIM.
BANA FARKMAZ.
VAY BE!
ABİ BU NE ?...
TÜM GÖNÜLLER BİR OLSUN HEYKELİYMİŞ...
TÜM GÖNÜLLER BİR OLSUN.

MACERAYI SEVEN ADAM
KUP!
CENGİZ ÜSTÜN
Macerayı Seven Adam'ımız yerli Çılgın Profesör Baran'ın Kıyıköy'deki gizli laboratuarındadır! Prof. Baran Kıyıköy muhtarlık seçimini sadece 2 oyla kaçırmış ve çılgına dönmüştür.
SVISS!
AH!
Beni kafeslemek istersiniz ha! Doktor ilaç elimde...
Mahalleliden yarısından intikamını almak için Macerayı Seven Adam'ı yerli HULK'a (Yeşil Dev) dönüştürmek için kolları sıvar! Bu ilginç yere macera olsun diye gelen adamımız kobay olarak kullanılacağını anlar.
Gerektiğinde kendimi HULK'a da çeviririm.
ÇAT!
AH!
Ama nasıl olur da seni istemeyen hemşehirlilerin karşısına çıkacağımı düşünürsün! Şimdi öğreneceğim.
PATA!
PATA!
HAH!.. Buldum seni! IHH!.. Fakat neler oluyor? Ba...Başım dönüyor!?
Macerayı Seven Adam!
...İlacı aldın demek?! Kafesinden hiç çıkmamalıydın! Kontrol edilemez bir canavara dönüşebilirsin!
Hadi ordan! Otokontrolüm var benim!.. IHH!.. IIIAAA..!
VRR!
VRRR!
ABO!..
YÜOUAA!.. Herkesimin gönlünü alacağım!
PIT! PIT!
CART!
CURT!
Her kesimin oyunu alacağım ulan! Yeni muhtar adayınız benim.
Devamı ve sonu haftaya.

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
KIZIM İKİNCİ ELDEN ALDIM DİYORUM VALLAHA ÇOK UYGUNDU ZATEN HEP İÇİMDE KALMIŞTI...
VALLA BEN BİLMEM ÖNÜMÜZ KIŞ ISITMAYA MONTU ALMIŞSIN ARTIK ONU YERİZ...
O KADAR DA DEĞİL BE DEMET...
Lütfen bekleyiniz.
lütfen bekle. yiniz
O HA.... DAĞLAR DA. YANMAZ G.TÜ DE İYİCE SAL. DIK.
NEDEN, NE KADARIMIZ KALDI Kİ?..
VALLA Bİ AY ANCAK YETER, O DA TEMEL İHTİYAÇLAR SON. RA YİNE TERSO... TPUH!
OHA, NE YAPTIN KIZIM ÇÖPE ATSANA...
ÇOK FAYDALI Bİ ŞEY DENİYORUM...
NASIL LÖ FAYDALI BİŞEY?
DUR ANLATAYIM.
TPUH!
O SAKIZ GÜZEL. CE YAĞMURDA ISLANACAK.
ÜZERİNE KAR YAĞICAK BELKİ DONACAK.
BAHAR YAĞMUR. LARININ SULARIYLA YER DEĞİŞTİRECEK.
KAVURUCU YAZ SICAKLARINDA ACI ACI YUMUŞA. YACAK...
-SONRA BİR ZALİMİN AYAĞINA YAPIŞICAK BU YÖNDE DUA ETTİM...
-YUH!
-ŞAKA LAN BOŞLUĞUMA GELDİ, GEL ALALIM ŞUNU.
FICK
YA HAYIR YAAA!
HEM DEMEZLER Mİ BU MEMLE. KETİN KARMASI SEN MİSİN DİYE AH! AH! AH!
TITITI KARMAMIZA AZ DA OLSA Bİ FAYDA. MIZ DOKUNDUYSA NE ALA...
KNOAARRGH TPUHAÇ...
OHA NE YAP. TIN LAN?
HAYATA GEÇİCİ İZ BIRAKTIM...
NEN VAR KIZIM SENİN ESPRİNE KARŞILIK Bİ İNCEDEN BİZ DE YAPALIM DEDİK İLKEL YOLLARDAN...
SENİNKİ DAHA ÇOK İĞRENÇLİK VE DAVARLIK GİBİ OLDU.
TAMAM LÖ DUR MENDİLLE SİLEYİM.
TAMAM LÖ YÜRÜ O GEÇER NASILSA.
ŞŞT DEMET Bİ DOMA. TEZ SOSLU MAKARNA MI YAPSAN?.
İSTİYOSAN KENDİN YAP HALİM YOK.
NEYSE YA SKTİRET.
SOBAYI İYİ TAMİR ETTİK AMA İÇİMİZ ISIN. DI, PATLATIYO. RUM Bİ BİLEK MIRIR.
YALNIZ O TELİ GERİ TAKMADIN Bİ SAKAT. LIK ÇIKMASIN?!
BİŞEY OLMAZ TAKARIM SONRA.
İYİ MADEM AL.
OOOH BE YORULMU. ŞUM ŞU BATTANİYE. Yİ KAPIVER. SENE.
OK.
FEDE. RASYONA BAĞLI OLMA. YAN BİR GEMİ.
BU ŞARAP BİZİ KESMEZ DEMET BEN Bİ KOŞU ALIP GELEYİM.
DAHA Bİ DOLU ŞARAP VAR GÜL GİBİ MANİTAYI BIRAKIP
ÖHÜM.
YA NASIL OLSA BİTİCEK KIVAMIN. DAYKEN KAPIİM Bİ ŞİŞE...
ÖFF, İYİ NE İSTİYO. SAN YAP.
DUR DUR AMA HE. MEN GELİCEM.
İYİ HADİ TAMAM.
BIRRR ULAN KEŞKE MONTU GİYSEYMİŞİM HAVA DA BAYA KESKİNMİŞ, DEMET'İ DİNLESEYDİM ACABA?
HASKTİR LAN ORDAN!
BİRGÜL TE
Yarım saat sonra...
MINI SKİM HER YER KAPALI Bİ YER BULDUM TAA EBESİNİN MINDA.
DEDİK OLUM SANA, EE ALDIN MI BARİ?
ONDAN SONRA VERMİYO P.Ç.
LAF DİNLE. MEDİN TABİ.
YA GÖRDÜM LAVUK VERİYODU BİRİNE, BA. NA KILLIK YAPTI, NEYSE Bİ ŞARAP ALAYIM.
Y.RRAMI ALIRSIN SIKINTIDAN İÇTİM ONU BEN!
NEY? İNSAN Bİ. RAZ BIRAKIR BE!
ALICAKTIN DİYE İÇTİM!
TITITI OĞLUM BİZ SENİN GİBİ AYI MIYIZ, OLDUĞU GİBİ DURUYO!
VALLAHA MI?
TİPİNİ SKİM ADETA GÜNEŞ GİBİ DOĞDU.
KORAY BAK SEVGİLİ, ARKADAŞ Bİ YANA SANA Bİ ABİ GİBİ SÖYLÜYORUM.
NE DİYOSUN KIZIM NE ABİSİ?
SON ZAMANLARDA İÇTİKÇE EŞŞEĞE BAĞ. LIYOSUN!
Eyi değildir babo.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 10 Nisan 2019 | Sayı: 606

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

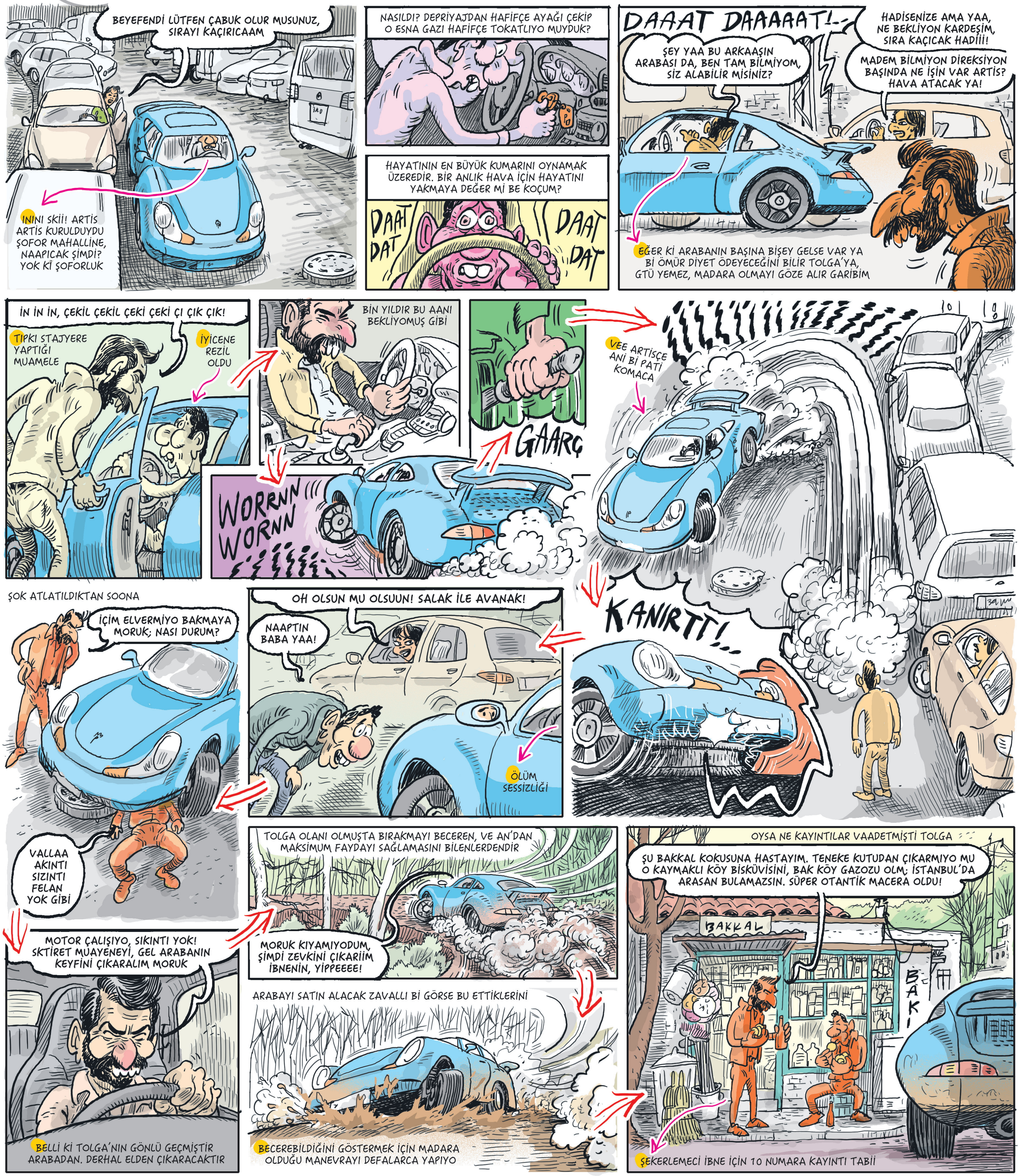
ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
TOLGA'NIN ORTAM'A, GEL ŞİLE'YE GİDELİM DOĞA TABİAT TAKILALIM TEKLİFİNİN ALTINDAN PORŞE'SİNİ MUAYENE İSTASYONUNA GÖTÜRMEK PROJESİ ORTAYA ÇIKMIŞTIR. TOLGA ARABAYI TERS YERE KOMUŞ BAŞINA DA ORTAM'I DİKMİŞTİR. ANİDEN PEYDAHLANAN Bİ MANİTA ARABASININ ÖNÜNE PARKETMİŞ PORŞ'U ÇEKMESİNİ SÖYLER ORTAM'A

UYKUSUZ

17 NİSAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/16 No: 607
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Nüfus İlçe Müdürlüğü'nde işlerim zannettiğimden biraz uzun sürdü. İşlerimin bir an önce bitmesini istediğimden değil. Telaşsız bir öğleden sonrayı geçirmek için Nüfus İlçe Müdürlüğü'nden daha güzel bir yer olabilir mi? Yanımda dört aydır bitiremediğim kitabım var, kitap artık ölmek istiyor, bu eziyet bitsin, bir akılsızın elinde oradan oraya taşınmasın istiyor. Kitabın içinde dört ayrı ayraç var, ayraçlardan ikisi kutu biraların kapaklarının üstüne taktıkları alüminyum folyo koruyuculardan imal. Hangi kitap böyle bir kaderi isterdi? Geceleri eve sarhoş gelip "nerede benim aslan oğlum, aslan oğlumla görüşmek istiyorum, derhal aslan oğlumla bir görüşme ayarlayın" diye çocuğunu uyandıran babalar gibi, alkollü nefesimle yanaklarından öperek zorla uyandırıyorum kitabı gece uykularından. Evde elimde bira, bilgisayarda fotoşopla "saç ektirsem nasıl olurum, peki alnımı küçültseler nasıl olurum" diye denerken aniden "eyvahlar olsun, zekam bitiyor, gerizekalıya dönüşüyorum" diye bir korku bastırıyor, hemen kitaba saldırıyorum. Hasta olacağını anladığı anda zencefile tarçına abanan dayılar gibi; tedirgin, medetçi, bilimsellikten uzak ve karısının gözünde zayıf bir zavallı.

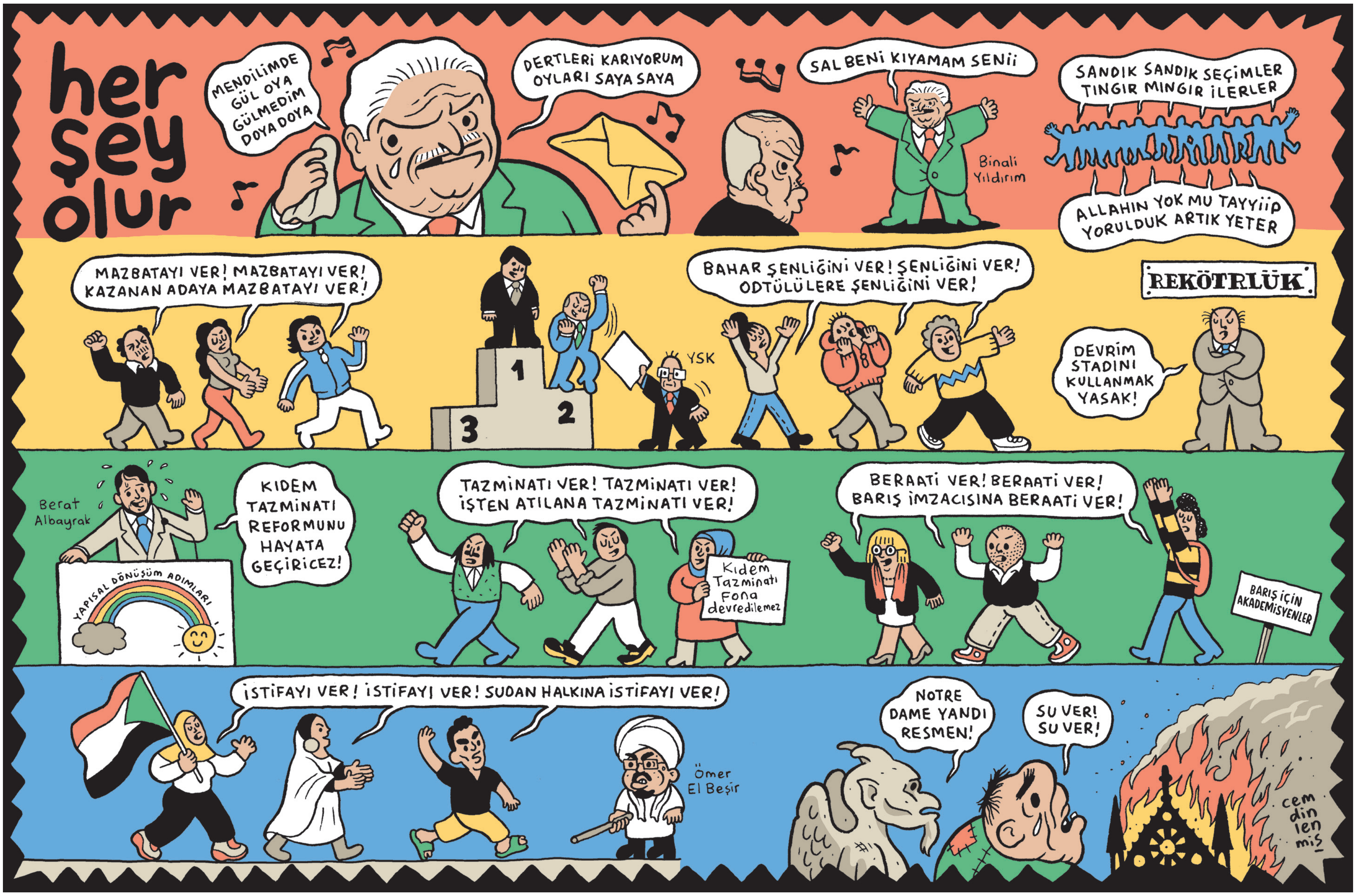
Kitap en güzel arkadaş.

Kitabı en son kaldığım yerden okumaya başladım. Hayretler olsun, kitabın içeriğine dair hiçbir şey hatırlamıyorum. Sanki kitabın yazarları olan doçent çocuk geceleri gizlice evime giriyor, "ben o zaman bunu böyle yazmıştım ama sonradan aklıma konuyla ilgili çok önemli bir şey daha geldi, onu da ekleyeyim de okuyanlar vay desin, çocuk boşa doçent olmamış desin" diye kitabı azar azar değiştiriyor. Önümde annesiyle birlikte gelmiş, benim gibi sıra bekleyen onüç ondört yaşlarında bir çocuk var. Düşünceli bir hali var. Büyük ihtimalle evde annesinden babasından kaçırıp sakladığı bir kutu kibriti düşünüyor. Kimsenin görmediği bir zamanda odasında önce bir kibriti yakacak, kibritin alevini izlerken içinde anlamlandıramadığı bir haz, bir sevinç hissedecek. Bunun yıkıcı cinsel dürtülerinin bir yansıması olduğundan habersiz ve yakalanmamanın getirdiği cüretle halen yanmakta olan kibritle bütün kibrit kutusunu ateşe verecek. İçi dolu kibrit kutusu yakmak neşeli bir olaydır, aniden büyük olaylar gelişir, bütün kibritler aynı anda ateş alır, insan şaşırır, sevinir. Ancak kibrit kutusu harlanıp, ateş büyümeye başlayınca hafif bir panik duygusu vücudu sarar. Ne yapacağını bilemeyeceği ve annesine babasına haber vermeyi göze alamayacağı için yanan kibrit kutusunu camdan atmaya niyetlenecektir. Oysa annesine babasına haber vermesi gerekirdi. "Sizin bu kibrit kutusunun aniden alev alması konusunda beni daha iyi eğitmeniz gerekirdi, benim ise kibrit kutusunu odamda ateşe vermem, kabul edelim, fahiş bir hataydı. Karşılıklı yanlışlar yapıldı ama şu anda zaman birbirimizi parmakla gösterip suçlamalarda bulunma zamanı değil, ailenin değeri kriz anlarında anlaşılır, gelin bu ufak kibrit yangınını birlikte söndürelim" demesi gerekirdi. Ancak küçük vücudunu ele geçiren panik onu aklına gelen ilk şeyi yapmaya zorlayacak, pencereyi açmaya uğraşırken önce tül perdeyi, sonra güneşliği, ardından evi, son olarak da bütün mahalleyi ateşe verecek.

Arka sıradan, tam da en beklemediği, kibritin hayaliyle dalıp gittiği o anda kafasına kitapla vurup "OKU LAN ŞUNU, YARIM SAATİN VAR, BİTECEK BU KİTAP!" diye bağırmayı hayal ediyorum. Çocuk önce şaşırır, ama otoriter tavrımın zorlayıcı etkisiyle hayatında hiç okumadığı gibi okur ve yarım saatte bitirir kitabı. Annesi bir şey derse ona oğlunun odasına sakladığı kibrit kutusundan, evi ve mahalleyi yakmayı planladığından, onu bu yıkıcı düşüncelerden kurtarmanın tek yolunun onu kitaba yönlendirmek olduğuından bahsederim. Evinin ve mahallesinin yanmasını istemediği için bana hak verecektir. Yarım saat kadınla yaşam ve ölüm itkisi üzerine sohbet ederim, çocuk kitabı okumayı bitirdiğinde de "anlat bakalım ne anladın, nelerden bahsediyor, konusu ne?" diye çocuğa kitabı anlattırırım. Çocuk kitap sevgisiyle tanışmış olur, ben kitabı okumuş gibi olurum, doçentin kitabını bir değil iki kişi okumuş olur, kadının mahallesi yanmaz. Herkes kazanır.

@kaansezyum

Gelecek Program:

Game of Thrones

Kış geldi mi? Gelmedi mi? Tahta kim yapışacak?

Con Sınov ölü mü? Ölüyse ne biçim bir ölü, yoksa o biçim bir ölü mü?
Kalesi'nin ejderleri, malum döviz kuru karşısında ne yapacak?

Akgezerler seçimi tekrarlayacak mı?
Ölü ejderha suyun içinden çıkınca nasıl Akgezer oldu?

Dağ gibi adam Mountain ölünce içine üç harfli bi şey mi girdi? O ne öyle ayol? Ay bakamıyorum yüzüne.
Sekskopat kadınların sevişgen adasında son durum ne?

Zekası deniz seviyesinin altında Hodor, gerçekten geri zekalı mı, yoksa Siyonist güçlerin zavallı bir piyonu mu?
Adana Ocakbaşı'ndan hallice şişlenen Peter Beyliş, gerçekten öldü mü? Yoksa Urfa'ya yerleşip Beytici mi açtı?

Yüzsüz Arya Şıtark'ın cemaatlerle ilişkisi ne durumda?
Emaneti kimden aldı?
Tyrion Lenıstır aslında kripto bir ajan mı?

Örümcek Variz'in geçmişindeki gizlemek istediği SSK yolsuzluğu ne?
Final sezonunda neler olacak? Kim ölecek, kim kalacak?

Cofri piçinin olaylı toplu nikah ve sünnet düğünündeki rezaletin arkasında hangi malum dış mihraklar var?

Ve daha neler neler...
Az sonra sizler için hazırladığımız çok affedersiniz GOT, yani Game of Thrones özel bölümünde...

***

Bu GOT evreni gerçekten de GOT'lardan oluşuyor.
Farklı farklı aileler var, bunların hepsi aşiret gibi düşünün...

Hepsi de aynı belediye seçimlerinde olduğu gibi diyor ki '**Bu taht benim'...**
Peki kim yalan konuşuyor, kim adam gibi adam, ya da hanginiz madamsı bey?

Evet sevgili Bugünde Bugüncünler, 3D tasarımı Vesteros'ta sular durulmuyor...
Kartlar her sezon yeniden dağıtılıyor...
Bir gün geliyor deniz yanıyor, bir gün geliyor kızıl güzel memeli büyücü manita çok affedersin kara dumandan çocuk doğuruyor...
Gelin hikayeyi başa saralım, baştan alalım...

Seri şu şekil başlıyor. Böyle dede bi Akgezer var. Milli Görüş zamanından kalma gibi, o derece dede... Bunlar adam kesiyor göt kesiyor... Her şey ortada. Bir büyünün peşinden yandaş gazeteciler gibi koşturuyorlar...

Şimdi mevzudan önce Targaryenler diye bi aşiret var.
Bunlar ortamların başganıymış. Ellerinde ejderhalar, milletin annesiyle prensipte anlaşmışlar, laf edeni yakıyor, gak diyeni eritiyorlarmış. Ama Allah için hepsinin de eli yüzü düzgün şimdi.

Neyse ne, Westeros'un 7 kralından biri Rabırt Barateyın... Bu herif alkolik pis bi kral. Pis diyorum ama aslında gönlü zengin.
Yalnız karıya kıza, kayıza çok düşkün bu reyiz. Serseyi'yi seri boynuzluyor...

Şimdi Serseyi de boş değil... Şimdi onun için de bi şey söylerdim ama çok affedersiniz terbiyem izin vermiyor ****biiiip**** Serseyi...

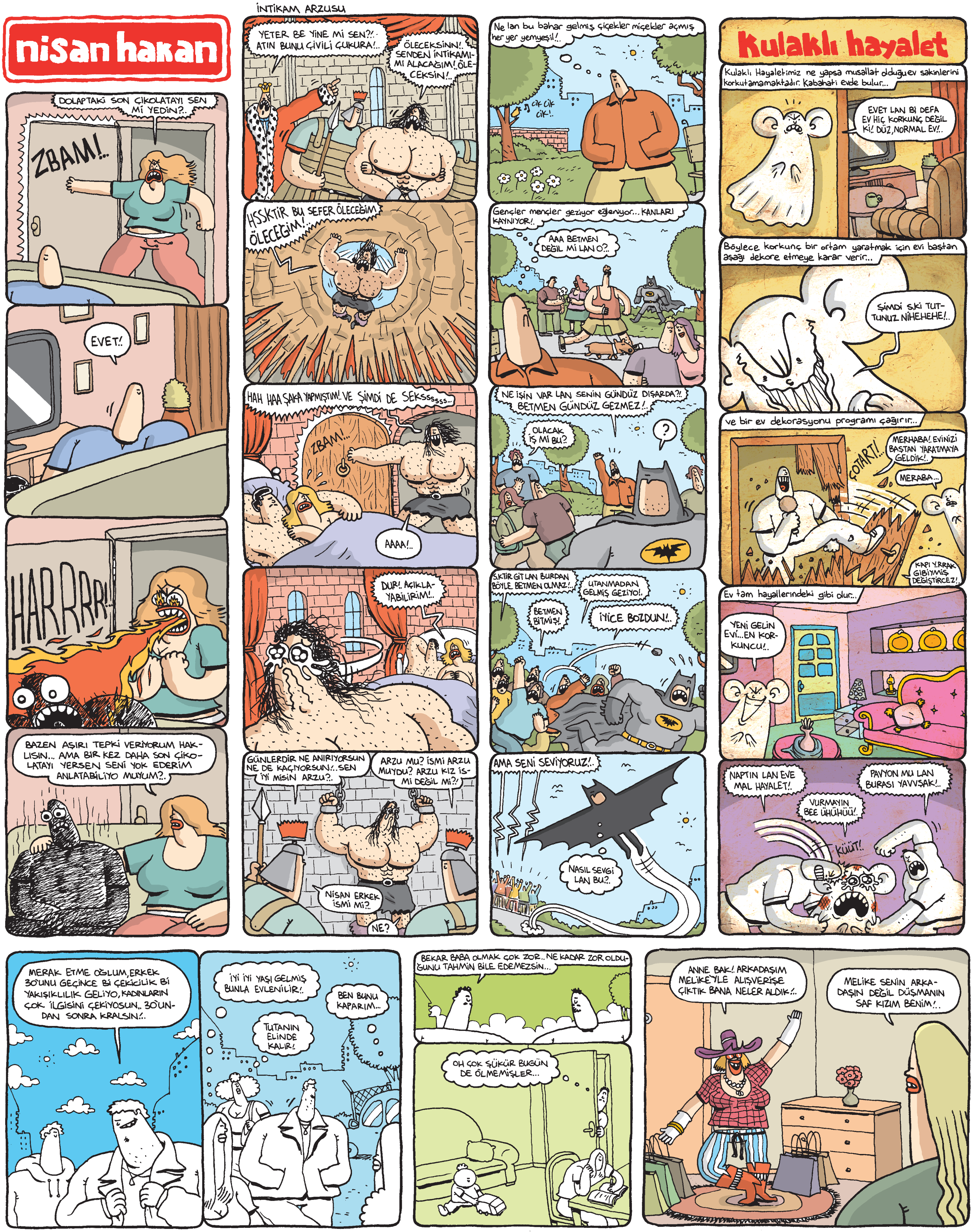
Neyse, bu Rabırt'la Serseyi Vintırfel'e geliyor tamam mı?
Rabırt'ın sağ kolu göt altına gidince Rabırt diyor ki, bu Stranger Things'deki imamın polisine benzeyen elemana, yani Ned Stark'a yaverlik teklif ediyor.

Ned bu durumu kabul ediyor fakat araştırmaları sonucu fark ediyor ki kralın bi önceki sağ kolunu bu yavşak Lenistırlar öldürtmüş...
Diyor ki Rabırt sen de dikkatli ol. Senin de götünü kesecekler...
Zaten dizinin adı da GOT yani buradan geliyor...

Bu sırada ahlak yoksunu Serseryi, çok afedersiniz kardeşiyle cima ediyor... Bildiğiniz düz cima...
Palular gibi bunlar var ya yazıklar olsun... Tam Kanal D'de 2. Sayfaya çıkacak tayfa...

Tabii kardeşin kardeşe yaptığı bu zulüm sürerken, buna genç yaşında tanık olan kralın yaverinin yani Ned'in keko evladı Bren, henüz ergen bile olmamışken yakaladığı bu mikili film izleme fırsatına üzülse mi sevinse mi bilemezken, şeref yoksunu Ceymi Lenıstır tarafından camdan aşağı itiliyor...
Lappps diye, aynı bir fukara sümüğü gibi yere yapışır.

Dizinin geri kalan bölümlerinde bu çocuk kötürüm olarak oynuyor.
Yani yattığı yerden para kazanıyor... Hatta başına ne geldi, kim kimi kaskasladı, onları da ful kontak unutuyor... Neyse onları da ileride anlatırım.

nisan hakan
DOLAPTAKİ SON ÇİKOLATAYI SEN Mİ YEDİN?..
ZBAM!..
EVET!.
HARRRR!
BAZEN AŞIRI TEPKİ VERİYORUM HAKLISIN... AMA BİR KEZ DAHA SON ÇİKOLATAYI YERSEN SENİ YOK EDERİM ANLATABİLİYO MUYUM?..
İNTİKAM ARZUSU
YETER BE YİNE Mİ SEN?!.. ATIN BUNU ÇİVİLİ ÇUKURA!..
ÖLECEKSİNN!.. SENDEN İNTİKAMIMI ALACAĞIM!.. ÖLECEKSİN!..
HSSKTİR BU SEFER ÖLECEĞİM ÖLECEĞİM!..
HAH HAA ŞAKA YAPMIŞTIM!. VE ŞİMDİ DE SEKSsssss...
ZBAM!..
AAAA!..
DUR!. AÇIKLAYABİLİRİM!..
GÜNLERDİR NE ANIRIYORSUN NE DE KAÇIYORSUN!..SEN İYİ MİSİN ARZU?..
ARZU MU? İSMİ ARZU MUYDU? ARZU KIZ İSMİ DEĞİL Mİ?!
NİSAN ERKEK İSMİ Mİ?..
NE?
Ne lan bu bahar gelmiş çiçekler miçekler açmış her yer yemyeşil!..
cik cik cik!..
Gençler mençler geziyor eğleniyor... KANLARI KAYNIYOR!..
AAA BETMEN DEĞİL Mİ LAN O?..
NE İŞİN VAR LAN SENİN GÜNDÜZ DIŞARDA?!. BETMEN GÜNDÜZ GEZMEZ!..
OLACAK İŞ Mİ BU?
?
SKTİR GİT LAN BURDAN BÖYLE BETMEN OLMAZ!..
UTANMADAN GELMİŞ GEZİYO!..
BETMEN BİTMİŞ!
İYİCE BOZDUN!..
AMA SENİ SEVİYORUZ!..
NASIL SEVGİ LAN BU?..
Kulaklı hayalet
Kulaklı Hayaletimiz ne yapsa musallat olduğu ev sakinlerini korkutamamaktadır. Kabahati evde bulur...
EVET LAN Bİ DEFA EV HİÇ KORKUNÇ DEĞİL Kİ! DÜZ, NORMAL EV!..
Böylece korkunç bir ortam yaratmak için evi baştan aşağı dekore etmeye karar verir...
ŞİMDİ SIKI TUTUNUZ NİHEHEHE!..
ve bir ev dekorasyonu programı çağırır...
ÇOTART!..
MERHABA! EVİNİZİ BAŞTAN YARATMAYA GELDİK!..
MERABA...
KAPI Y.RRAK GİBİYMİŞ DEĞİŞTİRCEZ!.
Ev tam hayallerindeki gibi olur...
YENİ GELİN EVİ...EN KORKUNCU!..
NAPTIN LAN EVE MAL HAYALET!..
PAVYON MU LAN BURASI YAVVŞAK!..
VURMAYIN BEE ÜHÜHÜÜ!.
KÜÜT!
MERAK ETME OĞLUM, ERKEK 30'UNU GEÇİNCE Bİ ÇEKİCİLİK Bİ YAKIŞIKLILIK GELİYO, KADINLARIN ÇOK İLGİSİNİ ÇEKİYOSUN.. 30'UNDAN SONRA KRALSIN!..
İYİ İYİ YAŞI GELMİŞ BUNLA EVLENİLİR!.
BEN BUNU KAPARIM...
TUTANIN ELİNDE KALIR!
BEKAR BABA OLMAK ÇOK ZOR.. NE KADAR ZOR OLDUĞUNU TAHMİN BİLE EDEMEZSİN...
OH ÇOK ŞÜKÜR BUGÜN DE ÖLMEMİŞLER...
ANNE BAK! ARKADAŞIM MELİKE'YLE ALIŞVERİŞE ÇIKTIK BANA NELER ALDIK!..
MELİKE SENİN ARKADAŞIN DEĞİL DÜŞMANIN SAF KIZIM BENİM!..

BEN ALPAY ERDEM

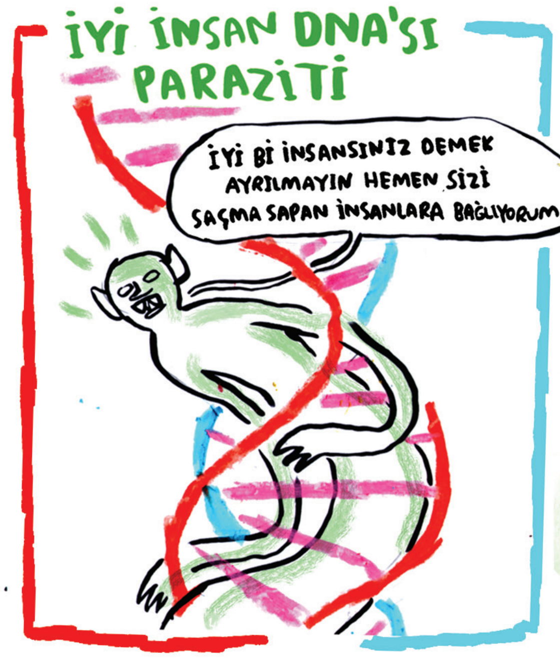
Merhaba. Size biraz evrim'i anlatayım öyleyse. Bizim evrim karşıtı buzluklar, bilim düşmanı gerzekler diyor ya, "biz maymun'dan mı geldik o zaman" diyorlar ya, valla maymun'dan gelineydi iyiydi. Bunun bir de öncesi var. Fare'den geldin, bit'ten geldin, eşşek'ten geldin. Balık idin, deryada öyle bilinçsizce yüzer idin. Bilim insanları sana bunu alıştıra alıştıra söylüyorlar işte. Bir anda demiyorlar ki "fare'den geldin". Düşüp bayılma diye. Maymun'dan geldiğini kabul ettiğin noktada, sana diyecekler ki, "öncesinde de fare'den geldin". Fare'den geldiğini kabul ettirene kadar da geçer bir bin yıl, o olur. Sen, "evet, doğru lan, fare'den geldim tabii ben" dediğin noktada ise sana Mars'tan el sallayacaklar. "Ha ben de geleyim yanınıza" derseniz ise, "valla burada bir ardımızı temizleme işinde açık var, işine gelirse kop gel, bekleriz" diyecekler. Sana gerilerini temizletecekler. Bu işler böyledir. Bilim kimdeyse o alır yürür. Sen de burada hala yok fare, yok eşşek. Bana kalsa ben kuş'tan gelmeyi isterdim, ya da kuş'a gitmeyi. İkisinden biri olmayı çok isterdim. Hiçbir şekilde kuş'la bir ilişkimiz olamaması beni çok üzüyor. Keşke güvercin'den gelseydik. Taklacı güvercin'den. Yemin ediyorum çok şahane olurdu. Sonra bak dinozor'lar. Dinozor'lar gerçekten çok önemli. İnsan soyunun karşısına çıkan en güzel şey dinozor, bakma sen. Dinozor'lardan kaçacağız diye iyice küçüle küçüle küçümen gibi küçücük bir fare oluyoruz. Öncesinde biraz daha büyük bir fare'yiz. Fare'yiz yani. Büyük fare olunca çok göze batıyon ama. Küçük olunca inlerimize sığınıyoruz, dinozor eşşeği bizi yiyemiyor. Bak sen. Mına koduğu dinozor'una bak seni. Sen beni mi yiycen. Sen benim atamı mı yiycen. Neyse dinozor'dan kaça kaça iyice duyu organlarımız gelişiyor. Biraz daha zeki oluyoruz. Ama yine fare'yiz. Fare'den de çok da bir şey bekleme. Ama yani en azından bir düşünme şeyi başlıyor. Kaça kaça. Kaçaklar nasıl başka bir zekaya sahip oluyorlarsa aynen o şekil. Tamam her şey çok güzel, inlerimizde şahane takılıyoruz, yumurtlamayı bırakmışız, canlı doğum yapıyoruz. Ama yine fare'yiz. Fare'yiz de fare'yiz, fare'yiz de fare'yiz. Fare reyiz'iz resmen. Fare reyiz'iz de fare reyiz'iz, fare reyiz'iz de fare reyiz'iz. Ziz. Ziziz. Ziziz de ziziz, ziziz de ziziz. İz. Ne diyordum, tamam bir fare olarak hayat çok güzel. Tam bir Dolçe Vita hayat yaşıyoruz. Görseniz var ya, mahlukat bize gıpta ile bakıyor. Arkamızdan ne laflar ne laflar. Bizi çekemeyen düşmanlarımız, hasetlerinden orta yerlerinden çatort çuturt diye çatlıyorlar. S.ktirsinler gitsinler harospi çocikları. Tamam, her şey çok güzel fare olarak, fakat üstünlüğü de dinozor'lara kaptırıyoruz. Yokluğumuzda, kabuklarımıza çekilmelerimizde bu sıpalar coştukça coşuyorlar, dünyada hüküm sürüyorlar. Kafalarına göre at koşturuyorlar, ali kıran baş kesen oluyorlar. Bunlara çünkü karışan yok, görüşen yok. İyice palazlanıyorlar, hayvan oluyorlar iyice. Yerlere tükürme bunlarda, tuvalet terbiyesi diye bir şey zaten yok, genel olarak bunlarda terbiye yok zaten. Bunların var ya, Allah bir dediğine inanmayacaksın. Öyle çirkinler, öyle pisler. Derken dünyamıza göktaşı düşmesiyle bunların anasının s.kilmesi bir oluyor. Yandım anam diye cortluyorlar. Ee, gururlanma dinozor, senden büyük Allah var. Çok da azıtırsan, çok da sapıtırsan, olacağı budur. Adam mı sandın. Sen kendini adam mı sandın. Neyse efendim, bunlar ölünce, bunları yiyen böcekleri de inlerimizden çıkıp biz yiyince, alıyor yürüyoruz, ve en nihayetinde geliş babam geliş, bugünkü insan oluyoruz. Çok da iyi oluyor, çok da güzel oluyor tamam mı yaanee. Evrimi bana sor. Sana öyle güzel anlatırım ki, ağlarsın. Yerim dar, bu kadar anlatabildim, yerim uzun olsa sana neler ederdim, ah neler ederdim. Hayır fare'den de önce balık'ız diyorum ya. Balık'tan da önce solucanız. Bir ara kertenkele'yiz. Bunları hiç düşünmüyoruz. Bir tutturmuşuz, "maymun". Başka da hiçbir şey bilmiyoruz. Hem maymun sanki kötü bir şey. Ne güzel hayvan. Ağaçlardan ağaçlara sıçrıyor. Sen yapabiliyor musun. Yapamıyorsun. O zaman ötmeyeceksin arkadaşım. Zaten ben bu kibiri anlamıyorum. Seni bir maymun'dan, bir pire'den üstün yapan şey ne. Ne yani. Bence en ufak bir üstünlüğün yok. Yok. Bu arada Kanlıca'da bir çay ocağındayım ben şu anda. Ve size şu kadarını söyleyeyim, içeride büyük boş muhabbet dönüyor, bu kadarını söyleyeyim. Biri varmış da, çocukları fakirmiş de, niye öyle olmuş da, taksileri çocuklara vermiş aslında da, çocuklar çok tembelmiş de, şimdi çocuklar anayı da tanımıyormuş, babayı da, çocuklar aslında kötü yetiştirilmiş, Rıza ağabey de bir tuhafmış, kendisi öldükten sonra isterse tufan kopsun düşüncesindeymiş, o çok yanlış bir düşünceymiş, insan dürüst olacakmış, bunun müslümanlıkla da alakası yokmuş, kim çalışırsa o onun hakkıymış,.. Allah'ım,.. inançla dürüstlüğün ne alakası varmış, Amerika'nın başkanıyla, yahudi'nin başkanı aynı fikirdeymiş,.. yahudi'nin başkanı da neyse,.. farklılıklarımız varmış, insan fıtratına göre doğarmış, Cemil namussuzmuş, faiz yiyormuş, yüzmesini bilmezsen boğulurmuşsun, böyle bir boş muhabbet olamaz. Olamaz. Hoşça kal.

"HEY"
19 Nisan Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
22 Nisan Pazartesi / **Eskişehir Social** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 726 38 62
(katılım ücretsiz stand-up, istanbul'un kuşları imza)
23 Nisan Salı / **Bursa Podyum Sanat Mahal** / Saat: 20.30 / bilgi: 0224 453 61 00
24 Nisan Çarşamba / **İzmir Bornova Çıngırock** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 155 14 76
25 Nisan Perşembe / **Muğla Mabolla Art** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 266 44 94
26 Nisan Cuma / **İzmir Alsancak 6:45** / Saat: 20.30 / bilgi: 0532 564 50 35

CEM GÜVENTÜRK

baris.uygur@gmail.com
akıl fikir ofisi
Barış UYGUR

Schrödinger'in Seçimi

* Mahallede meşin topu getiren çocuğun, 5'te devre 10'da biter diyerek başladığımız maçta yenildiği hâlde sürekli olarak "bu gol sayılmaz, şimdi atan kazanır," diye oyuna yeniden başladığı bunaltıcı bir pazar gününü tekrar tekrar yaşıyoruz. Meşin topun sahibi, yenilgiyi bir türlü kabullenemeyen çocuk "Taş üstü, duvardan gol olmaz, üç değil beş korner bir penaltı," diye diye maçı uzatırken pencerelerden "Ay yeter artık kafamız şişti, girin içeri babanız gelecek birazdan," nidalarının yükselmesini bekliyor elbette. Gerekirse maçı saymayıp, "Bana ne oğlum maç bitmemişti ki, yarın yeniden oynayalım," diyecek. Muhtemelen ertesi günkü maça işe yaramaz ama ayıcı oynayan dayısını getirmeyi planlıyor.

* İşi sırf çöp toplayıp işletme ruhsatı vermekmiş gibi göstermeye çalışanlara kulak asmayın, en azından İstanbul'da onlarca milyar liralık bir bütçeyi kimin yöneteceğine dair bir seçim yapıldı ve sandık ansızın Schrödinger'in sandığına döndü. Birileri sandığın açılmasını hiç istemiyor çünkü tıpkı Schrödinger'in kedisi gibi sandık tam manasıyla açılmadığı takdirde yaşamaya devam ediyorlar çünkü. Sandık açılmadığı takdirde hem varlar hem de yok.

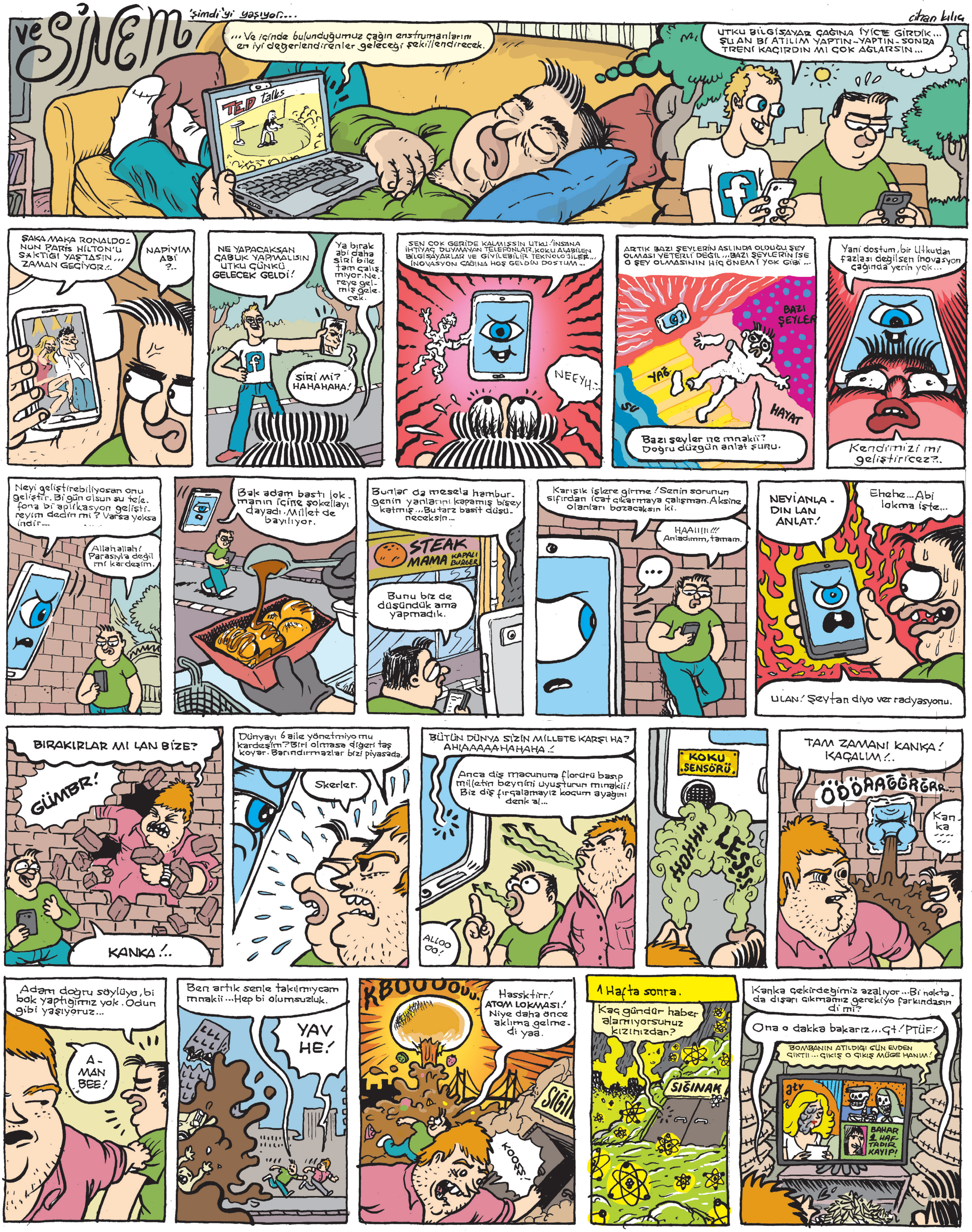
* Ama ne ki sandık çoktan açıldı aslında. Onlarca milyarı yönetme ve bu parayı diledikleri gibi diledikleri yere aktarma imkanına elveda demek birilerine çok zor geliyor. Şimdi eskisi gibi şoförlerinin, temizlikçilerinin, teşkilat üyelerinin maaşını belediyeden ödetemeyecek, toplam on iki kişinin geldiği saçma sapan konferanslarından on binlerce doları lüpletemeyecek, ortaokul ikinci sınıftaki iki hevesli öğrencinin çıkardığı bir fotokopi dergiden daha aptalca yayınlarını belediyeye kamyon kamyon satamayacaklar. O yüzden sağ baştan sayıyorlar olmuyor, sol baştan sayıyorlar olmuyor.

* Bir noktadan sonra gözü karartıp "Yahu biz yaptık ki biliyoruz," diyerek kendi aralarından bir iki kişiyi yakacaklar bu uğurda. Belki kapalı kapılar ardında "Sen çık itiraf et yaptığımız usulsüzlükleri, biz sana içeride bakarız," diye birilerini ikna etmeye de çalışıyorlardır. Hayır daha önce yapılmayan şey de değil ayrıca. Geçmişte sahte delege kaydedip buna rağmen sendika kongresinde yenilenlerin kendi yaptıkları hileleri ihbar ederek sendika kongrelerini iptal ettirmişlikleri var mesela. Tabii acaba o sendikalar hangi sendikalar?

* Siz bunu okurken ne olacak, kestirmek güç. Ama şu an bir kişinin karar vermesini bekliyoruz. Ya kabullenecek ya da kabullenmeyecek ve bütün mesele bundan ibaret. Sophie'nin seçimi yani. Ya İstanbul'u kazanana verecek ve dört buçuk yıl boyunca adamın açığını kollayacak, başarısız olması için tüm gücünü seferber edecek ve bir yandan da bunun anlaşılmayacağını umacak ya da battı balık yan gider diyerek dört buçuk yıl sonrasına silineceğini, unutulacağını umarak tüm meşruiyetini çöpe atacak. "Win win" diye yola çıkan adamın biçare kalıp "lose lose" noktasına varması böyle bir şey işte. Tabii "Meşruiyet dediğin İstanbul'da bir semt adıymış," diyen olursa bilemem. Öyle bir semt de yok ayrıca ve bırakın demokratik liderleri, tiranların bile en çok ihtiyacı olan şey güç değil meşruiyet olmuş her zaman. Hani bugün denyo tarihçilerin (yani tarihçilerin denyo olanlarının) hoşgörü nişanesi, yücegönüllülük falan diye satmaya çalıştığı şeylerin neredeyse hepsi meşruiyeti devam ettirmek adına aslında.

* Başka saçmalık da şu: Günlük gazeteler maç sonuçlarını verebilmek için baskıyı geciktirir, bizim gibi haftalık dergilerse en azından önceki haftayla ilgili gönül rahatlığıyla yazıp çizebilir. Ama şu anda bugünden tam 15 gün önce bitmiş bir seçimin sonucu hakkında hâlâ yazamıyoruz ve seçimden bu yana üçüncü sayıyı hazırlıyoruz.

* Daha saçması da şu: Şimdiye kadar her sistem eleştirisine 1912'deki "Sopalı Seçim" vakasını anlatarak girişenler, her saçmalığa "Eskiden daha beterdi," diyerek on dokuzuncu yüzyıla varan örnekler gösterenler, yaklaşık yüz yıl önce yaşananları yalan yanlış eleştirmeye devam edecek ama on beş gün öncesini anımsamayacak bile. Tıpkı bugün olası bir seçim iptalinin örneğinin bundan on yedi yıl önce, herkesin gözlerini yumduğu bir hukuksuzlukla gerçekleşmiş olduğunu (elbette o zamanlar kendi uydurdukları bir "adalet ve demokrasi" adına sabit bir hukuksuzluğa göz yumanlar başta olmak üzere) kimsenin hatırlamaması gibi.

ve Sinem
'şimdi'yi yaşıyor...
cihan kılıç
...Ve içinde bulunduğumuz çağın enstrumanlarını en iyi değerlendirenler geleceği şekillendirecek.
TED talks
UTKU BİLGİSAYAR ÇAĞINA İYİCE GİRDİK... ŞU AN Bİ ATILIM YAPTIN-YAPTIN-SONRA TRENİ KAÇIRDIN MI ÇOK AĞLARSIN...
ŞAKA MAKA RONALDO-NUN PARİS HİLTON'U SAKTIĞI YAŞTASIN... ZAMAN GEÇİYOR...
NAPIYIM ABİ ?..
NE YAPACAKSAN ÇABUK YAPMALISIN UTKU ÇÜNKÜ GELECEK GELDİ!
Ya bırak abi daha siri bile tam çalış-mıyor. Ne-reye gel-miş gele-cek.
SİRİ Mİ? HAHAHAHA!
SEN ÇOK GERİDE KALMIŞSIN UTKU! İNSANA İHTİYAÇ DUYMAYAN TELEFONLAR, KOKU ALABİLEN BİLGİSAYARLAR VE GİYİLEBİLİR TEKNOLOJİLER... İNOVASYON ÇAĞINA HOŞ GELDİN DOSTUM...
NEEYH..
ARTIK BAZI ŞEYLERİN ASLINDA OLDUĞU ŞEY OLMASI YETERLİ DEĞİL... BAZI ŞEYLERİN İSE O ŞEY OLMASININ HİÇ ÖNEMİ YOK GİBİ...
BAZI ŞEYLER
YAĞ
SU
HAYAT
Bazı şeyler ne mnakii? Doğru düzgün anlat şunu.
Yani dostum, bir Utku'dan fazlası değilsen inovasyon çağında yerin yok...
Kendimizi mi geliştiricez?..
Neyi geliştirebiliyosan onu geliştir. Bi gün olsun şu tele-fona bi aplikasyon geliştir-reyim dedin mi? Varsa yoksa indir...
Allahallah! Parasıyla değil mi kardeşim.
Bak adam bastı lok-manın içine şokellayı dayadı. Millet de bayılıyor.
Bunlar da mesela hambur-genin yanlarını kapamış bisey katmış... Bu tarz basit düşü-neceksin...
STEAK MAMA KAPALI BURGER
Bunu biz de düşündük ama yapmadık.
Karışık işlere girme! Senin sorunun sıfırdan icat çıkarmaya çalışman. Aksine olanları bozacaksın ki.
HAAIIIII!!! Anladımm, tamam.
NEYİ ANLA-DIN LAN ANLAT!
Ehehe... Abi lokma işte...
ULAN! Şeytan diyo ver radyasyonu.
BIRAKIRLAR MI LAN BİZE?
GÜMBR!
KANKA!..
Dünyayı 6 aile yönetmiyo mu kardeşim? Biri olmasa diğeri taş koyar. Barındırmazlar bizi piyasada.
Skerler.
BÜTÜN DÜNYA SİZİN MİLLETE KARŞI HA? AHIAAAAAHAHAHA!..
Anca diş macununa florürü basıp milletin beynini uyuşturun mınakii! Biz diş fırçalamayız koçum ayağını denk al...
ALLOO OO!
KOKU SENSÖRÜ
HOHHH
LESS!
TAM ZAMANI KANKA! KAÇALIM!..
ÖDÖAAĞĞRĞRR...
Kan-ka
Adam doğru söylüyo, bi bok yaptığımız yok. Odun gibi yaşıyoruz...
A-MAN BEE!
Ben artık senle takılmıycam mnakii... Hep bi olumsuzluk.
YAV HE!
KBOOOOOUU.
Hassktirr! ATOM LOKMASI! Niye daha önce aklıma gelme-di yaa.
KOOSS!
1 Hafta sonra.
Kaç gündür haber alamıyorsunuz kızınızdan?
SIĞINAK
Kanka çekirdeğimiz azalıyor... Bi nokta-da dışarı çıkmamız gerekiyo farkındasın di mi?
Ona o dakka bakarız... Çt! PTÜF!
BOMBANIN ATILDIĞI GÜN EVDEN ÇIKTI... ÇIKIŞ O ÇIKIŞ MÜGE HANIM!
atv
BAHAR 1 HAFTADIR KAYIP!

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Birisi yakınına kendisi için gider. Diğeri, kendisini kaybetmek istediği için..." Nietzsche - Zerdüşt'ten

● **Ben sana YSK, sen bana MZBT!**

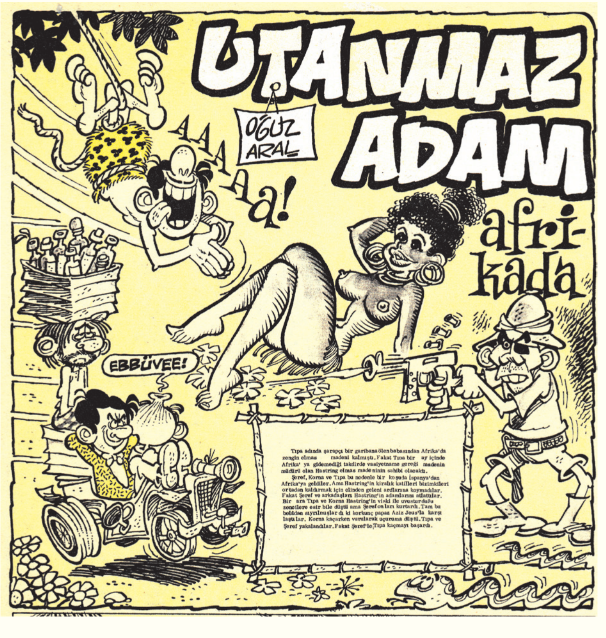
● Notre D'ame yanıyor... Kalbim acıyor. Allah'ın bir güzel evi yanıyor; güzel ruhlar, masum melekler çırpınıyor... Dost fransız halkına sabırlar dilerim...

● **Önümüzdeki Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde, şimdiden not düşeyim, sol taraf için adaylarım Sayın Güldal Mumcu - Sayın Zülfü Livaneli eşbaşkanlığıdır...**

● Hep Red-Kit kazanır, Dalton kaybeder / Bu işler böyledir, biraz derbeder / Şimdi tüm gücümüzle kalpten beraber / Jo, Jack, William ve tabii ki Avarel / Hep Red-Kit yalnızdır, Dalton beraber / Red-Kit niye yalnızsın, Dalton together / Bu nasıl şarkıdır be hey birader / Söyleme hazzetmez asla peder bey... (Ayfon'un standart müziğine uygun olarak söyleyiniz, serin yerde söyleyiniz)

● **"Galip Tekin, bu ülkenin gördüğü en güzel halüsinasyondu." - Aykut Arın**

● Sene 1965... Çağdaş tiyatronun önemli yazarlarından Sermet Çağan ve eşi Seçkin (Selvi) bir süredir evsizdir. Üstelik Seçkin, karnı burnunda hamiledir fakat arkadaşlarında kalıp da kimseyi rahatsız etmek istemezler. E, sokakta da kalamayacakları için, Boğaziçi'nin köprülenmediği dönemde, 24 saat çalışan Kabataş-Üsküdar arabalı vapuruna yerleşirler: Geceleyin birer biletle binip sabaha kadar iki yaka arasında gidip gelirler. Seçkin hanım uyurken, Sermet bey sabaha kadar çalışır. "Ayak Bacak Fabrikası" adlı oyunun mühim kısmını gemide yazar. On günlük maceranın nihayetinde ev bulur çift: Cihangir Parkı'na bakan bir apartmanın bodrum katı. Manifaturacı ev sahibi, tiyatrocu olduklarını duyunca kefil ister. Seçkin hanım "Utanmaz Adam"ı çizen Oğuz Aral kefil olsa kabul eder misiniz?" diye sorar.

Ev sahibi kabul eder... Oğuz Aral, kontrat hazırlanırken oradadır fakat kimliği olmayan bir kefildir. Adam itiraz edecekken, "Siz Utanmaz Adam'ı tanır mısınız?" der Oğuz Aral. "Evet" der ev sahibi. Bunun üzerine doksana takar Oğuz Abi: "Kontrata imza yerine Utanmaz Adam çizsem inanır mısınız?!"... "İnanırım!" der adam. Ve böylece Oğuz Aral adının altında imza yerine, o bitirim bakışıyla Utanmaz Adam Şeref Haktanır çizimi yer alır... (Atay Akşit'in 'Oğuz Aral - Mizahın Abisi' kitabından - Doğan Kitap). Dostlarından birine "Tahtıravalli gibi yaşam, bir iniyorsun bir çıkıyor" demiş bir gün rahmetli Oğuz Abi. Karikatür ve pantomim ustası bir hareket filozofu yapabilirdi ancak bu benzetmeyi diye düşündüm okuyunca...

● **Sevdalı biri zamanla sevdaya dönüşebilir. Ama bir günahkâr, asla günahın yerini alamaz. Tabiatın gizli sigortalarından biri de bu işte...**

● "Mayıs, ayların en zalimi" dizesini yazsaydı, hangi şair yazardı peki? Kime yakışırdı mayıs? Cevap veriyorum: Rimbaud. Peki mart? "Mart, ayların en zalimi" mısrası kime yakışırdı? O da Ahmed Arif işte. Paşa gönül kriterleri böyle diyor. Devam edilir konuşmuş...

Karşılaştırmalı Edebiyat:

- "Üsküdar'a gidelim... Üsküdar'a gidelim..." - Kumru Guruldaması

"Üsküdar'a gider iken, aldı da bir yağmur..." - İnsan Mırıldaması

- Matematiğin nev'i şahsına münhasırır: Pi...
Matematiğin eyvallahı olmayanı: Olmayan'a ergi...
Matematiğin gıybeti: Çarpanlara ayırma...

● Eskiden müzisyenmiş, şimdi pazarda 'erik satii'...

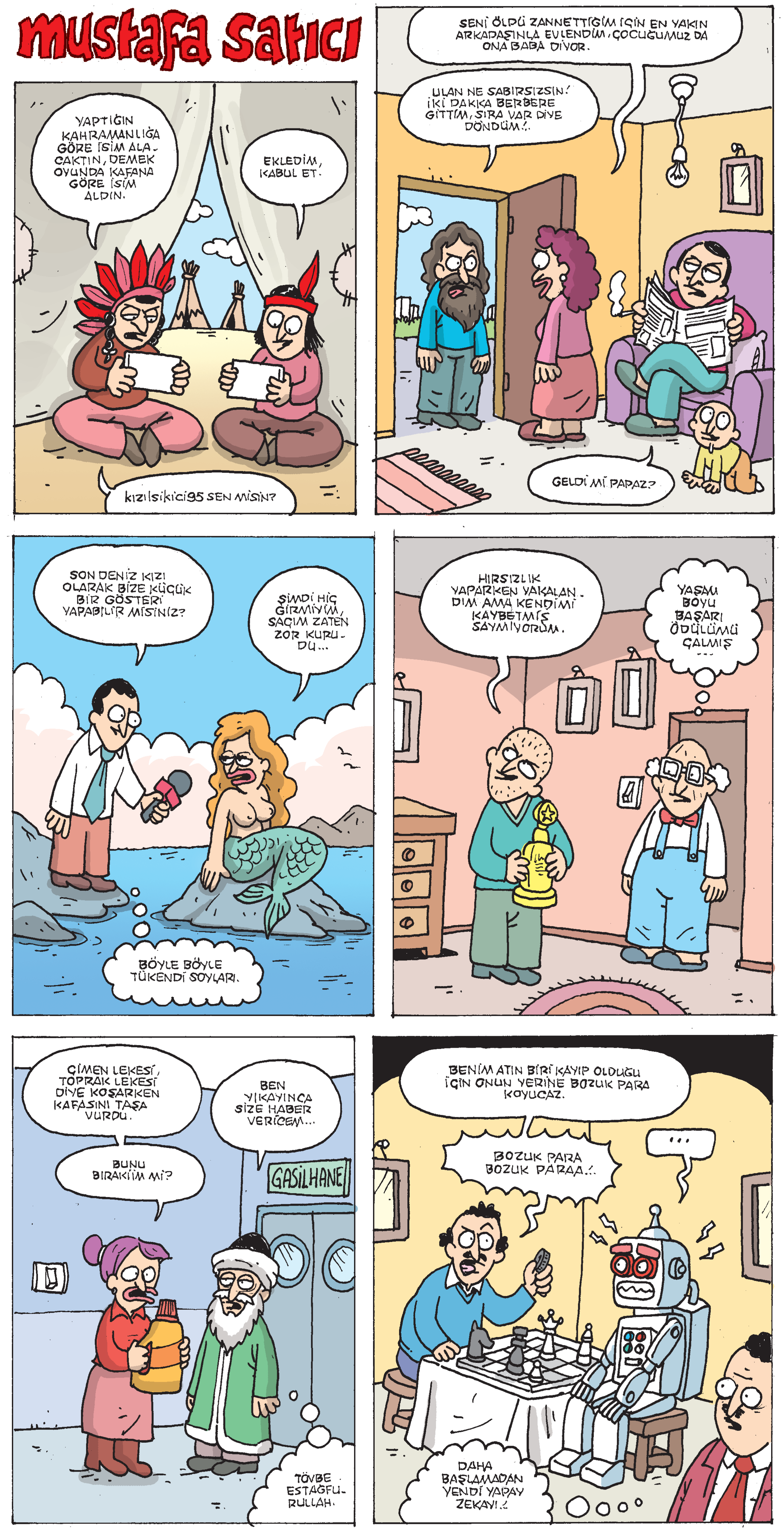

● 23 Nisan şimdiden kutlu olsun. Çocuk Bayramı'yla çocukken de kıvanç duyardım, şimdi de öyle. 23 Nisan 2019 salı gecesi, 21:00'de, Touche Kulüp sahnesindeyim. (Zorlu PSM)

vedatozdemiro@gmail.com

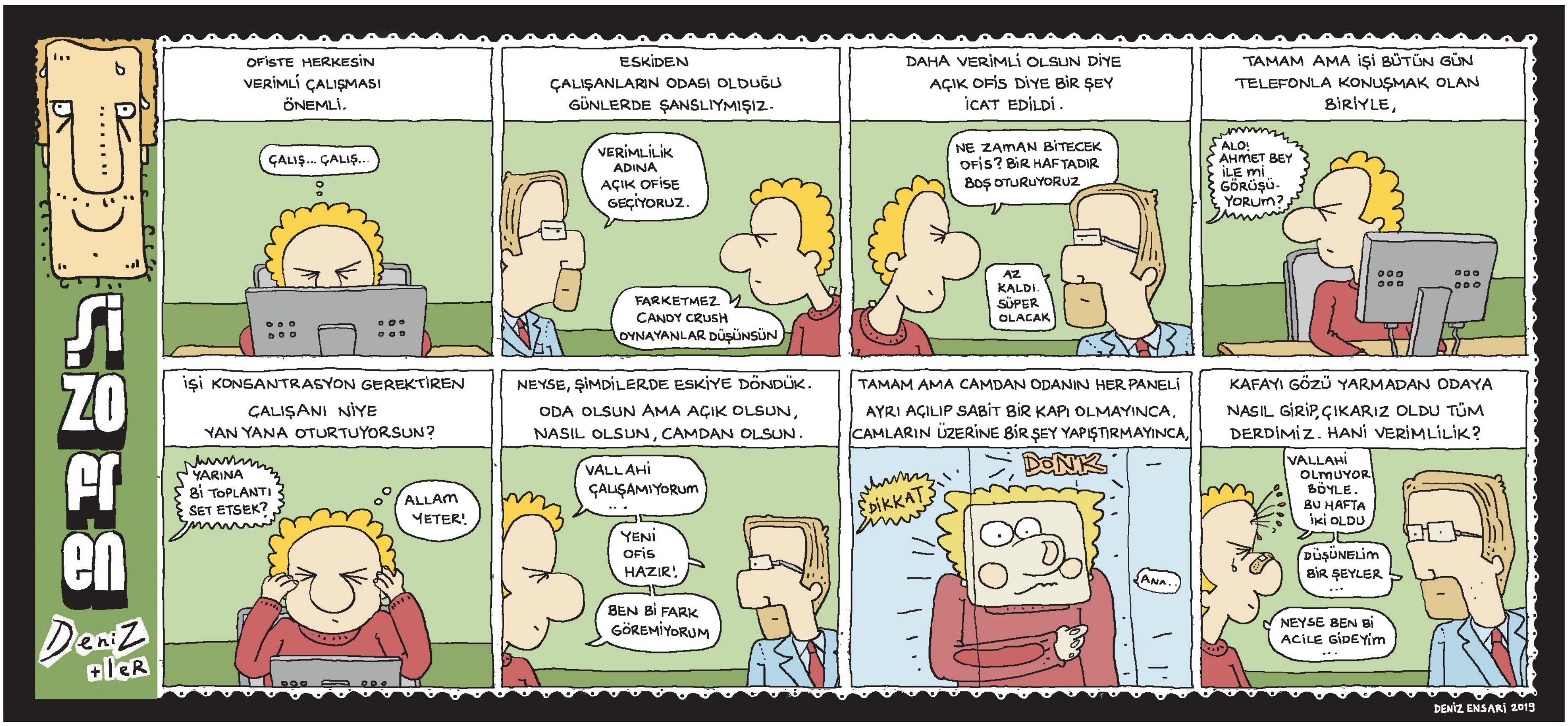

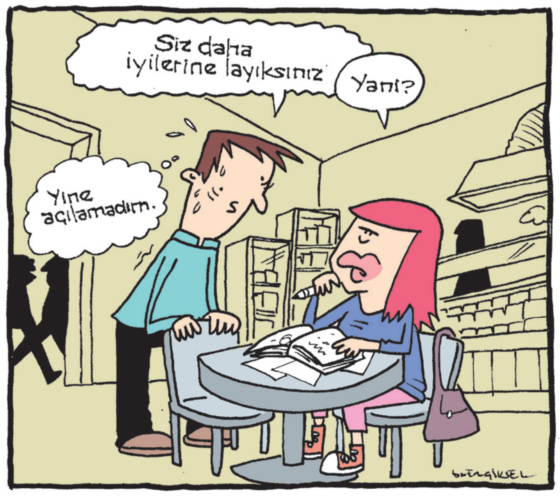

yigit@comic.com

uğur gürsoy
SELAMİ ÇARIKÇI?..
BUYRUN BENİM MEMUR BEY...
KARŞILIKSIZ ÇEK VE EVRAKTA SAHTECİLİKTEN TUTUKLAMA EMRİN VAR. BUYRUN GİDELİM...
MALİ ŞUBE
POLİS
GRAM BİLİM GEREKTİRMEYEN TEK DENEY: SOSYAL DENEY...
ARKADAŞLAR BUGÜNKÜ SOSYAL DENEYİMİZDE EVSİZ KILIĞINA GİRDİM BAKALIM TEPKİLER NE OLACAK?..
BİRBİRİMİZE NE ÇOK MAZBATA DEDİK SEVGİLİM. MAZBATA DEMEYİ BIRAKIP ESKİ GÜNLERDEKİ GİBİ YARAMAZ ŞEYLERDEN KONUŞALIM HA? ÜÇ DİYİNCE SON KEZ SÖYLEYECEĞİZ VE BİTECEK BİR İKİ ÜÇ!..
MAZBATA...
YESEKA'NIN KARA...
ŞŞT YAPMA İŞTE ...
AH BENİM KÖTÜ GENLERİM, AH BENİM SAĞLIKSIZ SÜLALEM...
Haftalar geçti yeni bir kara haber yok annemden... Hayırdır inşallah!..
22:14
Annem
Hidayet dayının 4 damar degisceg yarın ameliyata giriyor ara konuş
PING!
NEYSE Kİ.
ABİ SENDEN ÖNCEKİ MÜŞTERİYE CANIM SIKILDI, ADAM İKİ SOKAK ÖTEYE TAKSİ ÇEVİRİYO YA AYIPTIR.
BENİM YOL BAYAA UZUN USTA KARTAL'A GİDECEĞİM.
YAY!
SİGARA İÇEBİLİYOR MUYUZ?
YAV YAK!..
HALKIN BELEDİYESİNDE İLK GÜN...
MAKAM ARAÇLARINI SATTINIZ MI?
SATILDI BAŞKANIM KAPILARI DA SÖKTÜK KOMPLE...
BAŞKAN
PENCERELERİ DE SÖKÜN!
Hay skym ne olacaksa olsun...
Pİİ, METRODA SIÇAN KADIN MI? KOCA YAYINEVİNİ OYALIYORSUN LAN GÖBEKLİTEPE HAKKINDA KİTAP YAZIYORUM DİYE,, YUTUPUN ESİRİ OLMUŞSUN...
MOLA VERDİYDİM, MOLA VERDİYDİM! HEMEN NİYE ŞEYAPIYOSUN! SKTRGİT ODAMDAN!..
KIRARIM KOLLARINI LAN, ÇEK ELLERİNİ!

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Kavuşmak şart mı?/ Boşver!/ Bazı şeyler yokken güzel"

Özdemir Asaf

"ÜÇ DUVAR"

Bir "tablo" hayal edin; Hem Freud'un odasındaki duvarda bir kopyası asılı, hem de Lenin'in başucunda. (Evet evet o Lenin; Vladimir İlyiç Ulyanov) Bitmedi; Bir tane de Hitler'in duvarında var aynısından hem. (üç adet "hem")Aynı tablodan. Üçünde de. Üç duvarda. Böyle bir şey olabilir mi? Bilim kurgu gibi. Hani o pop posterler olur, bir aralar çok yaygındı, rastlamışınızdır, ünlü "Son Yemek"in masasında; en ortada Einstein oturmuş, yanda Marilyn Monroe, sağında ona doğru eğilmiş Darwin, Hawking, Elvis, Chaplin falan filan herkes, herkes birarada; aynı onlar gibi işte. O posterler kurgu.

Ama bu gerçek; Lenin'le Hitler'in ortak hayranlığı(ve "hem" de Freud'un)? Hayat şaşırtıcı. Evet öyle bir resim var. Sahiden var. Olmuş öyle. Asılmış o üç ayrı duvara. "The Isle of the Dead" ismi o tablonun. (Büyük besteci Rachmaninoff da bir senfoni bestelemiş. Aynı tabloya…-- henüz renklisini dahi görmemiş o aralar üstad --sadece siyah beyaz, soluk bir fotoğrafından etkilenerek --nasıl bir etki gücüyse--o da asmış mıydı o soluk fotoğrafı bir duvara, bilmiyorum, dört eder--)

The Isle of the Dead (Ölüler Adası) 1880

"The Isle of the Dead": Yani "Ölüler Adası"

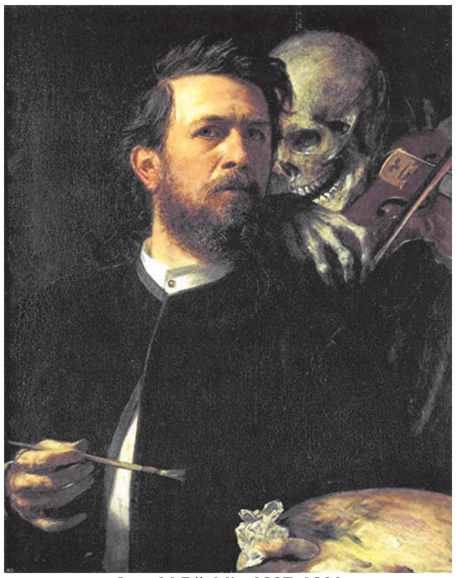
İlk versiyonunun bitirildiği1880'lerden bu yana yakmış yıkmış ortalığı. Tablo. (Rachmaninoff'un adını içlerinde en ünlüsü o diye zikrettim, yoksa tabloya senfonik şiir bestelemiş önemli bestekâr: sürüsüne bereket. Klasikçilerden Heavy Metalcilere kadar herkesi sarsmış, silkelemiş. Müzik dünyasını, çizgi romancıları, edebiyatçıları, tiyatro âlemlerini… Tozunu attırmış. Hallaç pamuğu. Bir dünya filmde ona referans var. Orda burda, çeşitli sahnelerde(tiyatro oyunlarında da) kırkbin türlü şekilde görünüyor o aynı tablo: "The Isle of the Dead" Dali o resme nazire bir tablo yaptı. "Alien" atmosferinin ve o yaratığın dahi tasarımcısı büyük ressam Giger, o şaşırtıcı "Biyomekanik" (kemikler, sinirler, kaslardan oluşmuş makinalar) denilen tarzıyla, o da yorumladı resmi. En garip olan: bunca allak bullak edici etkisine rağmen ciddi bir "resim tarihi" içinde adına rastlayamayacağınız türden bir resim bu. (Hatta onu "İyi Kötü Resim" diye adlandırdıkları bir kategoriye sokan kimi eleştirmenler dahi var.--"İyikötü" terimi şöyle; edebi bir iddiası olmadığı halde kalıcı olmuş; "iyi kitaplar" bittiğinde okunabilir türden kitaplar için kullanılmış o; "İyi Kötü Kitaplar" tanımından yola çıkarak türetilmiş) "Ölüler Adası"nın ressamı da, o çok bilinen büyüklerden(Leonardo, Michael Angelo, Rembrandt, Velazquez, Goya…vs) biri değil. Arnold Böcklin adı. Bir İsviçreli. Bu resmi kendisinden çok çok daha ünlü. (beş ayrı versiyonunu yapmış aynı tablonun Böcklin)

Peki resmin sırrı ne?

Bir kere tema: Ölüm. O son yolculuk. İnsanoğlunun/ kızının en temel meselesi: en merak ettiği gizem. O büyük muamma. Kapalı kutu. Yahya Kemal'in "Dönen yok " dediği o "sefer"

Güneşin son ışıkları. Bir sandal, bir tabutu sessizce bir bilinemez, meçhul bir ummandaki bir meçhul adaya taşıyor. Sessizlik sükûn hâkim. Sular kıpırtısız. Kayalık bir adanın girişi bu. Kayalardaki oyuklarda kaya mezarları var. (resmin üçüncü versiyonunda kayalardaki mezardan birinde ressamın adının baş harfleri: A. B. Yazılı) Adanın ortası derinlerine doğru kararan kuytu bir selvi ormanı. Sınırlarını gördüğümüz o küçücük adada, o orman nereye doğru, nasıl derinleşiyor? Sandalın başında (adeta kefenlere bürünmüş) beyaz bir örtüyle sarınmış biri ayakta duruyor. O da batan güneşin son ışıklarıyla parıldıyor.

Yahya Kemal'in zamandan "demir almak günü" geldiğinde, kalktığını söylediği o "gemi" "Meçhule giden" o "Sessiz gemi" O aynı sembolizm. Ölüm temalı binlerce tablo çizildi. Neden bu? Bu derece etkili oldu. Nasıl, hiç adam madam seçmeden, hepimizi birden hipnotize etmeyi başarıyor? Bunda diğerlerinde olmayan "şey"ne? Belki ressamın ölüm'le içiçe yaşamış olmasında gizli. O sır. Böcklin'in ondört çocuğundan sekizi öldü. (beşi koleredan) Resimdeki Akdeniz esintili ada, oradaki selvilik, Böcklin'in Floransa'daki stüdyosunun çok yakınındaki İngiliz mezarlığı, oradan çalışmış ressam o selviliği. Resmin yapıldığı o zamanlarda, o aynı yakın mezarlıkta da Böcklin'in küçük kızı Maria yatıyordu.

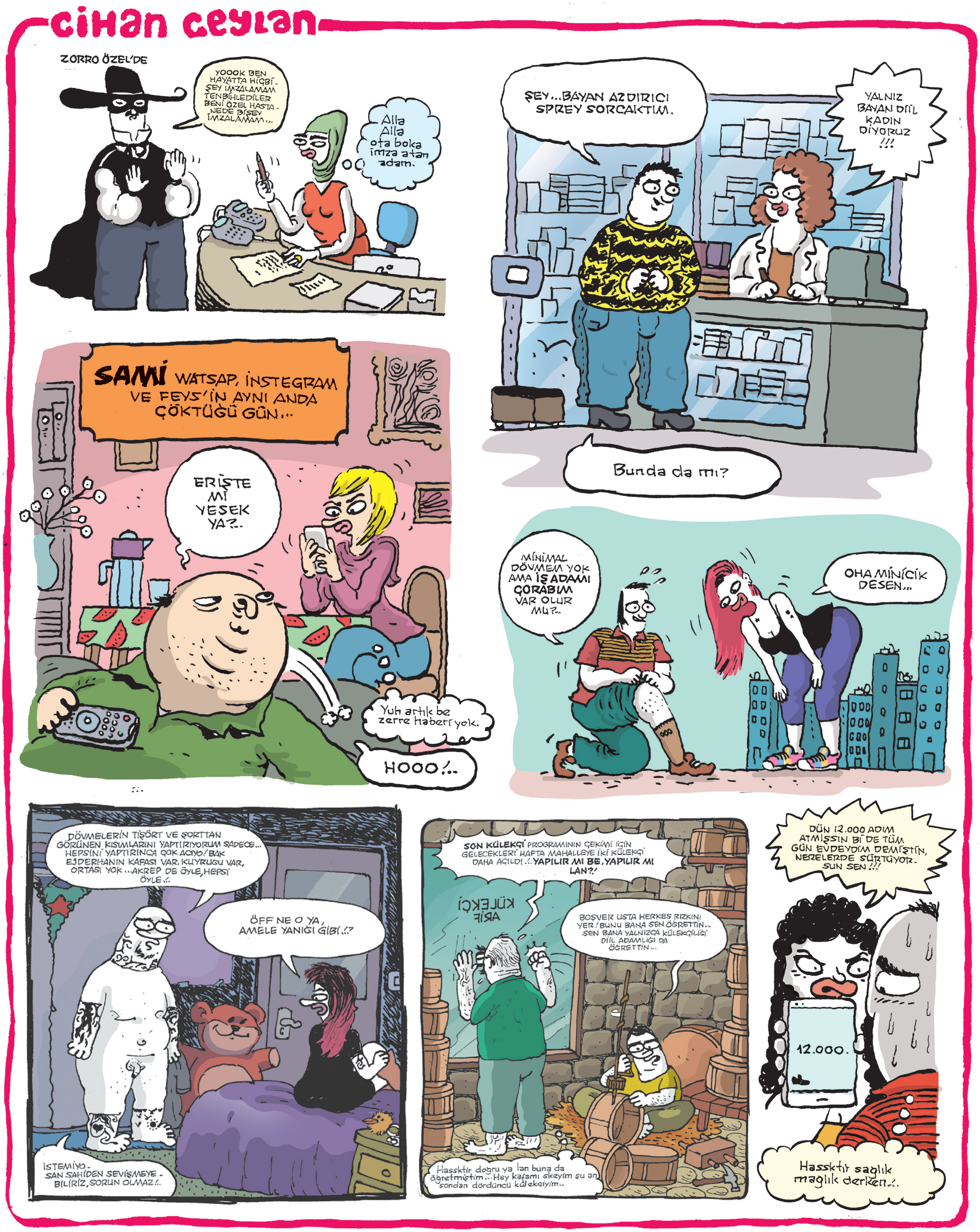
Arnold Böcklin 1827-1901

Herneyse, yerim bitti.

Yazıyı Böcklin'in bu resmi hakkında bir mektubunda yazdığı o cümleyle bitireyim: şöyle diyor üstad: "Resim öyle bir sessizlik; sükûn hissi yaratmalı ki, resme bakan kişi kapı çalındığında irkilsin"

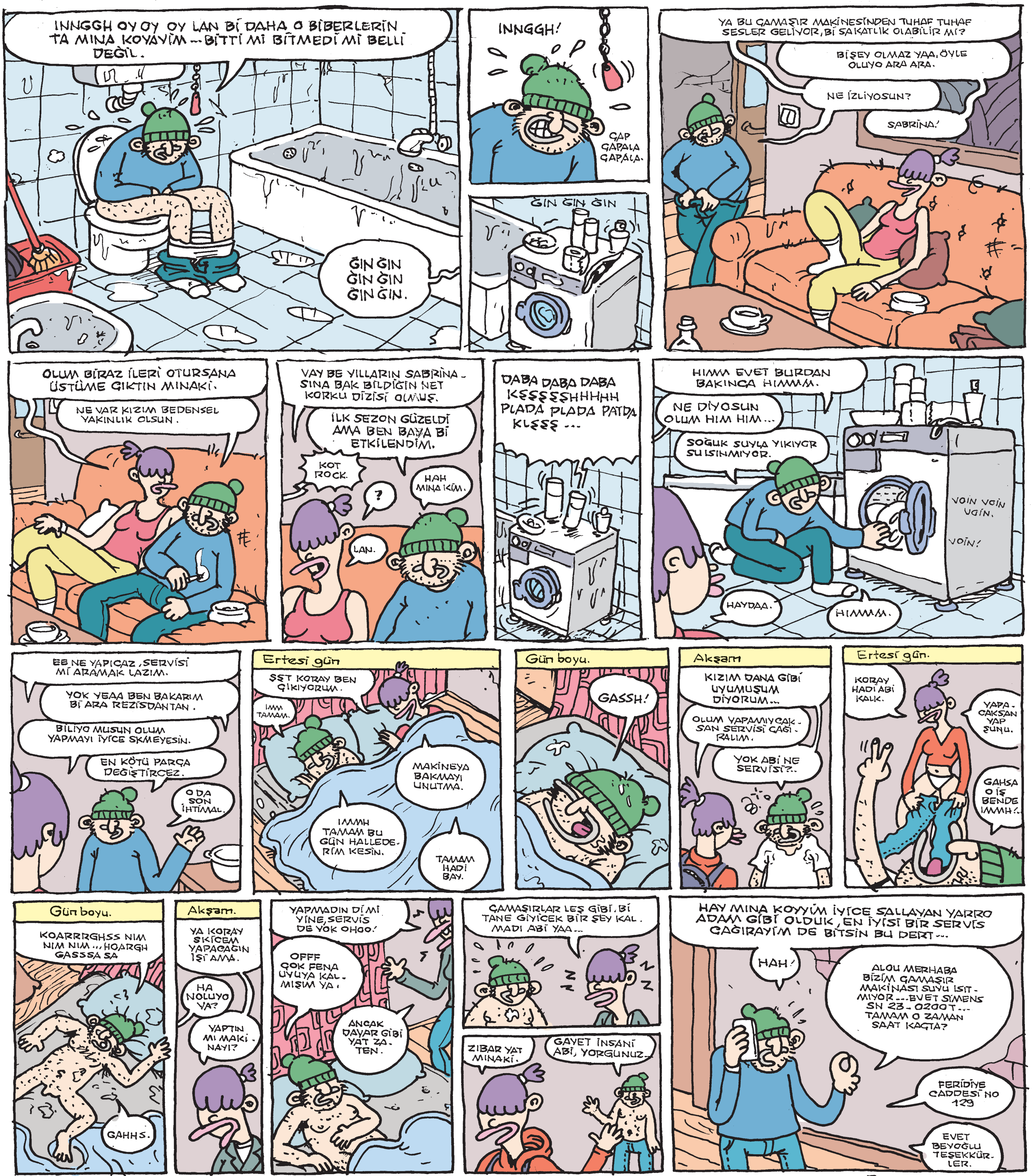
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
ZORRO ÖZEL'DE
YOOOK BEN HAYATTA HİÇBİ-ŞEY İMZALAMAM TENBİHLEDİLER BENİ ÖZEL HASTA-NEDE BİŞEY İMZALAMAM...
Alla Alla ota boka imza atan adam.
ŞEY... BAYAN AZDIRICI SPREY SORCAKTIM.
YALNIZ BAYAN DİİL KADIN DİYORUZ !!!
Bunda da mı?
SAMİ WATSAP, İNSTEGRAM VE FEYS'İN AYNI ANDA ÇÖKTÜĞÜ GÜN...
ERİŞTE Mİ YESEK YA?..
Yuh artık be zerre haberi yok.
HOOO!..
MİNİMAL DÖVMEM YOK AMA İŞ ADAMI ÇORABIM VAR OLUR MU?..
OHA MİNİCİK DESEN...
DÖVMELERİN TİŞÖRT VE ŞORTTAN GÖRÜNEN KISIMLARINI YAPTIRIYORUM SADECE... HEPSİNİ YAPTIRINCA ÇOK ACIYO! BAK EJDERHANIN KAFASI VAR, KUYRUGU VAR, ORTASI YOK ...AKREP DE ÖYLE, HEPSİ ÖYLE..
ÖFF NE O YA, AMELE YANIĞI GİBİ..?
İSTEMİYO-SAN SAHİDEN SEVİŞMEYE-BİLİRİZ, SORUN OLMAZ!..
SON KÜLEKÇİ PROGRAMININ ÇEKİMİ İÇİN GELECEKLERİ HAFTA MAHALLEYE İKİ KÜLEKÇİ DAHA AÇILDI.. YAPILIR MI BE, YAPILIR MI LAN?!
KÜLEKÇİ ARİF
BOŞVER USTA HERKES RIZKINI YER! BUNU BANA SEN ÖĞRETTİN... SEN BANA YALNIZCA KÜLEKÇİLİĞİ DİİL ADAMLIĞI DA ÖĞRETTİN...
Hassktir doğru ya lan buna da öğretmiştim... Hay kafamı skeyim şu an sondan dördüncü külekçiyim...
DÜN 12.000 ADIM ATMIŞSIN Bİ DE TÜM GÜN EVDEYDİM DEMİŞTİN, NERELERDE SÜRTÜYOR-SUN SEN!!!
12.000
Hassktir sağlık mağlık derken..

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Devamı ve finali haftaya.

50

Sevgili Van der Wiel,
50 Euro iyi para.
Bana kestiğin bu ceza umarım işine yaramıştır. Bugünlerde biz sizin paranızı ortalama altıyla çarpıyor ve karşımıza çıkan meblağlardan epeyce ürküyoruz. Tahminim kısa bir süre sonra yediyle, işler kesat giderse sekizle çarpmayı deneyimleyeceğimiz günler bizi bekliyor. Bilmiyorum, sen hiç başka bir ülkeye gittiğinde paranı bir şeyle çarptın mı? Sanmıyorum, belki bölmüş ve mal bulmuş mağribi gibi, o sinsi mavi gözlerinle, çocukluğu iyi beslenmiş bedenine ait dev ellerini ovuşturarak, "Oh aman tanrım ne ucuz ülke, aldıkça alayım, arkadaşlara da dağıtayım da şanım yürüsün, özelikle de beni pintilikle suçlayan o şerefsiz Hans van Manen çatlasın!" demiş olabilirsin.

Sevgili Van der Wiel, bana kestiğin 50 Euro'luk cezanın üzerinden epey geçti. Belki beni hatırlamazsın diye, öncelikle kısaca kendimi ve aramızda geçen münasebeti hatırlatayım. Bundan bir ay kadar önce otelinize üç günlüğüne misafir oldum. Rezervasyon yaparken odalarda sigara içilmediğine dair dikkat çekici bir uyarı gördüğümü hatırlamıyorum. Otele giriş yaptığım gün de sigarayla ilgili değil ama oldukça nezaketsiz (İngilizcede "Hop bilader bi dakka bakar mısın!"a denk gelen) bir dille, şehir vergisini ödemem konusunda uyarı aldığımı hatırlıyorum. Sonrasında ilk hatırladığım şey ise, bana sunulan odanın fotoğraflardaki görkemin çok uzağında olduğuydu. Bu tür bir algı yönetimini sorun edecek biri değilim. Fakat bana verilen oda mimari açıdan geometrik bir facianın ötesinde, yere bir su terazisi konsa, terazinin daha açıyı belirleyemeden kayacağı kadar korkunç bir eğime sahipti. Yatağa yattığımda ayaklarımı göremediğim bir eğimden bahsediyorum Van der Wiel. Bilemiyorum, ya Amsterdam büyük bir erozyonla aşağıdaki Belçika'ya doğru kayıyor, ya da ülkenizin halüsinatif harikalarını mesai saatlerinde deneyimlemeye hevesli bir mimari geçmişiniz var. O gün aslında bu durumu çok da dert etmemiş; kanalları, labirent gibi sokaklarıyla güzel şehrinizde dolaşmış, vitrinlerde gördüğüm dev dildoların kafa karışıklığı ve punk barlarda içtiğim değişik biraların hazzıyla odama dönmüş ve bir sigara yakmıştım. Ertesi sabah otelden çıkarken sana selam vermek istedim, ama yamuk odalara bir an önce tepmek istediğin yeni misafirlerinden sert bir biçimde şehir vergisi istediğinden beni fark etmedin. Bütün gün, kiraladığım bisikletle dolaşıp akşamüzeri otele döndüğümde ise, yüzünde sanki saatlerdir beni bekliyormuşsun gibi garip bir ifade vardı. Mimikler, toplumların nüanslarına rağmen evrenseldir Van der Wiel. Ah benim sarı kuşum, nasıl da dertliydin huzurun ve serbestliğin başkenti Amsterdam'da. Yüzün, had bildirmek için dakika sayan insanlar gibi sabırsızlıkla öfke arasında gidip gelmekten iyice gerilmişti. Bana hızlıca, dün gece odada sigara içtiğim için ceza ödemem gerektiğini bildirdin. Şaşırmıştım. Şaşkınlığımda az İngilizce bilmenin verdiği bir yavaşlık vardı. O an, "smoke" ve "room" kelimelerinin arasını zar zor doldurup Türkçede "ceza" kelimesine ulaştığımda, tıpkı bir Ortadoğulu gibi mahzun bakmış olmalıyım ki, elimi cebime atarken şimdilik beni affettiğini belirten bir şeyler söyledin. Bir dakika önce, bana kesilen cezadan çok, seni anlayamamanın kaygısıyla dağılan suratımda bir anda güller açtı. Biz Ortadoğulular böyleyizdir Van der Wiel; tek dokunuşla yıkılır, tek dokunuşla ayağa kalkarız.

Gece yeniden dışarı çıktım. Bir süre dolandıktan sonra, brutal vokalin sürekli zıplayarak sağa sola çarptığı, dinleyicilerin bu çarpışmalardan keyif aldığı ve sıkışanların dev metal bir yalağa işediği bir mekanda iki saat geçirdim. Güzel bira içmişim. Otele döndüğümde resepsiyonun arkasındaki ofiste otururken gördüm seni, selamlaştık, aramız iyiydi, kafam asansör aynasına, "I❤Amsterdam" diyecek kadar güzeldi. Odada pencereden kanal manzarasını seyrederken gözüm bir an komodinin üzerinde duran sigara paketine takıldı. Sonra tavana baktım. Temizdi. Dünkü yakalanmamın bir dedektör sistemiyle değil de, odada bıraktığım izmaritler yüzünden olduğunu düşündüm. Tekrar pakete baktım… Kafamı, pencereden intihar mesafesinde çıkararak sadece üç nefes aldım Van der Wiel. Sabah aşağı indiğimde daha asansör kapısı açılır açılmaz 50 Euro'mu acımasızca aldın. Bu kadar kötü bir mimarinin neresine sakladın o teknolojiyi bilmiyorum. Kafamı pencereden mümkün olan en uzağa çıkardığımdan aşağıdan beni görmüş olman daha mantıklı geliyor. Gördüysen niye o an uyarmadın. Durumu tespit edip sinsi gibi yatarak sabahı beklemek mi Avrupalılık? Sigara içilmeyeceğine dair hiçbir yazılı uyarı göstermeden, makbuz bile kesmeden keş Euro'yu cepten çekip almak mı Avrupalılık? Euro böyle böyle mi kazanılıyor Van der Wiel?

Haklı olduğumu asla iddia etmiyorum, ama bizim ülkemizin insanları "durduk yere" olan şeyler hakkında ani bir öfkeye kapılmak konusunda çok yeteneklidir. Bizler, hem sizlerin üst düzey çağdaşlığını överiz hem de modernliğinizin getirdiği rijitliği dövmek isteriz. Evet sevgili Van der Wiel, gelişen insanın tarihinde sen daha ön sıralardasın, ama ben de insanlığın geçirdiği evrelerde senin üzerine basarak yükseldiğin basamaklardan biriyim. Ben yoksam sen de düşersin. Ve ne yazık ki ben yokum itin oğlu. Sen o şibil gözlerini kırpıştırarak, olanlara inanamıyormuş gibi şaşırarak, (allahım) dünya tarihi sanki baştan yazılıyormuş gibi davranarak misafirinin Euro'suna saldırıyorsan ben yokum. Bütün Hollanda duman üflüyorken sen nasıl bana "Still happened!" dersin? Keşke seni aynı günün gecesi resepsiyonun arkasındaki ofiste sigara içerken görmesiydim. Keşke sen de beni görüp göz göze geldiğimizde 50 Euro'mu geri verseydin. İnan altıyla çarpar iade ederdim.

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 17 Nisan 2019 | Sayı: 607
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

ORTAM

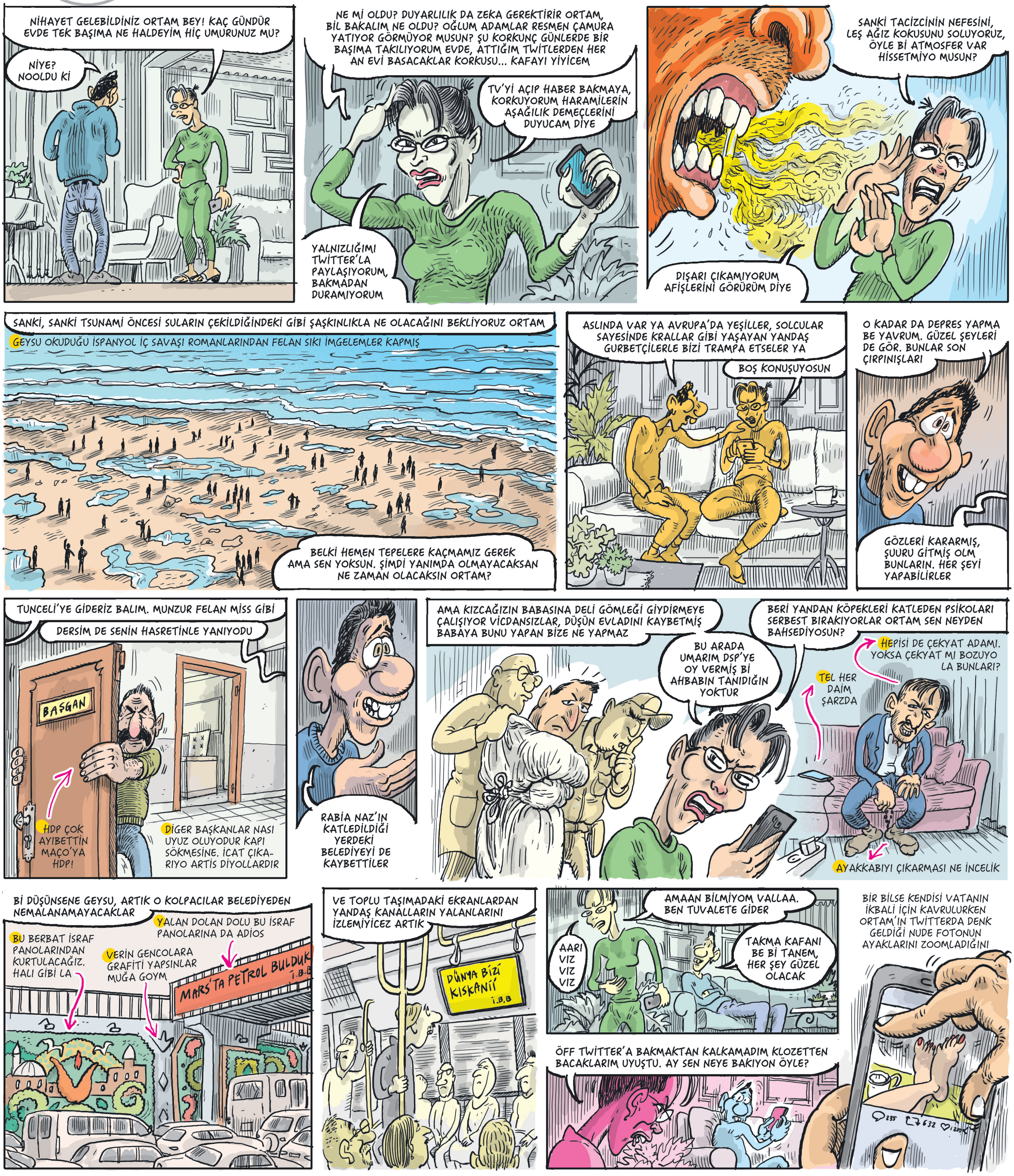
En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:

ORTAM TOLGA'NIN TEKKESİNDE HAYLİ GÜN GEÇİRMİŞ, NİHAYET GEYSU'YA DÖNMÜŞTÜR. TABİİ O ESNA SEÇİMLER FELAN OLMUŞTUR..

UYKUSUZ

24 NİSAN ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/**17** No: **608**
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

23 Nisan Ulusal Egemenlik Ve Çocuk Bayramı Kutlu Olsun

Emrah Ablak
AVUCUMDAKİ NEMDE BAKTIĞIM BALIĞIM, BAZI ÇEVRELERİ RAHATSIZ EDİNCE, KOLUMU KALDIRMAK ZORUNDA KALDIM
BAK..
OOO.. NE ÇOK KALEMİN VAR..
SADECE KAPAKLARI VAR.. ANLIYO MUSUN?
OOO..
UYANIK OLACAKSIN ŞU HAYATTA
OOVET..
LANETOLSUN REFLEKS OLARAK BOYNUNU KIRDIM.. KARA KUŞAKIM.. MİLLİ..
TA NERDEN KOŞARAK GELDİM.. UZAKTAN KULAĞININ ARKASINA SİGARA KOYMUŞSUN GİBİ DURUYOR.. TURİSTİM BEN.. HİÇ Bİ YERDE SİGARA YOK.. BAŞIMA VURDU..
ŞAPKA VE DABANCAYA İZİN ALAMADIM AMA SENİN OTOPARKA ŞEMANA İZİN VERDİLER..
YİHHUU..
KLİKA KTİKA
KLİKA KLAKA
KLİKA KLOKO
SADECE BEN Mİ OSURDUM SANKİ?! NURİ DE OSURDU.. SELAMİ, VEYSİ...
HAYIR KONU O DEĞİL Kİ... SEN OSURDUN O OSURDU DEĞİL OLAY..
LA BU MERDİVEN SİZE DAHA NE ETSİN!!
HAYIR
ama yürüyen merdivenlerin sol tarafları..
ŞU HAYATTA ASLA AFFEDEMEDİĞİM ŞEYLERDEN BİRİ NE BİLİYO MUSUN?
MAÇA ASLA MI?
AH-HAH-HAH... çok komik espiri
NERDEN BİLDİN!
ÇAT
HOCAM.. YANİ KUSURA BAKMAYIN AMA BU BİLDİĞİNİZ RAKI OLMUŞ
YAŞA
SOĞUK FÜZYON
BUNU ŞİRKETE RAPOR ETMEM LAZIM
CÜMLE ALEM DUYSUN.. VUR
KAPIYI VURDUM, SEKTİM SIKTIM GİTTİM ABİ.. SGERİM ONUN TRİBİNİ.. HİÇ ÇEKEMEM
BAK ÇOCUKLUK EDİYONUZ İKİNİZ DE.. AAA AMA.. HEMEN ÖPÜP BARIŞIYOSUNUZ..

@kaansezyum

Gelecek Program: Game of Thrones

Çıkan kısmın özeti: 2

En son nerede kalmıştık? Hah cinsel seks izlerken balkondan düşen kötürüm çocukta kalmıştık... Şimdi bu eleman sonra bi takım kafalar yaşamaya başlıyor, böyle haplanmış gibi takılıyor, halüsiler malüsiler... Aynı Çiller gibi... Ona çok da şey etmeyin. Bu arada halusi gören çocuğun yanındakiler yani GOT evrenindekiler de kafası iyi bireye portakal suyu vermeyi filan bilmiyor, çocukcağız her sezon ayrı bir kafa yaşıyor.

Şimdi olaylar olaylar tabii. Ned Stark bakıyor işler tuhaflaşıyor, kızları Arya'yla Sansa'yı Kings Landing denen ortama götürür. Tanzim satış gibi düşünün.

Şimdi Ned başgan oraya gidince memlekette işler karışır tabii.
Sağ kolu olduğu kral malum tavırlar içine girmiş durumda, halkını, gençleri, işçiyi vatandaşı, küçük esnafı, öğrenciyi dinlemeyen, kendi bildiğini okuyan bi manyeto haline gelir. İyice tuhaflaşır. Yani Ankara'yı geçmiş 10 yılda yönetse bu kadar olur.

Ha bir de, zaten ona buna paso kayızda olduğu için başka evladı çıkıyor.
Dizide bunlara kısaca 'Kralın gayrimeşru evladı' yerine 'Piç' deniyor.

Bu piç birey de ortalıkta demirci ustası diye dolaşmaktadır, neyse salla zaten milyon tane karakter var dizide.

Bu arada Ned Stark başkan inceden bir araştırmacı gazetecilik işine girer ama yani keşke girmeseydi...
Çünkü rezalet buradan sonra başlar.
Çünkü Serseyi'nin 3 evladının da kraldan değil... Serseyi'nin sarı kardeşinden yani Ceymi'den olduğu ortaya çıkar.
Abbooovvvv! Palular bunu beğendi...

Bu arada Rabırt memleketi olan Kings Landing'e dönerken başına bi şeyler gelir ve ölür.

Tabii babeyn ölünce bunun yerine 'Orosspu çocuğu' küfrünün kimseyi incitemeyeceği bir birey olan Cofri gelir. Cofri, demin de dediğimiz gibi tam bir ORÇO'dur... Maksat g*tlük olsun diye gider Ned Stark'ın kellesini evlatlarının gözü önünde vurdurur.
Bi de rahmetlinin başını şehrin girişine asar... Tam bir şerefsiz hareketi.

Tabii bu yerden bitme sarı pipi orçonun aklını münasebetsiz cinsel seks hastası annesi Serseyi gütmektedir.
Serseyi bundan sonra bir süre sazı eline alıp memlekette herkesi öttürecektir. Aynı şey gibi. Bizim şey...

Tabii sarı pipi tahta çıkınca ortalık karışır. Serseyi'nin kardeşi Tyrion efendi akıllı bir adamdır. Şimdi doğruya doğru manita hastasıdır, sabahtan akşama partiler fakat memleket elden gitmesin diye de elinden geleni yapar. Tabii evladını boyutları yüzünden sevmeyen şerefsiz kara vicdanlı babası filan hep işlerine taş koyar. Götlük yapar... Zaten dizinin adı...

Bunun üzerine tam bir Kings Landing çocuğu olan Tyrion, bir gece cesaret hapı alıp, önce kendisini aldattığını öğrendiği manitası Sibel Kekilli'yi tavuk gibi boğazlar, sonra babasını kenefte bulur ve zıpkınlar... Ve ortamlardan kel arkadaşı sayesinde bir sandığın içinde topuklar...

Tyrion kafası çalışan bir adamdır. Ortamlarda aynen en aklı başında, bu tahtı en çok hak eden birey olarak görünen Kalesi'nin yanına gider...

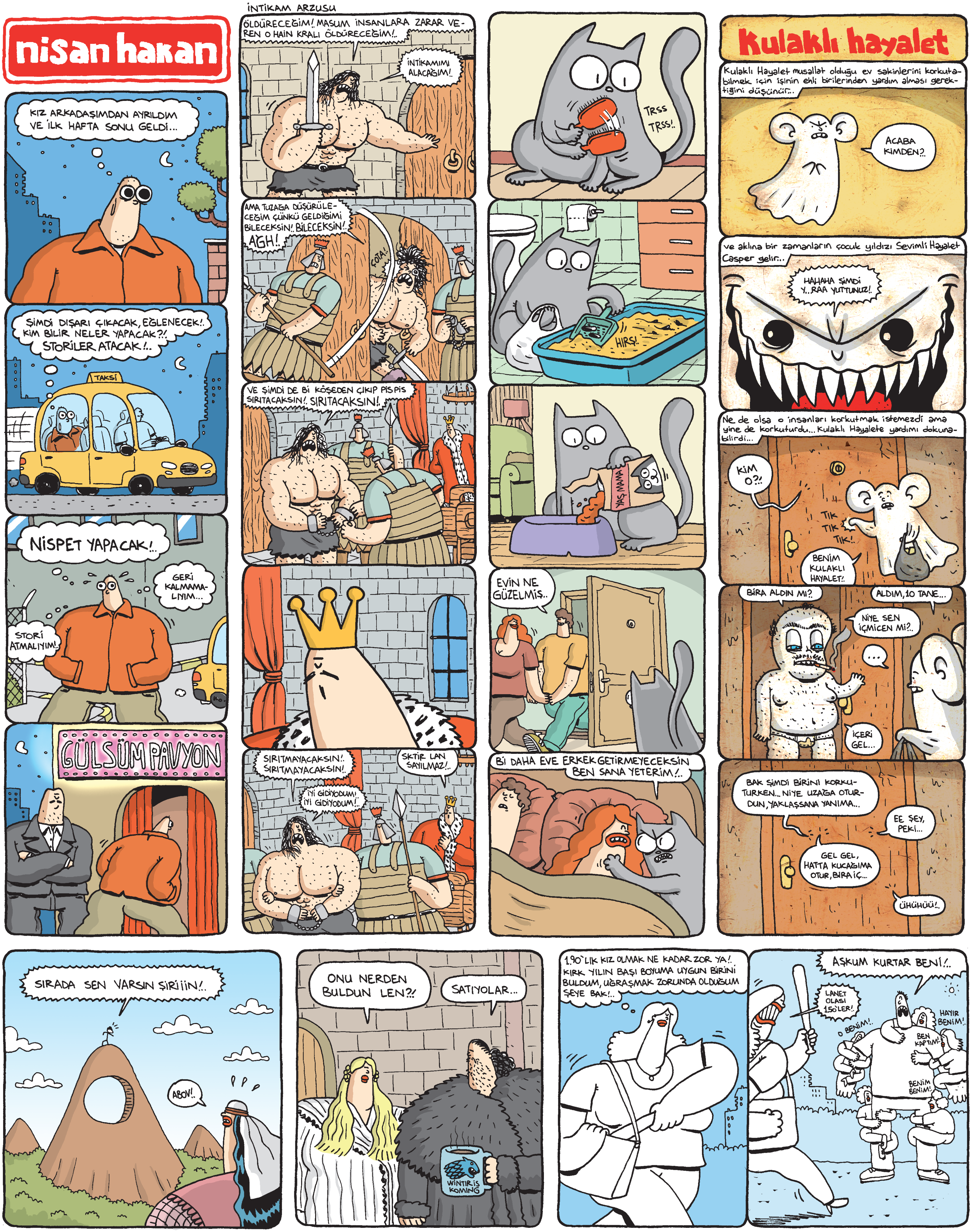
Kalesi'nin eski kocası da bu arada Dotraki çocuğu olan Akuamen'dir.
Bunlar böyle ata biner, kılıç kuşanır, çiğ et, yürek filan yerler...
Tabii bu kadar besinden sonra Akuamen Kalesi'yi güzel bir şekilde, nefessizce temaslar ama Kalesi'nin çocuğu olmaz.

Bu olaylar olurken Akuamen –yani Kalesi'nin beyi- Kalesi'nin denyo kardeşinin kafayın başına altından taç eritip elemanın kafayı altın kaplama yapar. Kardeşi oracıkta rahmet online olan Kalesi bi rahatlar. Erkek egemen aileden, başka erkek egemen bir aileye geçmiştir ama olsundur.

Bir ara manyak büyücü bi birey ortaya çıkar ve maalesef Akuamenê büyü yapar. Muskalı bi şekil...

Koskoca Akuamen bu büyünün etkisiyle önce mala bağlayıp zombi gibi bi şey olur, sonra feci da şekilde can verir. Akuası bol olsun.

Haftaya kalan GOT olaylarını anlatıcam. Umarım dizi bitmeden çıkan kısmın özetini bitirebilirim. Malum ortalık karışık, herkes vaziyet alsın.

nisan hakan
KIZ ARKADAŞIMDAN AYRILDIM VE İLK HAFTA SONU GELDİ...
ŞİMDİ DIŞARI ÇIKACAK, EĞLENECEK!. KİM BİLİR NELER YAPACAK?!. STORİLER ATACAK!..
TAKSİ
NİSPET YAPACAK!..
GERİ KALMAMALIYIM...
STORİ ATMALIYIM!..
GÜLSÜM PAVYON
İNTİKAM ARZUSU
ÖLDÜRECEĞİM!. MASUM İNSANLARA ZARAR VEREN O HAİN KRALI ÖLDÜRECEĞİM!..
İNTİKAMIMI ALACAĞIM!.
AMA TUZAĞA DÜŞÜRÜLECEĞİM ÇÜNKÜ GELDİĞİMİ BİLECEKSİN!. BİLECEKSİN!.
AĞH!.
ÇOTA!.
VE ŞİMDİ DE Bİ KÖŞEDEN ÇIKIP PİS PİS SIRITACAKSIN!. SIRITACAKSIN!.
SIRITMAYACAKSIN!. SIRITMAYACAKSIN!..
SKTİR LAN SAYILMAZ!..
İYİ GİDİYODUM! İYİ GİDİYODUM!..
TRSS TRSS!.
HIRS!
YAŞ MAMA
EVİN NE GÜZELMİŞ..
Bİ DAHA EVE ERKEK GETİRMEYECEKSİN BEN SANA YETERİM!..
Kulaklı hayalet
Kulaklı Hayalet musallat olduğu ev sakinlerini korkutabilmek için işinin ehli birilerinden yardım alması gerektiğini düşünür...
ACABA KİMDEN?..
ve aklına bir zamanların çocuk yıldızı Sevimli Hayalet Casper gelir...
HAHAHA ŞİMDİ Y...RAA YUTTUNUZ!.
Ne de olsa o insanları korkutmak istemezdi ama yine de korkuturdu... Kulaklı Hayalete yardımı dokunabilirdi...
KİM O?!.
TIK TIK TIK!.
BENİM KULAKLI HAYALET!.
BİRA ALDIN MI?.
ALDIM, 10 TANE...
NİYE SEN İÇMİCEN Mİ?..
...
İÇERİ GEL...
BAK ŞİMDİ BİRİNİ KORKUTURKEN... NİYE UZAĞA OTURDUN, YAKLAŞSANA YANIMA...
EE ŞEY, PEKİ...
GEL GEL, HATTA KUCAĞIMA OTUR, BİRA İÇ...
ÜHÜHÜÜ!..
SIRADA SEN VARSIN ŞİRİİİN!..
ABOV!.
ONU NERDEN BULDUN LEN?!.
SATIYOLAR...
WİNTIRIS KOMİNG
1.90'LIK KIZ OLMAK NE KADAR ZOR YA!. KIRK YILIN BAŞI BOYUMA UYGUN BİRİNİ BULDUM, UĞRAŞMAK ZORUNDA OLDUĞUM ŞEYE BAK!..
AŞKUM KURTAR BENİ!..
LANET OLASI 1.50'LER!.
O BENİM!.
HAYIR BENİM!.
BEN KAPTIM!.
BENİM BENİM!.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ O değil o değil, olay o değil. Olay o olsa diyeceğim ki "olay o", ama olay o değil. Sabah uyandım, aklımda bu saçma cümle. Saçma ama kendi içindeki neşesi de dev büyük. Ne demek ya, "o değil o değil olay o değil, olay o olsa olay o diyeceğim ama olay o değil". Ne demek şimdi bu. Hadi bana biri de bunu anlatsın. Desin ki "o değil o değil olay o değil, olay o olsa diyeceğim ki olay o, ama olay o değil, aslında şu demek, şu manaya geliyor aslında o değil o değil olay o değil, olay o olsa diyeceğim ki olay o, ama olay o değil" dese ben de diyeceğim ki, "hah" diyeceğim "şimdi neşem yerine geldi, şu anda resmen aydınlandım, çok da iyi oldu çok da güzel oldu tamam mı" diyeceğim. Ama diyemiyorum. "Her şey çok güzel oldu yemin ediyorum" diyemiyorum. DİYEMİYORUMM! Çünkü "o değil o değil, olay o değil, olay o olsa diyeceğim ki olay o, ama olay o değil" ne demek, gerçekten hiç bilmiyorum. Hiç ama. Aklımda bir "o değil o değil, olay o değil, olay o olsa diyeceğim ki olay o, ama olay o değil", ve resmen bu bir kahırbela.
æ Bu arada üçüncü ve yeni bisikletim Gülpembe'yle çok mu iyi takılıyoruz ne. Resmen o yani. Vallahi çok sevdim Gülpembe'yi. Hayatımda ilk kez bir bisikletime isim koydum, varın gerisini siz düşünün. Ben aslında katlanır bisiklete hep karşıydım, fakat adamlar yaptı kardeşim. Bir şeyin güzeli yapılınca yapılıyor demek ki. Yemin ediyorum elim ayağım oldu. İstanbul'da bazen metro istasyonuna kadar yürümek bile zul geliyor. Atlıyorum pembiş bisikletime, hop metro, katlıyorum hop, hop gidiyorum gideceğim yere, hop bir açıyorum, hop resmen hop yani. Vallahi süper bir olay. Sürüş keyfi gerçekten mükemmel. Yalnız uzun yolda kasar tabii. Uzun yolda ben yine MTB'ciyim. Mountain Bike yani. Ni. İ. Yakın mesafeler için bulunmaz bir nimet. Böyle böyle yürüme olayını tamamen bırakacağım, o olacak. Bir de önünde çantası da var, Allah'ım, zaman zaman neler neler koyuyorum içine, o oluyor. Gülpembe'yi alışım da çok ilginç oldu. Bisikletçilerin çoğu benim arkadaşımdır. Üzeyir'i aradım. İnsanın da Üzeyir diye bir arkadaşı olsun. "Napıyon Üzeyir" dedim. "İyiyim Alpay'cım, gelmiyor musun bisiklet almaya" dedi. Dedim "geliyorum, onun için aramıştım zaten, yola çıktım geliyorum" dedim. Bir de Davut diye bir arkadaşım var aynı dükkanda. Üzeyir telefonu kapatmış, demiş ki Davut'a, "Alpay" demiş "bisiklet almaya geliyor" demiş "katlanır olarak". Davut da demiş ki, "kesin pembeyi alır". Dükkana girdim, Gülpembe'yi görür görmez dedim ki, "indirin bana şunu ordan". Muazzam bir renk. Ve Türkiye'ye gelen tek pembe bisiklet. Bizim kadınlarımız bile pembe bisiklet kullanmak istemezler pek, halbuki bir bisiklet için dünyanın en güzel rengi. Bağırıyor ben buradayım diye. Bisiklet çünkü biraz da bağıracak aga. Özellikle trafikte bunu herkes görecek. Hepsini de geç, son derece cüretkar bir renk. Severim cüreti. Öyle işte. Çok mutluyum yemin ediyorum Gülpembe'yle. Ne çok yemin ettim ama öyle.
æ Eskiden okullarımız talaş'la temizlenirdi, ne acayip değil mi. Bütüün ne kadar öğrenci varsa hepimiz olarak boşaltırdık okulu, ben manyak gibi dışarıdan izlerdim ama. Görevli kişi, okulun tabanını boydan boya talaşlardı. Sonra ver allah ederdi hortumla suyu. Ondan sonra da süpürürdü. Ertesi gün geldiğimizde okul mis kokardı. Okul talaş kokardı, okul biraz da toprak kokardı. Emek kokardı okul, ne bileyim saçma bir şey kokardı. Geçenlerde de araştırdım, merak ettim çünkü, talaşla okul temizlemek ne demek dedim. Var mı acaba hala talaşla okul temizlemek dedim. Olabilir mi ya böyle bir şey dedim. Demek ki dedim pratikse, ne bileyim dedim, bilemedim bir yandan da dedim. Bilemedim yani. İnternette araştırdım, talaşla okul temizlemek diye bir şey çıkmadı. Galiba artık okullar talaşla temizlenmiyor. Zaten talaşla okul temizlenmesi ne demek yani. Saçma çünkü. Talaşla okul mu temizlenir. Talaşla bir şey mi temizlenir. Eskiden yok muydu acaba yer silme deterjanı. Varsa da pahalı mıydı acaba. Bilemedim ki. Resmen bilemedim. Talaştan ne gibi bir kar ediliyordu acaba, onu da bilemedim. Kafaya çok pis taktım ben bu talaş mevzuunu. Çokk pis ama. Oyunlarımda sormaya başladım. Yok arkadaş yok ya, bir iki kişi haricinde hiç kimse hatırlamıyor bile talaşla okul temizlenmesini. Ya da sadece bizim okulda ve birkaç okulda daha mı vardı böyle bir şey. Kafayı yiyeceğim. Sanki bana bir yerlerde hala bazı okullar talaşla temizleniyormuş gibi geliyor. Belki de bütün okullar hala şu an bilfiil talaşla temizleniyor. Bu kadar talaşı nereden buluyorsunuz eğer öyle bir şey yapıyorsanız. Lütfen beni aydınlatın. Var mı ya sizin oralarda talaşla temizlik yapan birileri. Bir yerlerde talaş yaşatılıyor mu. Eğer öyle bir şey varsa bana haber verirseniz ben gerçekten çok sevinirim. Gerçekten çok mutlu olurum ama.
æ Kadıköy'de bir pastane var. Oradaki ağabey beni çok sever, takdir ettiğini söylerdi hep. Ben de bir gün kendisine imzalı İstanbul'un Kuşları kitabımı hediye ettim. O gün bu gündür yüzüme bakmıyor. Hayır olsun inşallah diyeceğim ama bu gerçekten nedir ama. Düşündükçe işin içinden çıkamıyorum.
æ Hoşça kal.

"HEY"
26 Nisan Cuma / **İzmir Alsancak 6:45** / Saat: 20.30 / bilgi: 0532 564 50 35
27 Nisan Cumartesi / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
30 Nisan Salı / **Antalya Kaleiçi Simurg** / Saat: 21.00 / bilgi: 0543 537 23 23

İLKER ALTUNGÖK

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Bazı insanların gerçekten hiç kafası çalışmıyor. Kıytırık bir köşe yazarıyken, birilerinin lütfuyla milletvekili yapılan dallamanın, iki gün sonra kendisini milletvekili yapan partinin genel başkanlığına soyunması mesela. Ulan gebeş, sen o partinin Acıpayam ilçe teşkilatında kim var, Divriği teşkilatının talepleri nedir, Artvin il teşkilatının durumu nedir biliyor musun? Bilmiyorsun. Partinin il, ilçe teşkilatlarında görev yapan insanları tanıyor musun? Tanımıyorsun. O kongre delegeleri şimdiye kadar nelere katlanmışlar, ne fedakârlıklar yapmışlar duydun mu? Duymadın. Ama kalkıp hiçbirini tanımadığın, hiçbiriyle çalışmadığın bu insanlardan oy isteyerek genel başkanlığa aday oluyorsun. Niye? "E onlar beni tanıyor, herkes beni tanıyor." Yavrum herkes Kuşum Aydın'ı da tanıyor ama parti kongresinde adaylığını koyarsa ancak Kuşum Aydın da onları tanır, bilirse oy verirler. Altın Kelebek yarışması mı bu şabalak herif? Ya bunu görmek bu kadar mı zor?

Diğer bazı insanların kafası da çalışmıyor. Kıytırık ve yazdıklarından da açıkça görebileceğimiz gibi dandik bir çakma profesörken bokunda boncuk var sanıldığı için atama yoluyla koltuğa oturtulan adam, zamanında ama örtülü ödenekten ama açık ihalelerden kendine yarattığı üç kuruşluk neo-yandaş medyayı arkasına alıp yaka paça defedildiği, rencide edilerek kovulduğu, rezil edilerek yollandığı siyasete geri dönmeye çalışıyor. Atanarak geldiği koltukta aldığı oyu kendisinin aldığını zannediyor çünkü. Yavrum sana birileri seni işaret etti diye oy verdi insanlar, şimdi ne diye versinler, sana gelene kadar o partiye hayatını vermiş ama yine de dehlenmiş adamlar bile sessiz sedasız köşede duruyor, sendeki bu cesaret nereden bızdık bey? Ha tamam hatırladım, iki haftaya Şam'a gidip elâlemin evine çökeceğini de zannediyordun sen.

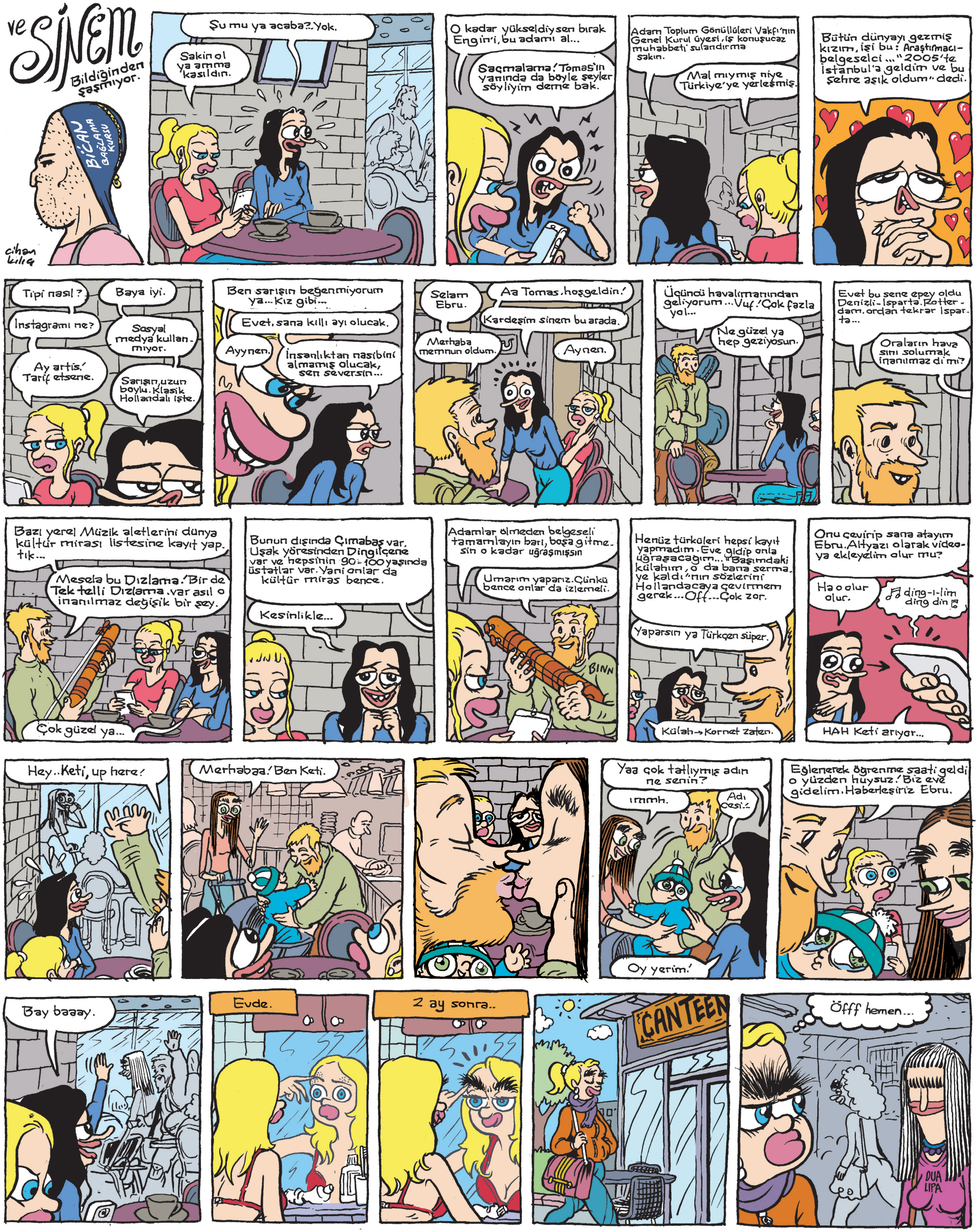
Tabii genel olarak biz de az kafasız değiliz. Mesela ciddi ciddi, maçına gidiyor, formasını satın alıyor, arabasının plakasını futbol takımının kısaltmasından seçiyoruz diye taraftarı olduğumuz futbol takımının yönetiminde söz sahibi olmamız gerektiğini düşünüyoruz. Düşünmek bir yana, basbayağı talep ediyoruz ve takım yöneticileri bizim istediğimiz gibi yapmayınca da bozuluyoruz. Yani ne bileyim bu biraz da filmlerini çok beğendiğimiz yönetmeni sürekli taciz edip "Abi bir daha ki sefere aile bağları zayıf bir modern çiftin burjuva konformizine teslim olup sıkıntıdan isilik olmasıyla ilgili bir film yap, kesin Cannes'da boruyu döşersin," demeye benziyor. Herif bizi ciddiye almayıp bir sonraki filminde İrlanda patates kıtlığının günümüz İrlanda toplumundaki ayrılıklar üzerine olan etkileri hakkında film çektiğinde de bozulup "Yuh be, filmlerine o kadar para veriyoruz, ne çeksen izliyoruz, sen bizi hiç dinlemiyorsun," diye arıza yapıyoruz. Ama seyirciyiz. Tamam eskiden oyuna etki edebiliyorduk, seyirci hakemi baskı altına alıyorduk falan ama artık o da bitti, hakemlerin korkacak, hatta her maç paçalarından bırakmalarına neden olacak kadar korktukları daha büyük güçler var. E bize de oturup maçı izlemenin ötesinde hiçbir şey kalmıyor. Yani ne bileyim para verip gittiğimiz operada "Hocam baritonu değiştir, baritonu!" diye bağırıp bariton değiştirilmeyince olay çıkartmamıza benziyor işte. Var yani hepimizde bir haddini bilmezlik ya, ayrı mesele.

Alıntılar

"Hulusiciğim bana arkadaşını söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim."
Hülya Köylü, *Begonyalar Benjamin'e küserken*, s. 67

"Değer verdiklerin kadar değerli olduğunu söyleyen olmuş muydu kuzum sana?"
Manidar Ejder, *Tanyeline Çarpılmış Aşıklar Adası*, s. 88

"Tamam tepkini gösterdin, mesajını verdin ama biraz abartmadın mı?"
John F Kennedy, Lee Harvey Oswald'a, 1963

ve Sinem
Bildiğinden şaşmıyor.
BİCAN BAĞLAMA KURSU
cihan kılıç
Şu mu ya acaba?..Yok.
Sakin ol ya amma kasıldın.
O kadar yükseldiysen bırak Engin'i, bu adamı al...
Saçmalama! Tomas'ın yanında da böyle şeyler söyliyim deme bak.
Adam Toplum Gönüllüleri Vakfı'nın Genel Kurul üyesi, iş konuşucaz muhabbeti sulandırma sakın.
Mal mıymış niye Türkiye'ye yerleşmiş.
Bütün dünyayı gezmiş kızım, işi bu: Araştırmacı-belgeselci... "2005'te İstanbul'a geldim ve bu şehre aşık oldum" dedi.
Tipi nasıl?
Baya iyi.
İnstagramı ne?
Sosyal medya kullanmıyor.
Ay artis! Tarif etsene.
Sarışın, uzun boylu. Klasik Hollandalı işte.
Ben sarışın beğenmiyorum ya... Kız gibi...
Evet, sana kıllı ayı olucak.
Ayynen.
İnsanlıktan nasibini almamış olucak, sen seversin...
Selam Ebru.
Aa Tomas, hoşgeldin!
Kardeşim sinem bu arada.
Merhaba memnun oldum.
Aynen.
Üçüncü havalimanından geliyorum... Vuf! Çok fazla yol...
Ne güzel ya hep geziyosun.
Evet bu sene epey oldu Denizli-Isparta-Rotterdam. ordan tekrar Isparta...
Oraların havasını solumak inanılmaz di mi?
Bazı yerel Müzik aletlerini dünya kültür mirası listesine kayıt yaptık...
Mesela bu Dızlama! Bir de Tek telli Dızlama var asıl o inanılmaz değişik bir şey.
Çok güzel ya...
Bunun dışında Çımabaş var. Uşak yöresinden Dingilçene var ve hepsinin 90-100 yaşında üstatlar var. Yani onlar da kültür miras bence.
Kesinlikle...
Adamlar ölmeden belgeseli tamamlayın bari, boşa gitmesin o kadar uğraşmışsın
Umarım yaparız. Çünkü bence onlar da izlemeli.
BINN
Henüz türküleri hepsi kayıt yapmadım. Eve gidip onla uğraşacağım... "Başımdaki külahım, o da bana sermaye kaldı"nın sözlerini Hollandacaya çevirmem gerek... Off... Çok zor.
Yaparsın ya Türkçen süper.
Külah → Kornet zaten.
Onu çevirip sana atayım Ebru. Altyazı olarak videoya ekleyelim olur mu?
Ha o olur olur.
ding-ı-lim ding din
HAH Keti arıyor...
Hey.. Keti, up here!
Merhabaa! Ben Keti.
Yaa çok tatlıymış adın ne senin?
ımmh.
Adı Cesi.
Oy yerim!
Eğlenerek öğrenme saati geldi o yüzden huysuz! Biz eve gidelim. Haberleşiriz Ebru.
Bay baaay.
Evde.
2 ay sonra..
CANTEEN
Öfff hemen...
DUA LIPA

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Şimdi benim adım, n'olur n'olmaz!" – Mazhar Alanson'un şarkısından.

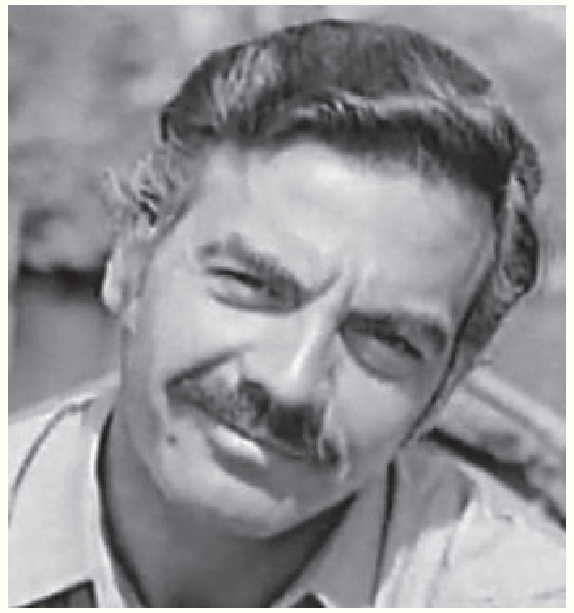
● **Duy duamı Yarabbim. Bu topraklarda ne şehit olsun artık, ne şehit cenazesi, ne de şehit cenazesinde politikacı dövmek...**

● Türkler tarihe "Tokalaşırken adını değil, memleketini söyleyen kavim" olarak geçecek.

● **Faruk Nafiz Çamlıbel'in bir taşlamasına denk geldim: ''Zamane şairleri Yani'ye Kani derler / İki satır dizince adına mani derler.'' Taşlama, ''Eskilere Göre Yeniler'' adını taşıyor: "Altı saatlik ömrü olmayan şiire baki / Altı asır yaşamış gazelle fani derler. "Üstad, taşlamalarında "Çamdeviren'' imzasını kullanırmış: ''Eskilerin bir ölmez şiir perisi vardı / Yeniler böylesini görse zebani derler!''**

● Tarafsız kalamamak hastalık billa! Mahalle maçı seyrederken bile tarafım!

● **Ayhan Işık, çok disiplinli sürekli rejim yapan bir aktörmüş. Çok iştahı açıkmış fakat fit halini korumak için devamlı kendisini denetlemek zorundaymış. Genellikle karpuz ve peynir yermiş! Bir gün Ayhan Işık kaza geçirmiş, Türker İnanoğlu'nun filminde köprüden kamyona atlama sahnesi varmış, o sahneyi çekerken ayağı kırılmış. "Üç aydan önce kaynamaz'' demişler. Sadece bir ay sonra filme devam etmiş çünkü mütemadiyen peynir yediğinden, kemikler hızla kaynamış! Çok çabuk tedavi olmuş bu yüzden. Bir Diyarbakır karpuzuyla yarım kilo peynir yermiş! (Kilo yapmıyor onlar herhalde.) Fakat sürekli rejim yapan Ayhan Işık, ayda bir defa da canı ne çekerse, şuursuzca, ölçü bilmeden o yemeği yermiş. Canı makarna isterse makarna yiyormuş ama biri tencereye elini daldırmaya kalksa, vuruyormuş eline. "Bu tencere bana ait!'' diyormuş. (Feyzi Tuna, Her Film Bir İmtihandı kitabından.)**

● "Atılım, girişim" diye dünyevi jargonla başlayan ticari teşebbüsler, genellikle "kısmet, nasip" gibi uhrevi argümanlarla sona eriyor...

● **KARŞILAŞTIRMALI EDEBİYAT:** "Radyoyu buldum, elektiriği buldum!" – Onların Dedeleri
"Kendim ettim, kendim buldum!" – Bizim Dedeler

● İyi oynamak isteyenler, oynatmamayı marifet sayanlar ve bir puana razılar... Futbol, hakikaten benziyor hayata he...

● **PAŞA GÖNÜL KRİTERLERİ:** "Haziran, ayların en zalimi. –Hasan Hüseyin'e yakışırdı. "Temmuz, ayların en zalimi." –Poe yazsaydı uyardı. "Ağustos, ayların en zalimi." Kavafis için uygun mısra...

● Kavim olarak, haddini bilmeyi "Benim Adım Hıdır" olarak kodlamışız. Haddini bilmeme ise çok daha ünlü Y *rr *k Hasan!

● Bomonti'de "Eczahane" yazılı dükkan var. "Eczane" değil. Görünce rahatlıyorum vallahi...

DÖRT DÖRTLÜK HAYBECİ MARŞI

Artistik patinaj seyreden halktık
Patinajda düşene üzülen halktık
Futbol balesine bile gülen bi halktık
Muhammed Ali'nin maçını bekleyen halktık...

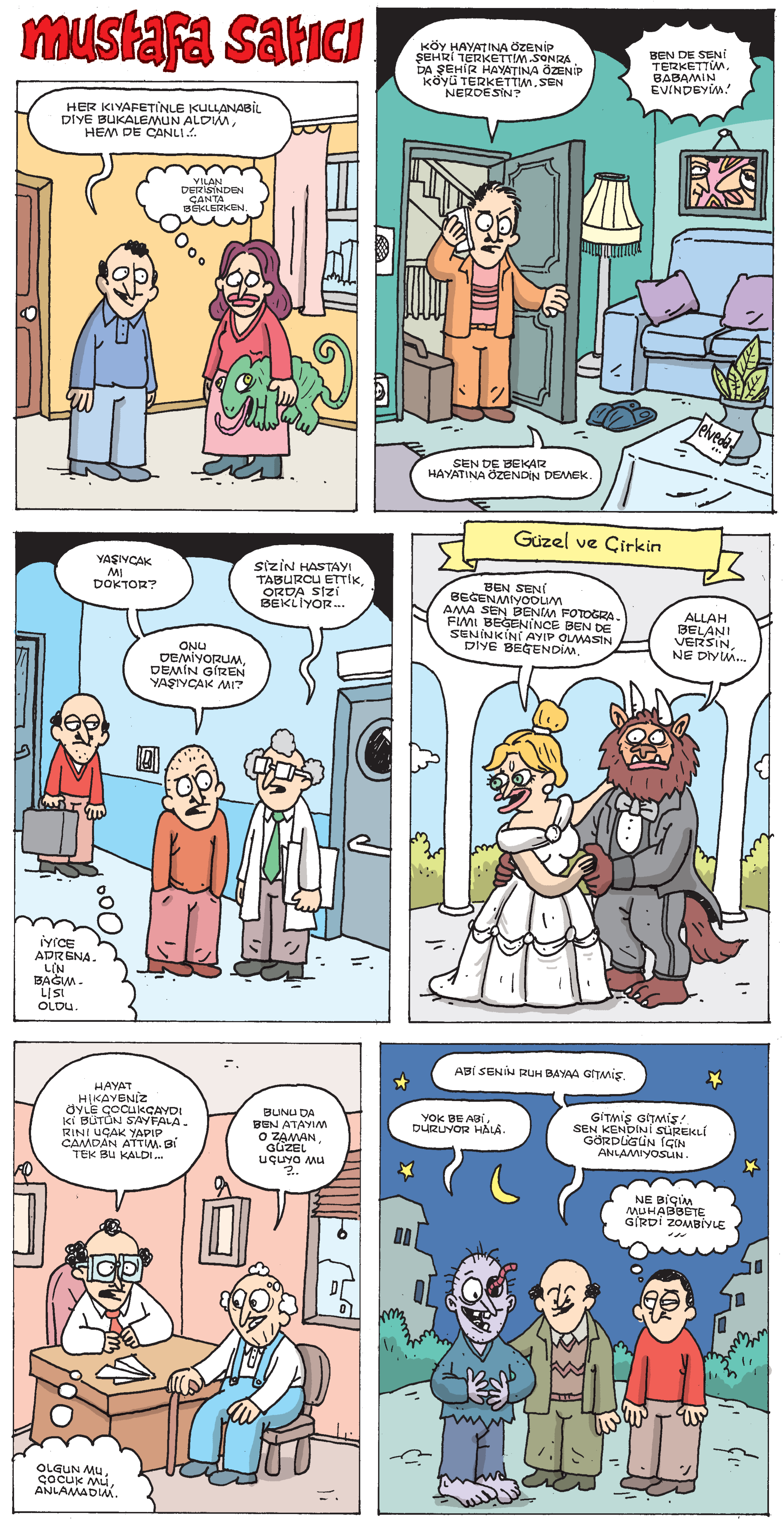
Kaşağı bitince susan bir halktık
Kibritçi Kız bitince susamayan halktık
Kemalettin Tuğcu'yu okurken gülen
Hababam Sınıfı'na ağlayan halktık...

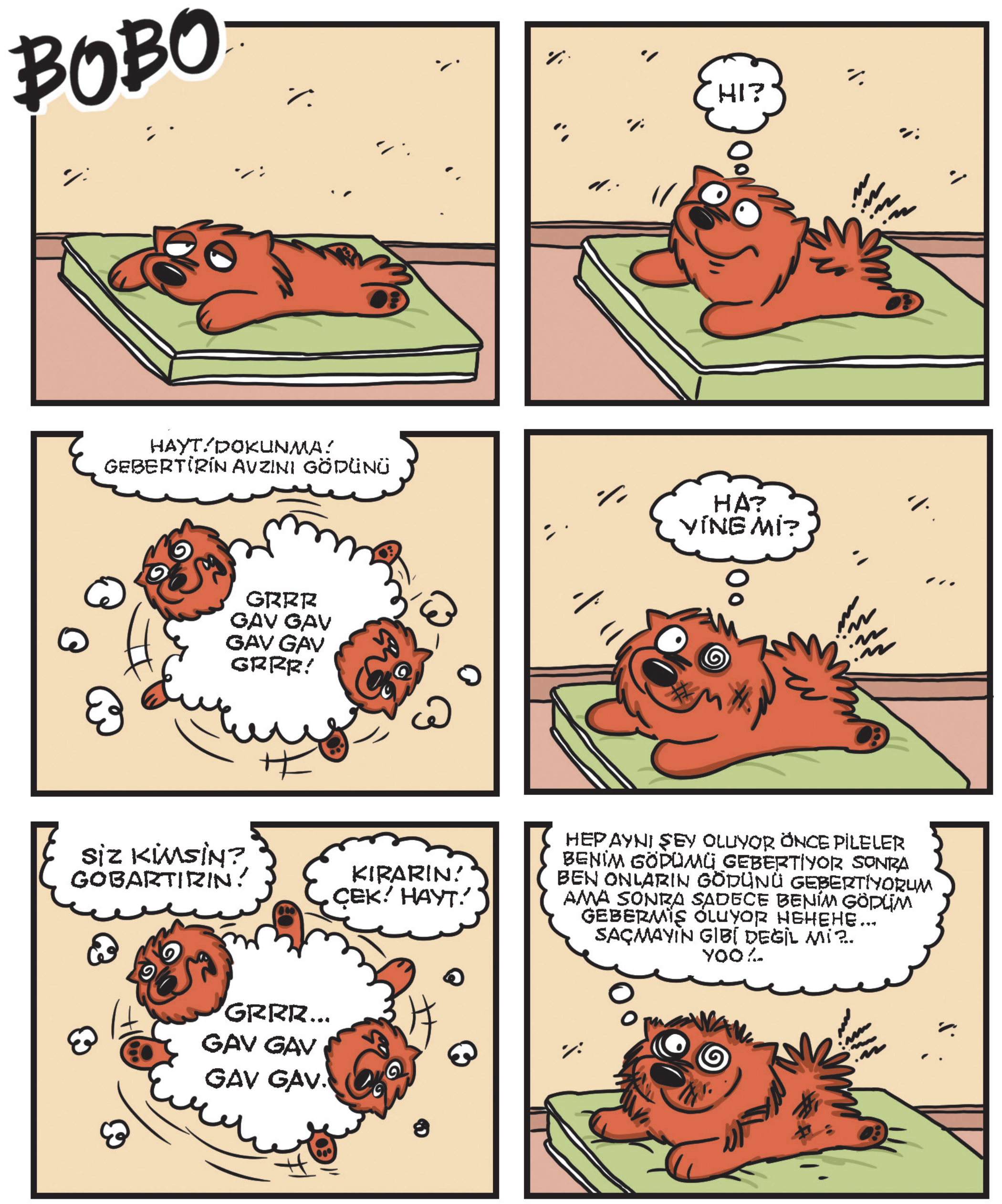
Jetgiller'den hafif ürken bir halktık
Daha ziyade Taş Devri'ne meyleden halktık
Bay Meraklı'ya asla doymayan halktık
Musti'yle de hukuğu olan bi halktık...

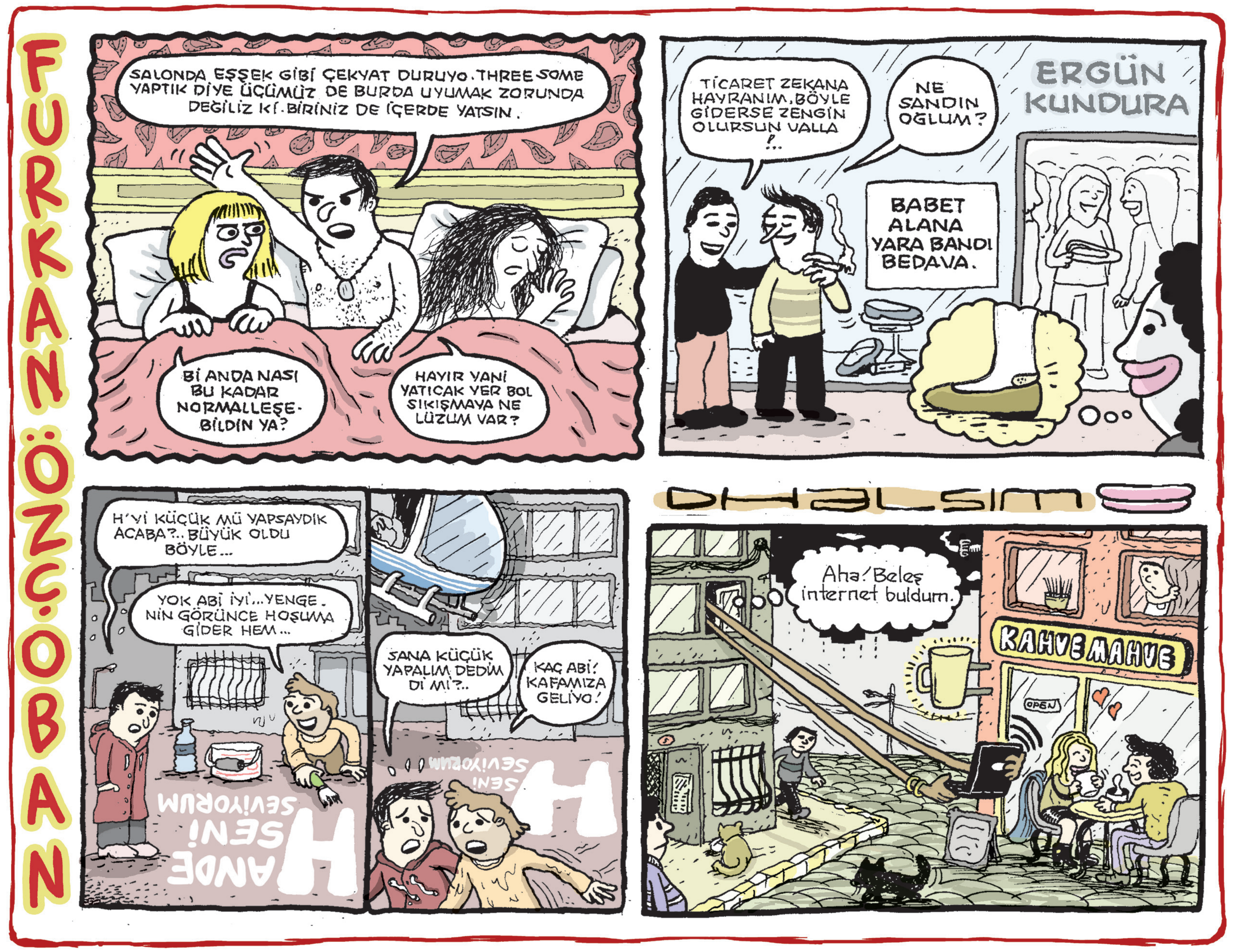
Ressam Bob'u düzenli seyreden halktık
Alfred Hitchcook'u filmde bekleyen halktık
Ya çekyata uzanıp keyfeden halktık
Veya lüzumsuz efor sarfeden halktık...

(ayfon melodisiyle söyleyip, kaydedip, yayınız!)

vedatozdemiro@gmail.com

İkinci El Eşya Pazarında Başarılı Olmanın Sırları

1 - Ne İstediğinizi Bilerek Gidin.

Bu hayat, bu yaşadığımız hayat bazen size de başkaları tarafından yaşanıyor gibi gelmiyor mu? Sanki arkadaşlarınız sizden habersiz hep birlikte cuma gecesi dışarı çıkıyorlar, konsere gidiyorlar, orada başka bir arkadaş grubuyla karşılaşıyorlar, konser çıkışı hep birlikte birinin evine gidiyorlar, müzik dinleyip dans edip eğleniyorlar, gece eve pizza söyleyip yiyorlar ama sizin bütün bunlardan ertesi gün haberiniz oluyor. İnsan bu kadar olay olduğunu duyunca üzülür, daha fazla öğrenmeye çalışır. Başka kimler vardı? Konser çok mu güzeldi? Kimin evine gittiniz? Eğlence dilencisi gibi; kimden ne alabilirseniz, en ufak bir ayrıntıya bile minnettar olup teşekkürler ederek (allah razı olsun, allah sana daha fazlasını versin) başkalarının yaşadığı güzel geceyi hayallerinizde kendinizi içine yerleştirebileceğiniz kadar öğrenmeye çalışarak üzülürsünüz. Günün sonunda onların yediği manav reyonunda sağlıktan patlayacak gibi olmuş, ışık saçan yeşil elmaysa sizin ağzınızda kalan tad yeşil elma aromalı maden suyu tadıdır. İşte bunun gibi hisler bazen aylara yıllara yayılır. Yerinizden kalkıp dolaptan maden suyu almaya gidene kadar hafta sonunun geldiğini, bütün hafta boyunca ne yaptığınızı hiç hatırlamadığınızı dehşetle fark edersiniz. İşte bunun böyle olmasını istemiyoruz. Gem vurulamaz denilen hayatın üzerine eğersiz binmek, "düşersem boynum kırılır ölürüm" diye endişelenmeden hayvan nereye götürüyorsa oraya gitmek istiyoruz. Manava götürürse meyve yeriz, yazlık yerin diskosuna götürürse annelerimizi dansa kaldırırız. İşte bunu istiyoruz. İşte bunun için pazar günü sabahtan uyanıp ikinci el pazarına geliyoruz.

Bu hayatı yaşayacağız.

2 - İkinci El Değerini Bilmediğiniz Bir Şeyi Satın Almayın.

İki kafalı, çıplak, gözleri oyulmuş, ağızları mora boyanmış bir oyuncak bebek tezgahtan sessizce bana sesleniyor: BİZİMLE GEL, BİZİMLE OYNA, BİZİMLE KONUŞ, BİZİMLE AĞLA! Tezgahları gezmeden önce bir yerde oturup bir tost yerim, çay içerim diye düşünürken, bak şimdi lanetli bebeklerle konuşuyorum. İşte hayat yaşandığında böyle oluyor. Şikayet etmem, edemem. Lanetlenmek, büyünün etkisi altına girmek, satanik saldırılar falan hayatın cilveleridir. Ellerim istemsizce tezgaha uzanıyor, oyuncak bebeği kavrıyor. İyice yüzüme yaklaştırıp yeni efendilerimin oyulmuş gözlerine bakıyorum. "Öldür, yak, altınoluğa kaç" diye fısıldıyorlar. Tam "olur ya, neden olmasın" diye kabul edecekken güler yüzlü bir teyzenin bal sesi beni içine girdiğim trans halinden kurtarıyor: Neye baktınız yavrum, yardımcı olayım?

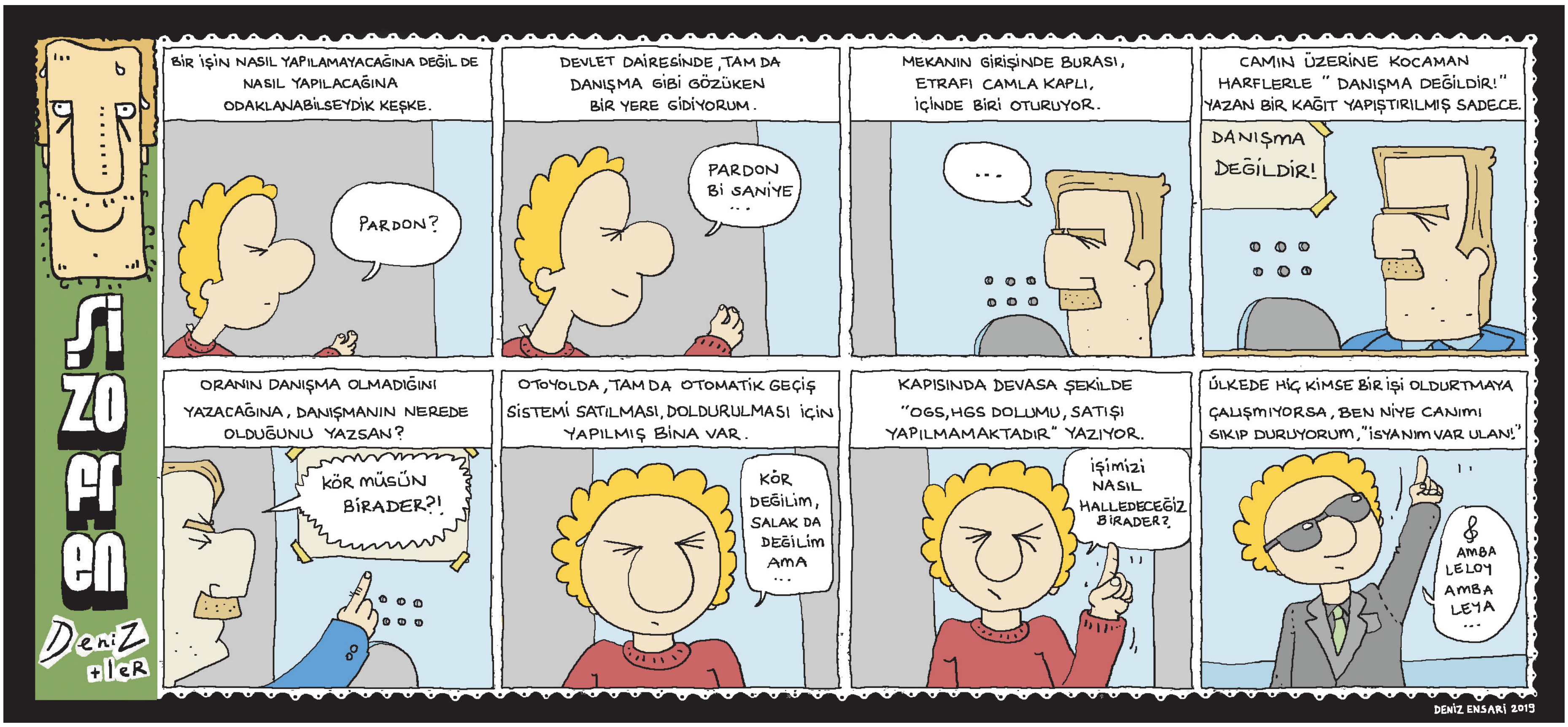

"Bizimle gel, bizimle oyna."

Sesin sahibi aynı zamanda tezgahın sahibi dünya tatlısı bir teyze. Bebeği elimden bırakmadan "iyi günler, nasılsınız, allah bağışlasın bu tatlı oğlanlar sizin mi?" diye şaka yapıyorum. Hiçbir büyü ya da lanet beni tombul teyze neşelendirmekten alıkoyamaz. Güçleri yetmez. Kih kih kih diye gülüyor, "benimde sizin yaşlarında bir kızım var, filmlerde çalışıyor, filmler için yapıyor bunları, çekim bitince de getirip bana bırakıyor. Evin içi garip bir yer oldu. İlgilenirseniz bakın bunlar da var." diye tezgahın altından dört beş tane daha çift başlı bebek çıkarttı. Şimdi üzerimde yirmi çift fısıldayan göz var, başım döner gibi oluyor. "O cinli filmler çok moda oldu şimdi, onlarda çalışıyor herhalde kızınız?" diye soruyorum, elini "hiç sorma" der gibi sallıyor, "ben izleyemiyorum, kızın hatırına bir kere bakayım dedim rüyama girdi, zaten filmdeki oyuncak bebekler olduğu gibi bizim evde, sinirlerim bozuldu" dedi. Kimin bozulmaz ki? Peki, ne kadar bu dünya tatlıları? "20 lira verin yeter" diyor. Bir kendime, bir de benden habersiz cuma akşamı dışarı çıkan arkadaşıma alıyorum. Lanetli bebekleri naylon poşete koyup parasını alıyor, teşekkür ediyor, ben de teşekkür ediyorum. Umarım naylon poşette taşındıkları için lanetleri bozulmaz, kara büyüsü kaçmaz.

3 - Kendinize Bir Bütçe Belirleyin ve Onu Aşmayın.

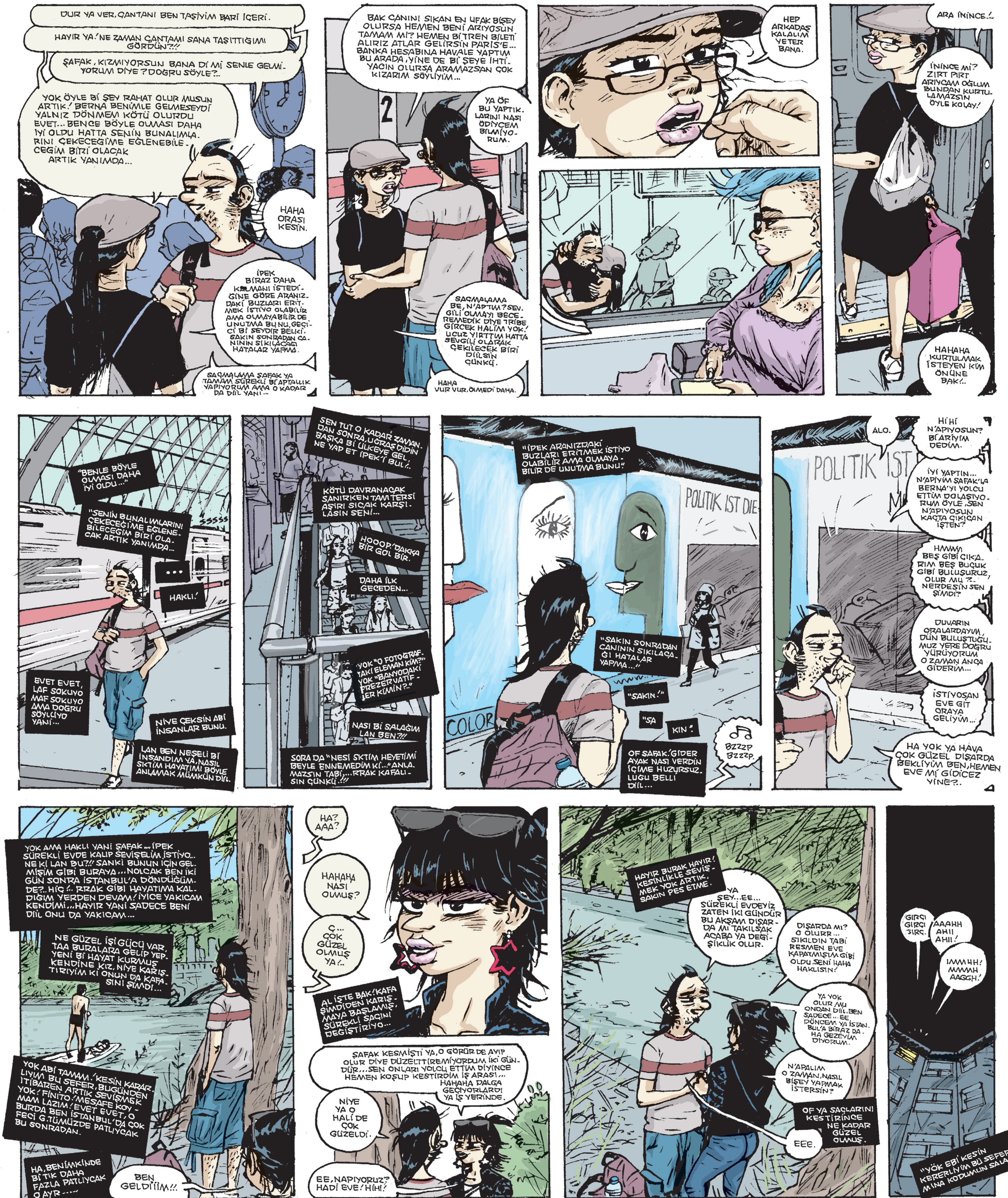
Elli lira harcarım diyordum, kırk liraya iki tane lanetli bebek aldım, on liraya da tost yiyip çay içtim. Bu hayatı yaşıyorum.

Çarpışma

İpek & burak

Yazan çizen OKY

Devam edecek...

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Ben ki her nisan bir yaş daha genç/ Her bahar biraz daha aşığım"

Orhan Veli

"VELİ'NİN OĞLU"
105'inci doğum günüydü. Geçtiğimiz hafta. Bir önceki yıl, "Doodle" denilen o resimlerden konmuştu. "104" doğum günü anısına. O arama motoruna. *(Parmağına taktığı ceketi, defterinin arasındaki kâğıtların* uçları uçuşuyordu *rüzgârla. Tekrar tekrar- -gif yani–)* Bu yıl hiç rastlamadım doğum gününü kutlayanlara, gazetelerde mazetelerde.(daha yuvarlak bir rakam üstelik: 105--yaşasaydı ister miydi "Doodle" olmak onu da bilmiyorum--)

"TARİFSİZ KEDERLER"
Nisan ayında doğmuştu. 13 Nisan 1914. "Her nisan bir yaş daha genç…" (şu en yukarda, tepedeki alıntı) Yani bir yaş daha yaşlanması gerekirken bizler gibi.(her yıl, her doğum gününde, her nisanda) Tam tersine; "Gençleşmesi". Onu diyor.("biraz daha" da: "aşık" hem ; aşkı da artıyor, her yıl--"Ölen hayvan imiş/ Aşıklar ölmez" demişti Yunus Emre--Nazım Hikmet de: "Çok genç öldü.(…) ama, ölümsüz" dedi, onun için, Budapeşte günlerinde, bir radyo röportajında)
Bir kehanet gibi:
Öyle de oldu.
Dediği gibi. Şiirleri için oldu. *(kendisi de yaşlanmadı;* hep genç, o resimler. *Kırışmış yüzlü tek bir fotoğrafı… nerede?- -bizler yaş aldıkça, her yıl; nisbi/göreceli olarak o gençleşmiş gibi de oluyor, bir nevi–bizlere oranla, yaşı ondan büyükleri kastediyorum–)* Her baktığımda o dizeler. Biraz daha diri. Daha genç. Her okuyuşumda yeniden şaşırıyorum.

Liseli/ergen/sivilceli falan filan deniyor ya (şimdilerde bir küçümseme, hakaret etme biçimi olarak kullanılıyor) Orhan Veli'nin macerası işte o "Liseli" denilen kategoriden bile biraz önce başladı.
"…Oktay Rıfat'ı yedinci sınıfta tanıdım. Melih Cevdet'le arkadaşlığımız bir iki sene sonra başlar. O tarihten sonra bu iki arkadaşımla aynı meseleler üzerine düşündük…" Kendi ağzından. Öyle anlatıyor. "Yedinci sınıf"; Orta iki yani. Henüz liseli dahi değil. "Aynı meseleler" üzerine düşünüyorlar. "Aynı meseleler" Bak bak. O yaşta. Sonradan "Garip" diye adlandıracakları akımı inşa edecekler. O üç sivilceli ergen.

Orhan Veli temalı Doogle

Şiirde, "kafiye"den, "vezin/ölçü" den, "şairane tavırlar"dan, "süsler"den, "şatafat"lardan falan filan sıyrılıp, sade bir şiir dili kuracaklar. *(yalnız, bakmayın "sadelik sadelik" diye tutturduğuna; çok çok sonraları bir meyhanede birlikte içerlerken Sait Faik, kendisine "en büyük şair kim?" diye sorduğunda: "Fuzuli" diye cevaplayacaktır o soruyu. Divan şiirine de hayrandı üstad–)*
Şiire getirdikleri sadelik, günlük hayatın sıradan cümlelerinin şiirin içine öyle, bodoslamadan, teklifsizce girmesi büyük tepki çekti. Yenilik kolay iş değil. Adamı doğduğuna pişman ederler. Amman. Şu cümlelere bakın: dönemin ünlü mizah dergisi Akbaba'(1977'lere kadar vardı o dergi)nın yöneticisi Yusuf Ziya Ortaç şöyle yazdı "Vezin gitti, kafiye gitti, mana gitti… (…)"Yazık oldu Süleyman Efendiye" rezaletini alkışladılar… Ey Türk Gençliği… Sizi bu hayasızlığın suratına tükürmeye davet ediyorum." (Akbaba/ 28 Mart 1940)
O sadeliği "basitlik" sananlar oluyor. Hala oluyor. Okuyoruz orada burada. Bir röportajda soruluyor kendisine; "Bazı kimseler, (…) «bunun böylesinin elli tanesini bir günde yazarım,» gibi sözler sarfediyorlar. Şiirlerinizin bu gibi kimseleri aldatan hususiyeti nedir? Siz şiirlerinizi zannedildiği kadar kolay mı yazıyorsunuz?
Orhan Veli şöyle cevaplamış:
"Ben pek o kadar kolay yazamıyorum. senede üç dört şiirden fazla çıkmıyor. Bir oturuşta bunlar gibi elli tane yazacak olanlara da mani olamam; buyursunlar, yazsınlar."
Basit miydi? Şiirsel değeri? Bu konuları en iyi değerlendirebilecek olana bırakırsak: Yukarda sözünü ettiğim o aynı röportajda(1955 yılı, Budapeşte) Nazım Hikmet' e soruyorlar: "Acaba bu sık seyahatleriniz sırasında yanınızda neler var?"
"Şimdi size söyleyeyim. Mesela benim bavulumda neler var. Bir defa tabii Orhan Veli var."

Hakkında binlerce şey yazıldı. Yazılacak. Kısacık yaşamına sığdırdıkları; hepsi; hepsi ilginç, önemli. Şaşırtıcı. Hayatı da bir tür şiirdi. Unutulur şeyler değil. Ama ben en çok, o yayımladıkları dergiyi(Yaprak) sürdürebilmek için sırtındaki paltoyu çıkartıp satışı… O hareket. (ilk önce Abidin Dino'nun kendisine hediye ettiği tabloları satmak zorunda kalmıştı dergi için-- *Biz mizah dergicileri" kendimi de katarak"hiçbirimizin yapamadığı, yapamayacağı bir hareket o işte, hakkını teslim etmek gerek:aşk olsun–)*

Orta iki'den arkadaşı Oktay Rıfat'ın, şairin, (henüz 36 yaşında) gencecik ölümünden sonra yazdığı şiirin son dizeleri şöyle:
"Gel gel kardeşim Orhan
Benim ellerimi al
Benim gözlerimi kullan"

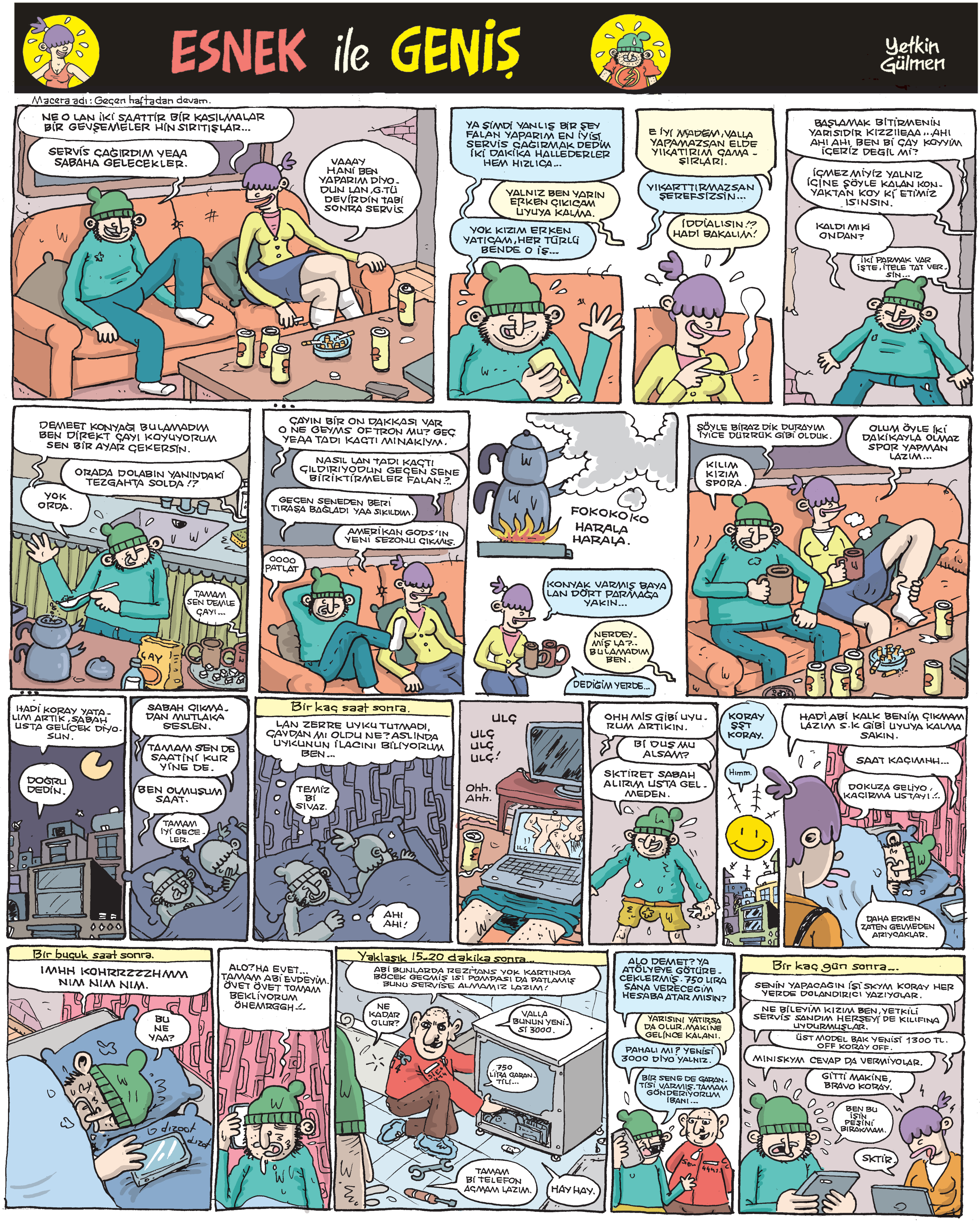
Nur içinde yatsın.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

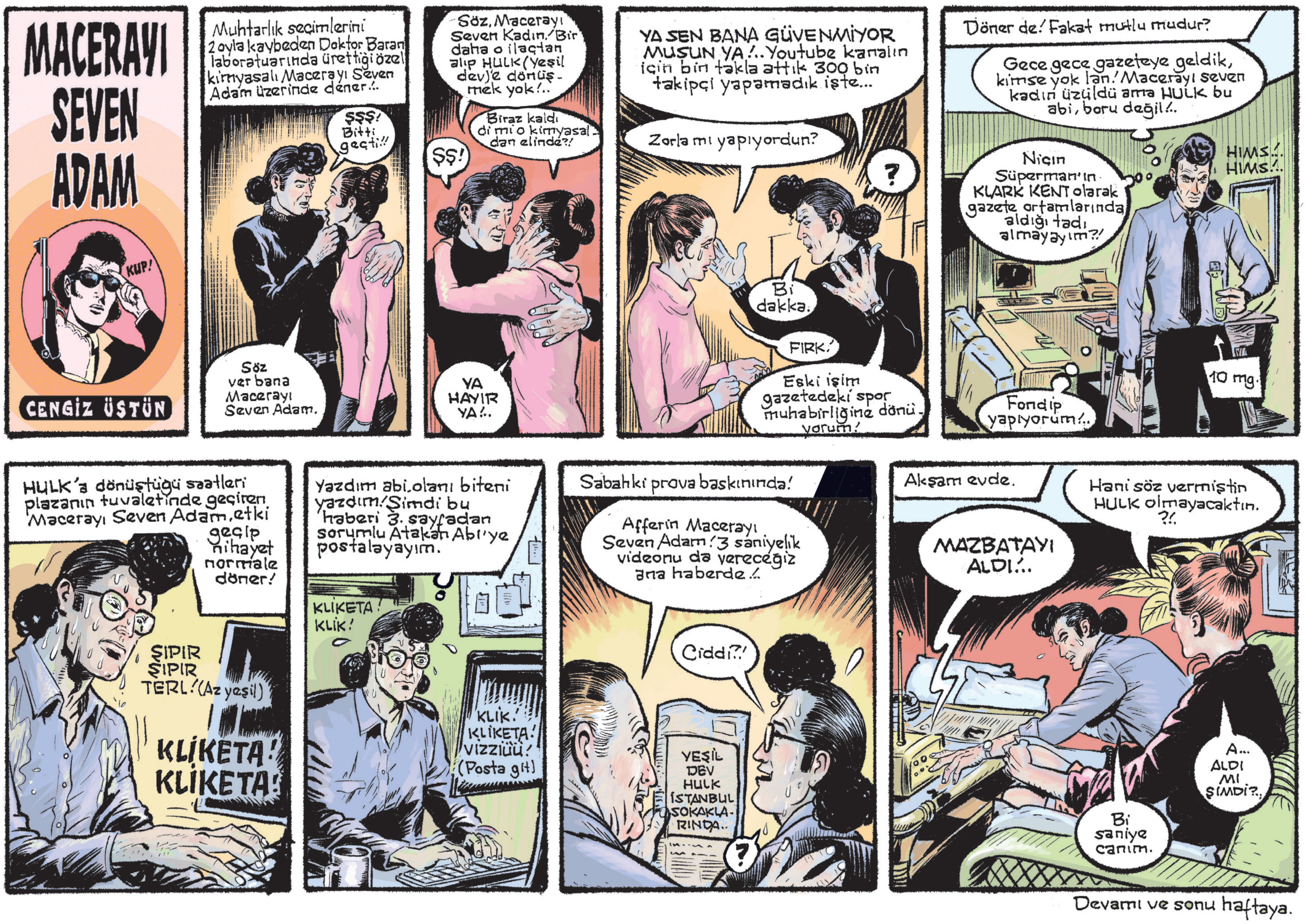
engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
BUGÜN BEYBİ ŞAVIR'I YAPILAN Bİ ERKEK ÇOCUK TARAFINDAN ÖLDÜRÜLE. CEKSİNİZ!..
Hey maşallah krallığa bak Beybi Şavır mı dersin döner taht mı dersin... Şeytan diyo kapat git...
KRALIM?
Bİ DAKKA CANIM...
GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ?! NE GÜLÜYOSUN LAN?!
TOP SAKALLI GİBİ OLDUNUZ DA...
OHA SİZ! YEMİN EDERİM BİR GÜN GELECEĞİNİZİ BİLİYOR. DUM, HİÇ KAYBETMEDİM İNANCIMI!..
BORCUM NE KADARDI 1 LİRA MI?..
ŞAKA MI YAPIYOR-SUNUZ, BENDEN OLSUN !..
CEVVAL OLMAYAN ADANALI...
ABİ SİLAH VEREYİM Mİ GÜNEŞE ATEŞ EDERSİN?..
YOK BEN SEVMİYOM ÖYLE ŞEYLERİ...
PEKİ SOKAK ÇETELERİ?.. POMPALI FALAN?!
YOK EVE GİTCEM TEEZON SEETCEM BEN !..
Alla Alla!!!
opera sanatçısına benzeyen normal adam
FANATİK BİTTİ Mİ ABİ YA, KALMADI MI?
KALMADI VALLA FOTOMAÇ VEREYİM?
HADİ Bİ DE KENT SWİÇ VER !..
YEŞİLÇAM VİKİNGİYİM VE SİZİN BU YENİ NETFLİT VİKİNGLERİNİZİ HAVADA KARADA SKERİM, S.KEMEZSİN DESENE!..
SKERSİN ABİ BİŞEY DEMEDİK !..
Ninja kaplumbağalarda Dilim Pizza dönemi.
ESKİ POPÜLERLİK YOK DAYILAR MECBUR KEMER SIKICAZ ALIN...
VAY BEE ADAM BAŞI BİRER YERDİK!..
KONT DRAKULA
ABİ DÜĞÜNDE SENİ GARSON ZANNETMİŞTİM TAKIM ELBİSEN YÜZÜNDEN ONA MI KIZDIN SEN, NEYE KIZDIN ???
BÜTÜN RESİMLERİNİ, MEKTUPLARINI YAKTIM... SENİ UNUTMAYA YEMİN ETTİM AMA OLMADI BETÜL YAPAMADIM.. NOLUR BARIŞALIM...
MEKTUPLARI, RESİMLERİ FALAN MANGAL TUTUŞTURMAKTA KULLANMIŞSIN HAYVAN!.. HAYATTA BARIŞMAM...
NERDEN BULDUN ONU MINA KOYIM YA!..

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
Macera adı: Geçen haftadan devam.
NE O LAN İKİ SAATTİR BİR KASILMALAR BİR GEVŞEMELER HİN SIRITIŞLAR...
SERVİS ÇAĞIRDIM YEAA SABAHA GELECEKLER.
VAAAY HANİ BEN YAPARIM DİYODUN LAN G.TÜ DEVİRDİN TABİ SONRA SERVİS.
YA ŞİMDİ YANLIŞ BİR ŞEY FALAN YAPARIM EN İYİSİ SERVİS ÇAĞIRMAK DEDİM İKİ DAKİKA HALLEDERLER HEM HIZLICA...
YALNIZ BEN YARIN ERKEN ÇIKICAM UYUYA KALMA.
YOK KIZIM ERKEN YATICAM, HER TÜRLÜ BENDE O İŞ...
E İYİ MADEM, VALLA YAPAMAZSAN ELDE YIKATIRIM ÇAMAŞIRLARI.
YIKATTIRMAZSAN ŞEREFSİZSİN...
İDDİALISIN!? HADİ BAKALIM!
BAŞLAMAK BİTİRMENİN YARISIDIR KIZZIIEAA... AHI AHI AHI. BEN Bİ ÇAY KOYYIM İÇERİZ DEĞİL Mİ?
İÇMEZMİYİZ YALNIZ İÇİNE ŞÖYLE KALAN KONYAKTAN KOY Kİ ETİMİZ ISINSIN.
KALDI MI Kİ ONDAN?
İKİ PARMAK VAR İŞTE, İTELE TAT VERSİN...
DEMEEET KONYAĞI BULAMADIM BEN DİREKT ÇAYI KOYUYORUM SEN BİR AYAR ÇEKERSİN.
ORADA DOLABIN YANINDAKİ TEZGAHTA SOLDA!?
YOK ORDA.
TAMAM SEN DEMLE ÇAYI...
ÇAYIN BİR ON DAKKASI VAR O NE GEYMS OF TRON MU? GEÇ YEAA TADI KAÇTI MINAKIYM.
NASIL LAN TADI KAÇTI ÇILDIRIYODUN GEÇEN SENE BİRİKTİRMELER FALAN?
GEÇEN SENEDEN BERİ TIRAŞA BAĞLADI YAA SIKILDIM.
AMERİKAN GODS'IN YENİ SEZONU ÇIKMIŞ.
OOOO PATLAT.
FOKOKOKO
HARALA HARALA.
KONYAK VARMIŞ BAYA LAN DÖRT PARMAĞA YAKIN...
NERDEYMİŞ LA?.. BULAMADIM BEN.
DEDİĞİM YERDE...
ŞÖYLE BİRAZ DİK DURAYIM İYİCE DÜRRÜK GİBİ OLDUK.
OLUM ÖYLE İKİ DAKİKAYLA OLMAZ SPOR YAPMAN LAZIM...
KILIM KIZIM SPORA.
HADİ KORAY YATALIM ARTIK, SABAH USTA GELİCEK DİYOSUN.
DOĞRU DEDİN.
SABAH ÇIKMADAN MUTLAKA SESLEN.
TAMAM SEN DE SAATİNİ KUR YİNE DE.
BEN OLMUŞUM SAAT.
TAMAM İYİ GECELER.
Bir kaç saat sonra.
LAN ZERRE UYKU TUTMADI, ÇAYDAN MI OLDU NE? ASLINDA UYKUNUN İLACINI BİLİYORUM BEN...
TEMİZ Bİ SIVAZ.
AHI AHI!
ULÇ
ULÇ ULÇ ULÇ!
Ohh. Ahh.
OHH MİS GİBİ UYURUM ARTIK.
Bİ DUŞ MU ALSAM?
SKTİRET SABAH ALIRIM USTA GELMEDEN.
KORAY ŞŞT KORAY.
Hımm.
HADİ ABİ KALK BENİM ÇIKMAM LAZIM S.K GİBİ UYUYA KALMA SAKIN.
SAAT KAÇIMHH...
DOKUZA GELİYO, KAÇIRMA USTAYI!
DAHA ERKEN ZATEN GELMEDEN ARIYCAKLAR.
Bir buçuk saat sonra.
IMHH KOHRRZZZHMM NIM NIM NIM.
BU NE YAA?
dızoot dızot
ALO? HA EVET... TAMAM ABİ EVDEYİM. ÖVET ÖVET TOMAM BEKLİYORUM ÖHEMRGGH!
Yaklaşık 15-20 dakika sonra...
ABİ BUNLARDA REZİTANS YOK KARTINDA BÖCEK GEÇMİŞ İSİ POMPASI DA PATLAMIŞ BUNU SERVİSE ALMAMIZ LAZIM!
NE KADAR OLUR?
VALLA BUNUN YENİSİ 3000.
750 LİRA GARANTİLİ...
TAMAM Bİ TELEFON AÇMAM LAZIM.
HAY HAY.
ALO DEMET? YA ATÖLYEYE GÖTÜRECEKLERMİŞ. 750 LİRA SANA VERECEĞİM HESABA ATAR MISIN?
YARISINI YATIRSA DA OLUR, MAKİNE GELİNCE KALANI.
PAHALI MI? YENİSİ 3000 DİYO YALNIZ.
BİR SENE DE GARANTİSİ VARMIŞ. TAMAM GÖNDERİYORUM İBANI...
Bir kaç gün sonra...
SENİN YAPACAĞIN İŞİ SKYM KORAY HER YERDE DOLANDIRICI YAZIYOLAR.
NE BİLEYİM KIZIM BEN, YETKİLİ SERVİS SANDIM HERŞEYİ DE KILIFINA UYDURMUŞLAR.
ÜST MODEL BAK YENİSİ 1300 TL. OFF KORAY OFF.
MİNİSKYM CEVAP DA VERMİYOLAR.
GİTTİ MAKİNE, BRAVO KORAY.
BEN BU İŞİN PEŞİNİ BIRAKMAM.
SKTİR.

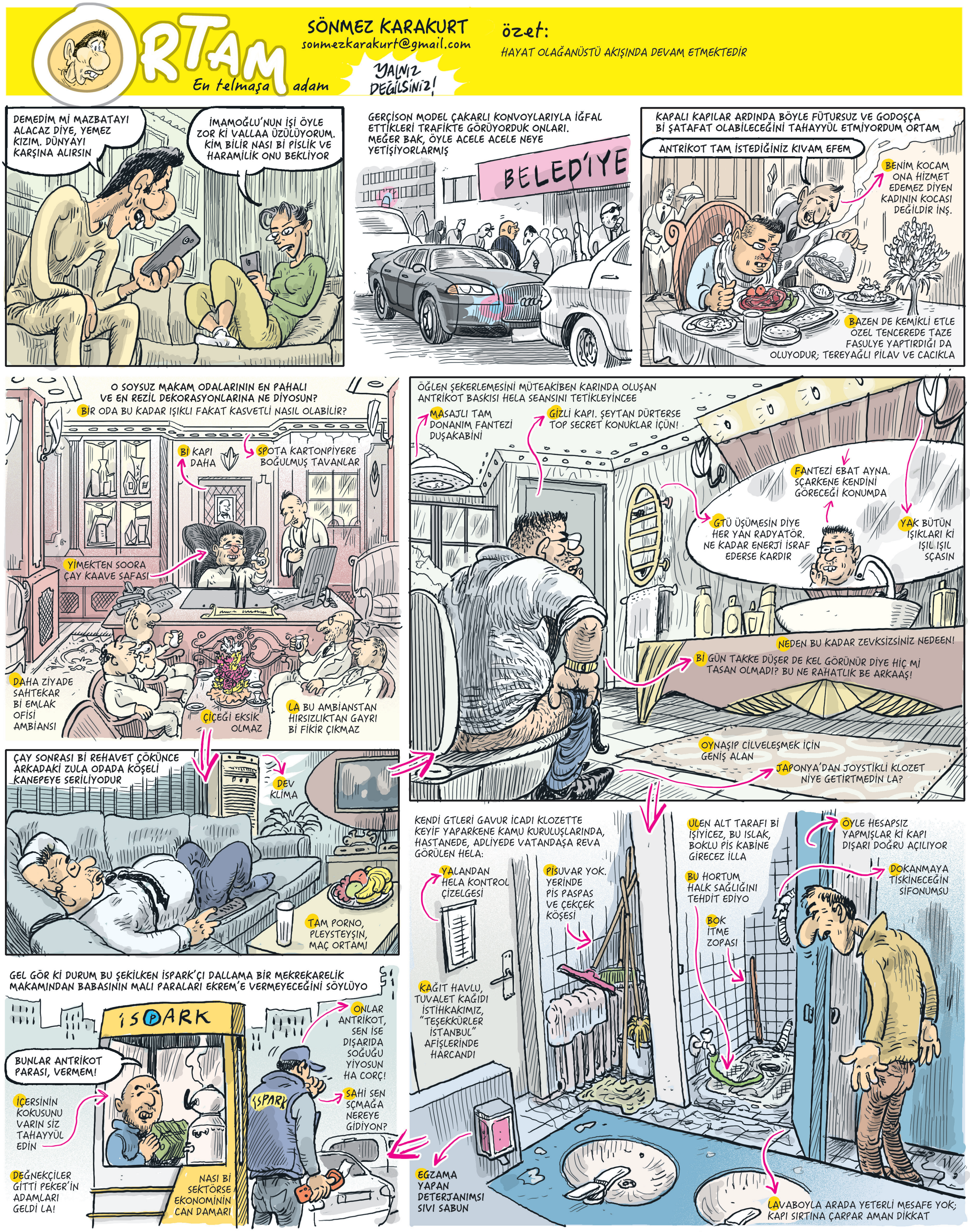

Haftalık Mizah Dergisi | 24 Nisan 2019 | Sayı: 608

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

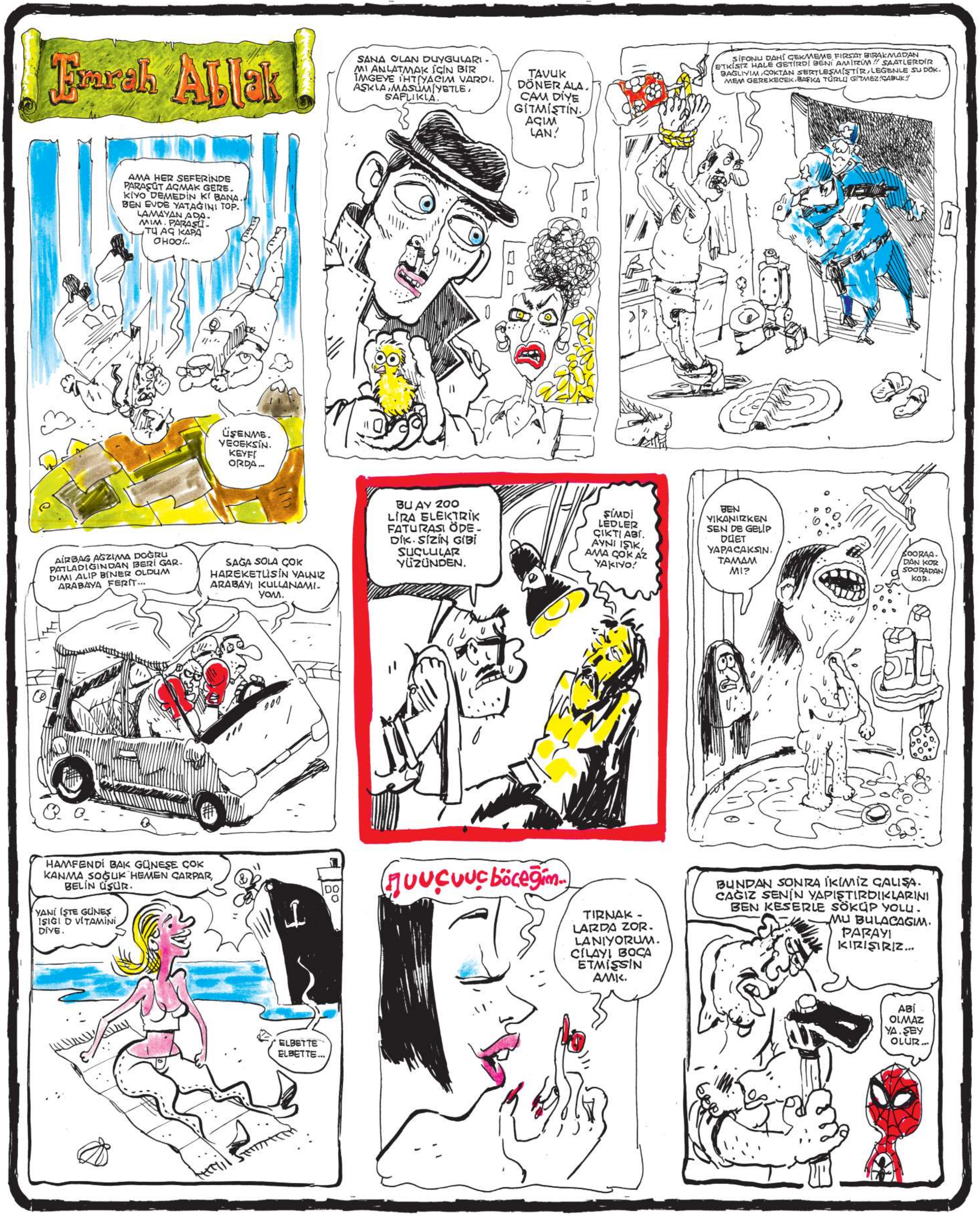
ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
HAYAT OLAĞANÜSTÜ AKIŞINDA DEVAM ETMEKTEDİR
DEMEDİM Mİ MAZBATAYI ALACAZ DİYE, YEMEZ KIZIM. DÜNYAYI KARŞINA ALIRSIN
İMAMOĞLU'NUN İŞİ ÖYLE ZOR Kİ VALLAA ÜZÜLÜYORUM. KİM BİLİR NASI Bİ PİSLİK VE HARAMİLİK ONU BEKLİYOR
GERÇİSON MODEL ÇAKARLI KONVOYLARIYLA İĞFAL ETTİKLERİ TRAFİKTE GÖRÜYORDUK ONLARI. MEĞER BAK, ÖYLE ACELE ACELE NEYE YETİŞİYORLARMIŞ
BELEDİYE
KAPALI KAPILAR ARDINDA BÖYLE FÜTURSUZ VE GODOŞÇA Bİ ŞATAFAT OLABİLECEĞİNİ TAHAYYÜL ETMİYORDUM ORTAM
ANTRİKOT TAM İSTEDİĞİNİZ KIVAM EFEM
BENİM KOCAM ONA HİZMET EDEMEZ DİYEN KADININ KOCASI DEĞİLDİR İNŞ.
BAZEN DE KEMİKLİ ETLE ÖZEL TENCEREDE TAZE FASULYE YAPTIRDIĞI DA OLUYODUR; TEREYAĞLI PİLAV VE CACIKLA
O SOYSUZ MAKAM ODALARININ EN PAHALI VE EN REZİL DEKORASYONLARINA NE DİYOSUN?
BİR ODA BU KADAR IŞIKLI FAKAT KASVETLİ NASIL OLABİLİR?
Bİ KAPI DAHA
SPOTA KARTONPİYERE BOĞULMUŞ TAVANLAR
YİMEKTEN SOORA ÇAY KAAVE SAFASI
DAHA ZİYADE SAHTEKAR Bİ EMLAK OFİSİ AMBİANSI
ÇİÇEĞİ EKSİK OLMAZ
LA BU AMBİANSTAN HIRSIZLIKTAN GAYRI Bİ FİKİR ÇIKMAZ
ÇAY SONRASI Bİ REHAVET ÇÖKÜNCE ARKADAKİ ZULA ODADA KÖŞELİ KANEPEYE SERİLİYODUR
DEV KLİMA
TAM PORNO, PLEYSTEYŞIN, MAÇ ORTAMI
ÖĞLEN ŞEKERLEMESİNİ MÜTEAKİBEN KARINDA OLUŞAN ANTRİKOT BASKISI HELA SEANSINI TETİKLEYİNCEE
MASAJLI TAM DONANIM FANTEZİ DUŞAKABİNİ
GİZLİ KAPI. ŞEYTAN DÜRTERSE TOP SECRET KONUKLAR İÇÜN!
FANTEZİ EBAT AYNA. SÇARKENE KENDİNİ GÖRECEĞİ KONUMDA
GTÜ ÜŞÜMESİN DİYE HER YAN RADYATÖR. NE KADAR ENERJİ İSRAF EDERSE KARDIR
YAK BÜTÜN IŞIKLARI Kİ IŞIL IŞIL SÇASIN
NEDEN BU KADAR ZEVKSİZSİNİZ NEDEEN!
Bİ GÜN TAKKE DÜŞER DE KEL GÖRÜNÜR DİYE HİÇ Mİ TASAN OLMADI? BU NE RAHATLIK BE ARKAAŞ!
OYNAŞIP CİLVELEŞMEK İÇİN GENİŞ ALAN
JAPONYA'DAN JOYSTİKLİ KLOZET NİYE GETİRTMEDİN LA?
KENDİ GTLERİ GAVUR İCADI KLOZETTE KEYİF YAPARKENE KAMU KURULUŞLARINDA, HASTANEDE, ADLİYEDE VATANDAŞA REVA GÖRÜLEN HELA:
YALANDAN HELA KONTROL ÇİZELGESİ
PİSUVAR YOK. YERİNDE PİS PASPAS VE ÇEKÇEK KÖŞESİ
ULEN ALT TARAFI Bİ İŞİYİCEZ, BU ISLAK, BOKLU PİS KABİNE GİRECEZ İLLA
BU HORTUM HALK SAĞLIĞINI TEHDİT EDİYO
BOK İTME ZOPASI
ÖYLE HESAPSIZ YAPMIŞLAR Kİ KAPI DIŞARI DOĞRU AÇILIYOR
DOKANMAYA TİSKİNECEĞİN SİFONUMSU
KAĞIT HAVLU, TUVALET KAĞIDI İSTİHKAKIMIZ, "TEŞEKKÜRLER İSTANBUL" AFİŞLERİNDE HARCANDI
EGZAMA YAPAN DETERJANIMSI SIVI SABUN
LAVABOYLA ARADA YETERLİ MESAFE YOK; KAPI SIRTINA ÇARPAR AMAN DİKKAT
GEL GÖR Kİ DURUM BU ŞEKİLKEN İSPARK'ÇI DALLAMA BİR MEKREKARELİK MAKAMINDAN BABASININ MALI PARALARI EKREM'E VERMEYECEĞİNİ SÖYLÜYO
İSPARK
BUNLAR ANTRİKOT PARASI, VERMEM!
İÇERSİNİN KOKUSUNU VARIN SİZ TAHAYYÜL EDİN
DEĞNEKÇİLER GİTTİ PEKER'İN ADAMLARI GELDİ LA!
NASI Bİ SEKTÖRSE EKONOMİNİN CAN DAMARI
ONLAR ANTRİKOT, SEN İSE DIŞARIDA SOĞUĞU YİYOSUN HA CORÇ!
SAHİ SEN SÇMAĞA NEREYE GİDİYON?
İSPARK

UYKUSUZ

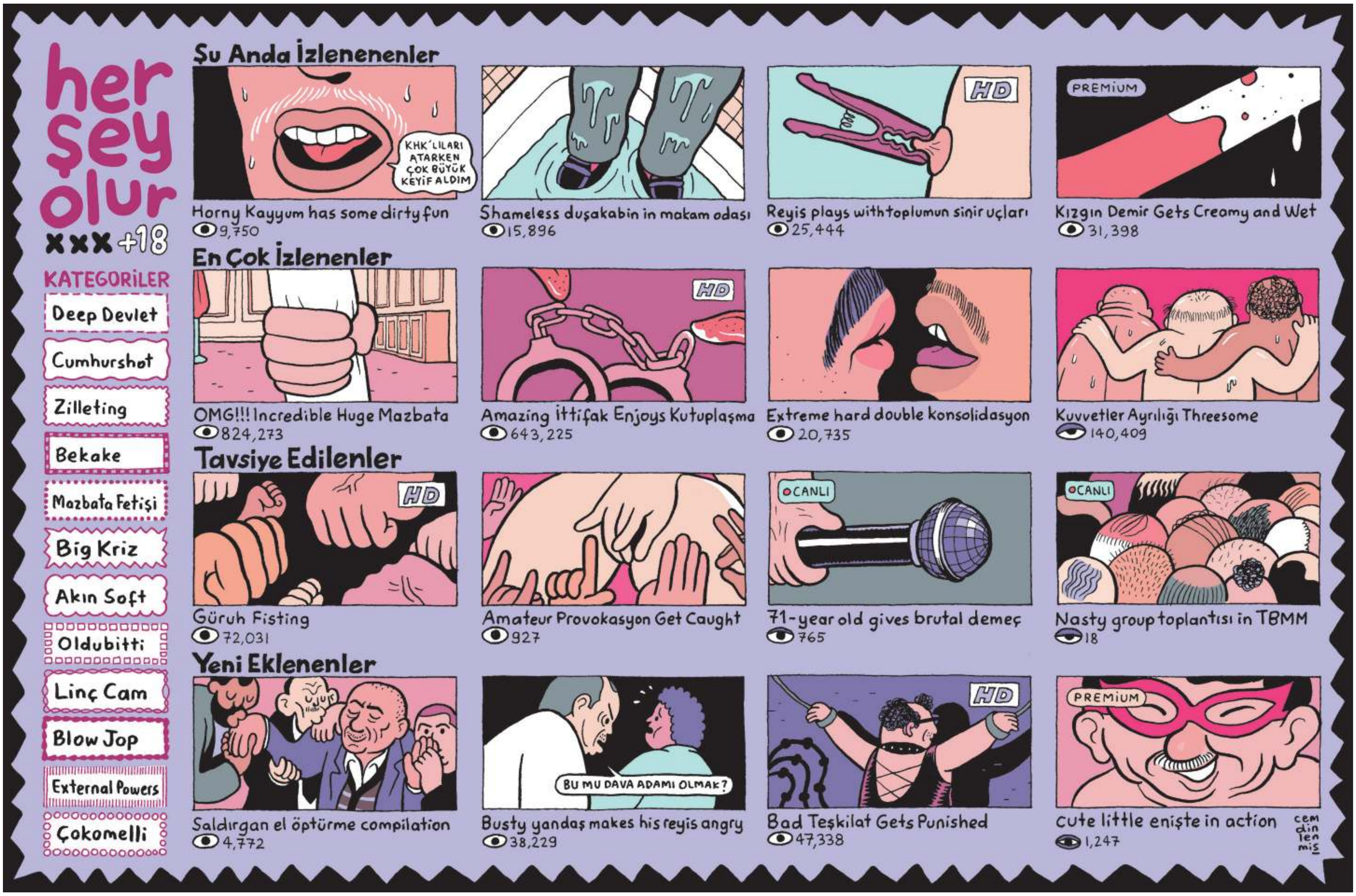
1 MAYIS ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/**18** No: **609**
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Yine kayyum yine banyo! Diyarbakır'ın Sur İlçe Belediyesi'nde Kayyum'un "Kral Banyosu" yaptırdığı ortaya çıktı

Emrah Ablak
AMA HER SEFERİNDE PARAŞÜT AÇMAK GEREKİYO DEMEDİN Kİ BANA.. BEN EVDE YATAĞINI TOPLAMAYAN ADAMIM. PARAŞÜTÜ AÇ KAPA OHOO!..
ÜŞENME. YEDEKSİN. KEYFİ ORDA...
SANA OLAN DUYGULARIMI ANLATMAK İÇİN BIR İMGEYE İHTİYACIM VARDI. AŞKLA, MASUMİYETLE, SAFLIKLA.
TAVUK DÖNER ALACAM DİYE GİTMİŞTİN. AÇIM LAN!
ŞİFONU DAHİ ÇEKMEME FIRSAT BIRAKMADAN ETKİSİZ HALE GETİRDİ BENİ AMİRİM!! SAATLERDİR BAĞLIYIM, ÇOKTAN SERTLEŞMİŞTİR, LEĞENLE SU DÖKMEM GEREKECEK. BAŞKA TÜRLÜ GİTMEZ! ÇABUK!!
AIRBAG AĞZIMA DOĞRU PATLADIĞINDAN BERİ GARDIMI ALIP BİNER OLDUM ARABAYA FERİT...
SAĞA SOLA ÇOK HAREKETLİSİN YALNIZ ARABAYI KULLANAMIYOM.
BU AY 200 LİRA ELEKTRİK FATURASI ÖDEDİK. SİZİN GİBİ SUÇLULAR YÜZÜNDEN.
ŞİMDİ LEDLER ÇIKTI ABİ. AYNI IŞIK, AMA ÇOK AZ YAKIYO!
BEN YIKANIRKEN SEN DE GELİP DÜET YAPACAKSIN. TAMAM MI?
SOORAADAN KOR SOORADAN KOR.
HAMFENDİ BAK GÜNEŞE ÇOK KANMA SOĞUK HEMEN ÇARPAR, BELİN ÜŞÜR.
YANİ İŞTE GÜNEŞ IŞIĞI D VİTAMİNİ DİYE.
ELBETTE ELBETTE...
UUÇUUÇ böceğim..
TIRNAKLARDA ZORLANIYORUM. CİLAYI BOÇA ETMİŞSİN AMK.
BUNDAN SONRA İKİMİZ ÇALIŞACAĞIZ SENİN YAPIŞTIRDIKLARINI BEN KESERLE SÖKÜP YOLUMU BULACAĞIM. PARAYI KIRIŞIRIZ...
ABİ OLMAZ YA. ŞEY OLUR...

@kaansezyum

***Gelecek Program*: Game of Thrones**

Çıkan kısmın özeti: 3

Pislik dizi, yaz yaz bitmiyor. Alt kattaki orçolar da zaten yine Hılti şekli yapıyorlar kafam kazan gibi. Keşke evde çalacak davul olsa da munakodumun evlatlarına ben de gürültü yapabilsem... Neyse tadımız kaçmasın, işte GeymofTırons özel özet serisinin üçüncü halkası. Emeği geçen herkesin aq.

Bu Akuamen'e büyü yapılır... Koskoca Akuamen bu büyünün etkisiyle önce mala bağlayıp zombi gibi bi şey olur, sonra feci da şekilde can verir. Akuası bol olsun.

Kalesi bi noktada kendi çeyizinde bulunan üç adet ejder yumurtasıyla rahmetli eşinin yakıldığı ateşe girer ama yanmaz.
Yanmamakla kalmadığı gibi bir de ateşin içinden yarca gibi çırılçıplak cillop bi şekilde çıkar. Burada sezonlardan biri bitiyor. İyi de oluyor.

İlerleyen bölümlerde Kalesi ortamlarda kölelerin, gariboların, çaresizlerin ve yine kölelerin çaresi olur. Güzel bir şekilde kendine ordu yapar... Hatta varlık içinde yokluk çeken hadımköylü tayfa Lekesizler'den özel harekat timi oluşturur. Telsiz kapatıp operasyonlara girer bu ekip.

Arkasına aldığı bu tayfayla bilumum mekanları basar, köleleri kurtarır, zenginlerin rızkına çöker...
Tabii bu ortamlar garibolar için de kolay olmaz ama artık devran dönmüş, ayaklar baş olmuştur.

Olaylar ilerledikçe Kalesi artık iyice etlenir, güçlenir ve Vesteros'u basmak tahta çıkmak için hazırlıklarına başlar.

Bu arada Ned Stark'ın kayıt altına alınmamış evladı Con Snow ise zorunlu şark hizmeti için gittiği duvar ortamlarında kazın ayağının öyle olmadığını fark eder.

Con Snow akgezerler tehlikesini görmüş ve çoktan g*tü atmıştır. Çünkü bu akgezerler öyle şuursuz bir tayfadır ki, elemanları öldürsen bile tekrar dirilir, yine de gelip senin canına kıymaya niyetlenir. Akgezer öldüğünü bile anlamaz, o derece.

İşte bu ahval ve şerait içinde Con Snow, duvarın iki yanındakileri birleştirip Akgezerlere karşı ortak bir şer ittifakı kurmak için kolları sıvar... Arada da vahşiler arasından bir kızıla cinsel münasebetle teması sağlar...

Bu arada Con Snow, Akgezerler ve reyizleri Night King'le de bire bir tanışma fırsatı bulur. Night King bir ara ellerini hayava kaldırır ve 'Bizde böyle Con Snow' der... Ölüyü diriltir ölüyü... Tüm Akgezerler emre biat eder, ayaklanır. İzleyicilerin götü atar bu sefer. Çünkü dizinin adı malum...

Arada atladığım bir iki karakter daha var. Mesela Adnan Sevişenses adasının prensini düelloda bayıltan ayı adam Mountain var... Bu ayı adam prens sevişenses'i feci şekilde bir yumrukta öldürür, PİSLİK!

Bu arada bu ayı adam, Tazı denen elemanın da kardeşidir. Tazı'nın kafayı ateşe tutup yakmıştı. Tazı zaten ateşten de bu yüzden korkuyormuş. Frankeştayn gibi...

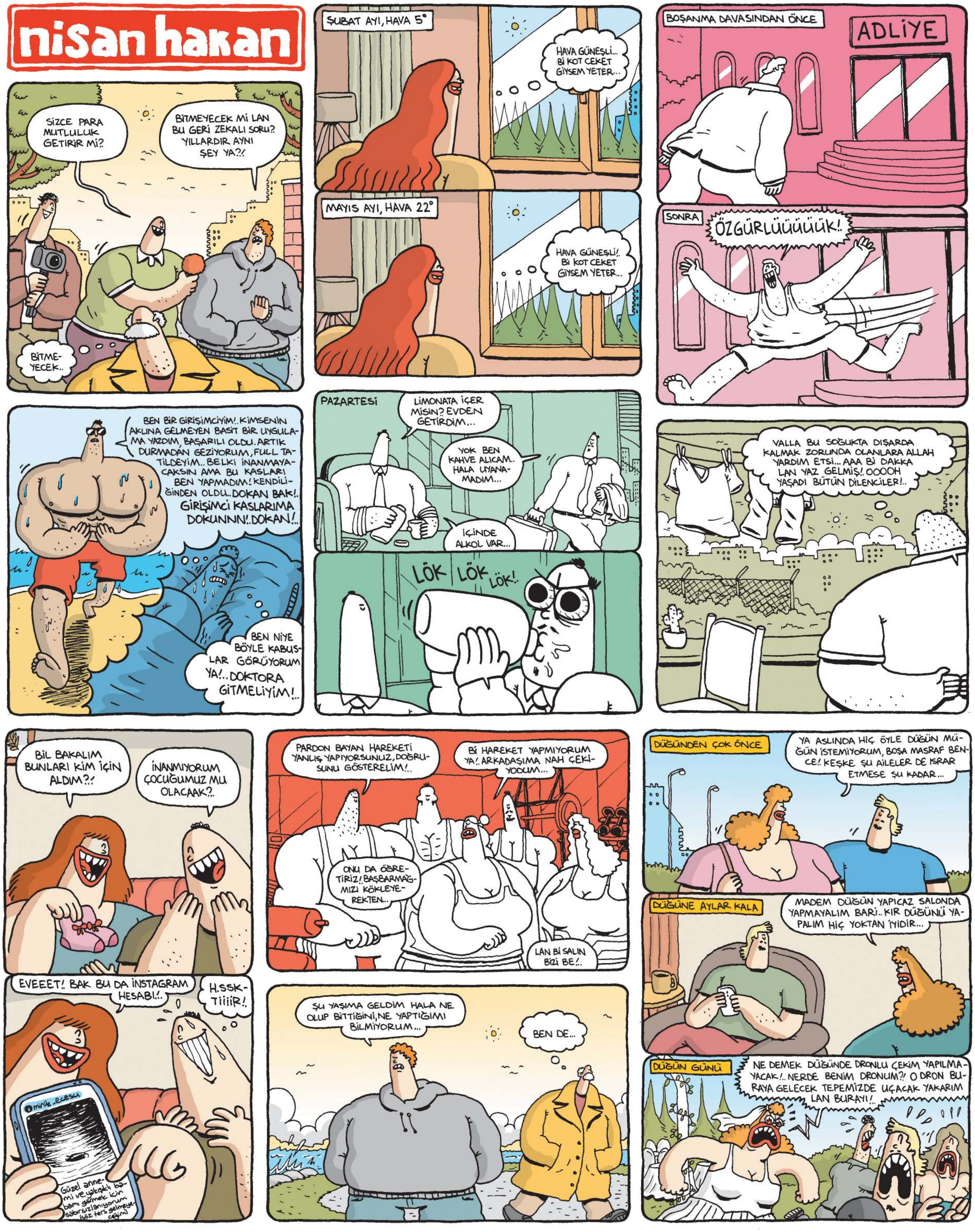
Ya bu arada iki farklı etnik grubu kardeş yapmaya çalışan Con Snow'u kendi adamları dele dele eleğe çevirir ve öldürür... Şimdiden herkes için ARE...

O esnada Vesteros'ta Demir Taht'a hallenen tüm krallar tek tek hakkın rahmetine kavuşur... Kendi evladını ve kardeşini öldüren şerefsiz Stanis Barateon filan da ful ölür... Beter olsun köpek. Gencecik kızını öldürdü.

Bir de Ramsey orçosu var ki hiç sormayın...
Dizinin en psikopat karakteri kendisi. Ona buna iş olur, dizide onca götlük yapan birey varken Ramsey gerçekten kalitesiyle ve orçoluğuyla ön plana çıkar. Mesela yavşağın ve gevşeğin önde gideni, aneyi bubeyi satan şeref yoksunu Theon Greyjoy'u bile köpeği haline getirmeyi başarır... Bu iblis soyunda işkencenin bini bir paradır. Her türlü pislik, yolsuzluk, üçkağıt, kötülük bu elemanda adeta vücut bulmuştur. Bir noktada Ramsey, Sansa Stark'ı karısı yapar ve ona da türlü türlü aile içi şiddet uygular.
Kızın tüm psikolojisini sağlığını güzelliğini bozar...
Ya yazıktır ya! Ya bu herif insanları sırf keyfine rahatsız eder... Birisi gibi ama tam bilemedim.

Neyse ki sonralara doğru kendi köpekleri tarafından mama olarak kullanılmak suretiyle aramızdan ebediyete intikal eder de biz de kendisinden kurtuluruz...

Ne pislik diziymiş ya. Yaz yaz bitmedi. Neyse haftaya finali yaparız olur biter... Soxam...

nisan hakan
SİZCE PARA MUTLULUK GETİRİR Mİ?
BİTMEYECEK Mİ LAN BU GERİ ZEKALI SORU? YILLARDIR AYNI ŞEY YA?!
BİTME-YECEK..
ŞUBAT AYI, HAVA 5°
HAVA GÜNEŞLİ... Bİ KOT CEKET GİYSEM YETER...
MAYIS AYI, HAVA 22°
HAVA GÜNEŞLİ!. Bİ KOT CEKET GİYSEM YETER...
BOŞANMA DAVASINDAN ÖNCE
ADLİYE
SONRA
ÖZGÜRLÜÜÜÜÜK!.
BEN BİR GİRİŞİMCİYİM!. KİMSENİN AKLINA GELMEYEN BASİT BİR UYGULAMA YAZDIM, BAŞARILI OLDU. ARTIK DURMADAN GEZİYORUM, FULL TATİLDEYİM.. BELKİ İNANMAYACAKSIN AMA BU KASLARI BEN YAPMADIM! KENDİLİĞİNDEN OLDU.. DOKAN BAK!. GİRİŞİMCİ KASLARIMA DOKUNNN!. DOKAN!..
BEN NİYE BÖYLE KABUSLAR GÖRÜYORUM YA!.. DOKTORA GİTMELİYİM!..
PAZARTESİ
LİMONATA İÇER MİSİN? EVDEN GETİRDİM...
YOK BEN KAHVE ALICAM.. HALA UYANAMADIM...
İÇİNDE ALKOL VAR...
LÖK LÖK LÖK!
VALLA BU SOĞUKTA DIŞARDA KALMAK ZORUNDA OLANLARA ALLAH YARDIM ETSİ... AAA Bİ DAKKA LAN YAZ GELMİŞ!. OOOOH YAŞADI BÜTÜN DİLENCİLER!..
BİL BAKALIM BUNLARI KİM İÇİN ALDIM?!
İNANMIYORUM ÇOCUĞUMUZ MU OLACAAK?!..
EVEEET! BAK BU DA İNSTAGRAM HESABI!..
H.SSKTİİİİR!.
minik_ecesu
Güzel annemi ve yakışıklı babamı görmek için sabırsızlanıyorum (söz ters gelmeyeceğim)
PARDON BAYAN HAREKETİ YANLIŞ YAPIYORSUNUZ, DOĞRUSUNU GÖSTERELİM!..
Bİ HAREKET YAPMIYORUM YA!. ARKADAŞIMA NAH ÇEKİYODUM...
ONU DA ÖĞRETİRİZ! BAŞPARMAĞIMIZI KÖKLEYEREKTEN...
LAN Bİ SALIN BİZİ BE!.
ŞU YAŞIMA GELDİM HALA NE OLUP BİTTİĞİNİ, NE YAPTIĞIMI BİLMİYORUM...
BEN DE...
DÜĞÜNDEN ÇOK ÖNCE
YA ASLINDA HİÇ ÖYLE DÜĞÜN MÜĞÜN İSTEMİYORUM, BOŞA MASRAF BENCE!. KEŞKE ŞU AİLELER DE ISRAR ETMESE ŞU KADAR...
DÜĞÜNE AYLAR KALA
MADEM DÜĞÜN YAPICAZ SALONDA YAPMAYALIM BARİ.. KIR DÜĞÜNÜ YAPALIM HİÇ YOKTAN İYİDİR...
DÜĞÜN GÜNÜ
NE DEMEK DÜĞÜNDE DRONLU ÇEKİM YAPILMAYACAK!. NERDE BENİM DRONUM?! O DRON BURAYA GELECEK TEPEMİZDE UÇACAK YAKARIM LAN BURAYI!.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Düz kaka yapmak ne biçim bitti ya. Ağabey bunu dümdüz de yapabilir yani insan. Ama yapamıyor. O kapıyı ilk kim açtı, ilk kim kaka yaparken bir yandan da bir şeyler yapmaya başladı, ne bileyim, bir şeyler okumak olsun, ne bileyim çay içmek olsun, ilk bunu kim yaptı acaba. Ondan sonra da gerisi geldi. Kuşaklar normal düz sıçamaz oldu. İlla bir şey yapılacak o tuvalette. Bir yandan da sıçarkene. Ben yıllarca direndim. Kiminle konuşsam, tuvalette mutlaka bir şeyler yaptıklarını söylüyorlardı. "Ben yapmayacağım, farklıyım ben" dedim. "Rock'çıyım ben" dedim. "Toplum ne yapıyorsa ben onun tam tersini yaparım" dedim. "Tuvalette bizim dergiyi mi okuyor bu insanlar, ben okumayacağım lan" dedim. Daha da neler dedim. O kadar çok şeyler dedim ki bu konuyla ilgili, yemin ediyorum çok şey dedim ya. Vallaha bak, çok konuştum bu konuyla ilgili. Konuş konuş konuş, konuş konuş konuş, o kadar çok konuştum ki. Ne gerek vardı acaba bu kadar çok konuşmaya. Bu konuyla ilgili bu kadar çok konuşmaya acaba ne gerek vardı. Çünkü bir şeylerden kaçıyordum, biliyordum. Kendimden kaçıyordum. Çünkü tuvalette ben de bir şeyler yapmak istiyordum. Ben de artık düz kaka yapmak istemiyordum. Hiç kimse düz kaka yapmıyordu, ben niye bir tek düz kaka yapıyordum. Rock'çıysam da rock'çıydım. Rock bu değildi zaten. Evet rock isyandı belki ama yani bu benim yaptığım da şimdi ne tırt bir isyandı. Rock'a leke süren bir isyandı. Bu muydu yani rock'çılık. "Buysa rock'çılık, demek ki bu rock'çılıkta bir yanlış var, ben rock'çılığı belki de yanlış yorumlamışım" diyerek, o gün öyle elimde dergiyle girdim tuvalete. Ve başladım dergiye şöyle göz gezdirerek sıçmaya. Size şu kadarını söylemek istiyorum, dergiyi okumadım, dergiyi yaşadım adeta. Ben bugüne kadar dergi okumamışım, size öyle söyleyeyim. Karikatürlerin içine girdim çıktım, çininin kokusu geldi burnuma. Yazılara ayrı koptum. Ağladım. Yıllarca neler kaçırdığımı anladım, yıkıldım. Düz kaka yapmak uğruna kendime nasıl da yazık etmişim. Bir kez geldiğimiz şu dünyayı kendime zehretmişim. Ağladım. Çok ağladım. Fakat bir şey söyleyeyim, arayı da kapattım ha. Tuvalette ingilizce öğrendim mesela. Çok iyi değil ingilizcem şu anda ama idare de ediyoruz. İngilizce stand-up bile yapıyorum. Nereden nereye. Düz kaka yapmaya devam etseydim olmazdı mesela bak böyle. İnsanı kasan bir şeymiş düz kaka yapmak. Ben düz kaka yapmayı bıraktığım günden beri yol aldım. Kendimi geliştirdim. Düz kaka yapan bir insanın kendisini geliştirmesi mümkün değil. Çok geç vardım bir şeylerin farkına. Zayi olan yıllarıma yanarım. Kim bilir belki de şu anda ordinaryüs profesör seviyesinde bir insan olacaktım. Napalım. Buna da şükür. Ya hiç uyanmasaydım mevzuya. İşte onu düşünmek bile istemiyorum. Onu, aklımdan bile geçirmek istemiyorum. Ağlıyorum.
æ Geçenlerde de Zanzibarlı bir ressamın belgeselini izledim. Hiç bu kadar manyakça bir şey izlememiştim. Ressamın tek derdi, o resmi o gün yapıp satmak. Karın tokluğuna. Sokakta satıyor. Resim yapmaktan nefret ediyor fakat, "ne yapayım yani, hırsızlık mı yapayım" diyor. Gerçekten çok ilginç bir bakış açısı vardı olaylara. Mecburiyetten yapıyor yani. En ufak bir sanat sevgisi yok içinde. Evden ise kadar belli bir mesafeyi yürüyerek, belli bir mesafeyi ise spor amaçlı koşarak gidiyor. Sporunu da asla ihmal etmiyor. Göbeği de önden koşuyor ama. Bir o yana bir bu yana, sallana sallana. Sonra da otobüse biniyor. Bütün bunların hepsini aynı kıyafetlerle yapıyor. Tişört, pantolon. İş yerine gidiyor. Önce boyacıdan boya alıyor. Pet şişelerde boyalar. "Parasını tabloyu satınca öderim" diyor bir de boyacıya. Her türlü zarar yani. İnsana verdiği zarara üzülmem de, sanata da zararı var. Önceleri hayvan resimleri çiziyormuş. Kimse almayınca tablolarını, buna demişler ki, "bizim Zanzibarlı yerlileri çiz, bak onlar gider" demişler, hemen Zanzibarlı yerlilerin resimlerini çizmeye başlamış. Hayatımda bu kadar çirkin eserler görmedim. Kendince bir stilize etmiş, sürekli aynı şeyi çiziyor. Aynı tablo içine diyelim Zanzibarlı on yerli çiziyor, hepsi aynı, sadece renkleri değişik oluyor. İnanılmaz sinir bozucu her şey. "Çocuk okutuyorum" diyor. La sen çocuğu nası okutacan. Okutaman sen o çocuğu bu tablolarla. "Hırsızlık mı yapaydım?" E dolandırıcılık yapıyon resmen, aynı şey. Resimden sanattan anlamayan kim varsa kakalıyon işte tabloları. Sonra derken Zanzibarlı bir yerli geldi çarşıya. İş aramaya diye gelmiş. Ressam kişimiz buna hemen kendi sandviçinden biraz ikram etti. Bu arada sandviççiye de para vermedi tabii ki. "Sonra öderim" dediydi sandviççiye de belgeselde. Zanzibar'ın manyak ressamı resmen. İstiklal'in manyak şairi vardı bildin mi. Aynısı. Sonra diyor ki yerliye, "senin" diyor "resmini çizeyim, aynını çizerim" diyor. Bir lokma sandviçle yerliyi kendisine model ediyor. Ortaya çıkan sonuç ise aynı. Aynı derken, yani daha önce tablolarında çizdiği yerliler neyse, aynısı. Ben zannettim ki, bu defa bir göz çizecek, bir ağız, bir ifade, bir şey çizecek. Yok aga yok. Daha önce ne çiziyorsa yine aynısı. Boşa oturttu adamı karşısına öyle saatlerce. Belgeseli izlerken nutkum tutuldu. Keşke bizim manyak şairin de belgeselini çekselerdi dedim içimden hep, resmen o oldu.
æ Hoşça kal.

"HEY"
30 Nisan Salı / **Antalya Kaleiçi Simurg** / Saat: 21.00 / bilgi: 0543 537 23 23
4 Mayıs Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 22.00 / bilgi: 0216 345 54 49

CEM GÜVENTÜRK

İLKER ALTUNGÖK

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

● Konya'daki şu şirkete Lego Teknik setini gönderen kim? Adamlar maşallah Lego'nun bütün maharetlerini sergiledi, seneye ortaokullar arası bilim şenliğinde mansiyonları garanti.

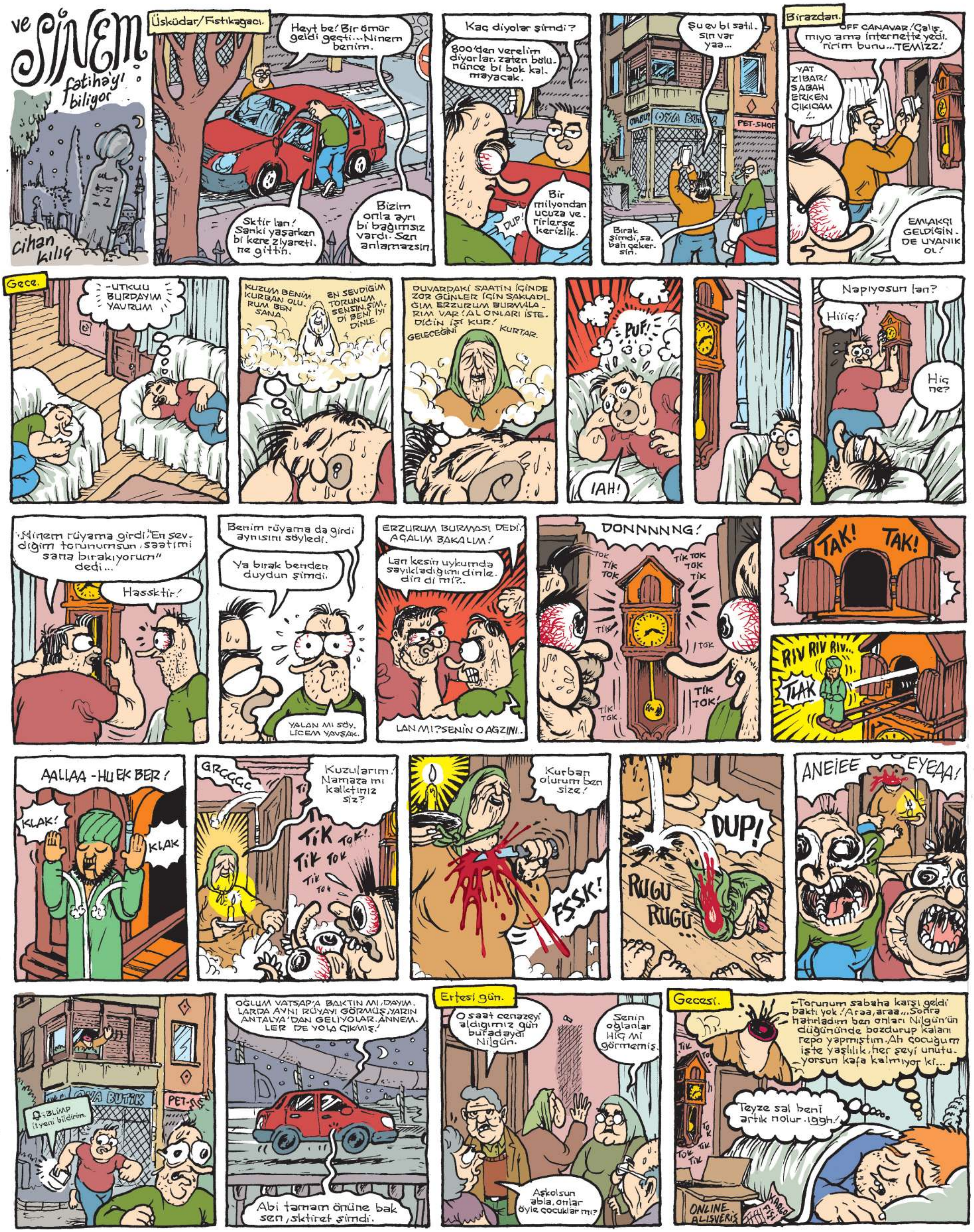
● Ortalama bir Halk TV izleyicisi özel üretim çelik budama makasıyla bahçıvanlık yapıyor, sürmene bıçağıyla kâğıt kesiyor, makas bıçakla patates kesiyor, tohum ekiyor, ekin biçiyor; resmen doğada kendi başına kırk güne kadar yardım almadan yaşayabiliyor. En azından benim aklımda canlanan bu.

● Google çok iyi de, iyiden iyiye evimizin yolunu bulamaz olduk google olmadan. İlk bir kaç yıl google'ı ben de destekledim. Ha şimdi "vay efendim benim bilgilerimi kaydediyorlar, beni adım adım izliyorlar," diye değil de inceden bir gerizekâlılaştırmaya başladığı için uyuz olmaya başladım. Yoksa benim bilgilerimi, her gün ne yapıp ettiğimi, nereye gidip geldiğimi izlemesi Google'ın kendi kerizliği. Arkadaş ben yeri geliyor "Ulan acaba bu forkliftlerin tanesi kaç lira?" diye merak edip forklift fiyatlarını araştırıyorum, yeri geliyor "Diyelim ki Rodos'ta oturuyorum ve Kanarya Adalarına gitmek istedim, bunu nasıl yapacağım," diye merak edip Rodos- Kanarya Adaları uçak bileti aratıyorum (Londra üzerinden tek aktarma). Danimarka özel emeklilik sigortası da aratıyorum, Çankırı Yeşilören'e otobüs bileti de, İl Özel İdaresi'ndeki İçişleri ve Çeşitli İşler İhtisas Komisyonu üyelerinin kimlerden oluştuğunu da. Varsın gerisini google düşünsün, benim için çok da fifi, abuk subuk reklamlar gösterip dursun, hesapta yapay zekâ, benim gibi adama hiç reklam göstermemenin daha mantıklı olacağını kavrayabilmiş değil henüz. Bütün gün gezdiğim internet sitelerinde yaldır yaldır çıkan forklift, kpss, Kanarya Adaları'ndaki otel reklamlarından da hiç yılmıyorum doğrusu. Ama her aklıma geleni google'a sormak google'ı ne kadar aptallaştırıyorsa beni de o kadar aptallaştırıyor: Geçen gün sözlükte bir kelimeye bakarken kendimi alfabeyi içimden sıralarken buldum, O'ile başlayan kelimenin sözlükte nerede, hangi harften önce, hangi harften sonra geldiğini hatırlamak için. Yarın öbür gün sözlüğü elime alıp control+f yapmaya çalışacağım kesin gibi bir şey.

● Tabii ülkenin resmi haber ajansı da google translate'le İngilizce haber hazırlarsa onun kaderi de benden farksız değil. Hatta ülkenin haber ajansında yirmi yıl sonraki hâlimi görüyorum.

● Dış güçler yok değil var. Ama sana dış güç de Makedonya'ya değil mi? Dünya üzerinde iki yüz ülke var, her birine yüz doksan dokuz dış güç var: Bize yüz doksan dokuz da, Andorra'ya iki, Malta'ya yedi, Finlandiya'ya kırk beş değil. Hepsine üç aşağı beş yukarı aynı. Dış güç dediğin elti gibi bir şey, kimisi birbiriyle iyi geçinir gibi gözükür ama son tahlilde hiçbiri diğerini çok sevmez. Öyle her dakika dış güçlerden yakınmak "Eltilerim beni hiç sevmiyor," demek gibi bir şey. Ulan eltilerin birbirlerini seviyor mu sanki? Şahsi bir şey yok, o eltiliğin doğası zaten. Ben de bir sabah bunaltıcı düşlerden uyandığımda, kendimi devcileyin bir eltiye dönüşmüş olarak bulsam ben de eltilerimi sevmem, eltilerim beni zaten hiç sevmez. Eltilik odur. Zaten geçmişte ülkelerin birbirlerine gönderdikleri temsilcilere büyükelti denirmiş desem başım ağrımaz. Benim başım çok ağrımaz zaten, en kötü yatmadan önce bir alka seltzer çakarım, pırıl pırıl kalkarım.

● Ha sen yine de dış güçlerden çok yakınıyorsan akünü sırtında taşıyacaksın. Alın size yüz yıl sonrasına enfes bir atasözü. Üstelik İngilizcesi, ama Anadolu Ajansı İngilizcesi daha anlamlı. Bir nevi zemheride yoğurt isteyen, cebinde inek taşır gibi bir söz. Üstelik aküyü özkaynak olarak düşünecek olursanız feci şekilde de anlamlı gibi. Ortaokul Türkçe kitabında iki paragraf açıklaması olacak fenni, iktisadi, coğrafi ve de alafortanfoni bir laf. Ama yine de cepte taşınan inek kadar anlamsız da gibi. Bilemedim. Benden ne kadar ata olursa bundan da o kadar atasözü olur galiba.

ve SİNEM fatiha'yı biliyor
cihan kılıç
Üsküdar/Fıstıkagacı.
Heyt be! Bir ömür geldi geçti...Ninem benim.
Sktir lan! Sanki yaşarken bi kere ziyareti. ne gittin.
Bizim onla ayrı bi bağımsız vardı. Sen anlamazsın.
Kaç diyolar şimdi?
800'den verelim diyorlar. zaten bölününce bi bok kalmayacak.
Bir milyondan ucuza verirlerse kerizlik.
DUP!
Şu ev bi satılsın var yaa...
Bırak şimdi, sabah çekersin.
Birazdan.
OFF CANAVAR! Çalışmıyo ama internette yedirir													im bunu...TEMİZZ!
YAT ZIBAR! SABAH ERKEN ÇIKICAM!
EMLAKÇI GELDİĞİNDE UYANIK OL!
Gece.
-UTKUU BURDAYIM YAVRUM
KUZUM BENİM KURBAN OLURUM BEN SANA.
EN SEVDİĞİM TORUNUM SENSİN. ŞİMDİ BENİ İYİ DİNLE.
DUVARDAKİ SAATİN İÇİNDE ZOR GÜNLER İÇİN SAKLADIĞIM ERZURUM BURMALARIM VAR! AL ONLARI İSTEDİĞİN İŞİ KUR! GELECEĞİNİ KURTAR.
PUF!
IAH!
Napıyosun lan?
Hiiiç!
Hiç ne?
"Ninem rüyama girdi; "En sevdiğim torunumsun, saatimi sana bırakıyorum" dedi...
Hassktir!
Benim rüyama da girdi aynısını söyledi.
Ya bırak benden duydun şimdi.
YALAN MI SÖYLİCEM YAVŞAK.
ERZURUM BURMASI DEDİ. AÇALIM BAKALIM!
Lan kesin uykumda sayıkladığımı dinledin di mi?..
LAN MI? SENİN O AĞZINI..
DONNNNNG!
TİK TOK TİK TOK
TAK! TAK!
RIV RIV RIV...
TLAK
AALLAA-HU EKBER!
KLAK!
KLAK
GRCCCC
Kuzularım! Namaza mı kalktınız siz?
TİK TOK TİK TOK
Kurban olurum ben size!
FSSK!
DUP!
RUGU RUGU
ANEIEE EYEAA!
BLİMP İlyeni bildirim.
OYA BUTİK
PET-
OĞLUM VATSAP'A BAKTIN MI, DAYIMLARDA AYNI RÜYAYI GÖRMÜŞ, YARIN ANTALYA'DAN GELİYOLAR ANNEMLER DE YOLA ÇIKMIŞ!
Abi tamam önüne bak sen, sktiret şimdi.
Ertesi gün.
O saat cenazeyi aldığımız gün buradaydı Nilgün.
Senin oğlanlar HİÇ Mİ görmemiş.
Aşkolsun abla, onlar öyle çocuklar mı?
Gecesi.
-Torunum sabaha karşı geldi baktı yok! Araa, araa... Sonra hatırladım ben onları Nilgün'ün düğününde bozdurup kalanı repo yapmıştım. Ah çocuğum işte yaşlılık, her şeyi unutuyorsun kafa kalmıyor ki...
Teyze sal beni artık nolur. ıggh!
TİK TOK TİK TOK
ONLINE ALIŞVERİŞ
KARGO FİŞİ

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Fikirler yazıyla ölür, okurken yeniden doğarlar."

Platon

● **Tüm günler birbirine denk, eşit. Eşitler arasında birinci olan tek gün, 1 Mayıs. Gezegenimizin bütün işçilerine kutlu olsun...**

● Çağımızın tipik özelliği: İdol çok fazla ama ideoloji yok!

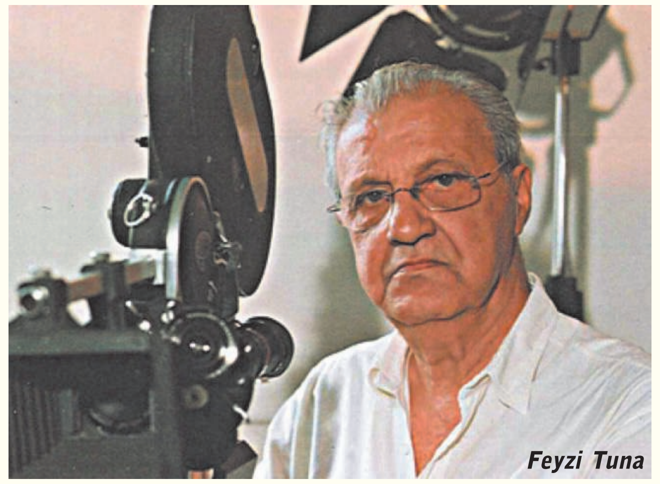
● **"Kemalizm" kavram olduğu için yumruklama şansları yok. Onun yerine buldukları ilk somut Kemal'le idare ediyorlar...**

● Peygamber inen toplumlarda bariz kibir var. Esasen dipteki derin utancı gizlemek için var. Çünkü dinler, ahlak eksikliği olan topluluklara inmiştir...

● **Görüntü popülerleştikçe, Yazı'nın karizması artıyor...**

● Paşa Gönül Kriterleri: "Eylül, ayların en zalimi" dizesini yazsa yazsa Gülten Akın yazardı. "Ekim, ayların en zalimi" mısrası, Edip Cansever'e ait olurdu. "Kasım, ayların en zalimi" ise sanki bana Attila İlhan gibi geldi...

● **Yıl 1977... yönetmen Feyzi Tuna, "Çöp" isimli bir belgesel çeker. Metin yazarı Umur Bugay, görüntü yönetmeniyse Gani Turalı'dır. Ekip bir hafta boyunca, sabahın kör karanlığında kalkıp çöpçülerle birlikte şehri dolaşır. Rutin işleyiş dışında, yanlış yerlere konulan ve yalılardan denize dökülen çöpleri de çekerler. Bu mesai sırasında Feyzi Tuna, çöpçülerle ilgili korkunç bir hakikate de vakıf olur. devamını rejisörden okuyalım: "Çöpçüler nasıl yaşıyor? Filmde anlatmamın mümkün olmadığı bir şey öğrendim. 'Anlatayım mı?' diye sordum. 'Hayır, sakın!' dediler. Çöpçülerin yaşadığı bir alan, bir coğrafya vardı. Kamyonlar da, yatakhaneler de oradaydı. Duvarlarda da İstanbul Belediyesi'nde çöpçü olarak görev yapmış insanların resmi asılıydı. Bunlardan bir kısmı siyah paspartu içindeydi. Onlar kim? Ölmüş olanlar. Dikkat ettim, emekli oldukları yaş ile ölümleri arasında süre, hiçbirinde altı ayı geçmiyordu. Bir tesadüf mü? Altı ayı geçen yok! 'Niye ölüyorlar?' diye sordum. Temiz havayı soludukları için ölüyorlarmış. Çöple yaşamaya alışmışlar. Ciğer, emekli olduktan sonra temiz havayla temas ettiği zaman, bünye reaksiyon gösteriyormuş. 'Bunu filme koyayım' dedim. 'Sakın! Çöpçü bulamayız' dediler." Vay zalım dünya, emekli olduktan sonra hayatın tadını çıkarmak için sadece yarım yılları var çöp emekçilerinin, ciğerleri temiz havayı daha fazla kaldıramıyor! Dilara Balcı'nın Feyzi Tuna'yla yaptığı uzun söyleşiden oluşan "Her Film Bir İmtihandı" adlı kitap, sinema (ve bilhassa Yeşilçam) meftunları için bir hazine adeta. (Agora Kitaplığı)**

Feyzi Tuna

● Edebiyatta Bilinç Akışı: Bilincin akışına ölürüm James Joyce!

● **Fransız çizer Guy Delisle, animasyon yönetmenliği için birkaç aylığına Kuzey Kore'ye gitmiş ve bu ülkede yaşadıklarını çizgi roman haline getirmiş. Kara Karga Yayınları'ndan çıkan ve Pyongyang -Kuzey Kore'de Bir Yolculuk adını taşıyan kitap sağlam gözlemler, ilginç tespitler, neşeli detaylar barındırıyor. Bir solukta okudum. Yer yer batının tepeden bakışına rasgelsem de, siyaset ve çizgi roman meraklılarına hararetle tavsiye edeceğim bir çalışma. Amerikan emperyalizmine kafa tuttuğu için destekliyorum Kuzey Kore halkını. Ama aynı halkın, imtiyazlı yöneticiler tarafından paranoyak bir topluma dönüştürülmesi de sinir bozucu. Güney Kore capitalist fakat göreceli bir demokrasiye sahip. Kuzey Kore despotic fakat emperyalizm karşıtı. Peki ya biz? Hem vahşi kapitalizmin baskısını günbegün yaşıyoruz, hem de despotic politik iklimi soluyoruz. Iki Kore'nin toplamı gibiyiz! Reva mı peki bu güzel halka? Vallahi değil, billahi değil!**

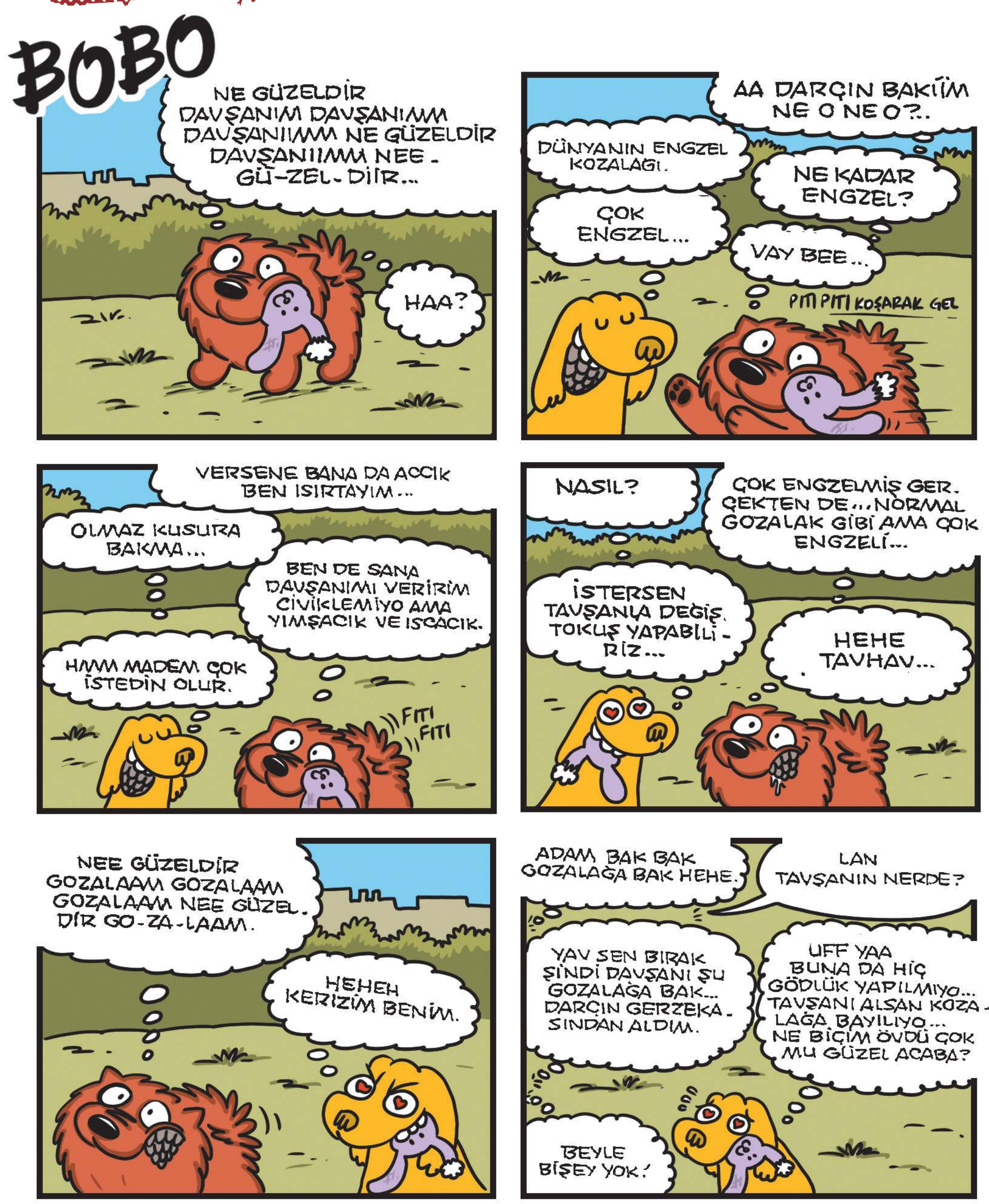

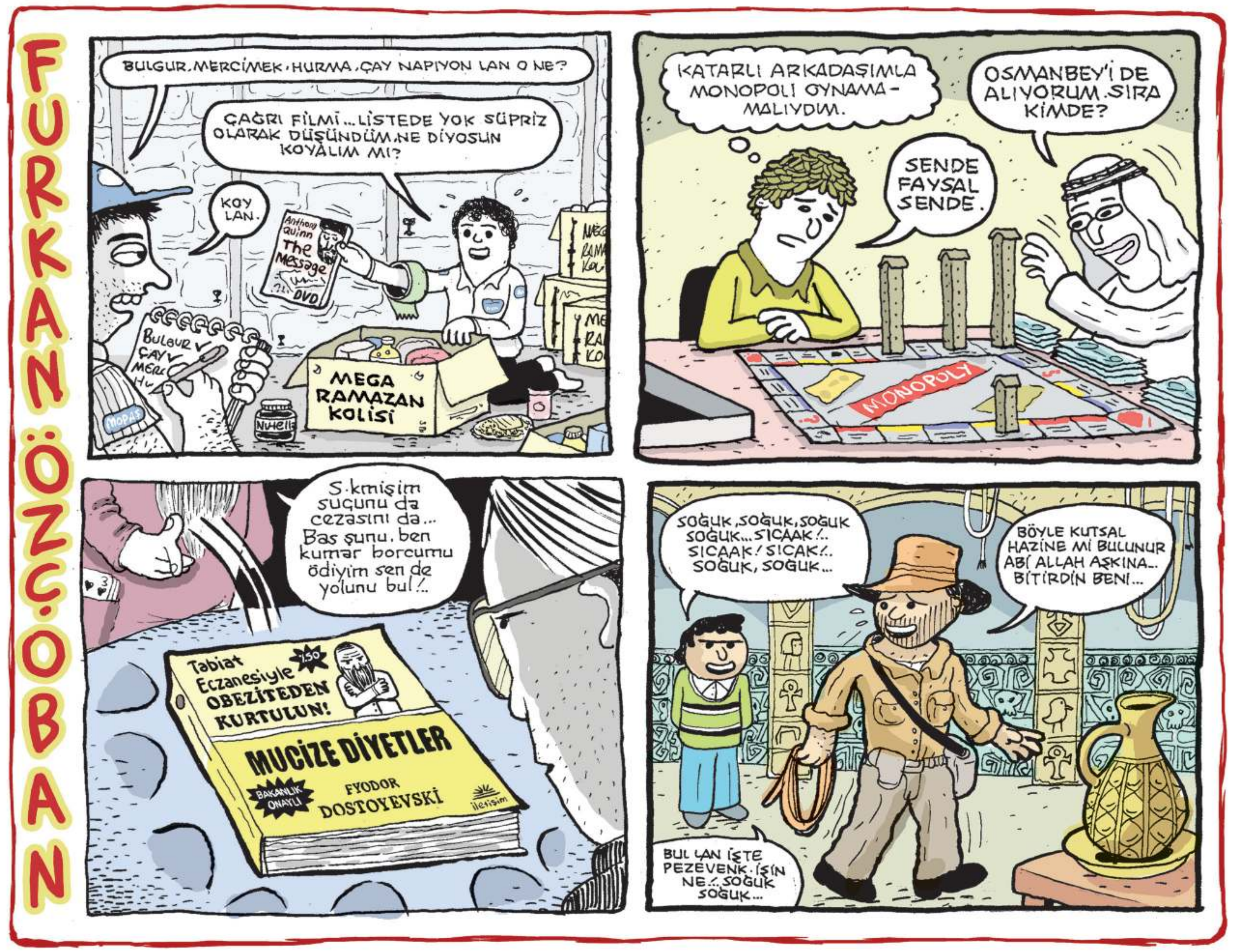
'Kuzey Kore'de giyim mağazası çizimi'

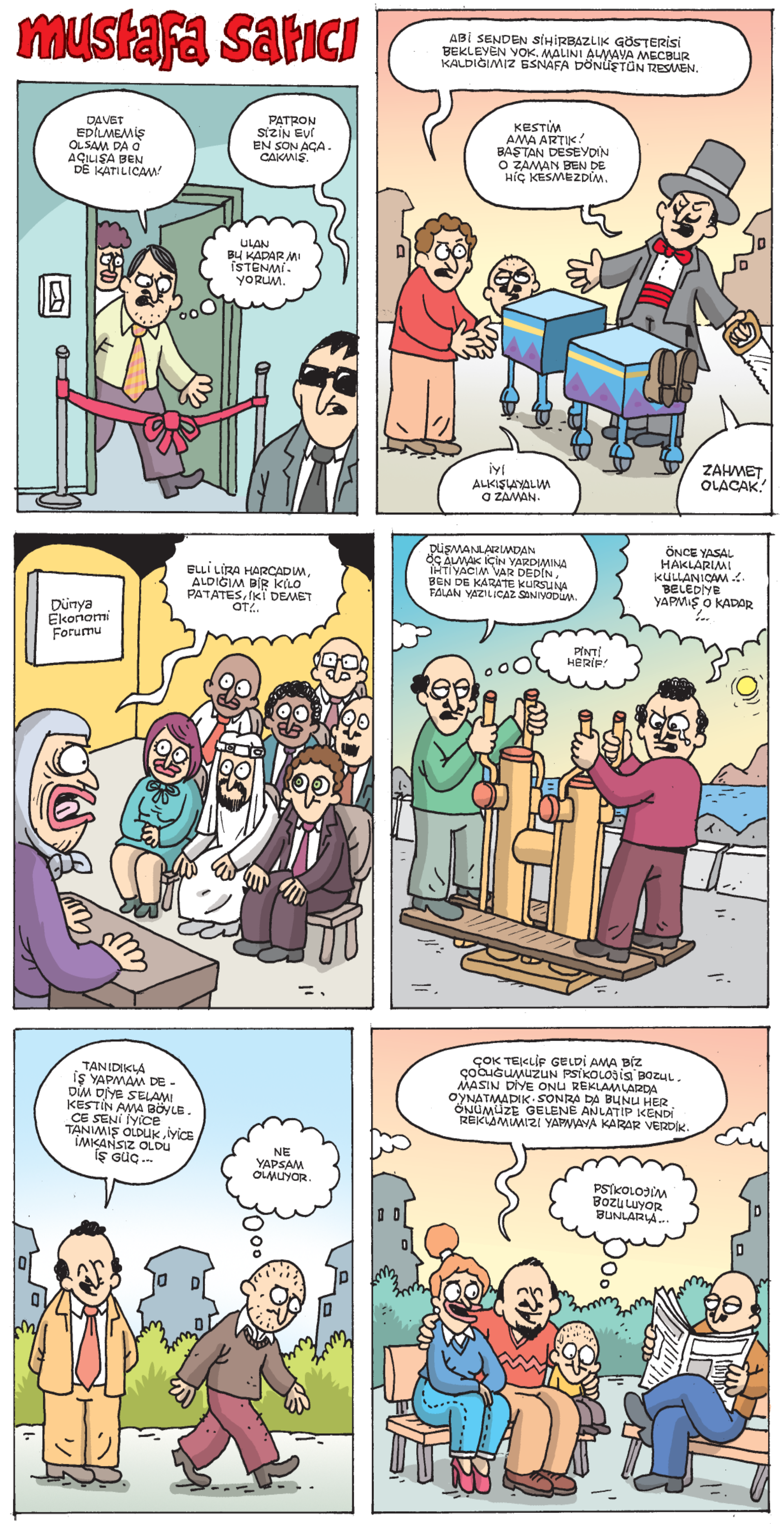
● Sevgili okuyucu, sen bu satırları okurken, ben başka satırlar yazıyor olacağım...

Duyuru: 14 Mayıs Salı, 21:00'de Asmalımescit Mask sahnesinde olacağım. Çağdaş Erçelik, kabare şarkılarıyla programa renk katacak. Ayarlayın bunları!

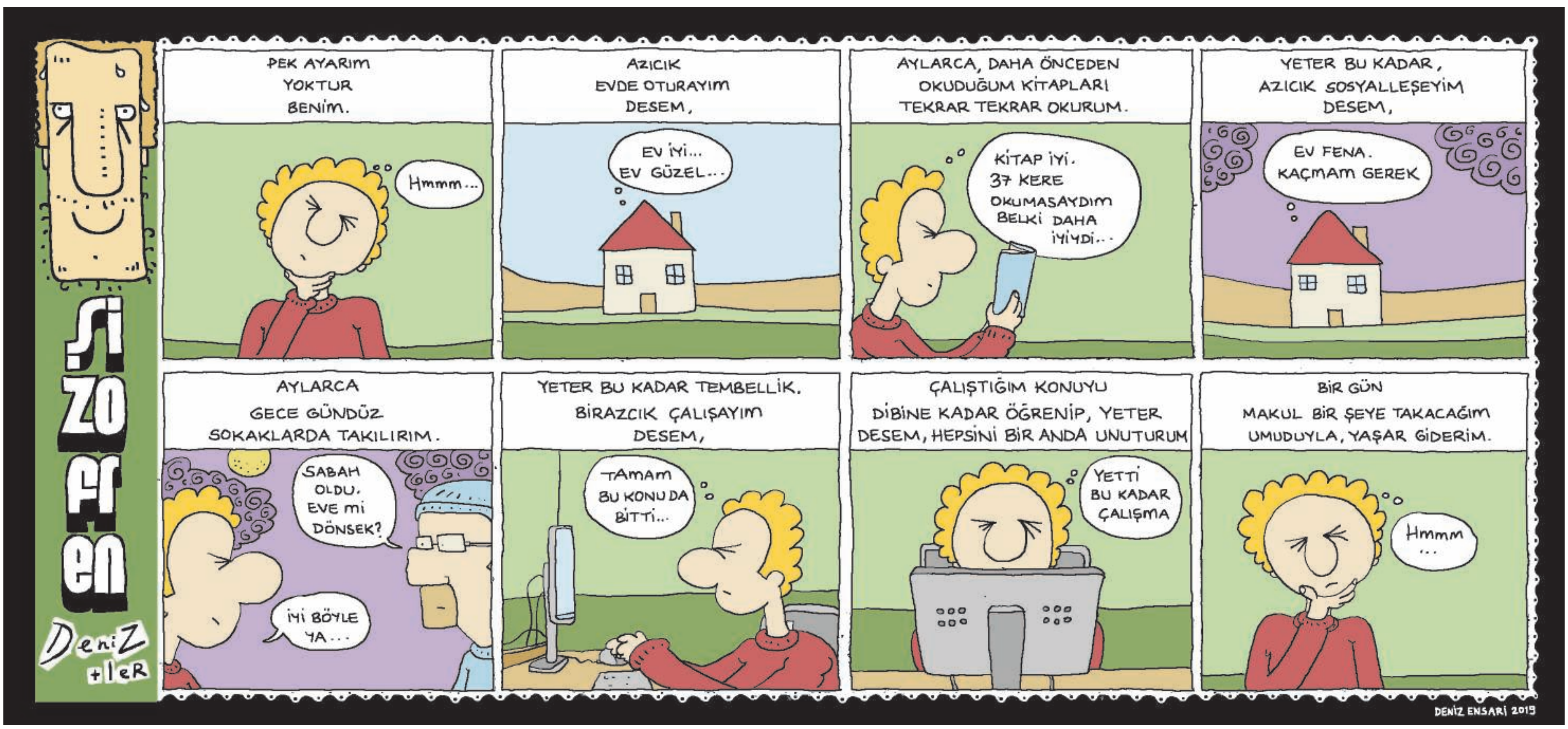
vedatozdemiro@gmail.com

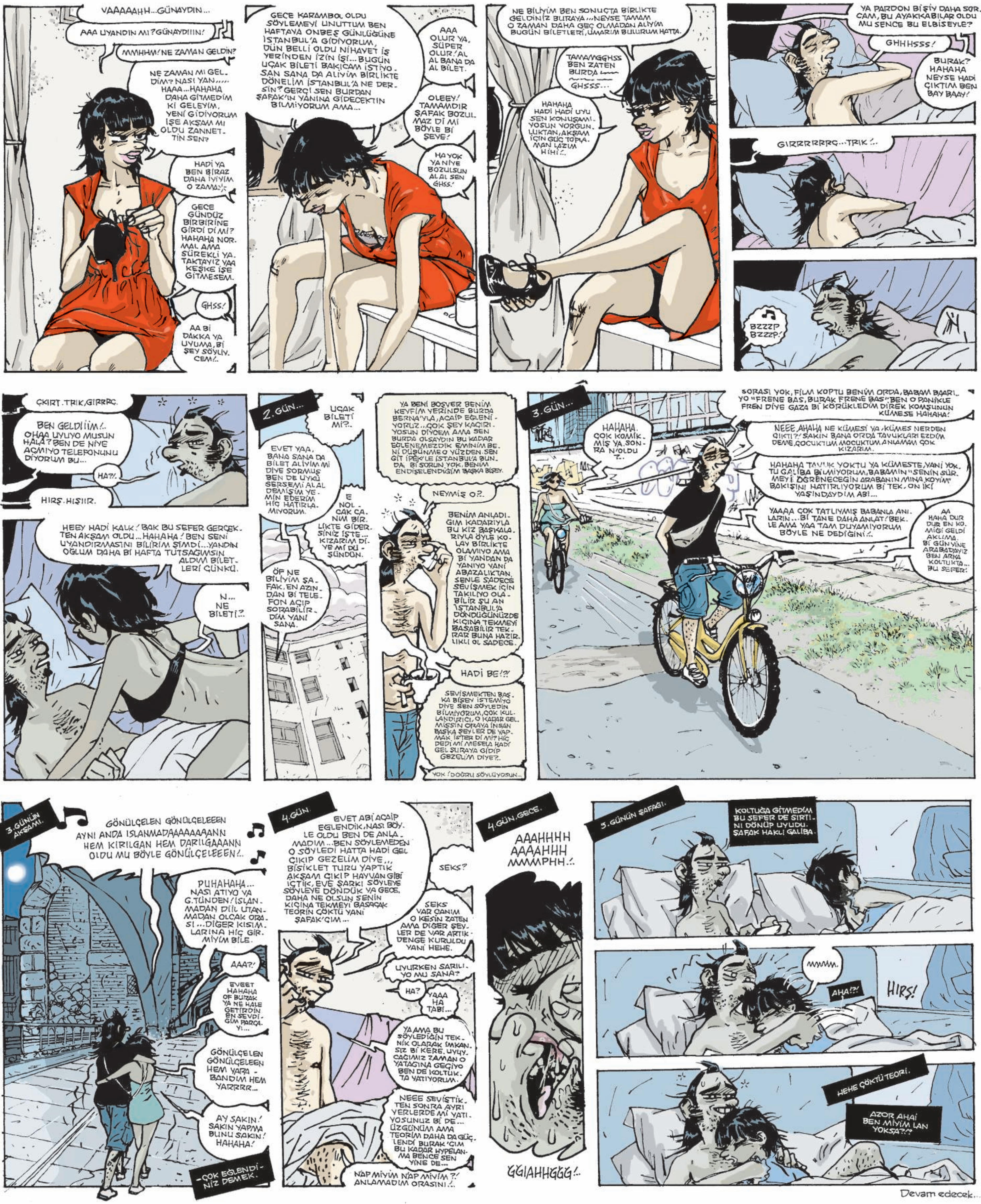

cihan ceylan
DÖVÜŞ TURNUVASI VAR DİYE SES ETMİYORUM, TURNUVADAN SONRA KESECEKSİN O SAÇLARI.
YAA HSSSSH! Bİ UĞRAŞMA BENLE !!!
TURNUVAYI DA Bİ KAZANAMA VERİCEM VALLA Bİ KUYUMCUNUN YANINA! EŞŞEK GİBİ ÖYLE YATIRMAM EVDE!
Maç sonu basın toplantısı.
SEÇKİN KAYA İKS SPORT!.. HOCAM ŞUNU SORUCAM; BU FOTBOL ŞORTLARININ İÇİNDE ZATEN KÜLOT VAR BU YETERLİ MİDİR YOKSA YİNE DE EKSTRADAN BI KÜLOT DAHA MI GİYİLİR? TEŞEKKÜRLER!..
ŞUNU ÇIKARTIN DIŞARI YA!..
BANA BAK BONCUK, ÜLKE OLARAK SİYASİ ÇALKANTIDAYIZ. KOCA 70'LERİ BONCUKLUKLA YİYEMEZSİN, TARAFINI SEÇECEKSİN! OH BE NE ALA BEN BONCUĞUM DE ÇIK İŞİN İÇİNDEN, BİZ KERİZ MİYİZ LAN?
RABBİM BÖYLE YARATMIŞ ABİ BEN NAPIM, SIRF BEN DİİL Kİ BİR SÜRÜ BONCUK VAR. HEM BELKİ BİZ DE AYRI BİR SINIFIZ NE BİLİYOSUN BIRAK BEN YOLUMA GİDEYİM ABİ...
ULAN BONCUK ...
KOLONYAYI BOL GETİRSEYDİNİZ KOMŞULAR BU SEFERKİ ACILI ANNEDE BİLEK ÇOK.
ACILI ANNEYİ GÖSTER GERİSİNE KARIŞMA, HALLE. DERİZ...
Dur bakim lan Breyv Hart'ın olduğu zamanlarda bizde ne varmış..... Piii Karesioğulları Beyliği...

ŞİZOFREN
DeniZ +leR
PEK AYARIM YOKTUR BENİM.
Hmmm...
AZICIK EVDE OTURAYIM DESEM,
EV İYİ... EV GÜZEL...
AYLARCA, DAHA ÖNCEDEN OKUDUĞUM KİTAPLARI TEKRAR TEKRAR OKURUM.
KİTAP İYİ. 37 KERE OKUMASAYDIM BELKİ DAHA İYİYDİ...
YETER BU KADAR, AZICIK SOSYALLEŞEYİM DESEM,
EV FENA. KAÇMAM GEREK
AYLARCA GECE GÜNDÜZ SOKAKLARDA TAKILIRIM.
SABAH OLDU. EVE Mİ DÖNSEK?
İYİ BÖYLE YA...
YETER BU KADAR TEMBELLİK. BİRAZCIK ÇALIŞAYIM DESEM,
TAMAM BU KONU DA BİTTİ...
ÇALIŞTIĞIM KONUYU DİBİNE KADAR ÖĞRENİP, YETER DESEM, HEPSİNİ BİR ANDA UNUTURUM
YETTİ BU KADAR ÇALIŞMA
BİR GÜN MAKUL BİR ŞEYE TAKACAĞIM UMUDUYLA, YAŞAR GİDERİM.
Hmmm ...
DENİZ ENSARİ 2019

Çarpışma İpek & burak

Yazan çizen OKY

Devam edecek...

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

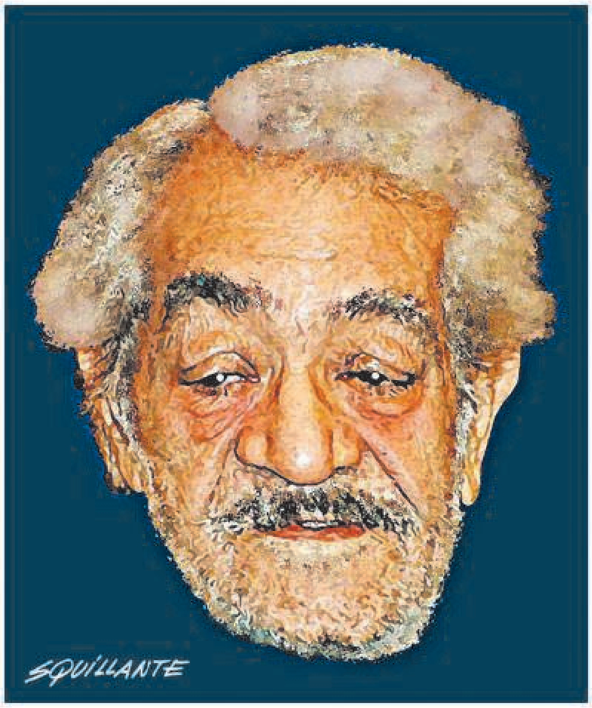
"Çoklarından düşüyor da bunca/ Görmüyor gelip geçenler/ Eğilip alıyorum/ Solgun bir gül oluyor dokununca."

Behçet Necatigil

"İYİLER ADASI"
Sadece iyi insanların kabul edileceği bir ada. "İyiler Adası" Bir okyanusta.
Ben de kabul edilmiştim. ("Kabul edilmişler") "Bu arkadaş da gelebilir…" (Utangaç gülümsedim--"aa, estağfirullah"da demiş miydim?--) Rüya değil. Rüyamda olmuş değil. Rüya ile hiçbir ilgisi yok denebilir mi? Rüyalarla? Denmez. O da denmez. Tam doğru olmaz. Yalan olmasın. Sınırların (hâlâ ıslak, taze) bir suluboya resimde olduğu gibi birbirinin içine doğru yavaşça eriyip sızdığı başka türlü bir çeşit vakitlerdi. Hayalle gerçek. Anlatacağım. Baştan başlamak lazım ama.

Ara Güler 1928-2018 (Beyoğlu)

Çok eski zamanlardı. Epey. (birkaç tane "çok"--anca yeter--)
Sadece en küçük boy, dar iki çelik masanın,(o da parke tahtası dizer gibi köşeleme birbirlerine yaslayaraktan) anca sığdırılabildiği o daracık, penceresiz, kutu gibi han odası. Dört duvar. (biz aramızda "Büro" diyoruz) "Büro"muz İstiklal Caddesinin tam üzerinde ama. Fitaş sinemasının karşılarında bir yerlere denk geliyor--hâlâ var mı o han--) Eflatun abiyle. İkimiz. "Ressam" diye bir meslek vardı.(Artık yok o şekli) Her çeşit resim işleri/grafik, çok çok kısa çizgi filmler falanlar filanlar yapıyoruz. (güya--nadiren--) Çoğunlukla işsiziz. (önümüzden kartonlar eksik olmuyor yine de, durmadan, habire birşeyler çizip duruyoruz)

Eflatun Nuri 1927-2008

Caddede karlar yağıyor. Tipiye dönüyor. Elimizde sıcak simitler. (rutin yiyeceğimiz--hep beş parasızız---çayı yazdırıyoruz--)Merdivenlerden hızlı hızlı çıkıyoruz. "Büro" sıcacık. Karları göremiyoruz. Pencere yok ama duvarlar daha güzel; Eflatun abinin, evinden; kişisel arşivinden getirdiği; Disney çizgi filmlerinin en, en eski; ilk ilk versiyonlarının şahane, rengârenk sahneleri asılı--Bambi, Pamuk Prenses, Pinokyo'yu okula giderken baştan çıkartmış o dolandırıcı iki arkadaşı Tilki ile Kedi. Dev Lunapark'a doğru güle oynaya yürüyorlar--Flash Gordon/Baytekin diğer duvarda--Dubout'nun karikatürleri/Eflatun abi hayran) Hepsi, hepsi de dumanlar arasından ama. Belli belirsiz. Bulanık bulanık.(ikimiz de hiç aralıksız, elimizden sigara düşmüyor-- İçerisi sürekli sisli puslu bir gece yarısı havasında--masa lambalarının yüzlerimizin yarısını aydınlatan keskin ışıkları, sert gölgeler/Alman Expresyonistlerivari bir hava)

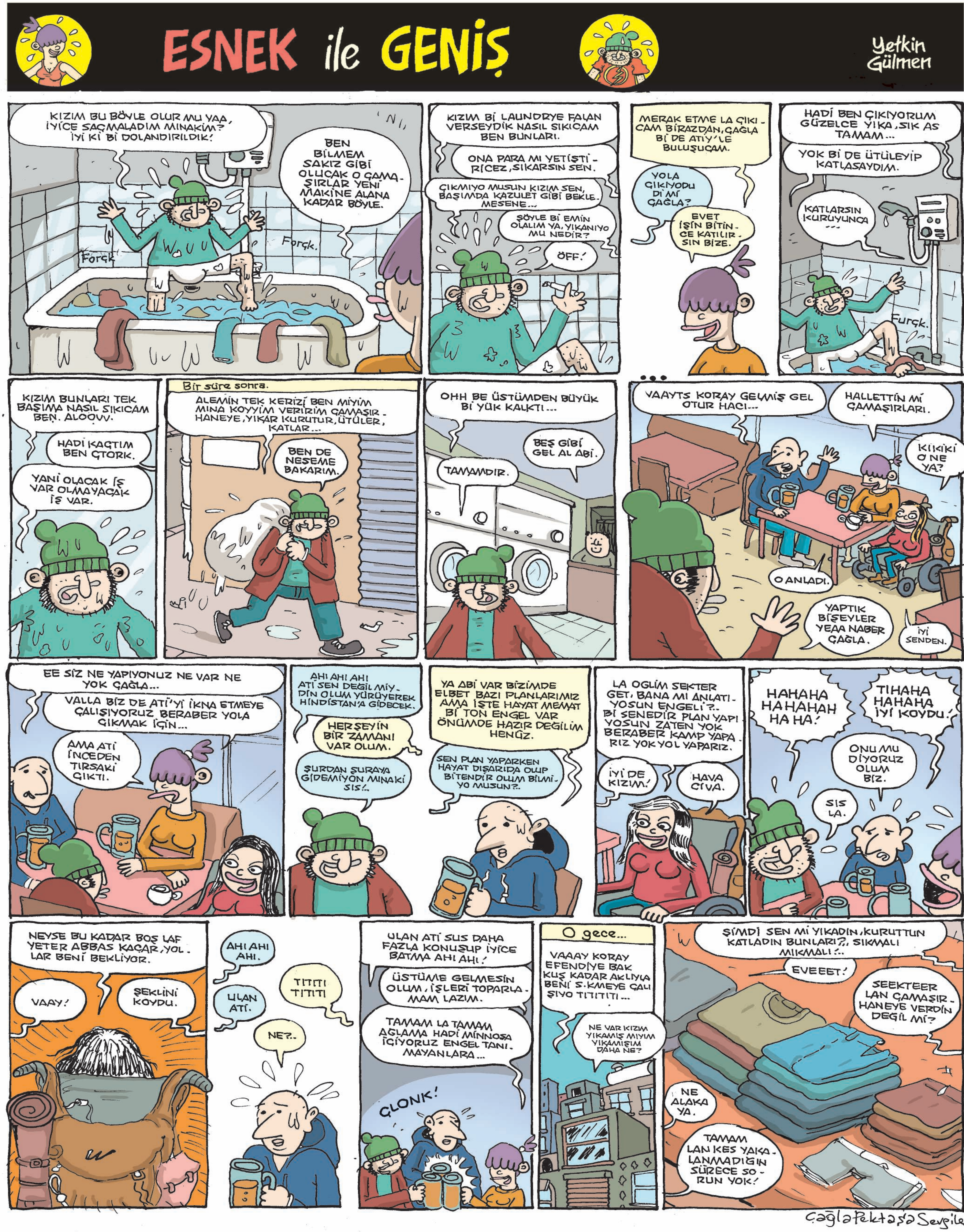

Pinokyo 1940

Epey epey sonraki zamanlara denk geldiği halde "Ara Güler fotoğraflarında görmüşüm sanki" şeklinde hatırlıyorum o günleri. O tarz. O karlı caddeyi. İnsanları…(Tramvay yoksa da Troleybüs var--bir tuhaf sesler çıkartarak geçiyor caddeden, uzaktan duyuyoruz--) Tarlabaşına inen yarı karanlık harap sokaklar. Öyle kalmış.
Eflatun abi; bizim meslek dalının, (hatta ülkedeki diğer bütün meslek dallarının) gelmiş geçmiş en eksantrik, en fevkalade, tuhaf, benzersiz karakterlerinden biri. Kendisi bir yana, her muhitten binbirtürlü acaip, ilginç, olağandışı/ olağanüstü (fevkalbeşer)insanlarla da arkadaş. Durmadan da çoğalıyor arkadaşları. (Bir çiçek dürbünü/Kaleydoskop) Neredeyse her sokağa çıktığımızda bir yenisiyle, tanışıp, hızla da samimi olup "kartvizit"imizi uzatıyor; "Uğrayın bize, çok seviniriz, Di mi Engin? Uğrayın ama, Fitaş'ın karşısı. Bekliyoruz sizi tamam mı"(çok çok da kibar) Penceremiz yok ama kapımız var. O kapı. Büromuzun sihirli kapısı. Çalınıyor işte: tak tak. Bir sahne giriş kapısı. Gibi. Aynı. Bakalım şimdi ne olacak? İşte giriyor.(girmekte olan--antre yapmak--)Her gelen birbirinden ilginç. Şaşırtıcı. Akıl almaz. *(Nevi şahsına münhasır)*
O kapı çalındığında; bir meyhane müzisyeni de gelmiş olabiliyor. Bir şair, bir seyyar satıcı, bir Yeşilçam figüranı, bir eski hokkabaz, bir karikatürcü, bir katil(evet katil; iyi bir adama benziyordu ama. Islah olmuş, yatmış çıkmış, bir sürü hiç duymadığımız, rastlamadığımız türden olaylar, ilginç anılar anlatmıştı) Hiç bir önyargımız yok. Hepsi insan. Bizim gibi.
Hepsi tuhaf.
Biz de "tuhaf değil" değiliz. Biz de onlardanız. Onlar da bir "tuhaflığı" ziyaret etmiş oluyorlar.

"İyi insanlar adası" Mı?
Unutmadım. Yerim doldu. Gelecek yazıda anlatırım. Kısmet.
O günlerin; dönemin; o "büro"nun kıpraşıp duran gıllıgışlı "ruhu"nu; (ruhlarını); o herşeye meyyal yanar döner atmosferini; bütün hepsini anlatmadan başlarsam, anlaşılabilmesi mümkün değildi. O yüzden.
Mecburen bu şekil oldu…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

Çağla Pektaş'a Sevgiler

O SIRADA

ERMAN · ÇAĞLAR

Olaylar şöyle gelişti.

Olaylar şöyle gelişti: Bir şeyi anlatmaya "olaylar şöyle gelişti" diye başlamaktan daha güzel bir şey olabilir mi? Hikayede ilk cümle çok kıymetlidir. Okuyanı, dinleyeni bir eve davet ediyorsunuz, ayaklarınızı çıkartmayın gönlünüzce girin diyorsunuz. İlk cümleniz bu evin kapısıdır. Kim şaşaalı, oymalı kakmalı kapı koyar evinin önüne; kiminin evi bahçe içindedir, insanın yarı beline gelen tahta bir kapıyı ittirip girersiniz tavuklu bahçeye. "Bay Poletkin o haftasonu kasabanın önde gelenlerini çiftlik evine bir av partisi ve ardından ziyafet için davet etmişti" diye başlayan hikayeyi okurken "zengin evine geldim, gideyim hemen tuvaletlerine bakayım değişik ne koymuşlar, saç bakım ürünleri falan neler var?" diye düşünürüz, kendimizi zengin evinin banyosunda diş ipini incelerken hayal ederiz. Bu insanlar o kadar zengin ki diş ipini gerçekten kullanıyorlar, bizim gibi diş hekiminin önerisiyle alıp bir kenara koymuyorlar. "Yazın babamlar beni evde sıkılmayayım diye dayımların yanına yolladı" diye başlayan bir hikaye ise bizi halıfleks kokan bir eve davet eder. O evde kışlık yorganların kaldırıldığı bir yüklük olacak, oraya gidin, katlı yorganların içine girin ve hikaye bitene kadar o yorganların arasından çıkmayın. Bu belli ki yaz tatili dönüşü kompozisyon ödevi yazmış bir ortaokullunun hikayesidir, "dereye gittik, yılan gördük, yılan da bizi görünce dereye kaçtı yüze yüze karşıya geçti" diye hikaye dinleyeceğinize yorganların içinde kendinizle kaliteli zaman geçirin. Hikayeye "olaylar şöyle gelişti" diye başlamak okurun kolundan tutup "gel allah aşkına şurada güzel kebapçı var, orada oturalım da sana anlatayım neler oldu" demek gibi bir şey. Okuru ayağımıza çağırmıyoruz, biz onun ayağına gidiyoruz. Yıllar önce tofaş tipo marka mavi arabam çalınmıştı, onunla ilgili karakolda polis amirine ifade verirken de anlatmaya "olaylar şöyle gelişti" diye başlamıştım. Ve iyi ki de öyle başlamışım, çünkü hikaye anlatmadığımı, işin ciddiyetinin farkında olduğumu hemen anladılar, çok yardımcı oldular. Araba da üç hafta sonra başka bir ilçede bulundu. Çalan çocuklar pati çeke çeke gezmişler, arabanın arka lastiklerini tamamen yemişler, sonra da arabanın arka koltuğunda kömür taşımışlar. Bir de sanırım araba içinde sigara içmişler ama o kadar da olur dedik, onu saymıyorum. Bir dünya masraf çıkmıştı o zamanın parasıyla.

Bebeğimdin.

Konuyu dağıtıyorum, özür dilerim. Bundan bir gün önce çok büyük bir inşaata, reklam filmi çekmek üzere gittim. Set işçileri ve yardımcı oyuncular beni duyabilsin, komutlarımı alabilsinler diye elime megafon verdiler. Çok sevindim, doğumdan sonra doğumhanede kaybolmuş ikiz kardeşimi bulmuş gibi mutlu oldum. Megafonun dört modu var, biri siren sesi çıkartıyor, biri çok daha kötü bir ses çıkartıyor, birisi nükleer serpinti uyarısı gibi bir alarm çalıyor, biri de işte normal sizin sesinizi yükseltiyor. Bana böyle bir imkan sağlandığı için bütün seçenekleri kullandım. Gerekli gereksiz megafona konuştum. Günün sonunda inşaat sesi, öğle güneşi ve megafondan yükseltilmiş bir şekilde beynimde çınlayan kendi sesim yüzünden bizi diğer hayvanlardan ayıran bütün özelliklerimizi yitirmiştim. Halen toparlanmış değilim. O yüzden şimdi bir şey düşünüp yazmaya kalktığımda aklıma sadece "olaylar şöyle gelişti" cümlesi geliyor. Olaylar böyle gelişti.

Sevdiğimdin.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 1 Mayıs 2019 | Sayı: 609

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

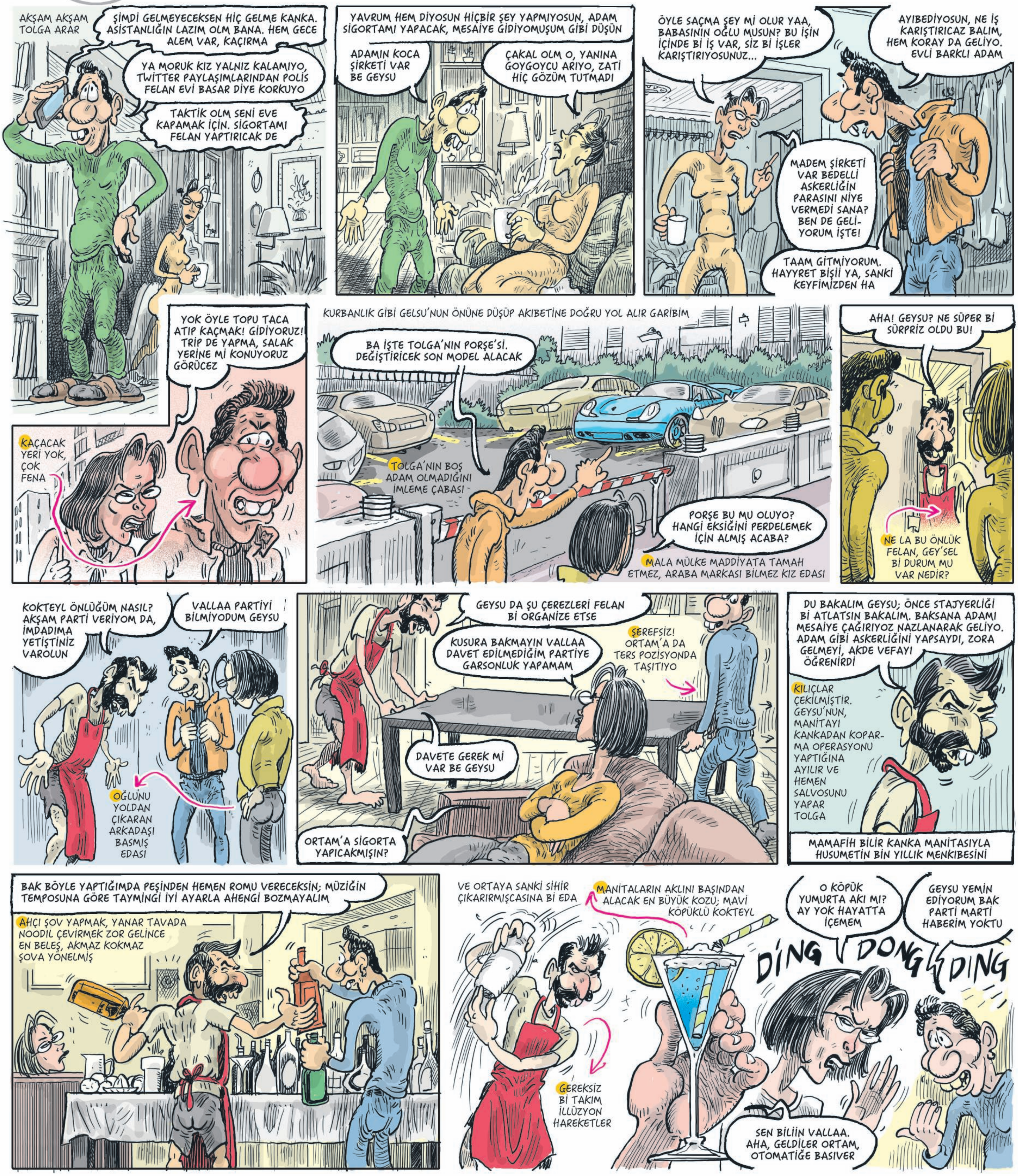
ORTAM

En telmaşa adam

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

özet: HAYAT OLAĞANÜSTÜ AKIŞINDA DEVAM ETMEKTEDİR

ÖZER AYDOĞAN

BU HAFTADAN İTİBAREN UYKUSUZ'DA

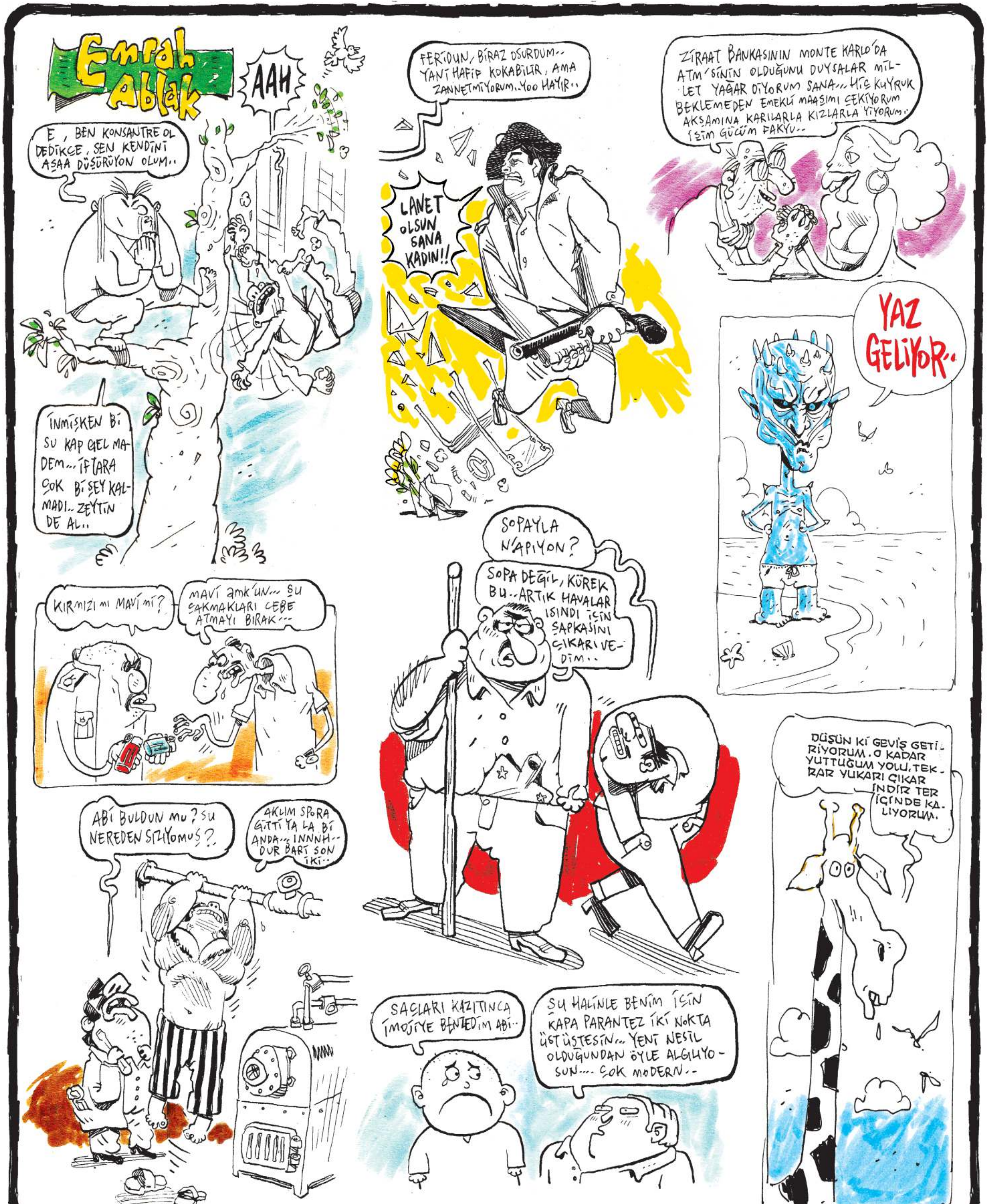

UYKUSUZ

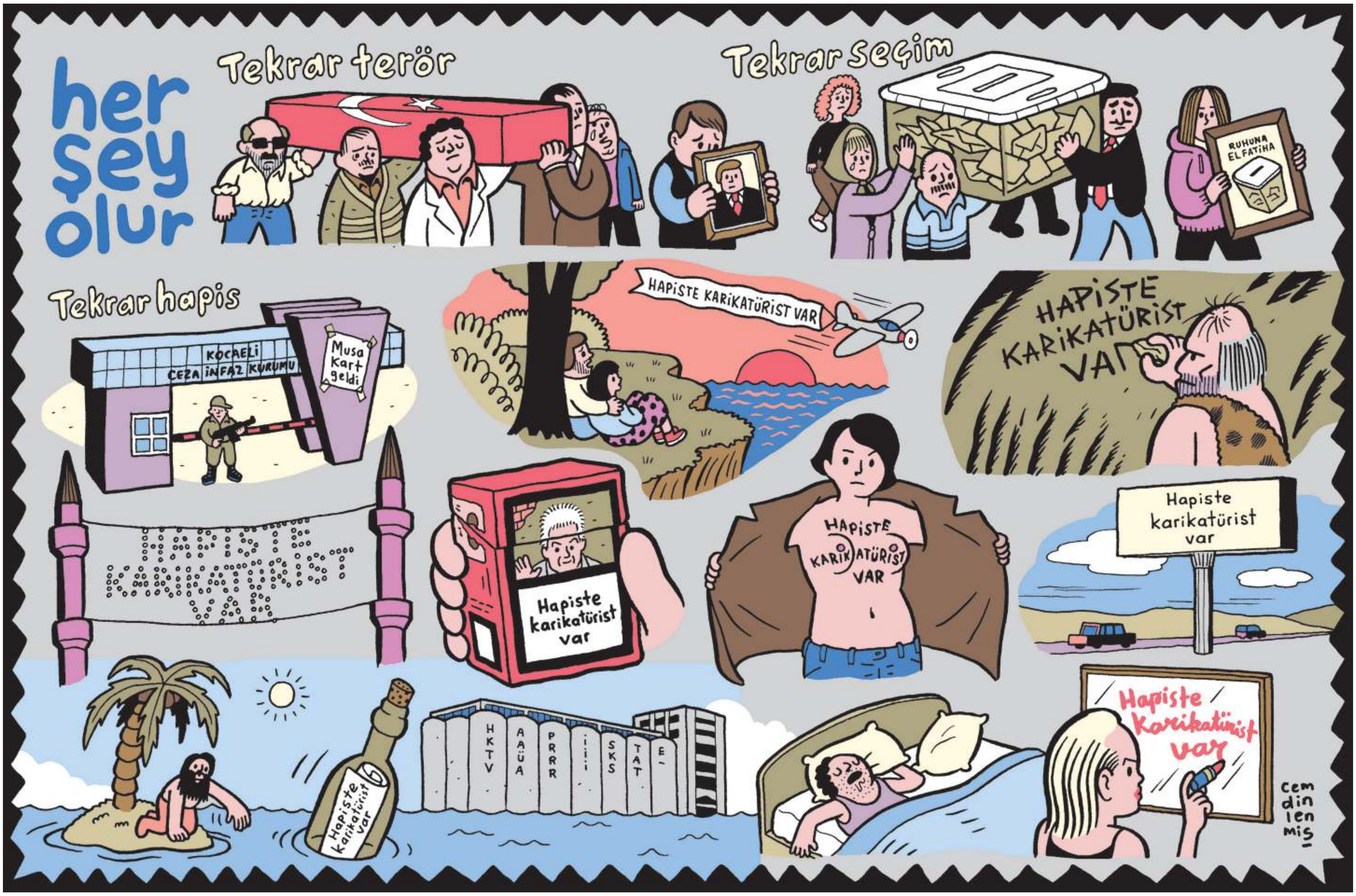
ISSN 1307-7619

8 MAYIS ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/19 No: 610
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

Emrah Ablak
AAH
E, BEN KONSANTRE OL DEDİKÇE, SEN KENDİNİ AŞAA DÜŞÜRÜYON OLUM..
İNMİŞKEN Bİ SU KAP GEL MADEM... İFTARA ÇOK Bİ ŞEY KALMADI.. ZEYTİN DE AL..
FERİDUN, BİRAZ OSURDUM.. YANİ HAFİF KOKABİLİR, AMA ZANNETMİYORUM.. YOO HAYIR..
LANET OLSUN SANA KADIN!!
ZİRAAT BANKASININ MONTE KARLO'DA ATM'SİNİN OLDUĞUNU DUYSALAR MİLLET YAĞAR DİYORUM SANA... HİÇ KUYRUK BEKLEMEDEN EMEKLİ MAAŞIMI ÇEKİYORUM AKŞAMINA KARILARLA KIZLARLA YİYORUM.. İŞİM GÜCÜM FAKYU..
YAZ GELİYOR..
KIRMIZI MI MAVİ Mİ?
MAVİ AMK'UN... ŞU ÇAKMAKLARI CEBE ATMAYI BIRAK...
SOPAYLA N'APIYON?
SOPA DEĞİL, KÜREK BU.. ARTIK HAVALAR ISINDI İÇİN ŞAPKASINI ÇIKARIVEDİM..
ABİ BULDUN MU? ŞU NEREDEN SIZIYOMUŞ?
AKLIM SPORA GİTTİ YA LA Bİ ANDA... INNNH.. DUR BART SON İKİ..
DÜŞÜN Kİ GEVİŞ GETİRİYORUM. O KADAR YUTTUĞUM YOLU, TEKRAR YUKARI ÇIKAR İNDİR TER İÇİNDE KALIYORUM.
SAÇLARI KAZITINCA İMOJİYE BENZEDİM ABİ..
ŞU HALİNLE BENİM İÇİN KAPA PARANTEZ İKİ NOKTA ÜST ÜSTESİN... YENİ NESİL OLDUĞUNDAN ÖYLE ALGILIYOSUN.... ÇOK MODERN..

Gelecek Program: Game of Thrones

Çıkan kısmın özeti: 4

Pislik dizi ne pis ortamı varmış ya! Yaz yaz bitmiyor. Alt kattaki orçolar da zaten iyice Hılti'yi abarttılar. Sabah en erken saatte zooooorrrr diye aletleri yardırıyorlar. GeymofTırons özel özet serisinin dördüncü halkası. Emeği geçen herkesi ellerinden emenyum.

@kaansezyum

Bütün bütün bunlar (Önceki 3 haftada anlattığımız) zayır zayır olurken, Serseyi zamanında ipleri teslim ettiği cemaatin hain planına kurban gider ve hapsi boylar... Cemaat bunu imana getirmeye çalışır. Aaa aynı kaynım gibi. Eniştesi de olmadığından mevzuyu kimseden öğrenemez Serseyi...

Hatta bi ara da cezalandırmak için kendisini anadan üryan ortamlarda dolaştırıp 'Şeyyymaaaa Şeyyymaaameee Şeyyymonnnyuuu' diye bağırırlar. Serseyi cemaati beslemenin tokadını orasına burasına yer. Rezil olur rezil... Ha bir de arada saçları kestirir.

Geri dönelim kötürüm Bran'e.... Bu velet de halüler filan görmeye, hatta geleceği, geçmişi, 7 sülalesini filan halülerde görmeye başlar. İyice kafayı yer, evliya gibi bi şey olur. Bir ağacın gölgesinde dinlenir sonunda.

Aria desen zaten başka bir cemaatin bireyi haline gelmiş ve tam bir cinayet makinesi haline gelmiştir. Bu da yetmezmiş gibi herkesin kılığına girme özelliği kazanır. Kendisine yanlış yapan herkese emaneti takmaya yemin etmiştir ve yeminini yerine getirir. Tek tek herkesi elindeki Needle adlı kılıçla şişe geçirir.

Bu arada sanki hiç olmuyormuş gibi bir de şöyle fantastik bir olay olur.
Güzel vücutlu kızıl cadı Melisandre, ölüyü diriltir. Yani zaten ölüyü diriltir yani. O derece ehehehe. Ölüyü diriltttirrrr.
Bu vesileyle Con Snow tekrar diziye katılır. Hadi SA Con Snow.

Con Sınov ölümden dönünce hop ilk naapıyor? Sansa'yla buluşup güçlerini birleştiriyor.

Bu arada duvarın kuzeyinde ise Akgezerler iyice haplanıp çıldırmış, mekanın yerlilerini yemek için acımasızca bir saldırıya geçmiştir. Akgezerler var ya çok sakat tayfa. Akgezerlerin elinden güç bela kaçan insan tayfa topukları kıçlarına vura vura vınlarlar...

Suyun diğer yakasında Kalesi daha da etlenip güçlenmiştir. Biraz da kilo alır ama bunu kimse fark etmez. Sonuçta sarı...
Kalesi Demir Taht'a dalmaya ordusuyla ve emanetleriyle yola çıkar.

Serseyi ve Ceymi de savaş hazırlıklarını yapmaktadır. Serseyi ise cinsel seks yaşadığı öz kardeşini satıp, sevimsiz bir korsan yavşağı Euron Greycoy sayesinde kendine yeni bir filo bulmuştur. Greycoy, bir Greycoy olmanın şekliyle Serseyi'ye hallenmektedir. Valla böyle rezil bir diziyi izlediğimize inanamıyorum.

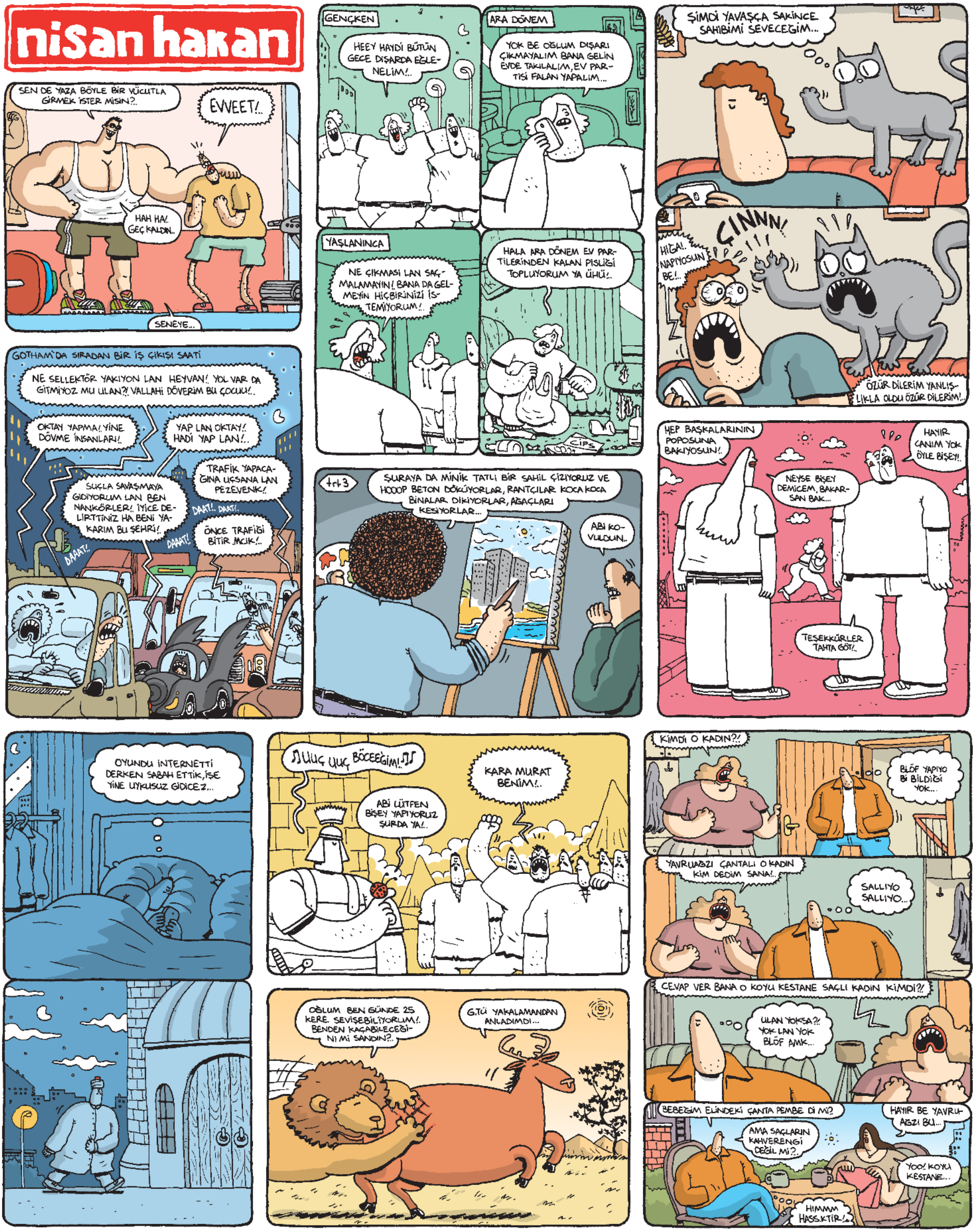
Con Snow'la kardeşi ise savaşa nasıl gireceğini tartışmaktadırlar. Bu arada Tazı efendi ateşlerin içinde bir takım halüsler görür... Halüslerde Akgezerleri de görür. Zaten bu dizide kim halüs görse ya akgezer ya bokgezer görüyor...

Sansa Kings Landing'e gideceğine, kuzeye abisinin mekana doğru yol alır.
Yolda da sevimli kızıl, tombul yanak Ed Sheenan'la karşılaşır. Artık ne alakaysa...

Ya bu aralarda dizinin en sevdiğim bireyi Pitır Beyliş'in de ipi çekilir.
Bence Pitır Beylis dizideki en soylu adamdır bu arada. Kaliteli, omurgalı, dik duran, bir dediği bir dediğini tutan, lafına, sözüne güvenilir bir bireydir...

Bu işler sürerken Euron, Theon Greyjoy'un kız kardeşini paketler, donanmasını da yakıp yıkar, Theon da kendine yakışır bir şerefsizlikle denize atlayıp kaçar.
Euron donanmanın hepsini batırır, bir de sevişgenler adası kraliçesini filan Serseyi'ye düğün hediyesi olarak takdim eder. Korkak da değil 'korkak kaçak' Theon gebeş gibi gider Con Snow'a yalaklık yapar, sanki bi işe yarayacakmışçasına onun yanında saf tutar.

Kalesi ise yanındaki nefis esmer çevirmenle filan Con Snow'la buluşur. Aralarında hemen cinsel bir elektriklenme olur. Seçimler yaklaşırken aniden ülkede bor madeni bulunması, uçan araba yapılması gibi Con Snow da Akgezerleri bayıltacak dragonglass adlı malzemenin kaynağını Kalesi'ye gösterir.
Kalesi Con Snow'a net bir biçimde hallenir. Yani çok net. Con Sınov'un eski çıktığı çok iyiydi ya. Onu unutamıyorum. Neyse haftaya artık bu dizi bitmeden biz bitirelim de kurtulalım...

nisan hakan
SEN DE YAZA BÖYLE BİR VÜCUTLA GİRMEK İSTER MİSİN?..
EVVEET!..
HAH HA! GEÇ KALDIN..
SENEYE...
GENÇKEN
HEEY HAYDİ BÜTÜN GECE DIŞARDA EĞLE-NELİM!..
ARA DÖNEM
YOK BE OĞLUM DIŞARI ÇIKMAYALIM BANA GELİN EVDE TAKILALIM, EV PAR-TİSİ FALAN YAPALIM...
YAŞLANINCA
NE ÇIKMASI LAN SAÇ-MALAMAYIN! BANA DA GEL-MEYİN HİÇBİRİNİZİ İS-TEMİYORUM!..
HALA ARA DÖNEM EV PAR-TİLERİNDEN KALAN PİSLİĞİ TOPLUYORUM YA ÜHÜ!..
CİPS
ŞİMDİ YAVAŞÇA SAKİNCE SAHİBİMİ SEVECEĞİM...
ÇINNN!
HİĞA!.. NAPIYOSUN BE!..
ÖZÜR DİLERİM YANLIŞ-LIKLA OLDU ÖZÜR DİLERİM!..
GOTHAM'DA SIRADAN BİR İŞ ÇIKIŞI SAATİ
NE SELLEKTÖR YAKIYON LAN HEYVAN! YOL VAR DA GİTMİYOZ MU ULAN?! VALLAHİ DÖVERİM BU ÇOCUĞU!..
OKTAY YAPMA! YİNE DÖVME İNSANLARI!..
YAP LAN OKTAY! HADİ YAP LAN!..
TRAFİK YAPACA-ĞINA UÇSANA LAN PEZEVENK!
SUÇLA SAVAŞMAYA GİDİYORUM LAN BEN NANKÖRLER! İYİCE DE-LİRTTİNİZ HA BENİ YA-KARIM BU ŞEHRİ!..
ÖNCE TRAFİĞİ BİTİR MOK!..
DAAAT!
DAAT!.. DAAT!..
DAAAT!
ŞURAYA DA MİNİK TATLI BİR SAHİL ÇİZİYORUZ VE HOOOP BETON DÖKÜYORLAR, RANTÇILAR KOCA KOCA BİNALAR DİKİYORLAR, AĞAÇLARI KESİYORLAR...
ABİ KO-VULDUN..
HEP BAŞKALARININ POPOSUNA BAKIYOSUN!..
HAYIR CANIM YOK ÖYLE BİŞEY!..
NEYSE BİŞEY DEMİCEM, BAKAR-SAN BAK...
TEŞEKKÜRLER TAHTA GÖT!..
OYUNDU İNTERNETTİ DERKEN SABAH ETTİK, İŞE YİNE UYKUSUZ GİDİCEZ...
♫UUÇ UUÇ BÖCEEĞİM!♫
ABİ LÜTFEN BİŞEY YAPIYORUZ ŞURDA YA!..
KARA MURAT BENİM!..
OĞLUM BEN GÜNDE 25 KERE SEVİŞEBİLİYORUM!.. BENDEN KAÇABİLECEĞİ-Nİ Mİ SANDIN?..
G.TÜ YAKALAMANDAN ANLADIMDI...
KİMDİ O KADIN?!
BLÖF YAPIYO Bİ BİLDİĞİ YOK...
YAVRUAĞZI ÇANTALI O KADIN KİM DEDİM SANA!..
SALLIYO SALLIYO...
CEVAP VER BANA O KOYU KESTANE SAÇLI KADIN KİMDİ?!
ULAN YOKSA?! YOK LAN YOK BLÖF AMK...
BEBEĞİM ELİNDEKİ ÇANTA PEMBE Dİ Mİ?
HAYIR BE YAVRU-AĞZI BU...
AMA SAÇLARIN KAHVERENGİ DEĞİL Mİ?..
YOO! KOYU KESTANE...
HIMMM HASS.KTİR!..

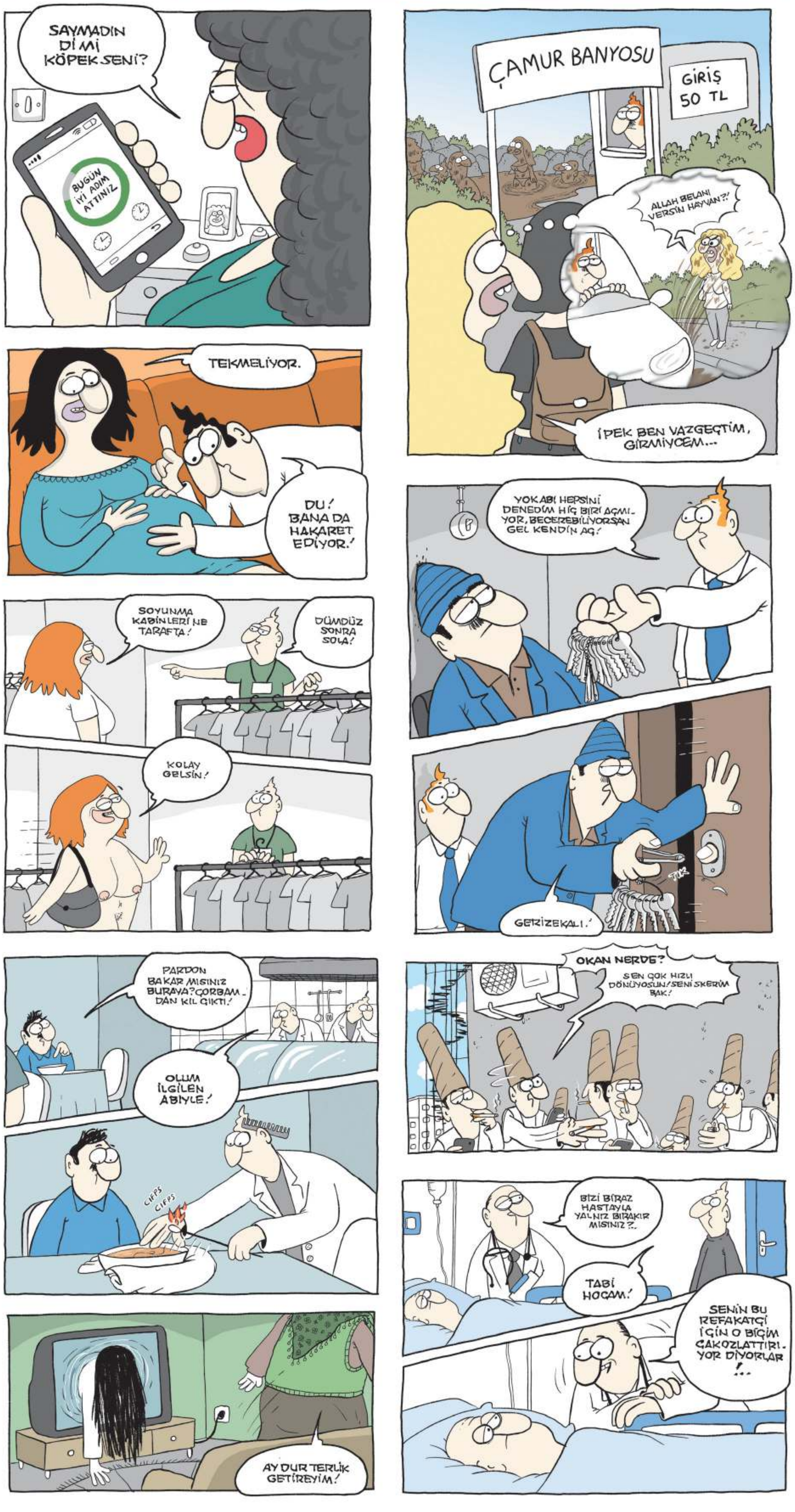
BEN — ALPAY ERDEM

Merhaba. Bundan iki sene önce de bir bisiklet etkinliğine katıldım ben. Muğlalı kadınların bisiklet etkinliğine. Zorpedal diyorlar kendilerine. Davet etmişlerdi, gittim öyle. İstanbul'dan doğru gıpısgıcır bisikletimle gittim. O gün heykel açtık, bir şeyler yaptık. Ertesi sabah da Aplangeç'e doğru yola çıktık. Şahane bir yer tabii Aplangeç. Ayakların suda, masada oturup makarna yiyebiliyor, salata tüketebiliyor, çay ayran yudumlayabiliyorsun. Şahane bir yer. Derken dediler ki kadınlar, "biz otobüse bineceğiz, müzeye gideceğiz, Yatağan tarafına, kimler geliyor" dediler. Dedim ben gelmem. İçimden dedim. Ama dışımdan da gitmedim zaten. Topluluğun büyük bir kısmı müzeye gitti. Atladılar otobüse, gittiler öyle. Beni bir düşünce aldı orada. Şimdi dedim bunlar üç saatten önce gelemez, e çok da yavaş bisiklet kullanıyorlar, bunların Muğla'ya dönüşü gece yarısını bulur, ben dedim kaptırıp gideyim madem dedim, döneyim madem. Öyle dedim. Hiç beklemeyeyim madem dedim. Atladım bisikletime ve bir buçuk saat içinde Muğla'ya geri döndüm. Dik rampaları nasıl aştım bilemezsiniz. Otele döndüm, can arkadaşım Abidin'i aradım. Abidin dedim, götür beni yaylaya, içelim dedim. Yaylaya gittik o gece, ayı gibi içtik. Çok mutluydum o anlarda. Mangalımız da vardı. Komikti de o akşam. Masamıza Ase ve Mami adlı arkadaşlarımız geldi bir ara. Kafaları cinayet. Cinayetmiş yani, öyle söylediler. Bu lafı da yeni duydum. Ase bir kadın olarak Mami'nin boxer'ını giymiş de gelmiş mekana. Mami desen efsane bir tip. Kırk beş yaşında, erasmus için Çek'e gitmek üzereydi. Kutlama yapıyorlarmış, kafalar o yüzden güzelmiş. Mami'den biraz bahsedeyim. Kendisi süper bir fotokopici. İşi bu yani. Fotokopi çekmek. Bir gün buna iş teklifi geliyor. Diyorlar ki "gel bizim dükkanda fotokopi çek, yarım gün çalış, sana günde elli lira verelim" diyorlar. Kabul etmiyor. Yani şöyle kabul etmiyor. "Benden önceki eleman tam gün çalışıyordu, otuz lira alıyordu, ben yarım gün çalışırım, yirmi beş lira alırım" diyor, anlaşıyorlar, başlıyor işe. Birkaç gün sonra da dükkanın camına ilan asıyor, "dövmeli kadın eleman aranıyor" diye. Kendisi eleman, kendisine yardımcı bakıyor. Patrona hiç sormadan. Patron hiçbir şey demiyor, sadece "neden dövmeli kadın" diye soruyor. Mami'nin cevabı kısa ve net, "güzel olmaz mı". Belediye'de çalışan arkadaşıma "bırak sen belediyeyi, gel seninle solucan gübresi işine girelim" diyor. Böyle bir manyak Mami. Masamıza da neşe saçtılar. Çıkma ekmeklerimizi, etlerimizi yediler, o oldu. Gece böyle bir neşeyle sonlandı. Ertesi sabah tur başlama saatinden bir saat geç çıktım yola. Devrant'ta tepede yakaladım ekibi. İki saat geç çıksam da yakalardım. O kadar yavaşlar. Gide gide Ula Göleti'ne kadar gittik. Bu arada yol boyunca yanıma yanaşan hangi bisikletçi olursa olsun, "geçmiş olsun" diyorlardı hep bana. Bir iki önemsemedim. Fakat daha sonra tepki vermeye başladım. "Neden böyle diyorsunuz ki" dedim. "E başına güneş geçmiş ya senin" dediler. "Ne zaman geçmiş" dedim. "Dün geçmiş, o yüzden geri dönmüşsün ya Muğla'ya Aplangeç'ten doğru" dediler. Dedim "hiç öyle bir şey olmadı, turp gibiyim, ben bekleyemedim, o yüzden geri döndüm" dedim. "Allah Allah" dediler. Ben de Allah Allah dedim. İçimden dedim. Gölet kenarında da dinlenme alanında yemek yerken, bir şeyler içerken öyle, bu mevzu devam edince patladım artık. Sesim biraz yüksek çıktı. Zorpedal başkanı geldi telaşla yanıma. "Biz dün sen öyle gidince bir yalan atmak zorunda kaldık, çünkü sen aslında stand-up yapacaktın bisikletçilere, geri dönüp seni göremeyince böyle bir şey yaptık, sen fark ettirme insanlara" dediler. Dedim ki, "madem bir yalan atıyorsunuz, benim de haberim olsaydı iyi olurdu, ayrıca ne stand-up'ı, benim böyle bir şeyden haberim yok" dedim. Saçma bir mevzu oldu. Kusasım geldi o an. Bir şey demedim ama. Hüzünlendim sadece biraz. Sonra Ula Merkez'e doğru yolculuk başladı. Yolculuk boyunca mutsuzdum. İçimde hep yanlış bir şeyler yaptığıma dair bir his vardı. Burada olmamalıydım. Bisikletçilik başka bir ruhtu. Ula dondurması hüznümü bir nebze de olsa unutturdu ama yine de tam kesmedi. **Gruptan ayrılmaya karar verdim**. **Dağ yollarından Gökova'ya inmeye karar verdim**. **Atladım bisikletime ve tek başıma yola koyuldum**. Belki de en baştan beri yapmam gereken buydu. Gerçi dün de tek başıma dönmüştüm Muğla'ya ama bu artık bir isyan sürüşü gibiydi. Bu gerçek özgürlüktü işte. Bu gemileri yakmak çok güzeldi. Kafamda Zorpedal'ı bitirince dünyanın en zevkli yolculuklarından biri daha başlamış oldu yine benim için. Yaşadığım mutluluğu anlatamam. Dağlarda tek başıma olmak beni dev mutlu etti. Atmacayı yine sırtından gördüm. Bir ara yanımda bisikletçi kadınlar bitti yine. Arabayla yani. Bisikletler tepede. Antalyalı bisikletçiler. Onlar da Antalya'dan dahil olmuşlardı etkinliğe. Antalya'ya geri dönüyorlarmış. Beni görünce şaşırdılar. Tek başıma bisikletle buralara nasıl gelebildiğimi sordular. Bisikletçilerin bile şaşırdığı bisikletçi oldum. Gittiler sonra. Ömrümün en güzel yolculuklarından birini daha yaşadım o gün. Gökova'ya göklerden avına doğru süzülen bir doğan gibi indim. Gökova'ya iner inmez, bıraktım bisikletimi toprağa, uzandım sırt üstü Gökova'ya. Bisikletimle birlikte gökyüzüne baktık. Mutluyduk. Atmacayı göğsünden gördük. Hoşça kal.

"HEY"
10 Mayıs Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 22.00 / bilgi: 0216 345 454 49
11 Mayıs Cumartesi / **BKM Mutfak** Çarşı / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
23 Mayıs Perşembe / **Ankara Route** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 355 23 92

İLKER ALTUNGÖK

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

● Biliyorsunuz karikatürist abimiz Musa Kart, Cumhuriyet gazetesinde çalışan dört arkadaşıyla beraber kendilerine verilen hapis cezaları beş yılın altında olduğu için cezaevine girdi. Yani beş yılın üzerinde, atıyorum onar yıl ceza almış olsalar girmeyeceklerdi. Demek ki devletimiz suçta teşvik kuralları uyguluyor, "Sadece iki yıl daha fazla yatarak büyük seçim ister misiniz?" diye soruyor, büyük seçimde bulunan dışarıda kalıyor az ceza alan hapse giriyor. Buradan benim anladığım kadarıyla olur a günün birinde mahkemeye düşer ve beş yılın altında bir ceza alma ihtimaliyle yüzleşirsem, o cezayı beş yılın üzerine çıkarmak için hemen mahkeme salonunda ne yapılacaksa yapmam gerekiyor.

● Tabii Musa Kart abimizin hapse girmesine gerekçe gösterilen suçu bilmediğim için merak ettim. Acaba gereksiz taramalardan mı kaçınmamıştı? Bizim bir kere yaptığımız gibi dört yıl öncesinin haberini güncel zannedip karikatürünü mü çizmişti? Çalışma arkadaşlarıyla tarama ucunu mu paylaşmamıştı? Yoksa, yılların Musa Kart'ı "Şöhler'i" tarama ucunu bırakıp Cintiq'le tabletle mi çizmeye başlamıştı?

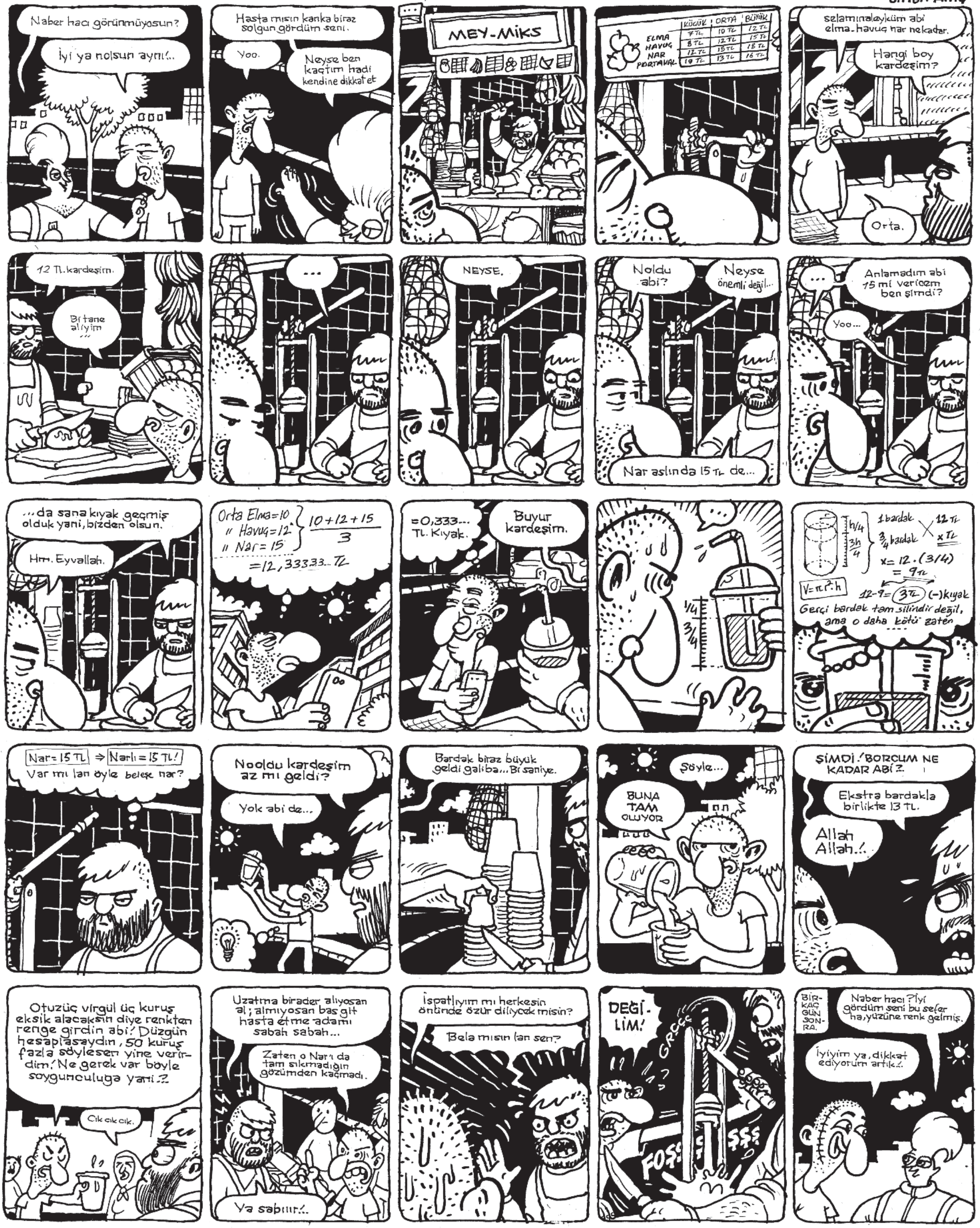
● Merakımı gidermek için haber kaynaklarımı aradım (google'a girmiş). Meğer Musa Kart ve arkadaşları "terör örgütüne üye olmamakla birlikte örgüte yardım etmek" suçlamasıyla hapse giriyormuş. Bana bu suçlama tanıdık geldiği için önce daha önce olduğu gibi Ergenekon'dan alınmış sandım. (Maşaallah, yüz yıl uyuyan prenses mübarek) Meğer o iş bitmiş, şimdi daha önce Cumhuriyet yazar çizerlerini "Ergenekon'a üye olmamakla birlikte örgüte yardım etmek" suçuyla tutuklayanların terör örgütü olduğu anlaşılmış. Ama şimdi de yine Cumhuriyet yazarları, üstelik kendi içlerindeki annelerinin bile sevemeyeceği iki kifayetsiz muhteris dallamanın ihbarıyla bu kez de bu yeni terör örgütüne "üye olmamakla birlikte yardım etmekle" suçlanmışlar. Valla anladığım kadarıyla ben pek ilgilenmiyorken ülke resmen orta üçlerin c şubesindeki Merve'yle Ceren'in kavgasına dönmüş. Merve önceden Ceren'le kankiymiş, BFF'miş, ikisi bir olup Ayşegül'ü dışlamışlar sonra Ceren Merve'nin kıyafetine mi laf söylemiş, instagram postunu mu layklamamış neyse bu sefer Ceren'le Merve papaz olmuş, bu sırada Ayşegül'ün hiphopçu arkadaşı Enes Merve'ye diss atmış, bunu retweetleyen Ceren için de Merve'nin arkadaşı Ayben diss atmış, sonra bunlar kapışınca disipline verilmiş, disiplin kurulundan da Musa'ya "Sen neden Ayben'in kuzeni Mustafa'ya sms attın?" diye uzaklaştırma cezası çıkmış gibi bir olay.

● "Ulan," dedim, acaba Musa Abi örgüte üye olmamakla birlikte nasıl yardım etmiş acaba? Uzun süren araştırmalarım sonunda gördüm ki Musa Abi Turizm Bakanının şirketinden tatil satın almaya kalkmış. E peki Musa Abi sende de hiç suç yok mu? Bangır bangır bağırıyor adamlar erken rezervasyon yap, erken rezervasyon yap diye sen herhâlde gittin son dakika rezervasyon yapmaya kalktın. Acaba, diyorum, çok sayın ve muhterem ve terör örgütüyle hiçbir iltisakı olmayan zira neticede bakan olabilmiş turizm bakanının, her nasılsa terör örgütüyle iltisaklı şirketi çifte rezervasyon yaptı da, Musa Abi'nin tatilini yakmak için mi bunlar yaşanıyor?

● Geri çekilip baktığımız zaman, Kafka'nın sular idaresinde tapu tahsis belgeli evine su bağlatmaya çalışırken daireler ve bürolar arasında günlerce zig zag çizmesi, David Lynch'in Flash TV'de rahmetli Dilber Ay'dan Kadere Mahkumlar programında kendisini izleyici olarak bulması gibi Musa Kart da kendisini bir karikatürün içinde buluverdi. Ama bu karikatür; esprisi berbat, çizgisi rezalet, kompozisyonu yanlış, küstah bir karikatür. Ve hepimiz biliyoruz ki, günün birinde bu karikatüre emeği geçenler, hiçbir şey hiç olmamış gibi davranacak, bu da insanların kötülüğünden ibret almak için birbirine gösterdiği imzasız bir karikatüre dönecek. Ne ki biz, en azından bu karikatürün berbat esprisinin eskizini veren iki dallamayı tanıyoruz.

ama arkadaşlar iyidir

cihan kılıç

"Şiir cambazların dengesidir,

hokkabazların seyircisi.

Sihirbazların rüyasıdır şiir."

Ülkü Tamer

● **Sizin hukukunuz, sayın yöneticiler, size bile zarar vermeye başladı. Sokak sizin için 'çıkmaz' sadece, bizim yolumuz apaçık, hep olduğu gibi. Madem tekrar meftunusunuz, buyrun, Cumhurbaşkanlığı seçimini de aynı tarihte yenileyin ki zedelenen meşruiyetinizi ispat fırsatınız olabilsin...**

● Mayıs 2019 - Türkiye Siyaseti: Ekosistem.

● **Türk ekonomisinde ilk kural: Ancak karaborsa senden nemalanıyorsa bir değerin vardır. İkinci kural: Bu artı değeriniz borsaya yansır. Üçüncü kural: O değeri, legal görünümlü illegal işletmeci çakallar kapar. Aha, böyle olur.**

● Yüce Rabbim, mübarek gün, senin de işin zor! Affet affet, nasıl bitecek o taksirat! Ah ki ah...

● **Dünya güzelleriyle 'meşhur' Venezuela ülkesi, şimdi, politik açıdan 'dünya çirkini' Trump'ın işgali altında... Go home emperyalizm!**

● Literatürde, hakkında en fazla 'teknik gıybet' yapılan yazar William Shakespeare olmuştur. Hakkında hep minik gazete haberleri çıkar: "Tek Shakespeare yoktu, dört tane vardı!" O oyunları, soneleri tek bir kişinin yazabileceğine ihtimal vermiyor uzmanlar! Shakespeare dışında kalan insanlık, onun bu kadar yetenekli oluşunu sorum sorum sorgulamaya devam ediyor. Bazan da özel hayatına dalıverir bu minik haberler: "Shakespeare eşcinseldi, Kont Browning'e platonik aşıktı!" Oturduğun yerden doldur tabloid gazetenin milimetrekarelerini, haber yokluğunda çevrilip bize de sunulsun durduk yerde, güzel yazarın özel hayatı. Son okuduğum minicik Shakespeare haberi şuydu: "William Shakespeare'in yazı hokkasında marihuana kırıntıları bulundu! Gidip de nereye bakmış keranacılar! O çağın hakikati neydi bakalım? Sıkılmasalar koca şair için "Çekip çekip yazıyomuş!" diye haber yapacaklar. Adamın kendisi 'keyif veren madde' olmuş birader, ne yazı hokkası?! Gözleri hafiften kanlı, yalpalayan bir Hamlet, kurukafayı havaya atıp "Olmuş-olmamış bi yere kadar!" diyerek vole mi atıyor ki? Bu nasıl bir kusur arama etkinliğidir?! "Senin dudakların şarap ve ben, sarhoş olmak istiyorum" demiş Shakespeare. Peki Sinan Özen ne diyor? Ne diyecek: "Senin ağzını yerim ben!" Bravo Sinan Özen! Daha önce hiçbir güftekar veya bestekar bu konuyu hiç aklından geçirmemişti, sen hakikati keşfettin. O Hacı Arif Bey'ler, O Itri'ler, O Dede Efendi'ler ne lebler tatmışlardır da o yetenekle, senin haberin olmaz! Hele Dede Efendi. İsim yok. İki sıfat. Daha karizmatik bir şey olamaz.

● **Günlerce işyerinden çıkmayıp, uyumalı-uyanmalı çalışan bir tipi anlattılar. Nihayetinde o kadar kokmuş ki, kendine oda spreyi sıkmış. Sitkom gibi lan!**

● İki akıl arasındaysak üçüncü akıl gerekir.

● **Paşa Gönül Kriterleri: "Aralık ayların en zalimi" dizesini kim yazardı? Bence Mayakovski yazardı. "Ocak ayların en zalimi" mısrası kime giderdi? Baudelaire'ye giderdi. Bana kalırsa giderdi. Ya şubat? Kimin elinden çıkardı "Şubat ayların en zalimi" diye? Füruğ Ferruhzad'ın elinden. Net! Nur içinde yatsın rahmetli şairler, yaşayanlara da zihin açıklığı dilerim...**

● Şimdinin güzeli, eskinin güzelinden daha güzel...

Karşılaştırmalı Edebiyat:

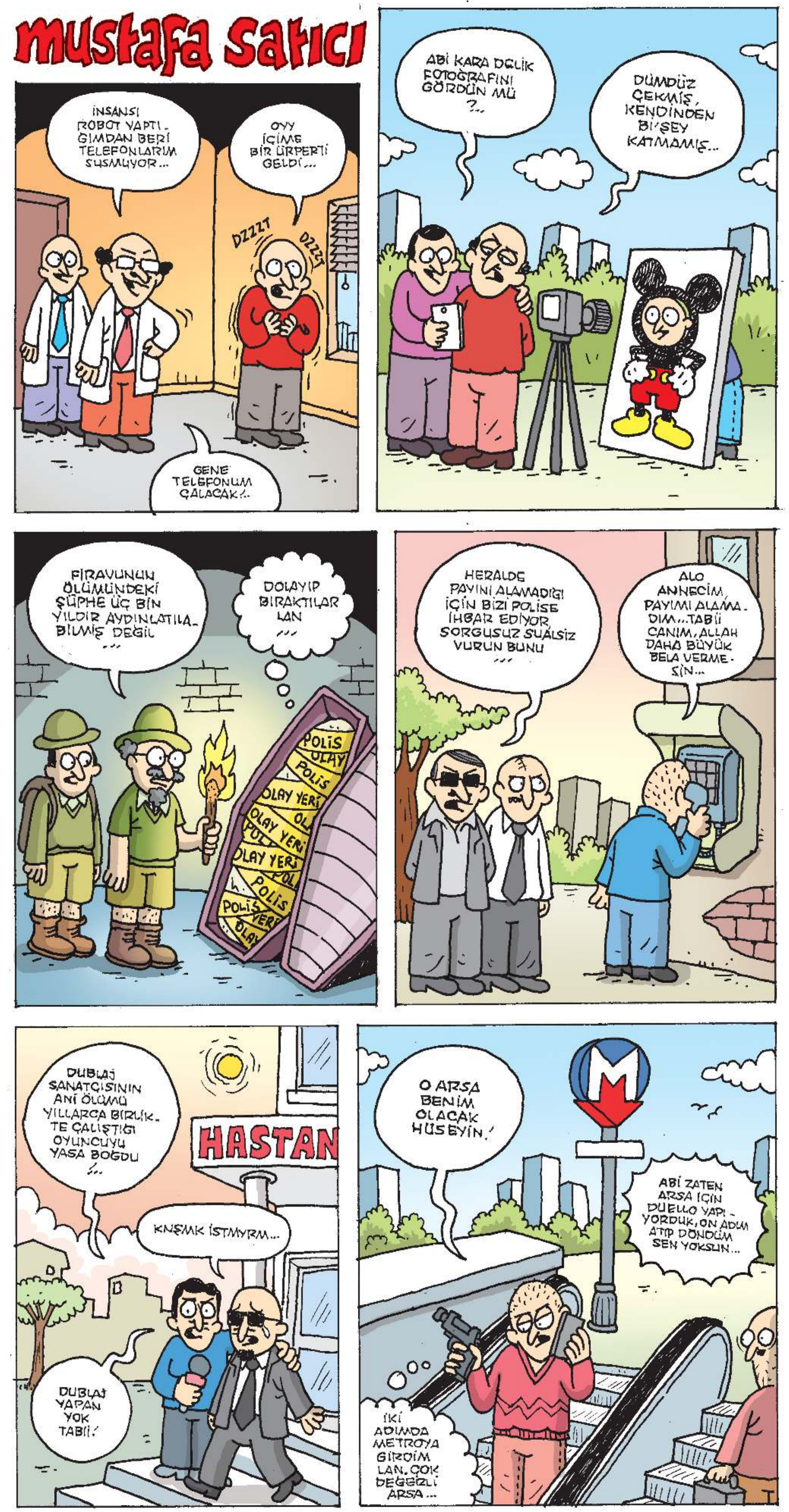
"Karakterin kaderindir!" - William Shakespeare

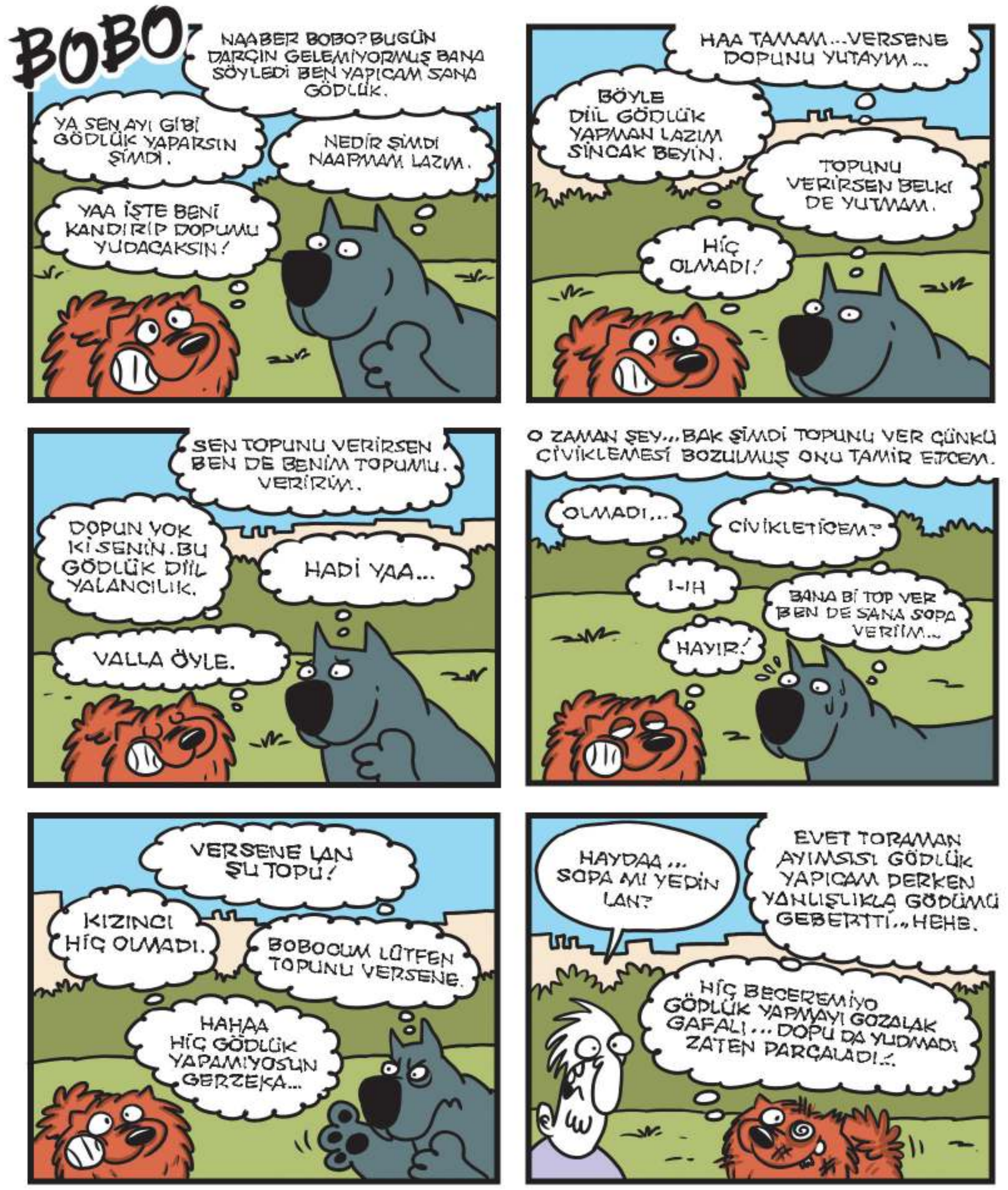
"Kader diyemezsin, sen kendin ettin!" - Muazzez Ersoy

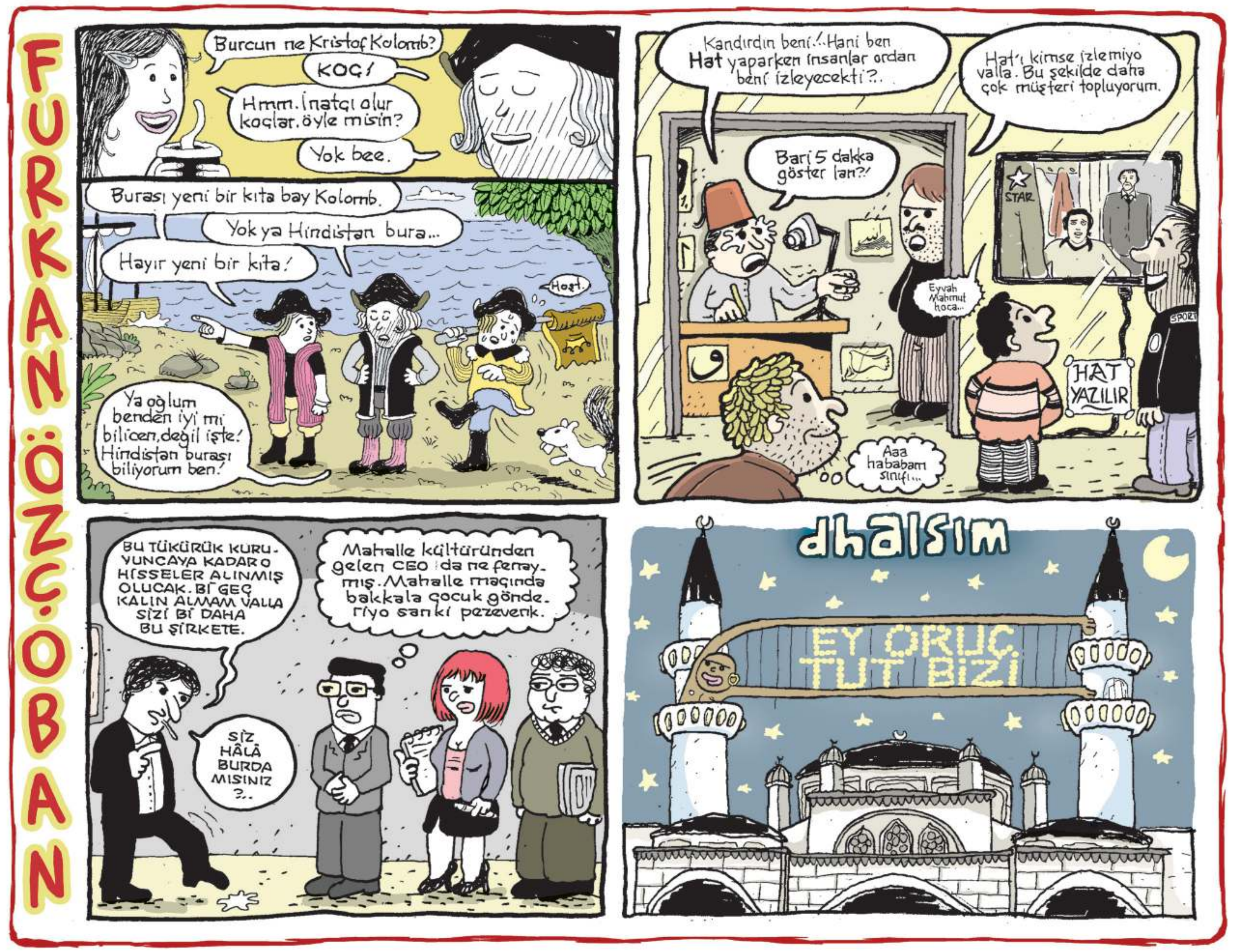
● **Pilav, yazı, uyku. Bunların hepsini 'tutturmak' var...**

Duyuru: 14 Mayıs 2019 Salı, 21:00'de "1002. Gece" adlı tek kişilik gösterimle Asmalımescit Mask sahnesindeyim. (Çağdaş Erçelik'in kabare şarkıları eşliğinde.)

vedatozdemiro@gmail.com

Eski okulum mezarlığa bakardı. Çevrede bakılacak başka hiçbir şey olmadığı için hep mezarlığı izliyorduk. Öğrenciler ve öğretmenler. Morbid Anadolu Lisesi. Mezarlar hayatları boyunca bizler gibi ingilizce öğrenmeye çalışmış ancak geçmiş zaman kalıbına karışmış fanilerle doluydu. Ölümden daha gerçek, daha somut bir geçmiş zaman olabilir mi? Past Perfect Cenaze Levazımat ve Hizmetleri Ltd. Şti: Kefen bezi, gülsuyu, peştemal, beginner seviyesinde ikinci el ingilizce ders kitapları. Hizmetlerimiz için arayınız ve ingilizce için dokuza basınız. İngilizce dersinde müfredatta okuttukları kitabın adı Let's Go idi. Hadi gidelim. Nereye gidiyoruz? Camdan bakınca gidilecek tek bir yer var gibi. Din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmeni bu kuşkularımızı doğrulayan bilgilerle tartışmaya katılıyor. Hisleriniz doğru: Bu yaşam şehirler arası bir otobüs; ingilizce, iş, evlilik bunlar da dinlenme tesisleri. İster koştur koştur in otobüsten, teyzeleri bebeleri eze eze tost sırasına gir, o kısacık zaman içinde iki kaşarlı tost ye köpüklü ayran iç; istersen paralı tesis tuvaletinin hakkını ver, ayakları lavabo içine sok, her yeri ıslata ıslata ayakları yıka. İstersen otobüsten hiç inme, baygınlıkla ölüm arası o tatlı uykuyu uyumaya devam et. Ancak otobüsün varacağı menzil belli: Kabir. Mezarlık okuldan yüz metre ötede, ancak oraya varmak için belki altmış yetmiş sene yol gideceğiz arkadaşlar. DÜŞÜNEBİLİYOR MUSUNUZ? Belki her din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmeninin bu konularla ilgili kuvvetli fikirleri vardır, ama bizim din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmenimizin özel ilgi alanı, hobisi gibiydi ölüm metaforları. Severek yapıyordu ve hep daha iyisini, daha güzelin bulmak için çabalıyordu. Gerçek bir sanatçı gibi.

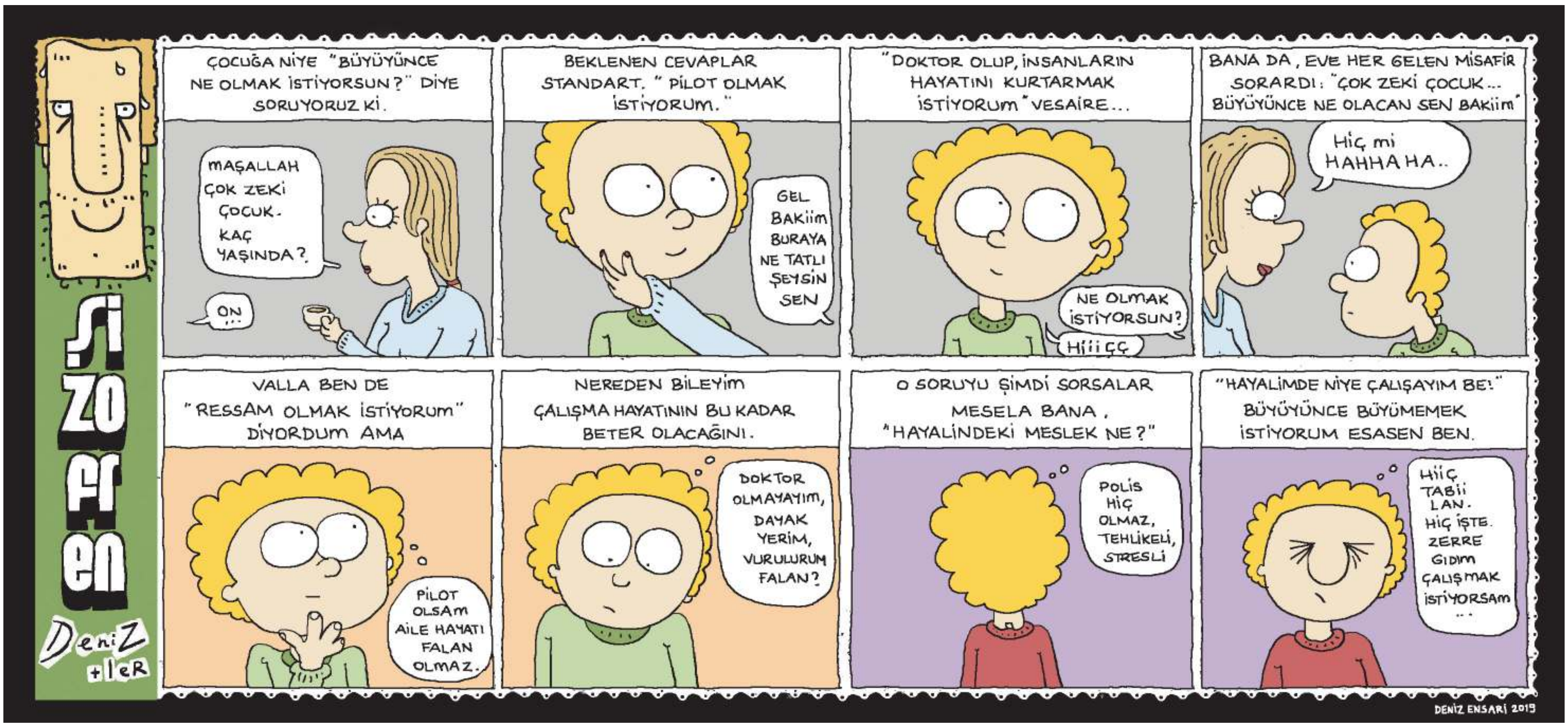

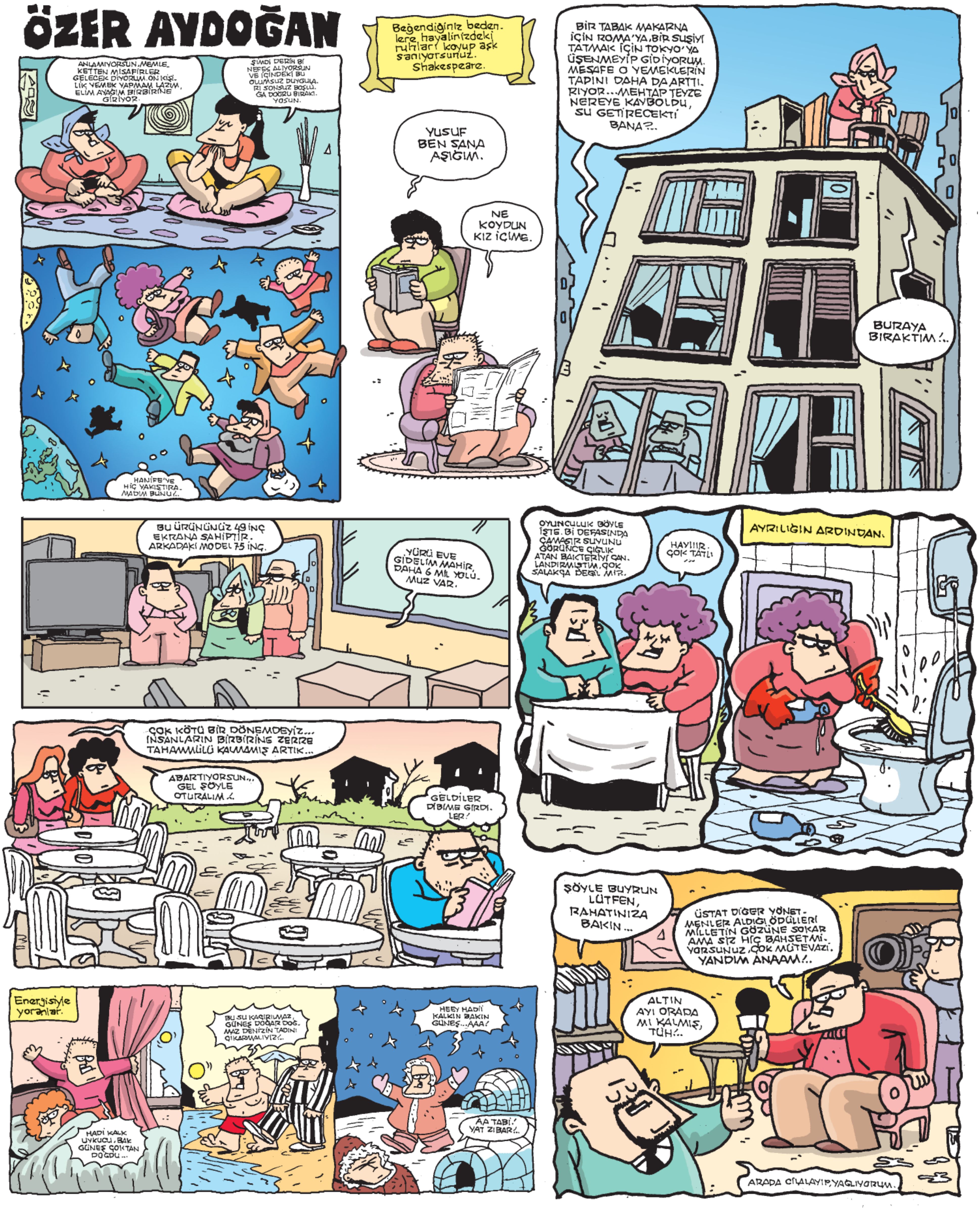
Okul sanki din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmeninin özel ricası üzerine şehir mezarlığının yüz metre ötesine inşaat edilmişti. Başka herkesin moralini bozan, motivasyonunu düşüren bu mükemmel ayrıntı din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmeni için sonu gelmez bir fırsatlar dünyasına açılan pencereydi. Fen bilgisi dersinde insan vücudunu işlerken herkes bakışlarını birbirinden kaçırıyor, pencereden dışarıya ise kesinlikle bakmamaya çalışıyorduk. Herkes biliyordu insan vücudunun başına gelenleri. Vücut kırılgandı, zayıftı, uçucuydu. Yüz metre ötemiz vücutlardan geriye kalanlarla doluydu. Müzik dersleri müfredattaki şarkılar ne kadar neşeli olursa olsun romantik döneme yakışır bir melankoli içinde geçiyordu. Küçücük çocuklar ve müzik öğretmeni tek notalı flüt müziğini dinlerken mahzunlaşıyorlardı. Videolu ingilizce derslerinde bir dede ve torunun arasındaki "sen hangi sporu seviyorsun, ben futbolu seviyorum" konulu diyalog, dedeyi oynayan yaşlı oyuncunun çoktan toprağa karıştığı gerçeği karşısında anlamını yitiriyordu. Video kasetler en az onbeş yıllıktı. Dedeyi oynayan adam o zaman yetmiş yaşında olsa? Allah uzun ömür versin tabi, ama kimse dedenin hala hayatta olacağına ihtimal vermiyordu. Ölüm hepimize gelecek, ama allah yatırmasın, düşürmesin, hastalık çektirmesin. Dedi bir gün yanımda oturan ondört yaşındaki arkadaşım. İngilizcesini düşünürseniz: Darkness imprisoning me / All that I see / Absolute horror / I cannot live / I cannot die / Trapped in myself / Body my holding cell (ve ardından gelen 39 derece ateşle cayır cayır yanan bir gitar solo).

Ama din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmeni? O mutluydu. Zor bulunur bir ders materyalini bulup öğrencilerine getirmiş ve onların dersi interaktif olarak işleyip daha iyi anlamısını sağlamış bir öğretmenin neşesi vardı (fen bilgisi öğretmeni bir keresinde cenin getirmişti de her şeyi çok iyi anlamıştık). "Kul hakkı yiyenler? Pencereden dışarı bir bakın arkadaşlar, mezarlar kul hakkı yiyenlerle dolu... Hangisine kalmış dünya malı? Gıybet ve iftira? Şu pencereyi açalım arkadaşlar, biraz içeri hava girsin... Havadaki kokuyu alıyor musunuz? Gıybet ve iftira edenleri öteki tarafta cehenneme odun yaptılar, yanık kokusu buraya kadar geliyor. Tabi yine sizin bileceğiniz iş... Hepimizin gideceği yer orası. Oradan kaçış yok."

Mezarlık kasabanın tek mezarlığı olduğu ve hepimizde doğma büyüme buralı olduğumuz için gerçekten de zamanı gelince oraya gömülecek olacağımız (çoğumuzun yeri aile kabristanında hazırdı) olaya ayrı bir heyecan katıyordu. Mezar taşımda yazacak olan sözleri düşünmeye de o zaman başladım. Şimdilik "now i am become anadolu liseli, destroyer of the intermediate english" olarak belirledim. Aklıma daha iyi bir şey gelirse yine buradan haber veririm.

ÖZER AYDOĞAN
ANLAMIYORSUN, MEMLEKETTEN MİSAFİRLER GELECEK DİYORUM. ON KİŞİLİK YEMEK YAPMAM LAZIM, ELİM AYAĞIM BİRBİRİNE GİRİYOR.
ŞİMDİ DERİN Bİ NEFES ALIYORSUN VE İÇİNDEKİ BU OLUMSUZ DUYGULARI SONSUZ BOŞLUĞA DOĞRU BIRAKIYOSUN.
HANİFE'YE HİÇ YAKIŞTIRAMADIM BUNU!..
Beğendiğiniz bedenlere hayalinizdeki ruhları koyup aşk sanıyorsunuz. Shakespeare.
YUSUF BEN SANA AŞIĞIM.
NE KOYDUN KIZ İÇİME.
BİR TABAK MAKARNA İÇİN ROMA'YA, BİR SUŞİYİ TATMAK İÇİN TOKYO'YA ÜŞENMEYİP GİDİYORUM. MESAFE O YEMEKLERİN TADINI DAHA DA ARTTIRIYOR... MEHTAP TEYZE NEREYE KAYBOLDU, SU GETİRECEKTİ BANA?..
BURAYA BIRAKTIM!..
BU ÜRÜNÜNÜZ 49 İNÇ EKRANA SAHİPTİR. ARKADAKİ MODEL 75 İNÇ.
YÜRÜ EVE GİDELİM MAHİR, DAHA 6 MİL YOLUMUZ VAR.
OYUNCULUK BÖYLE İŞTE. Bİ DEFASINDA ÇAMAŞIR SUYUNU GÖRÜNCE ÇIĞLIK ATAN BAKTERİYİ CANLANDIRMIŞTIM. ÇOK SALAKÇA DEĞİL Mİ?.
HAYIIIR. ÇOK TATLI
AYRILIĞIN ARDINDAN.
ÇOK KÖTÜ BİR DÖNEMDEYİZ... İNSANLARIN BİRBİRİNE ZERRE TAHAMMÜLÜ KALMAMIŞ ARTIK...
ABARTIYORSUN... GEL ŞÖYLE OTURALIM!.
GELDİLER DİBİME GİRDİLER!
ŞÖYLE BUYRUN LÜTFEN, RAHATINIZA BAKIN...
ÜSTAT DİĞER YÖNETMENLER ALDIĞI ÖDÜLLERİ MİLLETİN GÖZÜNE SOKAR AMA SİZ HİÇ BAHSETMİYORSUNUZ, ÇOK MÜTEVAZI. YANDIM ANAAM!..
ALTIN AYI ORADA MI KALMIŞ, TÜH!..
ARADA CILALAYIP, YAĞLIYORUM.
Energisiyle yoranlar.
HADİ KALK UYKUCU, BAK GÜNEŞ ÇOKTAN DOĞDU...
BU SU KAÇIRILMAZ, GÜNEŞ DOĞAR DOĞMAZ DENİZİN TADINI ÇIKARMALIYIZ!..
HEEY HADİİ KALKIN BAKIN GÜNEŞ...AAA!
AA TABİ! YAT ZIBAR!..

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Kış bitti… Uzaklarda ilk ümitler gibi yaz/ Duyuyorum bu sabah, kış içimden çıkalı/ İçimin dört duvarı beyaz badanalı"

Ziya Osman Saba

Bahçe duvarlarını sarıp sarmalamış mor salkımların sarhoş edici kokusu. Açık balkondan. Ilık bir rüzgârla beraber. Aşağıda, kıyıda çok çok eskiden oturduğumuz ahşap evin pencerelerinde gün batıyor. Ta aşağılarda, (oradan taşınmıştık bu eve) Bir zamanlar yaşamış olduğu evi ziyarete gelmiş (uçarak yukarıdan) bir hayalet gibi bakakalıyorum bazen. O pencerelere. Öylece dalıp gittiğim oluyor. (bu taraflara doğru da epey bakmışlığım var o pencerelerden---bir nevi bakışmak--) On yıllar geçtiği halde bizden sonra kimse oturmadı orada. O evde. Bakımsız, harab. Bu "hayalet" duygusu oradan. Gizli, tek kişilik(viran); bir şahsi müze. İçini gezmek? İstemem. Kalsın. İçim kaldırmaz.*(tek bir muhtemel müşterisi var: o da istemiyor)* Behçet Necatigil, bu çeşit bir boş evin, gelmiş geçmiş meçhul eski kiracıları için şöyle yazmıştı: "Bilsek, öncekiler de bizim gibi miydiler?/ Kirli badanalardan silinmiş gülüşleri" Batan güneşin denizde çırpınıp duran ışıkları. O ışıkların yansımaları camlarında. (yansımaların yansımaları) Kıpır kıpır. Eski evimiz yanıyor. Eski zamanlar yanıyor. Bir sürü mecaza açık bir sahte yangın. O da sönmek üzere işte. Son bir iki parıltı.

Kaptırıp gidiyor? Sanmayın. "İyiler Adası?" Aşağıda:
Nerede kalmıştık. O hep karlı karlı hatırladığım, tek mevsimli siyah beyaz Beyoğlu sahnesi. O "büro" Onu demiştim. O şundan; İki mevsimi aynı binada geçirdiğimizi hatırlamıyorum. Olmadı. Ondan. Sık sık taşınıyoruz. (Demek Beyoğlu kışa rastlamış.) *(her taşındığımızda ev/han sahibi bayram ediyor–düzenli kira ödeyebildiğimiz nadirattan–)* Seçtiğimiz yeni muhitlerin anlaşılabilir bir mantığı da yok. (seçilme sebebi yani) Bütün basın/dergi/matbaa/reklam işleri Cağaloğlu'nda (reklamcıların bir bölümü de Beyoğlu'ndaydı o aralar) olduğu halde; bir bakmışsın biz, ta Edirnekapı'da cadde üstünde(stada yakın) bir yere taşınmışız. Bambaşka bir dünya. Kendi halinde sakin insanlar. Tenha, yarı karanlık cadde. Geçerken, bir yerlerde tesadüfen bir ev görüyoruz. Hiç üzerinde düşünmeden etmeden. O pencerelerden, o caddeyi seyretmek. Hoş geliyor. O an hoş geliyor. Her hareketimiz bu şekil. Anlık. Mantık; pek sevmiyoruz. Akıl: Sıkıcı. Zar zor bulduğumuz o işler. İşlerimiz gecikiyor. Geciktiriyoruz. Bu yeni "büro",(Edirnekapı) pencereli. Bu sefer de aklımız hep dışarda. Hep camdan bakıyoruz. Verdiğimiz sözler. Eflatun abi bir kartonu rulo edip, koltuğunun altına sıkıştırıp kızgın patrona gidiyor. Bomboş kartonu açıp "tam şurada atlar, şuralar bulutlar" Patron çok beğenmiş; Olmayan resmi. "Adam hayran oldu" demişti. Avansı alıp bir gece otobüsüne atlıyoruz. Camdan uyuyan kasabalar, kepenkleri indirilmiş dükkanlar, boş caddeler geçiyor, köyler möyler…Bütün otobüs uyuyor. Eflatun abi anlatıyor. Bitmekte olanını ters çevirip ordan yakıyoruz. Sigaralarımızı.
İzmir'deyiz. Eflatun abi bir limon almaya çıkmış, buralara kadar gelmiş, yıllarca kalmış. Anlatmıştım.*(elinde bir limonla yine bir akşam yemeğinde kapıyı çalmış, "Aldım" deyip limonu uzatmıştı karısına)* O İzmir işte. Bir sürü insan tanıyor. Buralarda. Kemeraltı'nda dar sokaklara, eski hanlara girip çıkıyoruz. Serigraf atölyelerine. "Yazıhane"lere. Çeşit çeşit insan. Bin türlü.

Bir başka arkadaşını bekliyoruz bu sefer. Bir resmi dairede mi çalışıyor ne… öyle bir şey. Öğlen paydosunda bizimle olacak. Bekliyoruz. Ortalık cayır cayır yanıyor. Ağır nem. Asfaltların kimi yerleri erimiş. *(işte "İyiler Adası"nı satın alacak adam o: oymuş; henüz bilmiyorum)* Neyse çıkıyor işte. Çok çok uzun boylu, (kırklı yaşlar) incecik, biraz Erdal İnönü'yü andıran güleç yüzlü, çok kibar bir adam. Sürekli gülümsüyor. Kadifekale'ye tırmanıyoruz. Ağaçlıklı boş bir alan var orada. (o zamanlar) Birden başlıyor. Bağıra çağıra. Sözleri atmasyon. Melodisi de kendisinden, doğaçlama, uydurulmuş aryalar. Avaz avaz. İnliyor ortalık. Şaşırtıcı bir şekilde bayaa güzel gibi ama. Meğer ondan gelmişiz oraya. Arya söyleyecekmiş.(etraf rahatsız olmasın) Kendi şiirlerini okuyor ezberden. En büyük derdi karısıymış. Anlatıyor. Ödü kopuyormuş ondan. Zehir zemberek bir kadın. O yüzden öğlen görüşebiliyormuşuz. İşten çıkınca dakika gecikmeden evde olmalı. Opera hobisi. Bir sürü hobisi var. Herşeye meraklı, yetenekli. Esas önemli olanı şu; bir mucit. İcatlar yapıyormuş. Çeşit çeşit. En büyük icadı da: bir motor. Havayla çalışan bir motor. Petrole olan ihtiyaç bitiyor. Herşeyi, bütün çizimleri hazır.(hazırmış) Amerikayla konuşulmuş. (Amerikayla?) Göndermiş çizimleri. İşlem tamam. Hayran olmuşlar. Kabul edilmiş. Eli kulağında. Hayal dahi edilemez bir para geliyor. Geldi gelecek. Para gelince bir ada satın alacak. Beni de (çok çok kibarca, kısık gözlerle çaktırmadan) ölçtü biçti, bir iki soru sordu. Öğlen sıcağı. Güneş tepemizde. Başı epey yukarıda. Anca gölgelere girince bakabiliyorum. Gözlerim kamaşıyor. Kabul edildim. Beni de beğendi. Sadece iyi insanlar. Sanatla uğraşanlar. Uğraşmayanlar… "Değişik" insanlar. O adada yaşayacak. Biraz çocuksu ve naif olmak da şart sanki. O adada yaşayacağız. Ekmek elden su gölden. Müzik, resim… Her türlü sanat… şiir olacak.(aryalar?) Canımız isterse resim yapacağız. Mecburiyet yok. Biz hiçbir şeye inanmamazlık etmiyoruz. Neden olmasın? Herşey mümkün. Sorgulamıyoruz. (Bu şekilde anlamazdan gelerek, "mucize"yi kışkırtmayı mı umuyoruz?)

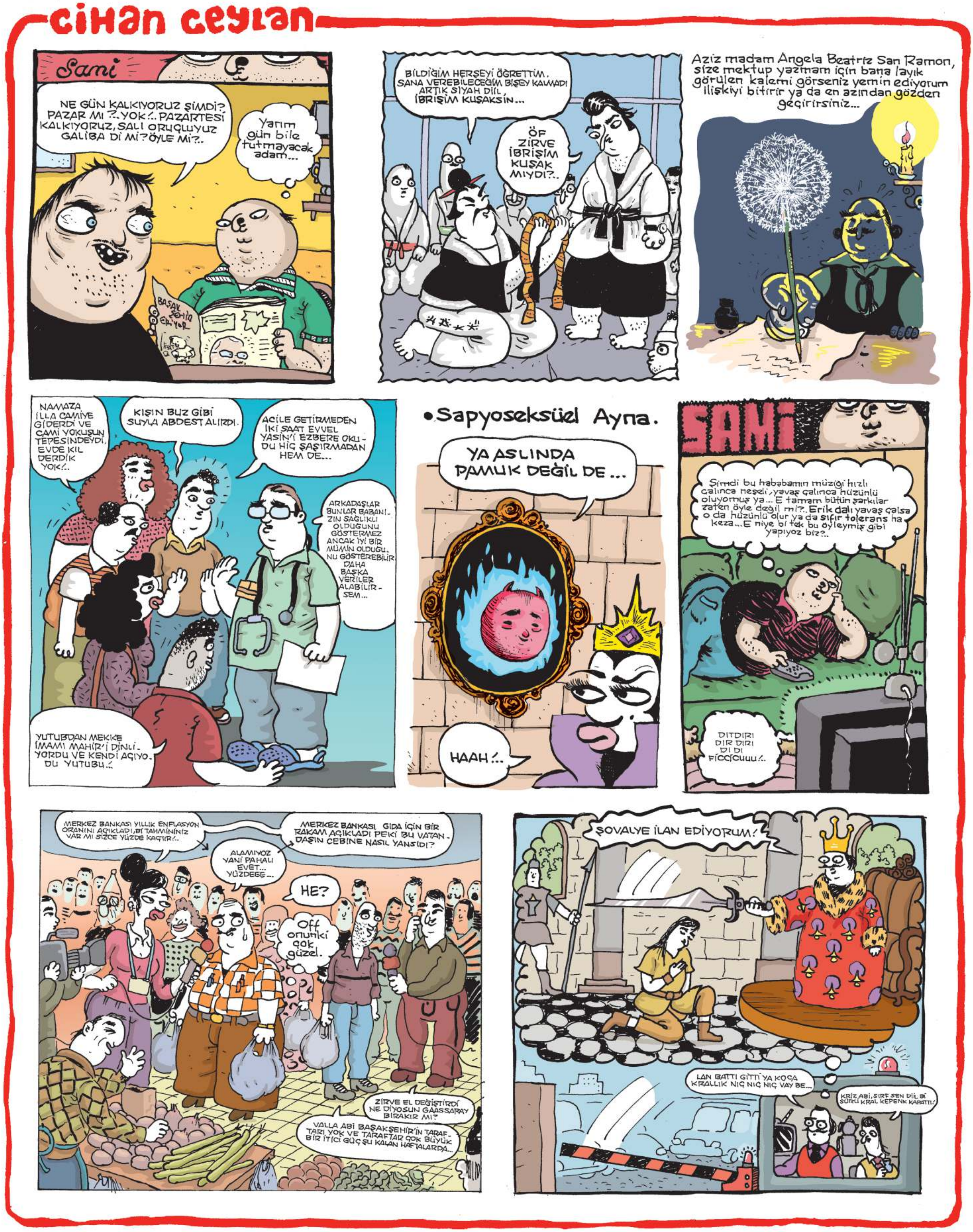
Afiş İhap Hulusi Görey 1898-1986

"Ben biliyorum, şahidim bir sürü icadı var zaten" diyor Eflatun abi. "Acaba mı? Öyle diyor ama…" O çeşit cümlelerle işimiz olmuyor. O an, o gerçek. Sahneleri sadece tek taraftan seyrediyoruz. Arkasına doğru eğilip bakma gibisinden bir çabamız yok. "Adaya şöyle gideriz…" falan filan. O da yok. Hiçbirini bir daha konuşmuyoruz. Gelecekle ilgili fikrimiz/planımız/hesabımız .Yok onlar.
–Bir keresinde de su üstünde yürüyen bir araç icad edip, denizden Karşıyaka'ya geçmek, aşık olduğu kızın hayranlığını kazanmak istemiş mucit abi. (tam kıyıda bir evde oturuyormuş kız)Yapmış aleti, denizin üzerinden yürüyerek gitmiş: kızlar meğer taşınmışlar o evden. Oturup ağlamış kıyıda.(Mucit abiden dinlemedim Eflatun abiden, o da olayı görmemiş, kendisinden duymuş)–

Herneyse,
Geçenlerde uyumaya çalışırken düşündüm; ya gerçekten o ada alınmış. "Bekliyoruz sizi" falan filan diyerekten… O şekil bir davetiye alsaydım. Almış olsaydım. Biraz korkunç. Korktum. "İyiler" bir zaman sonra nasıl birbirimize girerdik. Kim bilir? İnsanoğlu. "Sineklerin Tanrısı"nı seyretmemiş olsaydım. Belki. "Teşekkürler, sandığınız, hatta sandığım kadar da iyi değilim. Türlü türlü huylarım var. Kabul edemeyeceğim. Beni bağışlayın. Lütfen. Yine de çok teşekkür ederim."

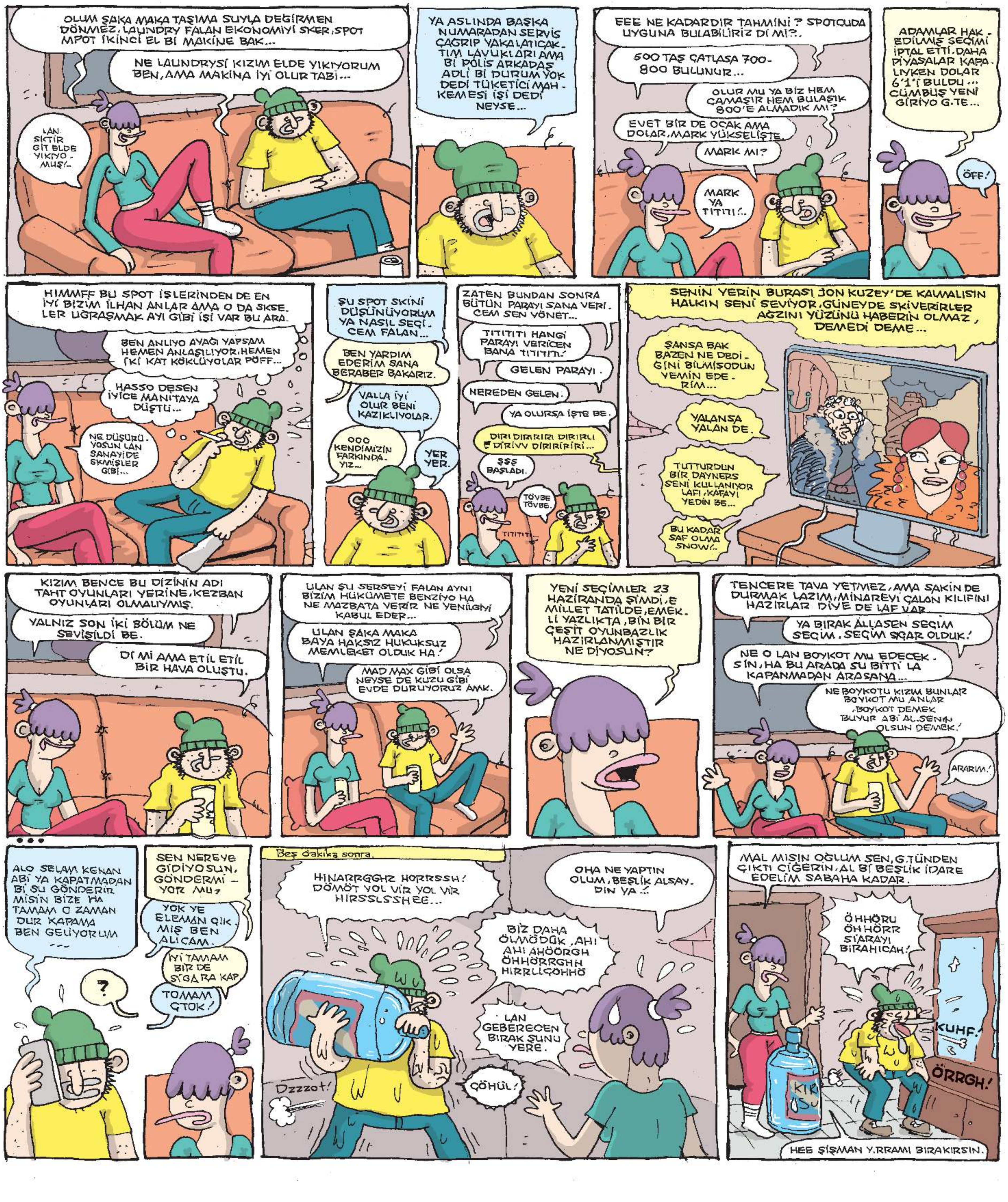
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
Sami
NE GÜN KALKIYORUZ ŞİMDİ? PAZAR MI ?.. YOK!.. PAZARTESİ KALKIYORUZ, SALI ORUÇLUYUZ GALİBA Di Mİ? ÖYLE Mİ?..
Yarım gün bile tutmayacak adam...
BİLDİĞİM HERŞEYİ ÖĞRETTİM. SANA VEREBİLECEĞİM BİŞEY KALMADI ARTIK SİYAH DİIL İBRİŞİM KUŞAKSIN...
ÖF ZİRVE İBRİŞİM KUŞAK MIYDI?..
Aziz madam Angela Beatriz San Ramon, size mektup yazmam için bana layık görülen kalemi görseniz yemin ediyorum ilişkiyi bitirir ya da en azından gözden geçirirsiniz...
NAMAZA İLLA CAMİYE GİDERDİ VE CAMİ YOKUŞUN TEPESİNDEYDİ, EVDE KIL DERDİK YOK!..
KIŞIN BUZ GİBİ SUYLA ABDEST ALIRDI.
ACİLE GETİRMEDEN İKİ SAAT EVVEL YASİN'İ EZBERE OKUDU HİÇ ŞAŞIRMADAN HEM DE...
ARKADAŞLAR BUNLAR BABANIZIN SAĞLIKLI OLDUĞUNU GÖSTERMEZ ANCAK İYİ BİR MÜMİN OLDUĞUNU GÖSTEREBİLİR DAHA BAŞKA VERİLER ALABİLİRSEM...
YUTUBDAN MEKKE İMAMI MAHİR'İ DİNLİYORDU VE KENDİ AÇIYODU YUTUBU!..
• Sapyoseksüel Ayna.
YA ASLINDA PAMUK DEĞİL DE ...
HAAH!..
SAMİ
Şimdi bu hababamın müziği hızlı çalınca neşeli, yavaş çalınca hüzünlü oluyormuş ya... E tamam bütün şarkılar zaten öyle değil mi?.. Erik dalı yavaş çalsa o da hüzünlü olur ya da sıfır tolerans ha keza... E niye bi tek bu öyleymiş gibi yapıyoz biz?..
DITDIRI DIR DIRI DI DI FİCCİCUUU!..
MERKEZ BANKASI YILLIK ENFLASYON ORANINI AÇIKLADI, Bİ TAHMİNİNİZ VAR MI SİZCE YÜZDE KAÇTIR!..
ALAMIYOZ YANİ PAHALI EVET... YÜZDEEE...
MERKEZ BANKASI GIDA İÇİN BİR RAKAM AÇIKLADI PEKİ BU VATANDAŞIN CEBİNE NASIL YANSIDI?
HE?
Off onunki çok güzel.
ZİRVE EL DEĞİŞTİRDİ NE DİYOSUN GAASSARAY BIRAKIR MI?
VALLA ABİ BAŞAKŞEHİR'İN TARAFTARI YOK VE TARAFTAR ÇOK BÜYÜK BİR İTİCİ GÜÇ ŞU KALAN HAFTALARDA...
ŞOVALYE İLAN EDİYORUM!
LAN BATTI GİTTİ YA KOCA KRALLIK NIÇ NIÇ NIÇ VAY BE...
KRİZ ABİ, SIRF SEN DİL Bİ SÜRÜ KRAL KEPENK KAPATTI!

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

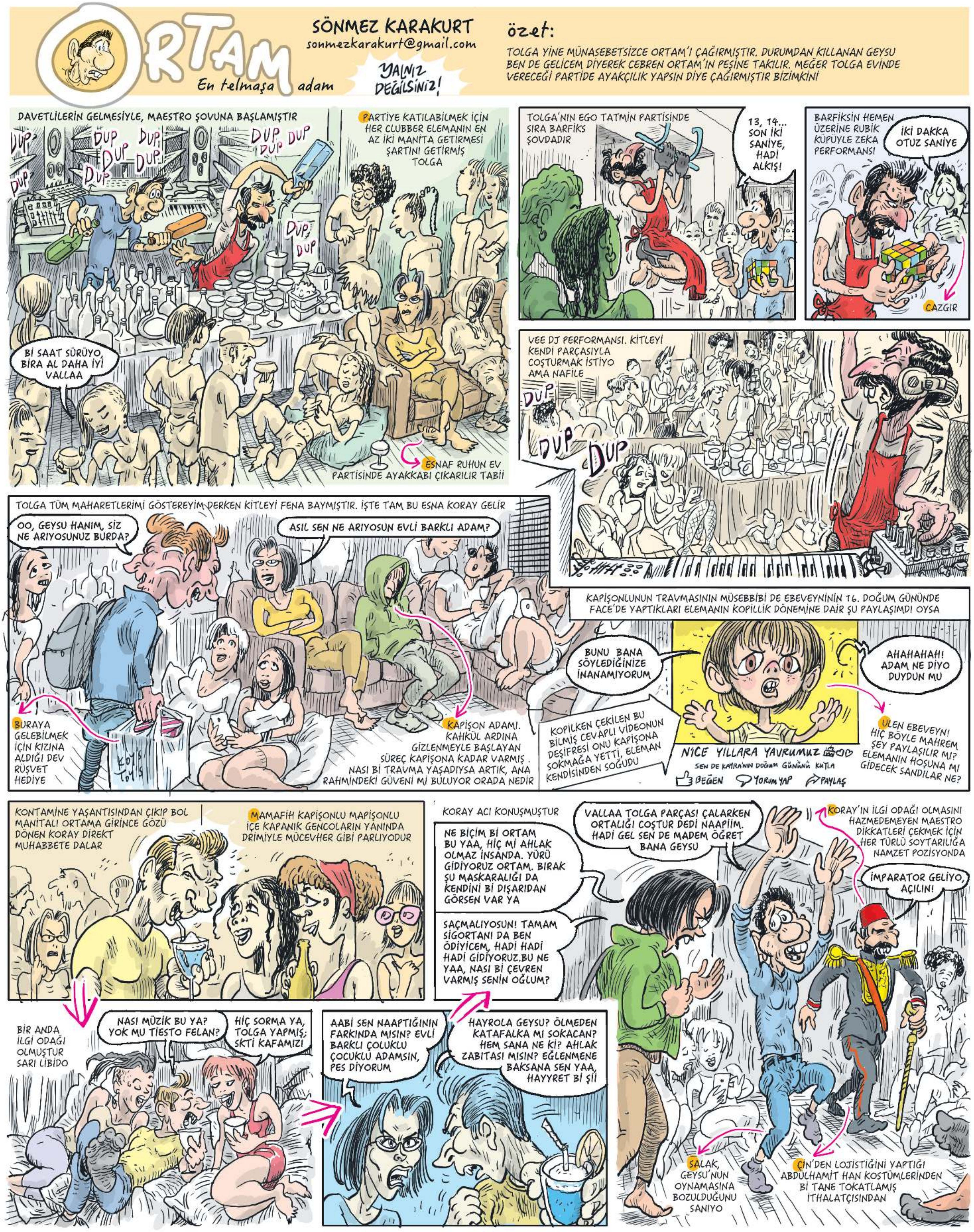
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 8 Mayıs 2019 | Sayı: 610

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
TOLGA YİNE MÜNASEBETSİZCE ORTAM'I ÇAĞIRMIŞTIR. DURUMDAN KILLANAN GEYSU BEN DE GELİCEM DİYEREK CEBREN ORTAM'IN PEŞİNE TAKILIR. MEĞER TOLGA EVİNDE VERECEĞİ PARTİDE AYAKÇILIK YAPSIN DİYE ÇAĞIRMIŞTIR BİZİMKİNİ
DAVETLİLERİN GELMESİYLE, MAESTRO ŞOVUNA BAŞLAMIŞTIR
DUP DUP DUP DUP DUP DUP DUP DUP DUP DUP DUP DUP
PARTİYE KATILABİLMEK İÇİN HER CLUBBER ELEMANIN EN AZ İKİ MANİTA GETİRMESİ ŞARTINI GETİRMİŞ TOLGA
Bİ SAAT SÜRÜYO, BİRA AL DAHA İYİ VALLAA
ESNAF RUHUN EV PARTİSİNDE AYAKKABI ÇIKARILIR TABİİ
TOLGA'NIN EGO TATMİN PARTİSİNDE SIRA BARFİKS ŞOVDADIR
13, 14... SON İKİ SANİYE, HADİ ALKIŞ!
BARFİKSİN HEMEN ÜZERİNE RUBİK KÜPÜYLE ZEKA PERFORMANSI
İKİ DAKKA OTUZ SANİYE
CAZGIR
VEE DJ PERFORMANSI. KİTLEYİ KENDİ PARÇASIYLA COŞTURMAK İSTİYO AMA NAFİLE
DUP DUP DUP
TOLGA TÜM MAHARETLERİMİ GÖSTEREYİM DERKEN KİTLEYİ FENA BAYMIŞTIR. İŞTE TAM BU ESNA KORAY GELİR
OO, GEYSU HANIM, SİZ NE ARIYOSUNUZ BURDA?
ASIL SEN NE ARIYOSUN EVLİ BARKLI ADAM?
BURAYA GELEBİLMEK İÇİN KIZINA ALDIĞI DEV RÜŞVET HEDİYE
KOYS TOYS
KAPİŞON ADAMI. KAHKÜL ARDINA GİZLENMEYLE BAŞLAYAN SÜREÇ KAPİŞONA KADAR VARMIŞ. NASI Bİ TRAVMA YAŞADIYSA ARTIK, ANA RAHMİNDEKİ GÜVENİ Mİ BULUYOR ORADA NEDİR
KAPİŞONLUNUN TRAVMASININ MÜSEBBİBİ DE EBEVEYNİNİN 16. DOĞUM GÜNÜNDE FACE'DE YAPTIKLARI ELEMANIN KOPİLLİK DÖNEMİNE DAİR ŞU PAYLAŞIMDI OYSA
BUNU BANA SÖYLEDİĞİNİZE İNANAMIYORUM
AHAHAHAH! ADAM NE DİYO DUYDUN MU
KOPİLKEN ÇEKİLEN BU BİLMİŞ CEVAPLI VİDEONUN DEŞİFRESİ ONU KAPİŞONA SOKMAĞA YETTİ, ELEMAN KENDİSİNDEN SOĞUDU
NİCE YILLARA YAVRUMUZ
SEN DE KAYRA'NIN DOĞUM GÜNÜNÜ KUTLA
BEĞEN YORUM YAP PAYLAŞ
ULEN EBEVEYN! HİÇ BÖYLE MAHREM ŞEY PAYLAŞILIR MI? ELEMANIN HOŞUNA MI GİDECEK SANDILAR NE?
KONTAMİNE YAŞANTISINDAN ÇIKIP BOL MANİTALI ORTAMA GİRİNCE GÖZÜ DÖNEN KORAY DİREKT MUHABBETE DALAR
MAMAFİH KAPİŞONLU MAPİŞONLU İÇE KAPANIK GENCOLARIN YANINDA DRİMİYLE MÜCEVHER GİBİ PARLIYODUR
BİR ANDA İLGİ ODAĞI OLMUŞTUR SARI LİBİDO
NASI MÜZİK BU YA? YOK MU TİESTO FELAN?
HİÇ SORMA YA, TOLGA YAPMIŞ; SKTİ KAFAMIZI
KORAY ACI KONUŞMUŞTUR
NE BİÇİM Bİ ORTAM BU YAA, HİÇ Mİ AHLAK OLMAZ İNSANDA. YÜRÜ GİDİYORUZ ORTAM. BIRAK ŞU MASKARALIĞI DA KENDİNİ Bİ DIŞARIDAN GÖRSEN VAR YA
SAÇMALIYOSUN! TAMAM SİGORTANI DA BEN ÖDİYİCEM, HADİ HADİ HADİ GİDİYORUZ.BU NE YAA, NASI Bİ ÇEVREN VARMIŞ SENİN OĞLUM?
AABİ SEN NAAPTIĞININ FARKINDA MISIN? EVLİ BARKLI ÇOLUKLU ÇOCUKLU ADAMSIN, PES DİYORUM
HAYROLA GEYSU? ÖLMEDEN KATAFALKA MI SOKACAN? HEM SANA NE Kİ? AHLAK ZABITASI MISIN? EĞLENMENE BAKSANA SEN YAA, HAYYRET Bİ Şİİ
VALLAA TOLGA PARÇASI ÇALARKEN ORTALIĞI COŞTUR DEDİ NAAPİİM. HADİ GEL SEN DE MADEM ÖĞRET BANA GEYSU
KORAY'IN İLGİ ODAĞI OLMASINI HAZMEDEMEYEN MAESTRO DİKKATLERİ ÇEKMEK İÇİN HER TÜRLÜ SOYTARILIĞA NAMZET POZİSYONDA
İMPARATOR GELİYO, AÇILIN!
SALAK, GEYSU'NUN OYNAMASINA BOZULDUĞUNU SANIYO
ÇİN'DEN LOJİSTİĞİNİ YAPTIĞI ABDULHAMİT HAN KOSTÜMLERİNDEN Bİ TANE TOKATLAMIŞ İTHALATÇISINDAN

15 MAYIS ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/20 No: 611
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

Berat Albayrak: "Tünelin ucundaki ışık büyümeye başladı"

ve SİNEM bir başında, bir ortasında, bir sonunda tutuyor.

cihan kılıç

@kaansezyum

Gelecek Program: Game of Thrones

Çıkan kısmın özeti: 4

Pislik dizi ne pis ortamı varmış ya! Yaz yaz bitmiyor. İşin saçması onca mevzu sonunda dönüp dolaşıp adam bıçaklamaya bağlıyor. Kim kimi böbrekliyor, kim kime saplıyor, ful spoyler yedirten yazı dizimizin son halkası belki de bu halka... Geymof Tırons özel özet serisinin beşinci halkası. Emeği geçen herkesi ellerinden emenyum.

Olaylar olaylar... Ya ben de ne kafaya girdiysem bu dizinin neden özetini yazıyorum anlamadım... Ama şunu söyleyeyim bu dizide oynayan tüm bireylerin memeleri göründü öyle diyeyim. Eğer bu dizide oynuyorsanız memelerinizi göreceğiz diye sözleşmeye madde koydurmuş adamlar adeta. Bu arada Suriye ve Lübnan'da medeni kanun yok. Vatandaşlık sadece babadan geçiyor. Böyle de ortamlar var, yatıp kalkıp şükredelim. Bu neymiş ya?

Neyse efendim bizim bıcırık çocuk katil Arya, Sansa'nın yanına gelmiş ve kılınç üstadı Brianne ile kılınç tekniklerini ilerletmeye başlamıştır. Buralar biraz Battal Gazi gibi ama daha yüksek bütçelisinden... Ya dizinin en sevilen karakteri çocuk bir katil. Bu nasıl bir olaydır ya, anlamak mümkün değil.

O esnada mal oğlu mal Con Snow ise safları sıkılaştırmak uğruna bir ekip toplar ve canlı bir Akgezer yakalayıp Serseyi'ye göstermek için ava çıkar. Çünkü Akgezer'i Serseyi'ye gösterirlerse Serseyi ikna olabilir, tüm insanları bu Akgezer illetine karşı birleştirebilir... Neyse bu tayfa gittikleri ortamda bi Akgezer yakalarlar... Fakaaaat ortama seçim sonrası sandık müşahitleri gibi koşturan Akgezerler tarafından bir gölün ortasında kapana kısılırlar.

Bunun haberini alan Kalesi ejderiyle Con Snow hariç bütün ekibi kurtarır.
Con Snow yine buzlu göle düşer mal gibi... Ya bu adam kaç kere öldü hala akıllanmıyor. Neyse Con Snow yine bala göte bu ortamdan da kurtulur, kaçar.

Bu arada Kalesi'inin ejderlerinden biri Ak Kral tarafından öldürülür ve gölde boğulur...

Bunun üzerine çakal Ak Kral durur mu, hemen Akgezerler gençlik kollarından bir ekip toplar. Önce adını bile yazamayan Akgezer tayfaya hayvan gibi zincirler yaptırır, sonra bir takım Akgezer endüstri dalgıcı bulup bunları gölün dibine indirir. Dalgıç Akgezerler ejderhayı zincirlere bağlar ve yukarı çıkarır... Nasıl yaaaa?

Ejder uyandığında aynen zombiye bağlar, artık o da Ak Kral'a biat etmiş bir durumdadır.

Kalesi yanına aldığı Con Snow'un yaralarını iyileştirirken artık Con Snow'un cazibesine dayanamaz çocuğa iyice yazar kasa gibi yazar.

Sezon sonuna doğru tüm aşiretler birlik olmak için toplanır. Tayfa artık işlerin iyice zıvanadan çıktığına ayar ve gülerini birleştirmeye karar verir.

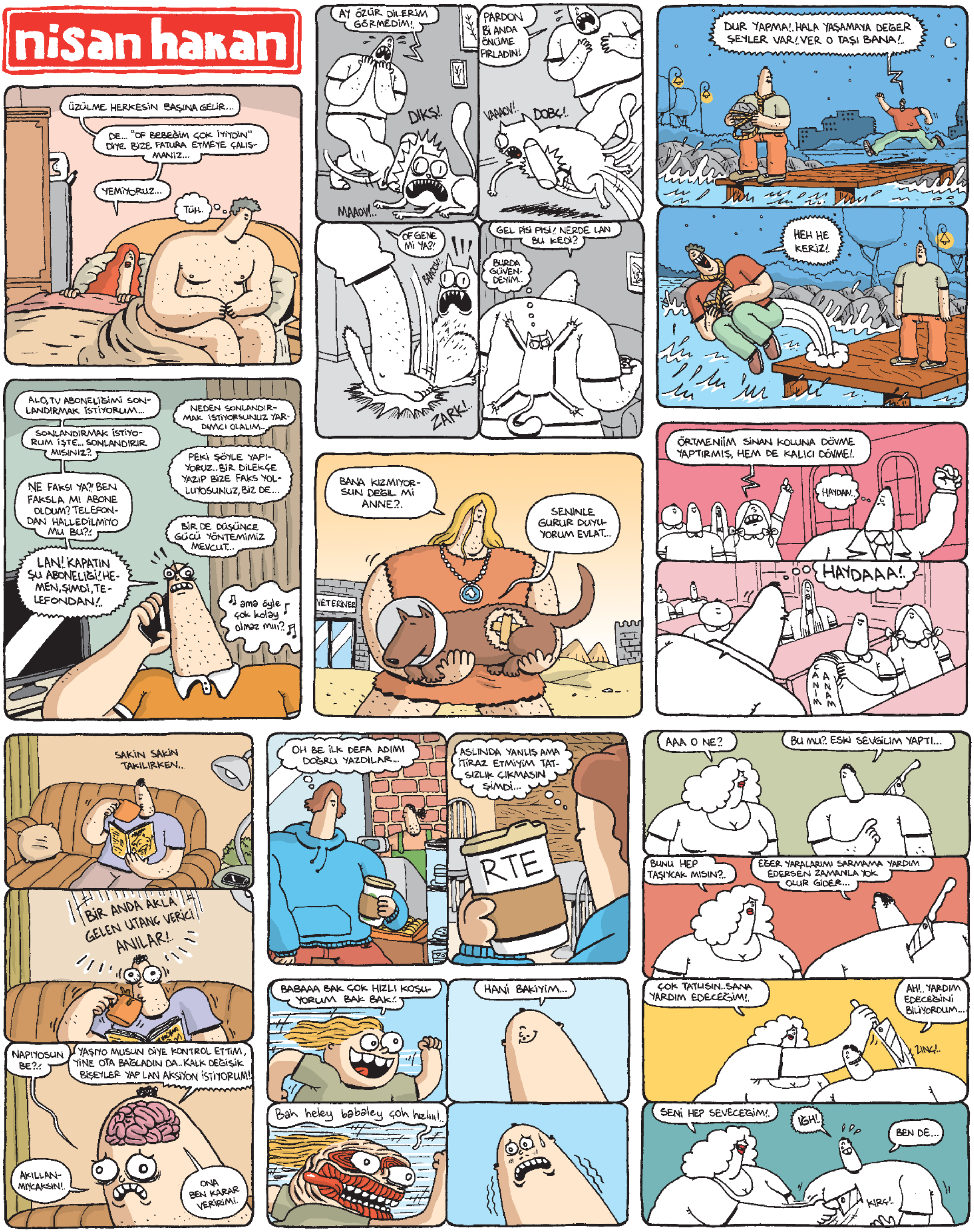
Olaylar olaylar derken, Con Snow'un aslen Targaryen olduğu ortaya çıkar. Bu vesileyle Con Snow ve Kalesi bir geminin kamarasında karanlıklar içinde halvet olurlar.

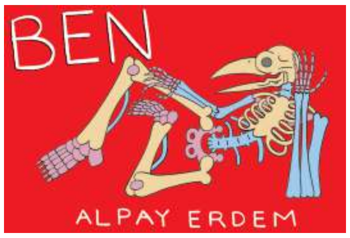
Hah işte zurnanın zırt dediği yere geldik. Bu noktada Ak Kral tüm şürekâsını toplamış duvara gelmiştir. Ejdere emrini verir ve ejderha Akgezerlerle bizim insanlar arasındaki duvarda mavi aleviyle hayvan gibi bir delik açar. Duvar muvar kalmaz, Berlin Duvarı gibi yıkılır duvar. Cam çerçeve aşağı iner.
Bütün Akgezerler şimdi o delikten içerilere doğru ilerlemektedir.

Evet GOT yani Game of Thrones'da olan biten şimdilik bu şekilde.
Bakalım neler olacak?

Con Snow bi daha mı ölür, Arya kimi şişler, Sansa tekrar güzelleşir mi, Serseyi kardeşini mi satar, Tyrion reyiz ne dümenler çevirir, işte bunların hepsini de son sezonda göreceğiz.

Ya pardon bu arada... Bir de kolu döner dokusu gibi olan Kalesi'nin platoniği Andallar'dan Jorah'ı unuttuk, o da iyileşti arada Allah'a çok şükür. Öf ya yine bitmedi pislik dizi. Daha 8. Sezona gelemedik ama haftaya o sezonu da saplaytıd falan filan derken bu serinin sonunu getireceğim. Yoksa seri benim sonunu getirecek. Neyse ki Lost gibi son sezonu cacığa bağlamadı. Gerçi Lost ful cacıktı, o kadar insan o diziyi neden izledi anlaşılır şey değil.

nisan hakan
ÜZÜLME HERKESİN BAŞINA GELİR...
DE... "OF BEBEĞİM ÇOK İYİYDİN" DİYE BİZE FATURA ETMEYE ÇALIŞMANIZ...
YEMİYORUZ...
TÜH..
AY ÖZÜR DİLERİM GÖRMEDİM!..
DIKS!
MAAOV!..
PARDON Bİ ANDA ÖNÜME FIRLADIN!
VAAAOV!..
DOBŞ!.
OF GENE Mİ YA?!
BAOOV!
ZARK!..
GEL PİSİ PİSİ! NERDE LAN BU KEDİ?
BURDA GÜVENDEYİM..
DUR YAPMA!. HALA YAŞAMAYA DEĞER ŞEYLER VAR!. VER O TAŞI BANA!.
HEH HE KERİZ!.
ALO, TV ABONELİĞİMİ SONLANDIRMAK İSTİYORUM...
NEDEN SONLANDIRMAK İSTİYORSUNUZ YARDIMCI OLALIM..
SONLANDIRMAK İSTİYORUM İŞTE.. SONLANDIRIR MISINIZ?.
PEKİ ŞÖYLE YAPIYORUZ.. BİR DİLEKÇE YAZIP BİZE FAKS YOLLUYOSUNUZ, BİZ DE...
NE FAKSI YA?! BEN FAKSLA MI ABONE OLDUM? TELEFONDAN HALLEDİLMİYO MU BU?!
BİR DE DÜŞÜNCE GÜCÜ YÖNTEMİMİZ MEVCUT..
LAN! KAPATIN ŞU ABONELİĞİ! HEMEN, ŞİMDİ, TELEFONDAN!.
♫ ama öyle çok kolay olmaz mııı? ♫
BANA KIZMIYORSUN DEĞİL Mİ ANNE?.
SENİNLE GURUR DUYUYORUM EVLAT...
VETERİNER
ÖRTMENİİM SİNAN KOLUNA DÖVME YAPTIRMIŞ, HEM DE KALICI DÖVME!.
HAYDAA..
HAYDAAA!.
CANIM ANAM
SAKİN SAKİN TAKILIRKEN..
BİR ANDA AKLA GELEN UTANÇ VERİCİ ANILAR!..
NAPIYOSUN BE?!.
YAŞIYO MUSUN DİYE KONTROL ETTİM, YİNE OTA BAĞLADIN DA.. KALK DEĞİŞİK BİŞEYLER YAP LAN AKSİYON İSTİYORUM!
AKILLANMIYACAKSIN!.
ONA BEN KARAR VERİRİM!.
OH BE İLK DEFA ADIMI DOĞRU YAZDILAR...
ASLINDA YANLIŞ AMA İTİRAZ ETMİYİM TATSIZLIK ÇIKMASIN ŞİMDİ...
RTE
BABAAA BAK ÇOK HIZLI KOŞUYORUM BAK BAK!.
HANİ BAKIYIM...
Bah heley babaley çoh hızlıı!.
AAA O NE?
BU MU?. ESKİ SEVGİLİM YAPTI...
BUNU HEP TAŞIYCAK MISIN?..
EĞER YARALARIMI SARMAMA YARDIM EDERSEN ZAMANLA YOK OLUR GİDER...
ÇOK TATLISIN.. SANA YARDIM EDECEĞİM!.
AH!. YARDIM EDECEĞİNİ BİLİYORDUM...
ZING!.
SENİ HEP SEVECEĞİM!.
IĞH!
BEN DE...
KIRŞ!

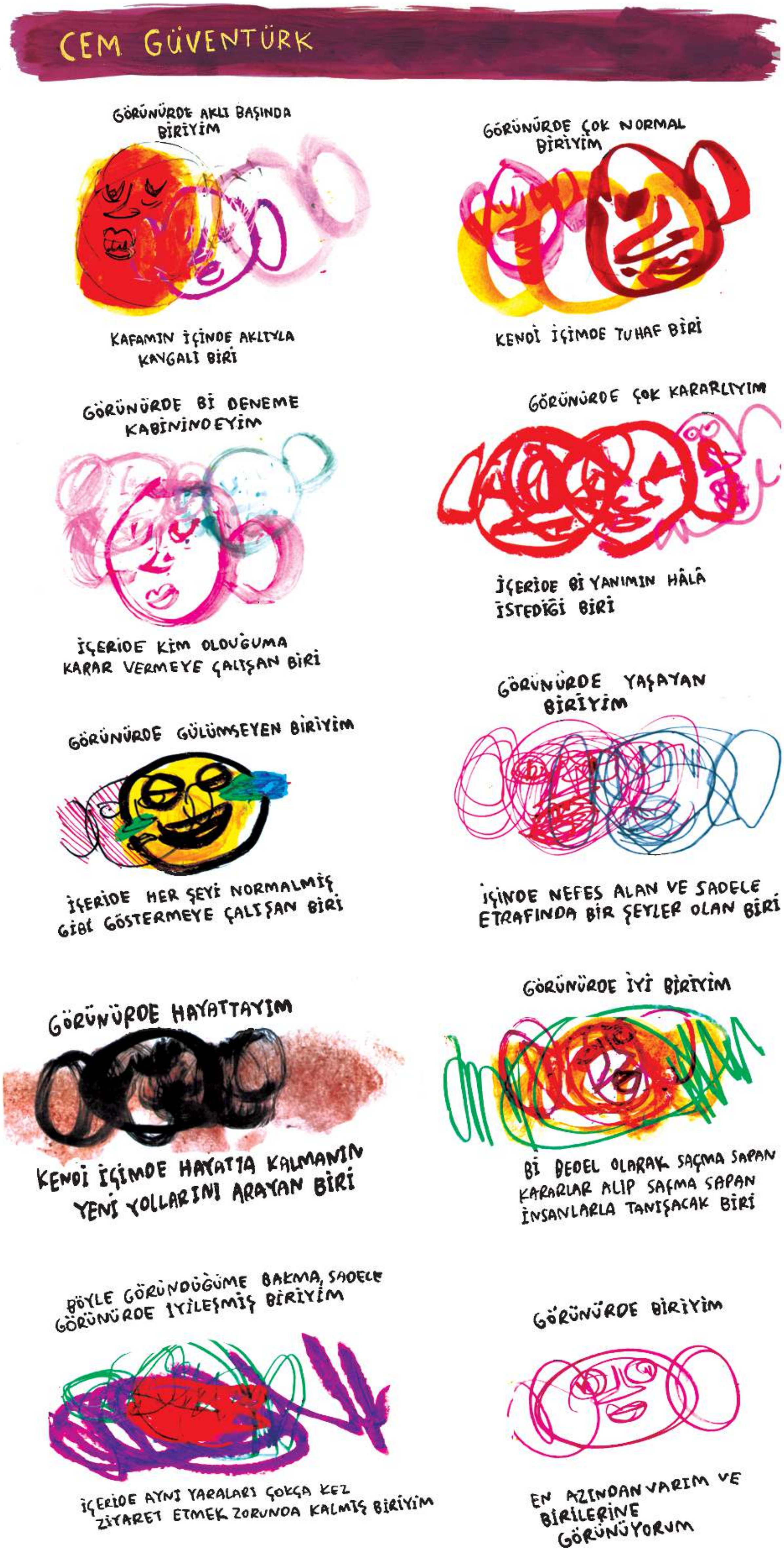
æ Merhaba.

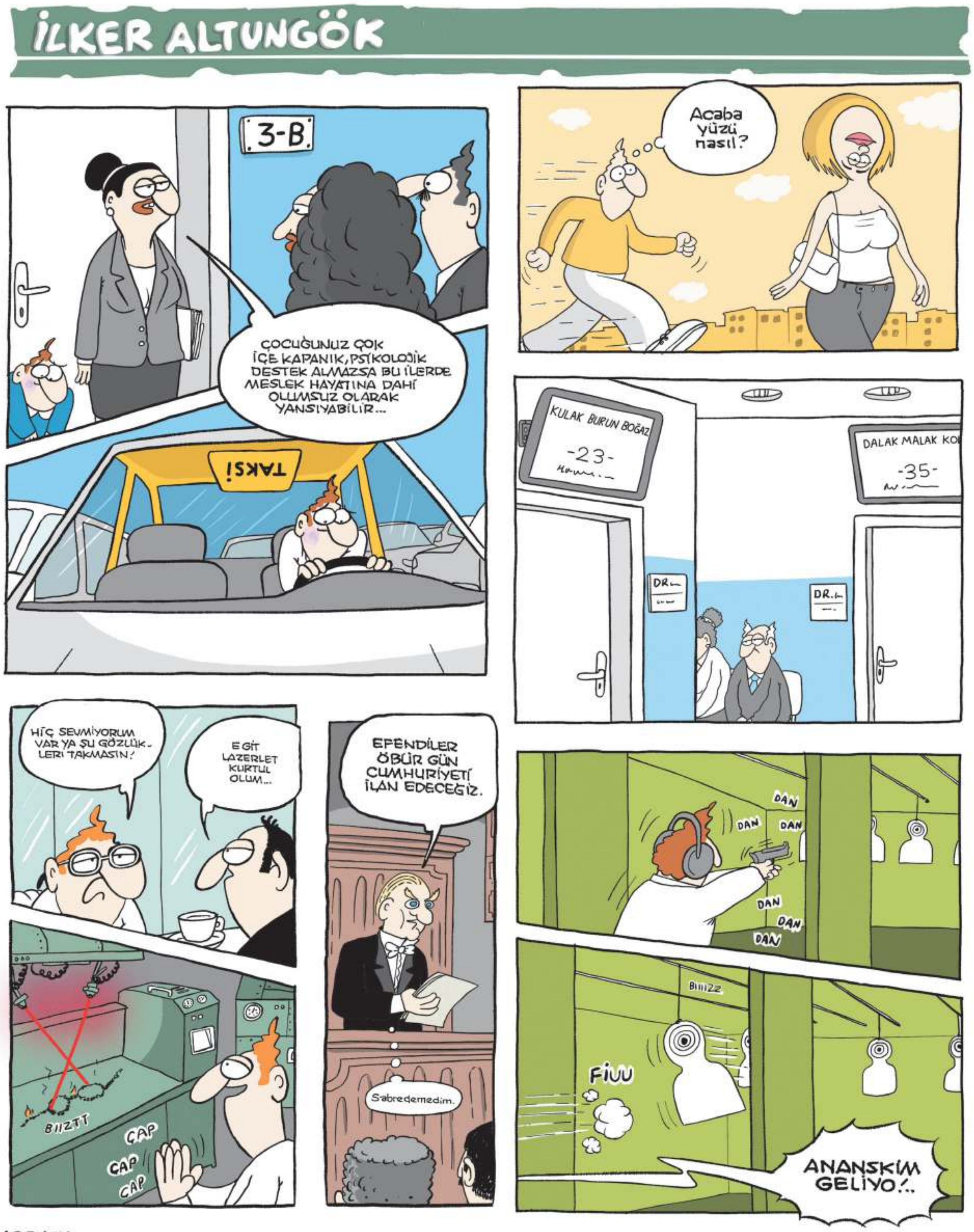
æ Bir keresinde de arkadaşımın babasına işemiştim, o da çok acayipti bak. En baştan anlatayım. Bütüün lise tahsil hayatımız boyunca aynı sırayı paylaştığımız can arkadaşımla, üniversiteleri kazanıp da ayrı düşmelerimizle başladı aslında her şey. Ayrı şehirlere gittik, ilk yıl bitti, geri döndük. Çünkü geri dönmemek için manyak olmak gerekirdi. Birbirimizi, ailelerimizi, birbirimizin ailelerini falan hep çok özlemişiz bu arada da. Hep ama. Çok özlemişiz ama. Böyle bir özlem olamaz. Maz. Az. Zaz. Bu arada ailelerimiz de kendi çaplarında bir acayip işlere girişmişler. Arkadaşımın ailesi mesela, bayağı, köyde işte bilmem nerede bir sığır çiftliği kurmuşlar, buzağıları da var. Tek katlı da bir çiftlik evleri var, ne bileyim, böyle şahane bir yer yapmışlar yani. Vara vara vardım ben bu çiftliğe. Bir şekilde. Rakı var içki olarak. Yaş on sekiz bu arada, içmeyi nereden bileceğim ben. Rakı'ya giriş zaten sekiz sene sürüyor. Güzeelce içtim ben öyle. Hava temiz, bol oksijen, ben anlayamadım ki nasıl içtiğimi. Çok güzel içmişim aga ben. Masadan kalktık, yatacağız artık, her şey yan görünüyor bana. Kapı insana yan görünür mü. Görünüyor. Görünüyor da görünüyor, görünüyor da görünüyor. Görünüyor. Nüyor. Nüyork City. Hey yavrum hey. Hele hele hele hele. Heleler helesi. Si. Kalesi. Bir şekilde yatacağım yere kadar gittim yattım. Bu arada evin de bir kısmı yapılmış ama büyük bir kısmı da yapılmamış. Bazı odalarda pencere yok, bazı odalarda ışık yok, bazı odaların kendisi bile yok. Zamanla olacak işte. O şekil yani olarak düşünülmüş. "Amaan canım, olur yani, onu mu düşüneceğim." Gece ateşler içinde uyandım, yanıyorum. Çişim gelmiş ama dev. Kıvranıyorum. Ve bu arada hala sarhoşum, koridorda yürümeye çalışıyorum. Koridorun sonunda tuvalet var, biliyorum. Tuvalette ışık yok, onu da biliyorum. Zaten koridorda da ışık yok. Odalarda ışıksızım. Bu arada başka bir tuvalet daha var ama onu da hiç bulamam. Zaten bunu zor buluyorum. Laaps diye girdim içeriye. Karanlıkta beyazımsı bir şey gördüm. Klozettir bu dedim, başladım işemeye. Nasıl işiyorum ama. Nehirleri, denizleri işiyorum. Okyanusları işiyorum. Böyle bir gürül gürül işemek olamaz. Derken bir homurdanma duydum. Sonra bir kuvvet beni tuvaletten dışarıya doğru itmeye başladı. Bu arada da her yere işiyorum itilirken. Resmen evi haram zıkkımlıyorum. On sekiz yaşımdayım, ev murdar ediyorum. Bir ara düştüm, iten güç kaldırdı yine beni. "LANN!" dedi bana. Sonra bir şeyler bir şeyler daha dedi. Ondan sonrası bende yok. Sabah uyandırıldım, kahvaltıya çağırıldım. Oturdum sandalyeye, bir ölüm sessizliği var herkeste. Kimse kimseyle konuşmuyor. Bir şey de yemiyor pek kimse. Herkes beni çok severdi aslında, şimdi hissediyorum ki, kimse beni sevmiyor. Sonra görüntüler gelmeye başladı zihnime zihnime doğru. Klozet sanıp arkadaşımın uyuyan babasına işemiştim işte. E ama sen de klasik baba gibi o beyaz atletle uyumamaydın öyle. Ben ne yapabilirim bir yerde de. Işıksız eve içmesini bilmeyen genç misafir alınır mı. Alınır mı. Arkadaşım, "görmedin mi sen benim babamı" dedi. Bu arada baba da babaymış ha. Hemen herkes söylemiş. Dedim "görmedim yani, görsem işer miyim hiç babana" dedim. Sonra bir adam geldi, o adamla beni köyden gönderdiler. Babası adama da söylemiş olayı, adam da konuşmuyor benimle. Ne gevşek ağızlıymış, iyi ki bir kendisine işedik diye. Velhasılıkelam, aradan yıllar geçti, hala konuşmuyor arkadaşım benimle. Ailesi hiç konuşmuyor, babası nefret ediyor. Tiksiniyorlar benden bence ailece ve hatta köy halkı olarak. Haklılar tabii ama bir yandan da o kadar da haklı değiller bence. Ne bileyim, bilemedim de bir yandan bence. Öyle işte.

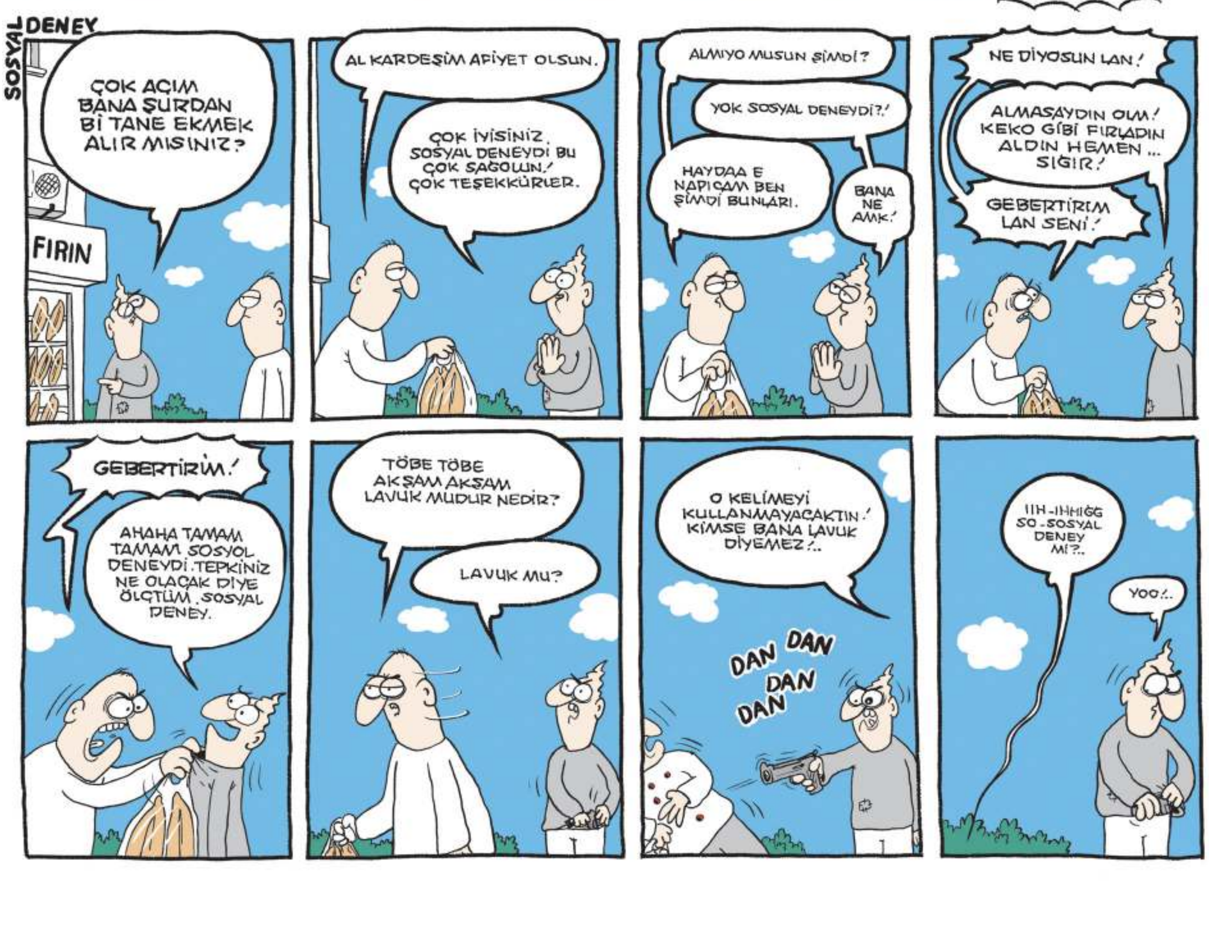
æ Sevgili okur, yukarıda yazdığım hikaye aslında Türker Karakaş adlı bir okurumuza, sevenimize ait. Fakat ben hikayeyi çok sevdiğim için biraz da kendime uydurarak kendi hikayemmiş gibi yazdım. Çünkü kendi başımdan geçmiş gibi anlatırsam ben daha çok eğlenecekmişim gibi düşündüm ve gerçekten de öyle oldu. Türker Karakaş'a sonsuz sevgiler, teşekkürler.

æ Geçen hafta da Antalya'daydım. Fuckup Nights gecesine katıldım. Ertesi gün de Kaleiçi'nde kendi oyunum vardı. Lara'da kalıyorum. Oyun öncesi dedim restorana ineyim de bir şeyler yiyeyim. Normalde otel yemeklerini pek sevmem ama saatlice de bir şeyler atıştırmak durumundaydım. Açık büfeden bir şeyler aldım tabağa, oturdum masaya, oradaki çalışanlardan biri geldi, "bir şey içer misiniz" dedi. Dedim "bir kola içerim". Kola geldi, yanında da hesap geldi. Dedim noluyoruz ya, ben tam pansiyon sanıyorum oteli. Çünkü bir gece önce de toplu yemek yemiştik sanatçılarcanak, para ödememiştik. Meğersem onu organizasyon karşılamış. Hesap doksan iki lira. Bir tadım kaçtı, anlatamam. İştahım da kesildi. Kola on iki lira düşünün. Hesabı ödedim ama canımdan da can gitti. Normalde taksiyle gidecektim Kaleiçi'ne, otobüsle gittim. Dönüşte de otostop çektim. Gece acıktım, parka gidip ağaç kökü yedim. Benim o hiç hesapta olmayan o zalım parayı bir yerden çıkarmam lazımdı, yine de tam çıkaramadım. Ağladım.

æ Hoşça kal.

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

● Netflix reklam almayı düşünüyormuş. Muhtemelen bir de reklamsız abonelik diye bir şey sunacaklar daha pahalıya ama bunda çok da şaşacak bir durum yok. Zira benim Netflix'le ilgili okuduğum haberlerin yarısından çoğu "Yok şu diziye yüz milyor dolar verdi, yok bu stand-up'çıya seksen milyor dolar ödedi, şu denyo filme altmış milyon papel saydı," şeklinde. Adamlar su gibi para harcıyor. Abone sayısına bakıyorum, dünya çapında abonelerden her ay bir diziye verdiği parayı topluyor. E her ay bir alay yeni şey satın alıyor, üstüne bir de bunun suyu elektriği, SSK'sı, muhtasarı, stopajı dünya kadar masrafı da var. Adamlar basbayağı hayvan evladı gibi zarar ediyor, nasıl olacak bu işler? Nasıl olacak aynen böyle olacak işte. Önce reklam alacaklar, sonra reklamsız paketi daha fazla paraya satacaklar, o da olmazsa inceden içerikleri azaltacaklar, yavaş yavaş personeli kovacaklar o da olmazsa batacaklar. Şimdi sırf merak ettiğim için gidip baktım adamların 12 milyar dolar borcu var, her yıl da kazandıklarından çok harcamaya devam ediyorlar. Şimdi hepimiz kazandığından fazla harcadığında neler olduğunu az çok biliyoruz. Daha önce bilmesek de en azından son on beş yılda ayı gibi öğrendik. Netflix de öyle işte, Berat Albayrak gelse kurtaramaz.

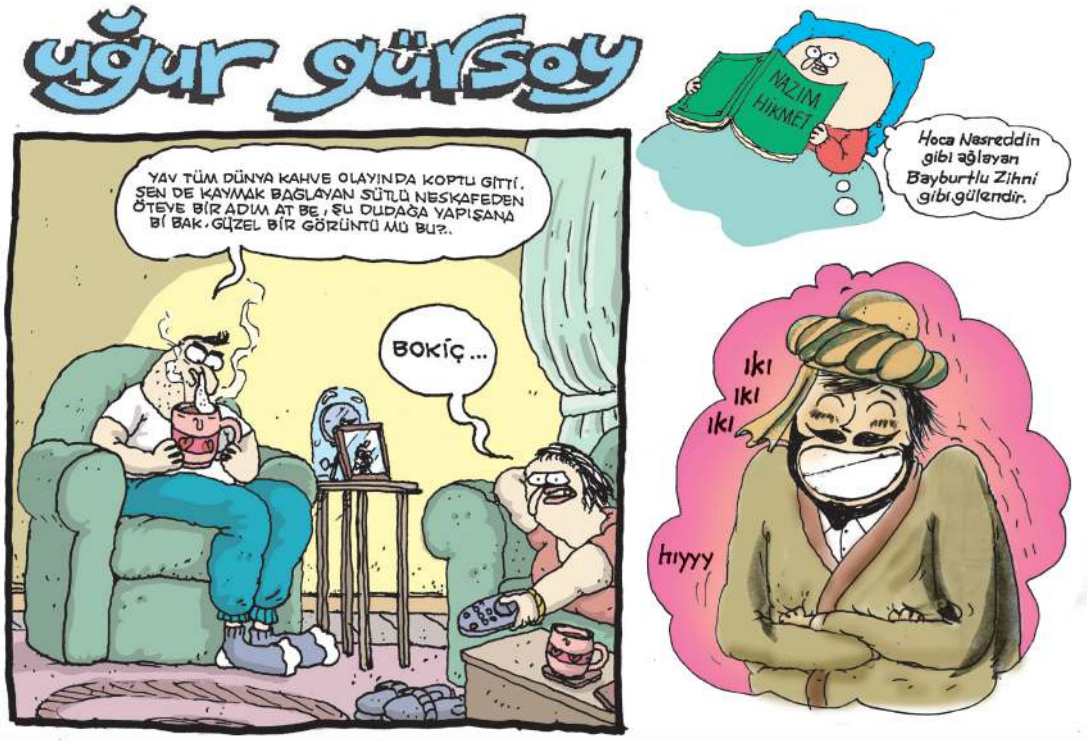
● Tabii Netflix olsun, Amazon olsun, Über olsun bu tip şirketlerin çalışma prensibi çok enteresan. Resmen para kaybetmek üzerine bir iş modelleri var. Yıllarca dev zararlar ediyorlar, bu zararı da hisse senetlerini satarak karşılıyorlar. Zarar etmeyi umursamadıkları için hayvan gibi büyüyorlar, e büyüdükleri için de hisse senedi değerleri artıyor. E şimdi sen devleti de şirket gibi yönetirsen… Hele hele bu tip bir şirket gibi yönetirsen. Bırak döviz kurunun artmasını, elindeki paranın döviz karşılığı tamamen ortadan bile kalkar. Hani bu şirketlerin piyasaya bono sürmesi gibi. İlk başta tatlı faizi görüp alırlar almasına da günün birinde bonoyu alacak kimse kalmaz, el elde baş başta kalakalırsın. Neyse ki bizim başımıza böyle bir şey gelmez; sağolsun başımızda çok güzel powerpoint operatörleri var.

● Bizim sakallı, Hegel'e "Evet dünyadaki bütün önemli olaylar iki kere gerçekleşir ama Hegel eklemeyi unutmuştur ki, ilkinde trajedi ikincisinde fars olarak," diye şerh düşmüş. Enteresandır ki bu ifade her akla geldiğinde geçerli olduğu görülür. Tabii şimdi bu ifade de sadece geçerli olduğu hâllerde akla geliyor olabilir ama aklınıza geldiğinde de başınıza gelmiş oluyor çoktan işte. Şimdi mesela İstanbul yerel seçim iptalinin bir farstan ibaret olduğunu düşünüyorsanız o zaman daha önce buna benzer bir trajedi olduğunu düşünebilirsiniz. Eh geriye baktığımız zaman böyle bir seçim iptalini 2002'de görebiliriz. Neredeyse bütün ülke, sırf daha önce seçilme yeterliliği olmayan biri, bu hakkından apar topar yararlansın diye bir ildeki seçimlerin iptaline göz yumdu, basbayağı hukuk kişiye uyduruldu ve kimisi ileride cumhurbaşkanı olma sözü aldığı için (daha sonra çok pis çırak çıkacakların başında geliyordu) kimisi aklı sıra daha önceki bir hukuksuzluğun yeni bir hukuksuzlukla ortadan kalkacağını zannedecek kadar safdilli olduğu için güle oynaya bir seçim iptal edildi, yüz binlerce oy iptal edildi, yeniden seçime gidildi, her partinin girmesine izin verilmedi falan filan. Bu sakallı genelde haklı çıkıyor zaten.

● "Her şey çok güzel olacak," diyenlere basbayağı sinkaflı küfürler etmeye de başladı iktidar siyasetçileri. Gerçi sin-lâm'lı konuşuyorlar tabii de ne demek istediklerini anlıyoruz. Hayır, insan her şeyin çok güzel olacak olmasına neden uluorta küfredecek kadar sinirlenir, onu da anlayabilmiş değilim. Koca koca siyasetçiler küfrediyor, belediye başkanları "her şey çok güzel olacak," diyenlere konser yasağı koyuyor. Ne bileyim, her şeyin çok güzel olmasını mı istemiyorlar yoksa her şey berbat olacak diye düşündükleri için iyimserliğe mi öfkeleniyorlar?

● Ya siz ödül verirsiniz, vermezsiniz; töreninize çağırırsınız, çağırmazsınız da ne kadar yırtınırsanız yırtının, Türkiye'de sinemanın hemen hemen yarısının Cahit Berkay'dan ibaret olduğu gerçeğini değiştiremezsiniz.

uğur gürsoy

Kedi sevgilim.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Hareketin kaynağı sevgidir." - İbn-i Arabi

● **Uzayı en çok araştıranlar, gene emperyalistler!**

● Ah be İstanbul! Ne Bizans'ta böyle bir dükalık gördün, ne Osmanlı'da benzer bir icraat. Onbir kişilik bir atanmış elitler güruhu mu hakkında karar verecekti, geleceğinle oynayacaktı? Kişiliğine saldırıyorlar İstanbul! Halkın hiçe sayıldığını biliyorduk ama oylarının iptaline de tanık olduk. Madem İstanbul bu halkındır, niçin seçimlerin iptaliyle ilgili önce referanduma gitmediniz? İstanbullu istiyor mu bakalım tekrar sandığa gitmeyi? Tarih doğru akar, bu halk dimdik ayakta durmağa devam edecek; bütün despotluğunuzla, tüm kibrinizle siz, mazi olacaksınız...

● **Yok edilen Taksim'de yaptığınız miting elbette sönük geçer, ya ne olacaktı?**

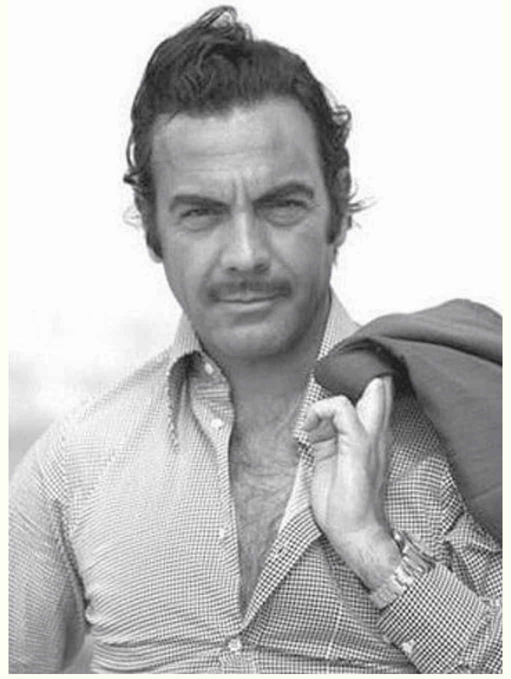
● Kırk dakikalık tarih dersi geçmek bilmez ama aynı derste dörtyüz yılı işleyip geçersin. Sonra o ders de tarih olur

● **Bahşişlerin tamamını Ramazan Davulcusu topluyor çünkü Bayram Zurnacısı diye biri henüz yok...**

● Ayıptır! Bizim dedelerimizin mezarlarını kazmağa kalkışsalar büyük suç. Net. Lakin Hititli dedenin mezarını kazıp iskeleti çıkınca arkeolojük zafer! Niye? Kimi kimsesi yok diye mi? Adam kendi töresince gömülmüş işte, eskidi diye, artık Hitit Mitit kalmadı diye, niye koparıyorsun ortamından? Bunun geleceği de var. Şimdinin rahmetlisi, ilerinin potansiyel atası. Ömrü boyu bilimi zerre iplememiş birinin, bi şekilde iskeletiyle ve hiç bilmeden, o iplemediği bilime katkı sunması demek bu...

● **Ne stüdyo, ne disko. Yazları karpuz tezgâhlarının ışığı kadar etkili olamaz hiç bir ışıklandırma...**

● Cılız emperyalist Belçika, Kongo'yu işgal ettiğinde, fransızca bilen, kendileriyle uyum sağlayan, işbirlikçi Kongolulara 'Fahri Belçikalı' belgesi vermiş. İşgalden daha beter bir aşağılama. Şimdi bize verseler aynı belgeyi, koşa koşa gidip alacaklar da mevcut...

● **Şu an dünyanın muhtelif yerlerinde banyo yapmak istemeyen çocuklar var. Var.**

● Başrolünde olduğu filmin bir sahnesinde, Ayhan Işık'ın tutsak olduğu samanlıktan kaçması gerekli. Sahne kasabanın birinde çekilmekte. Onu durdurmağa çalışan bir figürana da ihtiyaç var. On liraya buluyorlar birini. Yakalamağa uğraştığı Ayhan Bey'den yumruk yiyecek bu para karşılığında. Adam atılıyor, Ayhan Bey hakikaten basıyor yumruğu, sahne çekiliyor. Adam parasını alıp gidiyor lakin ertesi sabahın karanlığında, elinde aynı para sette beliriyor: "Paranızı geri verecem, ben de Ayhan Işık'a yumruk atacam!" diye tutturuyor. Güç bela ikna edip gönderiyorlar...

● **Yaptıkça azalan işler var. Yazarlık o işlerden biri değil. Hatta en değil olan olabilir...**

● Nasıl yaparsınız bilmiyorum, ama dünyada birbiriyle tokalaşmamış insan kalmasın! Asıl mesaimiz bu olsun! Yaşayan herkesi tanımadan 'en iyi dostlarımızı' nasıl seçebiliriz? Ya daha kafa dengi tipler varsa?!

● **"Benlik, benlik" diye tutturursan, kaçırırsın hayat denen şenliği...**

● Bir şeye inandığında o gerçektir, inanmazsan 'mitos' olur. Mitos, varlık sorununu meydana çıkarır. (Başka bir sorun var mı ki?) En önemli mitoslardan biri Evren Yumurtası Mitosu'dur. Evren bir yumurtadır, kırılır, ikiye bölünür: Biri yer, diğeri göktür. Bu mitosa göre, Büyük Patlama yok, Büyük Kırılma var. Belki de iki yumurta tokuşturur gibi, iki evren tokuşturuldu ve kırılan bizimki oldu! Meçhule sesleniyorum: Sizin evren sağlam kaldı hafız!...

● **Korsan ülke: Karşılıksız Çekya...**

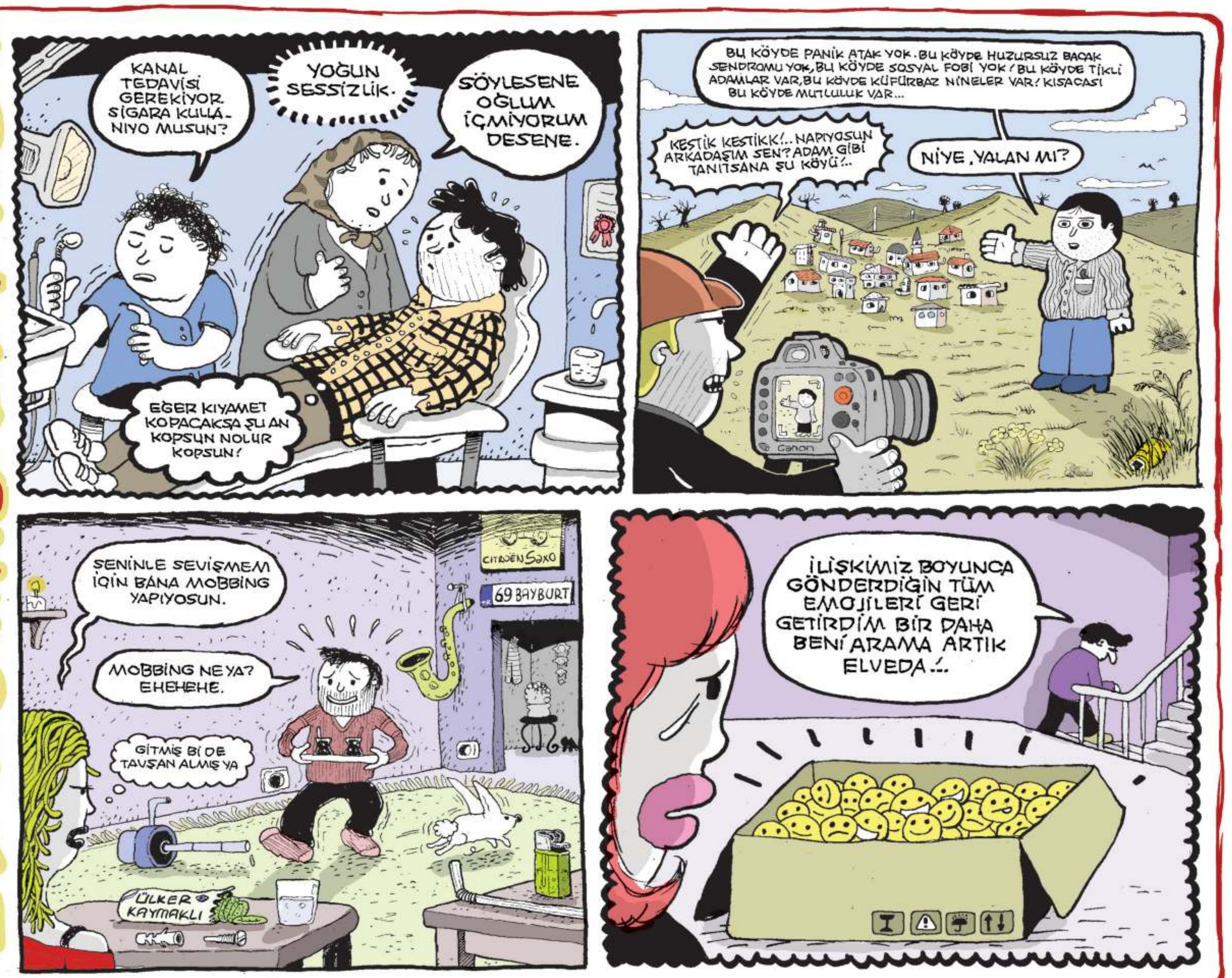
● İnanmak ile aldanmak, efendilik ile eziklik, bir de mizah ile eğlence birbirine asla benzemezler ve hatta pek çok uzak his, tavır, kavramlardır...

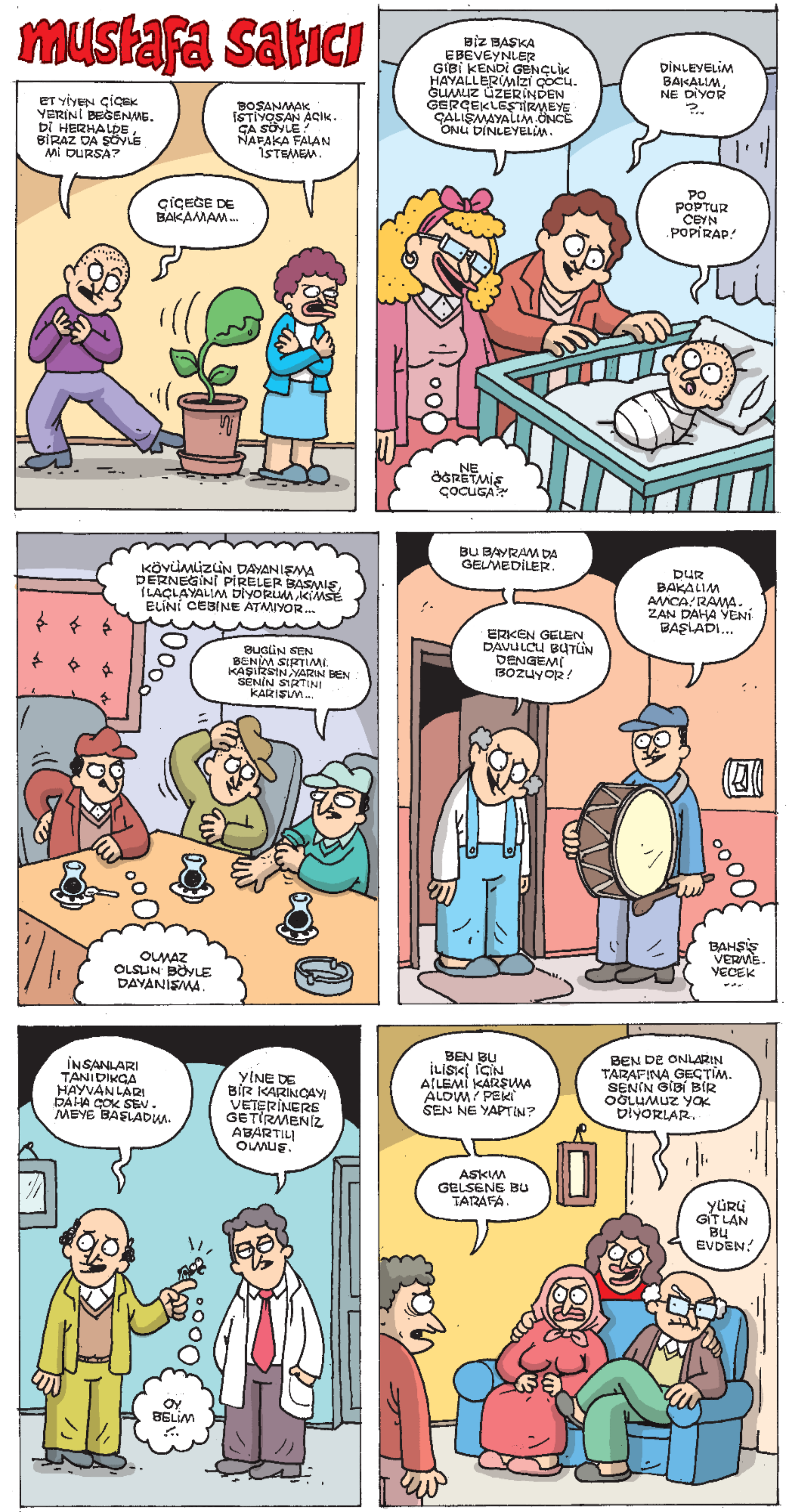
● **Küçük Dayılar Günü yok. Kutlamıyorsam, bu yüzden kutlamıyorum...**

Duyuru: 17 Mayıs Cuma, 17:00'de Radyo Gedik'te Barış Mutlu'nun konuğuyum. (radyogedik.com.tr)

vedatozdemiro@gmail.com

FURKAN ÖZÇOBAN

Fırat Budacı

EKREM BENİ YENDİN

Bu sefer zaferimi ilan ettiğimi düşünüyordum. Haklı olmanın mağrurluğuyla, artık fazlasıyla yıpranmış bu ilişkinin yorgun-yıkkın-düşünceli tarafını ele geçirmek istiyordum. Haklı ama üzgün (süzgün?) olmak çok daha konforluydu öfkeli olmaktan. Hemen özür dilenmesini istemiyordum, bir süre daha haklılığımın tadını çıkarmaya niyetliydim. Her kavgadan haklı ve kırgın çıkamıyor insan. Geçmişte, alkolün ertesi gün pişmanlığa teslim etmek üzere büyüttüğü sözlerden çok çekmiştim. Bu sefer sakin ilerlediğim tartışmanın muzaffer komutanı olarak bayrağı en tepeye dikmeye kararlıydım. "Çok yorgunum," deyip sustum. Zaferleri taçlandıran nefis bir kelimedir "yorgunum". Daha önceki kavgalarda defalarca kendi kendine "sıçtım" demek zorunda kalan biri için bulunmaz bir nimettir. Üçüncü bir kişi, o anda, "Niye yorgunsun lan s.kik, hadi anlat, dinliyorum?" diye belirmiyorsa, iki kişi arasında her zaman gideri vardır "yorgunum" demenin. Boşluğa bakıyordum, zaferimi kesinlemek için kendi kendime yarattığım bu melodramdan bir damla gözyaşı üretmeye uğraşıyordum. Onu da akıtırsam yarattığım bu melodramda sevgilimin boğulacağını ve tek cankurtaran olarak tekrar bana sarılacağını hissediyordum. Büyük şerefsizler böyledir, asıl sebep ortadayken onu örtüp başka şeylerden beslenir. Umurumda bile değil, eğer haklı olacaksam şerefsizlik benim en eski karakterimdir.

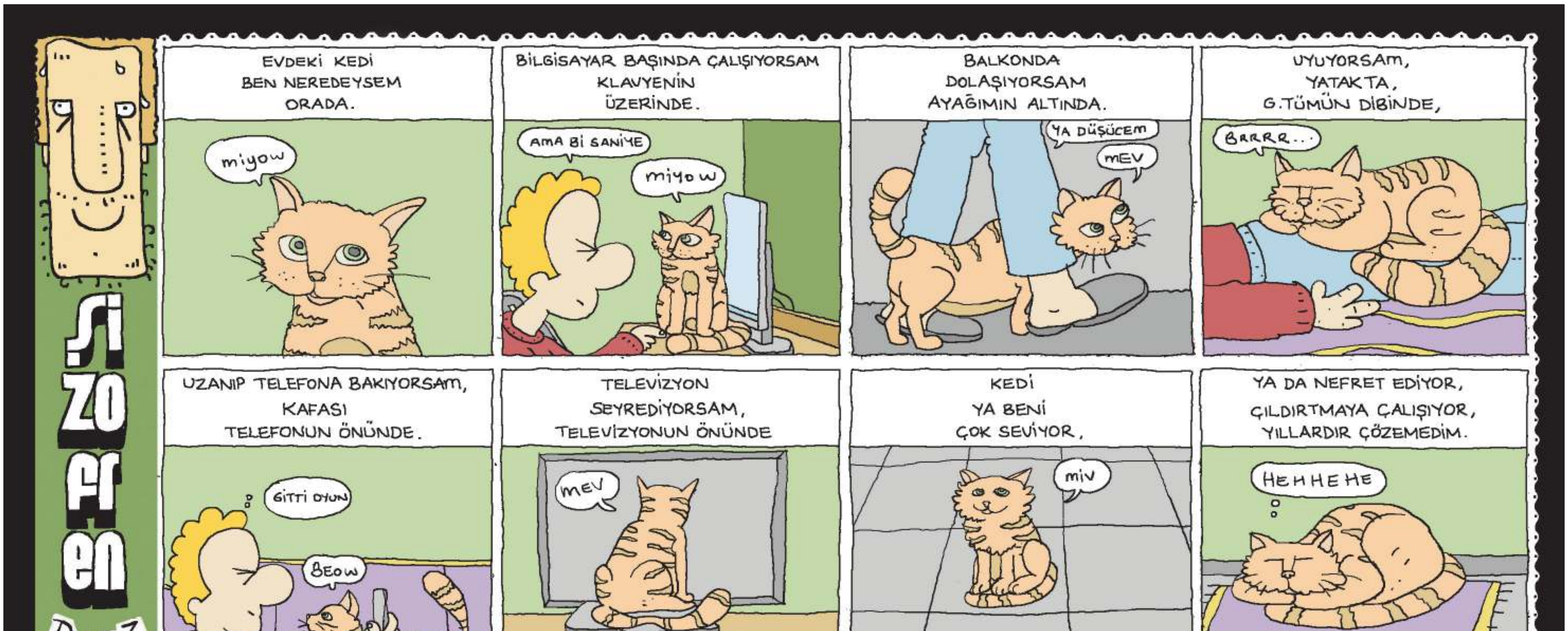
Telefon ekranında, yukardan sallanan bir haber bildiriminin böyle bir durumda ne önemi olabilir? Biz bu ilişkide yıkılmışız, yanmışız, derdest olmuşuz; ülkenin saçma sapan gündemi bungun yüreklerimizi daha ne kadar bedbaht edebilir? Sevgilimin gözü bir an sehpadaki telefona kaydı. Normalde mesafe bu kadar uzakken ekrana düşen haber okunmaz, ama bugünlerde her yerden sarkan o 'üç harfli' kolayca seçilebiliyordu: YSK. Sevgilim, telefonu eline alıp tüm ülkenin beklediği haberi açıkladı: "YSK İstanbul seçimlerini iptal etmiş, inanamıyorum!" Normalde ilk tepkim, "Ben demiştim!" demek olurdu, ama ağzımdan "Hadi ya!" sözleri çıktı. Biraz önceki kavgada kendimi fazlasıyla öne aldığımdan beynim beni aşırı ukalalıktan koruyor, dengeye davet ediyordu. "Nerden okudun?" diye sordum. Sanki haber kaynağının güvenilir çıkmasını istemiyor ve galip geldiğim arenaya dönmek istiyor gibiydim. "T24" diye cevap verince canım sıkıldı. Ulan T24, şimdi vakti mi yukardan telefona süzülmenin? Burada dört başı mamur bir zaferin peşindeyim. Haberi okumaya başladık. T24, hızlı davrandığından haberi "Ayrıntılar geliyor…" finaline bağlamış, biz yurtseverleri merak içinde bırakmıştı. Hissediyordum, kendi şanlı kavgamızı bırakacak ve bu saat itibariyle demokrasi kavgasında saf tutacaktık. Keşke kendi kavgamda haksız olsaydım da YSK'ya küfrede küfrede demokrasiye sarılan ben olsaydım.

Demokrat olamıyordum. Ayrıntılar geliyordu. Benim ayrıntılarım ülkemizin bekası karşısında gittikçe silikleşiyordu. Kendi savaşımda avantaj bana geçmişken aniden bastıran politik savaş karşısında geri adım atmak zorunda kalmıştım. Avantaj İmamoğlu'ndaydı. Sevgilim, telefonunu bilgisayarla destekleyerek, aldığı her haber karşında ülkenin bütün çıkmazlarına birer "inanamıyorum!" yerleştiriyordu. Twitter kuşları sonu gelmez cıvıltılarıyla bütün salonu kaplamıştı. Ah be sevgilim, normal şartlarda ben şu anın en önde gelen devrimcisi olmaz mıydım? Özgürlük, onur, umut adına; ben giyotinin gölgesinde bir Robespierre, sen alevlerin azizesi Jan Dark, birlikte bu kavgaya dalmaz mıydık? Ah be T24, aşk olsun sana, bir saat daha beklesen, gelen bütün ayrıntıları büyük resme yerleştiren en hararetli okuyucunla tanışacaktın. "Bişey olmaz ya…" dedim bir an. Gözlerini belerterek, "Nasıl bir şey olmaz, resmen diktatorya ilan etti adam!" diye cevap verdi Jan Dark. Gittiğim yol yol değildi, kontrol edemediğim egom yüzünden -küçük bir cephe uğruna- asıl büyük savaşı kaybediyordum. Uyuzluğu bırakmam ve derhal ülke saflarında yerimi almam gerekiyordu. Ayrıntılar tüm hızıyla geliyordu…

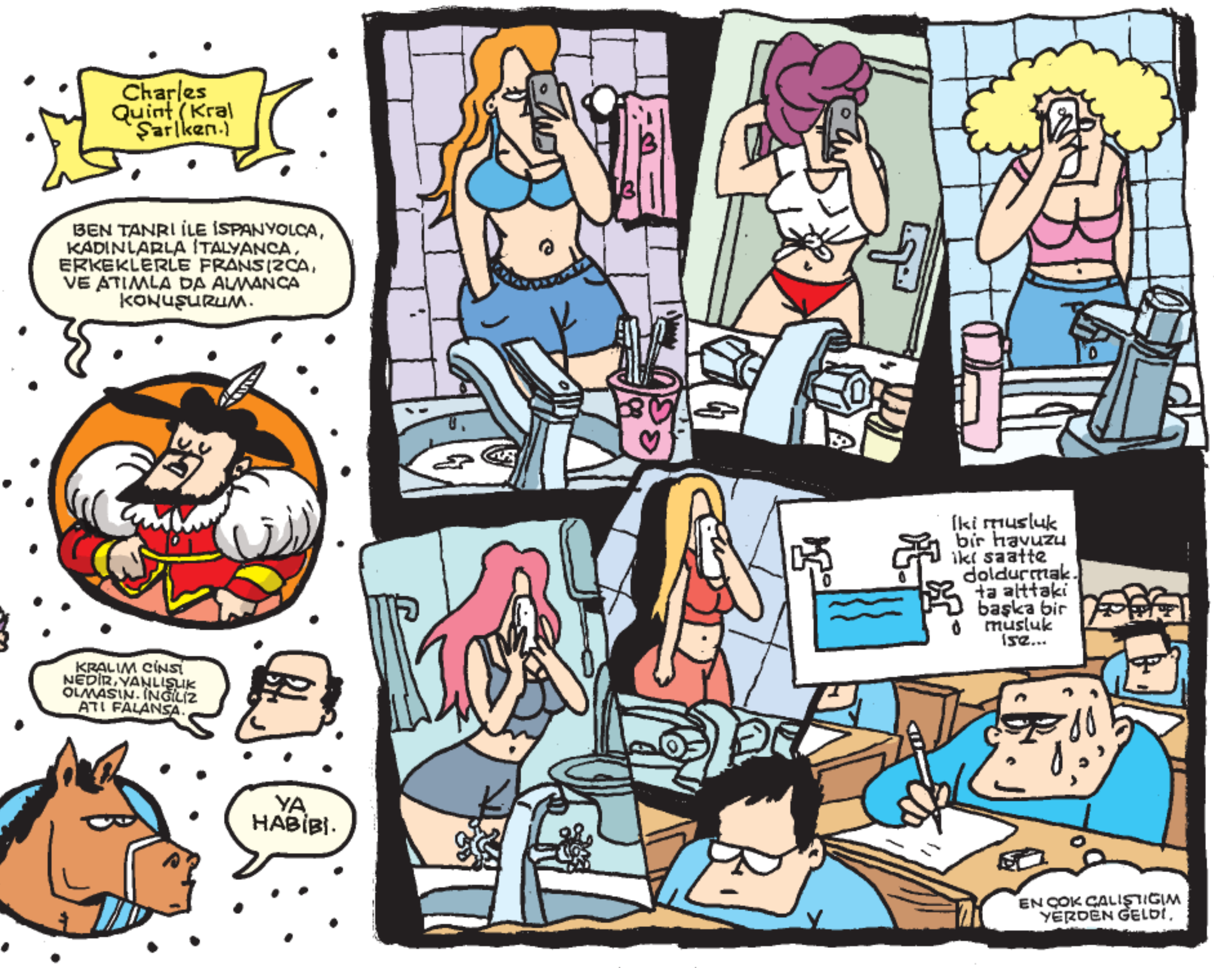
Bir saat içinde olaya tamamen hakim oldum. "İnanamıyorum"larla değil, "olacağı buydu"larla ilerliyordum. "Zarftaki dört oydan sadece biri geçersiz öyle miiiii?" tespitini bile klişe bularak sarf etmeyecek kadar farklı yaklaşımlar sergiliyor, ilerleyen günlerde boşa düşecek bile olsam adeta kahin ayarında bir sosyolog gibi tezler sunuyordum (Baskı Rejimlerinde Egemen Üst Yargı Kararlarının Toplumsal İnfial Yaratması ve Büyükçekmece Ölçeğinde Küçük Bir Saha Araştırması – Kor Yayınları). "Oy sayım döküm cetveli" nedir, diye sorulsa tam cevap veremeyecek biri için görevim oldukça ağırdı. Ayrıntılar geldikçe geliyordu.

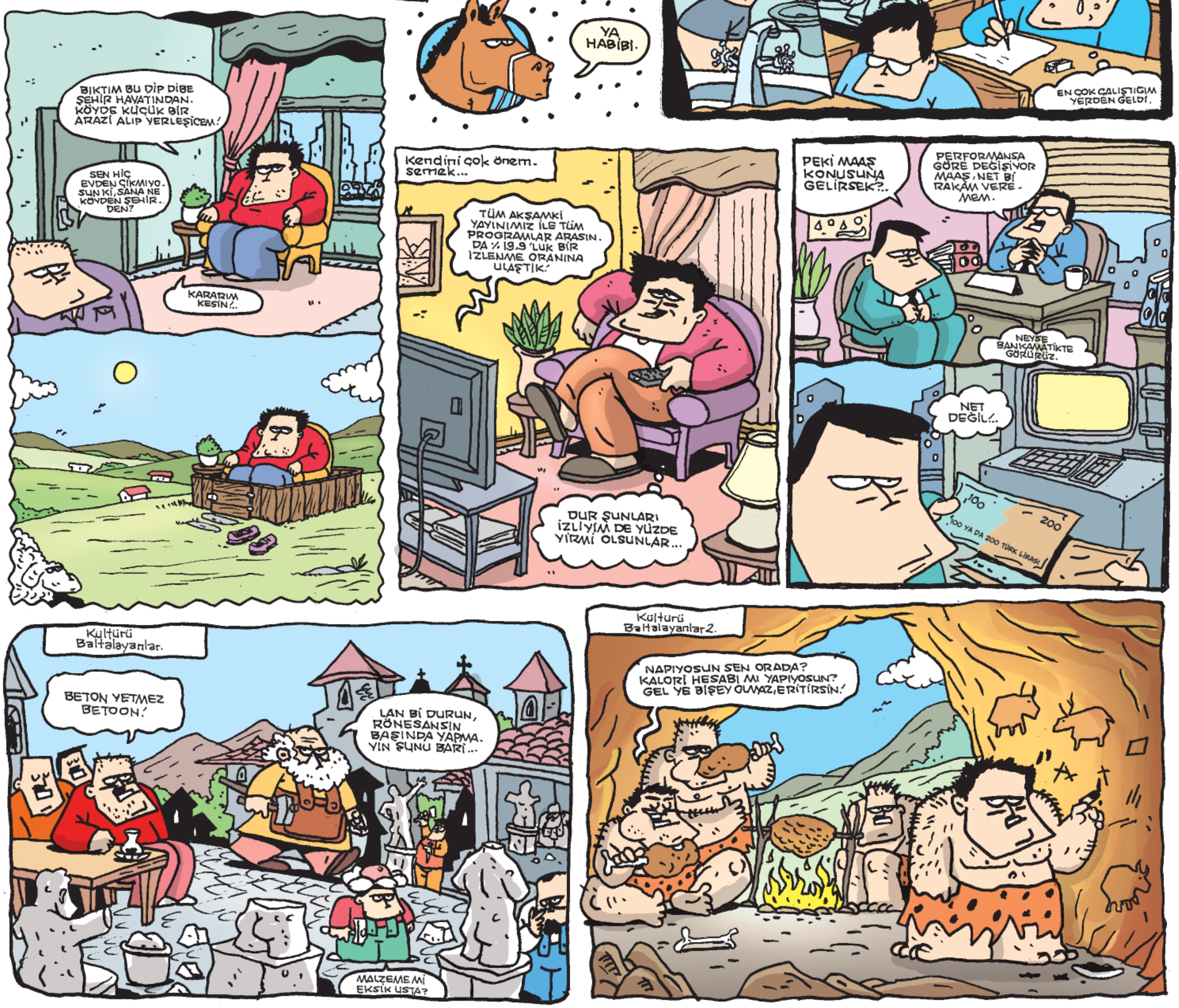
Gecenin ilerleyen saatlerinde, sevgilimle aramda hiçbir sıkıntı kalmamıştı. Ayrı ayrı WhatsApp gruplarımız, küçük birer komün gibi aynı idealde coşutkça coşuyordu. Ortak kelimemiz "mazbata"ydı. Günlerdir "mazbata" demeye doyamıyorduk. Dönem dönem, bir anda ortaya çıkan tek kelime üzerine (masumiyet karinesi, habitat, sivil itaatsizlik ve şimdi de mazbata) yoğunlaşmayı çok seviyorduk. Ben ve Jan Dark, kendi dertlerimizden sıyrılmış, "şükür"den "kahkaha"ya bütün emojilerimizle, gerekirse birer taramalı gibi savurduğumuz "random"larımızla muktedire yürüyorduk. İyiydik.

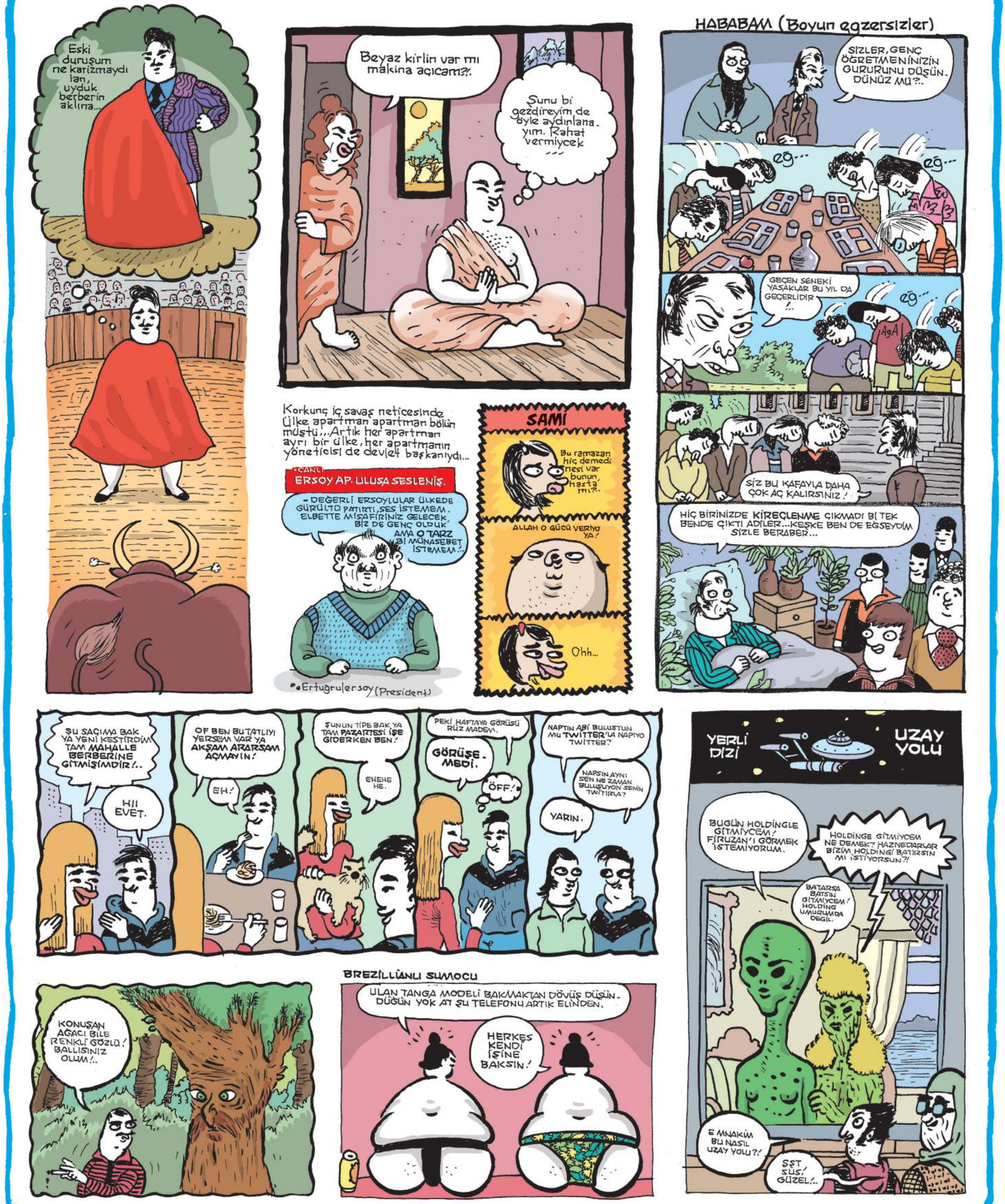
ÖZER AYDOĞAN

cihan ceylan

Gecenin bir yarısı telefonumdan gelen mesaj sesiyle irkildim. ''Allahım, lütfen o olmasın, lütfen o olmasın'' diye dualar ederek telefonumu elime aldım. Oydu...

''Kardeş s.a. elimde yeni gibi premium marka tablet var. İnternette araştırırsan özelliklerini görürsün, üstün bir alet. Takas düşünür müsün? Düşünürsen ben Başakşehir'deyim.''

Gitar efekt cihazımı satmak için internete ilan verdim, bu yüzden tanrılar bana sinirlendiler. Gitar tanrıları kaprisli, gitar tanrıları kinci. Bana bahşedilen efekt cihazına bakamadım, üstüne para koyarım daha iyisini alırım diye düşünüp internete koydum. Tanrıları küstürdüm ve şimdi telefonuma sabah akşam s.a. kardeş başlıklı mesajlar geliyor.

Cihaz gitar efekt cihazı, ben aldıktan sonra aylarca gitarıma efekt verdim, keyifli anlar yaşadım ama ev efekt dolu, ihtiyaç fazlası olarak rafa kaldırıldı, unutuldu. Sonra bir gün dedim ki bir yerlerde bu cihazı arayan, arzulayan bir gitarist vardır. Bu cihazın hiçbir şeye hiçbir efekt vermeden rafta durması doğasına aykırıdır, üzücü bir durumdur. İnternete ilanı o gün koydum, ilk mesajı o gün aldım: s.a. kardeş ciddi alıcıyım, tabletle takas düşünür müsün?

Oysa ilanın sonuna ''lütfen takas teklif etmeyiniz, fiyat sondur'' yazmıştım. Bir yanlışlık olmuş olmalı diye düşündüm ve takas teklif etmeyiniz cümlesini açıklamanın başına taşıdım. Mesaja da ''takas düşünmüyorum, teşekkürler'' diye cevap yazdım. Anında ''niye?'' diye mesaj geldi. Çünkü ben paraya sevdalıyım, banknota aşığım. İnsanlar manyamış. Bunlar nasıl sorular? Diye düşünürken bir mesaj daha geldi: ''Tablet kaliteli, işine yarar.'' Neden bilmiyorum, evde iki tane tablet var, severek kullanıyoruz, tablet ihtiyacımız yok yazdım. ''Whatsapp ekle, konuşalım'' diye mesaj attı. Hayır. Ne konuşacağız? Benim aklım yatmadı bu işe, whatsapp eklemek istemiyorum. Evde üçüncü bir tabletin gerekli olduğuna mı inandıracak beni? Tabletin fotoğrafını mı atacak? İstemiyorum. ''Whatsapp kullanmıyorum'' yazdım, ''face den ekle, oradan konuşalım'' yazdı. Buradan konuşuyoruz, neden başka yerden de konuşmaya çalışıyor? Diye düşünürken ''bu cihaz klarnete oluyor mu? Sahnede sisteme girince sesi yükseltiyor mu?'' yazdı. Soru eklerinin hiçbirini ayırmadı, ben size aktarırken kalbiniz benimki gibi teklemesin diye ayırarak aktarıyorum. ''Yükseltiyor mu? kelimesinde ayırmıştı, ama ''yükselti yormu?'' diye ayırmıştı, bir şekilde daha kötü hissettirdi. Çokoprensin üstüne krem şanti sıkıp ''bu pastadır, bunu yiyeceğiz'' demek gibi bir şey.

Sattığım cihazın sadece gitaristlerin değil, düğünlerde eğlencelerde barlarda kafelerde sahne alan bağlamacıların ve klarnetçilerin de işine yaradığını, cihazın sevildiğini ve arzulandığını o gün öğrendim. Gitar efekt cihazı olarak traş bir cihazdı ancak klarnet bağlandığında klarneti şahlandırıyordu. Forumlarda cihazdan ''klarnet ağlatıcı'' olarak bahsediliyordu. Hiç beklemediğim, tanımadığım bir müşteri kitlesine ulaşmıştı ilanım.

Gitaristle başa çıkarım, gitaristi tanıyorum. ''Abi bununla metallica sesleri alır mıyım?'' diye sorar, alırsın diyince sevinir, ''param yok ama param olunca bundan almayı düşünüyorum, sen ne dersin, önerir misin?'' diye sorar. Napalm Death'in ''Thanks For Nothing'' diye şarkısı vardır canım bebeğim, sana işte o şarkıyı gönderiyorum. Türkçesi: Vaktimi çaldın, geri gelmeyecek dakikalarımı aldın, beni hayat denilen mucizeden mahrum bıraktın. Yine de sevimlidir, üzülürsün, önerilerde bulunursun.

Klarnetçiler ve bağlamacılar bambaşka bir tür. Hepsinin elinde üç sene önce aldıkları premium marka bir tablet var. Açıklamasında takas

teklif etmeyin yazan bütün ilanlara mesaj atıp tabletle takas teklif ediyorlar. Tablet istemiyorum deyince olayı kişisel algılıyorlar, alınıyorlar, premium marka tabletlerine laf etmişim gibi tavırlar içine giriyorlar. Tabletin üstün bir tablet olduğunu, o yüzden benim en kısa zamanda

Başakşehir, Avcılar ya da Bahçeşehir gibi İstanbul'un ulaşılması imkansız bir noktasına gidip efekt cihazını tabletle takas etmem gerektiğini anlatıyorlar. Kesin bir dille o işin öyle olmayacağını anlattığınızda ikna olmuş gibi yapıyorlar, canın sağolsun falan yazıyorlar. Ertesi gün ilk iş ''ne diyorsun, düşündün mü, edelim mi takas?'' diye mesaj atıyorlar.

Bir aylık süre içinde bir çok bağlamacı, bir çok klarnetçi ellerinde kız istemeye götürülen çikolatalar gibi premium tabletleriyle kapıma dayandı, hepsini olabildiğince kibar geri çevirdim. Ama bir tanesi ısrarlı ve kararlı tavırları, manyakça özgüveniyle kalbimi kazanmayı başardı. Önümüzdeki hafta sizleri onunla tanıştıracağım.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

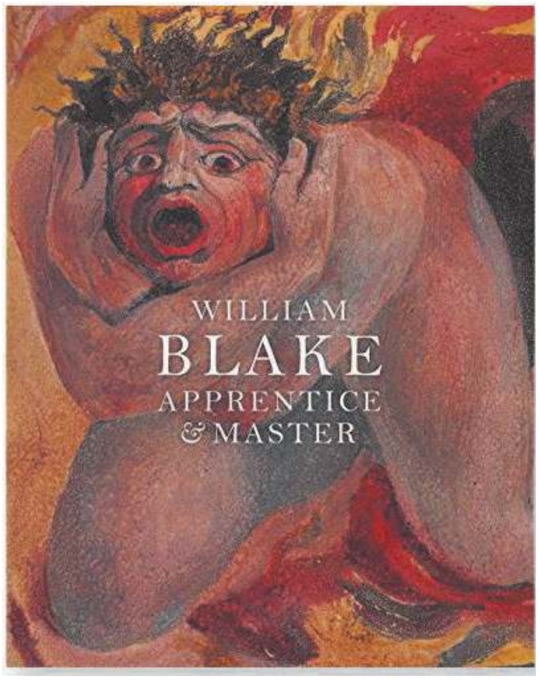
"ve gün Pazar çıksa da yanılmış olsam/ İnsan haklı çıkıyorsa artık genç değildir "

E. E. Cummings

KUZULARIN GÜMBÜRTÜSÜ

İki ünlü simgenin kucaklaşması. Çarpışması. O çarpışmadan açığa çıkan misli görülmemiş bir masumiyet patlaması. Küçük çocuk ve kuzu. O ikili. Onları diyorum. Çocuk kuzuyu kucağına almış. İki bebek. Sarmaş dolaş. Haberlerde gördüm geçen gün gene o ikiliyi. Oradan aklıma geldi.(baharla ilgili bir haberde; "Kuzu" da baharın ünlü ikonlarından. Çiçeklenmiş erik dalları, erguvanlar, mor salkımlar…)

Bu müthiş ikili; edebiyattan da tanıdık ; "Teyyare"si bozulunca inmek zorunda kaldığı uçsuz bucaksız o çölde; bir kum tepesi üzerinde uyuyakalıp da uyandığında karşısına çıkmıştı : oralara nasıl geldiği belirsiz bir küçük çocuk: "Bana bir kuzu çiz" diyordu o pilota. *("Dessine-moi un mouton"– o efsanevi cümle: bir şarkısı da var bu adla–)* Pilot şaşırmıştı. O eşsiz benzersiz, muhteşem kitap: "Küçük Prens" Kitabın o unutulmaz/müthiş girişi. Kuzu ve Küçük çocuk.-- Ki o da(Exupery)büyük büyük deli/dahi; şair/ressam: William Blake'in o şiirinden esinlenmiş besbelli, okuduğumda hemen o şiir gelmişti aklıma : Blake'in şiiri şöyle: "Bir çocuk gördüm bir bulutun üzerinde/ Ve gülerek dedi ki bana/ "Bir şarkı çal kuzuyu anlatan" --Aynı şeyler işte: Çöl/Bulut, ikisinin de karşısına bir ıssızlık/boşluğun içinden "kuzu" ile ilgili bir talebi olan birer küçük çocuk çıkıyor. (Resim/şarkı)--

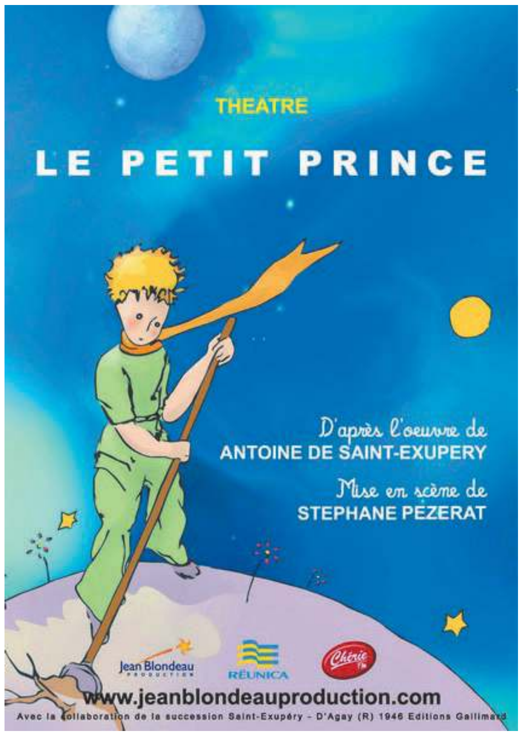
William Blake 1757-1827 (Resimlerinden biri)

Herneyse,

Bırakın kucağıma almayı etmeyi falan, şöyle uzaktan dahi görmüşlüğüm yok benim. Yoktu. O vakitler. Bir canlı kuzuyu. (Keşke çocukken görebilseymişim.)

Buralara bir saat kadar uzaklıkta (Antalya, buralar dediğim) oturan bir arkadaşım var. Keçileri koyunları inekleri falan var onun. O davet etmişti. Yine böyle, bu zamanlardı. İşte orada gördüm. Delirdim.

"İlk görüşte aşk" Arkadaş minik kuzuyu kucağıma verdi. Bir mucize. Sersemletici miktarda saflık, masumiyet, güzellik, sevimlilik… Aşırı masumiyet. Hayatın yumuşak, masum en hoş yanı. Haddini aşmış haz; neredeyse acıya dönüşecek bir haz. Sevmek, okşamak falan yetmiyor. "Ne yapsanız, etseniz" bilemez bir hale geliyorsunuz.. (canınızın içine sokacağı gelmek) Tahammülü zor bir güzellik. Arkadaşımın minik kızının koynunda da bir tane. O "ikonik" sahneyi de görmüş oldum dünya gözü ile. Canlı.

"Küçük Prens" Antoine de Saint-Exupéry 1900-1944

Herneyse işte, neredeyse hazdan bayılmanın eşiklerinden son anda kurtulmuş bir hallerde eve dönmek üzereydim. Akşam çöküyordu. Arkadaşım beni yolcu ederken şöyle bir şey dedi: "Haftaya gene gel…" o kadarı hoş, güzel, ama devamı var: "… kayınbiraderler de gelecek, kuzu çevirme yapıcaz, gel mutlaka"

Kuzu çevirme? Mi? "Ne?" Kulağımda bir çınlama başladı. "Seni de bir kazana koyup pişireceğiz o gün, gel" demiş olsa gene aynı; o kadar şaşırırdım sanki. Hiç kuzu eti yemişliği olmamış bir insan evladı değildim elbette. Ama onca yakınlığa,(ünsiyet kesbetmek) bilmemneye … Kucaklamış etmişken… Burun buruna… O mee'lemeler…(Artık dünya ahret kardeşim)

"Kuzu çevirme"; anca olsa olsa; hani o küçük çocuklara yapılır ya; iki kolundan tutup havalandırıp döndürüyorsun da çocuk kahkahalar falan atıyor… O işte. Anca o olabilir işte; Kuzu çevirme. İki ön patisinden (pati mi denir?) kavrayıp havalandırır iki çevirirsin. Hoşuna gitsin diye o kıvır kıvır tüylü bebeğin. Eğlensin.

Allak bullak olmuştum. "Olmuştum" olmuştum da ne oldu? Gitmedim oraya. Tamam. Ama bir zaman sonra yedim tabii. Kuzu etli çoban kavurma mı ne bir şey.("burnumun dibinde çevirmesinler de aman" tarzı bir duruma rücu ettim. İnsanevladı'yız. Acaibiz.

Nasıl yapabiliyoruz? Bir çeşit delilik işte. O kuzuya sarılırken, gözünden öperken ederken işin yemekle, etle, kuzu pirzolayla ilgili olan kısmını bir kutuya kilitleyip, geçici bir hafıza kaybıyla unutaraktan falan… Sonra kuzu eti yerken de, bu sefer; o kucağımıza almış olduğumuz o kıvır kıvır tüylü bebeği, pembe burnu falan aynı şekil… Unuta unuta. Kısa kısa. Bir canlının (bebek halinin) hem kendisini hem etinin lezzetini aynı şiddette, aynı anda sevmek? (Kendi bebeklerimiz için de kuzu, kuzucuk, ana kuzusu falan diye tabirlerimiz varken hem)

(Geçenlerde gördüm tv'de onu da; iki kişi bunlar; bir tavuk boynunu bir parmaklığa sıkıştırmış, onu kurtarmaya çalışıyorlar. Can ı gönülden ama. Her şeyi deniyorlar. Didiniyorlar. Nihayet kurtardılar. Ama baygın gibi tavuk. Fonda ağlamaklı bir kız sesi: (demek o da onlarla, izliyor kurtarılışı, görmüyoruz onu) Şöyle diyor kız: "Allahım noolur ölmesin! Ne olur!"

Belki önceki akşam kanat dolu bir kovanın başındaydı kızcağız. Bir fastfood'çuda. (hakeza, ben de sık sık…)Ağlamaklı sesi de sahici ama. Kitleler halinde katlettiğimiz, zaten yaşadıkları sırada da hayatlarını cehenneme çevirdiğimiz, kıpırtısız bıraktığımız tavuklar. Onlar. Onlar için yalvarıyor kız. "Allahım noolur ölmesin!"

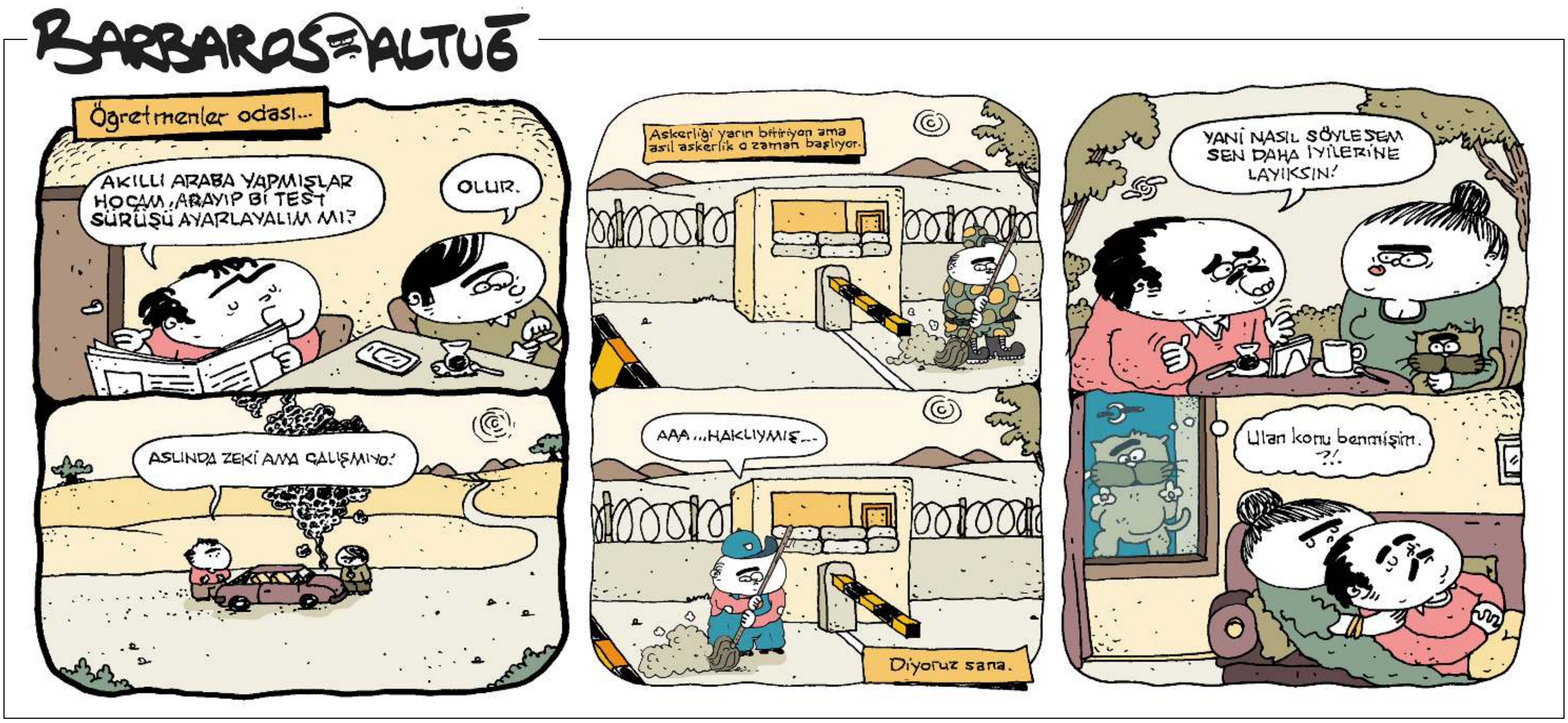
Bir zihinsel bulanıklığın içinde; akıl tutulmalarıyla, yamuk yumuk, anca bir diğer yanını unutmaya çabalaya çabalaya sürdürülebilen ikili bilinç. Hayvanlarla ilişkilerimiz. Galiba karşımıza alıp sıkı bir hesaplaşma içine girmemiz gerekiyor. O ilişkilerle. Bence acil.

Sadece hayvanlarla olan ilişkilerimizi anlayabilmek, düzenleyebilmek için de değil; belki; o tuhaf ilişki biçimleriyle epey benzer yanlar barındıran "kendimizden daha güçsüz bulduğumuz insanlar"la olan ilişkilerimizi de daha iyi anlama imkânı belirir. Belli mi olur?

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

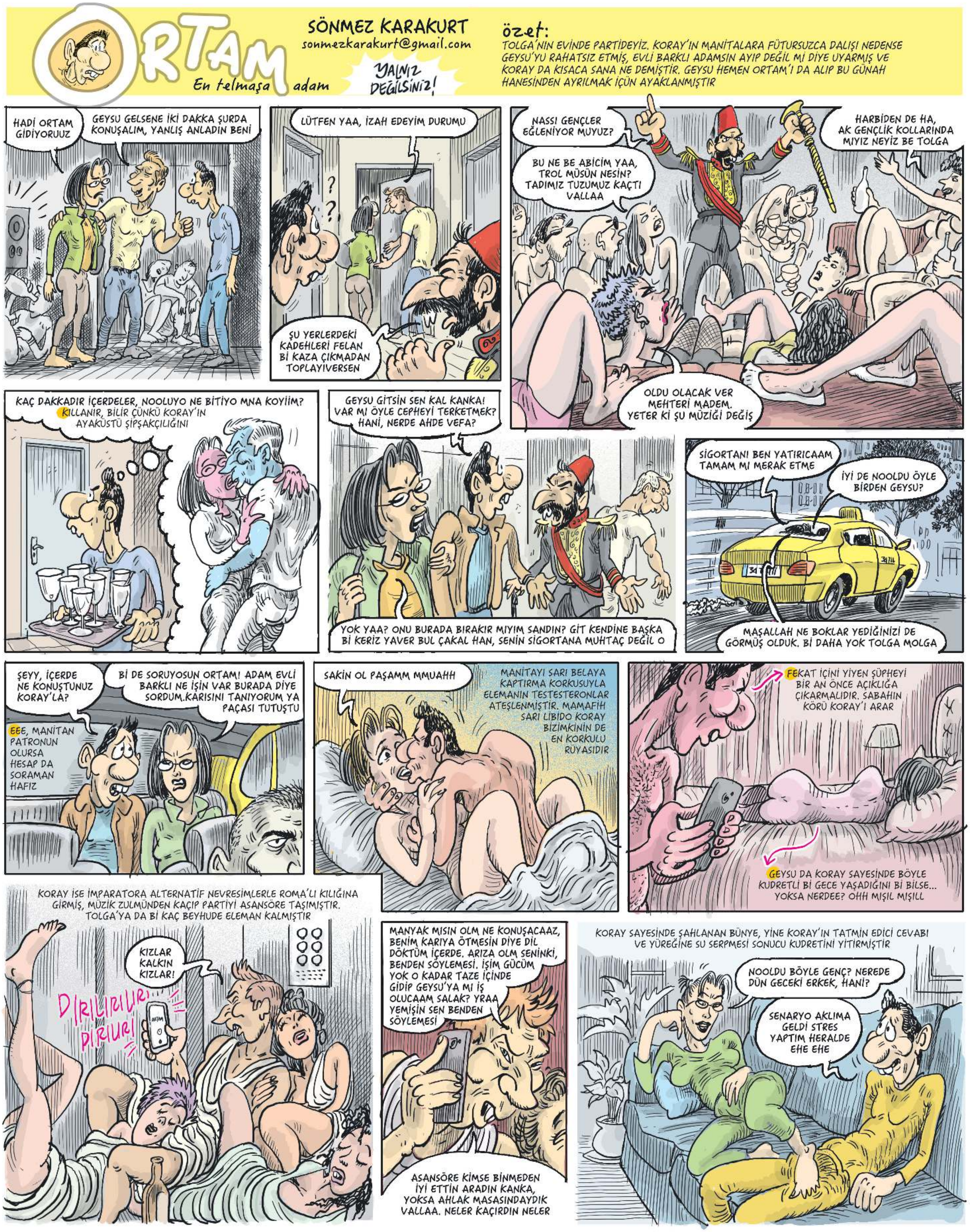

Haftalık Mizah Dergisi | 15 Mayıs 2019 | Sayı: 611

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
TOLGA'NIN EVİNDE PARTİDEYİZ. KORAY'IN MANİTALARA FÜTURSUZCA DALIŞI NEDENSE GEYSU'YU RAHATSIZ ETMİŞ, EVLİ BARKLI ADAMSIN AYIP DEĞİL Mİ DİYE UYARMIŞ VE KORAY DA KISACA SANA NE DEMİŞTİR. GEYSU HEMEN ORTAM'I DA ALIP BU GÜNAH HANESİNDEN AYRILMAK İÇÜN AYAKLANMIŞTIR
HADİ ORTAM GİDİYORUUZ
GEYSU GELSENE İKİ DAKKA ŞURDA KONUŞALIM, YANLIŞ ANLADIN BENİ
LÜTFEN YAA, İZAH EDEYİM DURUMU
ŞU YERLERDEKİ KADEHLERİ FELAN Bİ KAZA ÇIKMADAN TOPLAYIVERSEN
NASSI GENÇLER EĞLENİYOR MUYUZ?
BU NE BE ABİCİM YAA, TROL MÜSÜN NESİN? TADIMIZ TUZUMUZ KAÇTI VALLAA
HARBİDEN DE HA, AK GENÇLİK KOLLARINDA MIYIZ NEYİZ BE TOLGA
OLDU OLACAK VER MEHTERİ MADEM. YETER Kİ ŞU MÜZİĞİ DEĞİŞ
KAÇ DAKKADIR İÇERDELER, NOOLUYO NE BİTİYO MNA KOYİİM? KILLANIR, BİLİR ÇÜNKÜ KORAY'IN AYAKÜSTÜ ŞİPŞAKÇILIĞINI
GEYSU GİTSİN SEN KAL KANKA! VAR MI ÖYLE CEPHEYİ TERKETMEK? HANİ, NERDE AHDE VEFA?
YOK YAA? ONU BURADA BIRAKIR MIYIM SANDIN? GİT KENDİNE BAŞKA Bİ KERİZ YAVER BUL ÇAKAL HAN, SENİN SİGORTANA MUHTAÇ DEĞİL O
SİGORTANI BEN YATIRICAAM TAMAM MI MERAK ETME
İYİ DE NOOLDU ÖYLE BİRDEN GEYSU?
MAŞALLAH NE BOKLAR YEDİĞİNİZİ DE GÖRMÜŞ OLDUK. Bİ DAHA YOK TOLGA MOLGA
ŞEYY, İÇERDE NE KONUŞTUNUZ KORAY'LA?
Bİ DE SORUYOSUN ORTAM! ADAM EVLİ BARKLI NE İŞİN VAR BURADA DİYE SORDUM. KARISINI TANIYORUM YA PAÇASI TUTUŞTU
EEE, MANİTAN PATRONUN OLURSA HESAP DA SORAMAN HAFIZ
SAKİN OL PAŞAMM MMUAHH
MANİTAYI SARI BELAYA KAPTIRMA KORKUSUYLA ELEMANIN TESTESTERONLAR ATEŞLENMİŞTİR. MAMAFİH SARI LİBİDO KORAY BİZİMKİNİN DE EN KORKULU RÜYASIDIR
FEKAT İÇİNİ YİYEN ŞÜPHEYİ BİR AN ÖNCE AÇIKLIĞA ÇIKARMALIDIR. SABAHIN KÖRÜ KORAY'I ARAR
GEYSU DA KORAY SAYESİNDE BÖYLE KUDRETLİ Bİ GECE YAŞADIĞINI Bİ BİLSE... YOKSA NERDEE? OHH MIŞIL MIŞILL
KORAY İSE İMPARATORA ALTERNATİF NEVRESİMLERLE ROMA'LI KILIĞINA GİRMİŞ, MÜZİK ZULMÜNDEN KAÇIP PARTİYİ ASANSÖRE TAŞIMIŞTIR. TOLGA'YA DA Bİ KAÇ BEYHUDE ELEMAN KALMIŞTIR
KIZLAR KALKIN KIZLAR!
DIRILIRILIRI DIRIURI
MANYAK MISIN OLM NE KONUŞACAAZ, BENİM KARIYA ÖTMESİN DİYE DİL DÖKTÜM İÇERDE. ARIZA OLM SENİNKİ, BENDEN SÖYLEMESİ. İŞİM GÜCÜM YOK O KADAR TAZE İÇİNDE GİDİP GEYSU'YA MI İŞ OLUCAAM SALAK? YRAA YEMİŞİN SEN BENDEN SÖYLEMESİ
ASANSÖRE KİMSE BİNMEDEN İYİ ETTİN ARADIN KANKA, YOKSA AHLAK MASASINDAYDIK VALLAA. NELER KAÇIRDIN NELER
KORAY SAYESİNDE ŞAHLANAN BÜNYE, YİNE KORAY'IN TATMİN EDİCİ CEVABI VE YÜREĞİNE SU SERPMESİ SONUCU KUDRETİNİ YİTİRMİŞTİR
NOOLDU BÖYLE GENÇ? NEREDE DÜN GECEKİ ERKEK, HANİ?
SENARYO AKLIMA GELDİ STRES YAPTIM HERALDE EHE EHE

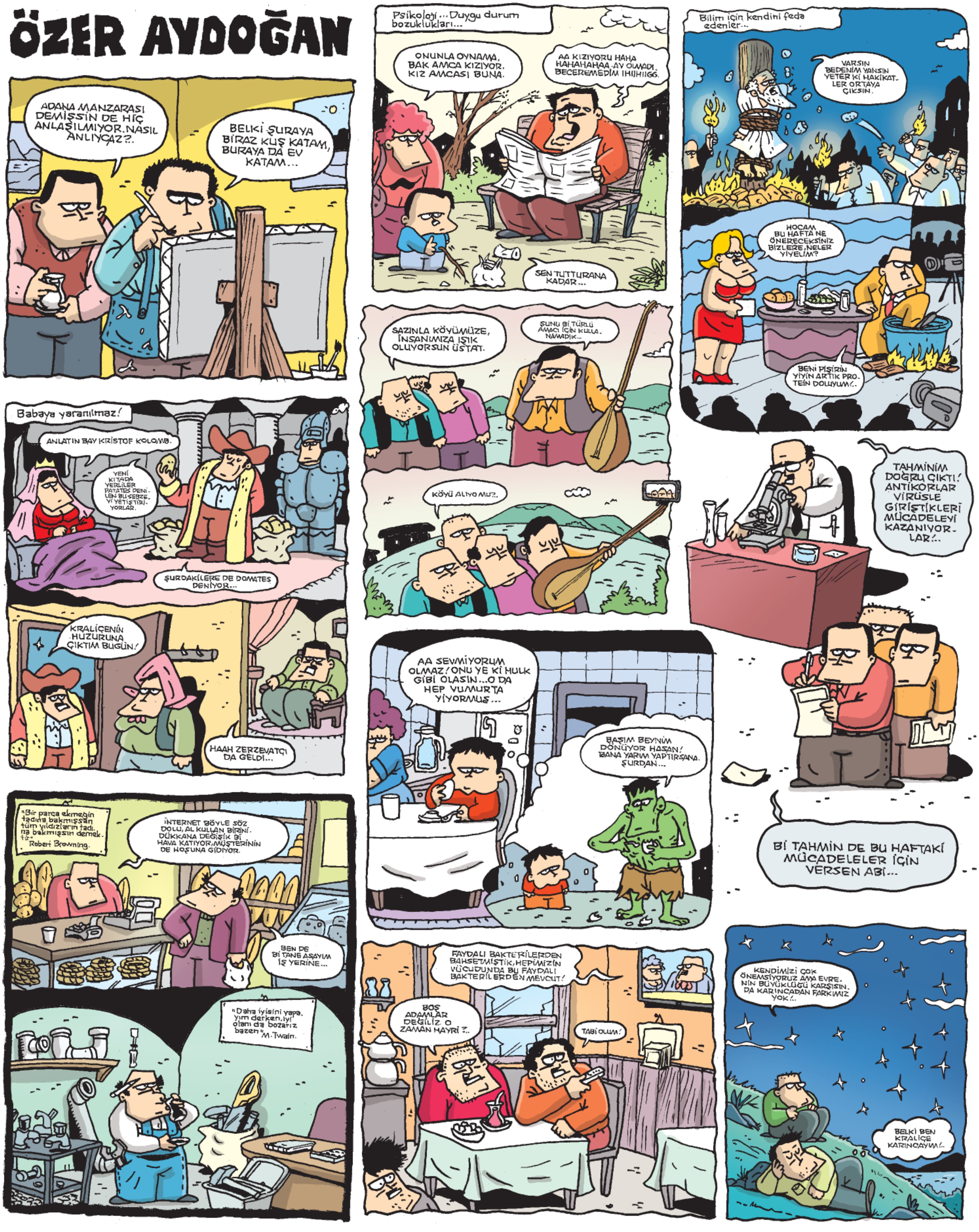
22 MAYIS ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/21 No: 612
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

Her 4 gençten biri işsiz

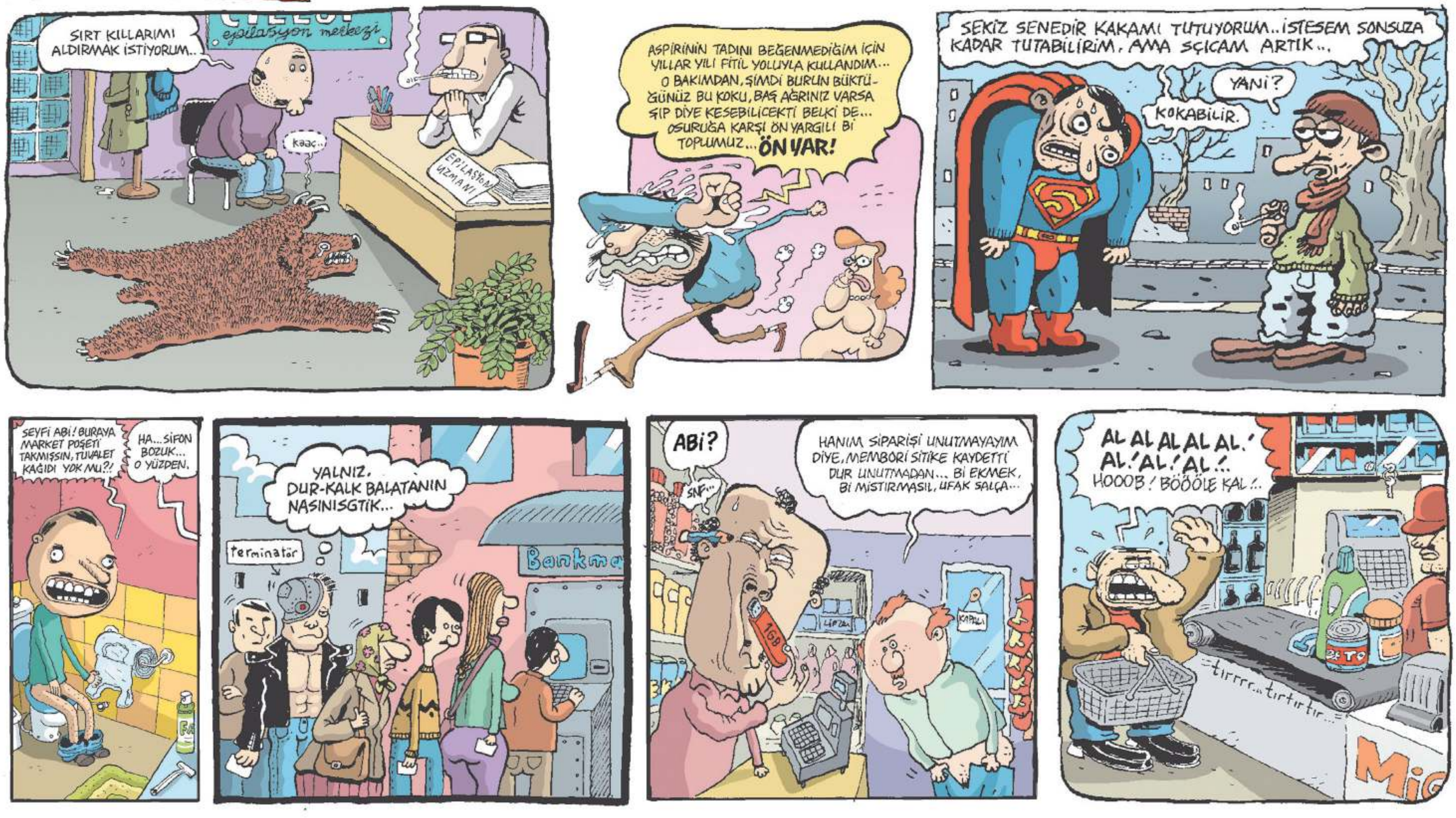
ÖZER AYDOĞAN

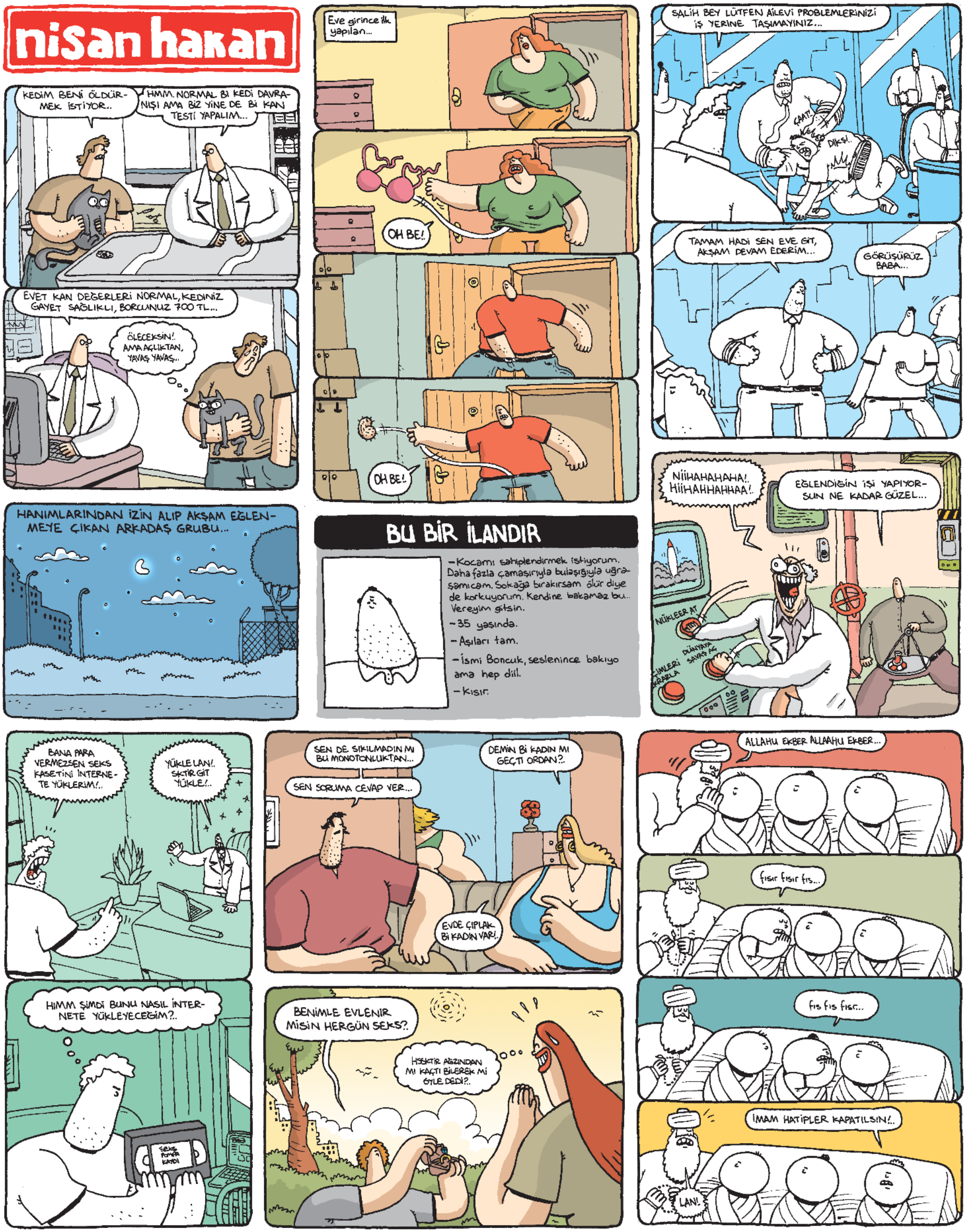
her şey olur
Büyük Değişim Kampanyası
Çalışır durumdaki eski seçiminizi yenisiyle değiştiriyoruz!
15 GÜN DENEME SÜRESİ
Ysk kampanya ile ilgili değişiklik yapma hakkını elinde tutar
Seçim Dönemi Boyunca
Yemek Masası Getirene
Yer Sofrası Hediye
Halka yakın görünme özellikli
TARİHİ KAMPANYA
ESKİ DİNİNİ GETİR, YENİSİNİ GÖTÜR
nihat hatipoğlu
montaj ücretsiz
Kullanmakta olduğunuz eski havalimanını getirin, otuz milyar dolar farkla yeni havalimanınıza kavuşun
BOL BOL UÇURAN KAMPANYA
Bİ SÜRE DAHA HAVADA TUR ATMAYA DEVAM EDİYORUZ
İKLİMİNİZİ DEĞİŞTİRİYORUZ
#iklimkrizi
Kapıda ödeme kolaylığı
Modeli ne olursa olsun, eski ikliminizi alıyoruz, yenisini evinize kadar getiriyoruz
KALBİNİZDEN GEÇEN YENİ SİLAH SİSTEMİNE SAHİP OLMAK İÇİN KAÇIRILMAYACAK FIRSAT!
S-400'leri Rusya'ya geri verin, F-35 kazanma şansı yakalayın!
Kampanya stoklarla sınırlı olup koşullar farklılaşabilir
DEĞİŞTİRME SIRASI SİZDE!
Eski eğitim sisteminizi yenilemenin zamanı geldi
DERS: KONU:
YARIM SAAT DERS DİNLEYİNCE ŞARJIM YARIYA İNİYO
DAHA GENÇSİNİZ, İHMAL YÜZÜNDEN ÖLEN ÇOCUĞUNUZU UNUTUN, YENİSİNİ YAPIN...
cem dinlenmiş

Emrah Ablak

SIRT KILLARIMI ALDIRMAK İSTİYORUM...
epilasyon merkezi
EPİLASYON UZMANI
ASPİRİNİN TADINI BEĞENMEDİĞİM İÇİN YILLAR YILI FİTİL YOLUYLA KULLANDIM... O BAKIMDAN, ŞİMDİ BURUN BÜKTÜĞÜNÜZ BU KOKU, BAŞ AĞRINIZ VARSA ŞIP DİYE KESEBİLİCEKTİ BELKİ DE... OSURUĞA KARŞI ÖN YARGILI Bİ TOPLUMUZ... ÖN YAR!
SEKİZ SENEDİR KAKAMI TUTUYORUM.. İSTESEM SONSUZA KADAR TUTABİLİRİM. AMA SIÇICAM ARTIK..
KOKABİLİR.
YANİ?
SEYFİ ABİ! BURAYA MARKET POŞETİ TAKMIŞSIN, TUVALET KAĞIDI YOK MU?!
HA... SİFON BOZUK... O YÜZDEN.
YALNIZ. DUR-KALK BALATANIN NASINISGTİK...
terminatör
Bankm
ABİ?
SNF...
HANIM SİPARİŞİ UNUTMAYAYIM DİYE, MEMBORİ SİTİKE KAYDETTİ DUR UNUTMADAN... Bİ EKMEK, Bİ MISTIRMASIL, UFAK SALÇA...
AL AL AL AL AL! AL! AL! AL!.. HOOOB! BÖÖÖLE KAL!..
tırrrr... tırtırtır...

nisan hakan

KEDİM BENİ ÖLDÜR-MEK İSTİYOR..
HMM. NORMAL Bİ KEDİ DAVRA-NIŞI AMA BİZ YİNE DE Bİ KAN TESTİ YAPALIM...
EVET KAN DEĞERLERİ NORMAL, KEDİNİZ GAYET SAĞLIKLI, BORCUNUZ 700 TL...
ÖLECEKSİN!. AMA AÇLIKTAN, YAVAŞ YAVAŞ..
Eve girince ilk yapılan...
OH BE!.
OH BE!.
SALİH BEY LÜTFEN AİLEVİ PROBLEMLERİNİZİ İŞ YERİNE TAŞIMAYINIZ...
ÇAAT!.
DİKS!.
TAMAM HADİ SEN EVE GİT, AKŞAM DEVAM EDERİM...
GÖRÜŞÜRÜZ BABA...
HANIMLARINDAN İZİN ALIP AKŞAM EĞLEN-MEYE ÇIKAN ARKADAŞ GRUBU...
BU BİR İLANDIR
–Kocamı sahiplendirmek istiyorum. Daha fazla çamaşırıyla bulaşığıyla uğra-şamıcam. Sokağa bırakırsam ölür diye de korkuyorum. Kendine bakamaz bu.. Vereyim gitsin.
–35 yaşında.
–Aşıları tam.
–İsmi Boncuk, seslenince bakıyo ama hep diil.
–Kısır.
NİİHAHAHAHA!. HİİHAHHAHHAA!.
EĞLENDİĞİN İŞİ YAPIYOR-SUN NE KADAR GÜZEL...
NÜKLEER AT
DÜNYAYA SAVAŞ AÇ
BANA PARA VERMEZSEN SEKS KASETİNİ İNTERNE-TE YÜKLERİM!..
YÜKLE LAN!. SKTİR GİT YÜKLE!..
HIMM ŞİMDİ BUNU NASIL İNTER-NETE YÜKLEYECEĞİM?..
SEN DE SIKILMADIN MI BU MONOTONLUKTAN...
SEN SORUMA CEVAP VER...
DEMİN Bİ KADIN MI GEÇTİ ORDAN?..
EVDE ÇIPLAK Bİ KADIN VAR!.
BENİMLE EVLENİR MİSİN HERGÜN SEKS?..
HSSKTİR AĞZINDAN MI KAÇTI BİLEREK Mİ ÖYLE DEDİ?..
ALLAHU EKBER ALLAAHU EKBER...
fısır fısır fıs...
fıs fıs fısır...
İMAM HATİPLER KAPATILSIN!..
LAN!.

Merhaba dostlarım. Sizlere bu hafta biraz Itri Bey'den bahsetmek istiyorum. **Yeryüzünün en büyük ruh hastasıymış kendileri resmen**, **oymuş ya bana resmen Itri Bey ya**. Ah Itri Bey. Itri Bey ki ahlar ahı, Itri Bey ki vahlar vahı. Itri Bey ki ah ah ah, Itri Bey ki vah vah vah. O bir Itri Bey ki ah ah ah, vah vah vah. En az Itri Bey kadar ruh hastası başka bir arkadaşımın, uzun zamandır beni denk getirmeye çalıştığı, bir şekilde benim onunla tanışmamı istediği bir kişi idi aslında Itri Bey. Namı çok önceden gelmişti yani kulağıma. Efsane hikayelerdi hep bunlar. Hep ama. Bu arada çevrem de bir acayip. Ruh hastaları ruh hastalarıyla tanıştırmak istiyorlar beni hep. Böyle böyle çevremdeki ruh hastası sayısı günden güne artıyor. Zombiler gibi sarıyorlar dört bir yanımı, resmen o oluyor. Kazara tanıştık Itri Bey'le. Zaten Itri Bey'le kazara tanışılabilir diye düşünüyorum ben. Gerçekten kazara ama. Öyle bir kaza ki bu, ben artık eski ben değilim. Ben artık Itri Bey bilen, ne bileyim, Itri Bey bilen bir kişiyim. İki kere söyledim yemin ediyorum. Çünkü Itri Bey öyle tek kalemde geçilecek biri değil. Değilmiş yani. Bu gözler kendi gördü, bu kulaklar kendi duydu Itri Bey'i, o oldu resmen bana. Kadıköy'de bisikletimden inerken öyle, sağ ayak bileğimin ön dişliye sürtmesi ile, ki biz ona aynakol diyoruz, neyse artık, "ayiiiiyyyiiiyhhh" şeklinde nidalamamla birlikte, o geldi. Koşa koşa bir Itri Bey geldi. Gözleri yuvalarından fırlayacakmış gibi kopuskocaman, nefes nefese, "eyvah eyvah" diye diye girdi hayatıma. Bir yandan da ellerini yumruk yapmış, dizlerine vuruyordu. Sonra bir ara sol yumruklaşmış eliyle sağ dizine vururken, sağ yumruklaşmış eliyle de başını dövmeye başladı. İşte o an çok kortktum. "Ananıs. kim" dedim "noluyoruz, bu nasıl bir insan?!." Dev düdüklü tenceresi ve dambılını da hemen ayaklarının dibine doğru koymuş, bir yandan da onları kesiyordu. Düdüklü tencere ne, dambıl ne .mına koyiim. Hadi düdüklü tencereyi anladım, anlamam da, hadi anladım diyelim, yanına dambıl ne. Bir düdüklü tencere ile bir dambıl ne zaman bir araya gelebilmiş. Korku korku üstüne. Noluyoruz ya. "Ah be abicim, canın çok yanıyor mu, yat hemen uzan yere, tansiyonun düşmesin şimdi bi de, ah ah ah, vah vah vah" diyerek coştukça coşmaya başladı. Dedim "ya yok bi şey, alla allaa, küçük bi sıyrık, olur öyle arada" dedim. Ben böyle der demez o panik havası bir anda uçuştu, gülümseyerek elini uzattı bana. "Ben Itri" dedi. "Sen de Alpay'sın, tanıyorum ben seni, bi denk gelemediydik, bundan sonra bisiklete binmek yok, hele ki bu ayakla hiç bindirmem" diyerek bisikletimi benden öteye kaçırması ile birlikte iliklerime kadar hissettim ki, yaşamıma ruh hastalarının şahı girmek üzereydi, resmen ben bunu hissettim. Titredim. Ne kadar ısrar ettiysem de iki gözüm gibi baktığım bisikletimi bir türlü vermeye yanaşmadı bana. Bu ayakla binilmezmiş, uzunca bir süre istirahat etmem lazımmış, öyle söyledi bana hep yol boyunca. Eve doğru yürürken bisikletimi o taşıyor, düdüklü tencere ile dambılı da ben taşıyordum. Evimi de biliyor bu arada. Aynı mahalle de oturuyormuşuz. Yol boyunca da yan gözüyle ayağımdaki minnacık çiziğe bakıp vah vah'lıyordu, en çok da ona sinir oldum. Dedim şu dambılı geçireyim kafasına, o olsun. Fakat inceden de tırsıyordum kendisinden. Çünkü korkunç biriydi bence Itri Bey. Dambılı düdüklü tencerenin içine koydum, yükümü hafifletim. Anlatmaya başladı sonra. Aslında bugün evden hiç çıkmayacakmış, çünkü dün çok rüzgar esmiş, balkondaki mandalları hep kir toz içinde kalmış, evde kalıp ılık su ile tek tek onları temizleyecekmiş, fakat, baharat paketlerini büzdürdüğü paket lastikleri de öyle her yerde bulunmuyormuş, paket lastiği almaya diye çıkmış, ne kadar da alsa hemen bitiyormuş, paket lastiksizliğe dayanamıyormuş, çok zormuş paket lastiksizlik, marketi alsa yine de çabucak bitiyormuş paket lastikleri, nasıl oluyormuş da oluyormuş. Sonra sol eliyle yampiri yumpiri bir şekilde bisikletimi götürmeye çalışırken, sağ yüzük parmağı ile, belimi büken, beni iki büklüm eden, kucağımdaki dev düdüklüyü göstererek anlatmaya kaldığı yerden devam etti. Düdüklünün kapağındaki zamanlayıcıyı tamir için saatçiye götürmüş, saatçi ilgilenmemiş pek, halbuki düdüklü tencereler insanın en yakın dostuymuş, dambılı da akşamları ajans izlerken ayak tabanında öyle yuvarlamak için almış, öyle çok hoşuna gidiyormuş. Acıbadem'in ortasında bisiklet ayakkabılarımı zorla çıkarttırıp denetti bana dambılı öyle. Ne yalan söyleyeyim, hoşuma da gitti, gitmedi değil. Ayaklar insanın tüm yükünü taşıyormuş, tabanlara iyi davranmak gerekiyormuş. Derken aniden koşmaya başladı. Bisikletimi de yere bıraktı bohça gibi ayı. Ama nasıl bir koşma. Ponçik ponçik. Sonra bir anda haminne gibi geri döndü. Düdüklüsünü ve dambılını aldı, "sular kesilmeden eve gitmeliyim, bidonlar boş" dedi, g.tünü titrete titrete ufukta kayboldu. Ne yaşadığımla kalakaldım, o oldu. Yerde öyle bisikletim, elimde bisiklet ayakkabım ile baktım şöyle bir ardından. Gözlerimi kısabildiğim kadar kıstım, "peşini bırakmam Itri Bey" dedim. "Hoş geldin hayatıma" dedim, "hoş geldin". Hoşça kal.

"HEY"
23 Mayıs Perşembe / **Ankara Route** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 355 23 92
25 Mayıs Cumartesi / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
28 Mayıs Salı / **Eskişehir N0:46** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 726 38 62 **(katılım ücretsiz stand-up, İstanbul'un Kuşları kitap imza)**
29 Mayıs Çarşamba / **İzmir Alsancak Bios** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 575 23 96
30 Mayıs Perşembe / **Bodrum Mabolla** / Saat: 21.00 / bilgi: 0252 214 25 04

akıl fikir ofisi

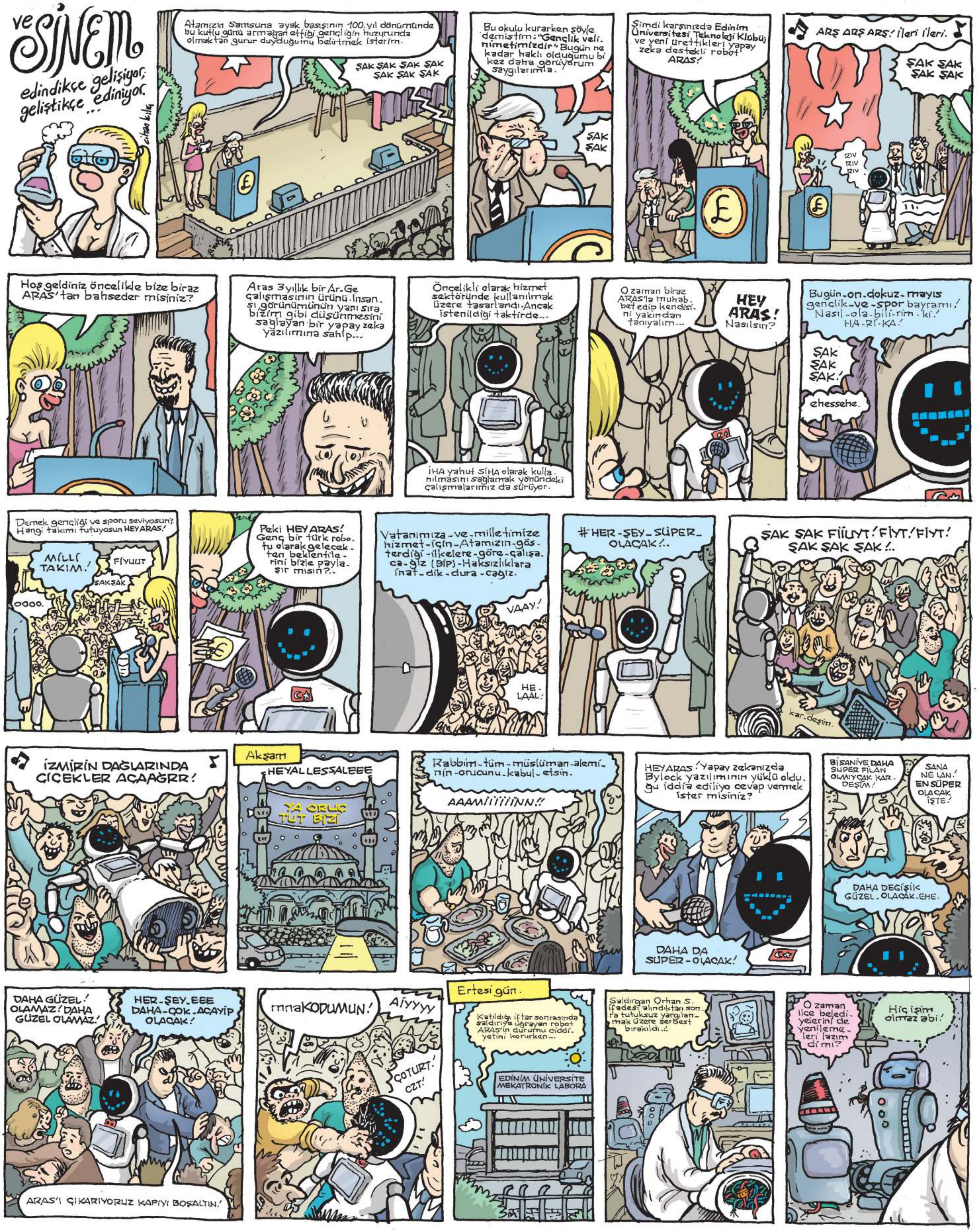
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

● Turist dünyanın en az sevilen insanlarından biri olabilir. Turistlere ürün satan esnaf dışında dünyanın hiçbir yerinde hiç kimse turistleri sevmiyor. Ama herkesten önce turistler turistleri sevmiyor. Çünkü enteresan bir şekilde yaklaşık son yirmi yıldır, üstelik tüm dünyada turizm hiç olmadığı kadar büyümüşken "turist olmak" ayıp sayılıyor. Artık her 10 turistten 9'u turist olarak gittiği yerde "turist değil de oranın yerlisi gibi" takılmak için elinden geleni yapıyor. Düşünecek olursanız bu çok saçma. Hatta o kadar saçma ki, şu anda kitapçılarda satılan turistik rehberlerin yarısından fazlası herhangi bir yeri "turist değilmiş gibi deneyimlemek" vaadiyle satılıyor. Dünyanın en ünlü rehber kitap serilerinden biri NFT, "Turistler için değildir" başlığını taşıyor. Elbette gerçekten o şehirlerde yaşayan hemen hiç kimse bu kitapları almıyor, yine turistler alıyor. Niye? Çünkü turist olmak istemiyorlar. E ama turistsin işte? Faşist gibi bir şey oldu bu turist. Biliyorsunuz hiçbir faşist faşist olduğunu kabullenmek istemez ama faşistliğe de buz gibi devam eder ya. Turist de o hesap. Abi turist olmaktan bu kadar utanıyorsan kır kıçını otur evinde, bir yerde turist gibi değil oranın yerlisi gibi yaşamak istiyorsan da al ikametini git orada yaşa, deli misin anlamadım ki?

● Turizm demişken, şansım yaver gitti, birkaç başka ülke görme fırsatım oldu. Yok, hiç öyle her yurtdışına çıkanın yaptığı gibi "Abi her yer tertemiz, bal dök yala," demeyeceğim. Zaten kimi yerler temiz olsa da kimi yerler İstanbul'dan da kirliydi. Benim ecnebide en çok dikkatimi çeken şey kuyruk ve beklemek oldu. Türkiye'de asla göremeyeceğiniz kuyruklar var ve insanlar efendi efendi bekliyorlar. Nasıl beklediklerine, nasıl olup da "Hadi kardeşim daha seri!" diye bağırmadıklarına hayret ediyorum. Bunun diğer bir yansıması servis beklemek. Bakın Türkiye'de bir yerde garsonlar masaya o kadar geç gelse, siparişleri o kadar geç getirse samimi söylüyorum dev kavga çıkar. Hayır biz bahşiş veren bir millet de değiliz ama Türkiye'de garson müşteriden papara yememek için koştura koştura gider siparişleri getirir ve buna rağmen müşterilerin çoğu "Bana bir bira, bir de çerez," dedikten sonra sesi garsonun kulağına henüz ulaşmadan "E hadi ama nerede kaldı bizim bira?" demeye başlar. Yahu ben bir barda "Nerede kaldı bizim bira?" diyen bir müşteriye "Beyefendi henüz sipariş vermediniz ki?" diyen garson gördüm. Üstelik adam çok normalmiş gibi "Yahu illa söylememiz mi lâzım? Bira getir işte," diye çıkışmaya devam etti. Eşek herife bak, bari hiç bara gitmeden telefon et, telefonda azarla.

● Eskiden "Lerzan Mutlu Siz Mutlu" diye televizyon programı vardı Lerzan Mutlu hanımefendinin sunduğu. O zamanlar dalga geçerdim ama şimdi bakıyorum da gerçekten Lerzan Mutlu Biz Mutlu bir dönemmiş o dönem. Acaba diyorum son yıllardaki mutsuzluklarımızın sebebi Lerzan Mutlu Siz Mutlu programının yayından kalkması olabilir mi?

● Moğollar çok acayip. Sen kalk, dünyanın yolunu yap, Polonya'ya, Anadolu'ya kadar gel, yol boyu nereye uğrasan yak, yık, devir, ondan sonra da aslında adam gibi kimseye yenilmeden, "hadi bana eyvallah" diyerek gerisin geri dön. E bu bildiğin hayvanlık yahu? Madem ilhak etmeyecektin, yerleşmeyecektin ne diye yakıp yıktın arkadaş onca medeniyeti? Bir de Vandallar var bunun gibi. Tarihin punkları, yaramazları, afacanları diyebiliriz. Tabii bu işin şakası. Yoksa ben de biliyorum Moğolların dev bir ticaret imparatorluğu kurduklarını, tüm dünyada süper bir casus ağır kurduklarını. Ama yine de dünyanın en büyük imparatorluklarından birini kurup sonra tamamen kendi kabuğuna çekilmek çok enteresan geliyor. Bir tarafta Rusya öbür tarafta Çin, dünya işinden elini eteğini çekmiş görünen bir ülke. Kuzey Mariana Adaları takımını geçen sefer 9-0 yendiler, bu fantastik skor yetmiyormuş gibi maç 5-0'ken sahaya deli gibi dolu yağmaya başladı, maçı tatil edip dolu yağışı bitince devam ettiler ve Moğolistan'la ilgili tüm bilgim bundan ibaret. (Evet arada bir internette benimle beraber en fazla 500 kişinin izlediği maçları izliyorum.)

ve SİNEM
edindikçe gelişiyor; geliştikçe ediniyor...
cihan kılıç
Atamızın Samsuna ayak basışının 100. yıl dönümünde bu kutlu günü armağan ettiği gençliğin huzurunda olmaktan gurur duyduğumu belirtmek isterim.
ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK
Bu okulu kurarken şöyle demiştim: "Gençlik veli. nimetimizdir" Bugün ne kadar haklı olduğumu bi kez daha görüyorum saygılarımla.
ŞAK ŞAK
Şimdi karşınızda Edinim Üniversitesi Teknoloji Klübü ve yeni ürettikleri yapay zeka destekli robot ARAS!
ARŞ ARŞ ARŞ! İleri ileri.
ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK
RIV RIV RIV
Hoş geldiniz öncelikle bize biraz ARAS'tan bahseder misiniz?
Aras 3 yıllık bir Ar-Ge çalışmasının ürünü. İnsan. sı görünümünün yanı sıra bizim gibi düşünmesini sağlayan bir yapay zeka yazılımına sahip...
Öncelikli olarak hizmet sektöründe kullanılmak üzere tasarlandı. Ancak istenildiği taktirde...
İHA yahut SİHA olarak kulla. nılmasını sağlamak yönündeki çalışmalarımız da sürüyor.
O zaman biraz ARAS'la muhab. bet edip kendisi. ni yakından tanıyalım...
HEY ARAS! Nasılsın?
Bugün-on-dokuz-mayıs gençlik-ve-spor bayramı! Nasıl-ola-bili-rim-ki! HA-Rİ-KA!
ŞAK ŞAK ŞAK!
ehessehe.
Demek gençliği ve sporu seviyosun? Hangi takımı tutuyosun HEY ARAS!
MİLLİ TAKIM!
FİYUUT
SAKŞAK
OOOO.
Peki HEY ARAS! Genç bir türk robo. tu olarak gelecek. ten beklentile. rini bizle payla. şır mısın?..
Vatanımıza-ve-milletimize hizmet-için-Atamızın-gös. terdiği-ilkelere-göre-çalışa. ca-ğız (BİP)-Haksızlıklara inat-dik-dura-cağız.
VAAY!
HE. LAAL!
#HER-ŞEY-SÜPER-OLACAK!..
ŞAK ŞAK FİİUYT! FİYT! FİYT! ŞAK ŞAK ŞAK!..
kar. deşim.
İZMİRİN DAĞLARINDA ÇİÇEKLER AÇAAĞRR!
Akşam
HEYALLESSALEEE
YA ORUÇ TUT BİZİ
Rabbim-tüm-müslüman-alemi-nin-orucunu-kabul-etsin.
AAAMİİİİİİNN!!
HEY ARAS! Yapay zekanızda Bylock yazılımının yüklü oldu. ğu iddia ediliyo cevap vermek ister misiniz?
DAHA DA SÜPER-OLACAK!
Bİ SANİYE DAHA SÜPER FİLAN OLMIYCAK KAR. DEŞİM!
SANA NE LAN! EN SÜPER OLACAK İŞTE!
DAHA DEĞİŞİK GÜZEL-OLACAK-EHE.
DAHA GÜZEL! OLAMAZ! DAHA GÜZEL OLAMAZ!
HER-ŞEY-EEE DAHA-ÇOK-ACAYİP OLACAK!
ARAS'I ÇIKARIYORUZ KAPIYI BOŞALTIN!
mnaKODUMUN!
AİYYYY
ÇOTURT! CZT!
Ertesi gün.
Katıldığı iftar sonrasında saldırıya uğrayan robot ARAS'ın durumu ciddi. yetini korurken...
EDİNİM ÜNİVERSİTE MEKATRONİK LABORA
Saldırgan Orhan S. ifadesi alındıktan son. ra tutuksuz yargılan. mak üzere serbest bırakıldı..!
O zaman ilçe beledi. yelerini de yenileme. leri lazım di mi?
Hiç işim olmaz abi!

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Bakmadan gören var,
Dinlemeden duyan
var..."
- Aşık Kemter Yusuf

● **Laiklik: İmam ayrı, oğlu ayrı...**

● Vincent van Gogh, Joseph Roulin adlı postacıyla aynı sokakta otururmuş. Yoğuşmalı sakallarından dolayı ona "Kuzeyin Dostoyevski'si" dermiş. Sokrates diye seslendiği de olurmuş. İtinayla bedava model kovalayan Van Gogh, para istemediği için bolca resmetmiş postacıyı. Üniformasının mavisinden de çok etkileniyormuş. (üniforma asıl sarı olsa delirirdi.) Roulin'le birlikte karısını, çocuklarını da portre olarak çizmiş. Postacı için Van Gogh neydi acaba? Divane ressam mı? Özünde iyi adam mı? Kardeşi Theo'yla mektuplaşmaları nedeniyle durmadan iş çıkaran biri mi? Araları iyiydi ki poz vermeyi kesmedi. Ayrıca, Dostoyevski'yi isim yapacak kadar sevmesi ilginç Hollandalı ressamın. Hissiyat yoğunluğu ve çalışma aşkı, birbirini andırıyor iki sanatçının. Dolayısıyla, soğukkanlı ve tekniği ön planda tutan anlayışlarıyla Rembrandt ve Tolstoy da birbirlerine benziyorlar. Adı geçen tüm sanatçıları ve resim tarihinin en ünlü postacısı, Roulin'i rahmetle anıyorum. (Theo, arada kaynamasın, o da nur içinde yatsın.)

● **Çok az insan gördükleri için, birbirlerini fazla zeki sananlar oluyor, aman dikkat!**

● Roma yanmış, bitmiş, kül olmuştu... Neron, bu muazzam eserine bakıp keyifle gülümsüyordu. Sonra yüzü buruşturdu. Yanındaki danışmanına "Midemde hafif bir yanma var" dedi. Danışman "Bu nasıl yangın tutkusudur, yanma aşkıdır, vay arkadaş" diye içinden mırıldandı...

● **"Diriliş Ertuğrul" dizisini seyrettim, hangi laf durumla ilgili, hangi laf mecaz, zerre anlayamadım. Yöre halkı, kıssadan hisse çıkararak geçiniyor.**

● Olmadık lafı sokup, sonra da "Ne dedim ki şimdi ben?" diyen kadın. Dudu ruhuna sahip bir kolpacısın. İncinme hemen, ne dedim ki şimdi ben?!

● **İlginçliğin güzellikten daha önde tutulması, kimine ilginç gelebilir, bana hiç güzel gelmiyor...**

● Yaş, tip, zeka demeden, önüne çıkan ve sevişmesi muhtemel her insanla sevişen de çapkın diye dolaşıyor ya şehirde, al sana düşüş!

● **Ayı yemiş bir insanla tanışmıştım. Hırvatistan'da mı ne, ayının tadına baktığını ve çok da beğenmediğini belirten bu tip, ilginç biriydi. Yemekte kendi seçtiğini söyler, aklı kalan yemeği ise ısrarla masadaki bir başkasına söyletir, neredeyse her ikisini de soluksuz yutardı. Gene de aklı üçüncü bir yemekte kalırdı. Hep mi böyleydi bu insan yoksa ayı yedikten sonra mı bu hale gelmişti, artık orasını soramadım...**

● Terkedilirsem, beni terkedenle birlikte gitmek isterim...

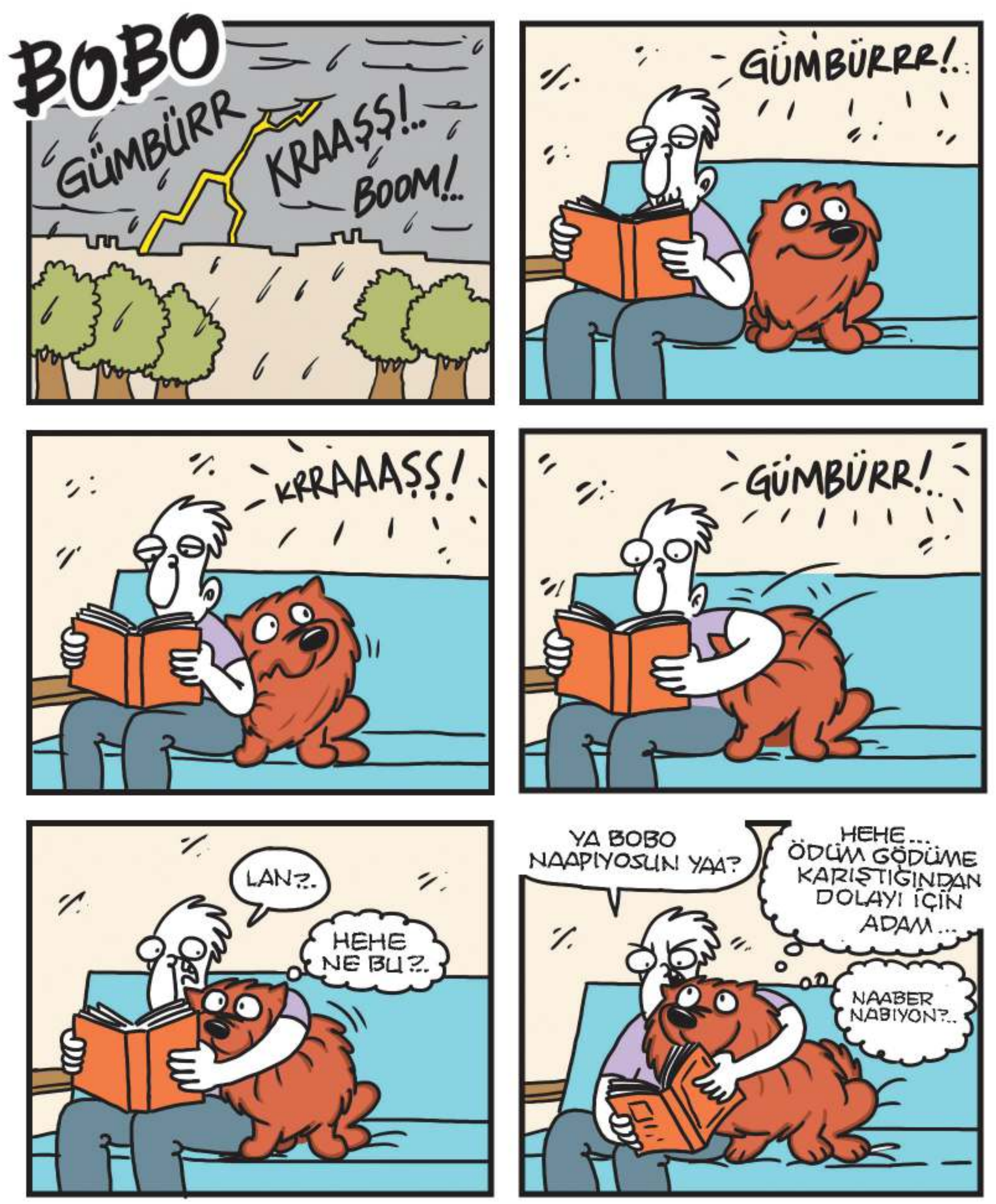
● **At-mat, ağaç-mağaç, yazı-mazı falan deriz ya, bunun sebebi, esasen dilimizde "M" harfiyle başlayan kelime olmaması. Dil, onu hemen joker olarak kullanmaya başlamış. Dile inanıyorum. Gönül diline inanıyorum. Allahıma inanıyorum. Bu hususlarda hiç "şüphem müphem" yok...**

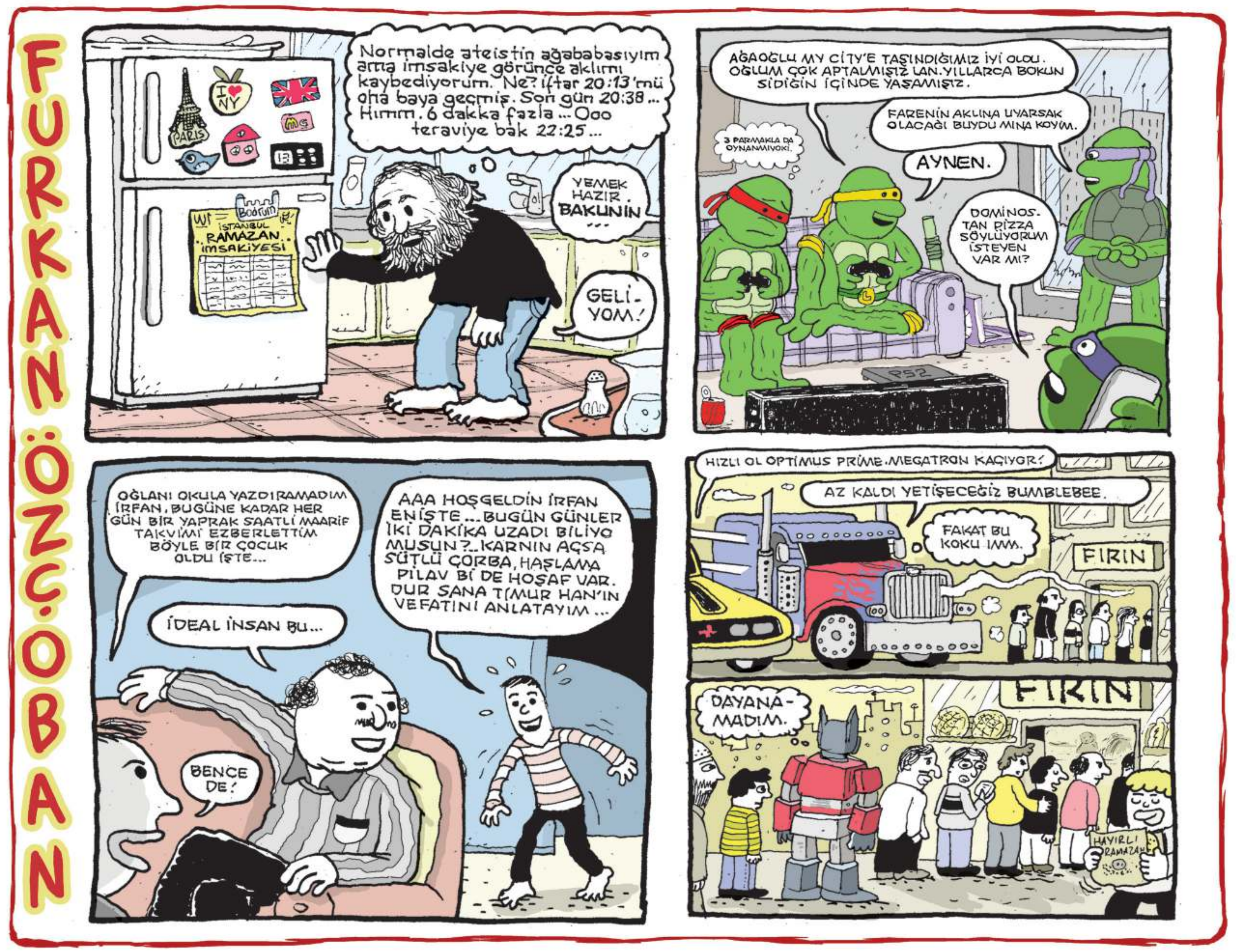
● Lan? Hayatımda "iki el" birden gerektiren hiçbir iş yapmadığımı farkettim şu an...

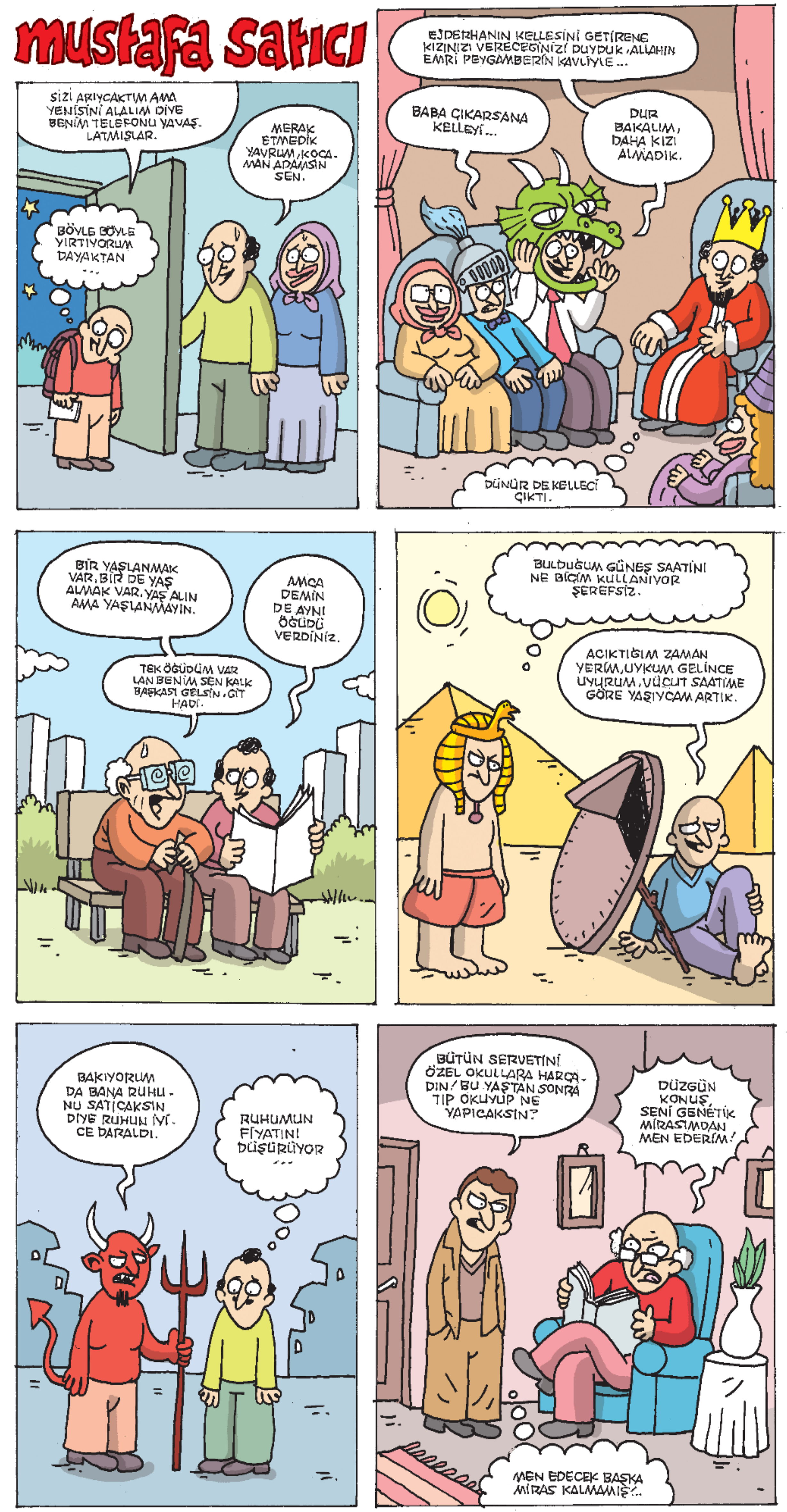
● **Gösterilerimi yıllarca ''Parlayın, şen olun'' diye bitirdim yıllarca, 'çocuk yıldız' Parla Şenol'a gönderme yaparak. Şenol'a verilen sinema ödülü, ''Her şey çok güzel olacak'' mesajı nedeniyle iptal edilmiş. Doğru insanı anmışım, rahatladım. Pırıl pırıl parladın yine sevgili Parla Şenol, kalpten sarılır, kutlarım. Umudumuz baki, herkes çok şen olacak...**

● Nihat Hatipoğlu: Yurdun en çok gelir elde eden mevsimlik işçisi!

vedatozdemiro@gmail.com

Geçen haftanın özeti:

Elimdeki ihtiyaç fazlası gitar efek cihazını satmak için internete ilan vermiş ve gelen ısrarlı "tablet bilgisayarla takas eder misin?" mesajları sonucu cihazın bağlama ve klarnetçilerin de ilgisini çektiğini öğrenmiştim. Elinde tabletiyle gelen onlarca insanı kalp kırmadan geri çevirmeyi başarmıştım, ancak aralarından bir tanesi "hayır"dan anlamaması ve hiç yol yordam bilmemesi sayesinde kalbimi ve efekt cihazımı kazanmayı başardı. İşte bu onun hikayesidir.

Rüyamda sonsuz bir labirent gibi kıvrıla kıvrıla uzayan bir iş hanının içindeyim. Küçücük, ancak bir evin koridoru olan dükkanlar, aralarında en ufak bir boşluk olmaksızın yan yana dizilmiş. Vitrinlerinde patlayan, yanıp sönen, her türlü numarayı yapan led tabelaların ışığına rağmen iş hanının loşluğunu kıramıyorlar. O kadar çok dükkan var, hepsi de birbirine o kadar çok benziyor ki hangisine gireceğimi, iş hanına neden girdiğimi unutuyorum. "Çıkayım ben buradan" diye bir kapıya atılıyorum, iyi bakılmaya uğraşılmış fakat seksen, doksan dükkanlık bir iş hanının yükünü omuzlarında taşıyamamış bir tuvalete giriyorum. Hemen çıkıyorum, başka bir kapıya saldırıyorum, ufak bir dolabın içi büyüklüğünde bir çay ocağına giriyorum. Çay ocağı ve lavabodan geriye kalan ufacık boşlukta iki kişi oturmuş çay içip sohbet ediyorlar. Çay ocağını bir pimapen kaplama gibi, çok kalın bir kaban gibi üzerlerine giymişler, artık çıkmak isteseler de buradan çıkamazlar. İş hanından çıkamama düşüncesi benim de bir an için paniklememe neden oluyor. İçeride oturanlara "afiyet olsun, buranın çıkışı nerede?" diye soruyorum, "halletmek için geldiğin işini hallettiğinde çıkışı da bulacaksın" diyor gözlükleri kaynayan suyun buharı yüzünden buğulanmış çaycı. Ama ne için geldim? "Tamam, teşekkürler" deyip çay ocağından çıkıyorum. O zaman fark ediyorum ki bütün dükkanlarda sadece tablet bilgisayar satılıyor. Küçük tabletler, büyük tabletler, yuvarlak tabletler, kadın şeklinde tabletler. Nelerini yapmışlar, bu kadarını bilmiyordum. Hayranlıkla elimi vitrine uzattığımda vitrinin de tablet bilgisayar olduğunu fark ediyorum. Bu kadar büyük tablet niye yapmışlar, bu taşınmaz ki, ancak eve koyarsın televizyon gibi izlersin, televizyon gibi kullanacaksan da televizyon alırsın diye düşünürken çaycı arkamdan yaklaşıp, "bu pille çalışıyor, evin her yerine götürürsün, biraz salonda izlersin, biraz yatak odasında izlersin, televizyonu her yere götürebiliyor musun? Biraz aklını kullan..." dedi. Terler içinde uyandım.

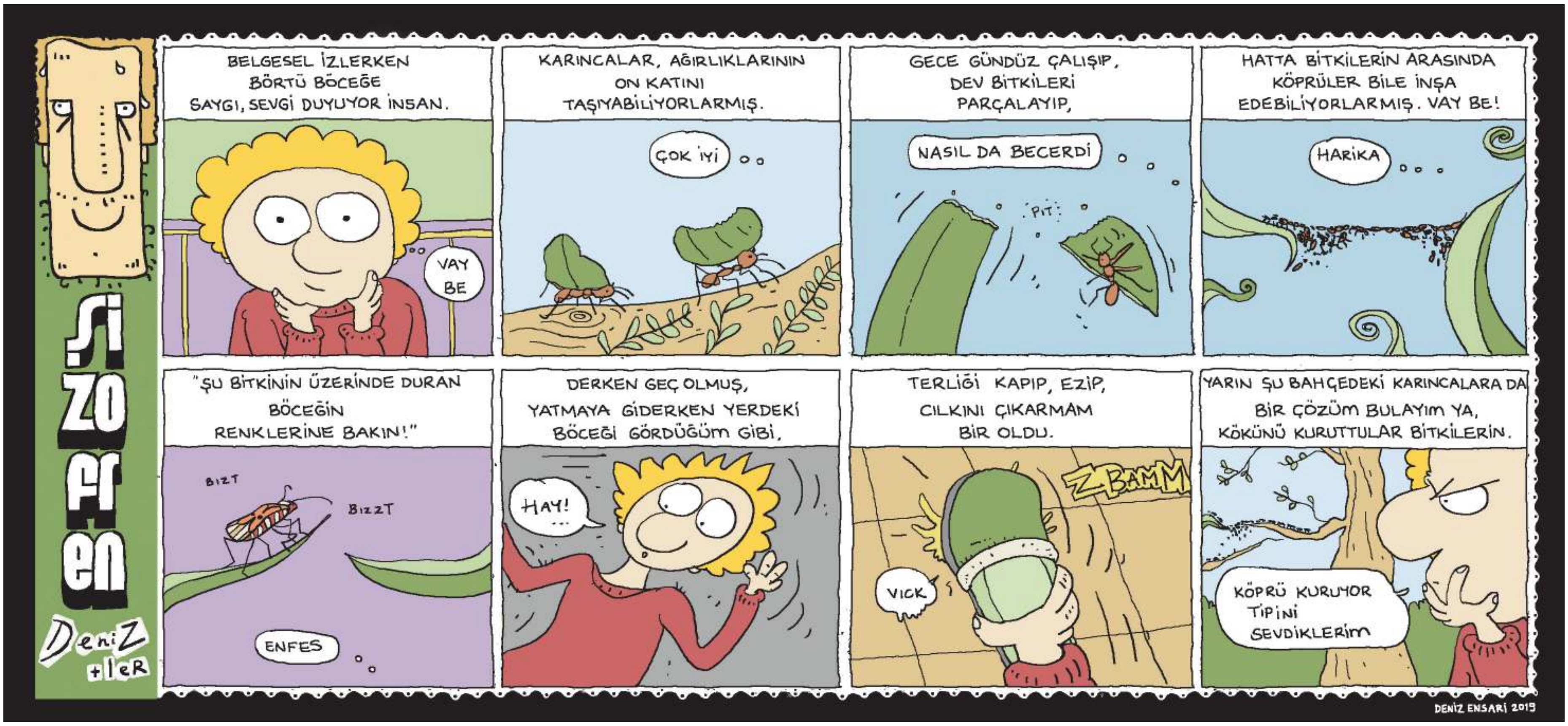

Rüyaların gelecekten haber verdiğine inanır mısınız? Ben hem inanırım, hem de inanmam. Rüyaların anlamı yoktur, görülen şeyleri yorumlamak insana gelecekle ilgili ipucu vermez. Ama ne zaman gecesinde böyle ihtiraslı rüyalar görsem o günün biraz sıkıntılı geçeceğini bilirim. Ya cüzdanı evde unuturum, ya durduk yere bir yerden dev iş çıkar, ya bir şey arızalanır, ya bir şeyler kaybolur. Rüyaların verdiği haber bu kadardır. Böyle rüyaların ertesinde genelde evden çıkmamanın en güzeli olduğunu, işleri mümkün mertebe ertesi güne sarkıtmanın fayda ettiğini zaman içinde tecrübeyle öğrendim. Niyetim de o yöndeydi. Bütün gün pijamayla oturmam ama kot pantolonumu da giymem de yazlık eşofman altı gibi olan keten pantolonumu giyerim, evin içinde dolaşırım. Planlarım böyleydi.

Ve planlarımın duru sadeliği, güzelliğinin kaynağıydı. Hafiflemiş bir şekilde yataktan kalktım, alışkanlıkla telefonumu kontrol ettim. İnternete verdiğim ilana bir mesaj daha gelmişti. Açtım, okudum. Mesaj "S.a. cihazda bir sorun mu var neden ucuza satıyorsun?" diyordu. Önce malıma ithamda bulunduğu için sinirlendim, sonra sevindim. Malım taş gibiydi. Eğer fiyat ucuz geldiyse pazarlığa girmez de alırdı belki. Cihazın taş gibi olduğunu, ilanda cihazın videolarının da bulunduğunu, elimden hızlıca çıkarmak için ücreti makul tuttuğumu açıklayan bir mesaj yazıp yolladım. Hem evde rahat pantolonla oturacağım, hem de para kazanacağım. İşte bu fikir hoşuma gitmişti.

On dakika boyunca cevap gelmedi, ancak yazıp yazıp sildiğini görüyordum. Herhalde uygun bir gülen yüz arıyor diye düşündüm. En sonunda "peki 250 lira olur mu?" diye mesaj geldi. Cihaz 400 liraya satılıktı. Normalde olmaz deyip yollardım ama fiyata önce ucuz deyip sonra da pazarlık yapmaya çalışmak? Saçma sapan hareketleriyle avını büyülemeye çalışan bir yılan gibiydi. Cevap vermemeyi göze alamayacak kadar sinirlendiğimi fark ettim. Kimse benim bahçeme girip elimle ektiğim çiçekler arasında tıs mıs diye yılanlık yapamaz.

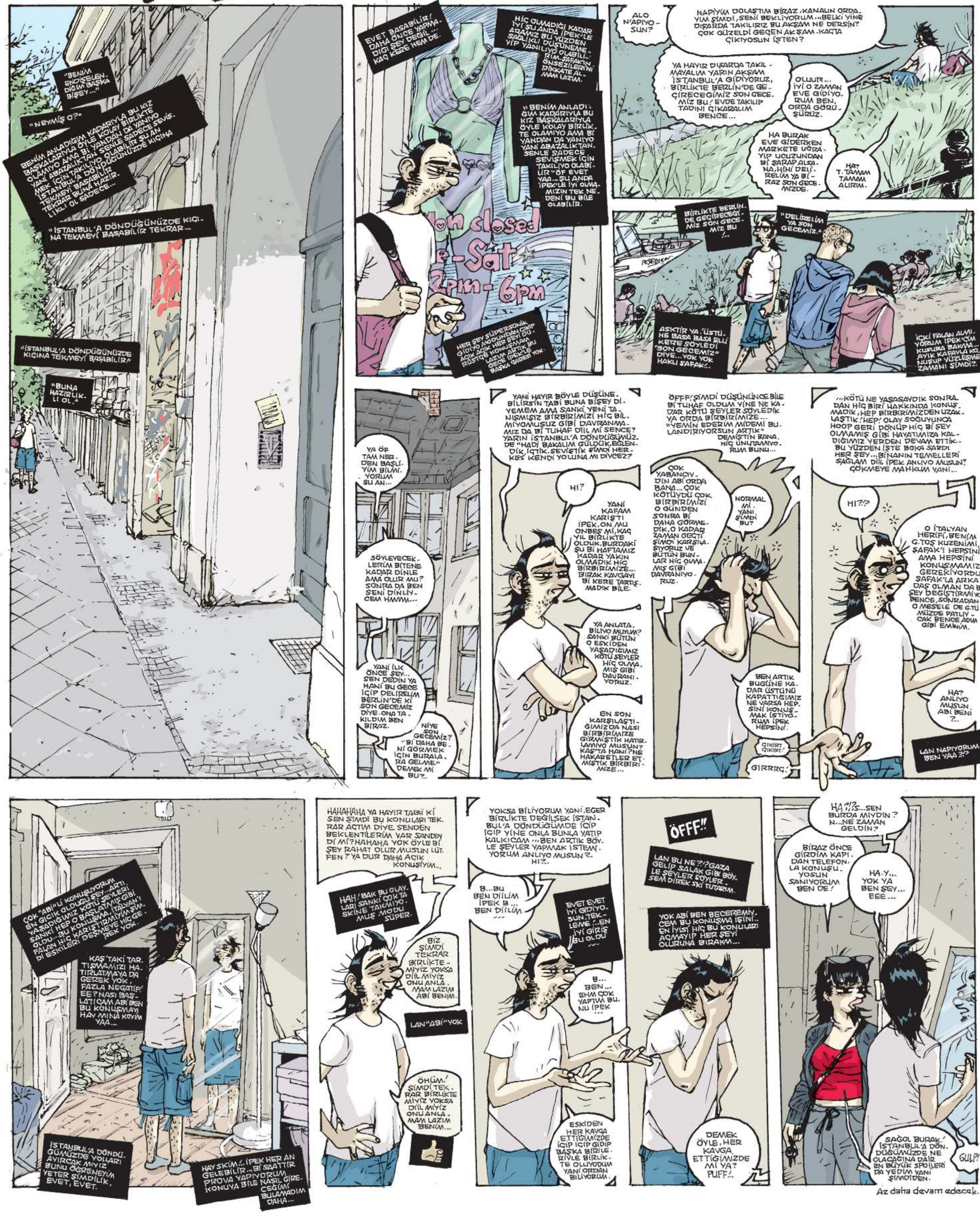
Haftaya devam...

Çarpışma

İpek & burak

Yazan çizen OKY

Az daha devam edecek...

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

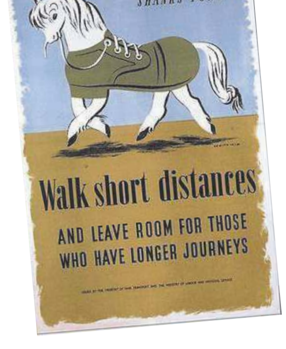
"Her güzel şey kalbimde başka bir yara açarak geçer"

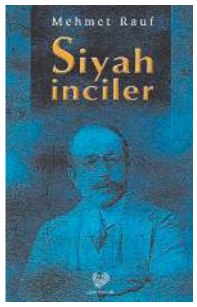
Mehmet Rauf

"BİR CEVELAN"

Yazın ilk günü. O bugün herhalde işte. Böyle değildi. Bahar göçmüş gitmiş. Meğer bitmiş. Bir gecede. (sanki mayısın kalan kısmını, haziranın tamamını da atlayıp…) Niye böyle oldu? (günlük/rutin/ mutad "soru"m) Ortalık yanıyor. Gözünüze ayna tutuluyormuş gibi dört bir yandan şavkıyan çiğ parlak, iç tırmalayıcı ışıklar. Yan sokaktan şemsiye taşıyan iki Japon kadın. (hayret ilk defa sözlük anlamıyla kullanılırken görüyorum--şems: güneş--) Cazır cuzur. Asfaltlardan, taşlardan. Yer; o da ayna gibi, zar zor bakabiliyorum. (beyaz doğal taş sokaklar) El kadar kalmış koyu gölgelere sığına sığına. Güneş tepede. Kaleiçi. (Antalya) Karaoğlan parkı'na çıkan yol. Park. Kendilerine bile faydası olmayan palmiye gölgeleri. (zürafa gölgesi gibi) İpincecik çıplak, dalsız malsız uzun o gövde. (ta yukarılarda kalan o yapraklı kısmının gölgesi kimbilir nerelerde. Ara ki bulasın) Denize bakan o koca yuvarlak beton alanlarda Ramazan sebebiyle kurulmuş küçük lunapark. Güneşin altında yanan aletler. Fırın kâseleri gibi metal kabinler. (Crazy Dance yazıyor) Birkaç genç girip oturmuş bekliyor. Büyük cesaret. Kullandıkları; o güya "albenili" yüksek volümlü, iç titreten cazgır müzik. Sıcağı da arttırıyor. Bence. Öyle algılıyorum. (hissedilen sıcaklık) Çok hızlı adımlarla (can havli ile) geçiyorum. Bir kamyonetin üzerinde dev bir kutu. Koca bir oda gibi. "10 D Cinema" yazıyor üzerinde. "10 D" mi? Ne? "10 D" Bana bile fazla. (3d hayranlığımı defaten, ısrarla…) Nasıl oluyor? Yaklaşıyorum. (utangaç tavırlarla--kamyonun sanki başka bir şeyiyle ilgilenirmiş gibi yaparak--tekerleklere bakıyorum-- "Buyrun" falan derler diye de ödüm kopa kopa). Daha ziyade çocuk şeysi gibi ama galiba. 3d Gözlüklü, şaşırmış, ağızları bir karış açık çocuklar var üzerindeki resimde. (bakıyorum büyük insan resmi var mı) Ve yine koca bir dinozor. Ekrandan fırlamış. (hala mı? dinozor) On boyut nasıl oluyor? Gerçek hayata bile o kadar boyut yok. (şunun şurasında yaşıyoruz işte, biliyoruz hepimiz) Sayıyorum içimden: "ilk üçü tamam, (zaten o "üç boyut" dediğimiz şey) su püskürtse, duman, sallama

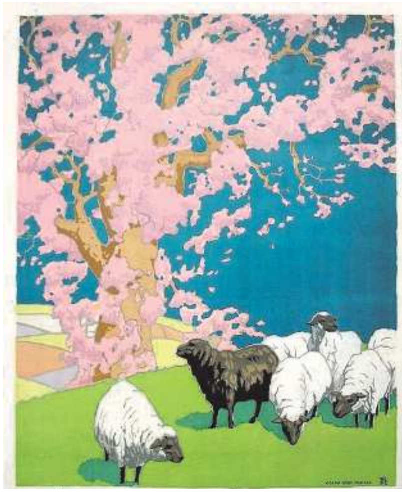

Mehmet Rauf 1875-1931

mallama… altı etti, rüzgar mı diğeri? Peki, yedi oldu diyelim… Ee? "On" nasıl olacak? Eskiden "Korku Tünelleri"nde bindiğimiz o raylı vagonların peşinden (kara bir kostüm giymiş) bir adam koşturur, elindeki süpürgeyi kafamıza kafamıza vururdu. O karanlık koridorların içinde… Öyle şeyler de mi yapıyorlar acaba? (Vurmalı, etmeli boyut) Herneyse. İnsan merak ediyor. Belki. Utanmasam… (kimbilir neler neler yapacağım utanmasam. Allah koruyor işte) Az ilerde bir ağaca bağlı iki midilli. Çok tatlılar. "Tur on lira" yazıyor kartonda. "Anne sevebilir miyiz, lütfen" diye soran iki küçük kız kardeş. İkiz mi onlar? "Ama sevdikten sonra ellerinizi ağzınıza götürmeden, hemen yıkamanız gerek, tamam mı?" Diyor disiplinli anneleri. (Kaşlarının arasında minik ciddiyet çizgileri) Bakıcı adamdan da izin alıp sevmeye başlıyor kızlar. Bir yavru hayvanla kolayca kurdukları o hızlı kaynaşmanın olamayışı biraz şaşırtıyor küçük kızları. Hiçbir iletişim olamıyor. Sıkıntılı sıkıntılı önlerine bakıyor midilliler. Çok mutsuz görünüyorlar. Öyle bir hayvanın küçüğünü görünce… sevimlilik şirinlik bir yaşama sevinci, hoplama sıçrama beklentisi de oluyor insanda. Çocuk, hatta bebek zannediyorsun ilk bakışta. Yanılgı işte. Halbuki çocuk değiller. Yani yavru. Sadece küçük boylular. Yüzlerinde yaşlılarda gördüğümüz o hanyayı konyayı anlamışlık ifadesi. Bir yavru atın gözlerindeki tecrübesizliğin, saflığın masumiyetin bakışları yok. Yaşlıymışlar meğer. İllüzyon yavaşça bozuluyor. Fark etmesi, daha doğrusu kabullenmesi biraz irkiltici. Biraz dramatik. O sıcakta orada mecbur oldukları bir iş var. Çocuk değiller. Bağlılar. İstedikleri yere gidemeyeceklerinin farkındalar. Esaret'in farkedilişi. Bizden daha zor durumdalar. (Kızlar ellerini havada tutarak çeşmelerin olduğu yere doğru gidiyorlar)

Herneyse,

Çok çok sevdiğim, hayranı olduğum (sık sık da burada andığım) Çinli büyük şair Bai Juyi, (benim de yukarıda yaptığım gibi) baharın hemen bitişinden yakındığını anlattığı şiirinde şöyle diyor: "Solar, gitmeye başlar bahar çiçekleri, bizim oralarda/ Ama dağda, bu mabette yeni açıyor şeftali çiçekleri/ Bahar çok çabuk geçip gidiyor diye yakınırdım/ Bilmezdim sadece buraya taşınırmış meğer" Baharın taşınıp gittiği yerlere varmak dileğiyle…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

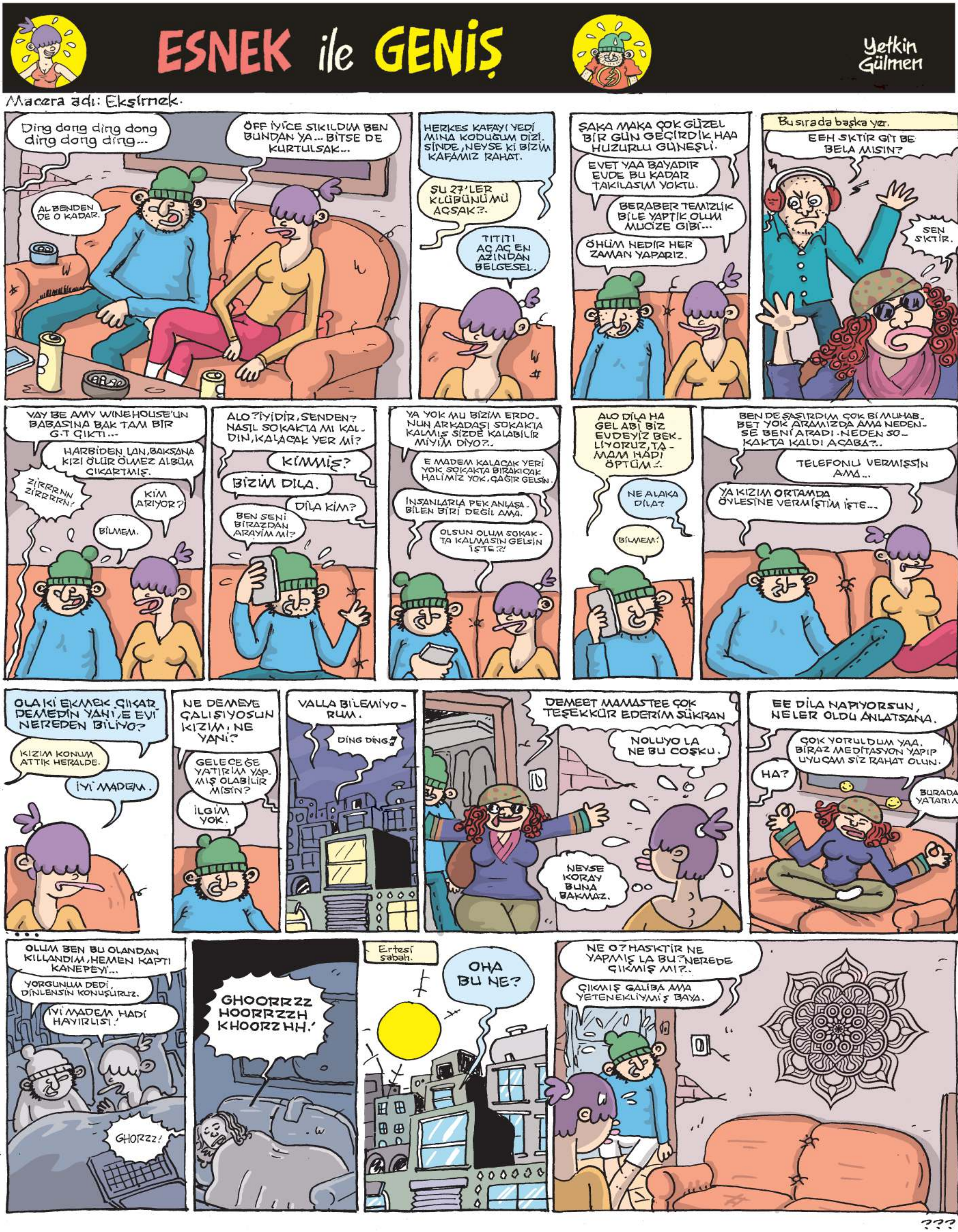
cihan ceylan

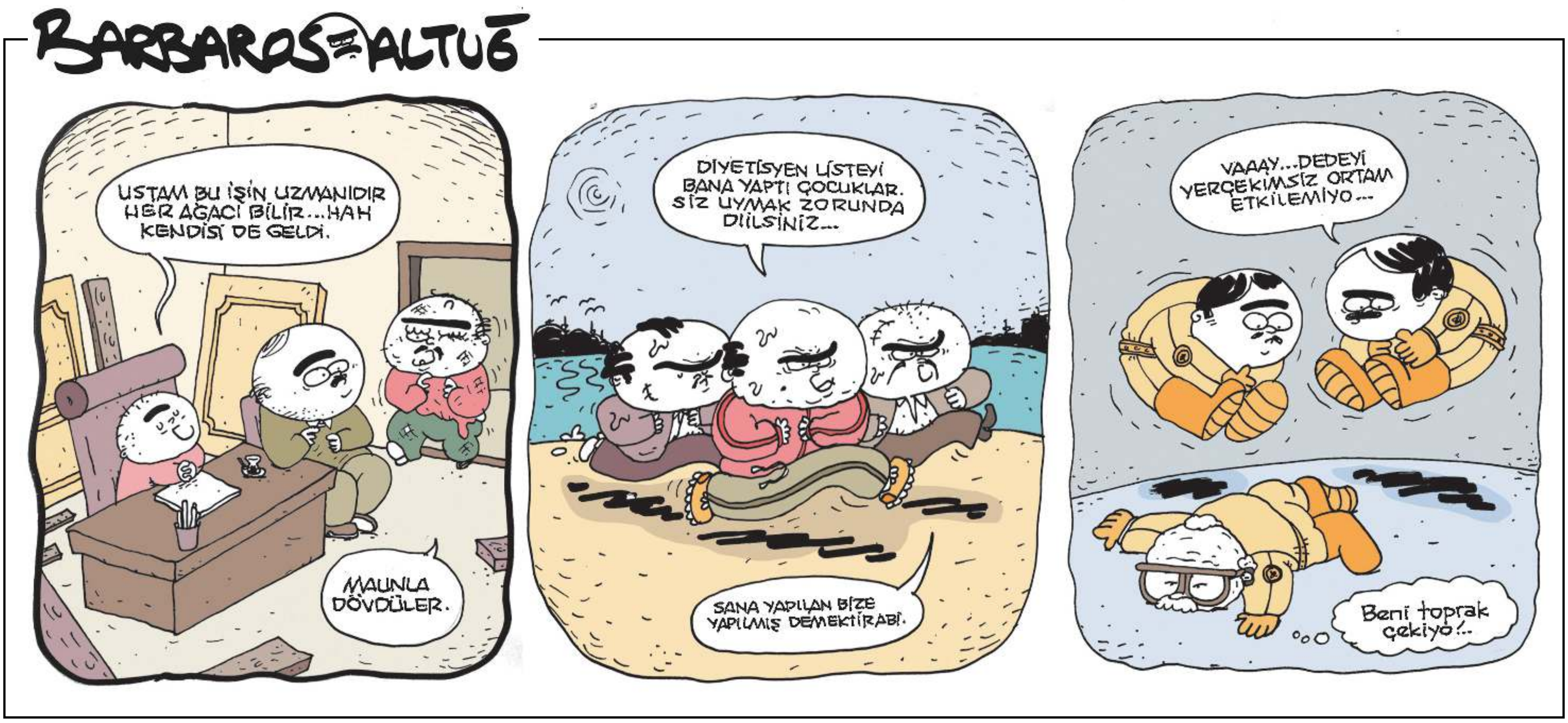

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
Macera adı: Ekşirnek.
Ding dong ding dong ding dong ding...
ÖFF İYİCE SIKILDIM BEN BUNDAN YA... BİTSE DE KURTULSAK...
AL BENDEN DE O KADAR.
HERKES KAFAYI YEDİ MINA KODUĞUM DİZİSİNDE, NEYSE Kİ BİZİM KAFAMIZ RAHAT.
ŞU 27'LER KLÜBÜNÜ MÜ AÇSAK?.
TITITI AÇ AÇ EN AZINDAN BELGESEL.
ŞAKA MAKA ÇOK GÜZEL BİR GÜN GEÇİRDİK HAA HUZURLU GÜNEŞLİ.
EVET YAA BAYADIR EVDE BU KADAR TAKILASIM YOKTU.
BERABER TEMİZLİK BİLE YAPTIK OLUM MUCİZE GİBİ...
ÖHÜM NEDİR HER ZAMAN YAPARIZ.
Bu sırada başka yer.
EEH SKTİR GİT BE BELA MISIN?
SEN SKTİR.
VAY BE AMY WINEHOUSE'UN BABASINA BAK TAM BİR G.T ÇIKTI...
HARBİDEN LAN, BAKSANA KIZI ÖLÜR ÖLMEZ ALBÜM ÇIKARTMIŞ.
ZIRRRNN ZIRRRRN!
KİM ARIYOR?
BİLMEM.
ALO? İYİDİR, SENDEN? NASIL SOKAKTA MI KALDIN, KALACAK YER Mİ?
KİMMİŞ?
BİZİM DİLA.
DİLA KİM?
BEN SENİ BİRAZDAN ARAYIM MI?
YA YOK MU BİZİM ERDONUN ARKADAŞI SOKAKTA KALMIŞ SİZDE KALABİLİR MİYİM DİYO?.
E MADEM KALACAK YERİ YOK SOKAKTA BIRAKICAK HALİMİZ YOK, ÇAĞIR GELSİN.
İNSANLARLA PEK ANLAŞABİLEN BİRİ DEĞİL AMA.
OLSUN OLUM SOKAKTA KALMASIN GELSİN İŞTE?!
ALO DİLA HA GEL ABİ BİZ EVDEYİZ BEKLİYORUZ, TAMAM HADİ ÖPTÜM.
NE ALAKA DİLA?
BİLMEM!
BEN DE ŞAŞIRDIM ÇOK Bİ MUHABBET YOK ARAMIZDA AMA NEDENSE BENİ ARADI. NEDEN SOKAKTA KALDI ACABA?.
TELEFONU VERMİŞSİN AMA...
YA KIZIM ORTAMDA ÖYLESİNE VERMİŞTİM İŞTE...
OLA Kİ EKMEK ÇIKAR DEMEDİN YANİ, E EVİ NEREDEN BİLİYO?
KIZIM KONUM ATTIK HERALDE.
İYİ MADEM.
NE DEMEYE ÇALIŞIYOSUN KIZIM; NE YANİ?
GELECEĞE YATIRIM YAPMIŞ OLABİLİR MİSİN?
İLGİM YOK.
VALLA BİLEMİYORUM.
DİNG DİNG!
DEMEET MAMASTEE ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM ŞÜKRAN
NOLUYO LA NE BU COŞKU.
NEYSE KORAY BUNA BAKMAZ.
EE DİLA NAPIYORSUN, NELER OLDU ANLATSANA.
ÇOK YORULDUM YAA, BİRAZ MEDİTASYON YAPIP UYUCAM SİZ RAHAT OLUN.
HA?
BURADA YATARIM.
OLUM BEN BU OLANDAN KILLANDIM, HEMEN KAPTI KANEPEYİ...
YORGUNUM DEDİ, DİNLENSİN KONUŞURUZ.
İYİ MADEM HADİ HAYIRLISI.
GHORZZ!
GHOORRZZ HOORRZZH KHOORZHH.
Ertesi sabah.
OHA BU NE?
NE O? HASKTİR NE YAPMIŞ LA BU? NEREDE ÇIKMIŞ MI?.
ÇIKMIŞ GALİBA AMA YETENEKLİYMİŞ BAYA.
???

UYKUSUZ

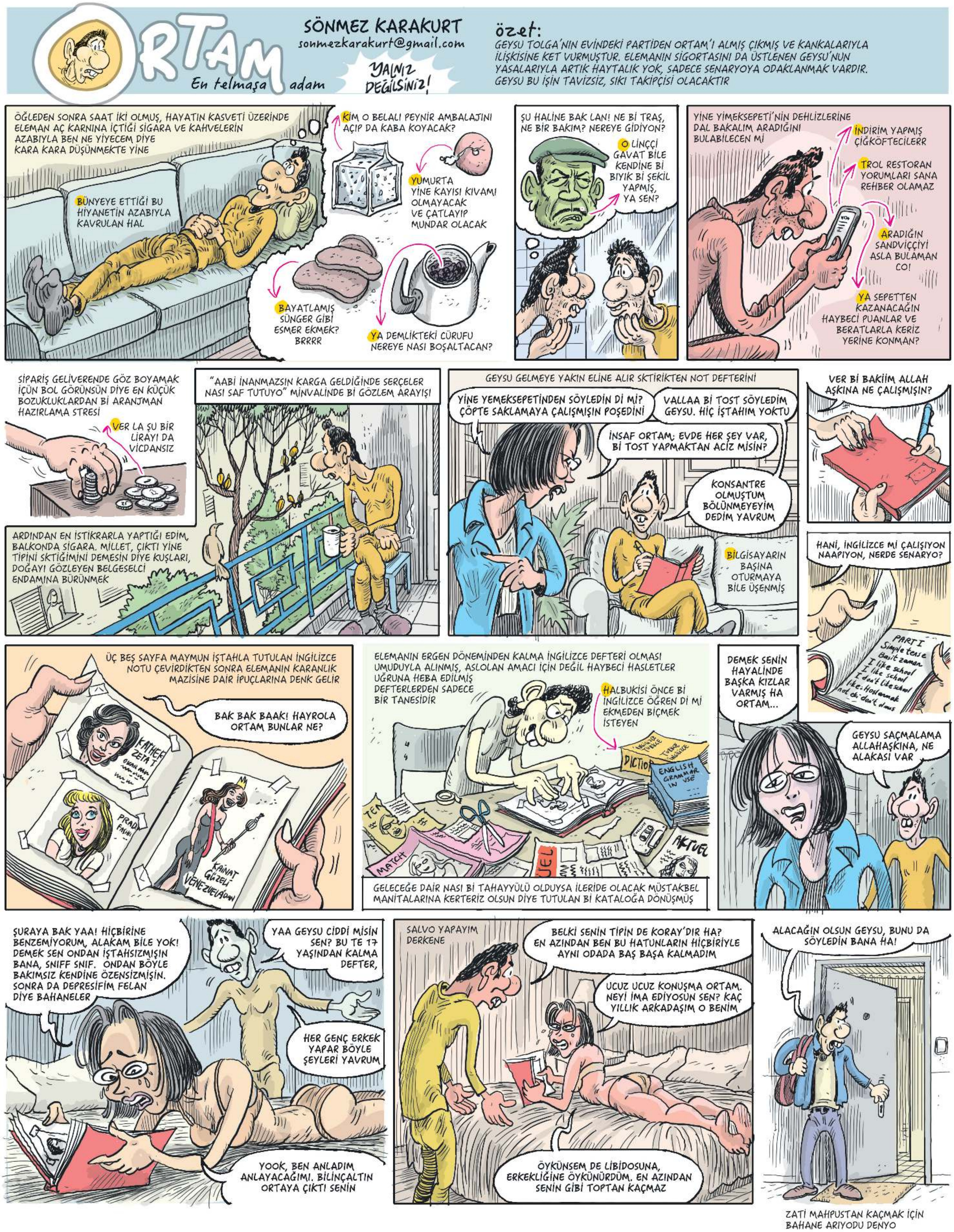
Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 22 Mayıs 2019 | Sayı: 612

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: **Yurtiçi:** PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı:** **Avrupa** 100 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN **Numaralarımız:**
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU TOLGA'NIN EVİNDEKİ PARTİDEN ORTAM'I ALMIŞ ÇIKMIŞ VE KANKALARIYLA İLİŞKİSİNE KET VURMUŞTUR. ELEMANIN SİGORTASINI DA ÜSTLENEN GEYSU'NUN YASALARIYLA ARTIK HAYTALIK YOK, SADECE SENARYOYA ODAKLANMAK VARDIR. GEYSU BU İŞİN TAVİZSİZ, SIKI TAKİPÇİSİ OLACAKTIR
ÖĞLEDEN SONRA SAAT İKİ OLMUŞ, HAYATIN KASVETİ ÜZERİNDE ELEMAN AÇ KARNINA İÇTİĞİ SİGARA VE KAHVELERİN AZABIYLA BEN NE YİYECEM DİYE KARA KARA DÜŞÜNMEKTE YİNE
BÜNYEYE ETTİĞİ BU HIYANETİN AZABIYLA KAVRULAN HAL
KİM O BELALI PEYNİR AMBALAJINI AÇIP DA KABA KOYACAK?
YUMURTA YİNE KAYISI KIVAMI OLMAYACAK VE ÇATLAYIP MUNDAR OLACAK
BAYATLAMIŞ SÜNGER GİBİ ESMER EKMEK? BRRRR
YA DEMLİKTEKİ CÜRUFU NEREYE NASI BOŞALTACAN?
ŞU HALİNE BAK LAN! NE Bİ TRAŞ, NE BİR BAKIM? NEREYE GİDİYON?
O LİNÇÇİ GAVAT BİLE KENDİNE Bİ BIYIK Bİ ŞEKİL YAPMIŞ, YA SEN?
YİNE YİMEKSEPETİ'NİN DEHLİZLERİNE DAL BAKALIM ARADIĞINI BULABİLECEN Mİ
İNDİRİM YAPMIŞ ÇİĞKÖFTECİLERR
TROL RESTORAN YORUMLARI SANA REHBER OLAMAZ
ARADIĞIN SANDVİÇÇİYİ ASLA BULAMAN CO!
YA SEPETTEN KAZANACAĞIN HAYBECİ PUANLAR VE BERATLARLA KERİZ YERİNE KONMAN?
SİPARİŞ GELİVERENDE GÖZ BOYAMAK İÇİN BOL GÖRÜNSÜN DİYE EN KÜÇÜK BOZUKLUKLARDAN Bİ ARANJMAN HAZIRLAMA STRESİ
VER LA ŞU BİR LİRAYI DA VİCDANSIZ
"AABİ İNANMAZSIN KARGA GELDİĞİNDE SERÇELER NASI SAF TUTUYO" MİNVALİNDE Bİ GÖZLEM ARAYIŞI
ARDINDAN EN İSTİKRARLA YAPTIĞI EDİM, BALKONDA SİGARA. MİLLET, ÇIKTI YİNE TİPİNİ SKTİĞİMİNİ DEMESİN DİYE KUŞLARI, DOĞAYI GÖZLEYEN BELGESELCİ ENDAMINA BÜRÜNMEK
GEYSU GELMEYE YAKIN ELİNE ALIR SKTİRİKTEN NOT DEFTERİNİ
YİNE YEMEKSEPETİNDEN SÖYLEDİN Dİ Mİ? ÇÖPTE SAKLAMAYA ÇALIŞMIŞIN POŞEDİNİ
VALLAA Bİ TOST SÖYLEDİM GEYSU. HİÇ İŞTAHIM YOKTU
İNSAF ORTAM; EVDE HER ŞEY VAR, Bİ TOST YAPMAKTAN ACİZ MİSİN?
KONSANTRE OLMUŞTUM BÖLÜNMEYEYİM DEDİM YAVRUM
BİLGİSAYARIN BAŞINA OTURMAYA BİLE ÜŞENMİŞ
VER Bİ BAKİİM ALLAH AŞKINA NE ÇALIŞMIŞIN?
HANİ, İNGİLİZCE Mİ ÇALIŞIYON NAAPIYON, NERDE SENARYO?
PART I Simple tense Basit zaman I like school I don't like school like: Hoşlanmak not: do don't dnmş
ÜÇ BEŞ SAYFA MAYMUN İŞTAHLA TUTULAN İNGİLİZCE NOTU ÇEVİRDİKTEN SONRA ELEMANIN KARANLIK MAZİSİNE DAİR İPUÇLARINA DENK GELİR
BAK BAK BAAK! HAYROLA ORTAM BUNLAR NE?
KATHERİNE ZETA J.
PRADA
KAINAT GÜZELİ VENEZUELA
ELEMANIN ERGEN DÖNEMİNDEN KALMA İNGİLİZCE DEFTERİ OLMASI UMUDUYLA ALINMIŞ, ASLOLAN AMACI İÇİN DEĞİL HAYBECİ HASLETLER UĞRUNA HEBA EDİLMİŞ DEFTERLERDEN SADECE BİR TANESİDİR
HALBUKİSİ ÖNCE Bİ İNGİLİZCE ÖĞREN DE Mİ EKMEDEN BİÇMEK İSTEYEN
DICTIONARY
ENGLISH GRAMMAR IN USE
MATCH
AKTUEL
GELECEĞE DAİR NASI Bİ TAHAYYÜLÜ OLDUYSA İLERİDE OLACAK MÜSTAKBEL MANİTALARINA KERTERİZ OLSUN DİYE TUTULAN Bİ KATALOĞA DÖNÜŞMÜŞ
DEMEK SENİN HAYALİNDE BAŞKA KIZLAR VARMIŞ HA ORTAM...
GEYSU SAÇMALAMA ALLAHAŞKINA, NE ALAKASI VAR
ŞURAYA BAK YAA! HİÇBİRİNE BENZEMİYORUM, ALAKAM BİLE YOK! DEMEK SEN ONDAN İŞTAHSIZMIŞIN BANA, SNIFF SNIF. ONDAN BÖYLE BAKIMSIZ KENDİNE ÖZENSİZMİŞİN. SONRA DA DEPRESİFİM FELAN DİYE BAHANELER
YAA GEYSU CİDDİ MİSİN SEN? BU TE 17 YAŞINDAN KALMA DEFTER,
HER GENÇ ERKEK YAPAR BÖYLE ŞEYLERİ YAVRUM
YOOK, BEN ANLADIM ANLAYACAĞIMI. BİLİNÇALTIN ORTAYA ÇIKTI SENİN
SALVO YAPAYIM DERKENE
BELKİ SENİN TİPİN DE KORAY'DIR HA? EN AZINDAN BEN BU HATUNLARIN HİÇBİRİYLE AYNI ODADA BAŞ BAŞA KALMADIM
UCUZ UCUZ KONUŞMA ORTAM. NEYİ İMA EDİYOSUN SEN? KAÇ YILLIK ARKADAŞIM O BENİM
ÖYKÜNSEM DE LİBİDOSUNA, ERKEKLİĞİNE ÖYKÜNÜRDÜM. EN AZINDAN SENİN GİBİ TOPTAN KAÇMAZ
ALACAĞIN OLSUN GEYSU, BUNU DA SÖYLEDİN BANA HA!
ZATİ MAHPUSTAN KAÇMAK İÇİN BAHANE ARIYODU DENYO